

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

LIBANIUS

EDIDIT

R. FOERSTER

I. 1



LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	geh. M. Pf.	geb. M. Pf.
Aelianus ed. *Hercher*. 2 voll.	9.—	10.05
—— —— varia historia	—.90	1.30
Aeneas ed. *Hug*	1.35	1.75
Aeschines ed. *Franke*	—.90	1.30
—— ed. *Blass*	2.40	2.80
—— —— Ed. mai. c. Ind. Aeschin.	8.—	8.60
[——] Ind. Aeschin. comp. *Preuss*.	6.40	
Aeschyli tragoediae ed. *Weil*	1.50	2.—
Singulae tragoediae	—.30	—.60
[——] Schol. in Pers. ed. *Dähnhardt*	3.60	4.20
Alexander Lycop. ed. *Brinkmann*.	1.—	1.25
Ammianus M. ed. *Gardthausen*. 2 voll.	7.20	9.40
Anacreon ed. *Rose*. Ed. II	1.—	1.40
Andocides ed. *Blass*. Ed. II	1.20	1.60
Anna Comnena ed. *Reifferscheid*. 2vll.	7.50	8.60
Anthimus ed. *Rose*	1.—	1.25
Anthologia Gr. ed. *Stadtmüller*. I	6.—	6.60
—— —— II, 1	8.—	8.60
—— **Lat.** I, 1 ed. *Riese*. Ed. II.	4.—	4.60
—— —— II ed. *Buecheler*. 2 fascc.	9.20	10.35
Antiphon ed. *Blass*	2.10	2.50
Antoninus ed. *Stich*	1.80	2.20
Apollonius Perg. ed. *Heiberg*. 2 voll.	9.—	10.—
Apollonius Rhodius ed. *Merkel*	1.—	1.40
Appianus ed. *Mendelssohn*. 2 voll.	9.—	10.—
Apulei metamorph. ed. *v. d. Vliet*	3.—	3.50
—— Apologia, Florida ed. *v. d. Vliet*	4.—	4.50
Archimedes ed. *Heiberg*. 3 voll.	18.—	19.80
Aristeae epist. ed. *Wendland*	4.—	4.50
Aristophanes ed. *Bergk*. 2 voll. Ed. II	3.—	4.—
Singulae comoediae	—.45	—.75
Aristoteles, de partibus animal. ed. *Langkavel*	1.80	2.20
—— de arte poetica ed. *Christ*	—.60	—.90
—— physica ed. *Prantl*	1.50	1.90
—— ethica Eudemia ed. *Susemihl*	1.80	2.10
—— —— Nicomachea ed. *Susemihl*	1.80	2.10
—— de coelo, al. ed. *Prantl*	1.20	1.60
—— de coloribus, al. ed. *Prantl*	—.60	—.90
—— politica ed. *Susemihl*. Ed. III	2.40	2.80
—— magna moralia ed. *Susemihl*	1.20	1.60
—— de anima libri III ed. *Biehl*	1.20	1.60
—— ars rhetorica ed. *Römer*. Ed. II	3.60	4.—
—— methaphysica ed. *Christ*	2.40	2.80
—— fragmenta ed. *Rose*	4.50	5.—
—— oeconomica ed. *Susemihl*	1.50	1.90
—— de plantis ed. *Apelt*	3.—	3.40
—— πολιτ. Ἀθην. ed. *Blass*. Ed. III	1.80	2.10
—— parva naturalia ed. *Biehl*	1.80	2.10
Arriani expeditio Alex. ed. *Abicht*	1.20	1.70
—— scripta minora ed. *Eberhard*	1.80	2.20
Athenaeus ed. *Kaibel*. 3 voll.	17.10	18.90
Augustini de civ. dei ed. *Dombart*. Ed. II. 2 voll.	6.—	7.20
—— confessionum ll. XIII ed. *Knöll*	2.70	3.20
Aulularia ed. *Peiper*	1.50	2.—
Ausonius ed. *Peiper*	6.60	7.20
Autolycus ed. *Hultsch*	3.60	4.—
Avieni Aratea ed. *Breysig*	1.—	1.40
Babrius ed. *Schneidewin*	—.60	1.—
—— ed. *Crusius*. Ed. maior	8.40	9.—
—— —— Ed. minor	4.—	4.60
Bacchylidis carmina ed. *Blass* Ed. II	2.40	2.90
Benedicti regula ed *Wölfflin*	1.60	2.—

	geh. M. Pf.	geb. M. Pf.
Boetius de inst. arithm. ed. *Friedlein*	5.10	5.60
—— de consolatione ed. *Peiper*	2.70	
—— comm. in libr. Aristotelis περὶ ἑρμηνείας rec. *Meiser*. 2 voll.	8.70	9.70
Bucolici Graeci ed. *Ahrens*. Ed. II	—.60	1.—
Caesar ed. *Dinter*. Ed. II min.	1.50	2.10
—— —— bell. Gall. Ed. II min.	—.75	1.10
—— —— bell. civile. Ed. II min.	—.60	—.90
—— ed. *Kübler*. bell. Gall. Ed. min.	—.75	1.10
—— —— —— Ed. maior	1.20	1.60
—— —— bell. civ. Ed. min.	—.60	—.90
—— —— —— Ed. maior	—.90	1.30
—— —— b. Alex., b. Afr. Ed. mai.	1.—	1.40
—— —— —— Ed. min.	—.60	1.—
—— —— b. Hisp. Fragm. Indices	1.50	1.90
Callinici vita S. Hypatii	3.—	3.40
Cassius Felix ed. *Rose*	3.—	3.40
Cato ed. *Keil*	1.—	1.40
Catullus ed. *Müller*	—.45	—.75
——, **Tibull., Propert.** ed. *Müller*	2.70	3.20
Cebetis tabula ed. *Praechter*	—.60	—.90
Chronica min. ed. *Frick*. 2 voll. Vol. I	6.80	7.40
Cicero ed. *Müller*. 5 partes (=11 voll. =37 fascc.). Pars I, 1. 2. M. 3.45 geb. M. 4.40. Pars II, 1—3. M. 6.30. geb. M. 7.80. Pars III, 1. 2. M. 7.80. geb. M. 9.—. Pars IV, 1—3. M. 6.30 geb. M. 7.80	23.85	29.—
—— oratt. sel. ed. *Müller*. 2 partes	1.50	2.20
—— —— edd. *Eberhard-Hirschfelder*	2.—	2.50
—— epistolae ed. *Wesenberg*. 2 voll.	6.—	7.20
—— —— sel. ed. *Dietsch*. 2 partes	2.50	3.40
Claudiani carmina ed. *Koch*	3.60	4.20
Cleomedes ed. *Ziegler*	2.70	3.20
Comoed. Horat. ed. *Jahnke*	1.20	1.60
Commodianus ed. *Ludwig*. 2 voll.	2.70	3.50
[Constantinus] Inc. l. de C. Magno ed. *Heydenreich*	—.60	—.90
Cornelius Nepos ed. *Fleckeisen*	—.30	—.60
Cornutus ed. *Lang*	1.50	2.—
Curtius Rufus ed. *Vogel*	1.20	1.60
Damasus ed. *Ihm*	2.40	2.80
Demetrius Cydonius ed. *Deckelmann*	1.—	1.40
Demosthenes edd. *Dindorf-Blass*. 3 voll. (=6 partes). Ed. IV min.	4.50	6.—
—— —— 3 voll. Ed. IV maior	7.20	9.—
Dictys ed. *Meister*	1.50	2.—
Dinarchus ed. *Blass*	1.—	1.40
Dio Cassius ed. *Melber*. 5 vll. Vol. I. II	8.10	9.20
Dio Chrysost. ed. *Dindorf*. Vol. II	2.70	—
Diodorus ed. *Vogel*. 5 voll. Vol. I—III	11.20	13.—
Dionysius Halic. ed. *Jacoby*. Vol. I-III	9.60	11.40
—— opusc. rhet. edd. *Usener* et *Radermacher*. Vol. I	6.—	6.60
Diophantus ed. *Tannery*. 2 voll	10.—	11.—
Donatus rec. *P. Wessner*. Vol. I	10.—	10.80
Dracontius ed. *Duhn*	1.20	1.60
Epic. Gr. fragm. ed. *Kinkel*. I	3.—	3.50
Epic. poes. Gr. ludib. corpusc. I edd. *Brandt* et *Wachsmuth*. 2 voll.	6.—	7.—
Epictetus ed. *Schenkl*. Ed. minor	6.—	6.60
—— —— Ed. maior	10.—	10.80
Euclidis Elementa ed. *Heiberg*. 5 vll.	24.60	27.40
—— Data ed. *Menge*. Optica ed. *Heiberg*	10.—	11.20

	geh. M. ₰	geb. M. ₰
Euclidis Suppl. ed. *Curtze*	6.—	6.60
Eudocia, Procl., Claud. ed. *Ludwich*	4.—	4.40
Eudociae violarium ed. *Flach*	7.50	8.20
Euripides ed. *Nauck.* 3 voll. Ed. III	5.70	7.20
Singulae tragoediae	—.30	—.60
Eusebius ed. *Dindorf.* 4 voll.	15.—	17.20
Eutropius ed. *Ruehl*	—.45	—.75
Fabulae Aesopicae ed. *Halm*	—.90	1.30
—— Roman. ed. *Eberhard.* Vol. I.	3.75	4.30
Favonii Eulog. de somn. Scip. ed. *Holder*	1.40	1.80
Firmicus Mat. edd. *Kroll, Skutsch.* I.	4.—	4.50
Florileg. Graec. Sing. fasc. 1/10 je		—.50
—— —— —— 11/15 je		—.60
Florus ed. *Rossbach*	2.80	3.20
—— ed. *Halm.* **Ampelius** ed. *Woelfflin*	1.—	1.40
Frontini strategem. ed. *Gundermann*	1.50	1.90
Fulgentii opera rec. *Helm*	4.—	4.50
Galeni scripta minora. 3 voll.	7.50	9.—
—— instit. logica ed. *Kalbfleisch*	1.20	1.60
—— de victu atten. ed. *Kalbfleisch*	1.40	1.80
Gellius ed. *Hertz.* 2 voll. Ed. II	4.20	5.30
Gemini elem. astronom. ed. *Manitius*	8.—	8.60
Geoponica ed. *Beckh*	10.—	10.80
Georgius Cyprius ed. *Gelzer*	3.—	3.50
Georgii Acropol. rec. *Heisenberg.* I	8.—	9.—
Guilelmi Bles. Ald. com. ed. *Lohmeyer*	—.80	1.20
Hermippus dial. edd. *Kroll* et *Viereck*	1.80	2.20
Herodianus ed. *Bekker*	1.20	1.60
Herodotus edd. *Dietsch-Kallenberg.* 2 voll. (= 5 fascc.). Ed. II.	2.70	3.60
Herondae mim. ed. *Crusius.* Ed. II	3.20	
—— —— —— Ed. III min.	2.40	2.80
Heronis Alex. op. I. Suppl. ed. *Schmidt*	12.—	13.20
—— —— II, 1 edd. *Nix* et *Schmidt*	8.—	8.60
—— —— III ed. *Schöne*	8.—	9.—
Hesiodus ed. *Rzach*	1.50	2.—
Hesychius Milesius ed. *Flach*	—.75	1.10
Hieroclis Synecdemus ed. *Burckhardt*	1.20	1.60
Hieronymi de vir. ill. lib. ed. *Herding*	2.40	2.80
Hipparchus Bith. ed. *Manitius*	4.—	4.60
Hippocrates edd. *Kühlewein-Ilberg.* I	6.—	6.60
—— II	5.—	5.50
Histor. Apoll. reg. Tyr. ed. *Riese.* Ed. II	1.40	1.80
Historiae Augustae scr. ed. *Peter.* 2 voll. Ed. II	7.50	8.60
Histor. Gr. min. ed. *Dindorf.* 2 voll.	8.25	9.30
—— **Rom. fragm.** ed. *Peter*	4.50	5.—
Homeri carm. ed. *Dindorf.* Ed. IV cum Sengebuschii dissert. Ilias	2.25	
—— —— Odyssea	2.25	
—— Ed. V cur. *Hentze.* Ilias. 2 part.	1.50	2.20
—— —— —— Odyssea. 2 partes.	1.50	2.20
—— ed. *Ludwich.* Odyss. 2 voll. Ed. min. Utrumque vol.	—.75	1.10
[——] Iliadis carmina ed. *Koechly*	3.—	3.60
Horatius ed. *Müller.* Ed. II maior	1.—	1.40
—— —— Ed. II minor	—.75	1.10
Hyginus gromaticus ed. *Gemoll.*	—.75	1.10
Hymni Homerici ed. *Baumeister*	—.75	1.10
Hyperides ed. *Blass.* Ed. III	2.10	2.50
Iamblichi Protrepticus ed. *Pistelli*	1.80	2.20
—— de mathematica scient. ed. *Festa*	1.80	2.20
—— de Nicom. arithm. ed. *Pistelli*	2.40	2.80
Iosephus ed. *Naber.* 6 voll.	21.20	24.40
Isaeus ed. *Scheibe*	1.20	1.60
Isocrates edd. *Benseler-Blass.* 2 vll.	2.70	3.60

	geh. M. ₰	geb. M. ₰
Iuliani opera ed. *Hertlein.* 2 voll.	6.75	7.60
Iurisprudentiae anteiustinianae reliquiae ed. *Huschke.* Ed. V	6.75	7.40
—— —— —— Indices ed. *Fabricius*	1.80	
—— —— Supplementum	—.75	
—— antehadrianae qu. supers. ed. *Bremer.* I	5.—	5.60
—— II, 1 M. 8.— geb. M. 8.60. II, 2	8.—	8.80
Iustiniani institut. ed. *Huschke*	1.—	1.40
—— novellae ed. *Zachariae.* 2 voll.	10.50	11.60
—— —— appendix I. II	1.80	2.60
Iustinus ed. *Rühl*	1.50	2.—
Iuvenalis ed. *Hermann*	—.45	—.75
Iuvenci libb. evang. ed. *Marold*	1.80	2.40
Livius edd. *Weissenborn-Müller.* 6 voll.	6.—	9.—
Vol. I—IV = 8 fascc.; sing. fasc.	—.60	1.—
—— —— lib. I et II	—.45	
Lucani de bello civ. libb. ed. *Hosius*	3.60	4.20
Lucianus ed. *Jacobitz.* 3 vll. (= 6 ptt.)	6.30	7.80
Lucretius ed. *Brieger.* Ed. II.	2.10	2.50
Lycophron ed. *Kinkel*	1.80	2.20
Lycurgus ed. *Blass.* Ed. minor	—.60	—.90
—— ed. *Blass.* Ed. maior	—.90	1.30
Lydus ed. *Wachsmuth.* Ed. II	6.—	6.60
—— de mensib. ed. *Wünsch*	5.20	5.60
Lyrica, Anthol., ed. *Hiller.* Ed. IV	3.—	3.60
Lysias ed. *Thalheim.* Ed. minor	1.20	1.60
—— —— Ed. maior	3.—	3.60
Manethon ed. *Koechly*	1.50	2.—
Marcellus ed. *Helmreich*	3.60	4.20
Martialis ed. *Gilbert.* Ed. II	2.70	3.20
Martianus Capella ed. *Eyssenhardt*	4.50	5.—
Maximus et Ammon ed. *Ludwich*	1.80	2.20
Metrici scr. Gr. ed. *Westphal.* Vol. I	2.70	3.20
Metrologici scr. ed. *Hultsch.* 2 voll.	5.10	6.—
[Milit.] Inc. scr. Byz. de re m. ed. *Vári*	2.40	2.80
Mulomedicina Chironis ed. *Oder*	12.—	12.80
Musici scriptores Graeci ed. *Jan*	9.—	9.80
—— —— Suppl.: melod. reliquiae	1.20	1.60
Mythogr. Gr. I. Apollod. ed. *Wagner*	3.60	4.20
—— II, 1. Parthen., Antonin. Lib.	2.40	2.80
—— —— II, 1. Supplem. ed. *Martini*	2.40	2.80
—— —— III, 1. Eratosthenis Catast.	1.20	1.60
—— —— III, 2. Palaephati περὶ ἀπίστων ed. *Festa*	2.80	3.20
Natur. rer. scr. Graeci ed. *Keller.* I	2.70	3.10
Nicephori opuscc. hist. ed. *de Boor*	3.30	3.70
Nicephorus Blemm. ed. *Heisenberg*	4.—	4.40
Nicomachus ed. *Hoche*	1.80	2.20
Nonni Dionys. ed. *Koechly.* 2 voll.	9.—	10.—
—— paraphrasis ed. *Scheindler*	4.50	5.—
Odonis abb. Clun. Occup. ed. *Swoboda*	4.—	4.60
Onosandros ed. *Koechly*	1.20	1.60
Orosius ed. *Zangemeister*	3.—	3.50
Ovidius edd. *Merkel-Ehwald.* 3 voll.	2.90	4.10
—— —— Tristia	—.45	—.75
—— —— Fasti	—.60	—.90
—— metamorphos. del. ed. *Polle*	—.60	—.90
Palladius ed. *Schmitt*	5.20	5.60
Panegyrici Lat. XII ed. *Baehrens*	3.60	4.20
Patr. Nicaen. nom. edd. *Gelzer,* al.	6.—	6.60
Pausanias ed. *Schubart.* 2 voll.	3.60	4.60
Pelagonii ars veterinaria ed. *Ihm*	2.40	2.90
Persius ed. *Hermann*	—.30	—.60
Phaedrus ed. *Müller*	—.30	—.60
Philodemi de musica libri ed. *Kemke*	1.50	2.—
—— voll. rhet. ed. *Sudhaus.* 2 vll. Sppl.	11.—	12.60

	geh. ℳ ₰	geb. ℳ ₰
Philoponus de opif. mundi ed. *Reichardt*	4.—	4.60
— de aetern. mundi ed. *Rabe*	10.—	10.80
Philostrati opera ed. *Kayser*. 2 voll.	8.25	9.25
— **minoris imagines et Callistrati** descriptiones edd. *Schenkl-Reisch*	2.40	2.80
Pindarus ed. *Christ*. Ed. II	1.80	2.30
Plato edd. *Hermann-Wohlrab*. 6 voll. (= 15 fasc.)	10.50	13.60
Plautus edd. *Goetz Schoell*. Fasc. I. Amphitruo. Asinaria. Aulularia	1.50	2.—
— — II. Bacch. Capt. Casina	1.20	1.60
— — III. Cist. Curc. Epidicus	1.—	1.40
— — IV. *Men. Merc. *Mil. gl.	1.50	2.—
— V. *Most. Persa. *Poen	1.50	2.—
— — VI. *Pseud. *Rud. Stich.	1.50	2.—
— — VII. *Trin. Truc. Fragm.	1.50	2.—
— — Suppl.: de Pl. test., metr.	—.45	—.75
Sing. comoed. (*not. —.60. geb. ℳ —.90; rel.)	—.45	—.75
— ed. *Fleckeisen*. Vol. I. II.	2.70	
Plini epistolae rec. *Müller*	2.80	3.40
— libb. dub. serm. rell. ed. *Beck*	1.40	1.80
— nat. hist. ed. *Jan-Mayhoff*. II—VI	22.—	24.70
Plinius et Gargilius Mart. ed. *Rose*	2.70	3.10
Plotinus ed. *Volkmann*. 2 voll.	9.—	10.10
Plutarchi vitae ed. *Sintenis*. 5 voll. (= 14 fasc.)	8.40	10.90
— moralia ed. *Bernardakis*. 7 voll.	28.—	32.20
Poet. Lat. min. ed. *Baehrens*. 6 voll.	20.10	23.40
— **Rom. fragm.** ed. *Baehrens*.	4.20	4.80
— **Latin.** eclogae ed. *Brandt*	1.—	1.40
— **Graec.** eclogae ed. *Stadtmüller*	2.70	3.20
— Anth. a. röm. Dicht. v. *Mann*	—.60	—.90
Polemon ed. *Hinck*	1.—	1.40
Polyaenus edd. *Wölfflin-Melber*. Ed. II	7.50	8.—
Polybius edd. *Büttner-Dindorf*. 5 voll.	10.80	12.60
Pomponius Mela ed. *Frick*	1.20	1.60
Porphyrii opp. sel. ed. *Nauck*. Ed. II	3.—	3.50
Priscianus, Theod., ed. *Rose*	5.—	5.60
Proclus ed. *Friedlein*	6.75	7.30
— ed. *Kroll*. Vol. I	5.—	5.60
— Vol. II	8.—	8.60
Propertius ed. *Müller*	—.60	—.90
Pseudacronis Scholia ed. *Keller*. I	9.—	10.—
Ptolemaei opera. I. Syntaxis math. ed. *Heiberg*. I	8.—	8.60
— Vol. II	12.—	13.—
Quintiliani inst. ed. *Bonnell*. 2 voll.	2.40	3.25
— lib. X ed. *Halm*.	—.30	—.60
— declamationes ed. *Ritter*	4.80	5.40
Remigii Autissiodorensis in artem Donati min. comm. ed. *Fox*	1.80	2.20
Rhetores Graeci ed. *Spengel*. 2 voll.	9.60	
Rutilius Namatianus ed. *Müller*	—.75	1.10
Sallustius ed. *Eussner*	—.45	—.75
Scaen. Rom. poes. frgm. ed. *Ribbeck*. Ed. III. 2 voll.	9.—	10.20
Scribonii Largi conp. ed. *Helmreich*	1.80	2.20
Scriptores originum Constantinopolitanarum ed. *Preger*. Fasc. I	4.—	4.50
— sacri. Fasc. V	6.—	6.60
Senecae (phil.) opp. ed. *Haase*. 3 voll.	8.10	10.—
— — Suppl.	1.80	
— — (I, 2) de benef., de clem. ed. *Hosius*	2.40	2.80
— — (III) epistulae ed. *Hense*	5.60	6.20

	geh. ℳ ₰	geb. ℳ ₰
Senecae trag. rec. *Peiper* et *Richter*	5.60	6.20
Serenus ed. *Heiberg*	5.—	5.50
Sidonius Apollinaris ed. *Mohr*	4.—	4.60
Sili Italici Punica ed. *Bauer*. 2 voll.	4.80	5.60
Sophocles edd. *Dindf.-Mekler*. Ed. min.	1.35	1.80
— — Ed. maior	1.65	2.20
Singulae tragoediae	—.30	—.60
[—] Scholia vetera ed. *Papageorgius*	4.80	5.40
Soranus ed. *Rose*	4.80	5.40
Statius edd. *Klotz, Kohlmann*. 2 vll.	7.55	9.—
— II, 1. Achilleis ed. *Klotz*	1.20	1.60
— III. **Lactant. Plac.** ed. *Jahnke*	8.—	8.60
Stobaei floril. ed. *Meineke*. Vol. IV	2.40	
— eclogae ed. *Meineke*. 2 voll.	6.—	7.—
Strabo ed. *Meineke*. 3 voll.	7.80	9.50
Suetonius ed. *Roth*	1.50	2.—
Syrianus ed. *Rabe*. 2 voll.	3.20	4.10
Tacitus ed. *Halm*. 2 voll. Ed. IV	2.40	3.20
Vol. I. Annales. Uterque fasc.	—.75	1.10
Vol. II. Fasc. I. Historiae	—.75	1.10
Vol. II. Fasc. II. Germ., Agric., dial.	—.45	—.75
Terentius ed. *Fleckeisen*. Ed. II	2.10	2.60
Singulae comoediae	—.45	—.75
— — Ed. I	1.20	
[—] Scholia ed. *Schlee*	2.—	2.40
Testamentum, novum, Graece ed. *Buttmann*. Ed. V	2.25	2.75
Themistius ed. *Spengel*. 2 voll.	6.—	7.20
Theodorus Prodromus ed. *Hercher*	—.50	—.75
Theophrastus ed. *Wimmer*. Vol. III	2.40	
Theophylacti historiae ed. *de Boor*	6.—	6.60
Thiofridi vita Willibr. ed. *Rossberg*	1.80	2.20
Thucydides ed. *Hude*. 2 voll.	2.40	3.60
— ed. *Hude*. 2 voll. Ed. maior.	4.80	6.—
Tibullus ed. *Müller*	—.30	—.60
Tryphiod., Colluthus ed. *Weinberger*	1.40	1.80
Ulpianus ed. *Huschke*. Ed. V	—.75	1.10
Valerius Flaccus ed. *Baehrens*	1.50	2.—
Valerius, Iulius, ed. *Kuebler*	2.70	3.20
Valerius Maximus ed. *Kempf*	4.50	5.—
Varronis rer. rustic. libb. ed. *Keil*	1.50	2.—
Vegetius ed. *Lang*. Ed. II	3.90	4.4
Velleius Paterculus ed. *Haase*	—.60	—.9
— — ed. *Halm*	1.—	1.4
Vergilius Maro ed. *Ribbeck*. Ed. II	1.50	2.—
— — Bucolica et Georgica	—.45	—.7
— — Aeneis	—.90	1.3
— ed. *Güthling*. 2 voll. Vol. I. Bucolica et Georgica	—.45	—.7
— — Vol. II. Aeneis	—.90	1.3
Virgilius gramm. ed. *Huemer*	2.40	2.8
Viror. clar. ep. ed. *Weber*	2.40	2.8
Vitae sanct. IX metr. ed. *Harster*	3.—	3.5
Vitruvii de architectura libri X. Iterum ed. *V. Rose*	5.—	5.6
Xenophontis expeditio Cyri ed. *Gemoll*. Ed. min.	—.75	1.1
— — Ed. maior	1.20	1.6
— hist. Graeca ed. *Keller*. Ed. min.	—.90	1.3
— institutio Cyri ed. *Hug*. Ed. min.	—.90	1.3
— — Ed. maior	1.50	2.—
— commentarii ed. *Gilbert*. Ed. min.	—.45	—.7
— — Ed. maior	1.—	1.4
— scripta min. ed. *Dindorf*. 2 fasc.	1.35	2.1
Zacharias Rhetor, Kirchengesch. v. *Ahrens* u. *Krüger*	10.—	10.8
Zonaras ed. *Dindorf*. 6 voll.	19.50	22.9

Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.

Neue Erscheinungen.

Augustini, S. Aureli, confessionum ll. XIII rec. Knöll. geh. ℳ 2.70, geb. ℳ 3.20.

Demetrii Cydonii de contemnenda morte oratio ed. Henricus Deckelmann. geh. ℳ 1.—, geb. ℳ 1.40.

Dionysii Halicarnasei opuscula edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. geh. ℳ 6.—, geb. ℳ 6.60.

Donati quod fertur commentum Terenti. Accedunt Eugraphi commentum et scholia Bembina. Rec. P. Wessner. Vol. I. geh. ℳ 10.—, geb. ℳ 10.80.

Gellii Noctium Atticarum libri XX. Post M. Hertz ed. C. Hosius. Vol. I/II. geh. ℳ 6.80, geb. ℳ 8.—

Georgii Acropolitae opera rec. A. Heisenberg. Vol. I. geh. ℳ 8.—, geb. ℳ 9.—

Heronis Alexandrini opera quae supers. omnia. Vol. III. ed. H. Schöne. geh. ℳ 8.—, geb. ℳ 9.—

Hesiodi carmina rec. A. Rzach. geh. ℳ 1.50, geb. ℳ 2.—

Hippocratis opera quae feruntur omnia. Vol. II. Ex codicibus Italicis ed. H. Kuehlewein. geh. ℳ 5.—, geb. ℳ 5.50.

Incerti scriptoris Byzantini saeculi X liber de re militari ed. R. Vári. geh. ℳ 2.40.

Lycurgi oratio in Leocratem. Post C. Scheibe ed. Fr. Blass. geh. ℳ —.60, geb. ℳ —.90.

Lysiae orationes rec. Theodorus Thalheim. Ed. maior. geh. ℳ 3.—, geb. ℳ 3.60. Ed. minor. geh. ℳ 1.20, geb. ℳ 1.60.

Mulomedicina Chironis, Claudii Hermeri, ed. E. Oder. geh. ℳ 12.—

Mythographi Graeci. Vol. III. Fasc. I. Pseudo-Eratosthenis Catasterismi rec. A. Olivieri. geh. ℳ 1.20, geb. ℳ 1.60.

—— —— Vol. II. Fasc. I. Supplem. Parthenii Nicaeni quae supersunt ed. E. Martini. geh. ℳ 2.40, geb. ℳ 2.80.

—— —— Vol. III. Fasc. II: Palaephati *Περὶ ἀπίστων*. Heracliti qui fertur libellus *Περὶ ἀπίστων*. Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. geh. ℳ 2.80, geb. ℳ 3.20.

Philostrati minoris imagines et **Callistrati** descriptiones edd. C. Schenkl et E. Reisch. geh. ℳ 2.40, geb. ℳ 2.80.

C. Plinii Caecilii Secundi epistularum libri novem. Epistularum ad Traianum liber. Panegyricus. Rec. C. F. W. Mueller. geh. ℳ 2.80, geb. ℳ 3.40.

Procli Diadochi in Platonis rem publicam commentarii ed. W. Kroll. Vol. I. geh. ℳ 5.—, geb. ℳ 5.60. Vol. II. geh. ℳ 8.—, geb. ℳ 8.60.

Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora rec. O. Keller. Vol. I. geh. ℳ 9.—, geb. ℳ 10.—

Ptolemaei, Claudii, opera quae exstant omnia. Vol. I. ed. I. L. Heiberg. Pars II, libros VII—XIII continens. geh. ℳ 12.—, geb. ℳ 13.—

Scriptores originum Constantinopolitanarum rec. Th. Preger. Fasc. prior. geh. ℳ 4.—

Senecae, L. Annaei, tragoediae edd. R. Peiper et G. Richter. geh. ℳ 5.60, geb. ℳ 6.20.

—— —— Supplementum ed. Fr. Haase. Accedit index rerum memorabilium. geh. ℳ 1.80, geb. ℳ 2.40.

Statius, P. Pap. Vol. I. Silvae ed. Klotz. geh. ℳ 2.—, geb. ℳ 2.50.

Thucydidis historiae rec. C. Hude. Vol. I/II: libri I—VIII. Ed. minor. geh. ℳ 2.40, geb. ℳ 3.60.

—— —— Ed. maior. geh. ℳ 4.80, geb. ℳ 6.—

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. I. FASC. I.

ORATIONES I—V.



LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

MANIBUS

RUDOLPHI HERCHER

CAROLI GRAUX

S.

PRAEFATIO.

Dum in eo est ut opus quod ante hos triginta quinque annos Italiam petens Herchero auctore aggressus sum foras mittam, facere non possum quin pauca praefationis loco dicam, cum de ratione totius operis imprimisque crisi factitanda quae exponenda sunt epilegomenis potius quam prolegomenis commissurus sim ubi totus textus editionis comparuerit prodituris. Nam nunc ante omnia textum desiderari scio.

Opera Libanii non solum tanto ambitu, sed etiam tot sunt numero, ut codex qui cuncta complectatur ne cogitari quidem possit. Narrationes enim, fabulae, epistulae quae eius sunt vel esse feruntur si singillatim computantur, numerus scriptorum summam duorum millium excedit. Inde igitur ab initio ea in tres divisa esse partes: *λόγους, μελέτας, ἐπιστολάς* facile intellegitur. Exstant sane codices quibus opera trium generum consociata sint, ut Barberinus II 41, Vaticanus gr. 82, sed hi non syllogas, sed eclogas exhibent et aetatis sunt recentioris. Sed etiam diversissima fuit fortuna singulorum opusculorum: alia splendebant viris doctis, alia sordebant. Illa permultis, haec paucis vel singulis codicibus ad nostram aetatem pervenerunt.

Multitudinem[1]) operum aequat numerus codicum, qui a quingentis non ita multum abest. Dispersi sunt per

1) Libanius ipse Antioch. (or. XI) § 1 plurima se omnium aequalium scripta condidisse gloriatur omissis epistulis ea in tres classes (*λόγους ἐπαινετικούς, συμβουλευτικούς, μελέτας*) dividens (*πλεῖστα δὴ τῶν νῦν ὄντων συγγράμματα πεποιηκὼς καὶ τοὺς μὲν ἐπαινέσας, τοῖς δὲ συμβουλεύσας, οὐκ ὀλίγα δὲ ἠγωνισμένος ἐν πλάσμασιν εἴς γε τὸν τῆς ἐνεγκούσης ἔπαινον ἄφωνος γέγονα*).

bibliothecas Europae, Asiae minoris, Palaestinae, Aegypti. Conferre omnes si voluissem, ne paratissima quidem amicorum opera auxiliatrice potuissem, sed inutile erat, rimari vero et examinare omnes necessarium. Et in hac re maximam industriam posui, ut nunc quidem non noverim exstare codicem quem non meis vel amicorum oculis lustraverim, quamquam nefas duxerim spondere nullum iam e tenebris esse proditurum. Multi illorum et originem recentem admodum et neglegentiam maximam produnt, ut operam perdat non solum qui eos conferre, sed etiam qui nexum quo coniuncti sint quaerere velit. Quin etiam reliquos omnes si quis ad unum stemma revocare studeat, mox maiora se moliri intelleget quam quae viribus humanis concessa sint. Nam multi sunt codices *μικτοί*, quippe qui in diversis partibus diversis aetatibus scripti vel e diversis fontibus manaverint, ut quod de uno opusculo, etiam de altero valeat minime necesse sit. Ut veritati et perspicuitati consulatur et probae recensionis fundamenta valida iaciantur, in unoquoque opusculo singillatim quaerendum erit, quae sit ratio inter codices omissis indignis qui in censum veniant, et stemma contexendum, quod etsi non omnes semitas, tamen vias principales quibus singula ad nos pervenerint, uno conspectu ante oculos ponat.

Quod non ita intellegi volo ut de affinitatis inter totos codices vinculo nihil certi stabiliri queat. Nam exstant codices qui ut pro corpore unius generis scriptorum etsi non prorsus integro, tamen paucis membris mutilo habendi sunt, ita etiam eandem in omnibus scriptis affinitatis condicionem exhibeant. De his quod semel constitutum erit, ubique valet, et hos principem in crisi factitanda locum obtinere debere patet. Sed hi pauci sunt, ut stemmate quod nexum quo codices coniuncti sunt clarum faciat in singulis opusculis indigere non possimus. Sed hoc in unoquoque breviter indicasse satis erit; documenta dabuntur in memoria plena viae qua Libanii opera ad nostram aetatem pervenerunt, ubi totus horum contextus prela reliquerit, una cum commentatione de vita et arte

scriptoris proditura. Ut propositum quod in hac editione ante oculos habui exsequerer, prius acquiescere non potui quam omnes codices qui in censum veniunt collatos haberem. In apparatu autem critico cum iis qui usurpabunt quam accuratissime — omissis tamen meris quisquiliis scripturae e quibus plane nihil disci possit — communicabuntur lectiones codicum omnium qui singularem habent auctoritatem, quoniam in via illa qua Libanii opera ad nos pervenerunt locum haud praetereundum obtinent, aberunt vero codices quibus careri poterit, quia sunt vel nimis neglegenter exarati vel foede interpolati vel ex aliis quos habemus transscripti. Etiam testimoniis grammaticorum rhetorumque posteriorum creberrimis sed valde dispersis, quibus etiam fragmenta operum deperditorum haud pauca continentur, non solum ex editionibus verum etiam, ut Ioannis Doxapatri, Macarii Chrysocephali, Maximi Planudis, Georgii Lacapeni, Etymologici Darmstadiensis e codicibus colligendis operam impendi. Talem in modum spero apparatui nihil esse defuturum, quod ad memoriam operum Libanianorum cognoscendam necessarium vel utile sit.

Descriptio autem unius cuiusque codicis ibi dabitur, ubi primum adhibetur. Reliquis locis ubi occurrit, ad hanc delegabitur.

De rebus quae ad grammaticam et rhetoricam spectant, orthographia, hiatu, numero in 'Epilegomenis' illis quae supra indicavi agam, quoniam mihi persuasum est non solum melius sed etiam multo brevius id fieri posse, si textus ipse ad librorum fidem recensitus in omnium quorum interest manus pervenerit. Unum iam nunc dico me in his rebus non omnia ad amussim aequasse, sed librorum quam maxime pressisse vestigia. Quod valet etiam de clausulis, quamquam Libanium legis Meyerianae studiosum fuisse patet.

Editionem non mere criticam esse volui, sed quae simul, quantum liceret, commodo consuleret lectorum et studiis Libanii fatisque operum eius nec non memoriis

veterum auctorum cognoscendis inserviret. Itaque non solum aliorum quae respexit scriptorum dicta, sed etiam scholia et si intellectui utiles erant, locos parallelos ipsius Libanii aliorumque scriptorum addidi. In hoc ultimo si erunt qui longius me progredi potuisse arbitrentur, loci angustiis artos fines mihi impositos secum reputent velint.

Neque quae viri docti recentiores ad Libanii verba sive interpretanda sive emendanda attulerunt neglegenda erant, immo vero eorum non solum libros impressos, quorum pars, velut editiones peculiares singulorum opusculorum Morellianae, vel in copiosissimis Europae bibliothecis rarissime occurrit, sed etiam schedas, quae quidem fructum pollicerentur, ut Rostgaardii, Wolfii, D'Orvillii, Reiskii, quocum Libanius amicitiam mihi conciliavit, Iacobsii, Boissonadii, Leopardii, Sinneri, Sintenis adeundas esse censui. Denique ut ipse familiaritate cum scriptore meo inita emendationi eius prospicerem, pro parte virili operam dedi.

Magna pars harum quae praestandae erant rerum non fuit brevis temporis. Haud semel occasio codicis nanciscendi diu exspectanda, neque ut itinera facerem, semper in mea positum erat potestate. Haec quoque res longam tulit dilationem, quod tempori me ita optime parsurum esse credidi, ut quae codice continerentur uno praesertim longe remoto omnia diversorum generum scripta simul conferrem. Talem enim in modum id me consecuturum esse existimabam, ut editio tota Libanii Choricii que semel coepta uno tenore ad exitum perduceretur, id quod, si Deus Optimus Maximus *γόνυ χλωρὸν* mihi conservaverit, haud irritum fore spero. Huius igitur rei veniam velim mihi dent quibus nimium moratus esse visus sum.

Sed ne nunc quidem primum volumen prodire iubere possem, nisi egregie a multis adiutus essem, e quibus facere non possum quin hoc loco iustis laudibus efferam Academiam Regiam Scientiarum Borussicam, Ministerium Regium bonis artibus colendis Borussicum, praefectos bibliothecarum in Occidente et Oriente publicarum et privatarum, amicos et collegas, quorum pars iam flebili morte

abrepta est, ut Iulius Adert, Photius Alexandrides, Ivo Bruns, Carolus Dziatzko, Carolus Galland, Carolus Graux, Hugo Hinck, Otto Keck, Godofredus Kinkel, Einar Lefstedt, Iacobus Maehly, Fridericus Matz, Rudolfus Prinz, Ervinus Rohde, Ioannes Sakkelion, Rudolphus Schoell, Guilelmus Spitta, plurimis vivis gaudeo, ut Gregorio N. Bernardakis, Francisco Boll, Maximiliano Bonnet, Carolo de Boor, Eugenio Bormann, Leopoldo Cohn, Guilelmo Croehnert, Iosepho Cugnoni, Wendelino Foerster, Pio Franchi de' Cavalieri, Manuele Gedeon, Ignatio Guidi, Ottone Hense, Ioanne de Heyden-Zielewicz, Isidoro Hilberg, Alfredo Iacob, A. Papadopulo Kerameus, Ottone Kern, Theodoro Korsch, Guilelmo Kroll, Friderico Kuhn, Socrate Kugeas, P. Spyridone Lambros, Georgio Laubmann, Alexandro Lauriote, Henrico Lebègue, Hugone Lincke, Guilelmo Lundström, Falconero Madan, Augusto Mancini, Aemidio et Iosepho Martini, Augusto Mau, Georgio Mayen, I. Mowat, Parthenio Pappaiannopulo, Aenea Piccolomini, A. B. Poynton, Pio Raina, Ottone Rossbach, Henrico Rostagno, Henrico Schenkl, Richardo Schoene, Theodoro Thalheim, E. Maunde Thompson, Hieronymo Vitelli, Ludovico Voltz, qui mihi in codicibus schedisve rimandis, examinandis, conferendis operam plurimi aestimandam praestiterunt. Quibus omnibus etiam hoc loco ex animi sententia grates agere officium duco gratissimum. Utinam fiat ut editio tot tantisque adiutoribus digna, studio rhetoris Antiocheni summi et clarissimi promovendo haud inutilis reperiatur.

Denique etiam bibliopolam honestissimum B. G. Teubnerum benevolentia qua hanc editionem prosecutus est maxime me sibi devinxisse grato animo profiteor.

Scribebam Vratislaviae die XXV m. Martii anni MCMIII.

Richardus Foerster.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 1 not. 2 scribas 35 pro 34.

P. 58, 6. Copiae Allatianae servantur Romae in bibliotheca Vallicellana. Cf. Martini, Catal. codicum graecorum qui in bibliotheca Vallicellana adservantur, Mediolani 1902 p. 209 n. 160 (LIV); 214 n. 181 (XCI); 215 n. 182 (XCII); 220 n. 196 (CXVI); 225 n. 211 (CXXXV).

P. 69, 10. Ad codices qui *Βίον* continent accessit sextus decimus Vallicellanus F 14 (81) chartaceus saeculi XVI fol. 73ᵛ *λιβανίου σοφιστοῦ λόγος περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης* (desinit verbis *καὶ μετὰ ταῦτα* p. 204, 1), quem nuper in lucem protraxit Aemidius Martini in Catalogo modo laudato p. 137, accuratius infra sub n. 107 describam. Initium (p. 79—87, 11) et finem (p. 202, 14—204, 1) gratiose mihi contulit Augustus Mau. *Βίος* cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem quo hic exemplari deductus sed pretio critico privus esse dicendus sit.

P. 79, 8 sq. versum comoediae *ἐμοὶ δ' ἐκέρασαν οἱ θεοὶ τὰ τῆς τύχης* agnoscere voluit Theodorus Kock Frr. com. Att. III p. 500 n. 495, quem neque hic sequi possum neque cum de verbis p. 87, 14 *ἐμὲ δ' ἐκέλευεν ἀδυνάτων ἀφεστάναι*; 110, 4 *σωροὺς ἐφ' ἁμάξης ἧκεν ἄγων βιβλίων*; 110, 12 *ἔμοιγε οὔσης ἀντὶ γυναικὸς τῆς τέχνης* (l. l. n. 496—498) alibique (cf. p. 294, 14) idem statuit.

P. 85, 8 *ἐνιδρύσθαι*. De quantitate verborum in *-νω* desinentium alibi fuse agetur.

P. 134, 11. Cf. p. 289, 17.

VITA LIBANII CONSCRIPTA AB EUNAPIO.

Priusquam opera ipsa Libanii accedam, vitam huius ab Eunapio scriptore aetate quidem suppari sed parum diligenter et magis ex auditione nec sine invidia conscriptam praemitto, ut antecedit in magna copia codicum Libanianorum, postquam Georgius Lacapenus primus, ut videtur, eam eclogae epistularum Libanii ab ipso factae anteposuit.[1])

Ac codices qui eam inscriptam fere *ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν* ante hanc praebent sunt:

Vaticanus gr. 113 fol. 91 saec. XV
Vaticanus gr. 2243 (Columnensis 82) fol. 2 saec. XIV[2])
Vaticanus gr. 1588 fol. 196 saec. XV
Vaticanus Palatinus gr. 209 fol. 75 saec. XV
Barberinus II 60 fol. 46 saec. XV
Neapolitanus III A 11 (214) fol. 1 saec. XVI
Mutinensis III B 3 (LV) fol. 82 saec. XIV
Laurentianus LXX 13 fol. 1 saec. XV
Burneianus 75 fol. 1 saec. XV
Upsaliensis gr. XXVIII fol. 75 saec. XV

---

1) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsaliensibus et Lincopiensibus, Rostochii 1877 p. 7 sq. Vilelm. Lundström, Prolegomena in Eunapii vitas philosophorum et sophistarum (Skrifter utgifna af K. Humanistiska Vetenskaps-Samfundet i Upsala VI 2). Upsalae et Lipsiae 1898 p. 20 sq.

2) In hoc codice quem infra sub numero 34 describam, epistulis antecedit ecloga orationum et progymnasmatum.

Aurelianensis 3 fol. 8 saec. XVI
Parisinus gr. 2577 A fol. 101 saec. XV.

Atque ut haec a Lacapeno scholarum in usum instituta erat, ita in rhetoricorum quoque Libanii opusculorum eclogas eidem usui destinatas transiit, quales continentur codicibus

Vaticano gr. 81 fol. 4 saec. XV
Marciano gr. append. XCI 2 fol. 3 saec. XV
Neapolitano II E 19 fol. 1 saec. XV
Ambrosiano L 64 fol. 1 saec. XIV exeuntis
Ambrosiano C 47 fol. 135 saec. XV
Harleiano 5728 fol. 81 saec. XV/XVI
Barocciano 72 fol. 75 saec. XV
Barocciano 68 fol. 101 saec. XV
Matritensi N-49 fol. 3 saec. XIV
Escurialensi Ψ-4-12 fol. 431 saec. XVI exeuntis
Mosquensi 317 fol. 1 saec. XV.[1])

Etiam initio (fol. 2) codicis Barberini II 41 saec. XV qui corporis instar esse debuit operum Libanianorum, legitur initium vitae (§ 1—5). Cf. infra p. 24.

Denique etiam in codicibus miscellaneis, sed Libanii operibus privis reperitur, ut Laurentiano LVI 3 fol. 279 saec. XV.

Haec autem vitae Libanii recensio Lacapeniana, etsi non cum Vilelmo Lundström habenda est pro particula recensionis duplicis totius operis *βίοι σοφιστῶν* inscripti ab Eunapio ipso institutae, cuius nec volam habemus nec vestigium[2]), singularis tamen est pretii, quoniam non ex eodem fonte, ut Albr. Iordan[3]) cognovit, non ita puro,

---

1) In codice Vaticano Ottoboniano gr. 46 saec. XVI fol. 103 declamationibus Libanii non solum huius sed omnium sophistarum vitae Eunapianae (*εὐναπίου βίοι φιλοσόφων καὶ σοφιστῶν*) succedunt.

2) *ὁ θειότατος* ante *Ἰουλιανός* Lacapenum ipsum delere debuisse facile intellegitur. Cf. Guil. Kroll, Berl. Philol. Wochenschr. 1898 col. 934.

3) De Eunapii codice Laurentiano, Lemgoviae 1888 p. 4.

quo codices superstites integri opusculi — Laurentianum dico LXXXVI 7 — manavit, sed per se constat. Nam verba ultima (8, 6) *τούτῳ δὲ ὁ ταῦτα γράφων οὐ συνεγένετο ἄλλοτε ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρείᾳ τύχης συμβάντων*, de quibus quid iudicet sese ignorare Krollius professus est, non a Lacapeno addita, sed ab Eunapio ipso scripta esse Lundströmius (p. 30) recte intellexit. In codice e quo Lacapenus hausit, servata, in eo e quo Laurentianus fluxit, omissa erant. Etiam aliis in rebus fides illius maior est quam huius, ut recte habet *ἐξεβιάζετο* p. 4, 14 pro *ἐξεβιβάζετο* quod ille praebet, *ἔχοντι* 4, 6 pro *ἔχων*, *καλυφθησόμενος* 4, 8 pro *καμφθησόμενος*, *πρὸς ἅπαντας* 6, 5 pro *εἰς ἑκάτερον*, *ἠλέγχετο* 6, 6 pro *ἦν αὐτω*, *πολύπους* ibidem quod ille omisit, *πανταχόσε* 6, 23 pro *πανταχοῦ*, *οὕτω* 7, 11 pro *οὗτος*. In aliis res est contraria, ut perperam praebet *τύπον* 4, 15 pro *λόγον*, *ὑφ' ἁπλότητος* 7, 12 pro *ὑπ' ἀρχαιότητος*, omisit *τοῖς* 7, 18. Sed praeterquam quod Lacapenus complura, ut suo proposito inutilia, omisit, nihil haec nisi lectiones variae codicum, non recensiones auctoris sunt diversae.

In lectionibus codicum proferendis sequor Lundströmium qui non solum Laurentianum LXXXVI 7 contulit, sed etiam e compluribus codicibus recensionis Lacapenianae collatis huius exemplar restituit, illum littera *A*, hoc littera *L* significans.

Λιβάνιον δὲ Ἀντιόχεια μὲν ἤνεγκεν ἡ τῆς Κοίλης καλουμένης Συρίας πρώτη τῶν πόλεων, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικληθέντος ἔργον. ἦν δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ εἰς τοὺς ἄκρους ἐτέλει. 2. *νέος δὲ ὢν ἔτι καὶ κύριος ἑαυτοῦ πατέρων ἀπολελοιπότων ἀφικόμενος Ἀθήναζε οὔτε ὡς ἐκ Συρίας Ἐπιφανίῳ προσῆλθε μεγίστην ἔχοντι δόξαν οὔτε παρὰ Προαιρέσιον ἐφοίτησεν, ὡς ἐν τῷ πλήθει τῶν ὁμιλητῶν καὶ τῷ μεγέθει τῆς δόξης τῶν διδασκάλων καλυφθησόμενος, ἐνεδρευθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Διοφαντείων Διοφάντῳ προσένειμεν ἑαυτόν.* 3. *καὶ ὡς οἱ πάνυ τὸν ἄνδρα καταμεμαθηκότες ἔφασκον, ταῖς μὲν ὁμιλίαις καὶ συνουσίαις τὸ γεγονὸς συμμαθὼν ἐλάχιστα παρεγίνετο καὶ τῷ διδασκάλῳ τις ὀχληρὸς οὐκ ἦν, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ ταῖς μελέταις συνεῖχε καὶ πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἐξεβιάζετο τύπον τὴν ψυχὴν διαπλάττων καὶ τὸν λόγον.* 4. *ὥσπερ οὖν οἱ πολλάκις πέμποντες ἔστιν ὅτε καὶ τυγχάνοντες τοῦ σκοποῦ καὶ τὸ συνεχὲς τῆς μελέτης αὐτοῖς διὰ τῆς γυμνασίας τῶν ὀργάνων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐστοχίας οὐκ ἐπιστήμην ἔφυσεν, ἀλλὰ τὴν τέχνην, οὕτω καὶ Λιβάνιος ἐκ τοῦ ζήλου τε καὶ τῆς παραθέσεως τῆς κατὰ μίμησιν προσαρτῶν ἑαυτὸν καὶ παραξέων ἡγεμόσιν ἀρίστοις, τοῖς ἀρχαίοις, καὶ οἷς ἐχρῆν ἑπόμενος ἐς*

---

1 *δὲ* om. *L* 2 *τῶν* om. *A* 6 *ἔχων A* 8 *τῷ* om. *A* | *καμφθησόμενος A* 9 *διοφαντειῶν A* 10 *ἑαυτῶν* in *ἑαυτὸν* corr. man. rec. *A* 11 *τὸ γεγονὸς συμμαθὼν* om. *L* 14 *ἐξεβιβάζετο A* 15 *λόγον*] *τύπον L* | *ὥσπερ* — 19 *Λιβάνιος* om. *L* | ⟨*βέλη*⟩ *πέμποντες*? at cf. Plutarchum quem in deliciis habuit Eunapius, de defect. orac. 50 p. 438 A *καθάπερ οἱ πολλὰ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις* 16 *τυγχάνουσι*? 19 *τε* om. *A* 21 *τοῖς ἀρχαίοις* om. *L* et cancellavit Sievers, Leben des Libanios p. 48 cf. Liban. vit. § 24 p. 19, 6 R *οἷς ἐχρῆν ἡγεμόσιν ἑπόμενον* | *ἑπόμενος* om. *L* | *ἐς* om. *A*

ἴχνος τε ἄριστον ἐνέβαινε καὶ ἀπήλαυε τῆς ὁδοῦ τὰ εἰκότα. 5. θαρσήσας δὲ ἐπὶ τῷ λέγειν καὶ πείσας ἑαυτόν, ὡς ἐνάμιλλος εἴη τοῖς ἐπὶ τούτῳ μέγα φρονοῦσιν, οὐχ εἵλετο περὶ μικρὰν πόλιν κρύπτεσθαι καὶ συγκαταπίπτειν τῷ τῆς πόλεως ἀξιώματι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν διαβαλὼν ἄρτι παριοῦσαν εἰς μέγεθος καὶ ἀκμάζουσαν καὶ δεομένην ἔργων τε ὁμοῦ καὶ λόγων οἳ κατακοσμήσουσι, ταχὺ μάλα καὶ κατ' αὐτὴν ἐξέλαμψεν εἰς συνουσίαν τε ἄριστος καὶ χαριέστατος φανεὶς καὶ εἰς ἐπίδειξιν λόγων ἐπαφρόδιτος. 6. διαβολῆς δὲ αὐτῷ τινος γενομένης περὶ τὰ μειράκια, ἣν θεμιτὸν οὐκ ἦν ἐμοὶ γράφειν ἐς μνήμην ἀξιολόγων ἀνέντι τὴν γραφήν, ἐκπεσὼν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατέσχε τὴν Νικομήδειαν. 7. κἀκεῖθεν δὲ τῆς φήμης ἐπισπομένης καὶ παραθεούσης αὐτῷ διὰ ταχέων ἀποκρουσθεὶς μετὰ χρόνον τινὰ ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα καὶ πόλιν ἐπανέρχεται κἀκεῖ τὸν πάντα ἐβίω χρόνον μακρὸν καὶ παρατείνοντα γενόμενον.

8. Μνήμην μὲν οὖν αὐτῷ τὴν πρέπουσαν κἀν τοῖς βιβλίοις τοῖς κατὰ τὸν Ἰουλιανὸν ἡ γραφὴ πεποίηται, τὰ δὲ καθ' ἕκαστον νῦν ἐπεξελεύσεται.

---

1 *ἀπήλαυσε A* | *τὰ* om. *A* 3 *μέγα φρονοῦσιν* scripsi *μεγαφρονοῦσι AL* (et Lundström) *μεγαλοφρονοῦσιν* Boiss. 6 *ἔργων τε ὁμοῦ καὶ* om. *L* 10 *ἦν* om. *A* 13 *κἀκεῖ A* | *δὲ* om. *L* 14 *μετὰ χρόνον τινὰ* om. *L* 17 *Μνήμην* — 19 *ἐπεξελεύσεται* om. *L* | *αὐτοῦ?* | *κἀν τοῖς βιβλίοις τοῖς κατὰ τὸν Ἰουλιανὸν*] Unde nonnulla saltem, ut primus Boissonadius Eun. I 544 cognovit, transierunt in Suidae lexicon s. v. *Λιβάνιος· Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς [ὁ παραβάτης] καίπερ τοσούτοις ἐμβεβηκὼς τῆς τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστήν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν, τὰ μὲν ἴσως ἐπαινῶν, τὰ δὲ ὅπως λυποίη τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον, προτιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ τὴν ῥητορικὴν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τουσκιανὸς ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις* cf. s. v. *Προαιρέσιος* et *Ἀκάκιος*. Eunap. vit. soph. p. 68 et 73 ed. Boiss. Eunap. fragm. ed. Bonn. 1829 p. 108 fr. *ζ'*. Mueller fr. hist. gr. IV p. 24 fr. 25. Quae Boissonadio oblocutus est Bernhardyus ad Suidae l. l. stare non possunt. Recte vero is etiam quae apud Suidam s. v. *Ἰάκωβος* leguntur *οὗτος πιὼν φάρμακον ἐπὶ Οὐάλεντος ἐτελεύτησεν, ἣν δὲ ὁ συμβουλεύσας αὐτῷ πιεῖν τὸ φάρμακον Λιβάνιος ὁ σοφιστὴς διὰ τὸ ἐπιζητῆσαι, τίς ὁ διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν Οὐάλεντος* ad Eunapium rettulit.

7. *Οὐδεὶς δὲ τῶν συμμιξάντων Λιβανίῳ καὶ συνουσίας ἀξιωθέντων ἀπῆλθεν ἄδηκτος, ἀλλὰ τό τε ἦθος εὐθὺς οἷός τις ἦν ἔγνωστο, καὶ συνεῖδεν αὐτοῦ τά [τε] τῆς ψυχῆς ἐπί τε τὸ χεῖρον καὶ τὸ κρεῖττον ῥέποντα, καὶ τοσοῦτος ἦν ἐς τὴν πλάσιν καὶ τὴν πρὸς ἅπαντας ἐξομοίωσιν, ὥστε ὁ μὲν πολύπους λῆρος ἠλέγχετο, τῶν δὲ συγγιγνομένων ἕκαστος ἄλλον ἑαυτὸν ὁρᾶν ὑπελάμβανεν.* 8. *ἔφασκον γοῦν αὐτὸν οἱ πεπειραμένοι πίνακά τινα καὶ ἐκμαγεῖον εἶναι παντοδαπῶν ἠθῶν καὶ ποικίλων, οὐδ' ἂν ἦλω ποτὲ πολλῶν καὶ διαφόρων συνεληλυθότων ὅτῳ μᾶλλον τέρπεται, ἀλλὰ κἀπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐπῃνεῖτο παρὰ τῶν τὸν ἐναντίον ἐλαυνόντων βίον, καὶ πᾶς τις αὐτὸν τὰ σφέτερα θαυμάζειν ᾤετο. οὕτω πολύμορφόν τι χρῆμα καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἦν. γάμου δὲ καὶ οὗτος ἠμέλησε, πλὴν ὅσα γε αὐτῷ γυνή τις ξυνῆν οὐκ ἀπὸ ὁμοίας τῆς ἀξιώσεως.*

9. *Ὁ δὲ λόγος αὐτῷ περὶ μὲν τὰς μελέτας παντελῶς ἀσθενὴς καὶ τεθνηκὼς καὶ ἄπνους, καὶ διαφαίνεταί γε οὗτος μὴ τετυχηκέναι διδασκάλου, καὶ γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν κοινῶν καὶ παιδὶ γνωρίμων περὶ τὰς μελέτας ἠγνόει, περὶ δὲ ἐπιστολὰς καὶ συνουσίας ἑτέρας ἱκανῶς ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον ἀναφέρει καὶ διεγείρεται τύπον, καὶ χάριτός γε αὐτῷ καὶ κωμικῆς βωμολοχίας ἀναπέπλησται τὰ συγγράμματα, καὶ ἡ κομψότης περιτρέχει πανταχόσε διακονουμένη τοῖς λόγοις.* 10 *καὶ*

---

1 *δὲ* om. *A* | *συλλεγέντων A* 2 *ἄδηλος* Gataker ad M. Anton. p. 333 et Boiss. *ἄληπτος* Wyttenbach (Supplem. ad epp. Ruhnkenii et Wyttenbachii, Lugd. Bat. 1847 p. 89), at cf. Plut. Pomp. 2 *οὐκ ἦν ἐκείνῳ συναναπαυσαμένην ἀδήκτως ἀπελθεῖν* 3 *καὶ συνεῖδεν — ῥέποντα* om. *L* | *συνεῖδεν* scripsi secundum Wyttenb. l. l. *συνεῖχεν A* *συνῆκεν* Boiss. | *τε* cancellis inclusi 5 *πρὸς ἅπαντας*] *εἰς ἑκάτερον A* 6 *πολύπους* om. *A* cf. locum Theognidis 215 saepe a Plutarcho laudatum (vid. Bergk) | *ἠλέγχετο*] *ἦν αὐτω A* | *συνιόντων A* 7 *ὁρᾶν ἑαυτὸν A* 10 *ὧι A* | *καὶ ἐπὶ A* 12 *αὐτὸν* scripsi auctore Cobeto Mnem. VIII 15 *αὐτῶν AL* 16 De stilo Libanii quae Eunapius dicit iure iam Fed. Morellus qui vitam edidit (Liban. t. I p. 1—5), Wyttenbachius, Cobetus ll. ll. repudiaverunt 20 *συνεσίας* (*ε* in *ου* corr. m²) *A* 22 *καταπέπλησται A* 23 *ἐπιτρέχει* Cobet l. l., at cf. Quintil. inst. or. II 21, 7 *rhetoricam artem circumcurrentem vocaverunt, quod in omni materia diceret* | *πανταχοῦ A*

ὃ πάντες οἱ Συροφοίνικες ἔχουσι κατὰ τὴν κοινὴν ἔντευξιν ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον, τοῦτο παρ' ἐκείνου λαβεῖν μετὰ παιδείας ἔξεστιν. οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ μυκτῆρα καὶ ἀστεϊσμὸν αὐτὸ καλοῦσιν, ὁ δὲ ὥσπερ κορυφὴν παιδείας τοῦτο ἐπετήδευσεν ἐκ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ὅλος εἰς τὸ ἀπαγγέλλειν εἱλκυσμένος καὶ τοῦ κατὰ θύραν τερπνοῦ καὶ γοητεύοντος τὴν ἀκοὴν γενόμενος. 11. παιδείας δὲ ὑπερβολὴν καὶ ἀναγνώσεώς ἐστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς λόγοις λέξεσι κατεγλωττισμέναις ἐντυγχάνοντα. τὰ γοῦν Εὐπόλιδος δένδρα, Λαισποδίαν καὶ Δαμασίαν, οὐκ ἂν παρῆκεν, εἰ τὰ ὀνόματα ἔγνω τῶν δένδρων οἷς νῦν αὐτὰ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. 12. οὕτω λέξιν εὑρών τινα περιττὴν καὶ ὑπ' ἀρχαιότητος διαλανθάνουσαν ὡς ἀνάθημά τι παλαιὸν καθαίρων εἰς μέσον τε ἦγε καὶ διακαθήρας ἐκαλλώπιζεν ὑπόθεσίν τε αὐτῇ περιπλάττων ὅλην καὶ διανοίας ἀκολουθούσας ὥσπερ ἄβρας τινὰς καὶ θεραπαίνας δεσποίνῃ νεοπλούτῳ καὶ τὸ γῆρας ἀπεξεσμένῃ. 13. ἐθαύμασε μὲν οὖν αὐτὸν ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ θειότατος Ἰουλιανός, ἐθαύμασε δὲ καὶ ὅσον ἀνθρώπινον τὴν ἐν τοῖς λόγοις χάριν. καὶ πλεῖστά γε αὐτοῦ περιφέρουσι βιβλία, καὶ ὁ νοῦν ἔχων ἀναλεγόμενος ἕκαστον αὐτῶν εἴσεται. 14. ἱκανὸς δὲ ἦν καὶ πολιτικοῖς ὁμιλῆσαι πράγμασι καὶ παρὰ τοὺς λόγους ἕτερά τινα συντολμῆσαι καὶ ῥᾳδιουργῆσαι εἰς τέρψιν θεατρικωτέραν. 15. τῶν δὲ μετὰ ταῦτα βασιλέων καὶ τῶν ἀξιωμάτων τὸ μέγιστον αὐτῷ προσθέντων, τὸν γὰρ τῆς αὐλῆς ἔπαρχον μέχρι προσηγορίας ἔχειν ἐκέλευον, οὐκ ἀπεδέξατο

---

3 ἀ/////λισμὸν *A* cf. Schneider, Pericul. crit. in Anthol. p. 124 7 γινόμενος *A* 9 Λαισποδίαν corr. Valesius Emend. III 18 coll. Eupol. fr. II 475 Mein. I p. 284 Kock. ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι (Schol. ad Ar. Av. 1569) et Plut. Quaest. conviv. VII 3 p. 712 A δεήσει γραμματικὸν ἑκάστῳ τὸ καθ' ἕκαστον ἐξηγεῖσθαι, τίς ὁ Λαισποδίας παρ' Εὐπόλιδι 10 δεσποσίαν *A* δεσπωσίαν *L* 11 οὗτος *A* 12 ὑφ' ἁπλότητος *L* 13 καθαίρων corruptum videtur. num αἴρων? 17 θειότατος] βασιλεὺς *L* 18 τοῖς om. *L* 22 πρὸς *A* 24 τὸ? 25 ὕπαρχον *L* | ἀπεδέξατο scripsi coll. Lib. πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας I 174, 1 τί ταῦτα λέγω; λέγειν ἔχων τὸ γραμματεῖον ἐκεῖνο ὃ διεωσάμην, ὅπως μὴ σεμνότερος γεγενῆσθαι δόξαιμι .... οὐδέ γε ἡγη-

φήσας τὸν σοφιστὴν εἶναι μείζονα. καὶ τοῦτό ἐστιν οὐκ ὀλίγος ἔπαινος, ὅτι δόξης ἐλάττων ἀνὴρ μόνης ἥττητο τῆς περὶ τοὺς λόγους, τὴν δὲ ἄλλην δημώδη καὶ βάναυσον ὑπελάμβανεν. 16. *ἀλλ' ἐτελεύτησε καὶ οὗτος εἰς γῆρας ἀφικόμενος μακρότατον καὶ θαῦμα οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἅπασιν.*

17. *Τούτῳ δὲ ὁ ταῦτα γράφων οὐ συνεγένετο ἄλλοτε ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρείᾳ τύχης συμβάντων.*

σάμην μέγα οὐδὲ ταῖς διὰ τὸν τρόπον μου τιμαῖς ἠξίωσα προσθεῖναι τὰς ἀπ' ἐκείνων τῶν γραμμάτων (Vales. ad Amm. Marc. XV 3 p. 71 vertit: *recusavit*) *ἐπεδείξατο AL* Ceterum cf. Sievers l. l. p. 293 et Th. Mommsen Herm. XXXVI 210 4 *ἀλλ' ἐτελεύτησε*] *ἐτελεύτησε μέντοι L* 6 *Τούτῳ* — 7 *συμβάντων* om. *A*

Iam sequantur Libanii ipsius opera ac primum quidem quae summi momenti sunt, orationes.

Has autem libentissime ordine chronologico proposuissem, dummodo id in omnibus per aetatis signa satis clara licuisset. At licet hanc tantum in parte earum certis terminis circumscribere. Itaque melius esse duxi cum Reiskio ordinem sequi optimorum et vetustissimorum librorum.

I.

Atque agmen quidem earum iam in archetypo ad quem libri nostri redeunt, duxisse *Βίον ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης* certo inde sequitur, quod in libris diversarum familiarum principem locum obtinet. Quamquam enim a sexagenario incohata, a sene decrepito ad exitum perducta inter extremos ingenii eius fetus se esse prodit, tamen quasi introductionis vicibus gerendis omnibus reliquis magis idonea visa est.

Itaque ego quoque ut olim Morellus et Reiskius primo eam praebeo loco.

Codices autem quibus ad nostram aetatem pervenit hi sunt:

1 1. Chisianus R VI 43 (= C) olim bibliothecae non capitularis Avenionensis, ut dixit Siebenkeesius[1]), sed Piccolomineae in Ecclesia Cathedrali Senensi repositae, collectae illius a pontificibus Pio II et III, qui antea fuerunt cardinales Aeneas Sylvius et Franciscus Piccolomini, deinde Fabii Chisii cardinalis, qui postea fuit pontifex Alexander VII[2]),

---

1) Cf. Harles, Introductio in historiam linguae graecae t. I^2 (Altenburgi 1792) p. 66.

2) Indices horum codicum praebet Iosephus Cugnoni, Aeneae Silvii Piccolomini Senensis opera inedita (Atti della R. Accad. dei Lincei Ser. III. Memorie della classe di Scienze morali, storiche e filologiche VIII, Roma 1883 p. 335: *Declamationes Libanii grece* et p. 337: *N. 212 Declamationes Libanii* et p. 338: *Librarii* [sic] *declamationes graece, in fol.* Cf. Aeneam Piccolomini, De codicibus Pii II et Pii III deque bibliotheca ecclesiae Cathedralis Senensis, Senis 1900 p. 3 sq.).

membranaceus formae folii minoris e diversis constat partibus diversa aetate exaratis.

Praefixus est *πίναξ* totius codicis saeculo XIV confectus duobus comprehensus foliis.[1])

Ac prima quidem pars (fol. 1—37) manu scripta saeculi XIII exeuntis vel XIV ineuntis has continet declamationes:

fol. 1 *Πρεσβευτικὸς πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης: μενέλαος*

3 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης: ὀδυσσεύς*

10 *φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλὸν στεφάνου* (m. poster. f suprascr. *θαλλοῦ στέφανον*) *καὶ ἀποκηρύσσεται παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός*

13 *δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει*

16ᵛ *παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει*

19 *ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην — γράφει παρ' ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βωμόν*

22 *τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον — ἀπελθόντος τοῦ τυράννου κρίνεται*

26 *δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἀλλιρροθίου*

28 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης*

30 *μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ νεοκλῆς τὸν θεμιστοκλέα, ὁ δὲ ἀντιλέγει*

34 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς.*

Pars secunda (fol. 38—41) manu saeculi XIV satis neglegenter scripta continet declamationem *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ — ἐπανελθὼν ἀναγκάζεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς γαμεῖν καὶ μὴ βουλόμενος ἀποκηρύσσεται.*

Pars tertia eaque potissima (fol. 42—264) pulcre exarata manu saeculi XI exeuntis vel XII ineuntis orationes exhibet. Quaevis fere pagina triginta duas lineas continet; numeri quaternionum in mediis marginibus inferioribus manu quae partem secundam exaravit subscripti

---

1) De iis quae folio uno ante haec posito continentur cf. infra p. 13.

sunt. Folia 183 et 184 manu saeculi XIV suppleta sunt.[1]) Passim in hac parte cernuntur manus correctrices, si recte observavi, sex, quae vel ex atramenti colore dinoscuntur:

1) manui librarii ipsius proxima usa atramento viridi (= v)

2) antiqua, usa atramento pallido (= p)

3) satis antiqua, usa atramento coloris qui medium tenet inter fuscum et viridem (= m)

4) recentior usa atramento subnigro (= s)

5) recentior usa atramento nigro (= n)

6) recentissima usa atramento fusco (= f).

Manus prima constanter praebet iota adscriptum et in fine enuntiati *ν ἐφελκυστικόν*, quod manus correctrices deleverunt.

Orationes autem sunt:

fol. 42 *λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης λόγος πρῶτος*[2])

72 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. β'*ος. (infra scriptum *ιγ'*)

77 *πρὸς τοὺς νέους. περὶ τοῦ λόγου*

80v *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν* *δ*

83v *ἄρτεμις* *ε*

87v *περὶ ἀπληστίας*

89v *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*

90v *περὶ πενίας*

91v *εἰς τὰς καλάνδας*

93 *περὶ τοῦ πλέθρου*

96 *ἀντιοχικός* *ια* (infra: *κβ*)

119 *βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα* *ιβ* (infra: *κγ*)

136v *μονῳδία ἐπὶ νικομηδείαι*

138v *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα*

146v *προσφωνητικὸς ἰουλιανῶι* *ιε*

151 *ὑπὲρ ἀριστοφάνους*

---

1) His succedit fol. 189 numeris 185—188 omissis.

2) Tituli orationum constanter postea additi, numeri in margine rubricati sunt, quorum qui infra scripti sunt tomum integrum respiciunt.

156ᵛ πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν
165 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
170 μονωιδία ἐπὶ ἰουλιανῶι
173ᵛ ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ (τῷ θεομάχῳ add. m)
209 πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως
214ᵛ πρὸς θεοδόσιον βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς κβ
220ᵛ εἰς καισάριον μάγιστρον κγ
223 πρὸς ἐλλέβιχον κδ′
228 περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ κε

Folium 231ᵛ desinit voce *θυσίας* II 56, 8 R, folium 232 incipit vocibus *δὴ ἑκάβης*, quae sunt verba orationis *περὶ δουλείας* II 63, 14. Unum igitur folium excidit, quod postea manu saeculi XV suppletum sed falso loco positum nunc initio codicis ante *πίνακα* legitur. Titulus vero *περὶ δουλείας* omissus est.

239 πρὸς ἰκάριον
243 κατὰ ἰκαρίου κθ (pro κη)
247ᵛ κατὰ ἰκαρίου (πρὸς τὸν κρατοῦντα add. s)
250ᵛ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
257ᵛ πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων λα
263ᵛ περὶ θρασυδαίου usque ad verba *μενέδημον γάρ* (II 228, 17) quibus folium 264 desinit. Duo folia quibus reliqua pars orationis continebatur, perierunt, quorum loco postea unum folium vacuum repositum est.

Quarta pars (fol. 265—403) manu saeculi XIV quae iacturam reliquarum in tertia parte orationum restituit, exarata continet:

265 κατὰ τισαμενοῦ[1]) λγ (in margine μδ′)
269 πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λδ
272 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λε (in margine μς′)
274ᵛ κατὰ τῶν πεφευγότων λς′ (in margine μζ′)
276 περὶ τῶν φαρμάκων λζ′ (in marg. μη′[2]))

1) Tituli huius partis constanter rubricati sunt. De numeris in margine positis hic idem quod supra (p. 12) de infra scriptis dixi valet.

2) *η* manu posteriore in rasura aeque atque in sequentibus titulis *θ*, *ν*, *α*, *β* etc.

277v πρὸς πολυκλέα λη′ (in marg. μθ′)
279v ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν λθ′ (in marg. ν)
283 κατὰ σιλβανοῦ μ′ (in marg. να′)
285 ἀντιόχω παραμυθητική μα′ (in marg. νβ′)
287v πρὸς εὐμόλπιον μβ′ (in marg. νγ′)
290v πρὸς τιμοκράτην μγ′ (in marg. νδ′)
292v ὑπὲρ θαλασσίου μδ′ (in marg. νε′)
298v περὶ τῶν συνθηκῶν (in marg. νϛ)
301v εἰς εὐστάθιον τὸν καρα μϛ′ (in marg. νζ′)
302 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν μζ′ (in marg. νη′)
306v κατὰ φλωρεντίου (in marg. νθ′)
312 περὶ τῶν προστασιῶν μθ (in marg. ξ′)
317 πρὸς τὴν βουλήν ν (in marg. ξα′)
322v ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν (in marg. ξβ′)
326v πρὸς τὸν βασιλέα νβ′ (in marg. ξγ′)
331 πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι νγ′ (in marg. ξδ′)
335v σωκράτους ἀπολογία νδ′ (in marg. ξε′), parum integra; nam folium 335v desinit vocabulo πρόνοιαν (III 2, 8 R), 336 incipit voce ἄνυτος (50, 28) nullo lacunae indicio.
341 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς ἀρχόντων καταγωγάς νε′ (in marg. ξϛ′)
347v περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων νϛ′ (in marg. ξζ′)
351v πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν νζ′ (in marg. ξη′)
359v πρὸς ἀναξέντιον νη′ (in marg. ξθ′)
363v κατὰ λουκιανοῦ νθ′ (in marg. ο′)
367 κατὰ σευήρου ξ′ (in marg. οα′)
373v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος ξα′ (in marg. οβ′)
378 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας ξβ′ (in marg. ογ′)

Folium quod revera est 380 in codice perperam numerum accepit 400, unde aeque atque supra factum est ut etiam folia sequentia falsos gerant numeros.

Folium quod numeratur 403 desinit vocabulo ἔδωκαν III 450, 10. Sequitur folium vacuum.

Quae vero desiderantur in hac oratione usque ad finem (461, 18) tribus ultimis foliis 404—406 manu recentissima suppleta sunt.

Totum ego codicem Romae inde a hieme anni 1868 usque ad medium annum 1870 contuli. De singulis lectionibus sciscitantem amicissime certiorem me fecit Iosephus Cugnoni bibliothecarius, cuius etiam collatio orationis *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν ἀποσκώψαντας* ab E. Monnerio in editione typis quidem impressa, sed non perfecta nec foras missa (p. 104)[1]) usurpata est.

2. Monacensis gr. 483 (= A), olim Augustanus 2
plut. VII cod. XV (p. 78 n. 15)[2]) unus e codicibus anno 1545 ab Antonio Eparcho Corcyraeo Venetiis emptis, antea a Thoma Cantacuzeno, Constantinopolitano, ut videtur, si minus possessus, certe perlectus et correctus testibus subscriptionibus in marginibus inferioribus foliorum 76ᵛ (*ἐγῶ θώμάς ὁ καντακούζηνός διηλθὼν τήνδε τὴν δέλτον αντι* ·: et fol. 77 *μηνί μαρτιω*) et 237 (*ἐγὼ δηηλθών τι δε την δελτον ταυτην θῶμας καντακουζηνός*[3]):), membra-

1) Exemplar eius per Alfredum Iacob e bibliotheca Eggeri ad me pervenit, qui (Hellénisme en France II 471) de Monnerio haec habet: *M. E. Monnier (était amené) par des études historiques à préparer un volume de discours choisis de ce célèbre sophiste, texte grec soigneusement revu avec une traduction en regard.* Inscripta est editio: *Λιβανίου ἐκλεκτοι λόγοι. Libanius discours choisis* et paginis 389 decem orationes (1. *ὑπὲρ τῶν ῥητόρων*. 2. *μονῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ*. 3. *πρὸς Ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*. 4. *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας*. 5. *περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*. 6. *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*. 7. *πρὸς Πολυκλέα*. 8. *περὶ τῶν ἀγγαρειῶν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν*. 9. *κατὰ Τισαμενοῦ*. 10. *ὑπὲρ τῶν ἱερῶν*) continet.

2) H. Wolfius, Bibliothecae Reipublicae Augustanae catalogus, August. Vindel. 1575 (1600) n. 111 *Libanii rhetoris plurimae orationes et declamationes. Has Simon Fabricius convertendas suscepit.*

3) Eadem manu scriptum est in margine inferiore folii 238ᵛ: *ἐγῶ θω*

naceus formae quartae manu saeculi X exaratus est. Unaquaeque pagina continet 31, inde a folio 229—251 30 lineas. Manu librarii ipsius lectiones variae et notae antepositis compendiis *γϱ* et $\frac{\tilde{\eta}}{\sigma}$ vel $\widetilde{\sigma\eta}^{\alpha\iota}$ in margine scriptae sunt. Sed pars codicis vetusti (7 e 32 quaternionibus[1]) periit et manu saeculi XIII vergentis potius quam XIV ineuntis, eadem, ut mihi videtur, quae etiam textum vetustum correxit, quae in unaquaque pagina 28—30 lineas exaravit, suppleta est (fol. 20—65; 73—81). Praeter hanc in textu vetusto huic fere coaeva manus correctrix cernitur. Etiam in parte suppleta manus duae corrigendi munere functae sunt: una vetustior quae atramento inter fuscum et viride medio usa est (= f), altera paulo recentior atramento paulo pallidiore usa (= p), quam Thomae Cantacuzeni esse e litterarum similitudine coniecerim.

Initio codex non solum parum integer, sed etiam foliorum ordo confusus est. Talem in modum *βίου* haec tantum servata sunt

I 169, 13 R *καὶ ὅθεν ἔφυ* — 170, 12 (fol. 1)
13, 16 *χερσὶν* — 37, 11 *ἐν* (fol. 15—18)
43, 13 *ἀπὸ τοῦ τάφου* — 155, 3 *λελουμένος* (fol. 19—36)
155, 3 *ἑσπέρας* — 162, 4 *μόλις κα* (fol. 6).

Perierunt folia duo quibus initium (1, 1 — 13, 16) continebatur, secuta sunt folia 15—18, periit folium unum quo 37, 11 — 43, 13 continebatur, secuta sunt folia 19—36 et 6, periit folium unum quo 162, 4 — 169, 13 continebatur.

Praeter hanc insunt in codice orationes:

fol. 1 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*: *β′*[2])

5^v *πρὸς τοὺς νέους. περὶ τοῦ λόγου*: *γ′*. Manca est. Post folium enim 5^v quod desinit vocabulo *ἀμελείας* (I 197, 6) unum folium excidit quo reliqua usque ad *ἐκείνων* 202, 15 continebantur; ab hoc vocabulo incipit folium 7.

---

1) Desunt tamen numeri quaternionum.

2) Numeri orationum eadem manu qua tituli in margine scripti sunt.

fol. 7^{v} *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν* δ'

10^{v} *τοῦ αὐτοῦ ἄρτεμις* ε'

13^{v} *περὶ ἀπληστίας* ς'

14^{v} *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*:

Folium 14^{v} desinit voce *κτησαμένων* 247, 16, folium 37 incipit voce quae sequitur *αὐτῶν*.

fol. 37 *περὶ πενίας* (haec inscriptio ut recentior, ita postea oblita, et post eam *περὶ πλούτου* posita est):

38 *εἰς τὰς καλάνδας* ϑ'

39 *περὶ τοῦ πλέθρου*[1]) ι'

42 *ἀντιοχικός*

60^{v} *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* ιβ'

Scriptura folii 65^{v} paulo artior est, ut omnia quae exaranda restabant in eo locum invenirent. Nam folio 66 inde a verbis *καιρὸς ἦν* (389, 1) manus vetusta rursus incipit.

68^{v} *προσφωνητικὸς ἰουλιανῶι* ιε

Inter 71 quod desinit litteris *κτη* (420, 1), et 72 quod incipit vocibus *τὸ πολλοὺς* (425, 19), unum folium excidit, quocum initium orationis *ὑπὲρ Ἀριστοφάνους* abreptum est. Folium vero 73 male inter 72 et 74 positum est; nam primum verbum folii 74 *ιδίων* revera excipit ultima verba folii 72 *ἐπὶ τῶν* (430, 5), folii vero 73 iustus locus est inter 97 et 98.

Folia 73—81 manu saeculi XIV suppleta sunt.

78^{v} *πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν* (*τὸν παραβάτην* add. manus secunda).

Folio 82 (*περ εὐεργέτας* 464, 17) manus vetusta rursus incipit mansura usque ad finem.

86 *πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* ιη'

91 *ἡ ἐπὶ ἰουλιανῶι μονωιδία* ιϑ'

94 *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῶι* κ'

Folium 97^{v} desinit voce *περίφοβον* 535, 6, quam excipit *ἀλλὰ τότε* fol. 73, quod desinit verbis *διέσπασε. τάς δ'* 539, 6. Folium 98 incipit voce *μέγιστον* 622, 23 et

1) Inscriptio oblita posteaque denuo iuxta priorem posita est.

praebet orationem usque ad finem. Folia quibus 539, 6 — 622, 23 continebatur perierunt.

98ᵛ πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως κα′
104ᵛ πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς κβ′
110 εἰς καισάριον μάγιστρον κγ

Folium 110ᵛ desinit voce οὔσης 683, 1, fol. 111 incipit litteris ἡ]μετέραν 692, 20. Perierunt igitur duo folia.

111ᵛ πρὸς ἐλλέβιχον κδ
116 περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ κε
120ᵛ περὶ δουλείας κς
128 πρὸς ἰκάριον κζ
131ᵛ κατὰ ἰκαρίου κη
135ᵛ κατὰ ἰκαρίου κθ
138ᵛ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν λ

Inter folium 140ᵛ quod desinit voce ἔχει II 176, 8, et fol. 141 quod incipit vocibus δέ σοι (ibidem), unum folium excidit quo continentur quae desunt in editionibus Gothofredi et Reiskii hunc codicem unum ducem secutorum, exstant vero in appendice editionis Frontonis ab Angelo Maio curatae alterius (Romae 1823 p. 421—423), in editione Sinneri (Novus Ss. Patrum graecorum saeculi quarti delectus, Parisiis 1842 p. 237, 8—240, 9) (cf. p. 34) et velut primum publici iuris facta sunt a Maur. Schmidtio Philol. XXII 175—177.

144 πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων λα
149 πρὸς θρασύδαιον λβ
152ᵛ κατὰ τισαμενοῦ λγ
157ᵛ πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λδ
161 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λε
164ᵛ κατὰ τῶν πεφευγότων λς
167 περὶ τῶν φαρμάκων λζ
169 πρὸς πολυκλέα λη
171ᵛ ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν λθ
175ᵛ κατὰ σιλβανοῦ μ
178 ἀντιόχωι παραμυθητικός μα
180ᵛ πρὸς εὐμόλπιον μβ

184 πρὸς τιμοκράτην μγ̄
186ᵛ ὑπὲρ θαλασσίου μδ̄
193 περὶ τῶν συνθηκῶν με̄
196 εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα μϛ̄
196ᵛ πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν μζ̄
201 κατὰ φλωρεντίου μη̄
206 περὶ τῶν προστασιῶν μθ̄
211 πρὸς τὴν βουλήν ν̄
216 ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν να̅
220ᵛ πρὸς τὸν βασιλέα νβ̄
224ᵛ πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι νγ̄
228ᵛ σωκράτους ἀπολογία νδ̄
parum integra aeque atque in Chisiano. Nam fol. 228 desinit voce πρόνοιαν III 2, 8, fol. 229 incipit voce Ἄ]νυτος 50, 28 nullo lacunae indicio. Folia 230 et 231 locum mutaverunt.

233ᵛ πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς νε̄

Folia 234 et 235 locum mutaverunt.

240 περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων νϛ̄′
243ᵛ πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν νζ̄
251 πρὸς ἀναξέντιον νη̄
253ᵛ κατὰ λουκιανοῦ νθ̄
256ᵛ κατὰ σευήρου ξ̄
262 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος ξα̅

Folium 265ᵛ atque hoc quidem totus codex desinit vocibus τε παρῶ (III 270, 1). Reliqua perierunt.

Sex orationes (περὶ τῶν προστασιῶν, ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν, περὶ τῶν δεσμωτῶν, κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς, κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι, ὑπὲρ τῶν ἱερῶν) ex apographo huius codicis ab Elia Ehingero, Bibliothecae Augustanae curatore facto opera Iacobi Gothofredi Coloniae Allobrogum 1631 et 1634 lucem viderunt. Septimae (περὶ

τοῦ πλέθρου) quod idem Ehinger anno 1632 rogatus a Peirescio in usum, ut videtur, Henrici Valesii fecit apographum[1]) periit vel alicubi latet. Totum codicem excussit anno 1770[2]) Lipsiam missum adiutrice uxore Reiskius, cuius editio eo potissimum nititur, annis 1868 et 1869 Augustus Gasda Lubani, anno 1878 ego Rostochii.

3 3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P), olim Francisci Philelphi, deinde Leonardi Iustiniani Veneti, Procuratoris S. Marci, id quod indicant subscriptiones in fine ultimi (291) folii positae, quarum prior est rubricata: *Leonardi Iustiniani Veneti,* altera atramento fusco exarata: ✠ *ἡ βίβλος αὕτη Leonardi Iustiniani Veneti ἔστιν, ἔτι δὲ καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ:* ✠ *Francisci philelfi,* in qua tamen vocabula *Leonardi Iustiniani Veneti* cancellata sunt[3]), postea Udalrici Fuggeri, cuius bibliotheca[4]) anno 1584 Palatinam Heidelbergensem intravit, membranaceus formae octavae maioris saeculi XIV, constat e foliis 291 vel *λϑ'* quaternionibus diversi ambitus, quorum numeri in marginibus inferioribus positi plerique abscisi, pauci tamen adhuc satis conspicui sunt (*ιζ'* in

---

1) Peirescius die tertio Ianuarii anni 1633 Aquis Sextiis scribit Ehingero: „*J'ay receu en mesme tems vos deux despesches du 18. Oct. et 15. Novembre avec l'oraison de Libanius περὶ τοῦ πλέθρου dont je vous remercie tres affectueusement . . . Il ne sera plus de besoing de copier les oraisons de Libanius non imprimées, parceque Mr. Godefroy m'a remis celles que vous luy avez envoyées.*“ (Schelhorn, Amoen. Liter. t. III Francof. et Lips. 1725 p. 261.)

2) Cf. Reiskens Lebensbeschreibung p. 530. Reiske's Briefe p. 818 f.

3) Idem esse videtur codex atque is quem Philelphus se Constantinopoli in Italiam advexisse idibus Iuniis anni 1428 Bononia Ambrosio Traversario scribit (*Orationes Libanii:* Ambr. Trav. epp. XXIV 875 p. 1010). Cf. Voigt, Wiederbelebung I 418[3].

4) In indice huius bibliothecae anno 1571 confecto et nunc in bibliotheca civica Hamburgensi conservato (cf. Hoffmann, Serap. IX 289 sq.), ut Meynckius mecum communicavit, ita describitur: *p. 381 Libanii Sophistae vita aut de ipsius fortuna. Auff. Pergament geschrieben in 4. num. 10.*

fol. 113, κϑ in fol. 209, λ′ in fol. 217, λη in fol. 281, λϑ in fol. 289). Correctus est quinque manibus, quarum vetustissima (= m², f) atramento usa est fusco, proxima (= m³, l) lurido, sequens (= m⁴, p) pallido cineraceo, ultima (= m⁵, n) nigro. Ac manus quidem secunda etiam alium codicem ad emendandum adhibuit, ut elucet e lectionibus *ἀνωτέρω πάσης ἰδέας ἐλέγχων ἠδικηκέναι* II 50, 2 et *οὕτω παρ' ἄλλῳ* II 207, 14. Manus tertia iota a prima neglectum subscripsit, etsi non constanter, item accentus in formis articuli ante *μὲν* et *δὲ* vel in praepositionibus ante pronomina addidit. Hic illic scholia adscripta sunt. Tituli orationum sunt rubricati. Continentur autem codice hae orationes:

fol. 1 *λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης*

27 *εἰς τοὺς αὐτοκράτορας κώνσταντα καὶ κωνστάντιον λόγος βασιλικός*

43 *εἰς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον γενόμενον*

50 *προσφωνητικὸς* (*Ἰουλιανῷ* add. m³)

53ᵛ *εἰς τὸν αὐτόν. ὑπὲρ ἀριστοφάνους*

59 *πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων*

66 *πρὸς τοὺς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*

70 *μονωιδία ἐπὶ νικομηδείᾳ πυρὶ καὶ σεισμοῖς ἐκτριβείσῃ* (*ἐπὶ νικομηδείᾳ* — *ἐκτριβείσῃ* in ras. ex *εἰς νικομήδειαν* — *ἐκτριβεῖσαν* corr. m³)

72 *μονωιδία ἐπὶ τῶι ἐν δάφνῃ νεῶι τοῦ ἀπόλλωνος ἀναλωθέντι πυρί, ὥς φασὶ δέ, κεραυνῶι* (*ἐπὶ τῶι* — *νεῶι* in ras., sine dubio ex *εἰς τὸν* — *νεών*, corr. m³)

73 *μονωιδία ἐπὶ ἰουλιανῶι* (*ἐπὶ ἰουλιανῶι* in ras., sine dubio ex *εἰς ἰουλιανόν*, corr. m³)

75ᵛ *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῶι* in ras. m² loco prioris titulis rubricati

97 *πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν*

102ᵛ *ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ*

106 *πρεσβευτικὸς εἰς βασιλέα θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων*

110ᵛ *πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς*

115 πρὸς καισάριον μάγιστρον
λ
118 πρὸς ἐλέβιχον
122 πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων
126^{v} περὶ θρασυδαίου (ερὶ et αίου in ras., e ρὸς et αιον corr. m^{3})
130 πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας (λ inser. m^{3})
132^{v} πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
135^{v} πρὸς πολυκλέα
137^{v} πρὸς εὐμόλπιον
140^{v} πρὸς τιμοκράτην
142^{v} πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα
143 πρὸς βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν
146^{v} πρὸς τὴν βουλήν
150^{v} πρὸς τὸν βασιλέα
154 πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν
161 πρὸς ἀναξέντιον
164 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
166 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
169^{v} πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν σκώψαντας
175^{v} πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
179^{v} περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
182^{v} ἄρτεμις
185^{v} εἰς τὰς καλάνδας
186 πρὸς ἰκάριον
189 κατὰ ἰκαρίου ($\bar{\alpha}^{ος}$ add. m^{2})
193^{v} κατὰ ἰκαρίου $\beta'^{ος}$
196 κατὰ τισαμενοῦ
200^{v} κατὰ τῶν πεφευγότων
203 κατὰ σιλβανοῦ
205^{v} κατὰ φλωρεντίου
209^{v} κατὰ λουκιανοῦ
212 κατὰ σεβήρου
217 πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς
222 κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι
225^{v} περὶ ἀπληστίας

226ᵛ ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
227 περὶ πενίας
228 περὶ δουλείας
234 περὶ τοῦ πλέθρου (τοῦ inser. m³)
236ᵛ περὶ τῶν φαρμάκων
238 περὶ τῶν συνθηκῶν
240ᵛ περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων
243ᵛ περὶ τῶν προστασιῶν
247ᵛ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν (ει in ras. m³)
251 ὑπὲρ θαλασσίου
256 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν
259ᵛ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
272 ἀντιοχικόσ
289ᵛ ἀντιόχῳ παραμυθητικός.

E codice dum Heidelbergae conservatur, *Βασιλικοῦ* apographum a Marquardo Frehero transmissum Federicus Morellus accepit et in illa oratione Lutetiae 1614 edenda adhibuit, ut ipse in praefatione testatur. Sed etiam *Βίον „ex Ferrariensi editione cum Rom. et Palat. Codd. mnss. collatum“* et *κατὰ Φλωρεντίου* orationem *„e codd. mnss. Vatic. Biblioth. et Bavarica* (sic) *Palatino“* sese praebere in Indice Orationum praemisso Operum Libanii tomo secundo (Lutetiae 1627) ipse asserit, qua de re infra accuratius disseremus.

Leo Allatius ad tres orationes (*πρὸς Εὐστάθιον τὸν Κᾶρα* fol. 142ᵛ, *πρὸς τὸν βασιλέα* fol. 150ᵛ, *πρὸς Ἀναξέντιον* fol. 161 lectiones discrepantes codicis Barberini, de quo statim verba fient, in margine codicis adscripsit, ut docet nota ipsius in antefixo folio secundo averso: *Orationes Libanii πρὸς ἀναξέντιον p. 161, πρὸς τὸν βασιλέα p. 150, πρὸς εὐστάθιον τὸν κάρα p. 142 collatae sunt cum codice Barberino. Leo Allatius.* Idem huius codicis lectiones ad multas orationes in margine codicis Barberini posuit (cf. p. 33). Sub initium saeculi XVIII Leonardus Adami nonnullas orationes ex eo descripsit latine versas editurus, cuius schedae codice Cheltenhamensi 10618 (vide infra n. 35) continentur. Ego codicem excussi Romae annis 1868/69, 1869/70, 1895/96.

4 4. Codex Barberinus II 41 (olim 351) (= B), antea fortasse in bibliotheca Cryptensi vel Grottaferratensi, e qua Franciscum Barberinum cardinalem Urbani VIII nepotem multos codices in suam transtulisse constat[1]), siquidem in interiore parte involucri per membranam agglutinatam *ferrata* scriptum perspexisse mihi visus sum.[2]) Chartaceus est formae folii minoris, saeculi non, ut Iacobus Morellus[3]) ait, XI, sed XV. Codex quem qui conscripsit exemplaria undique conquirens maxime operam dedit ut corporis instar operum Libanianorum fieret, constat e duabus partibus uno volumine comprehensis, quarum prior folia 279 vel quaterniones *λδ'*, altera folia 198 vel quaterniones *κβ'* continet. Numeri in margine inferiore ultimi folii aversi uniuscuiusque quaternionis manu, ut videtur, librarii ipsius scripti sunt. In folio 471 numerus qui debebat esse *κγ'* deest. Folia 271ᵛ—279 et 459—470 vacua relicta sunt. In unaquaque pagina fere 37 lineae exaratae sunt. Tituli, numeri, litterae initiales rubricata sunt. Hic illic manus secunda correxit et scholia haud raro e Thoma Magistro sumpta adscripsit.

Folia duo prima continent reliquias foliorum bombycinorum agglutinatas, quorum prius[4]) incipit a verbis *τοῦ πλουτάρχου*

καὶ τὸ τοῦ διογένους πρὸς νεανίσκον ὀφθέντα μὲν ἐν καπηλείῳ et desinit *πέτρον τίθεσθαι· μή τι πρὸς πέτρῳ στάθμην* (= Plut. quomodo quis suos in virtute sentiat profectus p. 82 C et 75 F), alterum continet initium vitae Libanii ab Eunapio conscriptae inde a *Λ]ιβάνιον ἀντιόχεια μὲν ἤνεγκεν* usque ad *εἰς ἐπίδειξιν λόγων ἐπαφρόδιτος* (p. 5, 9), cui titulus *βίος λιβανίου κατ' εὐνάπιον* posteriore manu suprascriptus est.[5])

Folium 3 continet finem *πίνακος* a librario ipso scripti

1) Cf. Blume, Iter Italicum III 132 n. 99.
2) Cf. Mus. Rhen. LII 297.
3) Aristid. or. adv. Lept. praef. p. XXXII.
4) Folium 1ᵛ est vacuum.
5) Cf. supra p. 2.

incipientem a vocabulis: *κδ΄: πρὸς τὸν βασιλέα οὗ ἡ ἀρχή. Τὸ μὲν σὸν ὦ βασιλεῦ μέρος*, desinentem: *οἱ ποτιδειάται ἀλλήλων ἐγεύσαντο· Πολλὰ ἐβουλευσάμεθα, ὦ ἄνδρες.* Quae antecesserunt duobus foliis comprehensa perierunt.

Contextus ipse primum praebet progymnasmata (fol. 4—58). Sed horum quoque initium (*μῦθοι* et *διηγήματα*) uno folio comprehensum periit. Folium enim 4 incipit sine titulo verbis *ὑμνεῖν, οὐ τύχη μόνον* quae sunt sub initium chriae primae *Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς* (= IV 856, 7). Sequitur

fol. 5 *ια΄ ἑτέρα χρεία διογένης μειράκιον ἰδὼν ἀτακτοῦν τὸν παιδαγωγὸν ἔπαισεν εἰπὼν κτλ.*

6ᵛ *ιβ΄ ἑτέρα χρεία ἰσοκράτης τῆς παιδείας τὴν μὲν ῥίζαν ἔφη πικράν, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς*

8ᵛ *ἑτέρα χρεία θεόφραστος ἐρωτηθείς, τί ἐστιν ἔρως, ἔφησε· πάθος ψυχῆς σχολαζούσης*

9ᵛ *ιδ΄ γνώμη προτρεπτική· δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων*

10 *ιε΄ γνώμη ἀποτρεπτική· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα*

11 *ις΄ εἰς τὸ αὐτὸ γνώμη ἑτέρα*

11ᵛ *ιζ΄ ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χρύσην εἰς τὸν ναύσταθμον ἐλθεῖν τῶν ἑλλήνων*

12 *ιη΄ κατασκευὴ, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀχιλλέως ὅπλων*

12ᵛ *ιθ΄ κατασκευὴ, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὀργήν*

13ᵛ *κ΄ ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἴαντα τὸν λοκρόν*

15 *κα΄ κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἴαντα τὸν λοκρόν*

15ᵛ *κβ΄ κοινὸς τόπος κατὰ προδότου*

17 *κγ΄ κατὰ ἀνδροφόνου*

19 *κδ΄ κατὰ τυράννου*

20 *κε΄ ὑπὲρ τυραννοκτόνου*

21 *κς΄ κατὰ ἰατροῦ φαρμακέως*

22ᵛ κζ′ ἐγκώμιον ἀχιλλέως
23ᵛ κη′ ὀδυσσέως
25 κθ′ διομήδους
26 λ′ δικαιοσύνης
27 λα′ γεωργίας
27ᵛ λβ′ βοὸς συγγραφικῷ χαρακτῆρι
28ᵛ λγ′ θερσίτου
29ᵛ λδ′ ψόγος ὀργῆς
30ᵛ λε′ πλούτου
31ᵛ λς′ ἀμπέλου
32 λζ′ ἕκτορος
33 λη′ φιλίππου
33ᵛ λθ′ αἰσχίνου
34 μ′ σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
35 μα′ ναυτιλίας καὶ γεωργίας
35ᵛ μβ′ ἀχιλλέως καὶ διομήδους
36 μγ′ αἴαντος καὶ ἀχιλλέως
36ᵛ μδ′ δημοσθένους καὶ αἰσχίνου

37ᵛ ἠθοποιίαι. με′ τίνας ἂν εἴποι λόγους μήδεια μέλλουσα ἀποσφάττειν τὰ παιδία

38 μς′ τί ἀ. ε. μήδεια ἑτέραν γαμοῦντος ἰάσονος

38 μζ′ τ. ἀ. ε. λ. νιόβη κειμένων τῶν τέκνων αὐτῆς (IV 1015 R)

38ᵛ μη′ τ. ἀ. ε. λ. ὁ βελλεροφόντης μέλλων μάχεσθαι τῇ χιμαίρα

39 μθ′ τ. ἀ. ε. λ. ὁ χείρων ἀκούσας ἐν τῷ παρθενῶνι τὸν ἀχιλλέα μένειν

39ᵛ ν′ τί ἀ. ε. ἀχιλλεὺς ἐρῶν πενθεσιλείας κειμένης

39ᵛ να′ τί ἀ. ε. ἀχιλλεὺς ἀφαιρεθεὶς βρισηίδα

40 νβ′ τίνας ἀ. ε. λ. ἀχιλλεὺς καταπονουμένων τῶν ἑλλήνων

40ᵛ νγ′ τ. ἀ. ε. λ. ἀχιλλεὺς πεσόντος πατρόκλου

40ᵛ νδ′ τ. ἀ. ε. λ. ὁ αἴας ἀφαιρεθεὶς τὰ ὅπλα

41 νε′ τ. ἀ. ε. λ. ὁ αἴας μετὰ τὴν μανίαν. Inc. ὢ δύο μεγίστων κακῶν

41 νς′ τὸ αὐτό. Inc. ὢ τῆς ἄρτι μανίας

41ᵛ νζʹ τ. ἀ. ε. λ. ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν κύκλωπα ὁρῶν αὐτὸν τοὺς ἑταίρους ἐσθίοντα

42 νηʹ τ. ἀ. ε. λ. ὀδυσσεὺς κατατροπωσάμενος τοὺς μνηστῆρας

42 νθʹ τ. ἀ. ε. λ. μενέλαος μαθὼν τὴν τελευτὴν ἀγαμέμνονος

42ᵛ ξʹ τ. ἀ. ε. λ. ἀνδρομάχη ἀναιρεθέντος ἕκτορος

43 ξαʹ τ. ἀ. ε. λ. πολυξένη ἀπαγομένη εἰς σφαγήν

43 ξβʹ τ. ἀ. ε. λ. πόρνη σωφρονήσασα

43 ξγʹ τ. ἀ. ε. λ. ὁ μενοικεὺς:

43ᵛ ξδʹ τί ἀ. ε. δειλὸς ἰδὼν πόλεμον ἐζωγραφημένον ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ:

44 ξεʹ τίνας ἀ. ε. λ. ζωγράφος γράφων τὸν ἀπόλλωνα εἰς δάφνινον ξύλον καὶ τοῦ ξύλου μὴ δεχομένου τὰ χρώματα

44 ξϛʹ τ. ἀ. ε. λ. δειλὸς φιλάργυρος εὑρὼν χρύσεον ξίφος ~

44ᵛ αἱ ἐκφράσεις: ξζʹ ἔκφρασις πεζομαχίας

45 ξηʹ ἔκφρασις γραφῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ:

45 ξθʹ ἑτέρας γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ:

45 οʹ λιμένος

45 οαʹ κήπου

46 οβʹ θήρας

46 ογʹ ναυμαχίας

46ᵛ ογʹ (sic) λέοντος κατέχοντος ἔλαφον

46ᵛ οδʹ ἡρακλέους καὶ ἀνταίου

47 οεʹ ἑτέρα τῶν αὐτῶν

47 οϛʹ ἡρακλέους ἑστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ

47ᵛ οζʹ τρωίδος ἀπεστραμμένης

48 οηʹ ἥρας

48ᵛ οθʹ πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτολέμου

48ᵛ πʹ προμηθέως

49ᵛ πα δρόμου τῶν ἡρώων

49ᵛ πβ πανηγύρεως

50 πγ καλανδῶν

50ᵛ πδʹ μέθης

51 πε′ ἔκφρασις ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι
51 πς′ θέσις εἰ γαμητέον
52^{v} πζ ἐγκώμιον δημοσθένους
53^{v} πη ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας
54 πθ′ ψόγος ἀχιλλέως
55 ϙ ψόγος πενίας
56 ϙα′ ἠθοποιία· τίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσεὺς ἐν τῷ τοῦ κύκλωπος σπηλαίῳ καταληφθεὶς

56^{v} ϙβ′ ζη^{τ} ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

57 ϙγ′ ζη^{τ} περὶ φίλων
57^{v} ϙδ′ ἔκφρασις ἡρακλέους βαστάζοντος τὸν ἐρυμάνθιον κάπρον: ∾
57^{v} ϙε′ ἔκφρασις μηδείας
58 ϙς′ ζη^{αι} περὶ ἀπληστίας: ∼ Desinit verbis ἐγίγνετο ῥάων: (I 245, 12). Quattuor ultimae lineae folii 58^{v} vacuae relictae sunt.

Sequuntur orationes (fol. 59—271)
59 ἀρχὴ τῶν λόγων
λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαίστορος λόγοι:
α^{ος}: βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα:
74 β′ πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον:
81 γ′ προσφωνηματικὸς εἰς ἰουλιανὸν:
85 δ′ ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς ἰουλιανόν:
89 ἰουλιανὸς λιβανίῳ: ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει (= Iulian. ep. 74 ed. Hertl.)
89 λιβάνιος ἰουλιανῷ: ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= Liban. ep. 670)[1])
89^{v} ε′ πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν
95^{v} ς′ πρὸς ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
99^{v} ζ μονῳδία ἐπὶ νικομηδείᾳ
101^{v} η′ μονῳδία ἐπὶ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

1) Cf. Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien, Bruxelles 1898 p. 78 sq. et p. 128. Cf. cod. Laur. LVII 20 (= n. 6); Vaticanum 941 (= n. 26); Neapolitanum II E 19 (= n. 39).

102^{v} θ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι
105 ι ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ: ~
127 ια περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ: ~
130 ιβ περὶ δουλείας
135^{v} ιγ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα
151^{v} ιδ πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς γενομένης στάσεως ἐν ἀντιοχείᾳ:
155^{v} ιε πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς:
159 ις' πρὸς καισάριον
161^{v} ιζ εἰς ἐλλέβιχον
165 ιη πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας: ~
168^{v} ιθ περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
171 κ πρὸς τοὺς εἰς παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας:
176 κα πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
179 κβ ὑπὲρ θαλασίου
183^{v} κγ πρὸς τὴν βουλήν
186^{v} κδ' πρὸς τὸν βασιλέα
189^{v} κε' περὶ τῶν προστασιῶν
193 κς' πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
194^{v} κζ' πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
197 κη' ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν
200 κθ'[1]) ἄρτεμις
202 λ εἰς τὰς καλάνδας
203 λα' πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα
203^{v} λβ' πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
208 λγ' πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
217^{v} λδ' πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς
221^{v} λε' κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι
224 λς' πρὸς ἀναξέντιον
226^{v} λζ' πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων
230 λη' ὑπὲρ ὀλυμπίου
233 λθ' πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν

---

1) Idem numerus in titulo exemplaris editionis Ferrariensis quod penes me est et de quo infra accuratius agam, fol. 194^{v} manu correctrice pro γ' positus est.

236 μ´ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης
254 μα´ περὶ τῶν φαρμάκων
255^{v} μβ´ περὶ τῶν συνθηκῶν
257 μγ´ κατὰ ἰκαρίου πρῶτος
260^{v} μδ´ κατὰ ἰκαρίου δεύτερος
262^{v} με´ κατὰ τισαμενοῦ
265^{v} μς´ κατὰ σιλβανοῦ
267^{v} μζ κατὰ φλωρεντίου

Folia 271^{v} usque ad 279^{v} vacua sunt, nisi quod in initio folii 272 post spatium trium fere litterarum vacuum relictum alia manu coaeva scripta sunt verba: *οὐκ ἀρχῆς τοῦτο τοῖς πράγμασι, ὦ βασιλεῦ, λύπη καὶ ὀδυρμὸς καὶ ἀγρυπνία μάτην ἀναλισκομένη· εἰ γάρ τι τούτω οἷόν τ' ἦν ἐπανορθῶσαί τι τῶν συμβεβηκότων, πάλαι ἂν ἅπαντα εἶχε καλῶς*, quae sunt initium orationis *περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ* (t. II 27, 1 — 28, 2 R).

A folio 280 secunda pars codicis incipit.

280 *αἱ μελέται*
πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης: μενέλαος α´
282 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης: ὀδυσσεύς* β´
288^{v} *ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα ἀποθέσθαι τὴν μήνιδα: ὀδυσσεύς*
291^{v} *ἀπολογία παρὰ ἀχιλλέως πρὸς τὸν ὀδυσσέως πρεσβευτικόν:* γ´
298^{v} *πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιῶν αὐτὸν ἐξελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον:* δ´
304 *μετὰ τὴν τροίας ἅλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτὴν ὀρέστης ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου* ε´
308^{v} *τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει* ς´
312^{v} *μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ νεοκλῆς τὸν θεμιστοκλέα· ὁ δὲ ἀντιλέγει:* ζ´
316 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς* η´
319^{v} *ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι* θ´
321^{v} *δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἁλιρροθίου* ι´
323^{v} *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης* ια´

325^v φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἐξαίφνης ἑαυτὸν προσαγγέλλει: ιβ´

330 δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα, ἑαυτὸν προσαγγέλλει ιγ´

330^v δύσκολος ὤλισθεν· ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε καὶ ἀποκηρύσσει αὐτόν. ιδ´

335^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ᾔτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλοῦ στέφανον καὶ ἀποκηρύσσεται: ~ ιε´

339 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος ηὔξατο τῷ ἀσκληπιῷ τάλαντον δώσειν, εἰ ὁ πατὴρ αὐτῷ τὴν νόσον διαφύγοι. ὑγιάνας ὁ πατὴρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα: ~ ις´

342 νόμος τὸν εὑρόντα θησαυρὸν χιλίας τῇ πόλει διδόναι. φιλάργυρος εὑρὼν θησαυρὸν πεντακοσίας δραχμὰς καὶ ἀπαιτηθεὶς χιλίας ἀποθανεῖν ἀξιοῖ. ιζ´

345^v φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταίρας καὶ μισθὸν ἀπαιτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει ιη´

349^v νόμος ἐν λακεδαίμονι κτλ. — ἀρχίδαμον (R. IV 420). μελετῶμεν τὸν ἀρχίδαμον ιθ´

Secunda pars folii 351^v vacua relicta est.

352 inc. ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφυγεν ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν κτλ. — ἀνελεῖν τὸν βωμόν. ἡ μελέτη. κ´

355 ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένης καὶ ἀφεθεὶς καὶ μὴ πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ. κα´

362^v νόμος τὸν ξενίας ἁλόντα πιπράσκεσθαι κτλ. (R. IV 323) κβ´

365 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης ἀποκερδαίνειν κτλ. (R. IV 582) κγ´

371 ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἑταίρα τις κτλ. (R. IV 430) κδ´

375 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν κτλ. (R. IV 511) κε´

381 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως κτλ. (R. IV 707) κς´

384^v στοχασμὸς ἀντεγκληματικὸς· διέσωσε τις ἐμπρησμοῦ γενομένου (R. IV 739) κζ´

391 ἐξ ὑπολήψεως τοῦ πράγματος· νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα ξένον κτλ. (R. IV 478) κη´

396 *φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον κτλ.* (R. IV 552) *κθ´*

399^{v} *νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι κτλ.* (R. IV 447) *λ´*

402 *τύραννος ᾔτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως κτλ.* (R. IV 459) *λα´*

406 *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ κτλ.* (R. IV 639) *λβ´*

409^{v} *πλούσιος ἀριστεύσας ᾔτησεν εἰς τὴν δωρεὰν κτλ.* (R. IV 540) *λγ´*

412 *ἔχων τις δύο παῖδας πρὸς τὸν ἕτερον κτλ.* (R. IV 669) *λδ´*

416 *δύο τις ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν κτλ.* (R. IV 687) *λε´*

420^{v} *φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα τῇ τοῦ παιδὸς γυναικί κτλ.* (R. IV 568) *λϛ´*

423^{v} *λοιμὸς ἐπεῖχε πόλιν κτλ.* (R. IV 723) *λζ´*

426^{v} *τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν ὁ νόμος κτλ.* (R. IV 502) *λη´*

429 *ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα κτλ.* (R. IV 841) *λθ´*

432^{v} *παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς κτλ.* (R. IV 150) *μ´*

434 *πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο* (R. IV 227) *μα´*

436 *κωλύουσι σωκράτην ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διαλέγεσθαι, καὶ ἀντιλέγει τίς* *μβ´*

439 *σωκράτους ἀπολογία:* *μγ´*

453^{v} *οἱ ποτιδαιάται ἀλλήλων ἐγεύσαντο πολιορκούμενοι κτλ.* (R. IV 348)

459 Spatio trium linearum titulo relicto declamatio incipit: *ὧν πρέσβεων ἡκόντων ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι* (= R IV 266), mox finitura verbis *ἀκόλουθα τοῖς γεγραμμένοις* (ib. lin. 10). Reliqua pars huius paginae et folia 459^{v} — 470 vacua sunt.

Folia 471—477 continent eclogam epistularum Libanii inscriptione privam, quarum prima est

κυρίλλῳ *πείθων με γράψαι* (= ep. 322)

secunda *φιλίππῳ* *φίλον μὲν τὸ τοιαῦτα* (= 1190)

duodesexagesima *ἰουλιανῷ* *Ἀ]λλ' εἰ καὶ μὴ* (= 637)
undesexagesima eaque ultima *τῷ αὐτῷ: Κ]ύρος ὁ χρηστὸς* (= 947).

Secunda pars folii 477ʳ et folium 477ᵛ vacua sunt.

Codice primus usus est Leo Allatius qui in Excerptis variis Graecorum sophistarum ac rhetorum, Romae 1641 ex eo edidit *ἐκφράσεις πανηγύρεως* et *Προμηθέως* (p. 84—89; 99—106), orationem *εἰς τὰς καλάνδας* (p. 115—124) quam falso inscripsit *ἔκφρασιν καλανδῶν*; *χρείαν· Θεόφραστος* (p. 342—352), *γνώμην· Δεῖ δὴ χρημάτων* (p. 353—359), *ἀνασκευήν· Ὅτι οὐκ εἰκότα* (p. 359—372), *κατασκευήν· Ὅτι εἰκότα* (p. 373—381) et plura postea edere voluisse videtur[1]), si quidem in margine huius codicis lectiones discrepantes posuit codicum Pal. 277 et 148 ad *χρείαν· Θεόφραστος*; *γνώμην· Δεῖ δὴ χρημάτων*; *ἀνασκευήν· Ὅτι οὐκ εἰκότα*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 84. 941 ad orationem *πρὸς Ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 939 ad orationem *περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 939. 941. 1835 ad orationem *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 939. 941 ad orationem *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 84 ad or. *ὑπὲρ Θαλασσίου*, codicum Pal. 282 et Vat. 939 ad or. *πρὸς τὴν βουλήν*, codicis Pal. 282 ad or. *πρὸς τὸν βασιλέα*, codicum Pal. 282 et Vat. 81 ad or. *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν*, codicis Pal. 282 ad or. *πρὸς Ἀναξέντιον*, codicum Pal. 282 et Vat. 81 ad or. *περὶ τῶν φαρμάκων*, *κατὰ Ἰκαρίου δεύτερον*, *κατὰ Σιλβανοῦ*, codicum Vat. 82. 940. 956 ad declamationem *φιλάργυρος ἐρασθείς*, codicis Vat. 82 ad decl. *ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα.* Orationem *πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*, fortasse etiam alias ex hoc codice descriptas sese publici iuris facturum esse promisit Henricus Valesius[2]), sed morte impeditus est quominus pro-

1) Cf. p. 58 et Legrand, Bibl. Hell. au XVII siècle I 230.

2) Adnot. ad Socr. hist. eccl. III 17 p. 190 ed. Paris. 1668: *Haec oratio penes me extat, descripta ex duobus Codicibus, altero*

misso staret. Orationem *ὑπὲρ Ὀλυμπίου* solo hoc codice servatam cuius apographum ut per Io. Ludovicum Blanconium nancisceretur frustra Reiskius[1]) operam dederat, ex hoc codice edidit Siebenkeesius, Anecd. Graec. Norimbergae 1798 p. 75—89. Ad declamationem *Κωλύουσι Σωκράτην* e codice Marciano primum ab ipso editam Venetiis 1785 Iacobus Morellus lectionibus discrepantibus huius codicis a Bernardo Stephanopulo exscriptis usus est.[2]) Anno ut videtur 1822 codicem tractavit lacunamque in oratione *ὑπὲρ τῶν ἱερῶν* quae est in editione Reiskiana[3]) ex eo supplevit Iacobus Leopardi comes Recanatensis, cuius apographo usus Ludovicus de Sinner (Novus Ss. patrum graec. Parisiis 1842 p. 231 sq.) orationem integram edidit. Ipse codicem Romae annis 1868—1870

Ioannis Altini, altero Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini. Eam nos una cum aliis viginti et amplius eiusdem Sophistae orationibus in Latinum sermonem conversam, brevi, Deo dante, publicabimus. Cf. tamen quae Hadrianus Valesius in Vita fratris Henrici p. 729 scribit: *Valesius ipse cum iaceret in lecto, et intra paucos dies moriturus falso crederetur, mihi opera sua commendans asserebat se Libanii sophistae orationes quindecim, ad historiam pertinentes, ex priscis membranis eruisse ac in linguam Latinam convertisse commentariisque exposuisse. At ipso mortuo, graecas orationes Libanii quatuor tantum aut quinque ac ne eas quidem historicas, in Latinum sermonem translatas, ejus in scriniis reperi; caeteras, si quae sunt, haud quaquam vidi.* Peirescius apographa orationum Libanianarum in Valesii usum facienda curaverat (Gassendi, Vita Peirescii p. 346. Holstenii epistol. ed. Boissonade p. 295.) cf. p. 20. Bibliotheca Henrici Valesii, ubi a. 1676 mortem obiit, a Guilelmo Prousteau empta et in monasterio Benedictinorum (Bonne Nouvelle) Aurelianensi deposita est, deinde in bibliothecam huius urbis transiit, sed apographa illa in hac non reperiuntur, si fides est habenda catalogo inscripto: Catalogue des livres de la bibliothèque publique fondée par M. Prousteau, composée en partie des livres et Mss. de M. Henri Valois, nouvelle édition, Paris et Orléans 1777.

1) Cf. huius ad Blanconium epistulam in Reiskes Briefe n. 435 p. 876.

2) Cf. praef. p. XXXII.

3) Cf. supra p. 18.

excutere coepi; postea particulas eius meum in usum contulerunt Hugo Hinck, Rudolphus Prinz (anno 1880), Ivo Bruns (anno 1887), Aeneas Piccolomini (1894). Denuo ipse codicem volvi hieme anni 1895/96. Opus immensum totum exceptis epistulis conferendi quod ad exitum perductum est, debeo singulari comitati principis Barberini et insigni benevolentiae amici Pii Franchi de Cavaleriis qui partem a me relictam conferendam suscepit (anno 1896).[1])

5. Codex Vindobonensis phil. graec. XCIII (= V), 5
olim Theodori Gazae, postea Ioannis Aurelii Augurelli poetae, tum Ioannis Sambuci Tyrnaviensis historiographi, ut elucet ex inscriptionibus in folio primo positis: *Ioan. Sambuci hist.* et *I. Sambucj Tirnaviens. fuit olim Theod. Gazae. postea A. Augurellj Poete,* quo mortuo a Sebastiano Tengnagelio bibliothecario bibliothecae Caesareae comparatus hanc ipsam intravit[2]), chartaceus est formae folii minoris, saeculo XII, ut mihi visum est, optime exaratus duabus manibus, quarum prior folia 1—60, altera reliquam partem scripsit. Constat e foliis 311 vel quaternionibus λϑ, quorum numeri (α—η manu prima, ϑ^{ov}—λϑ duabus manibus posterioribus) in margine inferiore foliorum 1, 9, 17—305 positi sunt. Manus prima etiam scholia in margine adscripsit. Iota quod dicitur subscriptum in parte priore fere omissum, in altera haud raro scriptum est. Tituli orationum sunt rubricati. Correctus est tribus manibus: manu saeculi XV (= r), quae etiam scholia adscripsit, posteriore quae mihi visa est Sambuci (= s), recentiore quae atramento usa est fulvo (= f).

In summo folio 1 legitur index scriptus, ut videtur, dum codex Sambuci est:

No. 106.
Libanii Sophistae Antiocheni Orationes XLIII,
omnes fere ineditae.

---

1) Cf. Mus. Rhen. LII 297.
2) Cf. Kollar. ad P. Lambec. comment. bibl. Caes. lib. I col. 798 sq.

Aristidis Rhetoris λόγος Ῥοδιακός. ῥοδιακὸς, *Plutarch.* περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

Statim sequitur:

λιβανίου σοφιστοῦ τὰ καθ' ἑαυτὸν, λόγος πρῶτος.

33v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας λόγος β̄ος

39 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου (λόγος γ̄ος add. r)

41v περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν (λόγος δ̄ος add. r)

45 τοῦ αὐτοῦ ἄρτεμις λόγος πέμπτος

48v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας (λόγος ϛος add. r)

50 προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ (titulus non rubricatus, sed atramento nigro scriptus et postea additus aeque atque is qui sequitur) (λόγος ζος add. r)

54v πρεσβευτικὸς πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους (λόγος ὄγδοος add. r)

61 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς λόγος ἔνατος

66v μονωιδία εἰς ἰουλιανόν λόγος δέκατος

70 ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτὸν ἰουλιανόν λόγος ἑνδέκατος

104v πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως λόγος ιβ̄ος

111v εἰς θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς λόγος τρισκαιδέκατος

118 εἰς καισάριον μάγιστρον λόγος τεσσαρεσκαιδέκατος

122v τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλλέβιχον λόγος πεντεκαιδέκατος

129 τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ λόγος ἑξκαιδέκατος

135 τοῦ αὐτοῦ περὶ δουλείας λόγος ἑπτακαιδέκατος

145 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἰκάριον λόγος ὀκτωκαιδέκατος

150v τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἰκαρίου λόγος ἐννακαιδέκατος

157 τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἰκαρίου λόγος εἰκοστός

161v τοῦ αὐτοῦ, λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰκοστὸς πρῶτος

170v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων λόγος εἰκοστὸς δεύτερος

178 τοῦ αὐτοῦ πρὸς θρασύδαιον λόγος εἰκοστὸς τρίτος

183 τοῦ αὐτοῦ κατὰ τισαμενοῦ λόγος εἰκοστὸς τέταρτος

190v πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λόγος εἰκοστὸς πέμπτος

195v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λόγος εἰκοστὸς ἕκτος

201 τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν πεφευγότων λόγος εἰκοστὸς ἕβδομος

205v τοῦ αὐτοῦ περὶ φαρμάκων λόγος εἰκοστὸς ὄγδοος

208 τοῦ αὐτοῦ πρὸς πολυκλέα λόγος εἰκοστὸς ἔνατος

211v ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν λόγος τριακοστός

217 τοῦ αὐτοῦ κατὰ σιλβανοῦ λόγος τριακοστὸς πρῶτος

221 τοῦ αὐτοῦ ἀντιόχῳ παραμυθητικός λόγος τριακοστὸς δεύτερος

224v πρὸς εὐμόλπιον λόγος τριακοστὸς τρίτος

229v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τιμοκράτην λόγος τριακοστὸς τέταρτος

232v τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ θαλασσίου λόγος τριακοστὸς πέμπτος

241 τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν συνθηκῶν λόγος τριακοστὸς πέμπτος (in ἕκτος corr. r)

245v τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα λόγος τριακοστὸς ἕκτος (in ἕβδομος corr. r)

246 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν (λογ. λη add. r)

252 τοῦ αὐτοῦ κατὰ φλωρεντίου λόγος τριακοστός η̅ος (θ supra η pos. r)

259v λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν λόγος τριακοστὸς ἔνατος (μ infra scrips. r)

277 τοῦ αὐτοῦ εἰς ἰουλιανὸν ὕπατον λόγος μ (in μα corr. r)

287 τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν λόγος μα (in μβ corr. r)

297 τοῦ αὐτοῦ μονῳδία ἐπὶ νικομηδεία λόγος μβ (in μγ corr. r)

300 ἀριστείδου ῥήτορος ῥοδιακός

309 πλουτάρχου περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας λόγος.

Hic libellus qui foliis 309 et 310r continetur, alia

manu eiusdem temporis litteris minutioribus exaratus est. In folio 310ᵛ computus calendaris manu saeculi XIV scriptus est.

Sequitur folium unum (311) numero privum in quo scripta sunt manu saeculi XIV sed a folio 310ᵛ diversa epistula Libanii inscripta ἰουλιανῷ (= ep. 1225) et manu saeculi XV epistula Libanii 76, sed titulo priva. Sequuntur manu quae priorem epistulam scripsit verba *τῇ δ' τοὺ μαΐου μηνὸς ἠρξάμεθα τὸν λόγον τοῦ λιβανίου τὸν καθ-εαυτον*:, manu autem quae alteram epistulam scripsit, epistula Demetrii *τοῦ κυδώνη· τοῦτ' ἂν εἴη χρύσεα χαλκέων ἀλλάττεσθαι* des. *ἀμειψόμεθα ταῖς σκιαῖς*, quae etiam in aliis Libanianis codicibus, ut Patmio (n. 7), Vat. gr. 939 (n. 8), Vat. gr. 82 (n. 10 cf. p. 53), Laur. LVII 27 (n. 12) occurrit.[1])

Hoc codice ut aliis bibliothecae Caesareae usus est bibliothecarius Nicolaus Forlosia Neapolitanus († 1758) ad editionem nonnullarum orationum Libanii parandam, ut elucet e schedis huic quidem codici insutis et posteriore manu subscriptis: *Memoria per Forlosia Caes. Bibliothec.* Sunt 6 folia, quorum in secundo legitur: *Libanii Sophistae orationes a Friderico Morellio non editas aut sui codicis MS. vitio mancas, eas e MS. Bibliothecae Aug. integro codice exscripsi ac in latinum idioma transtuli editurus cum Supplemento ad Commentarios Lambecianos Anno 1740. Sed necessaria ope destitutus hactenus nequivi. interea Antonius Bongiovanni Venetus easdem plerasque typis vulgavit Venetiis anno CIϽIϽCCLIIII. Hanc editionem cum a me exscripto codice contuli, et sequentes variantes lectiones hasce adnotare per otium libuit. sequor autem in iis excerpendis non manuscripti, sed venetae editionis ordinem et paginas.* Sequuntur lectiones discrepantes. Reliquam autem Forlosiae operam ipsam exhibet codex Vindob. lat. 9756* (Nov. 52) inscriptus: *Λιβανίου Σοφιστοῦ λόγοι ἐννέα καὶ δέκα, quarum XIII hactenus ineditae,*

---

1) Cf. infra p. 42.

et VI a Frid. Morello iam editae, sed mancae et corruptae nunc rursus ex integro bibl. Vindobonensis exemplari, adiuncta latina versione, cura et studio Nicolai a Forlosia[1]). Paulo post (anno 1762) codicem tractavit orationemque in Icarium secundam ex eo descripsit Ioannes Theophilus Cober Reiskio suasore mox editurus, sed quominus propositum exsequeretur variis causis impeditus.[2]) Anno fere 1865 codicem contulit et ad verba Libanii emendanda duabus commentationibus „Zu Libanios“ Cervimontii 1868 et Lubani 1870 editis Augustus Gasda adhibuit. Lacunam in oratione *ὑπὲρ τῶν ἱερῶν* ex eius apographo supplevit Mauritius Schmidt Philol. XXII p. 175—177. Cf. p. 18. Ego totum codicem Rostochii anno 1879 excussi.

6. Codex Laurentianus LVII 20 (= L), qui cuius- 6
nam fuerit, priusquam bibliothecam Laurentianam ingrederetur, ignoratur, ut ne illud quidem certo dici potest, utrum idem sit atque is qui in indice bibliothecae Laurentii Medicis († 1492) e codice Vaticano gr. 1412 a K. K. Muellero edito[3]) signatus est fol. 37^v 6 *τοῦ αὐτοῦ (λιβανίου) λόγοι β⟨αμβυκινόν⟩* an is qui ibidem fol. 41^v 11 affertur: *τοῦ αὐτοῦ λόγοι.* Sed in uno e claustris montis Athoi eum fuisse admodum probabile est, siquidem cum codice saeculi XIII qui etiamnunc in bibliotheca Laurae Ω 123 (n. 36) servatur arto cognationis vinculo conexus est. Chartaceus formae quartae scriptus saeculo XV tineis ac madore potissimum in primis foliis multum detrimenti passus est. Foliis 191 continetur.

Folium 1 quo *Ἀντιοχικός* incipit, inscriptione caret. In margine positum est manu librarii *α'*. Inter folium 1 quod desinit verbis *ὥσπερ τῶν* (I 279, 16 R), et 2 quod incipit verbis *δὲ ἡμῖν* (284, 16), unum folium excidit.

fol. 17 inc. *Σωκράτους ἀπολογία β̄*

---

1) Kollar. ad Lambec. comm. l. l.

2) Cf. Reiskes Briefe 280 p. 616. p. 683 not. 1. 322 p. 690. 323 p. 697. 335 p. 713. 394 p. 805. 398 p. 812.

3) Centralblatt für Bibliothekswesen I 373 et 378.

33^{v} *πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ὠφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις.* Manu secunda in margine scripta sunt verba: *ἑτέρα ἐπιγραφή. πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν σκώψαντας*

39^{v} *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος,* titulus manu secunda scriptus

43 *πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν*

48^{v} *πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*

52 titulo priore eraso manus secunda scripsit: *πρὸς βασιλέα ἰουλιανὸν ὕπατον.*

58^{v} *προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ*

62 titulo priore eraso manus secunda scripsit: *πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους*

67^{v} titulo priore eraso manus secunda scripsit: *ἰουλιανὸς τῷ ἑταίρῳ λιβανίῳ.* Inc. *ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει*

68 *λιβάνιος ἰουλιανῷ* (m^{2}) *ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει*[1])

68 *πρὸς βασιλέα θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως* (m^{2})

72^{v} *πρὸς βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς* (m^{2})

77 *περὶ ἀπληστίας* (m^{2})

78^{v} *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*

79 *περὶ πενίας*

80 *πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν*

Inter folium 90 et 91 quod incipit verbis *ὁ δὲ γυναῖκα· ὁ δὲ κόρην,* quae sunt *κοινοῦ τόπου κατὰ ἰατροῦ φαρμακέως* IV 912, 1 R, unum folium excidit.

91^{v} *ἐγκώμιον βοὸς συγγραφικῷ χαρακτῆρι* ~

92^{v} *ἐγκώμιον θερσίτου*

94 *εἰ γαμητέον*

95^{v} *μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ* ~

97^{v} *ἐπιτάφιος ἰουλιανῷ*

118 *μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ*

119^{v} *ἐγκώμιον εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα* ~ praemissa protheoria

133^{v} *εἰς καισάριον μάγιστρον* (m^{2})[2])

---

1) Cf. supra p. 28.

2) Folium 134 manu posteriore suppletum est.

137 *πρὸς ἐλλέβιχον* (*κα´* in marg. m^2)

142 *περὶ τῆς τιμωρίας τοῦ ἰουλιανοῦ* (*κβ´* in marg. m^2)

Folium quod nunc est 141 incipiens a verbis *ἁρμενία πᾶσα* (II 35, 2) et desinens in verba *εἶναι τὸν φόνον* (47, 12) suum locum habet post 142.

145 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* (*κγ´* in marg. m^2 cum iterato titulo).

150 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*

152^v *περὶ τοῦ μὴ* (*μὴ* addidit m^2) *ληρεῖν*

155^v *πρὸς πολυκλέα*

158 Titulus erat litteris rubris: *πρὸς ἀντίοχ''''* *συνηγορία*. Manus secunda correxit praemittens verba quae sunt *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν* et addens *ον* super *ἀντίοχ''''* et litteram *ν* in fine vocis *συνηγορία* (*κϛ´* in marg. m^2)

162 *περὶ δουλείας* (*κζ* in marg. m^2)

Huic orationi succedunt dialexes Choricii ed. Boiss. p. 198 sq.:

170^v *ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν* (*κη* in marg. m^2)

170^v *ἡ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν ἀτελῆ καταλεῖψαι τὸν λόγον* (l. l. p. 201)

171 *ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον* (l. l. p. 202) (*κη* in marg. m^2)

171^v *ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι* (l. l. p. 203) (*κζ* in marg. m^2)

172 *λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης* (m^2 titulo priore eraso) (*κθ* in marg. m^2)

Hanc orationem in fol. 191 index codicis sequitur.

Passim manus secunda correctrix conspicitur.

Codicem annis 1869 et 1870 Florentiae examinavi partesque eas quas necesse visum est in iisque *Βίου* contuli. Nuper mea causa inspexit Hier. Vitelli.

7. Codex Patmius 471 (= Pat), formae octavae, fo- 7
liorum 340, quorum unumquodque 28 vel 30 lineas habet, bombycinus in marginibus tineis adesus, saeculo XIV duabus manibus invicem se excipientibus scriptus, qui quando bibliothecam claustri S. Ioannis intraverit nesci-

tur[1]), in principio mancus continet finem epistulae Demetrii Cydonii, cuius in folio 1 lin. 1 dinoscuntur verba .... *δὲ τὴν λύπην ἡμῖν τὸ μὴ τῶν συμφορῶν κοινωνοὺς ὑμᾶς ἔχειν*[2]), ultima sunt *μετὰ τῶν ἐρεττόντων ἄδε μάζης ἐμπιπλάμενος καὶ σκορόδων· τοῦ Θεοῦ δὲ διημαγμένου, καὶ αὐτὸς ἥκειν δεῦρο. τύχῃ ἀγαθῇ.* Sequuntur duae epistulae quarum prior inscripta *τῷ ἀσάνῃ* incipit *Ὁ μόνον ἡμᾶς ἀνεῖχεν ἐπὶ τῆς ξένης*, desinit *ἀλλήλων ἀπαλλάττεσθαι πείσει*[3]), altera *ἀνεπίγραφος* incipit verbis *Ἴσθι τὸ ἔλαιον ἡμᾶς καὶ δεξαμένους καὶ χρησαμένους*, desinit *δικαίῳ γὰρ ἐλαίῳ πολλοὺς ἔγνωμεν δεῖν πιανθῆναι*, quas a Demetrio Cydonio scriptas esse testatur codex Vaticanus gr. 939 fol. 174ᵛ priorem exhibens inscriptam *ὁ κυδώνης τῷ ἀσάνῃ*, fol. 205ᵛ alteram.

Succedunt orationes Libanii

fol. 2 *Περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης* (*Λόγος Γ'* add. man. rec., ut numeros orationum sequentes)

44ᵛ *Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον* (*Λόγος Δ'*)

45ᵛ *Τοῦ αὐτοῦ· περὶ πενίας* (*Λόγος Ε'*)

46ᵛ *Τοῦ αὐτοῦ· Πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ὡς ληρῳδοῦντα* (= *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*) (*Λόγος ς'*)

50ᵛ *Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου* (*Λόγος Ζ'*)

53ᵛ *Ἔπαινος ἀρτέμιδος. ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος ἄρτεμις* (*Λόγος Η'*)

58ᵛ *Περὶ ἀπληστίας* (*Λόγος Θ'*)

---

1) In indice *τῶν ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς νήσου Πάτμου ἀξιολογωτέρων εὑρισκομένων βιβλίων* qui continetur codice Vaticano gr. 1205 saeculi XVI (Mai, Nov. patr. bibl. t. VI p. 537—539, Migne Patrol. gr. 149 col. 1047; Studemund Philol. XXVI 167) codex Libanii non reperitur.

2) Reliqua publici iuris fecit in Catalogo codicum bibl. Patm. p. 206 Ioannes Sakkelion, cuius antea in meum usum factam codicis descriptionem in universum sequor. Epistula Demetrii Cydonii est ad Asanen data (19. in editione Boissonadii Anecd. Nov. p. 292.) Cf. Vat. gr. 82 (n. 10) fol. 416; Vat. gr. 481 (n. 58) fol. 160; Matr. N 116 fol. 36. Vide etiam p. 38.

3) Tota epistula a Sakkelione l. l. p. 207 typis impressa est.

60 *Ὑπὲρ ἀριστοφάνους* (*Λόγος Ι′*) (*ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν* add. man. rec.)

64 *Μονῳδία ἐπὶ νικομηδεία* (*Λόγος ΙΑ′*)

72 *Πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην* (*Λόγος ΙΒ′*)

83ᵛ *Λιβανίου ῥήτορος ἀντιοχέως λόγος ἀντιοχικός* (*Λόγος ΙΓ′*), mancus, nam desinit verbis *ὑπὸ τῶν κρειττόνων εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρῶν* (I 290, 14 R)

89 *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* (*Λόγος ΙΔ′*)

101ᵛ *Πρὸς ἀριστείδην ἀντιλογία ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν* (*Λόγος ΙΕ′*)

123ᵛ *Πρὸς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιοχέων* (*Λόγος ιϛ′*), in fine mancus, nam desinit verbis *οὐδὲ κριὸν ἀναρρηγνύντα τῇ κεφαλῇ τοὺς ἄρνας* (II 547, 8 R)

130 *Ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ* (*Λόγος ΙΖ′*). Folia 130 et 167 manu saeculi XV vel XVI suppleta sunt.

167ᵛ *μονῳδία εἰς ἰουλιανόν* (*Λόγος ΙΗ′*). Folia 167—172 eadem manu suppleta sunt.

172ᵛ *Περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ* (*Λόγος ΙΘ′*). Folia 172—173 eadem manu suppleta sunt.

173 *Βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα* (*Λόγος Κ′*). Antecedit *Προθεωρία· Ἐκεῖνο μάλιστα παρατηρεῖν ἄξιον*

203ᵛ *Προσφωνητικὸς ἐπὶ ἰουλιανῷ παραβάτῃ* (*Λόγος ΚΑ′*)

209ᵛ *Πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* (*ἰουλιανοῦ* add. al. man.) (*Λόγος ΚΒ′*)

216 *Πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως τῆς ἐν ἀντιοχεία γενομένης* (*Λόγος ΚΓ′*)

223ᵛ *Πρὸς θεοδόσιον βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς* (*Λόγος ΚΔ′*)

230 *Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον ξυνηγορίαν* (*Λόγος ΚΕ′*)

235 *Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων* (*Λόγος Κϛ′*)

242 *Περὶ δουλείας* (*Λόγος ΚΖ′*)

252 *Κατὰ λουκιανοῦ* (*Λόγος ΚΗ′*)

256 *Ἀντιόχῳ παραμυθητικός* (*Λόγος ΚΘ′*)

259^{v} *Πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν* (*Λόγος Λ′*)
265 *Πρὸς εὐμόλπιον* (*Λόγος ΛΑ′*)
270 *Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας* (*Λόγος ΛΒ′*)
274^{v} *Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* (*Λόγος ΛΓ′*)
281 *Πρὸς ἰκάριον* (*Λόγος ΛΔ′*)
285^{v} *Κατὰ ἰκαρίου* (*Λόγος ΛΕ′*)
292 *Εἰς καισάριον μάγιστρον* (*Λόγος Λϛ′*)
296^{v} *Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος* (*Λόγος ΛΖ′*)
302^{v} *Πρὸς το[ὺ]ς εἰς τὴν παιδείαν* ..... (i. e. *ἀποσκώψαντας*) (*Λόγος ΛΗ′*)
312 *Κατ' ἰκαρίου πρὸς τὸν κρατοῦντα* (*Λόγος ΛΘ′*)
316 *Κατὰ σιλβανοῦ* (*Λόγος Μ′*). Des. fol. 320 *καὶ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποθέμενος θράσος γενέσθω πως τιμιώτερος* (II 352, 8 R). *Τέλος τῶν λόγων λιβανίου ῥήτορος ἀντιοχέως.*

320 *Ἀριστείδου ῥήτορος σμυρναίου λόγος λευκτρικὸς ὑπὲρ λακεδαιμονίων πρῶτος.* Des. fol. 340 *καὶ μνήμην πρὸς ἁπάντων ἔχον διηνεκῆ* (I 641 Dind.). *Τέλος νῦν εἴληφεν ἡ βίβλος ἥδε.*

In marginibus per totum codicem lectiones variae manu librarii adnotatae sunt, plerumque compendio *γρ.*, raro formula *ἐν ἄλλῳ* praemissa. Eadem manu nonnulla, non tamen omnia in textu omissa in margine inferiore anteposito vocabulo *κείμενον* suppleta sunt. Locos a me indicatos benevolentissime descripsit anno 1872 Ioannes Sakkelion olim bibliothecarius claustri S. Ioannis, orationes *κατὰ Σιλβανοῦ*, *Ἀντιόχῳ παραμυθητικόν*, *πρὸς Εὐμόλπιον* integras, *περὶ δουλείας* e parte Paulo Wolters intercedente gratiose Socrates Kugeas contulit.

8 8. Codex Vaticanus gr. 939, qui utrum iam sub Sixto IV in bibliotheca Apostolica fuerit ambiguum est, quoniam idem quidem est atque numero 607 insignitus indicis graeci in codice Rehderigano 186 descripti[1]), hoc

1) Serap. XII 264 n. 607 *Μελέται λιβανίου καὶ λόγοι.* Descriptio codicum quam praebet inventarium latinum codicis Vaticani lat. 3954 mense Iunio anni 1475 terminatum et

autem indice codices Sixti IV contineri incertum est, chartaceus in folio duabus manibus saeculi XV exaratus et in fol. 1^v *μελέται λιβανίου καὶ λόγοι* inscriptus continet:

fol. 1^v α′ *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. μενέλαος*, sed iam post 18 lineas verbis *ἐκείνου γνώμην* (IV 4, 9 R) desinit, reliqua pars folii 1^v et folium 2 vacua relicta sunt.

5 β′ *ὀδυσσεύς*

16 γ′ *ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα. ὀδυσσεύς*

20^v δ′ *ἀχιλλέως ἀπολογία πρὸς τὸν πρεσβευτικόν*

32 ε′ *διέσωσέ τις κτλ.* (= IV 739 R)

40^v *λιβάνιος ἀριστοφάνει* (ep. 1186 usque ad finem).

41 ϛ′ Inc. *ὧνπερ αὖ πρότερον* (i. e. *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος* III 252 usque ad finem 271)

45 ζ′ *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ*

71^v η′ *μονῳδία ἐπὶ ἰουλιανῷ*

74 θ′ *εἰς καισάριον μάγιστρον* cum scholiis marginalibus

77 ι′ *πρὸς ἐλλέβιχον*

81 ια′ *περὶ τιμωρίας ἰουλιανοῦ*

85 ιβ′ *περὶ δουλείας*

93 ιγ′ *πρὸς ἰκάριον*

96 ιδ′ *τοῦ αὐτοῦ πρὸς θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν μιαρῶν θυσιῶν καὶ ἱερῶν αὐτοῦ*

101^v ιε′ *εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα*

114^v ιϛ′ *προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ*

117^v ιζ′ *ἀντιοχικός*

133 ιη′ *πρὸς τὴν βουλήν*

136^v ιθ′ *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀποσκώψαντας*

142 κ′ *πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν*

---

editum ab Eugenio Muentz et Paulo Fabre, La Bibliothèque du Vatican au XV^e siècle, Parisiis 1887 p. 159 sq. nimis summatim facta est quam ut Vaticanus gr. 939 idem atque unus e multis Libanii codicibus (p. 229 sq.) certo dici queat.

144ᵛ κα΄ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
148ᵛ κβ΄ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
150 κγ΄ ἄρτεμις
153 κδ΄ περὶ ἀπληστίας
154 κε΄ ὑπὲρ ἀριστοφάνους
158 κς΄ πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν
163 κζ΄ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία
164ᵛ κη΄ εἰς ἰουλιανὸν ὕπατον
170 κθ΄ πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας
172 λ΄ πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
174ᵛ ὁ κυδώνης τῷ ἀσάνῃ· ἃ μόνον ἡμᾶς ἀνεῖχεν.[1])

Folia 175—205 altera eaque meliore manu exarata sunt:

175 λα΄ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ τύχης

192ᵛ λβ΄ Inc. χθές τι ὅπερ i. e. ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

193 λγ΄ Inc. πλούσιον ἄνθρωπον νομίζουσιν i. e. περὶ πενίας

193ᵛ λδ΄ Inc. πολλάκις ἐν τῷ τοῦδε δικαστηρίῳ λῆρος i. e. περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν[2])

195ᵛ λε΄ Inc. Οὔθ' ὑμᾶς ἄν τις αἰτιάσαιτο i. e. πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. Iam post 9 lineas librarius sentiens orationem iam fol. 148ᵛ sq. descriptam esse desiit verbis συνόντες δέ (I 197, 3 R). Reliqua pars folii 195ᵛ vacua est.

196—205 ὑπὲρ ὀρχηστῶν.

Fol. 205ᵛ sequuntur tres epistulae Demetrii Cydonii: 1. ὁ κυδώνης λασκάρῃ· Inc. τοῦτ' ἂν εἴη χρύσεα χαλκείων κτλ., 2. τῷ καλλοειδεῖ· Inc. ἐγὼ τὴν σὴν σιωπὴν et 3. anepigraphos. Inc. ἴσθι τὸ ἔλαιον.[3])

Lectiones discrepantes ad nonnullas orationes in margine codicis Barberini (cf. p. 33) Leo Allatius adnotavit[4]).

---

1) Cf. supra p. 42.
2) De titulo tamen cf. codicem Patmium fol. 46ᵛ (supra p. 42).
3) De his epistulis cf. quae supra p. 42 diximus et infra dicemus.
4) Cf. infra p. 68.

Initium orationis *εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* (I 366, 1 — 372, 6) a me anno 1869/70, orationis *περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης* (I 1 — 9, 14) anno 1897 a Pio Franchi de Cavaleriis meum in usum collatum est.

9. Codex Neapolitanus II E 18 (LIII in Cyrilli catalogo Codicum graecorum Mss. Reg. Bibl. Borb. T. II Neapoli 1832 p. 111 sq., XXXII in indice Baffiano[1]) (1792), olim bibliothecae Farnesiorum conditae illius a Paulo III (1534—1540), chartaceus formae octavae saeculo XV diversis manibus exaratus. 9

Fol. 1 Inc. *τοῦ πυρὸς εἶπεν* des. *τὸ πρόσωπόν σου μὴ*, quod excipi videtur folio 8 incipiente *καταισχύνῃς ἡμᾶς*, desinente *ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες:*

Fol. 2—7 alia manu exarata sunt.

Fol. 2 *ὑπόθεσις τοῦ πρώτου ὀλυνθιακοῦ.* Inc. *Ὄλυνθος ἦν*

2^{v} *ὑπόθεσις τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου*, quod excipitur folio 7. Folium 7^{v} vacuum est.

Fol. 3 *μονῳδία εἰς τὴν θεσσαλονίκην.* Inc. *ὢ πόποι, ἦ θαῦμα μέγα οἷς ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.* Des. fol. 6^{v} *ὄρνιν τήνδε γενέσθαι:* Cuius sit auctoris, ignoro.

Inde a folio 9 nova incipit manus.

Fol. 9 *δημοσθένους ῥήτορος ὀλυνθιακὸς πρῶτος*

12 *ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου λόγου τῶν ὀλυνθιακῶν* et *λόγος*

16 *ὑπόθεσις τοῦ τρίτου* et *λόγος τρίτος*

21 Prima in Philippum oratio cum hypothesi titulo priva.

26 *ὀνομάτων ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος μανουὴλ ὁ μοσχόπουλος, συλλεγεῖσα ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν καὶ συντεθεῖσα ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον* (Fabric. Harles l. l. V 550)

44 *Λιβανίου πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας μενέλαος*

48 *πρὸς τὸν ἀχιλλέα πρεσβευτικὸς ἀπὸ πατρόκλου*

---

1) Fabricius-Harles, Bibl. graec. V 774 sq.

59[v] *ἀπολογητικὸς ἀχιλλέως πρός τε τὴν πρεσβείαν ἀγαμέμνονος πεμφθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῆς εἰς ἀλλήλους.* Des. fol. 93[v] verbis *μὴ προανα* [*στείλω* IV 77, 22 R.

94 incipit *μονῳδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ* titulo et initio priva verbis *πα*] *θήματα τῆς* I 514, 1 R et desinit fol. 95.

Fol. 95—100 sequuntur Aristidis *ἐπὶ Σμύρνῃ μονῳδία,* 96 *Ἐλευσίνιος,* 97 *παλινῳδία ἐπὶ Σμύρνῃ.*

Fol. 100[v] *λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης*

117 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπὶ ἰουλιανῷ παραβάτῃ*

157[v] *ἐγκώμιον τοῦ αὐτοῦ εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα τοὺς βασιλεῖς τῶν υἱέων τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου*

183[v] *λιβανίου προσφωνηματικὸς ἐπὶ ἰουλιανῷ*

189 *λιβανίου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν*

199 *ἀριστείδου ῥήτορος λόγος δεύτερος ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς.*

Codicem examinavi Neapoli anno 1869. Initium *βίου* (I 1—8, 1) mihi contulit amicus Aemidius Martini.

10 10. Codex Vaticanus gr. 82 qui quando bibliothecam Apostolicam intraverit ignotum est, sed in catalogo codicis Rehdigerani sub numero 582 occurrit (Serap. XII 262)[1]), bombycinus formae octavae maioris, pluribus manibus saeculo XIV exaratus, duobus tomis vel 54 (*νδ*) quaternionibus[2]) vel 417 foliis comprehensus continet praeter unum folium praemissum incipiens verbis *μὲν*

1) *ἕτερον βιβλίον· μελέται Λιβανίου. τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί· τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχικός — εἰς Ἰουλιανόν καὶ ἕτεροι λόγοι διάφοροι. — Ὁμήρου Ἰλιάς* (errore inde orto quod *μονῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ* incipit: *εἶτα Ὅμηρος*). *Λουκιανοῦ* (item errore pro *Θεμιστίου*) *λόγοι.* Cf. supra p. 44. Iam sub Nicolao V codicem in bibliotheca fuisse statuendum esset, si certo dici posset eundem eum fuisse atque is qui in inventario latino sub illo pontifice facto ita describitur: *Item aliud ejusdem* (i. e. *mediae*) *forme ex papiro, copertum corio rubeo, et intitulatur Libani oratoris Declamationes et epistole* (Muentz et Fabre, La Bibliothèque du Vatican au XV[e] siècle p. 335).

2) Numeri quaternionum manu secunda in margine inferiore scripti sunt.

οὖν ὀδυσσεὺς τὴν πολλὴν ἐκείνην ἔφερε desinensque *καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπιμήκιστον* et *πίνακα* quattuor foliis non numeratis comprehensum haec Libanii opera:

fol. 2 *μελέται λιβανίου*:

φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει α'

Folium 3 chartaceum manu saeculi XV exaratum est.

7 *πρεσβεία μενελάου ὑπὲρ ἑλένης πρὸς τρῶας*

10 *τοῦ αὐτοῦ: δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει*

16 *πλούσιος ἀριστεύσας ᾔτησεν κτλ.* IV 540 R.

20 *ἑτέρα. φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ᾔτησεν κτλ.* IV 622 R.

25 *δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἀλλιρροθίου*

27 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄρης*

30 *ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην*

35 *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ — ἐγένετο ὑπὸ λησταῖς*

38 *παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς καὶ ἀποτυχὼν ἀξιοῖ ἀποθανεῖν*

40 *ἔσωσέ τις ἐμπρησμοῦ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα κτλ.* IV 739 R.

47 *φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον τῇ τοῦ πένητος γυναικὶ κτλ.* IV 552 R.

51ᵛ inc. *ὁ μὲν ὦ πολῖται* i. e. *ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα βουλεύσεως κτλ.* IV 841 R.

56ᵛ *νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα ξένον ἀποθνήσκειν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ κτλ.* IV 478 R.

63ᵛ inc. *τὰ μὲν ἀπὸ τῆς τυραννίδος* i. e. *Νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως αἴτιον κτλ.* IV 707 R.

68ᵛ *τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσέα ἐν λιταῖς πρέσβυν ἀντιλογία ἀχιλλέως*

80ᵛ *πρεσβευτικὸς πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης· ὀδυσσεύς*

92ᵛ *φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταίρας καὶ μισθὸν ἀπαιτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει* IV 827 R.

101 *νόμος τὸν εὑρόντα θησαυρὸν χιλίας κτλ.* IV 198 R.

109 *νόμος* (in marg. m² add.) *Τὸν ξενίας ἁλόντα*

πιπράσκεσθαι. ἑάλω ξενίας ὁ δημοσθένης κτλ. IV 323 R. *κα'* m² in marg.

115 *δύσκολος ὤλισθεν. ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε* *κβ'* m² in marg.

119ᵛ *ἐκδοθεὶς φιλίππω δημοσθένης καὶ ἀφεθεὶς κτλ.* IV 280 R.

135 *ἀντέγκλημα: — μετὰ τὴν τῆς τροίας ἅλωσιν καὶ τὸν ἀγαμέμνονος θάνατον ὀρέστης ἀποκτείνας τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ὡς ἀνδροφόνον κρίνεται φόνου· ἀντίστασις:* ~

144ᵛ *ἐν κορίνθω γέγονεν ἑταίρα τις κτλ.* IV 431 R.

150ᵛ *νόμος ἐκέλευε τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν κτλ.* IV 502 *κϛ'* m² in marg.

154ᵛ *νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι κτλ.* IV 447 R.

159 *πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο κτλ.* IV 227 R.

163 *φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος ηὔξατο κτλ.* IV 654 R. *κθ'* m² in marg.

168 *τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως κτλ.* IV 459 R. *λ* m² in marg.

174ᵛ *οἱ ποτιδαιάται ἀλλήλων ἐγεύσαντο κτλ.* IV 348 R. *λα'* m² in marg.

183ᵛ *ἔχων τις β' παῖδας πρὸς τὸν ἕτερον κτλ.* IV 669 R. *λβ'* m² in marg.

In medio folio 187 nova incipit manus.

Folium 189ᵛ vacuum est relictum.

Folio 190 nova incipit manus: Ὁ (rubr.) *μὲν ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ ποικίλος κτλ.* (p. 552 ed. Hinck.[1]))

192ᵛ *τοῦ αὐτοῦ τίνας ἂν εἶπε λόγους πόρνη σωφρονίσασα* *λγ'* m² in marg.

ibidem *μελέτη. ἁλοῦσα τίς γυνὴ φαρμακείας οὐχ οἵα τε ἦν καυθῆναι. ὑπέσχετό τις γυνὴ καύσειν αὐτήν. καὶ ἀξιοῖ ἀδριανὸς ὁ ῥήτωρ καὶ ταύτην καῦσαι* (ed. Hinck, Polem. decl. p. 44).

193 . . . . . (rasura septem fere litterarum: *τοῦ αὐτοῦ*?) *μονωδία ἐπὶ σμύρνη κειμένη* Aristidis

---

1) Ann. philol. Fleckeisen. 1869 p. 552 sq. Cf. p. 545 not. 17.

194 [ν]όμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης ἀποκερδαίνειν κτλ. IV 582 R. λδ′ m[2] in marg.
199 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν ὁ νόμος κτλ. IV 512 R. λε′ m[2] in marg.
Ultimis verbis huius declamationis ἥκω τοὺς ἐπιόντας ἐχθροὺς folium (203) ultimum prioris tomi desinit.
Folio 204 alter tomus incipit.
204 ἐπιστολαὶ λιβανίου, quarum prima est ἀνατολίῳ· σὺ μὲν παρεκάλεις (= ep. 99).
Folii 221 linea 2 nova incipit manus, quae manet usque ad finem epistularum fol. 229 (ultima est πς λιβανίῳ· καλῶς ἐποίησας δὲ σιγήσας = ep. 1199).
230 λιβανίου σοφιστοῦ ἀντιοχικός, qui quattuor diversis manibus (1. fol. 230—234^r. 2. 234^v. 3. 235—242. 249. 4. 243—248) saec. XV exaratus est.
Inde a folio 250 iterum sequuntur titulo carentes epistulae Libanii κζ′ eadem manu qua folia 235—242 et 249 exaratae.
253^v ἐπιτάφιος ἰουλιανῷ
Folio 269 nova incipit manus
275 ἐγκώμιον εἰς κωνσταντῖνον καὶ κώνσταντα (titulus manu posteriore additus)
289 πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν (titulus item manu posteriore additus)
294^v ὑπὲρ ἀριστοφάνους
298^v πρὸς ἐλέβιχον (titulus manu recenti additus). Manus secunda scholion adscripsit: ἰστέον ὅτι οὗτός ἐστιν ἐλέβιχος ὁ ἀποσταλεὶς παρὰ θεοδοσίου — ὅς ἐστιν ἐν τοῖς ἀνδριάσιν: In fine orationis verba sunt rubricata

ΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΜΟΙ ΤΩ ΣΩ ἹΚΕΤΗ

301^v περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ τοῦ καταράτου
305 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς (titulus recenti manu additus)
308^v εἰς ἰουλιανὸν ὕπατον (titulus add. m[2])
314^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ
317^v πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ὑπὲρ ἀντιοχέων (I 626 R) (titulus m[2] add.)

322 inc. Ἃ μὲν πολλάκις προεῖπον i. e. πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

326 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

330ᵛ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. Hic illic vocabula sunt omissa.

332ᵛ τοῦ αὐτοῦ μοδέστω· ἐγώ σοι μάρτυς (ep. 52)

Fol. 333 inc. λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν (rubr.; ἀντιλογία add. m²)

Fol. 345 inc. quattuor epistulae (884. 690. 175. 362)

Fol. 346 inc. μονωδία ἐπὶ τῇ δάφνῃ (rubr.)

Fol. 347 inc. titulo carens κοινὸς τόπος κατὰ ἰατροῦ φαρμακέως (IV 908 R)

349 ἐγκώμιον βοὸς συγγραφικῷ χαρακτῆρι. Des. fol. 350. Statim succedunt epistulae 22.

353 inc. οὐ ῥάδιον ἐντυχεῖν ὦ ἄνδρες i. e. περὶ ἀπληστίας

353ᵛ inc. χθές τις ἑσπέρας i. e. ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως

354 inc. περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης (titulus m² rubricatus)

371 τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει

λζ′ m² in marg.

Desinit folio 375ᵛ voce πεισίστρατον (IV 197, 6 R).

Folio 376 redit manus quae folia 221—229 exaravit.

376 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ

380 inc. εἶτα ὅμηρος μὲν οὐδὲ i. e. μονῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ

382ᵛ inc. Ἐμοὶ δοκεῖς ὑπὸ τῆς σῆς (= ep. 43)

Ibidem inc. Οὐκ ἀμφοτέρων ἄρα τῶν καιρῶν i. e. Aristidis oratio πρὸς τοὺς αἰτιωμένους (II 571 Dind.)

Folio 385ᵛ nova manus incipit.

386 θεμιστίου σοφιστοῦ ἐπάρχου λόγος περὶ ἠτυχηκότων ἐπὶ οὐάλεντος

390ᵛ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰρήνης οὐάλεντος

Folio 392 nova manus incipit.

394ᵛ τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς οὐαλεντινιανῷ νέῳ

397 τοῦ αὐτοῦ ὑπατικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰοβιανόν

399ᵛ εἰς τὸν αὐτοκράτορα κωνσταντῖνον

Folio 404^{v} nova manus incipit.

404^{v} inc. *τοῦτ' ἂν εἴη χρύσεα* i. e. epistula Demetrii Cydonii.[1]) Sequitur *τί τοσοῦτον εἰς σὲ τὴν μεγάλην πόλιν* usque ad *γίνεσθαι, ἐπεῖδες γένει:* (fortasse eiusdem).

Folio 405 nova manus incipit.

Θεμιστίου φιλοσόφου βασανιστὴς ἢ φιλόσοφος

415^{v} nova manus incipit.

415^{v} inc. *νῦν σε καὶ μᾶλλον* i. e. Aristidis oratio *πρὸς Καπίτωνα* (II 415 Dind.)

Folio 416 redit manus quae folium 404^{v} exaravit.

416 *ἑτέρα· τί τοῦτο χρὴ νομίσαι* epistula Demetrii Cydonii (19 ed. Boiss.)[2]), cuius est etiam sequens quae desinit folio 417 verbis *πολλοὺς ἔγνωμεν δεῖν πιανθῆναι*[3]):

Per totum codicem neglegentissime descriptum manus secunda versata est.

Leo Allatius lectiones discrepantes ex hoc codice ad quinque orationes declamationesque in marginem codicis Barberini rettulit, ut elucet e verbis ab hoc in uno e foliis praemissis scriptis:

Libanii orationes πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς p. 305, περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ p. 302, πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας p. 326, πρὸς τὸν γράψαντα τὸν ἑαυτοῦ παῖδα βουλεύσεως p. 51, πρὸς ἐρῶντα φιλάργυρον p. 92 collatae sunt cum codice Cardinalis Barberini et variantes lectiones sive supplementa ascripta in margine. Leo Allatius. Cf. p. 33.

Ipse codicem Romae annis 1868—70 examinavi et quantum necesse visum est contuli.

11. Codex Parisinus graecus 3016 (= Par) bomby- 11
cinus formae octavae saeculi XV ineuntis, valde detritus nec minus madore quam foliis amissis detrimenti passus est. Quae hodie eo continentur haec sunt:

Fol. 1 inc. [οὐ]κ *ἐξῆν πρότερον* i. e. *πρὸς Θεοδόσιον*

---

1) Cf. supra p. 38.
2) Cf. supra p. 42 not. 2.
3) Incipit verbis *ἴσθι τὸ ἔλαιον* cf. supra l. l.

ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς I 653, 4 R et desinit *πρὶν αὖθις εἴχομεν* ib. 656, 8. Perierunt folia octo quae finem huius et initium orationis *πρὸς Καισάριον* continebant, sed periit etiam initium codicis quo oratio *πρὸς Θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως* continebatur.

Folium enim 2 (numero vetusto 10 insignitum) incipit a verbis *εἰς λύπην προσόμοιος* i. e. *πρὸς Καισάριον* I 682, 6.

Fol. 6 *εἰς ἐλλέβιχον*, cuius in fine fol. 12ᵛ leguntur versus

λείβει λιβάδας λιβάνιος τῶν λόγων
χύδην διειδεῖς τὴν πόλιν ......[1])

Sequitur eodem folio *περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων.* Inter folium 15 (vetustum 23) et 16 (vetustum 25) unum folium (24) excidit, quo pars huius orationis inde a *γεγόνασιν* (III 120, 5) usque ad *ἀσθενοῦντι* (122, 14) continebatur.

Fol. 16ᵛ *πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν* desinit voce *μᾶλλον* (III 126, 1). Folium 17 (vetustum 29) incipit vocibus *ὀσμαῖς ἀπόλλυσθαι* (III 140, 6). Perierunt igitur tria folia (26—28) quibus quae media inter haec sunt continebantur.

Folium 23ᵛ (vetustum 35) desinit verbis *πράττειν οὐ κακὸν μέλλοντα* (III 174, 6), folium 24 (vetustum 37) incipit verbis *οὔπω τιμῆς* (III 181, 7). Periit igitur folium (36) quod *γε λύειν* (III 174, 6) usque ad *πραχθὲν δὲ* (181, 7) continebat. Oratio desinit in folio 24ᵛ ultimo vocabulo *πεπρᾶχθαι* (III 184, 7).

Succedunt titulo privae orationes *πρὸς Ἀναξέντιον* et fol. 30ᵛ *κατὰ Λουκιανοῦ*, quae folio 33ᵛ (vetusto 46) desinit verbis *στρατιωτῶν τε* (III 220, 8).

Folium 34 (vetustum 48) incipit verbis *τὰ δὲ τῶν ἔμπροσθεν* (III 224, 16). Periit igitur unum folium (47). Oratio desinit in folio 34ᵛ ultimo vocabulo *ἀμύνουσι* (III 226, 8).

---

1) Ultimae duae voces nunc oblitae sunt; Morellus (Lib. t. II p. 537) has quoque *κάζων* (male pro *κλάζων*) *ἐὴν* praebet.

Succedit titulo priva oratio *κατὰ Σεβήρου* quae folio 34^{v} desinit vocibus *λαβόμενος τοῦ παιδὸς* (229, 2). Folium 35 (vetustum 51) incipit verbis *χον πείσαντά με ποιεῖν* (III 235, 16). Perierunt igitur duo folia (49 et 50). Folium 35^{v} desinit vocibus *καλεῖ μεγάλην* (238, 13), folium 36 (vetustum 55) incipit vocibus *μισθοῦ ταῦτα ποιεῖν* (246, 13). Perierunt igitur tria folia (52—54). Folium 36^{v} desinit vocibus *ἅπαντα θερίζουσι* (249, 11).

Folium 37 (vetustum 63) incipit vocibus *οὔτε τὴν ὀργὴν ταῦτα* quae sunt orationis *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος* (III 270, 8). Perierunt igitur septem folia (56—62). Oratio in hoc ipso folio 37 desinit ultimo vocabulo *καλλίους*. Statim succedit *Λιβανίου σοφιστοῦ βίος· ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης* quae continetur foliis 37—80. Folium 50 (vetustum 76) desinit vocibus *ὡς τάχιστά μοι διέρρει, τῶν μὲν* (I 54, 16). Folii 51 (vetusti 78) tota pars superior abrepta est; prima autem dispici queunt verba *εἰ ἀξιοῦντες* (I 58, 7). Unum igitur (77) folium excidit. Folium 62^{v} (89) desinit vocibus *ἐν βιθυνίᾳ διατριβῶν· προ* (102, 6), folium 63 (vetustum 91) incipit vocibus *φήστω μὲν οὖν ἆθλον τῆς κακίας* (106, 8). Periit igitur unum (90) folium.

Fol. 80 (vetust. 108) *τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν*. Oratio desinit in folio 92^{v} (vetust. 120) vocibus *καὶ θυγατέρα σφαττομένην* (390, 26). Finis deest, sed reliqua pars folii 92^{v} vacua relicta est.

Fol. 93 (vetust. 121) *ἐπιτάφιος εἰς ἰουλιανὸν* (*τὸν δυσσεβῆ* add. m^{2})

139 (vetust. 167) *περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ*

145^{v} (vetust. 174[1])) [π]*ρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*

153 (vetust. 182) [π]*ρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*

157 (vetust. 186) [π]*ερὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*

161^{v} (vetust. 190) [π]*ρὸς πολυκλέα*

165 (vetust. 194) [π]*ρὸς ἀντιοχεῖς συνηγορία* = *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν* (II 327)

---

1) Est peccatum in numero; nam nihil excidit.

172 (vetust. 201) *εἰς κωνστάντιον καὶ κωνσταντῖνον.* Desinit ultimis vocabulis *ὃ ζητήσομεν* folio 200ᵛ (vetust. 229) cuius reliqua pars aeque ac folium 201 (vetust. 230) vacua relicta sunt.

202 (vetust. 231) *Λ* (rubr.; debebat esse *Ψ*) *όγος ὀργῆς*
204ᵛ (vet. 233) *Βοὸς ἐγκώμιον*
206 (vet. 235) *σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως*
208ᵛ (vet. 237) *ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων*
ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι
209ᵛ (vet. 238) *καλινδῶν*
211 (vet. 240) *μέθης*
211ᵛ *Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*
212ᵛ (vet. 241) *περὶ φίλων*
214 (vet. 243) *Τίνας ἂν εἴποι ζωγράφος λόγους γράψας κόρην καὶ ἐρασθεὶς ταύτης*
215 (vet. 244) *ἐγκώμιον ἢ ἔκφρασις περὶ φοίνικος καὶ μηλέας*
216 (vet. 245) *ἔκφρασις ἡρακλέους ἑστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ*
216ᵛ *ἔκφρασις πολυξένης καὶ νεοπτολέμου*
217ᵛ (vet. 246) *Ἔκφρασις ἡρακλέους καὶ ἀνταίου*
218ᵛ (vet. 247) *Ἔκφρασις ἡρακλέους περιπεπλεγμένου τῷ ἀνταίῳ*
219ᵛ (vet. 248) [*Ἔ*]*κφρασις ἡρακλέους βαστάζοντος τὸν ἀλυμάνθιον κάπρον*
220 (vet. 249) *ἔκφρασις πεζομαχίας*
221ᵛ (vet. 250) *Διήγημα τὸ περὶ μηδείας: ἔκφρασις λιβανίου*
ἢ αὐλῆς
222 (vet. 251) *Ἔκφρασις γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*
222ᵛ *ἑτέρα γραφὴ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*
223 (vet. 252) *ἔκφρασις λιμένος*
224 (vet. 253) *Ἔκφρασις κάλλους*
226 (vet. 255) *Τίνας ἂν εἴποι λόγους εὐνοῦχος ἐρῶν*
226ᵛ [*Ἔ*]*κφρασις πολυξένης καὶ νεοπτολέμου.* Iam in tertia linea verbis *οὐκ ἐῶσι* (IV 1088, 3) librarius desiit, nimirum quod senserat ecphrasin iam supra (fol. 216ᵛ) descriptam esse.

fol. 226ᵛ ἔκφρασις εἰς θήρας
227 (vet. 256) ἔκφρασις γάμου ἥρας
227ᵛ ἔκφρασις τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1091 R)
228ᵛ (vet. 257) ἔκφρασις τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)
229ᵛ (vet. 258) ἔκφρασις ταῶνος
230 (vet. 259) ἔκφρασις κήπου
230ᵛ ἔκφρασις λέοντος κατέχοντος ἔλαφον
231 (vet. 260) ἔκφρασις χιμαίρας
231ᵛ Μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος
233ᵛ (vet. 262) Λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία:
236ᵛ (vet. 265) [Λ]ιβανίου μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ:
241ᵛ (vet. 270) [π]ερὶ ἀπληστίας. Desinit ultima voce ῥάων in folio 242ᵛ cuius reliqua pars vacua relicta est.

Folio 243 (vet. 272) nova incipit manus: νόμος ἐν λακεδαίμονι κτλ. (IV 420)
246ᵛ (vet. 275) δύσκολος ὤλισθεν
251 (vet. 280) ἐζήτησεν ὁ φίλιππος κτλ. (IV 253)
257ᵛ (vet. 286) Νόμος τὸν θορύβου κτλ. (IV 707)

Folium 259ᵛ (vet. 287) desinit vocibus ἡσυχάζειν ᾑρεῖτο (712, 7), folium 260 (vet. 288) incipit εἰ δ' ἐπὶ τῶν ἄλλων (715, 28); duo igitur folia exciderunt.

Folium 262ᵛ desinit verbis ἀναιρεῖ· ταῦτα (722, 20), 263 (vet. 292) incipit λειτουργεῖ δὲ τῷ σώματι quae sunt orationis Καλλαίσχρου IV 448, 16. Unum igitur folium periit.

268 (vet. 297) ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς. Folium 268ᵛ desinit voce οἶκτον (IV 83, 2), 269 incipit σὺ δὲ χρησταῖς ἐδελέαζες (85, 13). Unum igitur folium periit. Folium 275 (vet. 304) idque ultimum codicis desinit vocibus τῆς δὲ λοιπῆς (101, 8).

Priusquam codex anno 1719 bibliothecam Regiam in qua numero 3290 insignitus erat, intraret, Stephani Baluzii erat. Nam in folio 1 legitur: *Cod. Bal. 856. 3290.*

Antea dum codex Romae est, Fed. Morellum eius copiam nactum esse lectionibus utriusque communibus certissimum fit. Orationes *εἰς Ἐλλέβιχον, περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων*, alias ex huius codicis apographo edidit, quod codicem Romanum[1]) appellavit suppresso auctoris nomine Leonis Allatii, qui de hac re queritur in libro inscripto *Apes Urbanae* et edito Romae 1633 p. 177 (iterum impresso Hamburgi 1711 p. 249) in hunc modum: *(L. Allatius) multas Libanii Orationes nondum nec Graece nec Latine editas Morello Lutetiam miserat, ut ederentur, quas ille suppresso Allatii nomine sub Codicis Romani titulo publicavit. Quod subindicandum esse censui, ut sciant rei Litterariae studiosi politissimas Orationes Leone illas Typographis suggerente cusas fuisse.* Postea videtur codex Ioannis Altini († 1640) fuisse, qui usum eius fecit Henrico Valesio Libanii orationes edituro.[2]) Altini enim codices graecos non omnes ab Ioanne Moro episcopo Norvicensi postea Eliensi emptos esse, sed e parte etiam ad Stephanum Baluzium pervenisse constat.[3]) Magnam partem orationum anno 1868 Gasda contulit et commentationibus inscriptis „Zu Libanios I. II (Hirschberg 1868.

---

1) Lectiones huius codicis in Vita etiam in marginem exemplaris editionis Ferrariensis quod penes me est, translatae sunt praemissis hic illic siglis *c. R.* vel *R. C.* vel *C. Ro* quibus *Regium* codicem significari olim Reiskius (p. 25 n. 12; p. 29 n. 4; p. 39) opinatus erat, id quod ipse postea (p. 158 n. 66) correxit. Cf. infra p. 68.

2) Cf. supra p. 33 n. 2. Oratio quidem *πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* quam *ex duobus Codicibus* sese editurum Valesius promisit, in Barberino sane, nec vero in Parisino exstat; sed illud *duobus* facile errori Valesii memoriter citantis tribui potest, quippe qui illam orationem eandem esse putaverit atque eam quae in codice fol. 165 inscripta est *πρὸς ἀντιοχεῖς συνηγορία. Ἐπιτάφιος* vero *ἐπ' Ἰουλιανῷ* cuius in editione Morelliana lacunas se *ex Manuscripto codice Ioannis Altini supplevisse* testatur Valesius Annot. in Hist. eccles. Socr. lib. III cap. XXIII p. 44, in codice exstat.

3) Cf. Delisle, Le Cabinet des Manuscrits de la bibl. impériale t. I p. 365 et III p. 379. Omont, Inventaire sommaire des manuscr. gr. de la bibl. nat. T. I Introduction p. XVIII.

Lauban 1870)“ lectiones nonnullas protulit. Codicem anno 1880 Parisiis examinavi quaeque necesse visum est contuli, initium Vitae gratiose mihi contulit Henricus Lebègue.

12. Codex Laurentianus LVII 27 chartaceus formae 12
quartae duobus tomis vel foliis 556 comprehensus scriptus anno 1392 teste subscriptione quae est in fine (fol. 554 *Ἔτους, ςῶ ϡῶ τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης δέλτου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. χειρὶ δὲ καὶ κόπῳ Θεοπέμπτου ἐτελειώθη· καὶ πάντας, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀντιβολῶ, εὔχεσθέ μοι.* Fortasse idem est atque codex qui Laurentio Medici ab Iano Lascari e manibus Nicolai filii Iacobi Senensis medici in insula Creta anno 1491 comparatus est.[1])

Ac prior tomus declamationes continet.

In folio 1 scriptus est versiculus

χριστὲ δίδου πονέοντι τεὴν πολύολβον ἀρωγὴν.

Sequitur aeque atque in codice Wolfenbuttelano 511 ex hoc descripto (= n. 13) index declamationum, cui post titulum: *Λιβανίου σοφιστοῦ ῥήτορος, μελέται καὶ λόγοι* praemissi sunt versus

πίνακά σοι προὔθηκα τῆσδε τῆς βίβλου,
ὡς ἀπόνως σχῇς ὅνπερ ἂν ζητεῖς λόγον,

et nota *προὔθηκα δὲ ἐνθαδὶ ὦ φίλε τὸν πίνακα τῶν μελετῶν ἰδία· καὶ πάλιν εἰς τοὺς λόγους ἰδία ἄλλον πίνακα διὰ τὸ εὔκολον·* ~

fol. 3 in summo marg. rubr. *πηγὴ σοφίης ὦ τριὰς ἄγνοιαν ἐμεῦ ὦσον ἄπο·* (= Wolf. fol. 3)

fol. 3 *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ* (= Wolf. fol. 3)

10 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης ὀδυσσεύς* (= Wolfenb. 10^{v} *β*)

22 *ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην κτλ.* IV 253 R (= Wolf. 25^{v} *γ*)

27^{v} *τύραννος ᾔτησεν ἐξ ἀστυγείτονος κτλ.* IV 460 (= Wolf. 32 *λόγ. δ*)

---

1) Cf. Aen. Piccolomini, Rivista di filol. II 415 sq. (*Libanii orationes et declamaciones omnes P.* i. e. *Papyr.*). Serap. XV 156. Cf. infra p. 66.

37 *νόμος τὸν εὑρόντα θησαυρὸν κτλ.* IV 198 (ε̄ rubr. in marg.) (= Wolf. 41ᵛ)

45 *ἀλκίππη θυγάτηρ ἄρεος ἦν κτλ.* IV 402 (ϛ̄ rubr. in marg.) (= Wolf. 48ᵛ ϛ)

48 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης* ζ́ (= Wolf. 52ᵛ ζ)

53 *πλούσιος ἀριστεύσας ᾔτησεν εἰς τὴν δωρεὰν τοὺς φυγάδας κτλ.* ή (= Wolf. 56 η)

59 *φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον κτλ.* IV 552 θ́ (= Wolf. 64ᵛ θ)

66 *τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν ὁ νόμος κτλ.* IV 512 ί (= Wolf. 72ᵛ)

79ᵛ *ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἑταίρα κτλ.* IV 431 ιά (= Wolf. 88 ια)

88 *νόμος ἐν λακεδαίμονι τὸν εἴσω κτλ.* IV 420 ιβ́ (= Wolf. 97)

93 *διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου κτλ.* IV 739 ιγ́ (= Wolf. 103)

108 *μετὰ τροίας ἅλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν, ὀρέστης κτλ.* IV 112 ιδ́ (= Wolf. 119ᵛ)

119 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης· ὀδυσσεύς* post unum folium desinit, nimirum quia librarius sensit hanc declamationem iam supra a se esse descriptam, ut observatum est ab eo qui notam in margine atramento rubro scripsit: *σημείωσαι ὅτι αὕτη ἡ μελέτη ἐγεγράφει ἔμπροσθεν. διὰ γοῦν λήθην ἐγεγράφει καὶ ἐνταῦθα τοῦτο τὸ ἓν φύλλον* et quae scripta erant, rubris cancellis saepsit. In Wolfenbuttelano deest.

120 *λιβανίου ἀντιρρητικὸς τῇ μελέτῃ τοῦ ἀριστείδου τῇ ἀπὸ τὸν ἀχιλλέα: ἀχιλλεύς.* IV 47 ιέ (= Wolf. 131)

135 *ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρϊσηίδος κτλ.* IV 80 ιϛ́ (= Wolf. 147)

148ᵛ δύο τίς ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν κτλ. IV 687 ιζ´ (= Wolf. 161)

159 ἔχων τίς δύο παῖδας πρὸς τὸν ἕτερον ἐχθρῶς διέκειτο κτλ. IV 669 ιη´ (= Wolf. 171ᵛ)

167ᵛ τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν νόμος ἐκέλευεν κτλ. IV 502 ιθ´ (= Wolf. 180ᵛ)

172ᵛ φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος κτλ. IV 654 κ´ (= Wolf. 186)

179ᵛ τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου IV 181 κα´ (= Wolf. 193ᵛ)

189 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα κτλ. IV 582 κβ´ (= Wolf. 203)

202ᵛ νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα κτλ. IV 479 κγ´ (= Wolf. 218)

213ᵛ δύσκολος γήμας λάλον IV 134 κδ´ (= Wolf. 230)

220ᵛ παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν κτλ. IV 216 κε´ (= Wolf. 238)

226 ταῦτα δ' εἰσὶν τὰ σχήματα τὰ ῥητορικὰ (= Wolf. 243ᵛ—249ʳ).[1])

Est dispositio rhetorica trium declamationum quae incipiunt a foliis 3, 59, 93 cum brevi glossario. Folio 228 tomus prior desinit.

Alter tomus orationes continet.

In folio 229 iterum scriptus est versiculus

χριστὲ δίδου πονέοντι τεὴν πολύολβον ἀρωγήν.

Sequitur λιβανίου ῥήτορος λόγοι: δεύτερος πίναξ. (= Wolf. f. 250)

In margine superiore folii 231 scripta sunt verba κύριε ἰησοῦ χριστὲ υἱὲ τοῦ θεοῦ βοήθησον μοι.

---

1) Folium 249ᵛ in codice Wolfenbuttelano vacuum est.

231 λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης ∵ λόγος πρῶτος: ~ ᾱ (= Wolf. 251 λόγος πρῶτος)

269 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου β́ (= Wolf. 299 β̃)

272^v ἄρτεμις γ́ (= Wolf. 303 γ)

277^v[1]) περὶ ἀπληστίας δ́ (= Wolf. 309 δ)

279^v ὑπὲρ ἀριστοφάνους έ (= Wolf. 311 ε)

287 πρεσβευτικὸς. πρὸς ἰουλιανὸν ς́ (= Wolf. 321)

297^v μονῳδία ἐπὶ νηκομηδείᾳ ζ́ (= Wolf. 334 νικομ. ζ)

300 εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον ή (= Wolf. 338 η)

311 ἐπιστολὴ τοῦ κυδώνη·[2]) τὸν μὲν ἡσίοδον (m^2) λόγος αἱρεῖ — σεμνὸν ἐπιφημίζοντες ὄνομα (= Wolf. 362)[3])

---

1) In folio 277^r exstant, ut Vitellius mihi scripsit, στίχοι εἰς θεόπεμπτον (sed verba εἰς θεόπεμπτον litura deleta sunt), in marg. ἰωάννου λϊθαργίτου:

ἰατρὸς ὢ φίλος πέφυκεν ὁ τάδε γράψας·
καὶ γραμματικῆς, οὐκ ἔλαττον μετέχων·
εἰ δὲ καὶ ρητορικὴν ἐξησκημένον φήσεις,
πολλῷ γε μᾶλλον συνῳδᾶ τῷδε ⁄· φθέγξῃ: ~
in marg. ⁄· τῷδε = ἤγουν ἐμοί:
tum ἀπόκρισις: ~
※ κἂν μὴ σὺ ταῦτα λοιπὸν ἡμῖν ἐξεῖπες,
ἡ δέλτος ἥδε τὸν λόγον ἐμαρτύρει·
τὸν γὰρ ταύτην γράψαντα σαφῶς δεικνύει·
καὶ μονονουχὶ στεντορίζουσα λέγει,
γραμματικὴν ἄριστον εἰ καί τιν' ἄλλον, —
καὶ ρητορικὴν ἐξησκημένον μάλα: ~

2) Cf. supra p. 38.

3) E codice Wolfenbuttelano edita est a Chr. Frid. Matthaei, Brev. hist. anim. scriptoris anonymi, Mosquae 1811 p. 254 sq.

311v ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ ϑʹ (= Wolf. 351 ϑ)

351v μονῳδία ἐπὶ ἰουλιανῷ ιʹ

355v περὶ τῆς τιμωρίας, ἰουλιανοῦ

361 βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα (praevia προϑεωρία τοῦ λόγου) ιαʹ

386 προσφωνητικὸς, ἰουλιανῷ ιβʹ

391v ἀντιοχικός ιγʹ

421 πρὸς τὴν βουλήν ιδʹ

428 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας ιεʹ

438v πρὸς τὸν βασιλέα, κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν ιϛʹ

445 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας ιζʹ

452v πρὸς ἰκάριον ιηʹ

457v κατὰ ἰκαρίου ιϑʹ

464 εἰς καισάριον μάγιστρον κʹ

469 πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας καʹ

474 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας κβʹ

479 πρὸς τοὺς νέους, περὶ τοῦ τάπητος κγʹ

485v πρὸς ἀριστείδην, ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν κδʹ

508 πρὸς ἀντιοχέας. περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς κεʹ

514v πρὸς ϑεοδόσιον βασιλέα. περὶ τῆς στάσεως κϛʹ

521v πρὸς ϑεοδόσιον βασιλέα. ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς κζʹ

528 ὑπὲρ ἑαυτοῦ, διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν: ~ κηʹ

533 πρὸς ἀντιοχέας. ὑπὲρ τῶν ῥητόρων κϑʹ

539v περὶ δουλείας λʹ

550 κατὰ λουκιανοῦ λαʹ (= Wolf. 357 ι)

555 Sequuntur subscriptionem quam supra (p. 59) exhibuimus, *στίχοι ἔμμετροι διάφοροι* incipientes versu

πηγὴ σοφίης ὦ τριὰς ἄγνοιαν ἐμεῦ ὦσον ἄπο

cui superscr. rubr.

ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τετράμετρος ὑπερκατάληκτος.

Codicem Florentiae annis 1869/70 examinavi atque quatenus necessarium visum est contuli.

13 13. Codex Wolfenbuttelanus 511 Gudianus graec. 77 chartaceus formae octavae foliorum 427, in fol. 1v inscriptus *λιβανίου σοφιστοῦ ῥήτορος μελεται καὶ λόγοι* apographum est saeculo XV diligentissime factum codicis quem modo percensuimus Laurentiani LVII 27. Nam librarius non solum omnia fere Libanii opera quae hic praebet eodem ordine verbo tenus descripsit, sed etiam indices versiculosque his praemissos (fol. 1v) versumque in Triadem *πηγὴ σοφίης ὦ τριὰς ἄγνοιαν ἐμεῦ ὦσον ἄπο* (fol. 3), donec taedio immensi laboris correptus calamum cohibuit. Usque ad *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* plane cum illo concinit, ut numeri foliorum a me supra adscripti ostendunt, hanc sequuntur tantum duae orationes fol. 351: *μονῳδία ἐπὶ ἰουλιανῷ ϑ* et fol. 357 quae in illo ultima est *κατὰ λουκιανοῦ ι.* Huic succedit fol. 362 epistula Demetrii Cydonii quae illic orationem *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* secuta est. Chartas ut expleret, librarius addidit fol. 363 Philostrati senioris imagines inscriptione privas

389 *μάρκου ἀντωνίνου ἐκ τῶν καϑ' αὑτόν*[1])

401 epigrammata Anthologiae, quorum primum *ἁ κύπρις μούσαισι κοράσια τὰν ἀφροδίταν*

(Anth. Pal. IX 39), ultimum est

τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασε· τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν (ib. 449)

403v *μόσχου ἔρως δραπέτης*

404 tractatum grammaticum incipientem *οἱ δωριεῖς τρέπουσι τὸ η̅ εἰς α̅* desinentem *ἡμίσια δίμετρα καταληκτικά*

---

1) Cf. tamen Lessingium cuius oculi a Reiskio in hunc codicem conversi erant, „Zur Geschichte und Litteratur, erster Beytrag", Brunsvigae 1773 p. 135 sq. et 185 sq.

405 carmen *εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά* publici iuris factum a Lessingio l. l. Zweyter Beytrag p. 150

408 epigrammata Anthologiae, quorum primum

αἱ νύμφαι τὸν βάκχον ὅτ' ἐκ πυρὸς

(Anth. Pal. IX 331), ultimum est

πληθὺν ἠελίοιο βοῶν ὦ ξεῖνε,

publici iuris facta ab eodem Lessingio, Zweyter Beytrag p. 421 f.

Folia 426 et 427 et tria non numerata vacua sunt.

Textui operum Libanii qualem Laurentianus exhibet, quod non nusquam librarius nova vitia ingessit, haud mirabere, et contra res se habet atque in Bibliotheca Gudiana p. 538 n. 59 legitur: *codex perantiquus optimae notae.*

Codicem a Lessingio anno 1771 Lipsiam missum[1]) contulit Reiskia[2]), anno 1819 e parte Fridericus Iacobsius[3]), anno 1875 Vratislaviae ego examinavi.

Codex qui anno 1710 bibliothecam Wolfenbuttelanam intravit a Marquardo Gudio in Italia emptus est. Ac prius a Soteriano Capsali, qui eum a librario ipso Arsenio Apostolide (i. e. Michaelis Apostolis filio) imprimendum accepit, Hippolyto Estensi cardinali dono datus esse videtur. Hoc enim cadit in codicem e quo editio operum Libanianorum princeps fluxit. Hanc autem quae Ferrariae anno 1517 prodiit, codice Wolfenbuttelano niti et orationum ordine et lectionum consensu certo certius fit. Qui autem hanc curavit Soterianus Capsalis in praefatione diserte testatur codicem ab Arsenio Apostolide exaratum sibi e Graecia in Italiam navigaturo imprimendum traditum, a se vero, postquam Ferrariam venerit, Hippolyto dono datum eiusque impensis

1) Cf. Reiske's Briefe n. 409 p. 827. 416 p. 840. 420 p. 843. 422 p. 845. 426 p. 851 sq.

2) Cf. hanc in edit. t. I p. XXIV.

3) Hoc testatur Iacobsius in suo editionis Reiskianae exemplari quod nunc in bibliotheca Bodleiana est, ad vol. IV p. 15: *Cod. Guelferb. nr. 77 comparavi an. 1819 m. Maji non tamen usque ad finem, quum Reiskius eum satis diligenter comparaverit.*

editionem impressam eique dedicatam esse. *ἀποστολίδης δ', inquit, ὁ τῆς ἐπιδαύρου ἀρσένιος* — *τὰς αὐτοῦ (λιβανίου) μελέτας ἔν τινι βιβλίῳ σεσιπῶτι ἐφευρικῶς καὶ τὸ τούτου ἡδὺ λέγειν διαλογισάμενος* — *πολλὰ καμὼν ἀντιγράψας κἀπιμελῶς διορθώσας δι' εὐπορίαν τῶν σχολαστικῶν ταύτας ἔμοιγε ἐς ἰταλίαν ἀφικνεῖσθαι γλιχομένῳ καὶ τὰ τῶν αὐσονίων μαθητιόντι ἐντυπώσασθαι παρέδωκεν καὶ μικρῆς ἀμοιβῆς εἵνεκα τοῖς αὐσονίοις ὡς δῶρον προσοίσαιμι. ἀπάρας οὖν ἐκ πατρίδος ἀχανοῦς τοσούτου πελάγους, τοσούτων τε πειρατῶν ὑπερεωρακὼς ἐς τήνδε περίφημον πόλιν φερραρίης κατῆρκα. ὅποι βοηθείᾳ τοῦ καιλίου καλκανίνου ἀρξάμενοι σὺν θεῷ τῆς βίβλου καὶ ἐντυπώσαντες* — *ἠξίωσα.* Quod sane exemplar unde descripserit, Arsenius *βιβλίον σεσιπός* (i. e. *σεσηπός*) dicit, id in codicem Laurentianum LVII 27 non cadit, sed quivis concedet hoc nihil nisi verba esse posse. Maius momentum contra hanc coniecturam habere videtur, quod non quae editione Ferrariensi continentur omnia in codice Wolfenbuttelano exstant. Desunt in hoc praeexercitamenta inde a *ψόγῳ ὀργῆς* et duae oratiunculae *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον* et *περὶ φίλων*, quae sub finem illius inde a fol. 236 sq. leguntur. At haec opuscula a Soteriano Capsali ex alio codice sumpta sunt uno e multis qui illa continent, quales una quaeque illo tempore — itaque etiam Estensis — bibliotheca possidebat.[1])

Iam si meminimus Cretam patriam fuisse Arsenii, in hac autem insula codicem Laurentianum LVII 27 Laurentio Medici comparatum esse[2]) proclivis est coniectura, omnia bene concinere videntur.

Atque hi quidem codices sunt superstites quibus *βίος* continetur. Nam duo qui praeter hos feruntur codicum numero haberi non possunt. Quorum prior quem Fed. Morellus (Tom. I Praef. ad lect. p. 1: *atenim eas labes*

---

1) Cf. infra codices n. 36 et sequentes, inter quos Estensis est n. 48.

2) Cf. supra p. 59.

in Ferrar. Cod. comperimus; etsi is quem a clarissimo et eruditiss. Senatore Ste. Turnebo acceperamus[1]), *nonnullis in locis correctus et variis lectionibus auctus fuisset*) dicit 14. Ferrariensem codicem, nihil nisi editio princeps est, 14
ut elucet e verbis praemissis: *vah! dolent adhuc oculi ex tristi illius inamoenae, carae tamen, editionis lectione.*

Alter vero

15. codex Escurialensis T II 9 chartaceus formae 15
folii saeculi XVI, olim Antonii Augustini[2]), quem Miller[3]) his indicat verbis: *„Discours, lettres et exercices oratoires de Libanius“*, in folio 65 inscriptus: ΛΙΒΑΝΊΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ͂ ΜΕΛΈΤΑΙ ΛΌΓΟΙ ΤΕ ΚΑῚ ΕΚΦΡΆΣΕΙΣ manu quidem exaratus est, sed — inde a folio 65[4]) usque ad 295 — cum praefatione verbo tenus ex editione Ferrariensi descriptus est. Codicem a Carolo Graux meum in usum anno 1876 inspectum anno 1880 ipse examinavi.

Neque codices quibus Morellus ad editionem parandam usus est, hodie non supersunt. Duo enim codices quos in Vita sese adhibuisse dicit in fine huius (Opp. T. II p. 84: *Lacunas omnes explere haud opis est nostrae: tametsi gemino vet. Cod. Rom. MSC usi fuerimus, singulari benignitate Illustriss. ac Reverendiss. S. R. E. Card. à S. Susanna* et in Indice praemisso: *Ex Ferr. edit. cum Rom. et*

---

1) Hoc exemplar ab eo quod Andreas Schottus misit, (cf. p. 68 n. 3) diversum fuit, nisi in persona eius qui miserit nominanda memoria Morellum fefellit, id quod minime ab eius indole abhorret.

2) Antonii Augustini Tarraconensium Antistitis bibliothecae MS. Graecae anacephaleosis, Tarracone 1587 (= Ant. Augustini opp. t. VII p. 29—161): *(philologica) N. 236: liber in charta annor. LX forma folii, Libanii Soph. exercitationes sive declamationes orationes quoque atque ecphrases numero XXXVIII.*

3) Catalogue des Manuscrits grecs de la bibliothèque de l'Escurial p. 127.

4) De parte priore codicis quae editionem secundam progymnasmatum Theonis cum exemplis Libanii Romae anno 1520 ab Angelo Barbato foras missam reddit, infra accuratius agetur.

Palat. Codd. mnss. collata), sunt Palatinus gr. 282 et Vat. gr. 939. Cardinalis a S. Susanna tempore quo Morellus haec scripsit, i. e. anno fere 1626, erat Scipio Cobelluzius[1]), idem Cardinalis Bibliothecarius Bibliothecae Apostolicae inde ab anno 1618, qui lectiones horum codicum cum Morello communicasse censendus est. Codex Palatinus[2]) paucis annis ante Romam venerat. Alterum vero codicem Vaticanum gr. 939 fuisse lectiones a Morello in textu vel in margine repositae indicio sunt. Et huius codicis lectiones etiam in margine exemplaris editionis Ferrariensis quod nunc penes me est, positae sunt post eas quae e Parisino gr. 3016 tum Romano[3]) manaverunt. Qui has adscripsit, usus est manu subtili, qui illas haud raro infra has posuit vel his aequales esse indicavit, grossiore. Atque hic quidem Morellus ipse videtur fuisse. Nam eiusdem manus grossae sunt signa permulta quae nihil nisi vitia textus editionis Ferrariensis emendanda typographo indicant.

Atque haec quidem de singulis codicibus.

Quod autem in Vita edenda Soterianus Capsalis codice Wolfenbuttelano, Morellus praeter editionem Ferrariensem codicibus Palatino gr. 282, Vaticano gr. 939, Parisino

---

1) Cobelluzius Secretarius Apostolicus Pauli V anno 1616 Cardinalis S. Susannae factus (De Mas Latrie, Trésor de chronologie col. 1226), ut F. Ehrle gratiose mecum communicavit, bibliothecarius bibliothecae Vaticanae fuit inde a 17 februario 1618 usque ad 11 augustum 1626 et mortem obiit die 29 ianuarii 1627. Cf. Morelli Liban. *Βασιλικοῦ* (Lutet. 1614) praefationem.

2) Ex hoc Morellus e. g. sumpsit verba *οὐκ ᾔδει* (ipse scripsit *οἶδε*) *χαλεπῆναι* p. 82, 2 quae in editione Ferrariensi et codicibus Vaticano 939 et Parisino desunt.

3) Vide supra p. 58. Exemplar quod in primo folio habet inscriptionem: „*Del P. Scotto cui restituatur*“ et „*Oratorii Bariensis catalogo Inscriptus*“ et „*arm. C. Tab. II Loc. 19.*“ Morello missum erat ab Andrea Schotto, qui ipse testatur in nota codicis Skoklosteriani 98 nunc in Regio archivo Holmiensi servati, quam publici iuris feci (Ber. der Berl. Akad. 1885, 906: *in Ferrarensi editione Declamationum: habet a me Morellus*), postea miro casu ad Reiskium et denique ad me ipsum pervenit. Harum lectionum in apparatu critico rationem habere visum est.

gr. 3016, Reiskius praeter editionem Ferrariensem et Morellianam codicibus Augustano et Wolfenbuttelano usi sunt, id fere non singulari horum codicum pretio, sed forti fortunae dandum est. Usurpavit quem quisque facillime nancisci potuit codicem. Nos autem qui omnium superstitum codicum copiam habemus, videamus necesse est, quos duces eligamus, quos spernamus. Quod ut fiat, primum quo affinitatis vinculo illi coniuncti sint, explorandum est.

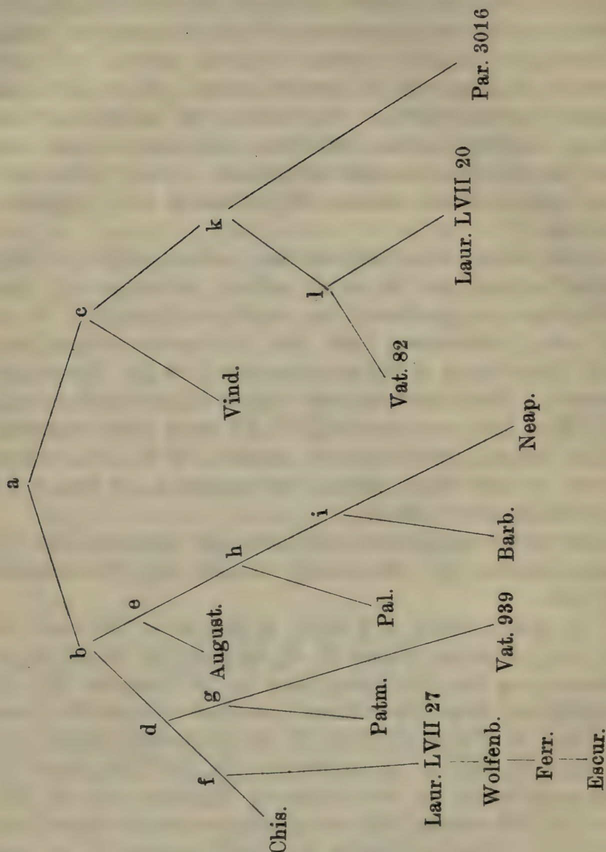
Qui autem nobis servati sunt codices omnes ad duo redeunt apographa (*b* et *c*) codicis archetypi (*a*) iam lectionibus marginalibus i. e. duplicibus praediti. Ut *a*, ita *b* et *c* interierunt; item duo e *b* facta apographa *d* et *e*; item duo e *d* facta apographa *f* et *g*. Apographa autem e *f* facta servata sunt codex Chisianus saeculi XI/XII et Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus. E Laurentiano descriptus est saeculo XV Wolfenbuttelanus, ex hoc fluxit editio Ferrariensis, ex hac codex Escurialensis T II 9.

Ex altero apographo e *d* facto (*g*) fluxerunt duo codices: saeculo XIV Patmius, saeculo XV Vaticanus gr. 939.

Ex altero autem e *b* facto apographo *e* fluxerunt codex Augustanus saeculo X et apographum hodie deperditum *h*; ex hoc (*h*) Palatinus gr. 282 saeculo XIV et apographum item deperditum *i*, e quo saeculo XV Barberinus et Neapolitanus II E 18 descripti sunt.

Iam si alterius ex archetypo (*a*) facti apographi (*c*) fata aggredimur, ex hoc fluxerunt Vindobonensis phil. graec. XCIII saeculo XII et apographum hodie deperditum *k*; ex hoc codex Parisinus gr. 3016 saeculo XV et apographum item deperditum *l*, e quo manaverunt codex Vaticanus gr. 82 saeculo XIV et Laurentianus LVII 20 saeculo XV.

Quod ut uno oculorum conspectu comprehendere possis, hoc tibi stemma propono:



Atque codices Wolfenbuttelanum et Escurialensem, quippe qui e superstitibus fluxerint, ab apparatu critico exulare iubendos esse statim elucet. Sed etiam si reliqui omnes exscriberentur, nihil nisi apparatus ingenti mole lectionum depravatarum vel levidensium oneraretur. Hoc

ut intellegas, simul ut stemma a me propositum recte se habere tibi persuadeas, initium orationis cum plena lectionis codicum quatenus servati sunt — nam in Augustano deest, sed de hoc aliunde certo constat — discrepantia exhibeo:

Τοὺς δὲ περὶ τῆς ἐμῆς τύχης οὐ τὰ εἰκότα δοξάσαντας, οὔθ' ὅσοι με ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναί φασιν ἀπὸ τούτων δὴ τῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις θορύβων οὔθ' ὅσοι τῶν ὄντων ἀθλιώτατον ἀπὸ τῶν συνεχῶν δὴ ὀδυνῶν καὶ πόνων, τούτοιν τοίνυν ἑκατέραν ταῖν ψήφοιν τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένην ἐπανορθῶσαι πειρατέον διηγήσει τῶν τε ὑπαρξάντων ἐμοὶ τῶν τε ἔτι νῦν ὄντων, ὡς εἰδεῖεν ἅπαντες, ὅτι μοι τὰ τῆς τύχης ἐκέρασαν οἱ θεοὶ καὶ οὔτε εὐδαιμονέστατος οὔτε ἀθλιώτατος ἐγώ, Νεμέσεως δὲ ἡμᾶς μὴ βάλοι βέλος. πρῶτον τοίνυν, εἰ καὶ τόδε εἰς εὐτυχίαν φέρει πόλεως πολίτην εἶναι μεγάλης τε καὶ ὀνομαστῆς, ἀθρείτω μέν τις τῆς Ἀντιόχου τὸ μέγεθος καὶ οἷα τις αὐτὴ καὶ πόσην νέμεται γῆν καὶ οἵων μὲν πίνει πηγῶν, οἵοις δὲ ζεφύροις τρυφᾷ.

---

2 *μὲν* Par. | *τῶν ἀνθρώπων* Par. *τ' ἀνθρώπων* Laur. LVII 27 4 *δὴ* m^2 in ras Pal. om Patm. Vat. 939 | *ὀδύνων* Vat. 939 *ὀδύνων* in textu, *γρ. κινδύνων* in marg Patm. *κινδύνων* reliqui *τε καὶ* Vat. 82 5 *τούτοιν* Par., sed *τοιν* add. m^2 *ταύταιν* Neap. *τοίνυν*] *τύνοιν* Patm. om Vind. | *ἑκατέραιν* Chis., sed *ι* erasum et man. rec. (s) restitutum, Patm. Laur. LVII 27. Par. sed in hoc *έραι* man. rec. corr. | *ταῖν* Pal., sed *αῖ* m^4 in ras | *ψήφοιν* Pal., sed acutus in ras et *ι* m^2 6 *ἀπενηνεγμένοιν* Patm. Vat. 939. Par., sed *ηνεγμένοιν* m. rec. corr., Laur. LVII 27, sed *οιν* m^2 in ras *ἀπενηνεγμενῆν* (*οι* man. rec. (s) suprascr.) Chis. | *ἐπανορθώσασθαι* Vat. 82. Laur. LVII 20 8 *τῆς* om Chis. Pal. 9 *ὑμᾶς* corr., ut videtur, ex *ἡμᾶς* Neap. | *βάλεῖ* (*οι* suprascr.) *βέλος* in lacuna suppl. m^2 Par. 10 *πρῶτον μὲν τοίνυν* Vat. 82. Laur. LVII 20. Par. | *τυχ* in *εὐτυχίαν* abreptum Chis. *εὐψυχίαν* Laur. LVII 27 | *φέροι* Vat. 82 Laur. LVII 20 11 *θαυμαστῆς* Neap. | *μέν* om Vat. 82 | *τις*] corr. m. rec. Chis. *μοι* Vat. 939 12 *οἷα*] *ὅση* Vat. 82 Laur. LVII 20 | *αὕτη* corr. m. rec. (s) in *αὐτὴ* Chis. *αὐτὴ* Pal. *αὕτη* Neap. Vind. Vat. 82. Laur. LVII 20. Par. | *πόση* Neap. | *γῆ* Chis., sed post *η* una littera abrepta

Codices Laurentianus LVII 27, Patmius, Vaticanus 939, Neapolitanus, Vaticanus 82, Parisinus 3016 non ut recentes, sed ut temeritate et levitate librariorum nimis depravati, praetermittendi sunt. Codex Chisianus non solum *f*, sed etiam *d* apographo redintegrando par est, aeque atque Augustanus cum Palatino apographo *e*. Etiam Barberinus sine magno detrimento ab apparatu abesse posset, nisi totum fere corpus operum Libanianorum repraesentaret et in uno teste, praesertim cum nonnulla solus praebeat, operam in his undique colligendis et corrigendis positam noscere nonnihil interesset. Quattuor igitur libri Chisianus (C), Augustinus (A), Palatinus (P), Barberinus (B) apographum *b* constituunt. Similiter Laurentianus LVII 20 (L) non solum ad *l*, sed etiam ad *k* apographum restituendum sufficit, ut Vindobonensis (V) coniunctus cum illo ad *c* apographum.

Fides vero apographi *b* in universum maior est quam *c*, quamquam permulta vitia non huic, sed librariis Vindobonensis et Laurentiani codicum tribui debent. Nihilominus crisis imprimis ad lacunas in *b* explendas in multo deteriore esset condicione, nisi etiam illius apographi *c* propagines ad nostram aetatem venissent.

Maxima est copia testimoniorum, sed in universum minus ex iis lucri ad loca operum servatorum redintegranda quam ad fragmenta deperditorum expiscanda capi confitendum est, quamquam etiam cautione opus est, ne omnia quae in illis sub Libanii nomine citantur, ei tribuamus. Haud raro verba si minus memoriter, certe parum diligenter prolata sunt. Et Libanius quamquam nunquam legi desitus est, tamen aetate demum posteriore in numero fuit scriptorum potissimum dilectorum. Itaque si excipis Ioannem Doxapatri Siceliotam rhetorem saeculi XI, qui habitasse dicendus est in Libanio, vetustiores scriptores raro tantum loca eius protulerunt, ut Socrates et Sozomenus historiographi, Maximus Confessor, Photius, Suidas, Basilius Caesareensis, Ioannes Tzetzes, Eustathius

aliique commentatores. Frequentior eius mentio est demum saeculo XIV apud grammaticos glossographosque, florilegiorum auctores, paroemiographos. Horum testimonia omnia non solum ex editis, sed etiam e manuscriptis, quatenus potui, primus collegi et ad crisin adhibui, sed de his quoque singillatim uberius in ‚Epilegomenis‘ agendum erit. Hic pauca de iis solis qui locos e Vita attulerunt, monenda sunt. E vetustioribus Eustathius ad Il. ζ 345; λ 244; Od. τ 360; Dion. Per. 815 quattuor eius locos non tam verbo tenus quam memoriter citavit. Pauca verba (I 161, 10 R) citavit Georgius Lacapenus in „Grammatica“[1]) e codice Mosquensi synod. 316 fol. 23—77 a Matthaeio (lectt. Mosqu. I p. 55 sq.) edita et accuratius meum in usum a Theodoro Korsch excerpta, fol. 56, quocum facit auctor libelli de syntaxi vel constructione e codice Augustano editi a God. Hermanno de emend. rat. gramm. graec. p. 381, 14. Plures locos attulit Thomas Magister, sed sunt pusilli paucisque verbis comprehensi. Multo plures nec solum propter sententiam, sed etiam propter dictionis proprietatem, prout libuit, citavit Maximus Planudes (= Plan) auctor excerptorum ex omnibus fere scriptoribus quae codice Palatino Heidelbergensi gr. 129 saeculi XV continentur[2]), quem anno 1874 excerpsi. Atque Libaniana quae a me descripta sunt, quinque locis in codice reperiuntur: 1) fol. 21 inscripta $\lambda\iota\overset{\nu}{\beta}\alpha$ (sunt e Vitae parte priore); 2) fol. 38 inscripta: $\lambda\iota^{\beta\nu}$ (e declamationibus et orationibus); 3) fol. 46ᵛ item inscripta: $\lambda\iota^{\beta\nu}$ (ex epistulis); 4) fol. 99 inscripta initio: *ἐκ τῶν λιβανίου μελετῶν* (e declamatione *νόμος τὸν εὑρόντα θησαυρὸν* IV 198 R), tum: *τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀντιο*$^{\chi}$) (ex *Ἀντιοχικῷ*); 5) fol. 103—105 inscripta:

1) Cf. Voltz, Byz. Zeitschr. II 228 sq.
2) Cf. Herm. Haupt, Herm. XIV 59. K. K. Mueller, Mus. Rhen. XXXVI 147.

$λι^{βν}$ (iterum ex *Ἀντιοχικῷ*, aliis orationibus, declamationibus). Sed Planudes non solum e codice male affecto hausit, sed etiam verba crebro mutavit et transposuit, denique multa inter principium et finem sententiae laudandae omisit.

Etiam ratio scriptorum qui Libanium imitandum sumpserunt inde a Choricio usque ad Gregorium Cyprium habita quam opem ferre posse videatur, minor est in Vita, ut omnino in orationibus, quam in declamationibus, quae pro potissimo illis fuerunt exemplari.

Eo magis ubique respiciendi sunt scriptores quos ipse duces sequitur, inter hos primo loco Demosthenes[1]), cuius imitatio ipsi nomen dedit *Δημοσθένης*[2]) vel *ὁ μικρὸς Δημοσθένης*[3]), secundo loco Isocrates, Aeschines, Thucydides, Plato, Herodotus, Aristides, Lucianus[4]), poetae comici, tertio tragici, Homerus, Pindarus. Sed

---

1) Cf. or. I 144, 4 R *ἐκαθήμην ἐφ' ᾧπερ εἰώθειν κίονι τῷ Δημοσθένει προσκείμενος.*

2) In lexico Segueriano tertio: p. 170, 25 *πταίω· δοτικῇ κατὰ τὸ πρᾶγμα. Δημοσθένης ἑαυτὸν προσαγγέλλοντι· ἐγὼ δέ, εἰ καὶ νῦν δυστυχῶ καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπταικέναι δοκῶ* (= IV 826, 3) et apud Thomam Magistrum s. v. *εὐθύνη· ἡ ἐξέτασις, ὡς Δημοσθένης· ἐν ταῖς εὐθύναις στρατηγῶν* (= IV 632, 12). Cf. Mus. Rhen. XXXII 87.

3) In eodem lexico Segueriano: p. 135, 22 *διψῶ· γενικῇ· Δημοσθένης ὁ μικρὸς ἐν τῇ σιωπῇ Σωκράτους· καὶ διψᾷ τοῦ κωνείου* (i. e. *κωλύουσι τὸν Σωκράτην ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διαλέγεσθαι* ed. Iac. Morelli p. 208, 10); p. 168, 12 *προήσεται· δοτικῇ. Δημοσθένης ὁ μικρὸς ἐν οἷς ἑαυτὸν προσαγγέλλει· καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως προήσεταί με τοῖς Μακεδόσιν* (= IV 824, 15 R); p. 172, 7 *συνεῖναι· γενικῇ· Δημοσθένους τοῦ μικροῦ ἐν οἷς ἑαυτὸν προσαγγέλλει· ἵνα συνεὶς τῆς φιλανθρωπίας τῆς ὑμετέρας προσαγγείλω βεβαίως τὴν γνώμην τὴν ὑμετέραν* (= IV 823, 34). Cf. Meliss. August. (cod. Monac. gr. 429) fol. 16ᵛ.

4) Horum ope consummatae emendationis exempla protuli Mus. Rhen. XXXII 86 sq. Partem locorum quibus Platonica vel citantur vel respiciuntur, libro inscripto Francesco Zambeccari und die Briefe des Libanios p. 212 sq. congessi.

in hac quoque re cautio adhibenda est. Nam minime serviliter illorum pressit vestigia.

Denique si quaerimus, quidnam viri docti recentiores ad verba tradita emendanda contulerint, Soterianus Capsalis (= Ferr) (1517) nihil revera nisi textum codicis Wolfenbuttelani praebuit vitiis typographicis foedissime inquinatum (fol. 153^{v}—191^{v}). Quae magna e parte sustulit Fed. Morellus (= Mor) (Lutetiae 1627) (T. II p. 1—84). Coniecturae huius pleraeque perversae sunt, quippe cui acumen, quin etiam Graeci sermonis cognitio necessaria non suppeteret. Nonnullos locos emendavit vel explicavit in commentario ad Ammianum Marcellinum Henricus Valesius, qui ipse orationes nonnullas a Morello parum integras vel omnino non exhibitas editurus erat.[1] Plurima ulcera manu felicissima vir egregii acuminis et doctrinae idemque Libanii amantissimus[2] Ioannes Iacobus Reiskius (=Re) in Animadversionum (=Anim) volumine quinto p. 1 sq.

---

1) Cf. supra p. 33 sq.

2) Cf. quae scribit ad Lessingium (Reiske's Briefe n. 426 p. 851): „Ich kann Ihnen nicht gnug sagen, wie grosse Stücke ich auf diesen Autorem halte. In dem feinen und galanten Briefstyl kommt er dem Plinius bey, ja je zuweilen übertrift er ihn. Unter den Alten kenne ich keinen, der mit Wohlanstand und grace so Complimente schneiden könne. Seine Declamationen stecken so voll drolligter Laune, beissender Satyre und treffender Charaktere (und das alles in der wahrhaften Sprache des Demosthenes, das ist, in dem auserlesensten Griechischen), dafs ich mich nicht genug wundern kann, wie ein Mann, von dem unsere schönen Geister gar vieles hätten lernen, oder bey dem sie doch wenigstens uralte Muster solcher Züge, die man für nagelneu hält, hätten finden können, so sehr hat verborgen bleiben können, dafs gar viele, welche doch mit Horaz und Terenz, und was dem ähnlich ist, gar wohl bekannt sind, vor seinem Namen beynahe erschrecken dürften.“ Hac tamen admiratione ad mores ipsius caecum eum non redditum esse multi loci testantur, veluti I 33 not. 29; 157 not. 63; II 509 not. 58; III 148 not. 92; Zuverlässige Nachrichten 185 (Lips. 1755) p. 311 sq.; De quibusdam e Libanio repetitis argumentis ad historiam ecclesiasticam, imprimis de Optimo Episcopo, Lipsiae 1759 p. 13.

(Lipsiae 1766)[1]), denique in schedis relictis sanavit, etiam melius de Libanio meriturus, si fatum ei permisisset suis ipsius oculis viribusque editionem curare. Cui rei uxor fida socia laboris mariti, non omni ex parte parem sese praestitit. Imprimis in bello cum typothetis gerendo infelix fuit. Tali pacto accidit, ut saepissime notae tantum sint Reiskii, textus Morellianae editionis, vel ut desint vocabula quae in hac quin etiam in Ferrariensi recte exstant. Textus editionis quattuor voluminibus formae octavae comprehensae (Altenburgi 1791—1797) ab editione formae quartae quae primo volumine ibidem 1784 emisso desiit, non diversus est. Qui censuram egit prioris editionis Daniel Wyttenbach (Bibl. crit. vol. III pars II Amstelodami 1790 p. 76—102)[2]) nonnullos locos e priore parte Vitae optime explicavit emendavitque.

Post Reiskium nemo de Libanio emendando melius meruit quam Fridericus Iacobsius, illi et acumine et lectione scriptorum graecorum fere par, qui non solum codices Monacenses et Wolfenbuttelanum contulit[3]), sed etiam, ut occasio ferebat, in notis ad scriptores ab ipso editos[4]) multas coniecturas publici iuris fecit, plures in-

---

1) Pauca iam in Novis Miscellaneis vol. V (Lipsiae 1747) p. 721 et 722 tractaverat.

2) Eaedem sunt, ut SG de Vries mecum communicavit, notae quae 6 foliis codicis bibliothecae Leidensis n. 270. XXIII Wytt. 45 continentur, ita a Geelio, Catal. libr. mss. qui inde a 1741 accesserunt, descriptae: „*Wyttenbachii autographae notae ad Libanii orationem de vita sua. Correcta sunt nonnulla, in reliquis Reiskiana diiudicata.*"

3) Monacenses gr. 96 et 113 anno 1816, 495 anno 1823, Wolfenbuttelanum anno 1819 (vide p. 65) contulit. Lectiones variae in exemplari editionis Reiskianae quod hodie in bibliotheca Bodleiana est, adnotatae sunt.

4) Sunt haec potissima: Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas, Ienae 1809; Appendix ad Porsoni Adversaria, Lipsiae 1814; Anthologiae graecae vol. III (L. 1817); Achilles Tatius (L. 1821); Philostratus (L. 1825); Lectiones Stobenses, Ienae 1827. Aelianus de nat. animal., Ienae 1832. Socratis apologiam critice pertractavit in Notis in Libanii Apo-

editas, vel exemplari suo editionis Reiskianae vel 'Lectionum' volumini annis 1812 et 1813 mandatas, reliquit. Ex illo ut ad declamationes Demosthenicas emendationes conditas promeret[1]), Friderico Duebnero permisit. Exemplar ipsum[2]) post mortem Iacobsii bibliothecam Bodleianam intravit, in qua inspexi et excerpsi. Schedarum vero volumen inscriptum: *„Miscellanea critica scrips. F. Iacobs"* et: *„Lectiones. Fr. Iacobs 1812. 1813"* quod foliis 353 emendationes cum ad multos orationis pedestris et vinctae scriptores tum inde a pagina 91 usque ad 218 et a pag. 339 usque ad 340 ad Libanii declamationes et orationes continet[3]), auctionis iure ad Iulium Adertum Genevensem pervenit, qui liberalissime ad me misit, ut quam diu vellem usurparem. Postquam adiuvante Paulo Primero transscripsi, Eugenio Aderto, Iulii interim morte abrepti filio, remisi. Locos quibus Iacobsius Libaniana tractavit, semper indicavi; ubi merum nomen eius posui, coniecturas esse in margine exemplaris ipsius adscriptas scito.

Sed ut omnino Iacobsius declamationes orationibus praeposuit, ita Vitae nullum locum tetigit.

---

logiam, Gothae 1816 prius publici iuris factis in Act. philol. Monac. t. II fasc. 3 p. 435—468 et fasc. 4 p. 471—488; declamationes et progymnasmata in Friedemanni et Seebodii Miscellaneis criticis vol. II p. 371—374; quinque declamationes in Darmstädter Allgem. Schulzeitung 1832 II n. 7 et 8 p. 49—55 et 57—63.

1) Revue de philologie t. II (1847) p. 1—6 et p. 425—427.

2) Catalogus Manuscriptorum et bibliothecae Fr. Iacobsii, Berolini 1849 n. 1041.

3) Catalogus Manuscr. l. l. Mss. n. 87 p. IV. Scriptores quos tractavit, sunt: Maximus περὶ καταρχῶν (p. 1), Aratus (p. 7), Themistius (p. 13), Antimachus (p. 41), Fragmenta poetarum apud Stephanum Byzantium (p. 44), Apollonius Rhodius (p. 46), Aeliani hist. anim. (p. 51. 65), Oppiani Cynegetica (p. 56), Philostrati Vitae sophistarum (p. 83), Alciphro (p. 85), Lucianus (p. 219), Orphei Argonautica (p. 277), Bionis Idyllia (p. 285), Moschus (p. 286), Apollodori Bibliotheca (p. 291), Plutarchi Vitae (p. 303), Hermias (p. 308), Colluthus (p. 301), Cornelius Fronto (p. 311), Lexica Segueriana (p. 314), Epistulae Socratis (p. 333), Lysias (p. 341), Andocides (p. 349), Xenophon Ephesius (p. 353).

Neque infructuosa fuit militia Ioannis Francisci Boissonadii tum in codicibus conferendis tum in vitiis tollendis, quamquam illos minoris pretii, haec fere levia fuisse dicendum est.[1]) Exemplar editionis Reiskianae cuius in marginibus et lectiones codicum ab ipso collatorum posuit et ad notas suas aliorumque delegavit, hodie in bibliotheca Universitatis Parisinae (L. G. o. 185. 8^0) asservatum anno 1880 inspexi et quoad e re visum est, excerpsi. Ad *Βίον* emendandum nihil contulit.

Post illos operam Libanio impenderunt laude dignissimam locis corruptis medelam afferendo C. G. Cobetus[2]), etsi is elocutionis Libanianae parum rationem habuit, Carolus Sintenis, qui paucas quidem emendationes publici iuris fecit (Herm. I 468 sq.), plures in margine posuit exemplaris editionis Reiskianae quod hodie in bibliotheca gymnasii Franciscei Servestani conservatur mihique dum in eo est ut textus prelo mandetur, liberalissime transmissum est, Augustus Gasda, qui etiam complures codices (Augustanum, Vindobonensem, Parisinos 3016 et 3017) ab ipso collatos ad emendationem adhibuit[3]). Minus felicem manum Vitae fere attulit Mauricius Schmidt (Philol. X 608 sq.), qui severum egit censorem editionis Reiskianae. Qui unum alterumve locum tetigerunt, hic enumerare inutile duco; suo quisque loco, quatenus necessarium visum erit, nominabuntur.

---

1) Codices quos inspexit vel contulit, sunt Parisini 963, 1000, 2918, 3017, 3025, 3035. Quem ad *Σωκράτους ἀπολογίαν* t. III p. 1—3 R (et hinc Anecd. V 372) nuncupavit codex 1310 nihil Libanii continet, sed videtur calamus fefellisse scribere volentem 3017. Nam lectiones quas ex illo notavit, in hoc exstant. Correctiones in notis ad omnes fere ab ipso editos scriptores protulit. Singulos hoc loco enumerare longum est.

2) Mnem. X 193—198; Nov. Ser. II 378; 402—410; III 1—17; 141—156; 249 sq.; V 103—112; 129—158, quae pleraque repetivit Miscellaneis Criticis (Lugd. Bat. 1876) p. 138—168 et Collectaneis Criticis (ibid. 1878) p. 99—138 et p 254—304.

3) Zu Libanios I—IV, Hirschberg 1868. Lauban 1870. 1871. 1874.

ΒΙΟΣ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΤΥΧΗΣ. Rp. 1

1. *Τοὺς δὲ περὶ τῆς ἐμῆς τύχης οὐ τὰ εἰκότα δοξάσαντας, οὔθ' ὅσοι με ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναί | φασιν ἀπὸ τούτων δὴ τῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις θορύβων* R 2 *οὔθ' ὅσοι τῶν ὄντων ἀθλιώτατον ἀπὸ τῶν συνεχῶν δὴ ὀδυνῶν καὶ πόνων, τούτοιν τοίνυν ἑκατέραν ταῖν ψήφοιν τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένην ἐπανορθῶσαι πειρατέον διηγήσει τῶν τε ὑπαρξάντων ἐμοὶ τῶν τε ἔτι νῦν ὄντων, ὡς εἰδεῖεν ἅπαντες, ὅτι μοι τὰ τῆς τύχης ἐκέρασαν οἱ θεοὶ καὶ οὔτε εὐδαιμονέστατος*

A = codex Augustanus (Monacensis gr. 483)
C = codex Chisianus
P = codex Palatinus (Vat. Pal. gr. 282)
B = codex Barberinus II 41
V = codex Vindobonensis phil. gr. XCIII
L = codex Laurentianus LVII 20
Plan = Maximi Planudis in codice Heidelbergensi 129 excerpta
Ferr in marg = lectiones margini exemplaris mei editionis Ferrariensis adscriptae (cf. p. 68)
Mor = editio Morelliana
Re = Reiskius

Titulus et initium orationis usque ad *ἑτέρων αὖ* 89, 11 duobus foliis amissis deest in *A* *ΒΙΟΣ — ΤΥΧΗΣ*] *περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης μ'* *B*, rubr. *τὰ καθ' ἑαυτον λόγος πρῶτος* *V* 2 *τῶν ἀνθρώπων* Ferr in marg Re 5 *δὴ* in ras P^2 om Mor Re | *κινδύνων* libri et Ferr (sed *ὀδυνῶν* in marg) *ὀδύνων* Vat 939 | *τοίνυν* om *V* | *ἑκατέραιν* *C* sed *ι* erasum man. rec. (s) restit. et edd 6 *ταῖν* *P*, sed *αῖ* m^4 in ras | *ψήφοιν* *P*, sed acutus in ras et *ι* m^2 | *τὸ τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένον* Re Animadv. Wyttenb. | *τὴν τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένην* Re | *ἀπενηνεγμενῆν* (*οι* suprascr.) (*οι* man. rec. [s] suprascr.) *C*, *ἀπενηνεγμένοιν* Ferr in marg Mor | *ἐπανορθώσασθαι* *L* 8 *τῆς* om *CP*

οὔτε ἀθλιώτατος ἐγώ, Νεμέσεως δὲ ἡμᾶς μὴ βάλοι βέλος.

R 3 2. *Πρῶτον τοίνυν, εἰ καὶ τόδε εἰς εὐτυχίαν* | *φέρει πόλεως πολίτην εἶναι μεγάλης τε καὶ ὀνομαστῆς, ἀθρείτω μέν τις τῆς Ἀντιόχου τὸ μέγεθος καὶ οἵα τις αὐτὴ καὶ πόσην νέμεται γῆν καὶ οἵων μὲν πίνει πηγῶν, οἵοις δὲ ζεφύροις τρυφᾷ, ἔστι δὲ καὶ οὐκ ἰδόντι τὴν πόλιν ἀκοῇ πάντα ἐπίστασθαι. ποῖος γὰρ ἠπείρων ἢ ποῖος θαλάττης μυχός, οἷ τὸ κλέος οὐ πεπόρευται τοῦ ἄστεος; ἐν δὴ μεγίστῃ μεγίστους εἶναι συνέβη γένος τοὐμὸν παιδείᾳ τε καὶ πλούτῳ καὶ χορηγίαις καὶ ἀγῶσι καὶ λόγοις, ὅσοι φοραῖς ἀρχόντων ἀπαντῶσιν.* 3. *οἷον-*

---

3 Simon. Cei fr. 225 apud Amm. Marc. XIV 6, 7. Eur. in Alcib. (fr. 4 Bergk) apud Plut. Dem. 1 et 2.

---

1 *Νέμεσις θεὰ παρ' Ἕλλησι τοὺς εἰς τὰ ἄμετρα ἐφ' ὁτῳδήποτε ἐπαιρομένους καθαιροῦσα. διατοῦτο καὶ Λιβάνιος ἐνταῦθα ταύτην παραιτεῖται εὐχόμενος V* 6 *ἐντεῦθεν τὸ τοῦ μεταφραστοῦ ἐν τῷ εἰς τὸν ἅγιον ὑπομνήματι* L² cf. Phoc. vit. Sym. ed. Migne Patrol. gr. 133 p. 927 c. 2

---

3 *πρῶτον*] *πρῶτον μὲν L* Ferr in marg | in *εὐτυχίαν* litterae *τυχ* abreptae in *C* *εὐψυχίαν* Ferr | *φέροι L* 5 *μέν*] *μέν τοι* Ferr *μέν τοί* Wyttenb. *μέν μοι* Ferr in marg Mor *νῦν μοι* Re Anim *μοι* Boiss. cf. Anth. Pal. XII 61 | *τις* corr. m. rec. *C* | *οἵα*] *ὅση L* | *αὕτη VL* et corr. m. rec. (s) in *αὐτὴ C* *αὐτὴ P* 6 *γῆ C*, sed post *η* una littera abrepta 7 *ἰδόντα V* *εἰδότι* Ferr in marg Mor 8 *ἀκοῇ πάντα*] *ἀκούσαντά γε V* *γρ. ἀκούσαντί γε* Ferr in marg | *ἐπίστασθαι*] *πεπιστῶσθαι L* *πεπιστεῦσθαι* Ferr in marg *πιστεῦσαι V* et cum *γρ* Ferr in marg | *ποῖος γὰρ ἠπείρων*] *ποία γὰρ ἤπειρος V* (qui in marg m. rec. (r) habet *ποῖος γὰρ ἠπείρων*) *L* cf. I 119, 6 R *ποία πόλις οὐκ ἀκήκοε τῶν ἐν ἠπείροις ἢ νήσοις* 9 *οἷ* m. rec. (r) supra *οὗ V* *οἷς L* 10 *δὴ* in marg m. rec., in textu *δὲ V* | *τῇ μεγίστῃ VL* Ferr in marg Re | *μέγιστον V* Ferr in marg Mor 11 *παιδείᾳ* — 12 *ἀπαντῶσιν* inser. *L²* | *ὅσοι* Ferr in marg et m. rec. (s) supra *ὅσαι C* *ὅσαι* Ferr *ὅσα PBL* et m. rec. supra *ὅσοι V* | *πορφύραις* coni Mor *θύραις* Re Anim *φθοραῖς* aut *ὀργαῖς* Wyttenb. *διαφοραῖς* M Schmidt Philol. X 611 *ὁρμαῖς* Gasda

ται δέ | τινες τὸν ἐμὸν ἐπίπαππον ἐξ Ἰταλίας ἥκειν R 4 *ὑπὸ λόγου τινὸς τῇ ’κείνων γλώττῃ ποιηθέντος ἠπατημένοι. ὁ δὲ ἄρα τὸ μὲν εἶχε ποιεῖν, ἦν δὲ οὐκ ἄλλοθεν. ἐκοσμεῖτο δὲ οὐ μᾶλλον φωνῇ τῇ ’κείνων ἢ μαντικῇ, ᾗ δὴ καὶ ἀπολουμένους προῄδει τοὺς υἱεῖς τοὺς ἑαυτοῦ σιδήρῳ καλούς τε ὄντας καὶ μεγάλους καὶ εἰπεῖν ἱκανούς. τοῦτο ἡμῖν χρημάτων μεγάλων ἐκένωσε τὸν οἶκον, ὥστε ὁ πατὴρ οὑμὸς ἀδελφὰς ἐπιγάμους ἐλεούμενος ἔτρεφε. τῷ δ’ αὖ πρὸς μητρὸς πάππῳ τἄλλα τε ὄντι λαμπρῷ καὶ ῥητορικῷ μόλις διαφυγόντι τὸν ὅμοιον θάνατον ἡ τελευτὴ συνέβη νόσῳ δύο προμάχοις τὴν βουλὴν παραδόντι, οἶν ὁ μὲν ἐπ’ | ἀρχῇ κατέ-* R 5 *λυσε τὸν βίον, ὁ δὲ ἀρχὴν ἀπωσάμενος. οὐκοῦν ἐν τούτοις τὰ μὲν ἡμέρου, τὰ δὲ οὐ τοιαύτης τύχης.*

4. *Γήμας δὲ τὴν ἐκ τοιούτων οὑμὸς πατὴρ τρεῖς παῖδας ποιησάμενος, ὧν ἐγὼ μέσος, ᾤχετο πρὸ ἀκμῆς μικρὰ ἐκ πολλῶν κεκομισμένος, καὶ εὐθὺς τῆς μητρὸς ἐπ’ ἐκείνῳ ὁ πατήρ. δείσασα δὲ ἡ μήτηρ ἐπιτρόπων κακίαν καὶ ὑπὸ σωφροσύνης τὰς τοῦ δεῖν εἰς λόγους ἰέναι σφίσιν ἀνάγκας αὐτὴ πάντα ἡμῖν ἀξιοῦσα εἶναι*

---

5 or. II 11 t. I 175, 17 sq. et or. XIX ib. 644, 18 sq. R

---

19 *δεῖν καὶ ἀνάγκην εἶναι V*

---

2 *ἀπὸ* Ferr in marg Mor | *τινὸς τῇ ’κείνων* inser *L*² 3 in *ἄρα* duae ultimae litterae in lacuna paulo maiore suppl. *L*² 4 *μόνον VL* Ferr in marg | *τῆκείνων B* | *ἢ] ἀλλὰ καὶ V* 5 *προίδοι V* 11 *δυοῖν προμάχοιν V* et m. rec. (s) supra *δύο προμάχοις C*, cum *γρ* Ferr in marg, Mor Re 14 *ἡμέρου — τύχης] ἡμέρου ἀπήλαυε τύχης* Plan fol 21 15 *δὴ VL* 16 *ᾤχετο — ἀκμῆς* citat Plan fol 21 17 *γρ. κεκοσμημένος* Ferr in marg *κεκομικὼς* Ferr in marg Mor

τῶν μὲν ἄλλων εὖ μάλα εἴχετο σὺν πόνῳ, τελοῦσα δὲ ἀργύριον τοῖς ἐπὶ τοῦ παιδεύειν οὐκ ᾔδει χαλεπῆναι R 6 πρὸς καθεύδοντα | παῖδα φιλούσης εἶναι νομίζουσα τὸ μηδαμῇ μηδαμῶς ἀνιᾶν τὸν ἑαυτῆς, ὥστε τοῦ ἔτους τὸ πλέον εἰς ἀγροὺς ἡμῖν μᾶλλον ἢ λόγους ἀναλοῦσθαι. 5. τεττάρων δή μοι τουτονὶ διελθόντων τὸν τρόπον ἐνιαυτῶν πέμπτου τε ἐπὶ τοῖς δέκα ἠπτόμην καί με εἰσήρχετο δριμύς τις ἔρως τῶν λόγων· ὥστε ἠμέληντο μὲν αἱ τῶν ἀγρῶν χάριτες, ἐπέπραντο δὲ περιστεραί, δεινὸν θρέμμα καταδουλώσασθαι νέον, ἅμιλλαι δὲ ἵππων καὶ τὰ τῆς σκηνῆς πάντα ἀπέρριπτο, καὶ ᾧ δὴ διαφερόντως ἐξέπληξα καὶ νεότητα καὶ γῆρας, ἀθέατος ἔμεινα μονομαχιῶν ἐκείνων, ἐν αἷς ἔπιπτόν τε καὶ ἐνίκων ἄνδρες, οὓς ἔφησθα ἂν μαθητὰς εἶναι τῶν ἐν Πύλαις τριακοσίων. ὁ μὲν δὴ ταῦτα λειτουργῶν ἦν θεῖος ἐμὸς πρὸς μητρὸς ἐκάλει τέ με ὀψόμενον, ἐγὼ δὲ ἄρα ὑπὸ τῶν βιβλίων εἰχόμην. λόγος γε τὸν

15 Her. VII 205

13 *ἀθέατος ὁ μὴ βλέπων κρεῖττον ἢ ὁ μὴ βλεπόμενός τινι* B^2 (= Thom. M. p. 28, 14)

1 *ἄλλων* m. rec. (s) supra erasum *μᾶλλον* *C* et coni Re *μᾶλλον* *L* edd | *ἔχεται* Ferr | *σὺν πόνῳ*] *ξὺν πόνοις* Mor 2 *παιδεύειν* *L*, sed *δεύειν* in lacuna m² | *οὐκ* — 3 *παῖδα* in lacuna suppl. L^2 *οὐκ ᾔδει χαλεπῆναι* *C*, sed litterae *κ*, *ει*, *α* et pars antecedentis *χ* abreptae et m. rec. (s) infra scriptae om Ferr *οὐκ οἶδε χαλεπῆναι* Mor Re 3 *καθεύδοντα*] *τὸν* L^2 | *τῷ* *L* 5 *πλεῖον* *L* | *λόγοις ἀναλῶσθαι* *L* 6 *δή* m. rec. (s) corr. in *δέ* *C* *δέ* edd | *τουτονὶ τὸν τρόπον διελθόντων* *B* 8 *ὥστ'* *B* 10 citat Eustath. ad Il. *λ* 244 p. 778 ed. Rom. *ὁποῖον καὶ αἱ περιστεραί, ἃς ὁ Λιβάνιος θρέμμα φησὶ δεινὸν καταδουλώσασθαι νέους* 13 *ἀθέατος* — *ἐκείνων* citat Thom. M. s. v. *ἀθέατος* p. 28, 14 R 14 *τε* om *B* 16 *ἐκάλει* *C* in textu, sed *ά* abreptum, et m. rec. (s.) in marg 17 *βίβλων* *L* | *λόγος*] *καὶ λόγος* *BL* *λόγον* Re *εὔλογόν γε* M Schmidt Philol. X 614 | *γε* corr. e *σε* *B* *τε* *V* et coni Wyttenb, fortasse recte

σοφιστὴν ἐκεῖνον μαντεύσασθαι περὶ ἐμοῦ πόρρωθεν, | ἃ δὴ καὶ τετέλεσται. 6. *ποῦ δὴ τὴν ὀρφανίαν θήσο-* R 7
μεν; καὶ ἥδιστα μὲν ἂν ἐπεῖδον τὸν πατέρα ἐν γήρᾳ, εὖ μέντοι τοῦτό γε οἶδα, ὡς νῦν ἂν ἦν ἐν ἑτέρᾳ ἀτραπῷ βίου τοῦ πατρός μοι προβάντος εἰς πολιάν. ἀντεξετάζων δή τις τὰ νῦν [τὰ] παρόντα ἐκείνοις, βουλῆς λέγω φροντίσιν ἢ δίκαις ἢ καὶ νὴ Δία γε θρόνοις ἀρχῶν, οὐ χαλεπῶς ἂν καὶ οὕτω γ' ἀνεύροι, ποτέρωσε τοῦτο τιθεὶς ὀρθῶς ἂν εἴη τεθεικώς. 7. *ἀλλὰ μὴν τήν γε τῆς μητρὸς σωφροσύνην, ἣ μυρίους ἀπὸ τῶν θυρῶν ἀπήλασεν, οὐδ' ἂν ὁ σφόδρα ἡδονῶν | ἥττων τολμῆσαί* R 8
μοι δοκεῖ μὴ συγχωρῆσαι παίδων εἶναι εὐτυχῶν, εἰ δὴ καλὸν μὲν τὸ σὺν παρρησίᾳ ζῆν, ποιεῖ δὲ ταύτην οὐ τὰ αὐτῷ τινι βεβιωμένα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ 'κείνοις ἐξ ὧν ἔφυ, ὡς πολλοί γε ἀμέμπτους σφᾶς αὐτοὺς παρασχόμενοι γονέων ἐπεστομίσθησαν ὀνείδεσι.

---

2 Il. σ 74

---

8 *ποτέρωσε*] *ἐν εὐτυχίᾳ ἢ δυστυχίᾳ V* m. rec. *τοῦτο*] *τὴν ὀρφανίαν V* m. rec. 15 *λέγει γάρ τις τῶν ποιητῶν· δουλοῖ γὰρ ἄνδρα κἂν θρασύσπλαγχνός τις ᾖ, ὅταν συνειδῇ πατρὸς ἢ μητρὸς κακά·* (= Eur. Hipp. 424) *καὶ πάλιν· ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους* (*μὴ καταβληθῇ κρηπὶς γένους B*) *ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους* (= Eur. Herc. Fur. 1261) *P²B*

---

1 *ἐκεῖνον* om *L* 3 *καὶ* om *V* | *μὲν*] *μὲν γὰρ V* 4 *τοῦτό γε*] *γε τοῦτο B* 6 *δέ V* | *τὰ* cancellavi cum Cobeto Mnem. N. S. II 403 et Sinteni *τὰ παρόντα* del. Re Anim 7 *καὶ* om *L* | *θρόνοις* scripsi cum Cobeto Mnem. l. l. et III 246 coll. I p. 103, 2 R *φόνοις CL* *φθόνοις B* et e *φόνοις* corr. *P²* et m. rec. (r) supra *φόροις V* 8 *ἂν* om *B* | *ἀνεύροι* ex *ἂν εὕροι* rasura corr. *V* *ἂν εὕροι CPB* edd *ἂν εὕρῃ L* *ἀνεύροι, ὅτι προτέρωσε τοῦτο — 9 ἂν εἴην τεθεικώς* M Schmidt l. l. 12 *δοκῇ L* 13 *μὲν* om *CPB* 14 *αὑτῷ V* 16 *παρεχόμενοι B* Ferr

8. *Πάλιν τοίνυν τὸ μὲν παρ᾽ ἄνδρα πεφοιτηκέναι λόγων προχέοντα κάλλος εὐδαίμονος φοιτητοῦ, τὸ δὲ μὴ ὁπόσον ἄξιον, ἀλλ᾽ ὁπότε μὲν ἀφωσιούμην, φοιτᾶν, κινοῦντος δὲ ἤδη πρὸς μαθήσεις ἔρωτος οὐκ ἔχειν τὸν μεταδώσοντα θανάτῳ σβεσθέντος τοῦ ῥεύματος, τουτὶ δὲ ἀθλίου. ποθῶν μὲν τοίνυν τὸν οὐκέτ᾽ ὄντα, χρώμενος δὲ τοῖς οὖσιν, εἰδώλοις γέ τισι σοφιστῶν, ὥσπερ οἱ τοῖς ἐκ κριθῶν ἄρτοις ἀπορίᾳ γε τοῦ βελτίονος, ἐπειδὴ ἤνυτον οὐδέν, ἀλλ᾽ ἦν κίνδυνος ἡγεμόσι τυφλοῖς ἑπόμενον εἰς βάραθρον ἀμαθίας πεσεῖν, τοῖς* R 9 *μὲν χαίρειν | εἶπον, παύσας δὲ τὴν μὲν ψυχὴν τοῦ τίκτειν, τὴν δὲ γλῶτταν τοῦ λέγειν, τὴν δὲ χεῖρα τοῦ γράφειν ἓν ἔδρων μόνον, μνήμῃ τὰ τῶν παλαιῶν ἐκτώμην συνὼν ἀνδρὶ μνημονικωτάτῳ τε καὶ οἵῳ τῶν παρ᾽ ἐκείνοις καλῶν ἐμπείρους ἀπεργάζεσθαι νέους. καὶ οὕτω δή τι αὐτῷ προσεκείμην ἀκριβῶς, ὥστ᾽ οὐδ᾽ ἀπαλλαττομένου τῶν νέων ἀπηλλαττόμην, ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἀγορᾶς, ἐν χεροῖν τε ἡ βίβλος. καὶ ἔδει τι τὸν ἄνδρα καὶ πρὸς ἀνάγκην λέγειν, ἣν ἐν τῷ παραχρῆμα μὲν δῆλος ἦν δυσχεραίνων, χρόνοις δὲ ἐν ὑστέροις ἐπῄνει.*

9. *πέντε ταῦτα ἔτη ἦν ἁπάσης μοι τῆς ψυχῆς ἐκεῖσε*

---

5 or. IV p. 210, 12 R

---

18 *καὶ ἀνάγκη ἦν V*

---

1 *τὸ μὲν* — 14 *ἐκτώμην* citat Plan fol 21 | *παρὰ CPB* Plan 2 in *φοιτητοῦ* ultimae litterae *οῦ* in *V* iam non comparent 3 *ἀλλ᾽* — *φοιτᾶν* om Plan | *ἀφοσιούμην B* Mor 4 *κινοῦντος δὲ ἤδη*] *καὶ κινοῦντος* Plan | *οὐκ*] *μὴ* Plan 8 *ἐκκριθῶν B* | *γε* om *L* 9 *ἐπεὶ δὴ* (*δὴ* corr. in *δὲ* m. rec. (s.) sed iterum *δὴ* suprascr.) *C* *ἐπεὶ δὲ* Vat. 939 Plan edd 11 *εἰπὼν* Plan 13 *ἓν ἔδρων* om Plan | *μόνη μνήμη* Plan 15 *τοὺς νέους* Mor 16 *ὥστε PL* | *οὐδὲ L* 17 *δι᾽*] *ἐπ᾽* Gasda 18 num post *ἀγορᾶς* aliquid (*ᾔειν*?) excidit? 19 *μὲν* om *B* 21 *πέντε* — 85, 15 *ἄρρητον* citat Plan fol 21 | *ἁπάσης* — *τετραμμένης* om Plan

τετραμμένης, καὶ συνέπραττεν ὁ δαίμων οὐδενὶ νοσήματι τὸν δρόμον ὑποσκελίζων, ἐπεὶ καὶ ὃ προσέπεσε τῇ κεφαλῇ — ἦν δὲ τοιόνδε· ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι τοῖς Ἀριστοφάνους ἦν καθημένῳ τῷ γραμματιστῇ παρεστηκώς, ὁ δὲ ἥλιος οὕτω παχέσιν ἐκέκρυπτο νέφεσιν, ὥστ' ἤδη τινὰ νύκτα ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσειπεῖν. μέγα δὲ κτυπήσαντος τοῦ Διὸς καὶ ἅμα κεραυνὸν ἀφέντος ἐπέπληκτο μὲν τῷ πυρὶ τὰ ὄμματα, ἐπέπληκτο δὲ ἡ κεφαλὴ τῇ βροντῇ. καὶ ᾤμην μὲν οὐδὲν ἐνιδρύσθαι μοι δεινόν, ἀλλ' αὐτίκα λήξειν τὴν ταραχήν, ἀπελθὼν δὲ οἴκαδε καὶ ἐπ' ἀρίστῳ κατακλιθεὶς | βροντῆς τε ἐκεί- R 10
νης ἐδόκουν ἀκούειν κεραυνόν τε ἐκεῖνον τὴν οἰκίαν παραθεῖν ἱδρῶτά τ' ἐκίνει τὸ δέος καὶ ἀναπηδήσας ἐκ τῶν σιτίων ἐπὶ τὴν κλίνην καταφεύγω. σιγᾶν δὲ ᾤμην δεῖν τοῦτο καὶ φυλάττειν ἄρρητον, ἀλλὰ μὴ κοινώσας ἰατροῖς εἰς φάρμακά τε καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τέχνης ἐκ τῶν εἰωθότων ἑλκυσθεὶς ἀνιᾶσθαι. 10. *τοῦτο καὶ εἰς ῥίζας ἤγαγε τὴν συμφορὰν ἐκβληθεῖσαν ἄν, ὥς φασιν, ἐν προοιμίοις οὐ σὺν πόνῳ. διὰ τοῦτο καὶ συναπεδήμησέ μοι τὸ κακὸν αὐξόμενον τὴν αὔξην τὴν ἑαυτοῦ δεῦρό τε ἀφῖκται πάλιν τροπάς μέν τινας τρεπόμενον, οὐ μὴν τοῦ γε ἐλαύνειν παυόμενον, ἐπεὶ καὶ ὁπότε δοκεῖ χαλᾶν, οὐ παντάπασι λήγει — ἀλλ' ὅπερ*

---

7 Il. ϑ 75. ϱ 595. Od. φ 413

---

3 *δὲ* om Plan *δὴ V* | *ἐν*] *σὺν* Gasda 9 num *ἐνιδρῦσθαι*? 11 *γρ. ἐπ' ἄριστον* Patm in marg 12 *ἀκούειν ἐδόκουν* Plan 13 *τὲ BVL* Plan *ἐκίνει C* sed litterae *ίνει* m. rec. (n) in ras, *P* sed *ιν* m⁴ in ras *κινεῖ L* | *καὶ* — 14 *καταφεύγω* om Plan 14 *δὲ* scripsi *τε* libri et edd 15 *κοινωνήσας L* 17 *τοῦτο* ⟨*δὲ*⟩ Gasda 20 *αὔξην τὴν*] *αὔξησιν L* 22 *γ' L* *ἐλαύνειν C* sed *ει* et prior linea litterae *ν* m. rec. (n) in ras

ἔφην, πλὴν τοῦδε τηνικαῦτα τἄλλα ἦν ἄνοσος, καὶ οὐδὲ τοῦτο εἶργε μὴ ἀπολαύειν τῶν παιδικῶν.

11. Συνειλεγμένων τοίνυν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κατὰ λόγου δύναμιν θαυμαζομένων ἀνδρῶν ὁρμῆς τε με ἐπὶ τοῦτον εἰσελθούσης τὸν βίον — ἦν γάρ τις ἑταῖρος ἐμοὶ Καππαδόκης, Ἰασίων ὄνομα R 11 αὐτῷ, βραδέως | μὲν ἥκων ἐπὶ λόγους, φιλοπονίᾳ δέ, εἴπερ τις ἄλλος, ἡδόμενος — οὗτος ὁ Ἰασίων, ἃ παρ' ἀνδρῶν πρεσβυτέρων Ἀθηνῶν τε πέρι καὶ τῶν αὐτόθι δρωμένων ἐδέδεκτο, καθ' ἡμέραν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ ἐμυθολόγει Καλλινίκους τέ τινας καὶ Τληπολέμους ἑτέρων τε οὐκ ὀλίγων σοφιστῶν διηγούμενος σθένος λόγους τε οἷς ἀλλήλων ἐκράτησάν τε καὶ ἐκρατήθησαν, ὑφ' ὧν τις ἐπιθυμία τοῦ χωρίου κατελάμβανέ μοι τὴν ψυχήν. 12. τοῦτο μὲν δὴ ὕστερον ἔμελλον ἐκλαλήσειν, ὡς εἴη μοι πλευστέον, τῆς φήμης δὲ τῶν πόνων οὓς ἐπόνουν, κατεχούσης τὴν πόλιν καὶ τῆς γε ἐν ὥρᾳ σωφροσύνης — λέγω γὰρ οὖν σωφροσύνης πέρι θαρρούντως ζώντων ἔτι μοι μαρτύρων, οἳ βουλομένων ὑμῶν ἀναστάντες μαρτυρήσουσιν, ὁρῶ γὰρ αὐτῶν οὐκ ὀλίγους ἐνταυθοῖ καθημένους, ἦν δὲ ἀνάλωτος οὐ φρουρᾷ καὶ φόβοις παιδαγωγῶν, οὓς ἀσθενεῖς πέφυκεν

---

11 Epist. 20

---

2 τοῦτ' Mor Re 5 εἰσελθούσης *C* sed εἰσ inser *v* ἐλθούσης *L* 6 γάρ] καί *V* | τις inserui e *VL* | ἐμοὶ om *L* 7 ἥκων m² supra εἴκων *L* 8 ἄλλος] ἕτερος *VL* 10 ἐδέδεκτο m² supra ἐδέδοκτο *L* ἐδέδοκτο Ferr | καθημέραν *BVL* 12 σθένος] σμῆνος MSchmidt Philol. X 409, at cf. or. II 11 p. 176, 3 R 14 κατελάμβανεν ἐμοὶ Patm, sed in marg γρ. κατελάμβανέ μου 15 μου *V* | τούτῳ Re 16 φήμης δὲ] δὲ φήμης *B* 18 λέγω — σωφροσύνης om Ferr | οὖν om Mor Re 21 ἐνταῦθα *L* 22 φόβω *L* | ἀσθενεῖς supra ἀσθενοῦς *L*²

ὀρφανίᾳ νέου ποιεῖν, ἀλλὰ προνοίᾳ Τύχης, δι' ἣν αὐτός τε ἐμαυτοῦ φύλαξ ἦν ἄλλους τε ἐρρυόμην παιδιάς τε ἔπαυον ἐπιζημίους, ἐφ' ἃς τοὺς λόγους ῥίψαντες οὐκ ὀλίγοι τῶν νέων ἐφέροντο — γεμούσης δὴ τοῦ περὶ ἀμφοῖν τοῖν ἀγαθοῖν λόγου τῆς πόλεως ἁπάσης οἱ παρθένους τρέφοντες πατέρες διὰ τοῖν θείοιν τοῖν ἐμοῖν ᾔεσαν ἐπ' ἐμὲ πλήθει προικὸς ἕτερος ἕτερον παριόντες,

ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,

οἶμαι δὲ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα καὶ θεῖον ὑπεριδεῖν ἂν γάμον πρὸς τὸν Ἀθηνῶν καπνόν. 13. *ἡ μὲν οὖν μήτηρ* | *ἐδάκρυεν οὐδὲ τὸν λόγον ἀνεχομένη τοῦ* R 12
ἔργου, τοῖν θείοιν δὲ ὁ πρεσβύτερος τῇ μὲν ᾤετο βοηθεῖν δεῖν, ἐμὲ δὲ ἐκέλευεν ἀδυνάτων ἀφεστάναι, μηδὲ γὰρ εἰ σφόδρα ἐρῴην, ἐπιτρέψειν αὐτόν. τὰ Ὀλύμ-

---

9 Od. η 258 10 Od. ε 215 sq. α 57 sq.

---

4 *γεμούσης*] *ἐνταῦθα ἀπέδωκε τῆς φήμης, ἀνέλαβε δὲ πάλιν ἐκεῖνο διὰ τοῦ γεμούσης μεταξὺ δηλώσας περὶ ὧν ἐβούλετο V*
10 *Μετὰ τὸν ἐκ Τροίας ἀνάπλουν Ὀδυσσεὺς ἔν τινι νήσῳ καταίρει, ἔνθα ἦν ἡ Καλυψώ, μία οὖσα τῶν Νηρηίδων, θυγάτηρ Ἄτλαντος, ᾗ καὶ μιγεὶς ἐνταυθοῖ (ἐν αὐτῇ B) κατέμενεν ἄκων. ὑπέσχετο γὰρ αὐτῷ ἡ θεὸς ἀθάνατον ποιήσειν μένοντα παρ' αὐτῇ, ὁ δὲ πρὸς τὸν τῆς πατρίδος ἔρωτα τῆς ἀθανασίας ἀπέσχετο· φησὶ γὰρ τὸ ἔπος·*

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης θανέειν ἱμείρεται

P²B

---

2 ad verba *αὐτός — ἦν* in marg m. rec. (s) *αὐτὸς ἐμαυτοῦ φύλαξ ἦν V* | *ἐρυόμην CP* Ferr Re *εἱρυόμην* Ferr in marg Mor 6 *οἱ — 8 παριόντες* citat Plan fol 21 9 *στήθεσιν BV* 10 *θείον V θείων L* 11 *γάμον V γάμων L* et supra *γάμον* m. rec. (s) *C* | *Ἀθηνῶν* coni Re et Boiss Eunap. 374 *ἀθηναίων* libri coni; cf. Philostr. imag. I 15, 3 *ὁ Θησεὺς ἐρᾷ μέν, ἀλλὰ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν καπνοῦ* 14 *ἐκέλευσεν B* 15 *αὐτὸν* libri et edd

πια δὲ τοῦ νεωτέρου ποιήσαντος τῷ Διὶ καὶ ἐμοῦ τῆς ἀνάγκης ἡττημένου ζημιοῖ μὲν ὁ δαίμων τὴν πόλιν, μᾶλλον δὲ πᾶσαν τὴν γῆν τῇ Πανολβίου τελευτῇ, τουτὶ γὰρ ὄνομα τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν θείων, τῆς μητρὸς δὲ πρὸς τὸν ἕτερον οὐκέτι τὰ αὐτὰ τοῖς δάκρυσι δυναμένης, ἦν γὰρ δὴ ὁ Φασγάνιος οἷος οἴκτῳ βλαβερῷ μὴ ἐνδιδόναι, τὴν μὲν πείθει λύπην οὐ μακρὰν καρποὺς μεγάλους ὑπισχνουμένην ἐνεγκεῖν, ἐμοὶ δὲ ἀνοίγει τὰς πύλας.

14. Ἐν τοῖς εἰρημένοις οὐκ ἄδηλον, ὅ,τι μὲν εὔδαιμον, ὅ,τι δὲ οὐ τοιοῦτον. ἐξεληλακὼς δὲ ἤδη τότε ἄρα ᾐσθανόμην, ὡς δεινῶς πικρὸν ἀπολιπεῖν οἰκείους. ἐφερόμην οὖν σὺν ὀδυρμοῖς τε καὶ ὀδύνῃ, πυκνὰ ἐπιστρεφόμενος πόθῳ τῆς τῶν τειχῶν ὄψεως. μέχρι μὲν Τυάνων δάκρυα, ἐντεῦθεν δὲ σὺν πυρετῷ δάκρυα. δυοῖν δὲ ἐπιθυμίαιν μαχομέναιν ὁ τῆς αἰσχύνης φόβος θατέρᾳ προσγενόμενος ἐκεῖσε ἐποίησε τὴν ῥοπήν, ὥστε ἔδει νοσοῦντα ὁδοιπορεῖν. τοῦ νοσήματος δὲ ὑπὸ τῆς πορείας αὐξανομένου διαπλέω μὲν τὸν Βόσπορον μικρόν
R 13 τι νεκροῦ διαφέρων, καὶ οἱ ὀρεῖς δὲ | ταὐτὸν ἐπεπόν-
21 θεσαν, ἐν ᾧ δὲ εἶχον ἐλπίδας ὡς βασιλείοις με πέμψοντι παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν ζεύγεσιν, οὗτος μὲν ἐξεπεπτώκει τῆς πολλῆς ἐκείνης ῥώμης καὶ τἆλλα δὴ προθυμότατα ξενίζων ἓν τοῦτο ἔφη μὴ δύνασθαι. 15. ἐγὼ δὲ εἰς τὴν θάλασσαν ἔβλεπον ἤδη κεκλεισμένην ὑπὸ τῆς ὥρας ναυτίλοις, ἐντυχὼν δέ τινι λαμπρῷ κυβερνήτῃ

3 τῇ τοῦ Πανολβίου Mor 4 τοῦτο B 12 δεινῶς πικρὸν] δεινὸν B 13 ὀδύνῃ] δάκρυσιν Ferr in marg Mor Re 19 αὐξομένου BV 23 δὴ Gasda δὲ libri et edd 25 τὴν om L | θάλατταν VB Ferr | κεκλειμένην PV et corr. in κεκλισμένην m. rec. (s) C κεκλιμένην L 26 λαμυρῷ M Schmidt Philol. X 615

μνησθείς τε χρυσίου πείθω ῥαδίως καὶ ἐμβὰς τυχὼν τοῦ Ποσειδῶνος ἐκομιζόμην τερπόμενος, Πέρινθόν τε παραπλέων Ῥοίτειόν τε καὶ Σίγειον καὶ τὴν τὰ δεινότατα παθοῦσαν, τὴν Πριάμου πόλιν ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων ὁρῶν τόν τε Αἰγαῖον διέδραμον οὐ χείρονι πνεύματι χρησάμενος Νέστορος, ὥστε μοι κέρδος γενέσθαι τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ξένου. 16. *καταπλεύσας οὖν εἰς Γεραιστόν, ἔπειτα εἰς λιμένα τινὰ Ἀθηναίων, οὗ δὴ καὶ ἐκοιμήθην, τῆς ἐπιούσης ἐν ἄστει τε ἦν ἑσπέρας καὶ ἐν χερσὶν ὧν οὐκ ἂν ἐβουλόμην, ἔπειτα τῆς ὑστεραίας ἐν ἑτέρων αὖ χερσὶν ὧν οὐδὲ τούτων ἐβουλόμην· οὗ δὲ ἦλθον μετασχήσων, τοῦτον οὐδ' ὁρᾶν εἶχον ἐν πίθῳ μικροῦ καθειργμένος, οἷα τὰ 'κείνων εἰς τοὺς ἀφικνουμένους τῶν νέων. ἐβοῶμεν δὴ διεστηκότες, ὁ σοφιστὴς μὲν | ἐμοῦ, 'κείνου δὲ ἐγὼ στερόμενος·* R 14 *τοῖς ἔχουσι δὲ λόγος οὐδεὶς τῆς βοῆς, ἀλλ' Ἀριστό-*

6 Od. γ 176 sq. 12 Eun. vit. § 2 (*Ἐπιφάνιος*) 16 Ep. 1268 *ὑπὲρ τὸν Ἀριστόδημον ἐτηρεῖτο.* III 379, 21 R. Dion. H. Arch. VII 7 et 8

1 *τυχὼν τοῦ Ποσειδῶνος ἤτοι σωτῆρος, ἀφῆκε δὲ ἀττικῇ συνηθείᾳ, καὶ Ἀριστείδης· τυχὼν τῆς θεοῦ* (t. I 172, 11 D.), *ἐάσας εἰπεῖν συμμάχου V*. Cf. Aesch. Suppl. 148 K

2 *εὐμενοῦς* post *τυχὼν L* et inser C^s, post *Ποσειδῶνος B* 3 sq. Eustath. ad Dion. Per. 815 *Λιβάνιός που Αἰγαίου μὲν πελάγους καὶ ἄλλων τινῶν τόπων πρὸς ὄνομα ψιλὸν καὶ μόνης ἁπλῶς οὕτω μέμνηται τῆς Τροίας οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὴν τὰ δεινότατα παθοῦσαν Πριάμου πόλιν φησὶν οἰκτισάμενος ὡς ἐκ παρόδου αὐτήν.* 3 *τὰ* om *L* 4 *τὴν* om *VL* Mor Re *Πριάμου πόλιν*] *πόλιν πριάμου V* 5 *τό L* Ferr 6 *κέρδος* inser P^2 8 in *γεραιστὸν* littera *ι* inser L^2 10 *χεροῖν L* | *ἐβουλόμην*] *ἐβουλόμην· οὐδὲ ἦλθον μετασχήσων L* 11 *ἑτέρων* supra *ἑταίρων* L^2 | *χερσὶν*] incipit *A* fol 15 | *αὐτῶν L* 13 *μικρῷ B* 15 *ἐκείνου V* | *δ' VL* 16 *Ἀριστοδήμῳ V* et in marg B^2 et supra *ἀριστόδημος* C^s. De sophista Atheniensi cogitaverunt Re,

δημος μέχρι τῶν ὅρκων ἐτηρούμην ὁ Σύρος. ὀμωμοκότι δὲ ἤδη τοῖς παροῦσιν ἀγαπήσειν ἀνοίγει τις τὴν θύραν, καὶ ἠκροώμην τοῦ μὲν εὐθὺς ἐν τάξει μαθητοῦ, τοῖν δυοῖν δὲ κατὰ νόμον δὴ τὸν τῶν ἐπιδείξεων.

17. *καὶ ὁ μὲν κρότος πολὺς εἰς ἀπάτην τῶν τότε πρῶτον γενομένων ἐγειρόμενος, ἐγὼ δὲ ᾐσθανόμην ἐπ᾽ οὐδὲν σεμνὸν ἀφιγμένος τῆς ἀρχῆς τῶν νέων ὑπ᾽ ἀνδρῶν οὐ πολύ τι νέων διαφερόντων ἡρπασμένης. καὶ ἐδόκουν* R 15 *δὴ πλημμελεῖν τε εἰς τὰς Ἀθήνας* | *καὶ δίκην ὄφλειν οὐχὶ θαυμάζων τοὺς ἄρχοντας. μόλις οὖν τὴν ὀργὴν καταπραΰνω σφίσι σιγῇ φήσας θαυμάζειν, κεκωλῦσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν νοσημάτων τὴν βοήν, δεικνυμένων δὲ ἤδη τῶν ἐμῶν ἔκ τε γραμματίων καὶ ἄλλως εἰκός τι παθεῖν ἐδόκουν οὐχὶ θαυμάσας.*

18. *Κἂν τοῖς εἰρημένοις δὴ τούτοις ἄξιον ἐξετάσαι τὴν θεόν. οὐκοῦν αἱ μὲν νόσοι καὶ τὸ ὥσπερ κατ᾽ ἐμπορίαν πεπλευκότα χείροσι τῆς ἐλπίδος ὁμιλῆσαι λιμέσι δόξαν μὲν ἔχουσι θαυμαστήν, πεῖραν δὲ οὐ τοιαύτην τουτὶ μὲν οὐκ εὐτυχοῦς ἀνθρώπου, τὸ δὲ χειμῶνι μὲν οὐδὲν χαλεπωτέρῳ θέρους χρήσασθαι πρὸς*

---

3 Eun. l. l. (*Διόφαντος*) Suid. s. v. *Λιβάνιος* 4 Eun. l. l. (*Ἐπιφάνιος καὶ Προαιρέσιος*)

Sievers (Leben des Lib. p. 46), Rauschen, Griechisch-Römisches Schulwesen zur Zeit des ausgehenden Heidentums (Bonnae 1901) p. 80, de Aristomene Messeniorum duce Cobet Mnem. N. S. III 247, utrique male. 1 *ὁ Σύρος ἐγὼ* Ferr in marg Wyttenb p. 86 Cobet | *ὀμωμοκότι APB* Mor Re 2 *ἤδη*] *ἦ μὴν* Cobet, fortasse recte | *τίς VB* 4 *δὴ τὸν* inser A^2 | *τὸν* om *L* 7 *ὑπ᾽ ἀνδρῶν* inser A^2 8 *διαφερόντως L* 9 *πλημμελεῖν L* et in *πλημμελεῖν* corr. V^f 11 *καταπραύνων L* | *κεκωλῦσθαι?* 13 *γραμματείων* edd | *ἄλλων* Ferr in marg Mor 15 *Κἂν τοῖς*] *ἐν τοῖς* MSchmidt Philol. X 614 | *δὲ P* edd *μὲν* MSchmidt 18 *δόξαν — τοιαύτην* citat Plan fol 21 | *μὲν* om Plan 19 *τουτὶ*] *καὶ τουτὶ L*

τὰ πελάγη, γενέσθαι δὲ οὐχ ὥσπερ ἔσπευδον, ἀλλ' ὡς ἐβεβίαστο, ταυτὶ δὲ δῶρα Τύχης. ἐοίκατε τὸ μὲν τῆς εὐπλοίας δέχεσθαι καὶ κατὰ μέλος εἰρῆσθαι συγχωρεῖν, τὰ δ' αὖ περὶ τὼ σοφιστὰ ἀλλοκότως εἰρῆσθαι, εἰ δὴ ἅπερ ἠναγκαζόμην, ἐν τούτοις εὐτυχηκέναι φημί. δεῖ δή με λῦσαι τὸ αἴνιγμα, καὶ ἐπὶ τοῦτο εἶμι.

19. Ἀκούων ἔγωγε ἐκ παιδός, ὦ | ἄνδρες, τοὺς R 16 τῶν χορῶν ἐν μέσαις ταῖς Ἀθήναις πολέμους καὶ ῥόπαλά τε καὶ σίδηρον καὶ λίθους καὶ τραύματα γραφάς τε ἐπὶ τούτοις καὶ ἀπολογίας καὶ δίκας ἐπ' ἐλέγχοις πάντα τε τολμώμενα τοῖς νέοις, ὅπως τὰ πράγματα τοῖς ἡγεμόσιν αἴροιεν, ἀγαθούς τε αὐτοὺς ⟨ἐν⟩ τοῖς κινδύνοις ἡγούμην δικαίους τε οὐχ ἧττον τῶν ὑπὲρ τῶν πατρίδων τιθεμένων τὰ ὅπλα εὐχόμην τε τοῖς θεοῖς γενέσθαι καὶ ἐμαυτῷ τοιαῦτα ἀριστεῦσαι καὶ δραμεῖν μὲν εἰς Πειραιᾶ τε καὶ Σούνιον καὶ τοὺς ἄλλους λιμένας νέων ἐφ' ἁρπαγῇ τῆς ὁλκάδος ἐκβάντων, δραμεῖν δὲ ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς αὖθις εἰς Κόρινθον κριθησόμενον, δεῖπνα δὲ δείπνοις συνείροντα ταχὺ τῶν ὄντων ἀνηλωμένων εἰς δανείσοντα βλέπειν. 20. εἰδυῖα τοίνυν ἡ

---

1 ὃν ἐβουλόμην κτήσασθαι διδάσκαλον ἀλλ' ὃν ἐβιάσθην V^f

---

1 ὥσπερ *PBL*, corr. ex ὅσπερ C^n, corr. manu secunda ex ὅπερ ita tamen ut σ denuo deleretur *A* ὅπερ *V* Re Num γενέσθαι δὲ ⟨διδάσκαλον⟩ οὐχ ὅνπερ ἔσπευδον, ἀλλ' ὃς ἐβεβίαστο? | ὡς ex ὡ corr. L^2 2 τῆς τύχης *B* 3 καταμέλος *V* 4 τὰ m. rec. corr. in τὸ *A* τὸ Re 6 δέ *L* 8 χωρῶν *L* | μέσοις *L* 9 τε om *V* 10 καὶ δὴ καὶ ἐπελέγχους M Schmidt Philol. X 610 καὶ καταδίκας Gasda 11 τε τολμώμενα] τετολμημένα *L* | πάντα — ὅπως] πάντα ἐτολμᾶτο τοῖς νέοις ὅπως τόδε Plan fol 21 12 ἐν inserui 13 ἡγούμενος *L* | τε *V* et e coniectura Re δὲ *ACPBL* Ferr Mor 15 τοσαῦτα *L* 17 ἁρπαγὴν *BL* 20 δανείσαντα *A*

θεὸς εἰς τὸν εὐπρεπῆ με τοῦτον ἐκπεσούμενον ὄλεθρον, ᾧ τοὔνομα μάλα εὔφημον, ὁ τοῦ χοροῦ προστάτης, ὑπὲρ ὅτου μὲν ταῦτα ἡγούμην μοι προσήκειν ὑπενεγκεῖν σοφιστοῦ, τούτου μέν με σοφώτατα, ὥσπερ εἴωθε ποιεῖν, ἀπήγαγε, φέρουσα δὲ ἑτέρου ποιεῖ, παρ' ὅτῳπερ ἔμελλον μόνους εἴσεσθαι τοὺς ὑπὲρ τῶν λόγων μόχθους. ὃ δὴ καὶ ὧδε ἔσχεν. αὐτός τε γὰρ ὡς ἂν ὑβρισμένος ταῖς ὅρκων ἀνάγκαις οὐδὲν ὧν ἔφην ἠξίουν | R 17 λειτουργεῖν, ἄλλος τ' ἂν οὐδεὶς ἐπέταττε διὰ τὸ οὐχ ἑκόντα δεδεκέναι, καὶ ἅμα δέος ἦν, μὴ δυσχεραίνων τὸ φορτίον ἕτερόν τι βουλεύσω πρὸς τὸν ὅρκον ἀπολογησάμενος οἷς προσηναγκαζόμην. 21. ἦν οὖν ἀτελὴς ἐξόδων τε καὶ στρατειῶν καὶ ἀγώνων, ἐφ' οἷς ἔρχεται Ἄρης, καὶ παρατάξεων, καὶ δὴ κἂν τῇ μεγάλῃ μάχῃ πάντων συμπεπτωκότων καὶ ὅσους ὁ χρόνος ἀφίει, μόνος πόρρω που καθήμενος ὅ,τι ἕκαστος λάβοι κακὸν ἤκουον πληγῶν τε διεγενόμην καθαρός, ὅσας ὀργαὶ ποιοῦσιν ἑνὸς πρὸς ἕνα, οὐ δούς ποτε, οὐ λαβὼν οὐδὲ μελλήσας οὐδέτερον|. καίτοι ποτὲ Κρὴς λελουμένος ἐντυχών μοι λουσομένῳ, μέσος δὲ ἐπορευόμην δυοῖν,

---

2 ὁ πρῶτος τῶν μαθητῶν *V* m. rec. 15 καὶ ὅσους ὁ χρόνος ἀφίει ἤτοι ἀφίει τῆς μάχης, ὡς δηλονότι γέροντας ἢ ἀσθενεῖς *V* 18 οὐδὲ μελλήσας οὐδέτερον ἤτοι οὐδὲ παρολίγον ἐλθὼν δοῦναι πληγὴν ἢ λαβεῖν *V*

---

1 supra θεὸς m. rec. (s) τύχη *V* | ἐκπρεπῆ *PB* εὐτρεπῆ? Sintenis | ἐμπεσούμενον *VB* Gasda 6 οἴσεσθαι *B* et in ras *P*[2] et Sintenis, fortasse recte 7 ὡσὰν *B* 8 οὐδὲν ὧν ἠξίουν ἔφην Re Anim 10 δεδωκέναι *V* Mor 11 ἀπολογησόμενος *VL* 13 num οὓς? cf Amm. XXIV 4, 24 14 post ἄρης ὅσους quinque fere litterarum rasura in *A* 15 οὓς *V* 17 δὲ? 18 οὐ δούς] ὁδούς *L* 19 μελλήσας corr. e μελήσας *A*[f] μελήσας *B* Ferr Mor | ποτὲ] γέ ποτε Ferr γε Mor 20 δυοῖν supra δυεῖν *L*[2]

τὸν μὲν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπάταξεν ἀσελγαίνων, οὐκ ἀμυνόμενος, ἐμοὶ δὲ οὐδὲ ἀντέβλεψεν, ἐδόκουν δὲ ὅμως ἠδικῆσθαι τῷ ἐν ἐμοῖς τὰ τοιαῦτα | ὀφθαλμοῖς τε- R 18 *τολμῆσθαι.* 22. *οὕτως ἅπαντες ἅπαντας ἠξίουν ἐμοῦ παρόντος σωφρονεῖν τοῦ γε οὐδὲ σφαίρας Ἀθήνησιν οὐδεπώποτε ἁψαμένου τοσοῦτόν ⟨τε⟩ ἀποσχόντος κώμου τε καὶ κοινωνίας τῶν ἐν νυξὶν ἐπὶ τὰς τῶν πενεστέρων πορευομένων οἰκίας· ἐπεὶ καὶ Σκύλλης κεφαλὰς ἢ εἰ βούλει γε, Σειρήνων δεινοτέρας γείτονας, ἑταίρας μελῳδούσας, αἳ πολλοὺς ἐξέδυσαν, μάτην ᾀδούσας ἀπέφηνα.*

23. *Ἀλλ' ὅθεν ἐξέβην, ἐκείνων γε τῶν πολλῶν κακῶν διὰ τὴν Τύχην ἀπελελύμην, ὥστε τὴν Κόρινθον εἶδον οὐ φεύγων οὐδὲ διώκων, ἀλλὰ νῦν μὲν ἐφ' ἑορτὴν Λακωνικήν, τὰς μάστιγας, ἐπειγόμενος, νῦν δὲ εἰς Ἄργος τὰ παρ' αὐτοῖς μυησόμενος. καὶ τοῦτο δὲ τοσοῦτον. καὶ κατ' αὐτοὺς δὴ τοὺς λόγους μιμητὴς*

---

8 sq.: Anaxil. in Neott. fr. com. Att. III 347, 4. 15, 20 M. II 270 K. Alciphr. ep. 18 *Σκύλλα ἡ μουσουργός*

---

13 *ἀπολελαύκεσαν δὲ ἀεὶ σὺν τῇ ἀπο προθέσει V* 15 *Οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς καρτερίαν γυμναζόμενοι τὴν Ἄρτεμιν* (num *τῇ Ἀρτέμιδι*?) *ἑορτὴν ἐποίουν, ἐν ᾗ ἐμάστιζον ἀλλήλους, καὶ ἀνδρίαν τινὰ ἐκ τούτων ἐπαιδεύοντο, ἵνα ἀνδρικῶς ἔχοιεν περὶ τοὺς πολέμους B*[2]

---

3 *τῷ* supra *τὸ P* et *A*[f] et *C*[n] *τὸ L* 4 aut *ἅπαντες* aut *ἅπαντας* delere vult Re 6 ⟨*τε*⟩ inserui 7 *καὶ κοινωνίας*] *κοινωνίας καὶ* Wyttenb Eun. II 258 *παροινίας* MSchmidt Philol. X 614 | post *τῶν* quod est in libris *τε* delevi cum Re Anim et Sinteni *νυξὶ L* | *τῶν πορνευτριῶν* vel *στεγιτίδων* MSchmidt l. l. num *τῶν πορνοβοσκῶν*? 8 *πορευομένων* scripsi cum Gasda *ποιουμένων* libri et edd | *σκίλης V* | num *κεφαλῶν*? 9 *γείτονας* delendum videtur 12 *γε* Re *τε ACPBL* Ferr Mor om *V* 16 *παρὰ L* | *καὶ τοῦτο δὲ τοσοῦτον κακὸν ἀπέφυγον κατ' αὐτοὺς* Re Anim *τούτου δὲ τοσούτου, εἰ* MSchmidt l. l.

ἂν ἐκείνου, παρ' ὃν ἠρχόμην, γενόμενος, τὸ γὰρ |
R 19 δὴ ἐρᾶν καὶ τοῦτο ἂν ἔπραξεν, εἱπόμην ⟨ἂν⟩ ἀνδρῶν ἴχνεσιν, οὓς αὐτοὶ μὲν ἐπίστασθε, σιγᾶσθαι δὲ ἐμοὶ κάλλιον. οἷος ἂν οὖν ἦν, εἰ ἀνθ' ὧν ὑμᾶς νῦν ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις ἀναμιμνήσκω, τοῦ δεῖνος ἀνεμίμνησκον ταπεινοῦ τινος καὶ πένητος ῥήτορος;

24. Ταυτὶ μὲν οὖν οὕτως εὖ καὶ καλῶς ἐστρατήγηται τῷ δαίμονι. καὶ προσῆν τὸ οἷς ἐχρῆν ἡγεμόσιν ἀκολουθοῦντα μηδὲν ἰατρῶν ἐν τῷ σώματι δεδεῆσθαι, ὥστε ὁπόσαι ἡμέραι, τοσοῦτοι πόνοι, πλὴν ὅσας αἱ πανηγύρεις αὐτῶν ἐποιήσαντο, οὐ πολλάς τινας οἶμαι. ἐπεὶ δὲ ἐδόκει μέγιστον εἶναι θρόνων ἄξιον τῶν παρ' Ἀθηναίοις κεκρίσθαι, καὶ τοῦτο φροντίσασα ἡ Τύχη δέδωκε τοῦτον τὸν τρόπον. 25. ἦν τις ἄρχων ἀνὴρ τῶν ἐξ Ἰταλίας φρονήματός τε πλέως οἰόμενός τε δεῖν ἁμαρτάνεσθαι μηδὲν ὑπὸ τῆς ἐκεῖ νεότητος. ἐν δὴ μανίᾳ τῶν νέων παύει μὲν τοὺς ποιμένας, ὡς δὴ κακοὺς ποιμένας, τοὺς δὲ ἀντ' ἐκείνων ἄρξοντας ἀνεζήτει
R 20 τρεῖς ἀντὶ τοσούτων ἐκείνων. ἐπῃνεῖτ' οὖν | Αἰγύπτιός τέ τις εἰς τὴν ἀρχὴν πολίτης τέ τις ἐμός, ἄμφω παρόντε. τῆς ἰσορρόπου δὲ αὐτοῖς εὐτυχίας

---

12 or. II 13   19 or. II 14

---

4 οἷος· κατ' ἐρώτησιν V^f

---

1 prius ε in γενόμενος in ras P^5 2 δὴ in ras L^2 | ⟨ἂν⟩ inserui   4 οἷος corr. ex οἷον C^s, supra οἷον A^f οἷον PBL οἷς Ferr | ἀνθῶν L   7 οὖν om L   8 ἡγεμόσιν ἀκολουθοῦντα] ἑπόμενον ἡγεμόσιν V cf. Eunap. vit. 4 p. 4, 21 οἷς ἐχρῆν ἑπόμενος   9 ἐν uncis inclusit Re Anim   11 αὐτῶν scripsi cum V et Wyttenb αὑτῶν (post quod ἐλευθέρας excidisse putavit Re) reliqui libri et edd   12 παρὰ ACPB Mor Re   13 ἔδωκε L   14 τόνδε VL   19 ἐπῃνεῖτο VL   20 τε (prius) erasum B | τις (prius) in ras B^2 21 παρόντες Mor

ἀπέλαυον εἰς πόνους ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι γεγονώς, ὁ δὲ Αἰγύπτιος πλείω δέκα, τούτου δὲ ἦν ἅτερος πρεσβύτερος, ἔδει δὲ παρεῖναι καλούμενον. καὶ τῷ μὲν τὸν θυμὸν ὁ χρόνος ἐκοίμιζε, καὶ εἶχον οἱ σοφισταὶ τὰ αὑτῶν, ἐγὼ δὲ οἷς ᾑρέθην ἐκεκοσμήμην. μεστὰ δὴ τἀπὶ τούτοις ὑποψίας καὶ οὐκ ἦν οὔτ' ἐκείνοις οὔτε ἡμῖν καθεύδειν, ἀλλ' ἠνάγκαζε τοὺς μὲν τὸ ἐπιβουλεύειν ἀγρυπνεῖν, ἡμᾶς δὲ ἡ τοῦ τι δεῖν πείσεσθαι τῶν ἀηδεστέρων ἐλπίς. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθά με προήκατο θρασύτητι νεωτέρων ἡ Τύχη, κατεῖχε δὲ αὐτοὺς καὶ μάλα ὀργῶντάς τε καὶ παρωξυμμένους.

26. Φέρε δὴ καὶ ἑτέρας οὐκ ἀγεννοῦς μνησθῶμεν ἀποδείξεως, ὡς ἦν ἐν ἐπιμελείᾳ τῇ Τύχῃ. ἔμελλέ μοι πεπράσεσθαι τὰ πατρῷα, καὶ τοῦτο ἡ θεός, οἷα δὴ θεός, προηπίστατο, γνώμην δὲ εἶχον ἕτερα τέτταρα ἔτη τοῖς ἠνυσμένοις προσθεὶς οὕτως Ἀθήνηθεν ἀπελθεῖν, ὡς τῆς μοι ψυχῆς δεομένης γενέσθαι βελτίονος· καὶ γὰρ εἰ | ὅτι μάλιστα ἀποχρώντως ἐδόκουν τοῖς R 21 ἄλλοις ἔχειν, ἀλλ' οὐκ αὐτός γε ἐφαινόμην ἐμαυτῷ, δέος δέ με ἐξετάραττεν, ὡς περιστάντες οἱ ἑκασταχοῦ

---

14 III 195, 14 sq R

---

1 ε in ἀπέλαυον in ras A^f ἀπ^{η}έλαυον L 2 δέκα] num μ'? | ἕτερος Re ὁ ἕτερος Gasda τούτου δ' ὁ ἡμέτερος M Schmidt Phil. X 610 3 δὲ scripsi δὴ libri et edd | τῶν V 4 αὕτῶν B αὐτῶν P 5 ηἱρέθην ex ηἱρόθην corr. C^v | τὰ ἐπὶ PL edd 6 οὔτε VL 8 τί AVL δεῖν] δὴ B et in ras P^4 et in ras, ut videtur, corr. e δεῖν L et supra δεῖν V num delendum? | π^{ει}ήσεσθαι B | τῶν ἀηδεστέρων P, sed τῶν ἀη m^2 in ras 11 παροξυνομένους Mor 12 ἀσθενοῦς? 13 μοι] μέν μοι L 18 ἐδόκουν V Ferr in marg Mor Re ἐδόκει ACPBL 20 δέ in ras P^2 | ἑκασταχοῦ σοφοὶ in marg m^2, in textu ἐν ἄλλοις σοφώτεροι P ἑκασταχοῦ σοφώτεροι L ad σοφοὶ in marg ἐν ἄλλῳ σοφώτεροι AV num σοφώτατοι?

σοφοὶ μυρίᾳ βασάνῳ κατενεγκεῖν ἐθελήσουσι· δεῖν οὖν ἔτι ἐπιζητοῦντα μανθάνειν. 27. ἐπὶ δὲ ἀγγελίᾳ τῇ περὶ τῆς πράσεως Ἀθήναζε ἠκούσῃ πάντως ἂν αὐτοῦ κατέμενον οὐδέν τι τοῖς κτηθεῖσι χρώμενος, ὃ δὴ πολλοὺς τῶν νέων κατέλαβε θρόνων τε οὐ δυνηθέντας ἀντιλαβέσθαι τῶν αὐτόθι πρὸς γῆράς τε μετ' ἀφωνίας ἥκοντας. μηχανᾶται δή τι τοιόνδε. Κρισπίνῳ μάλα ἐχρώμην Ἡρακλεώτῃ νεανίσκῳ τὸν ἴσον ἐκεῖ μοι διατετριφότι χρόνον, ᾧ τὸ δύνασθαι λέγειν μετὰ μικρῶν ἡ φύσις ἐχαρίσατο πόνων, ἡλικιώτης δὲ ὢν ἐμὸς πατέρα με ᾤετο προσορᾶν καὶ τοῖς ἐμοῖς νόμοις ἐν μείζοσί τε καὶ ἐλάττοσι πειθόμενος πατρῴας οὐ κατῄσχυνεν ἀρετὰς ἡγουμένου πάντων αὐτῷ ῥημάτων ἐρυθήματος. οὗτος οἴκαδε καλούμενος ὑπὸ τοῦ θείου, — θείου τινὸς ὡς ἀληθῶς ἀνθρώπου καὶ πλείω γε θεοῖς ἢ ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος ἐν γῇ, καίτοι νόμος γε εἶργε καὶ ἦν ἡ δίκη τῷ τολμῶντι θάνατος, ἀλλ' ὅμως σὺν αὐτοῖς ἐκεί-
R 22 νοις | πορευόμενος τὸν βίον νόμου τε πονηροῦ καὶ νομοθέτου δυσσεβοῦς κατεγέλα — ὡς οὖν ἐκέκλητο καὶ μένειν οὐκέτ' ἦν, ἡ καρδία οἱ καθ' Ὅμηρον μεγάλα στήθεσσι πάτασσε καὶ μᾶλλόν γε ἢ εἰ ἤρχετο πολεμίοις συμμίξων· ἐν πολίταις γὰρ αὖ δεξιοῖς καὶ

---

20 Il. ν 282 et η 216

·ἔστι·

2 ἔτι ἐπιζητοῦντα scripsi e *PB* ἔτι ζητοῦντα *VL* ἐπιζητοῦντα *A* ἐπιζητοῦντα *C* edd 8 μοι e μου corr. *C*ⁿ μου *A* 10 πατέρα — 11 νόμοις om *L* 12 πατρῴας — 13 ἐρυθήματος om *B* 15 ὡσαληθῶς *B* | γε scripsi auctore Sint. τε *ACPB* (quod delere voluit Re) om *V* τοῖς *L* (articulum ante θεοὶ solet omittere Libanius) 17 τῷ om *P* | τολμήματι *L* 18 διαπορευόμενος Re Anim 21 στήθεσι *BL* 22 αὖ delere vult aut in πάνυ mutare Re

περὶ σοφίαν διατρίβουσι μέλλων δείξειν τὰ Ἀθήνηθεν ἀγωνίσματα νεανίσκος εὐλαβής τε καὶ τοιούτων ἄθλων ἄγευστος εἰκότως ἐδείμαινε. 28. δεόμενος δὴ συμμάχου τε καὶ φίλου παραστησομένου τε καὶ θαρρυνοῦντος ἐγγύθεν οὐκ ἔμελλε [τοῦτον] δὴ τὸν τοιοῦτον ζητήσειν ὄντος ἐμοῦ, καὶ εἰπόντος δὴ τό τε αὑτοῦ πάθος ὅτου τε χρήζοι, πρὸς μὲν τῆς ὁδοῦ τὸ μῆκος, οἶμαι, κατώκνουν, ἐνίκα δὲ ὅμως ἡ φιλία τὸν ὄκνον, καὶ ἅμα ἐνενόουν, ὡς εἴ του φαινοίμην ἐν συνουσίαις ἐπιδεής, ἐκ τῆς αὖθις ἐπὶ ταῦτα πορείας | ἀπολογήσομαι. R 23
29. τουτὶ μέν με ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀνεβίβαζεν, Ἑρμοῦ δὲ εὐνοίᾳ καὶ Μουσῶν ἀπὸ Πλαταιῶν ἀρξάμενοι χρῆσθαι οἷς εἴχομεν ἐπαινούμενοί τε καὶ μακαριζόμενοι τῶν τε Ἀθηνῶν εὐεργέται προσαγορευόμενοι διὰ παντὸς ἐχωροῦμεν ἄστεος, καὶ οὐδὲ ὅστις εἰώθει τοῖς διὰ Μακεδονίας ἰοῦσιν ἐπιτιθέμενος ἐκταράττειν ἀνὴρ Μακεδὼν ἐτάραξεν· ἐπέθετο μὲν γάρ, ἀπῆλθε δὲ ὃ ποιεῖν εἰώθει, πεπονθώς. 30. τούτων οὐδὲν φαυλότερα τὰν τῇ Κωνσταντινου|πόλει πολλῶν ἁπανταχόθεν παιδείᾳ διαφερόντων ἐκεῖσε μετοικούντων, οἳ ἐπῄνουν τε ἡμᾶς καὶ ἐπῃνοῦντο. διαβάντες δὲ τοῦ Πόντου τὸν αὐχένα, καθ' ὃν πάλαι ποτὲ τὴν Ἰὼ λόγος ἐν εἴδει βοός, ἐλ-

1 διατρίβουσιν *L* 2 εὐγενής *V* 3 συμμάχων *L* 4 θαρρυνοῦντος scripsi e *L* auctore Re θαρρύνοντος reliqui libri et edd 5 τοῦτον cancellavi auctore Re 6 καὶ om *V* | ἑαυτοῦ *PBVL* αὐτοῦ Ferr Mor 7 χρήζοι *ACPB* χρήζει (οι suprascr.) *V* χρήζει *L* | τῆς ὁδοῦ τὸ] τὸ τῆς ὁδοῦ *B* | κατώκνου Ferr in marg Mor 10 ἀπολογήσομαι scripsi ἀπολογησόμενος *ACPBV* ἀπολογησάμενος *L* ἀποληψόμενος Ferr in marg Mor 11 ἀνεβίβασεν *L* 15 ἄστεως Mor Re | οὐδεὶς *B* 16 ἀνὴρ om *L* 19 κωνσταντίνου πόλει *L* 22 post βοὸς verbum διανήξασθαι vel simile excidisse putat Re

θόντες τε διὰ Χαλκηδόνος διά τε Ἀστακίας τρίτης τε ἑτέρας πόλεως μικρᾶς μὲν ἐκ μεγάλης τῆς πρίν, ἐχούσης δέ τι παντὸς μεγέθους μεῖζον, γέροντα γλώττης ἡδονῇ τῷ Νέστορι παρισούμενον καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο διὰ τοῦτο καλούμενον μᾶλλον ἢ ὅπερ ὁ πατήρ τε αὐτῷ καὶ ἡ μήτηρ ἔθεντο, ἐνταῦθα ξενίων τυχών, τοῦ Κρισπίνου δὲ ἄρα κηδεστὴς οὗτος ἦν, ἔρχομαί τε εἰς τὴν Ἡρακλέους, ἣν ἔκτισεν ἐκεῖνος τοῦ τῶν κάτω θεῶν
R 24 *κρατήσας κυνός, | καὶ τὴν ἀνάβασιν εἶδον.* 31. *τετελεσμένων δὴ τῷ Κρισπίνῳ πάντων ὑπὲρ ὧν με ἀφῖκτο λαβών, πάλιν τε ἦν ἀναστρέφων ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνου πόλει καὶ καταβὰς εἰς λιμένα τὸν μέγαν ἐγὼ μέν, ὅστις Ἀθήναζε πλέοι, περιιὼν ἐπυνθανόμην, λαβόμενος δέ μου τοῦ ἱματίου τῶν τις διδασκάλων, ἴστε αὐτόν, Νικοκλέα λέγω τὸν Λακεδαιμόνιον, οὗτός με ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτόν, οὐ τοῦτόν σε, ἔφη, δεῖ πλεῦσαι τὸν πλοῦν, ἀλλ' ἕτερον. καὶ τίνα ἄν, ἔφην, ἕτερον ὁ τῶν Ἀθηνῶν γλιχόμενος ἢ τοῦτον πλέοι; ὅτι, ὦ μακάριε, παρ' ἡμῖν σε, ἔφη, μένοντα χρὴ κυβερνῆσαι τῶν πολλῶν τουτωνὶ καὶ εὐδαιμόνων τοὺς παῖδας. ἔα δὴ τὴν ναῦν καὶ ἐμοὶ πείθου καὶ μήτε σαυτὸν μήτε ἡμᾶς ἀδίκει μηδὲ ἀγαθὰ πολλά τε καὶ μεγάλα προσιόντα φεῦγε μηδ' ἄρχειν ἐξὸν ἀρξόμενος*

---

1 Bithynium (Claudiopolis) (Strab. XII p. 565. Paus. VIII 9, 7. Perrot, Exploration de la Galat. I p. 42 sq.)? cf. Themist. or. XXVII p. 332 d sq. 8 Pompon. Mel. I 19. Dion. Per. 788 sq. 15 Ep. 721. 1137. 1429[b]. Socr. h. eccl. III 1 p. 167 B

---

1 *δὲ L* 2 *πόλεως* — 4 *παρισούμενον* praemissis verbis *ἤλθομεν διὰ* citat Plan fol 21 5 *διὰ τοῦτο*] *διατοῦτο B* „fortasse delenda" Iacobs Achill. T. 803 6 *ξεινίων L* 9 *ἰδὼν τετελ.* Mor ad Liban. *Προσφ. Ἰουλ.* ed. Paris. 1610 p. 24 12 *τῇ κωνσταντινουπόλει B* 20 *τῶν πολλῶν* om *B* 23 *φεύγειν L* | *μηδὲ L*

πλέε· ταυτηνὶ δὲ ἐγώ σοι παραδώσω τὴν βασιλείαν αὔριον, τετταράκοντα νέους, τὰ πρῶτα τῶν τῇδε· ἡ κρηπὶς δὲ εἰ καταβληθείη, πολὺν τὸν ὄλβον ἐπιρρέοντα ὄψει. καὶ διηγεῖτο, ἃ Βημαρχίῳ τῷ σοφιστῇ τελέσειεν ἡ πόλις. ἐδεῖτο δέ μου καταπολεμῆσαι δι' ἐμοῦ βουλόμενος ἀνθρώπιον ἐκ Κυζίκου μιαρόν τε καὶ ἀχάριστον, δι' ἐκείνου μὲν τῆς πόλεως μετασχόν, κριοῦ δὲ τροφεῖα κατὰ τὴν παροιμίαν ἐκτῖνον. 32. *ἐγὼ δὲ οὕτω μὲν ἔφην ποιήσειν καὶ οὐκ ἀπειθήσειν, λαθὼν δὲ ᾠχόμην* | R 25 *πλέων. τοῦ δὲ Αἰγαίου κινηθέντος τῶν τε ναυτῶν οὐδὲν εἰδέναι τοῦ πελάγους λεγόντων στὰς ἐγὼ παρὰ τὸν κυβερνήτην ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενον εὔχομαι Νηρεῖ τε καὶ ταῖς Νηρέως κόραις, νὺξ δὲ ἦν, ἐν ᾗ τὰ δεινὰ ταῦτα παρῆν, καὶ ἀνίσχει ἥλιος διὰ νεφῶν προσβάλλων τὴν θάλασσαν, σημεῖον μὲν ἀγριωτέρων πνευμάτων, καὶ τὰς τρίχας ἅπαντες ἐτίλλομεν, ἦν δὲ ἄρα τι τῶν εὐχῶν ἔργον, καὶ πάντα τὰ λυποῦντα ὀξέως ἐλέλυτο θεῶν θαλαττίων ἡμερούντων τὴν θάλατταν.* 33. *ἔπλεον δὲ μένειν ὑποσχόμενος οὐ ψεύστης οὐδ' ἀπατεών τις ὢν οὐδὲ τῷ παρακρούεσθαι τερπόμενος, ἀλλὰ ὅρκον ἐμπεδῶν, ἐφ' ᾧ τὴν Ἀθήνηθεν ἐπεποιήμην ἔξοδον, ἐπάνοδον ἔχοντα· οὔκουν ἐδόκει μοι χρηστὸν*

---

4 p. 103, 5. Suidas s. v. *Βημάρχιος* 7 Menand. fr. com. att. IV 333 p. 304 M. III 905 p. 237 K. cf. ep. 222 et 716

---

2 *ἤτοι τοὺς πρώτους τῶν τῇδε V*

---

1 *ταύτην L* 2 *ταπρῶτα B* 4 *τῷ σοφιστῇ* om *L* 13 *ταῖς ν' Νηρέως* MSchmidt Philol. XVI 233 | *δὲ* scripsi *τε* libri et edd | *ἦν, ἐν ᾗ τὰ*] *ἤδη ἦν ἃ B* 19 post *ὑποσχόμενος* Ferr in marg „*C. R. τῷ νικοκλεῖ*", unde *τῷ Νικοκλεῖ* in textum Morelli irrepsit. Cf. p. 68. 21 *ἐμπεδώσων* MSchmidt Philol. X 614

ἔσεσθαι τῇ ἐπιτηδεύσει προοίμιον ἡ ἐπιορκία. διὰ ταῦτα ἔπλεον. ἐλθὼν δὴ καὶ οὐκ ἐπιορκήσας ἐπ' ὀχήματος δικύκλου χειμῶνος ἀρχομένου τῶν τῆς ὥρας
R 26 ἀνεχόμενος ἀνιαρῶν ἤλαυνον, ὅπως αὖθις λόγῳ | προσθείην ἔργον. 34. τούτου δὴ τοῦ νέων τε ἐπιστατεῖν ἐν τοσούτοις ἔθνεσι καὶ τῆς τῶν λόγων ἀπεργασίας οὐκ ὀλίγων δημιουργηθέντων καὶ ὅλως ὧν τοῦ νῦν ἀπολέλαυκα σχήματος ἓν ἐκεῖνο αἰτιατέον, τὴν τῷ φίλῳ μὲν ἐν κοινωνίᾳ τῆς ἐξόδου δεδομένην χάριν, τὸν ἐμὸν δὲ πρὸς τοὺς ἔξω τόπους ἀφελοῦσαν φόβον. εἰ γὰρ αὖ μὴ τότε με ἐξήγαγεν ὁ δαίμων, ἐκράτει ἂν τὸ ἀεὶ δεῖν μένειν. 35. ἤδη μὲν καὶ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων δι' ὁδοῦ τραχείας ἐπὶ γλυκὺ |
R 27 τέρμα προήγαγεν ἡ θεός, ἀτὰρ οὖν καὶ ἐμὲ τότε. ὡς γὰρ δὴ ἐνέβαλον εἰς τὴν ἀγοράν, ὁρῶ τινα Καππαδόκην ἥκοντα ἐπὶ θρόνον βασιλέως πέμποντος, καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἡ βουλὴ τὸν ἄνδρα ᾐτηκυῖα, ῥήτορα ἄκρον ἐξ οἶμαί τινος ἀγῶνος ἑνὸς αἰτησαμένη. ὁ μὲν δὴ σεμνὸς σεμνῶς εἱστήκει, γνοὺς δὲ ἐγὼ παρά του γέροντος, ὅστις τε εἴη καὶ ὅθεν καὶ ὅπως καὶ ἐφ' ὅτῳ παρείη,

---

3 ep. 672[b]

---

4 αὖθις] δηλονότι εἰς τὴν Κωνσταντίνου V[r] | λόγῳ] ᾧ ὑπέσχετο Νικοκλεῖ V[r]   5 sq. οὐ διὰ πάντων ταῦτα V   8 αἴτιον νομιστέον V[r]   12 μέλλειν] ἐξιέναι δηλονότι V

---

5 τούτου B et e τοῦτο corr. P[2] et Re τοῦτο ACVL Ferr Mor | τὸ V | νέοις V | τε om BV | ἐπιστατεῖν ex ἐπιστάτην corr. m. rec. A   6 καὶ quod est in libris post ἐπιστατεῖν, post ἔθνεσι transposui   7 ὧν] ἂν L   ὧν ἂν Mor   11 αὖ] ἂν Re   12 μένειν Re Anim   μέλλειν libri et edd   13 ἄνθρωπον L | δι' ὁδοῦ τραχείας om B   14 αὐτὰρ ACPB (sed in hoc υ erasum) Ferr Re   18 τινος ἀγῶνος ἑνὸς] ἑνὸς ἀγῶνος L   19 παρά του e παρὰ τοῦ corr A et V[r]   παρὰ τοῦ L Ferr Mor   20 παρῄει ACP Re

πληγεὶς τὴν ψυχὴν τοῖς εἰρημένοις ᾔειν παρ' ἐκεῖνον, ὅς μοι προὐξενήκει τὴν πόλιν, ὡς δὲ ἀνέμνησα τῶν λόγων, παῖς εἶ, ἔφη, μάλα παῖς, εἰ δὴ ὁπόσον ἐστὶ καιρός, οὐκ οἶσθα καὶ ταῦτα ἥκων εἰς Δελφούς. ὑποσχέσεων δὲ ἐκείνων, ἃς τῷ πλῷ κεκίνηκας, αὐτόν τε σὲ μεμνῆσθαι μάταιον ἕτερόν τε ἀναμιμνήσκειν. πληγῇ ταύτῃ δευτέρᾳ πληγεὶς | ἀπεχώρουν Ἀθηνῶν τε ὁμοῦ R 28 καὶ ἐλπίδος ἁμαρτών. 36. ἦν δέ τις αὐτόθι Διονύσιος, ἀνὴρ Σικελιώτης, οὕτω μέγας τε καὶ δυνατὸς ἔκ τε τῶν ἐν δίκαις ἄθλων ἔκ τε τῶν ἐν ἀρχαῖς ἐπαίνων ἔκ τε φιλοξενίας ἔκ τε τοῦ ῥᾳδίως τὸν λυποῦντα ἐπικλύζειν, ὥστε ἐλυσιτέλει τῷ τὴν ἀρχὴν ἔχοντι χρῆσθαι Διονυσίῳ. οὗτος ὧν τε εἴην, εἰδώς, ἡνίκα ἐπετρόπευε Σύρους, τῷ τε Νικοκλεῖ τούτῳ τῶν πρὸς ἐμὲ πρότερον συνεφαψάμενος λόγων ἔκειτο τηνικαῦτα ἀσθενῶν, ᾧ δὴ μάλιστα ἐβλαπτόμην. ἐπεὶ δὲ ῥαΐσας τὸν ἅπαντα ἤκουσε λόγον καὶ ὡς χειμαζοίμην, δυοῖν γὰρ ἕνα οὐκ εἶναι κρατεῖν, οὐδὲ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τὴν παροιμίαν λέγειν, ἑαυτῷ τοῦτ' ἔφη μελήσειν, μὴ χρῆναι δὲ ἀθυμεῖν ἐμέ, καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος προσέθηκεν, ὡς ὑπ' ἀνδρῶν οὐκ ἄν ποτε τρόπαιον ἀθυμούντων σταθείη.

37. Τρεπόμεθα δὴ πρὸς τὰ ἀγωνίσματα, καὶ ἔδει μὲν ἕτερον τὸν ταῦτα διηγούμενον εἶναι, | περὶ ἑτέρου R 29 γὰρ ἂν ἕτερος ἀποκεκαλυμμένως διῄει, λόγοι τε ὁπόσοι

---

13 CIL VI 1673. Cod. Theod. VIII 18, 4 18 Plat. Phaed. 89 C. Zenob. V 49 20 Plat. Criti. 108 C 24 Isocr. de pace 62 p. 171e

---

2 *ἀνέμνησε L* 7 *ταύτῃ* scripsi e *PBVL* auctore Re *ταῦτα AC* edd | *δεύτερα P* | *ἀπεχώρουν — 8 ἁμαρτών* citat Plan fol 21 8 *ἐλπίδων* Plan 14 *Σύρων* Sievers l. l. 51 | *τούτων* coni Re 18 *γὰρ* om *C* 22 *ἔδει — 24 διῄει* citat Plan fol 21 | *μὲν* om Plan 23 *ἂν* om Plan 24 *διίοι V* Plan

παρ' ἑκάστου καὶ οἵτινες τὰς μορφάς, νικῶντάς τε καὶ νικωμένους, ὅστις τε ὁ τὴν πόλιν ἐφειλκυσμένος, καὶ ὡς οὐδὲν ἐλάττωμα εἰς τὸν στέφανον τὸ μὴ τῶν βασιλέως ἐσθίειν. τοῖς μὲν οὖν ἡ τροφὴ παρ' ἐκείνου πολλή, πατέρες δὲ ἡμᾶς τῶν φοιτητῶν ἔβοσκον ἄλλοι ἄλλους παρακαλοῦντες, καὶ ἐν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὑπὲρ τοὺς ὀγδοήκοντα ὁ χορὸς ἐπιρροῇ τε τῶν ἔξωθεν καὶ ταῖς τῶν ἔνδον ἀποστάσεσιν, οἵ τε ἐπτοημένοι περὶ τὰς τῶν ἵππων ἁμίλλας καὶ τὰ τῆς σκηνῆς θεάματα πρὸς τὰς ὑπὲρ τῶν λόγων μετερρυήκεσαν σπουδὰς δόγματά τε ἐγράφετο παρὰ τοῦ κρατοῦντος ἐπαγγέλλοντα τὴν ἐμὴν αὐτοῦ μονήν. ἦν γὰρ δὴ δέος, μὴ ἐν ἐξουσίᾳ τοῦ ἀπαίρειν ὢν μνησθείην τῆς ἐμαυτοῦ. 38. τὼ μὲν δὴ σοφιστὰ ἐπενθείτην, ὁ μὲν οὐδὲ ἀνθήσας ἀρχήν, ὁ δὲ ἀπηνθηκώς· ὁ μὲν γὰρ οὐδὲ παρῆλθεν εἰς τὸ δύνασθαι, ὁ δὲ ἐξεπεπτώκει. ἐπενθείτην μὲν οὖν καὶ τἄλλα ἐλοιδορείσθην βίαιον, πλεονέκτην, ἀκόρεστον, οὐδαμοῦ στῆναι δυνάμενον, τὰ τοιαῦτα ἀναισχυντοῦντες. οὐ γὰρ δὴ χειρῶν ἔργον
R 30 ἦσαν οἱ ἀφιστάμενοι τῶν νέων, ἀλλ' ἕτερον | τὸ πεῖθον. ὥσπερ οὖν τοὺς καλοὺς οὐκ ἂν γράψαιτό

---

11 ἤτοι ζητοῦντα *V*

---

1 ἐκείνου *B* 4 τοῦ βασιλέως post ἐκείνου Ferr in marg Mor 7 ἐπιρροή *BL* 8 και ταις in καὶ ταῖς corr in ras *P*² | τῶν inser *C*ᵖ, in marg m. rec. *A*, om *L* | οἵ τε — 10 σπουδάς citat Plan fol 21 9 καὶ — θεάματα om Plan | τὰς *C* sed ς erasum | τῆς *C* sed η corr *m* | θαύματα *L* 13 ὢν ex ἂν corr *C*² 14 κακῶς ante ἐπενθείτην Ferr in marg Mor Re 15 τὴν ἀρχὴν *V* 17 τἀμὰ Sintenis coll. p. 33, 5; 86, 3; 109, 2 R μάλα? | ἐλοιδορείσθην scripsi cum Gasda ἐλοιδορεῖσθον libri et edd 20 οἱ om *B* | ἕτερόν τι τὸ *L* 21 ὥσπερ — 103, 3 ἐλέγξαι citat Plan fol 21 | οὖν om Plan | οὐκ] οὐδεὶς *L*

τις βιαίων, εἰ πολλοὶ σφῶν ἐρῷεν, οὕτως οὐδ' ἡ ἐν λόγοις ὥρα τὸ τῆς μαγνήτιδος πράττουσα πονηρὸν ἂν τὸν πατέρα τῆς ὥρας ἐλέγξαι.

39. Οἰμώττουσι δὴ τοῖς ὧδε πεπραγμένοις ἔρχεται Βημάρχιος σύμμαχος μηνὶ ἑβδόμῳ, μάλα δὴ τὸν Κωνστάντιον ᾑρηκὼς ἀνὴρ καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τοὺς ἀμυήτους ψόφῳ τε καὶ κτύπῳ παρανόμων ῥημάτων δόξαν ἐπὶ λόγοις ῥωμαλέου λαβὼν φίλοις τε τοῖς ἀπ' ἐκείνων | ἐτετείχιστο χρόνων, δεινοὶ γὰρ δὴ οἱ κύβοι R 31
καὶ τὰ μέχρι μέθης συμπόσια φιλίας ἰσχυρὰς κεράσαι. διέβη μὲν δὴ τὸν πορθμὸν κυδιόων τε καὶ ὑψοῦ κάρη ἔχων κρότῳ τε ἐπηρμένος καὶ οἷς εἰργάσατο χρήμασι, λόγον ἕνα μέχρι Νείλου δεικνύων τόν τε ἐναντία τοῖς θεοῖς τεταγμένον ἐγκωμιάζων, αὐτὸς θύων θεοῖς, διδάσκων τε καὶ διηγούμενος, οἷον αὐτῷ τὸν νεὼν ἐγεῖραι Κωνστάντιος. διέβη μὲν δὴ μειδιῶν, ὡς δὴ οὐδενὸς αὐτὸν ὑπομενοῦντος, ἀλλ' ἀμαχεὶ τά τε αὑτοῦ κομιούμενος καὶ καταδύσων αὐτόν τε ἐμὲ καὶ ὅ,τι ἐμοὶ συνέπνει. 40. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μηδεμίαν ἐς αὐτὸν ἐπάνοδον γενέσθαι τῶν νέων ὠδύνα καὶ ἐκέντει τὴν ψυχήν· ἔπειτα ἐμοῦ λόγον εἰς σύλλογον εἰσαγαγόντος παρών τε καὶ ἀκροώμενος οὐχ ὡς ἥδιστα διετέθη, τῶν φίλων δέ οἱ παραινούντων βροντᾶν καὶ

---

11 Il. ξ 509. ο 266

---

1 τις om *L* | εἰ — ἐρῷεν om Plan | πολλὰ *L* 3 τῆς ὥρας] τοῖς λόγοις Plan 4 Οἰμώττουσι — πεπραγμένοις citat Thom. M. 268, 8 s. v. οἰμώζω· Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· οἰμώττουσι κτλ. 7 ψήφῳ *B* 8 ῥωμαλέον Ferr γρ. ῥωμαλέαν Mor in marg | post τοῖς excidisse μιαροῖς vel δυσσεβέσιν vel ἀθέοις putat Re probabiliter 18 αὐτοῦ *AL* ἑαυτοῦ *B* 20 εἰς *V* | ὠδύνει (sic) — 21 ψυχήν citat Plan fol 21

ἀποκρύπτειν λόγῳ λόγον γράψαντα περὶ ὧνπερ ἐγώ, πάντως δ' ἄν με τῇ πρώτῃ κατασῦραι προσβολῇ, πλὴν R 32 εἰ μή|που τὴν δύναμιν ἣν εἶχεν ἀπολώλεκε, τοιούτοις ἀναπτερωθεὶς ῥήμασι μηνὶ ὕστερον ἧκε κομίζων λόγον, ὃς ἐκεῖνον ᾧ προσεπολέμει, καὶ πρόσθεν ἐπαινούμενον θαυμαστότερον ἀπέφηνεν. 41. ἡττημένος δὴ τοῦτο οὐδ' ἂν θεοῦ προειπόντος ἐλπίσας ἧκεν ἀναμαχούμενος τὴν ἧτταν τῷ τὸ πολὺ χρυσίον αὐτῷ πεποιηκότι λόγῳ, καὶ διεξιόντος αὐτοῦ κίονας δή τινας καὶ κιγκλίδας ὁδούς τε ὑπ' ἀλλήλων τεμνομένας ἐμπιπτούσας ⟨τε⟩ οὐκ οἶδ' ὅποι, βλέποντες εἰς ἀλλήλους οἱ καθήμενοι, συνεῖναι αὐτὸς ἕκαστος οὐκ ἔχων, νεύμασι τοὺς ἀφεστηκότας ἠρώτων, εἰ τὸ αὐτὸ πάθοιεν, καὶ ταὐτὸ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἐγὼ παθὼν σαφηνείας δόξαν οἷς ἐθορύβουν ἐπειρώμην περιάπτειν R 33 τῷ λόγῳ χαριζόμενος | τῇ φάλαγγι. 42. δευτέρῳ δὴ τούτῳ τρώσας αὐτὸν λόγῳ λόγον ἐμὸν ἕτερον φανῆναι διακωλύει τὸν ἄρχοντα πείσας οἱ χαρίσασθαι τὸ μὴ ἀφικέσθαι μοι. ἦν δὲ ἐκεῖνος οἷος καὶ πεισθῆναί τῳ. τῆς τοίνυν πόλεως τοσούτῳ μειζόνως τἀμὰ ἑλομένης, ὅσῳπερ μᾶλλον ἑώρα τῶν δικαίων ἀποστερούμενον,

2 *κατασῦραι* scripsi auctore Re Anim. cf. 96, 1; 101, 17; 105, 7; 116, 12 *κατασύραι* libri et Re *κατασύρας* Ferr Mor 3 *μὴ* inser man. ant. *A* | *ἀπολώλεκεν* *APC*, sed in hoc *ν* del. | *τοιούτοις* — 8 *ἧτταν* citat Plan fol 21 4 *ἧκε* — 7 *ἐλπίσας* om Plan | *κομίζων τὸν λόγον* *L* 6 *ἀπέφηνε θαυμαστότερον* *L* 7 *ποτε* post *θεοῦ* *V*, post *προειπόντος* *L* 9 *διεξιόντος* e *διεξιόντας* corr C^2 10 *κιγκλίδας* supra *κυκλίδας* B^2 11 *ἐκπιπτούσας* coni Re | *τε* inserui 13 *ἐφεστηκότας* supra *ἀφεστηκότας* V^r num *παρεστηκότας*, ut 85, 4? 17 *αὐτὸν* ex *αὑτὸν* corr V^r *αὑτὸν* *AL* 18 *ὃ* *L* *οἱ χαρίσασθαι* in *χαρίσασθαι οἱ* corr C^f 19 *ἐφίεσθαί* Gasda | *μοι* supra *με* V^r *με* *BL* et in ras P^5 *ἐν ἄλλω: μοι* P^2 in marg cf. I 384, 18 R et p. 142, 16 | *προσθεῖναι* *L*

εἶδεν ὁ γενναῖος ἐκεῖνος καὶ πρὸς τῷ Νικοστράτῳ τοῦ Ἰσοκράτους καταφρονῶν, ὅτι λόγοις μὲν οὐκ ἂν ἔτι παρέλθοι λόγους οὐ μᾶλλόν γε ἢ ποσὶ πόδας τοὺς ἐμοὺς | τοῖς ἑαυτοῦ, μία δὲ ἀπαλλαγὴ κυρία, εἰ μηκέτ' R 34
εἴην. 43. *εἰ μὲν δὴ φαρμάκῳ οἷός τ' ἦν ἀπενεγκεῖν, ἐπὶ τὸ ἔκπωμα ἧκεν ἄν, τοῦτο δὲ οὐκ ἔχων γοήτων ἡττῆσθαι περιιὼν ἐτραγῴδει· ξυνεῖναί με γὰρ ἀνδρὶ τυραννοῦντι τῶν ἄστρων, δι' ὧν ἐκεῖνον τὸν μὲν εὖ, τὸν δὲ κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπων, ὥσπερ τοὺς ἐν ταῖς δυναστείαις διὰ τῶν δορυφόρων· τούτου δὲ εἶναι τὸν ἔλεγχον ἐν τοῦ βιβλογράφου ταῖς πλευραῖς, Κρητός τινος ἐπιεικοῦς πολλὰ τῇ δεξιᾷ καμόντος Ἀθήνησί τε καὶ πανταχοῦ.* 44. *γνοὺς δέ, ὡς μόνος μὲν ὑλακτῶν οὐδὲν περαίνοι, δέοι δὲ αὐτῷ καὶ συμμορίας, εὑρίσκει πόνου χωρὶς τοὺς συλληψομένους πρὸς τοῖς σοφισταῖς τοὺς ἀμφὶ τοὺς ποιητάς. ἐποίει δὲ αὐτῷ τοὺς συνεργοὺς λύπη τε καὶ φόβος καὶ φθόνος· τοὺς μὲν σοφιστὰς πάντα, τοὺς ἄλλους δὲ τὸ φθονεῖν. χρῶνται δὴ καιρῷ τῇ τοῦ δήμου μανίᾳ, ἣν ὁ μὲν ἄρχων τραυματίας φεύγων τῷ Περινθίων σώζεται τείχει, συλλαβόντες δὲ τοὺς συκοφαντουμένους | οἱ συν-* R 35
ωμόται καθείρξαντες εἶχον ἀθάνατον ἔσεσθαι τὴν

---

1 Prov. Bodl. 364. Coisl. 124. Suidas s. v. *ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον*. Anthol. Pal. X 48, 4. 11 Cf. Eunap. vit. § 6 19 or. LX t. III 304, 19 R

---

2 *μὲν ἔτι οὐκ ἂν B* 4 *ἑαυτοῦ* corr. e *σεαυτοῦ C*[2] 8 *δι'* — 9 *ἀνθρώπων* om *L* 11 *βιβλογράφου* reposui e libris et Ferr, ut constanter *βιβλιογράφου* Mor Re 12 post *καμόντος* rasura duarum vel trium litterarum in *A* 14 *οὐδὲν ἂν VL* Re *οὐκ ἂν* Mor | *περαίνει* Ferr 16 *αὐτῷ* scripsi e *VL* *αὐτὸ A* (in quo post *ὁ* rasura unius litterae) *CPB* 17 *τοὺς συνεργοὺς* inserui e *VL* 20 *τῷ τῶν Περινθίων* Ferr in marg Mor Re

στάσιν οἰόμενοι. 45. ὡς δὲ οἱ μὲν ἑαυτῶν ἐγένοντο οἱ παραφρονήσαντες, ὁ δὲ ἄρχων ἐπανῆκεν, ὁ δεσμὸς δὲ ἦν παρὰ τοὺς νόμους, ὁ μέν, ὡς ἐμοί τε καὶ τοῖς νόμοις ἔμελλε βοηθήσειν αὔριον καὶ ὡς οὐ σμικρὰν λήψοιτο δίκην, παρεδήλου, τῶν δὲ ἐν τρόμῳ τε καταστάντων καὶ ἀλλήλους αἰτιωμένων, οἷα ἐβούλευσας, ὦ δαῖμον. περὶ μέσας νύκτας ἐξέβαλες τῆς ἀρχῆς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ παρέδωκας ἅμα ἡμέρᾳ Λιμενίῳ τὸ ἄστυ, συνωμότῃ μὲν οὐκ ἂν φαίην, ἀνωμότῳ δὲ καὶ τὰ αὐτὰ βουλομένῳ· θεὸς μὲν γὰρ ἤθελεν εἶναι δοκεῖν, ἐγὼ δὲ αὐτὸν οὐδὲ σπουδαῖον ἐνόμιζον ἄνθρωπον, ᾧ γε ἦν ἡ σπουδὴ γελασθῆναι. 46. οὗτος πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐν ἀγορᾷ καθήμενος ᾔτησε παρὰ τῆς Τύχης εἰς τοσοῦτον τὴν ἀρχήν, ἐν ὅσῳ γένοιτ' ἂν αὐτῷ κτεῖναι ἐμέ. λαβόντος οὖν τὸ δικάζειν ἔμενον ὁ ταῦτα εἰδὼς ἐγὼ πιστεύων εἶναί τι τἀληθές, τοῦ γραφομένου δὲ οὐκ ὄντος νοῦν γε ἔχων. τῶν ὀμωμοκότων οἱ μὲν ἐπαινοῦντες ἐκεῖνον λύσιν ἐμαντεύοντο τοῖς δεδεμένοις, ὡς οὐκ ἂν ἐκείνου παραβάντος τὸν περὶ ταῦτα νόμον, ὁ δὲ πρὸ τοῦ νόμου τοὺς κολακεύοντας αἰδούμενος οὐ διώκοντα ὁρῶν, οὐ φεύγοντα καλέσας ἀρχὴν ἐποιεῖτο τῆς κρίσεως τοῦ ταλαιπώρου τὴν βάσανον, ἐν ᾗ πρῶτον ἤκουσα βασανιστὰς ἀπειπεῖν. 47. πρίων δὴ τοὺς R 36 ὀδόντας καὶ | τοῦ γε δευτέρου σώματος ἀποκρουσθεὶς ἀξιώματι πῦρ ἠπείλει τῷ κατατετμημένῳ φάσκων οὐ λήξειν πρὸ τῶν αὐτῷ φίλων ῥημάτων. καὶ ἅμα ἐμοὶ

23 ἤτοι θυμούμενος V

1 μὲν ⟨ἐν⟩ ἑαυτῶν Cobet Misc. 146 4 μικρὰν VL 5 τε om V 9 καὶ delendum? 15 δεκάζειν L 17 γε om L | ἐχόντων L 23 τοὺς βασανιστὰς coni Re 26 αὑτῷ scripsi cum L αὐτῷ reliqui libri et edd

διὰ τοῦ παρέδρου παρῄνει πρὸς κέντρα μὴ λακτίζειν, ἀλλ' ἀπελθεῖν, εἰ μὴ θανατῴην. ἔδοξέ μοι πολλῆς ἀποπληξίας εἶναι τηνάλλως ἀποθανεῖν καὶ ταῦτα ἐπὶ νίκῃ τῇ διὰ τῆς βασάνου. 48. *προσπαρεκάλει δέ με καὶ τὸ χείρονος ἄμεινον ἀντιλήψεσθαι χωρίον, τὴν Νικομήδους πόλιν, λόγων τροφὸν τῆς τρυφῇ βαρυνομένης. ὁ δὲ κἀκείνην ἔκλειέ μοι γράμμασιν, οὐ μὴν εἰς ἅπαν· ἧκον γὰρ ἐκεῖσε διὰ τῆς Διονύσου. Νικαίας γὰρ οἱ οἰκήτορες ἐπειδὴ ᾔσθοντο τὴν ἔξοδον, πρεσβείαις παρ' ἑαυτοὺς ἐκάλουν ἅπασιν ἐπαίνοις ἐν ψηφίσμασι χρώμενοι. προσκυνήσας δὴ τὸν Διόνυσον εἰπόμην καὶ αὖθις ὢν ἐν νέοις τε καὶ λόγοις ψηφίσμασιν ἑτέροις ἐπὶ τὴν τῆς Δήμητρος ἠγόμην τοῦ τῶν Βιθυνῶν ἄρχοντος δεηθεῖσι χαριζομένου.* 49. *ἐδέοντο δὲ οὐκ ἀπορίᾳ σοφιστοῦ· πολίτης γὰρ δὴ ἦν τις σφίσι τῶν ἐπαινουμένων, ὁ δὲ λόγων μὲν οὐκ ἀπείρως εἶχε, θυμῷ δ' ἐδούλευε καί ποτε τὴν|βουλὴν ἅπασαν δούλους* R 37 *τῶν αὑτοῦ πατέρων ἐτόλμησε προσειπεῖν. τοῖς δὲ ὑπὲρ δίκης βουλευομένοις καὶ ὅτῳ χρὴ τὸν ὑβριστὴν μετελθεῖν, ἀθανάτῳ τις εἶπε κακῷ, ὡς τῶν γε ἄλλων οὐ μακρῶν ἐσομένων· ἐρομένων δέ, τί τοῦτο εἴη τὸ ἀθάνατον αὐτῷ κακόν, ἐμέ τε ἔφη καὶ τοὺς*

---

1 Aesch. Ag. 1624 8 Ep. 819. Dio Chr. or. XXXIX p. 158 R. (Cf. Catal. of greek coins in the British Museum, (Pontus) Bithynia, Nicaea 2. 35. 44. 147. 154)

---

13 *Τὴν Νικομήδειαν λέγει· ἐνταῦθα γὰρ διαφερόντως ἐτιμᾶτο τὰ τῆς Δήμητρος P*[2]

---

7 *με B* 8 *εἰςάπαν V* 9 *οἱ* om *L* 11 *δὲ B* 15 *τις ἦν* Ferr in marg Mor Re 17 *δὲ BV* 18 *αὐτοῦ ACPBL* et edd 20 *τίς B* | *εἶπε* ex *εἶπεν* corr *C*p 21 *μακρὰν L*

ἀπ' ἐμοῦ τοῖς ἀντιτέχνοις μόχθους. 50. ἐδεδίειν μὲν οὖν, μή με ἐντυχὼν δάκῃ, φυλαξάμενος δὲ λέγων σιγῶντα ἐτρεψάμην ὄντα μὲν οὐδὲ πρότερον ταχύν, ὀργῇ δὲ βραδύτερος ἐγεγόνει. τῷ δὲ ἄρα κρεῖττον ἦν, ἐπειδὴ ἀφικόμην, σιγᾶν ἢ λέγειν οὐχ ὡς οὐ καλὰ ὑφαίνοντι, δεῖ γὰρ τό γε ἀληθὲς τιμᾶν, ἀλλ' αὑτῷ φόβους τινὰς ἐντεκών, ὡς δὴ γοητεύοιτο, τοῖς δόγμασι τὴν μνήμην ἐξέπληττε καὶ ἀπῄει πᾶν μὲν δρῶν, πᾶν δὲ φθεγγόμενος, ὥστε ὑπ' ἀλλήλοις κρύπτεσθαι τῶν διαλυθέντων πολλούς, μὴ ζέων ἔτι προσπεσών τῳ διασπάσαι.

R 38 51. | Τοῦτον ἐγὼ τὸν χρόνον, ἔστι δὲ ἔτη πέντε, τοῦ παντὸς ὃν βεβίωκα, ταυτὶ δὲ σχεδὸν ἑξήκοντα, ἔαρ ἢ ἄνθος προσειπὼν οὐδ' ἂν οὕτως εἴην συμμέτρως προσειρηκώς· ἔχω μὲν γὰρ καὶ ἕτερα πέντε καὶ πάλιν ἕτερα τοσαῦτα ἐπαινέσαι, τὸ νικᾶν δὲ τούτων ἐστὶ τῶν ὑπὸ τῇ Δήμητρι, νικώντων τοῖς ἅπασιν, ὑγιείᾳ σώματος, εὐθυμίᾳ ψυχῆς, ἐπιδείξεων πυκνότητι, τοῖς

---

8 Thuc. II 87, 3

---

2 Ἤτοι κατὰ προσδοκίαν ἐμὴν ὁμιλήσας· συντυγχάνει δὲ τῷ δεῖνι ἐπὶ τοῦ παρὰ προσδοκίαν ἐρεῖς· ἤτοι μὴ προγνοὺς συνήντησέ τῳ *V* 10 τῶν συλλόγων τῶν ἀκροωμένων *V*ᵍ

---

1 τοῦ ἀντιτέχνου Wyttenb 6 τιμᾶν τό γε ἀληθὲς *V* τἀληθὲς λέγειν *B* τιμᾶν] εἰπεῖν Ferr in marg Mor | αὕτῶ *V* αὐτῶ *BL* 7 litteris ἐν vocis ἐντεκὼν des. *A* fol 18ᵛ. quae sequuntur usque ad 113, 9 τῆς γυναικὸς uno folio amisso perierunt ἐκτεκὼν Ferr Mor | γοητεύοντι *B* 8 ἐξέπληττέ τε καὶ *B* 10 προσπεσών τῳ scripsi e *BV*, ut coniecerant Re Wyttenb Cobet Mnem. N. S. III 248 προσπεσὼν τῷ *C* (prius σ abreptum) *PL* 11 διασπάσαι scripsi praeeunte Cobeto l. l. qui διασπάσαιτο coniecit διαρπάσαι libri διαρπάσαιμι Re Anim 13 ταύτη *L* 14 προειπὼν *L* | οὕτως ἂν *VL* 17 ἅπασι· *B* | ὑγίεια *V*

ἐν ἑκάστῃ πηδήμασιν, ὁρμαθοῖς νέων, ἐπιδόσει νέων, νυκτερινοῖς πόνοις, μεθημερινοῖς ἱδρῶσι, τιμαῖς, εὐνοίᾳ, φίλτρῳ. 52. *τῶν δ' εἴ τις ἤρετο ὁντινοῦν, ὅτῳ μεγίστῳ καλλωπίζοιτο ἡ πόλις, τὰς ἐμὰς ἦν ἐν αὐτῇ διατριβὰς ἀκοῦσαι. ἐκείνη γὰρ αὖ ἡ πρὸς τοσοῦτον ἥκουσα μεγέθους τε καὶ κάλλους τῶν τε ἄλλων ἀγαθῶν, ὅσα γῆ τε καὶ θάλασσα δίδωσιν, οὐδενὸς ἂν ἐν μνήμῃ μεγαλαυχίας πρὸ τῶν ἐμῶν ἐμνημόνευσεν, ἐπεὶ καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν | τῆς πλησίον πόλεως τοῦτο* R 39 *ἀντεξῆγεν, ὡς ἡ μὲν εὐθηνοῖτο θεάτρων ἡδοναῖς, αὐτὴ δὲ φορᾷ παιδείας καὶ ὡς ἡ μὲν οὐδὲ φυλάξαι παρὸν εἰδείη καλόν, αὐτὴ δὲ καὶ ἀπὸν κτήσασθαι.* 53. *ἐγὼ δὲ ἐῴκειν ἀνδρὶ κατακεκλιμένῳ πρὸς πηγαῖς τε διαφανῶν ὑδάτων καὶ ὑπὸ δένδρων παντοίας ὑπεραιωρούντων χάριτας ἐστεφανωμένῳ τε καὶ συνεχῶς εὐωχουμένῳ κατὰ τὸν Αἰγύπτιον ἐκεῖνον, ὃς ἐσοφίσατο μακρὸν αὑτῷ τὸν βραχὺν γενέσθαι χρόνον. ἐποίει δέ μοι τὰς ἡδονὰς οὐ τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν, τὸ δὲ τὰ τῶν λόγων εὖ καὶ καλῶς χωρεῖν καὶ τὸ τὰς Ἀθήνας τῆς Βιθυνίας καταβοᾶν, ὥσπερ γεωργοὶ γεωργῶν ῥύακος ἀρχαίου κωλυθέντος ᾗ πρότερον ῥεῖν. οὕτω τὸν ἐκεῖσε*

---

1 Plat. Ion. 536 A 10 Dem. de fals. leg. p. 413, 9 16 *Μυκερῖνον* Her. II 133· 20 Cf. Hermog. de inv. II 2 (Rh. gr. III 83 sq. W)

---

3 *τῶν*] fortasse praeferendum *πολιτῶν* 4 *τὰς ἐν αὐτῇ ἂν ἐμὰς B* | *ἦν* scripsi *ἂν* libri et edd 5 *ἀκούσαι V* 8 *ἐμνημόνευεν L* 9 *τοῦτ' V* 10 *η* in *εὐθηνοῖτο* in ras C^f *εὐθ*$\overset{η}{ε}$*νοῖτο P* 11 *δὲ* om *L* 12 *αὕτη V* 13 *κατακεκριμένω CPB* Ferr *κατακεκρυμμένω L* Mor 14 *τε* inserui e *BVL* 17 *μακρὸν* e *μακρὰν* corr C^2 | *αὑτῷ* scripsi *αὐτῷ* libri et edd 18 *τὰ* om *L* 21 *ἀρχαίου*] *ἑτέρου* Ferr

δρόμον τῶν νέων παλαιόν τε καὶ ἐξ ὅσουπερ ἐμπορία λόγων, ἥδε ἔστησέ τε ἡ γῆ παρ' αὐτῇ καὶ ἔπεισε μὴ πόρρωθεν πονηρὰ λαμβάνειν ἐξὸν ἐγγύθεν ἀμείνω. 54. καὶ μὴν ὅ γε ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁ Ἡρακλεώτης σωροὺς ἐφ' ἁμάξης ἧκεν ἄγων βιβλίων, ποιῶν με οἷς ἐβουλόμην
R 40 πλούσιον· ἐπεὶ εἰ γῆν τε καὶ | ὁλκάδας καὶ συνοικίας ἐδίδου, δοκῶ μοι τὸν ἄνθρωπον ἂν ἐπαινέσας αὐτὸν κελεῦσαι ἔχειν. οἷόν τι καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐποίησα τὸν ἐπὶ δεῖπνόν τε ἅμα καὶ αὐτὴν τὴν θυγατέρα καλοῦντα μόνην ἐν μεγάλοις αὐτῷ τρεφομένην χρήμασι, τὴν μὲν γνώμην ἐπαινέσας, κελεύσας δὲ ζητεῖν νυμφίον, ὡς ἔμοιγε οὔσης ἀντὶ γυναικὸς τῆς τέχνης. 55. περὶ ἣν οὕτω τὴν ἔνθεον ἐμεμήνει μανίαν ἡ Νικομήδους πόλις, ὥστε ἤδη με κἂν ταῖς θερμαῖς κολυμβήθραις τὰν τῷ διδασκαλείῳ ποιεῖν καὶ μηδὲ ταῦτα ἔξω τοῦ νόμου τοῖς ἰδιώταις εἶναι δοκεῖν. οὕτως ἡμῖν ἅπασα ἡ πόλις καθειστήκει μουσεῖον· οἵ γε καὶ τοὺς προλόγους παραλαμβάνοντες, τἄλλα ἐκβάλλοντες ᾄσματα, ᾄδοντες πανταχοῦ διετέλουν. 56. ἡ μεγίστη δὲ τῶν εἰς εὐφροσύνην ἀφορμὴ τὸ σαφεῖς κεκτῆσθαι φίλους, ὧν οὐδὲν ὅ,τι οὐ λείπεσθαι τῶν δοκούντων ἀγαθῶν ὁ Εὐριπίδης φησίν, εἰδώς, ὅτι οὗτοι οἱ σαφεῖς οὐκ

---

4 Κρισπῖνος p. 96, 7 22 Eur. Or. 1155 sq. cf. IV 861, 26. ep. 487

---

18 ἤτοι·ἀπορρίπτοντες V

---

1 ὅσου L 2 αὐτῇ L 5 μὲν L 6 εἰ ex εἰσ corr C 9 ἐμέ τε ἅμα Gasda 10 αὐτῷ Mor Re | τῆς μὲν γνώμης V et Gasda 12 ἐμοί γε PBV 14 κἂν CP Mor Re 15 τ' ἂν CPV Mor Re | μηδ' ἐνταῦθα Re Anim 19 δὴ libri Ferr et γρ Mor in marg 20 κε in κεκτῆσθαι in ras P[4] 21 ὅτι οὖν L ὁτιοῦν Mor

οὐσίας μόνον ἀποσταῖεν ἂν ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδείων, ἀλλὰ κἂν ἀποθάνοιεν, ὧν δὴ γενέσθαι καὶ τὸν τῆς Θέτιδος υἱόν, ὃς ἐπρίατο τῆς ψυχῆς τὴν ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου δίκην. ταύτης οὐδέν τι νωθροτέρας ἐνταῦθα ἐκτησάμην φιλίας. 57. ὧν εἰ τὴν Ἀρισταινέτου | φαίην ὑπερφέρειν φιλίαν, οὐδένα ἂν νεμεσῆσαί μοι R 41 δοκῶ τῶν τιθεμένων δευτέρων· ᾧ μοι καὶ ἡ μήτηρ καὶ εἴ τῳ ἄλλῳ λύπην ἐνεποίουν ἀπών, εἰκότως ἂν ἐγκαλοῖ. ἐκεῖνος γὰρ δὴ καὶ τὰ τοῦ 'κείνου τρόπου φάρμακα τῶν γλυκέων τούτων ἐφάνη γλυκύτερα.

58. *Καίτοι τίς φιλομήτωρ μᾶλλον ἐμοῦ*; τεκμηρίῳ δὲ μεγάλῳ τοῦτο ἀποδεικνύσθω. γῆν οὖσάν μοι πατρῴαν ἀπέδοτο, ὁ δὲ ἐωνημένος ἐπ' Ἰταλίας πορευόμενος δείσας, μὴ παρακαλέσας ὕστερον τὴν συμμαχίαν τῶν νόμων ἢ ζώσης τῆς μητρὸς ἢ οἰχομένης ἐπιστρατεύσω τῇ πράσει, λύειν ἤδη ταύτην ἢ βεβαιοῦν ἐδεῖτο. ἠρόμην οὖν, εἰ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς πεπραμένοις εἴην, ὡς οὐδὲ τούτῳ μαχούμενος· καὶ ὃς τὸ βιβλίον προὔτεινεν, ὡς προσλάβοι ταυτησὶ τῆς χειρὸς γράμματα, καὶ ἡ μὲν ἔγραφεν, ὁ δὲ οἷς ἑώρα διηπίστει. 59. δεινὰ δὴ δο-

2 Il. σ 90 sq.

2 ἐπαποθάνοιεν MSchmidt Philol. X 614 | δεῖ *L* 4 τοι *L* | νωθροτέραν *V* 5 φιλίαν *V* 7 ᾧ μοι uncis inclusit eiusque loco scholion quod est in *B* et Ferr in marg τῷ Ἀρισταινέτῳ ἂν αἰτιάσαιτό τις δικαίως, φησί, τοῦ ἀπεῖναι ἐμὲ καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἐπιτηδείων. ἡ ἐκείνου γάρ, φησι, φιλία τούτων οὖσα ἰσχυροτέρα λήθην ἐκείνων ἐνέβαλε τῇ ἐμῇ ψυχῇ, ut ipse ait, e codice Romano in textu posuit Mor, expulerunt Valesius ad Ammian. Marc. XVII 7, 6 et Re ᾧ] ὅ *V* 8 ἐνεποίει *L* 13 μήτηρ ante ἀπέδοτο Ferr in marg, uncis inclusit Mor, retinendum censuit Re | Ἰταλίαν *VL* 17 πεπραγμένοις *L* 19 προσλάβη *V* sed οι supra η r 20 δεινὰ δὲ δὴ *L*

R 42 κῶν ἐμαυτῷ | δρᾶν, εἰ τὴν οὕτω στεργομένην μὴ συνὼν γηροτροφοίην, ὁπότε ἀκούοιμι φθεγγομένου τοῦ φίλου, δεσμὸς τοῦτο ἦν, ὥστε καὶ ἡνίκα δεῦρ' ἐπανῄειν, ἐπὶ μόναις ταῖς παρ' ἐκείνου τοῦτο ἐπράττετο ἀνάγκαις ἀπειλοῦντος ἦ μὴν χείρω με, εἰ τούτῳ ἀτιμάσαιμι τὸ δίκαιον, νομιεῖν.

60. *Πλείοσι τοίνυν* καὶ μείζοσιν ἀγαθοῖς τὰ δυσχερέστερα ἠφάνιζεν ἡ Τύχη, καὶ ἡ λύπη μικρὰ διὰ τὸ πλῆθος ἦν τῶν ἡδονῶν, μᾶλλον δὲ οὐδὲν τοσοῦτον, ὁπόσον καὶ ἀνιᾶσαι δύνασθαι, ὥσπερ αὖ καὶ τοῖς ἀριστεύουσιν ἃ πλήττονται κοῦφα διὰ μέγεθος ὧν δρῶσι. λεγέσθω οὖν καὶ τὰ χείρω· τῇδε γὰρ ἂν καθαρώτερον φανείη τὰ βελτίω δεικνυμένων τῶν ὑπ' αὐτῶν νενικημένων.

61. Ὁ μὲν δὴ παῖς ἄνηβος ἐλπίσιν ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῶν οὓς ἀναπείθουσιν ἀποκτιννύντων πεντακοσίους τε καὶ χιλίους ὑφελόμενος στατῆρας ᾤχετο, ὡς εἰκός, ἀποθανούμενος μέλλοντός μοι δέξεσθαι τοῦ ἄρχοντος
R 43 λόγον, καὶ | ἐπεδεικνύμην κινούμενος τὰ εἰωθότα τῶν ἀκροατῶν τῇ κλοπῇ τεταραγμένων, ὥστε εἶναί μοι διπλοῦν τὸ θαῦμα, τὸ μὲν ὡς λέγειν ἐπισταμένῳ, τὸ δὲ ὡς τὰ τοιαῦτα φέρειν· καὶ τρίτον γε ἕτερον προσεγεγόνει διωθουμένου μου τὸν ἠθροισμένον ἐκ τῶν πό-

---

1 ἐμαυτὸν (ῷ supra) L 2 γηροτροφείην corr. in γηρωτροφοίην L² | ὁπότ' L ἀλλ' ὁπότε Re Anim ὁπότε δὲ Gasda 3 δεῦρο CP Mor Re 5 ἢ Ferr ἦ MorRe | μὴ Ferr | τούτῳ scripsi τοῦτο libri et edd 7 *Πλείοσι τοίνυν* L in marg | δυσχερέστατα B Mor Re 9 οὐδὲ Gasda 10 ἀνιᾶσαι supra ἀνιᾶσθαι Par (Gasda I 16) et coni Re ἀνιᾶσθαι reliqui libri et edd 12 λεγέσθω — χείρω om B 15 Ὁ] ὡς L | μὲν ἐμὸς δὴ Ferr in marg Mor

λεων ἄργυρον παριόντα τὸν ἐξεληλυθότα χρυσὸν θεραπεύειν πειρωμένων τοῖς παρὰ σφῶν τὴν βλάβην.

62. *Ταυτὶ μὲν ἀφείσθω τὴν ζημίαν ἔχοντα ἐν χρήμασιν, ἃ δὴ διαπτύσειεν ἂν ἀνὴρ ἐλεύθερος. ἀλλ' ἐνόσει μὲν ἡ γυνὴ τῷ σοφιστῇ τὰς φρένας, ὁ δὲ οὐ βουλόμενος ταῦτ' εἶναι τῆς τοῦ σώματος πονηρίας ἐπ' ἐμέ τε ἦγε τὴν αἰτίαν καὶ κακοῖς ἑπόμενος παραδείγμασι βιβλογράφον καὶ αὐτὸς εἷλκε καὶ οἰχομένης δὴ τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ τάφου μετὰ δακρύων εἰς τὸ δικαστήριον ἐλθὼν κατήγορος μὲν κατὰ τοὺς νόμους οὐδὲ οὕτως γίνεται, τοσοῦτον δὲ εὗρε, τὸ δῆσαι τὸν ἄνθρωπον.* 63. *ἐπὶ τούτοις τὸ* | *πρᾶγμα ἀνέστραπτο* R 44 *τοῦ μὲν φεύγοντος τὴν κρίσιν, ἐμοῦ δὲ ἐπαναγκάζοντος. ὁ δικαστὴς δὲ ἄρα ἐγέλα, εἰ περὶ γυναῖκα ἐγὼ παρανήλισκον τὸν θάνατον ὑπερβὰς τὸν σοφιστήν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀθλητὴς κτεῖναι ἔχων τὸν ἀντίπαλον τούτῳ μὲν ἠρνεῖτο συμπλέκεσθαι καὶ διέσωζε, τὴν τεκοῦσαν δὲ αὐτὸν ἥρπαζε διὰ δαιμόνων. τῷ μὲν δὴ ἔργον ἦν φεύγειν, ὁ δικαστὴς δέ, οὐδὲ γὰρ ἀνίην, εἷλκέ τε διὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐπηνάγκαζεν ἢ λαβεῖν ἢ δοῦναι δίκην, τὸν γὰρ αὖ νόμον οὐκ ἐᾶν κεναῖς αἰτίαις ὑβρίζειν. ὁ δὲ πεσὼν ἱκέτευε μὴ ἄτιμος ἀπελ-*

---

1 *ὃν παῖς ἐκεῖνος ὑφαιρησάμενος ᾤχετο* post *χρυσὸν* Ferr in marg Mor expunxit Re 4 *ν ἂν* in *διαπτύσειεν ἂν* in ras C^{t} *ἂν* om *B* 6 *σωτηρίας L* 7 *τε* om *V* 8 *βιβλιογράφον* edd 9 *ἀπὸ τοῦ* denuo incipit *A* fol 19 *τοῦ* om *B* 11 *γίγνεται L* | *εὕρετο, δῆσαι* Re Anim *εὕρετο, ἔδησε* coni idem in edit. 12 *ἀντέστραπτο L* Ferr in marg Mor Re 14 *δὲ*] *τε* Re 15 *αν* in *παρανήλισκον* suprapos. C^{2}, *η* in ras P^{2} *ἀνήλισκον* Ferr *παρέπεμπον* Ferr in marg Mor 17 *ἠρνεῖτο* corr ex *ἡιρεῖτο* C^{n} et Par (Gasda I 16) *ἡιρεῖτο A* *ᾑρεῖτο* *PVL* Re *ἡρεῖτο B* Ferr Mor | *διέσωιζε AC* 19 *ἀνίειν V* *ἀνήειν L* 21 *αὖ* delendum censet Re

θεῖν μηδὲ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ πένθους ἐκεῖνα νομισθῆναι. 64. *ἐλεεῖ τὸν σοφιστὴν ὁ δικαστής, καὶ οὐκ ἐμεμψάμην τὸν οἶκτον· ἐμοὶ γὰρ εἴη τὸν ἐχθρὸν εἰς* R 45 *συγγνώμην καταφεύγοντα ἰδεῖν καὶ | οὐδὲν ἂν ἑτέρας δέοι δίκης, καὶ δὴ καὶ φίλον εἶναι βουλόμενον οὐκ ἀτιμάσω· ὅστις δὲ αἰσχυνόμενον τὸν ἡμαρτηκότα ὁρῶν προσαπολέσαι βούλοιτ' ἄν, θηριώδης τε οὗτος καὶ οὐκ αἰσθανόμενος, ὡς ἀνθρώπῳ γε ὄντι γένοιτ' ἄν ποτε ἴσως εἰς τὴν τῶν ὁμοίων χρείαν πεσεῖν. ἀλλ' οὐχ οἱ Βιθυνοὶ πρὸς ἐκεῖνον οὕτως, ἀλλ' ὁ μὲν ἀπαντῶν ἐξετρέπετ' αὐτόν, τῷ δὲ πρόνοια μὴ ἀπαντῆσαι, τὸ δὲ μὴ κεκολάσθαι τοῖς προσήκουσι τὸν ὑβριστὴν ἤδη τινά τι καὶ ἀπορρῖψαι εἰς τὸν ἐψηφισμένον καίτοι σφόδρα ἀγαπώμενον ἠνάγκασε.* 65. *πιεζόμενος δὴ πολλαχόθεν καὶ οὐκ ἀποχρώντων οἱ τῶν λόγων ἄλλως τε καὶ τοῦ τρόπου προσδιαβεβλημένου τρέπεται ἐπ' ὠνὴν τῶν νέων, χρημάτων οὐ φειδόμενος πολλῶν οἱ προσιόντων ἐκ γῆς· οἱ δὲ δέχονται μὲν τὸ διδόμενον, σφᾶς δὲ αὐτοὺς οὐ προΐενται, ἀλλ' εἰς μέσον τε τὸ* R 46 *ἀπόρρητον | ἤγετο καὶ γέλως διὰ τῆς πόλεως ἐχώρει, οἷα μὲν ἐμεμηχάνητο, οἷα δὲ ἤλπισεν, οἷα δὲ ἐπεπόν-*

1 *αὐτοῦ* libri et edd 3 post *γὰρ* rasura 2 litterarum in *A* num *γὰρ ἀρκεῖ?* 4 *καταφυγόντα L* 7 *βούλοιτο ACPBL* edd 9 *ἴσως*] *οὗτος B* | *ἐμπεσεῖν L* | *οὐχὶ Βιθυνοὶ B* 10 *ὁ* — 11 *πρόνοια*] *οἱ μὲν γὰρ τῶν Βιθυνῶν ἐξετρέποντο αὐτὸν ἀπαντῶντα, οἱ δὲ προυνοοῦντο* Ferr in marg quae in textum recepit Mor cancellis inclusa aeque ac quae addidit: *μὴ ἀπαντῆσαι αὐτῷ. ἤδη δὲ καί τις ἠναγκάσθη ὑβρίσαι καὶ τὸν ψηφισάμενον αὐτὸν μηδὲν παθεῖν· καίτοι πολλὰ ἀγαπώμενον· τοσοῦτο* [*φησὶν*] *ἐμισεῖτο ὑπὸ πάντων Βιθυνῶν ὁ σοφιστὴς ἐκεῖνος* expunxit omnia Re 11 *αὐτόν* scripsi coll. Dem. fals. leg. § 225 p. 411, 12 *οὗτος ἐκτρέπεταί με νῦν ἀπαντῶν ἂν* libri et edd 13 *ἀπορρίψαιεν τὸν L* 14 *ἠνάγκασεν A ἠνάγκασας L* 18 *προσιόντων L* et Re *προσόντων* reliqui libri Ferr Mor

θει. 66. *ὡς δὲ αὐτῷ μόνος Βιθυνῶν συνελάμβανεν ἀνὴρ εἰς ὅ,τι ὁρμήσειεν ἀπαύστῳ φιλονεικίᾳ χρώμενος φήσας ἐν τῷ περὶ τουτωνὶ τῶν δώρων λόγῳ τε καὶ ἐλέγχῳ καὶ γέλωτι μηδὲ τὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὄνομα σεσιγῆσθαι ὡς δὴ τοῦ τε ἔργου κεκοινωνηκυίας τῶν τε ἀνηλωμένων, ἐπὶ ζεῦγος ὀρικὸν ἀναβὰς ἤλαυνεν ἐπὶ Καππαδοκίας παρὰ ἄρχοντα φίλον εἰδότα χάριτι βλάψαι νόμον, νέω δὲ ἄρα τώδε πάντα ἀλλήλοιν Ἀθήνησι κεχαρισμένω διὰ τέλους ἔμελλον τοῦτο ποιεῖν. ὁ δὲ παρασκευῆς τε αὐτὸν τῆς πρὸς τὸν Περσικὸν πόλεμον ὃς τότε ἦν, ἑτέρων τε προμηθείας οὐ μείονος ἀξίων μένειν ἀναγκαζόντων πάντα τὰ μέγιστα μικρὰ ἡγησάμενος ἀναστὰς ἐφέρετο γυμνῷ τῷ ξίφει προπέμψας στρατιώτην, ᾧ χρῆν με εἰς Νίκαιαν ἕπεσθαι τῶν νέων ἄγοντα ἑπτὰ τοὺς ὅτι μὴ σφᾶς αὐτοὺς ἀπέδοντο, ἠδικηκότας.* 67. *Νικομηδεῖς μὲν οὖν ἡμᾶς ἔτι ζῶντας ἐπένθουν, ὥσπερ οὓς εἰς τὸν Λαβύρινθον ἔπεμπον Ἀθηναῖοι. σωτὴρ δὲ ἄρα ἡμῖν | ἔμελλε τῆς Τύχης* R 47 *βουλομένης Ἡρακλῆς ὁ Διὸς ἔσεσθαι καὶ προὐδήλου γε, ὃ ποιήσει καὶ ὡς σβέσει τὴν πυράν, ὀνείρατι· πυρὰν γὰρ δὴ μεγάλην ἐν μέσῃ τῇ Νικαίᾳ τῶν τινα Ἀντισθένους μιμητῶν ἐδόκουν ἐφιζάνοντα σβεννύειν καὶ εἶναι κρεῖττον τοῦ πυρὸς τὸ σῶμα. θαρρῶν δὴ τοῖς*

---

7 p. 116, 15 21 p. 116, 11 17 Plut. Thes. 17.

---

2 *ἀνὴρ — χρώμενος* citat Plan fol 21 5 *ε* in *κεκοινωνηκυίας* in ras *C*² 7 post *παρὰ* rasura duarum litterarum in *A* 8 *νέων* Re | *τῶδε L* 9 *διατέλους BV* 11 *ἑτέρω L* 12 *ἀξιῶν L* 13 *γυμνὸς B* 16 *α* in *ἠδικηκότας* in ras *C*² | *Νικομηδεῖς* — 18 *Ἀθηναῖοι* citat Plan fol 21 | *Νικομηδεῖς*] *ἐκεῖνοι* Plan | *ἡμᾶς* om *L* 18 *ἡμῖν ἄρα B* 20 *ποιήσοι V* | *σβέσοι V* 21 *γὰρ*] *μὲν L* | *ν* in *νικαία* in ras *P*²

τε ἀπὸ τῆς ἀληθείας τῇ τε ἐπαγγελίᾳ τῆς ἐπικουρίας ᾔειν· οἱ συνήγοροι δὲ ἡμῖν μέχρι Λίβου μὲν ἧκον, αὐτοῦ δὲ καταδύντες ἀπεσκόπουν, ὅπη τὸ πρᾶγμα πεσεῖται, καὶ ἀναφανέντες ἐπὶ τῷ τέλει συνέχαιρον, ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοῖς Ἀθηναίοις. 68. ἦν δὲ ἄρα κἀκεῖνο Ἡρακλέους τὸ ἔργον, ὃς καὶ ἡμῖν τὸ νέφος ἀπέωσεν· ᾖδον μὲν γὰρ ἀλεκτρυόνες καὶ ἐκήρυττον οἱ κήρυκες, ἐκρούετο δὲ ἡ θύρα καὶ ὅτῳ μέλει τῶν τοιούτων, ἐβόα καταβαίνειν.
R 48 ἐκαθήμεθ' οὖν ἐν μυροπωλείῳ | τινὶ τὸν καιρὸν ἀναμένοντες Ἄλκιμός τε καὶ ἐγώ (τὸν Ἄλκιμον τοῦτον θεοῦ τινος ἔγωγε παῖδα ἡγοῦμαι γεγονέναι, μὴ γὰρ ἂν ἐξ ἀνδρὸς φῦναι τοιοῦτον). σμικρὸν δὴ πρὸ μεσημβρίας οὐδενὶ κόσμῳ κεκραγὼς ὁ συκοφάντης ἔστειχεν ἡμιμανὴς κεκρατῆσθαι τῇ βαφῇ καὶ Φιλάγριον λέγων, ἡμῖν γε οὐ συνετὰ λέγων. 69. καὶ αὐτίκα ὁ δικαστὴς ἐξῄει, καὶ φαιδροὺς ἑωρῶμεν τοὺς φίλους ὡς δὴ ἐπ' ἀγαθῷ τῳ, τουτὶ δὲ ὅ,τι τε ἦν ὅτῳ τε τρόπῳ συμβάν,

5 Her. VI 120 7 Il. ο 668

4 ἤτοι μετὰ τὸ τέλος *V* 5 παρ' αὐτὴν γὰρ τὴν μάχην (αὐτῇ γὰρ τῇ μάχῃ *P²B*) κληθέντες τότε μὲν οὐχ ἧκον διὰ τὴν πανσέληνον (δ. τ. π. om *B*), ὕστερον δὲ συνηδόμενοι Ἀθηναίοις τῆς νίκης (τῇ νίκῃ *P²*), ἧς καὶ Ἡρακλῆς μετὰ τοῦ Πανὸς γέγονεν αἴτιος *P²B*

2 ο prius in συνήγοροι in ras *C²* 3 ὅπηι *A* ὅποι *B* Ferr 10 ἐκαθήμεθα *CP* Mor Re | μυροπωλίῳ *AP* Ferr μυροβολίῳ *C* 12 θεοῦ — 13 τοιοῦτον citat Plan fol 21 θεοῦ παῖδα τινὸς ἔγωγε Plan | ἔγωγε om *VL* 13 ἂν om Plan | ἀνθρώπου Plan | μικρὸν *VL* 15 κεκρατῆσθαι — 16 συνετὰ λέγων citat Thomas Mag. s. v. ἀσύνετος p. 28, 8 παρὰ Λιβανίῳ ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· κεκρ. κτλ., cuius verba non sine mendis in margine codicis *B* m² repetita sunt 15 λέγων corr *B²* in λόγων quod etiam schol. in marg e Thoma praebet

εἰδέναι οὐκ ἦν, πρὶν δή τις τῶν ἡμῖν εὔνων πόρρωθεν ἐσήμηνε τῇ χειρὶ τὸν πολέμιον πεφευγέναι, τῷ δικαστῇ γὰρ ἀνάγκην ἐξαίφνης τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς ἐπιπεσεῖν· ἐγνωκότι γὰρ ἐπὶ πρόδηλον εἰσάγειν σφαγὴν ἥκειν τινὰ ἄγγελον τῆς | Φιλίππου κινήσεως καὶ δεῖν ἤδη R 49 θεῖν καὶ δέχεσθαι τοῖς ὅροις τὴν βλοσυρὰν ἀρχήν· καὶ τὸν δείσαντα εἰπεῖν ἀπολωλέναι τὸν καιρὸν τῇ χάριτι καὶ εἶναι τοῦ νόμου τὸ κράτος, δεῖν οὖν ἢ γραφὴν ἀπενεγκεῖν ἢ μὴ ἀγανακτεῖν ὑπὸ ἀνάγκης νικώμενον. διὰ ταῦτα ἐκεῖνον μεμνῆσθαι τῆς βαφῆς ὡς δὴ μεταπεπεισμένου. 70. καὶ ὁ μὲν ὃν θυμὸν κατέδων ᾤχετο οἴκαδε στένων, ὁ δὲ οἷς ἔδωκεν ἂν ἐρυθριῶν καλέσας ἐμὲ καὶ παρ' αὐτὸν καθίσας ἐν τῷ δικαστηρίῳ τρίβων τῇ χειρὶ τὸ πρόσωπον διασύρων τε τοὺς ὑπὲρ τοῦ σοφιστοῦ παρὰ τοῦ φίλου λόγους | ἠξίου με πράως τε ἔχειν τῇ παρ' αὐτὸν ὁδῷ καὶ R 50 μηδὲν οἴεσθαι τῶν πεπραγμένων πεπρᾶχθαι, φήσαντος δέ μου καὶ πρὸ τῶν αὐτοῦ λόγων ὧδε ἔχειν πίστιν ἀπῄτει τῶν εἰρημένων, εἶναι δὲ πίστιν, εἰ ποιησαίμην αὐτὸν ἀκροατὴν ἐν μέσοις Νικομηδεῦσι λόγου τινός. καίτοι ὅ γε Φίλιππος, ἔφη, καλεῖ, ταυτὶ δὲ ὅμως προτετιμήσθω. 71. νεύω καὶ ὑπισχνοῦμαι, καὶ ἦμεν ἐν τῇ Νικομήδους καὶ εἰσῆγον τὴν ἐπίδειξιν. ἔπειτα ἧκέ

---

5 Gothofred. Prosopogr. cod. Theod. 378   11 Il. ζ 202

---

1 *πρὶν δή — 2 πεφευγέναι* citat Plan fol 21 *πρὶν δή] καί* Plan *πόρρωθεν* om Plan 2 *ἐσήμαινε L* Plan 3 *δήμου B* 4 *ἐσάγειν ACPL* Mor Re num *ἐξάγειν?* 6 *ἐπὶ τοῖς ὅροις?* 9 *ἀνάγκης* supra *ἀνάγκην L*[2] 10 *διαταῦτα BV* | *ἐκείνου L τὸν συκοφάντην* Mor 12 *ἔδρασεν ἀνερυθριῶν?* 13 *αὑτὸν* Re *αὐτὸν* libri Ferr Mor 21 *καί τοτε ὅ τέ L* *τε* in *γε* corr *A*[2] | *καλεῖν B* 23 *ἧκε* ex *ἧκεν* corr *C* *ἧκεν A*

ποθεν, ὥσπερ πνεῦμα, ὁ συκοφάντης ἄγων τὸν ὑπόπτην ἐκεῖνον καὶ ἔφασκε δεῖν τὸν ἐκείνου φθάσαι λόγον, πρὶν ὑπὸ κρότου πολλοῦ καταληφθῆναι τὸν δικαστήν. ὁ μὲν οὖν ἤσχαλλεν, ἐγὼ δὲ συνεχώρουν. ὁ δὲ εἰσελθὼν ἦν αὐτὸς καίτοι γε λέγων ἐν πεντεκαίδεκα ἀνθρώ- R 51 ποις αὐτὸς δεηθεὶς τὴν ἐμὴν ἀπεῖναι | μερίδα. ὡς γὰρ εἶδε τὸ στάδιον, ἰλιγγιάσας ἐξενήνεκτο τῆς μνήμης καὶ ἐβόα μηδὲ τότε πεπαῦσθαι τὸν γόητα ἐμέ· τοῦ δὲ ἀναγνῶναι κελεύσαντος, εἰσελθεῖν γὰρ λόγον, οὐ μνήμην κρινῶν, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφη δύνασθαι τὸ αὑτῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιεῖν. ἀλλ' ὁ δεῖνα λαβὼν ἀναγνώσεται, δείξας τῶν ῥητόρων τὸν ἄριστον. ὁ δὲ ὡς τοῦτο ἤκουσε, ῥίψας τὸ βιβλίον ἀπῄει πιμπλὰς τὴν ἀγορὰν ἀνοήτων ῥημάτων. 72. τῆς δὲ ὑστεραίας ὁ μὲν ὄχλος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, τοῦ δὲ ἐγγὺς ἐγὼ τὴν φωνὴν ἀνακινῶν τε καὶ ἀποπειρώμενος, ὁ δὲ ἄρχων περὶ ἔξοδον, ὁ δὲ αἴσχιστα ἀπηλλαχὼς ἐκεῖνος ἐξ ἀκροπόλεως ἐπὶ τὸ σῶμα τοὐμὸν ὡπλισμένος παρῆν, καὶ ἐμὲ μὲν αἱ θύραι ῥύονται τοῦ νεὼ τῆς Τύχης, οὗπερ καὶ ἐκαθήμην. τὸν ἄρχοντα δὲ καὶ πρὸ τῶν R 52 λόγων τῇ 'κείνου τόλμῃ κτῶμαι, καὶ σὺν | εὐνοίᾳ μὲν εἰσέρχεται, γενόμενος δὲ ἐραστὴς ἀνίσταται καὶ παρα-

1 post *ἄγων* rasura duarum vel trium litterarum in *A* 3 *καταληφθέντα L* 5 *ὁ αὐτὸς?* | *γε* om *BVL* | voce *ἀνθρώποις* in *A* fol 20 incipit manus saeculi XIII/XIV 9 *κελεύσαντος* scripsi e *VL* *κελεύοντος ACPB* edd 10 *κρινῶν* Gasda et Cobet Mnem. III 248 *κρίνων* libri edd | *ὁ δὲ B* 11 *αὐτῶν L* 12 *τῶν* e *τὸν* corr *L*[2] 16 *ἀνακινῶν* defendi potest coll. Plat. leg. IV 722 D *οἷόν τινες ἀνακινήσεις* et Aristox. fr. rhythm. elem. p. 282 ed. Mor *ἡ φωνὴ κινεῖται* Harm. I § 26 p. 8 et 9 (Johnson, Transactions of the American Philological Association XXX p. 42 sq. et Studies in honor of B. L. Gildersleeve, Baltimore 1902), sed fortasse praeferendum *ἀσκῶν* 19 *νεὼ*] *γρ. βωμοῦ* Mor in marg 20 *καὶ* om *B* 21 *τῆ'κείνου B*

χρῆμα γράμμασι συγγενεῖς τε, οἳ αὐτῷ παρ' ἄλλοις διέτριβον, φίλων τε παῖδας εἰς ἓν τοῦτο διδασκαλεῖον ἤθροιζε τῷ λόγῳ τε ὃν ἠκηκόει, συνῆν αἰτήσας τε καὶ λαβών, τῷ συκοφάντῃ τε οἷαν οὐχ ἑτέραν ὀφείλειν ἔλεγε χάριν γνῶναι δόντι ταῦτα, ἃ ἀγνοεῖν ζημία.

73. Ὧν λεγομένων τε καὶ πραττομένων φερομένης τε εἰς ἐκείνους παρ' ὧν ἀπεληλύθειν, τῆς φήμης, οἳ οὐχ ὅτι τὰ ἄστη, ἀλλὰ καὶ τοὺς σμικροτάτους τῶν ἀγρῶν ἀβάτους ᾤοντό μοι ταῖς διαβολαῖς ἐργάζεσθαι, τίς Τέλλος, τίνες Ἀργεῖοι νεανίσκοι διὰ τῶν περὶ τὴν ἅμαξαν τῇ μητρὶ κεχαρισμένοι, τῇ σφῶν αὐτῶν τὴν ἐμὴν εὐδαιμονίαν παρῄεσαν; ὥστε μοι δοκῶ καὶ τῆς αἰτίας ἣν ἐπὶ τῇ γενέσει τούτων ἠτιασάμην | τὴν R 53
Τύχην, ἀφήσειν τὴν θεόν, εἴπερ ἐκ τῆς βασάνου ταῦτα. οὐδὲ γὰρ Μέλανθος δήπουθεν ἠτύχει φεύγων μέλλων ἀντὶ τοῦ Μεσσήνην οἰκεῖν βασιλεύειν Ἀθηνῶν.

74. Ηὐξημένης δὴ τῆς δόξης μυρίων τε ἡμᾶς ἐπαινούντων στομάτων ὄντων τε τῶν καὶ τοῦτο λεγόντων, ὡς συνείην ἀνθρώποις οὓς ἐξέβαλεν ἂν κατὰ τὸν Ἀρχιλόχου φονέα τοῖς χρησμοῖς ὁ Πύθιος, ἐπικειμένων

---

10 Her. I 30. 31. Luc. Char. 10 15 Her. V 65 20 Plut. ser. num. vind. 17. Aristid. or. 46 t. II p. 380 D. Suid. s. v. Ἀρχίλοχος (*Μουσάων θεράποντα κατέκτανες· ἔξιθι ναοῦ*) cf. I 473, 11 R

---

1 *γράμμασι* inserui e *V* et *γρ.* Mor in marg *γράμματι L* om *ACPB* | *αὐτοῦ* Mor | *παρὰ ACB* Ferr 7 *τε* delendum censet Re, fortasse recte 8 *μικροτάτους V* 9 *τὰς διαβολὰς ACP* Ferr *τὰς διατριβὰς B* | *ἐργάσασθαι* Mor Re num *ἐργάσεσθαι?* 13 *ητιασ* in *ἠτιασάμην* in ras *C*² 15 *ει* in *ἠτύχει* in ras *C*² 16 *μεσήνην BL* 17 *δὲ BL* 19 *συνήειν VL* *ἐξέβαλεν* ex *ἐξέβαλλεν* corr *L*²

τε τῶν ἔξω τῆς αἰτίας τοῖς ἐν αὐτῇ γίνονται πρὸς τὸν ὕπαρχον ἱκετεῖαι τῆς ἐμῆς ἀποδόσεως πέρι· ὡς δὲ ἀδικήσειν τοὺς ὑποδεξαμένους ἔφην καὶ ἅμα ἐδεόμην μή με αὖθις ἐμβαλεῖν εἰς ἀηδῆ σιγήν, ἀπελθὼν ὡς δὴ
R 54 οὐκ ἐπαναγκάσων, | ἀνάγκῃ μεταφέρει μείζονι, βασιλείοις γράμμασιν. 75. ἐγὼ μὲν δὴ τὴν τῶν αἰχμαλώτων ἐλυπούμην λύπην, οἳ πατρίδα καὶ ἐλευθερίαν ἀποβαλόντες ἔρχονται ἐν ἀλλοτρίᾳ δουλεύσοντες. καὶ ἐμὲ τοίνυν κατελάμβανε τὸ τῶν μὲν ἡδίστων τε καὶ λυσιτελεστάτων στέρεσθαι, εἰς δὲ τὰ ἀνιάσοντά τε καὶ ζημιώσοντα ἄγεσθαι· χρῆν γὰρ δὴ ἢ συμπίνειν τοῖς δυνατοῖς καὶ περὶ τραπέζας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς διατρίβειν τὸ πλέον ἢ ἐχθρόν τε κεκρίσθαι καὶ πολεμεῖσθαι. ταυτὶ δὲ ὡς ἐναντιώτατα τοῖς τῆς ψυχῆς ἀγαθοῖς, πᾶς ἄν μοι συμφήσαι μεθύσας τε αὐτὸς καὶ ἕτερον ἰδὼν τοῦτο πάσχοντα. 76. τὸ μὲν οὖν δεικνύναι λόγους οὐδὲ ὣς κατέλυσα, καὶ συνῄεσαν οἱ μὲν ἀκουσόμενοι λόγων, οἱ πλείους δὲ θεασόμενοι κινούμενον, οἷα δὴ τὰ τῆς βουλῆς ἐκείνης ἐξ ὅπλων ἢ μουσείων τὸ πλέον. τουτὶ μὲν οὖν οὐ παντάπασιν εἶχε κακῶς, χορὸς δὲ ὃν ἦλθον ἄγων, ὡς τάχιστά μοι διέρρει, τῶν μὲν ἡδοναῖς γοητευθέντων, οἷς δὲ αἱ γνῶμαι βελτίους, οὗτοι [δὲ] δείσαντες, οἶμαι, ὡς δὴ πεφυκότα νέων ψυχὰς διαφθείρειν τὸν τόπον οἱ μὲν εἰς Φοινίκην ἱστία

---

24 Od. ε 269

---

2 ἵππαρχον *ACPB* 3 α in ὑποδεξαμένους in ras *P*[2] 5 ἀνάγκη μεταφέρειν *B* ἀνάγκῃ με μεταφέρει coni Re 8 ἀπέρχονται? | δουλεύσοντες corr. e δουλεύοντες *L*[2] 10 τὰ] τοὺς *A* om *L* 11 γὰρ om Mor 13 τοπλέον *V* | κεκρῖσθαι *AC* 15 ς in αὐτὸς in ras *C*[2] 17 ὣς reposui e libris ὡς edd 20 τοπλέον *V* | ταυτὶ Mor 23 δὲ uncis inclusi | ψυχαῖς *B*

πετάσαντες, οἱ δὲ Ἀθήναζε ᾤχοντο, ἐμοὶ δὲ τοὔνομα ἐλέλειπτο, ὥστε ἐδάκρυσεν ἄν τις, ὑπὲρ | ὁπόσων R 55 ὁμιλητῶν πρὸς ὁπόσην χιόνα παραταξόμενος ἐξῄειν.

77. Περιῄειν οὖν πενθοῦσιν ἐοικώς, τοῖς τε παροῦσιν ἀχθόμενος τά τε ἀπόντα ποθῶν, καί μοι οὕτως ἀκριβῶς ὁ τῶν Βιθυνῶν ἔρως ἐνῴκει μηδὲν ἕτερον ἐπιτρέπων θαυμάσαι, ὥστε ἐπειδὴ θέρος ἦν, αὖθις ἐκεῖσε ἐκομιζόμην ἀφιέντος μὲν οὐδενός, ἀπειλούντων δὲ πολλῶν, κρατοῦντος δὲ τοῦ θεοῦ. λοιμοῦ δὲ ἐλαύνοντος τοὺς ἀνθρώπους μετασχών πως τοῦ κακοῦ καὶ αὐτὸς παραινέσεσιν ἰατρῶν πάλιν ἦν, ἐξ ἧς ἐπεφεύγειν. δευτέρου θέρους ταὐτὰ καὶ ἐτόλμων καὶ ἠναγκαζόμην λιμοῦ ποιοῦντος, ἃ πρότερον ὁ λοιμός. καὶ κατὰ ταύτην γε τὴν πορείαν ἐν Λιβύσσῃ — σταθμὸς δὲ ἡ Λίβυσσα τάφῳ τε καὶ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ κειμένου κοσμούμενος — ἐνταῦθα ἐξ αἰθρίας τε ἀκριβοῦς καὶ δριμυτάτης ἀκτῖνος νέφη συνδραμόντα σκηπτὸν καὶ ποιεῖ καὶ ἀποστέλλει, κὰδ δὲ πρόσθ' ὀρέων Διομήδεος ἧκε χαμάζε, καὶ ἐπεπόνθειν μὲν δὴ ὅσα εἰκὸς ὑπὸ τοῦ τοιοῦδε | πυρός. 78. τοῦ δὲ χάριν ἐραστὴν R 56 πόλεως ἠδικημένον ἀπεκώλυεν ἀπὸ τῶν παιδικῶν ἡ

9 ep. 495   14 Appian. Syr. 11. Cf. O Schwab Berl. Phil. Woch. 1896 n. 52   18 Il. ϑ 134

2 ἰδών post τις inserendum censet Re, at cf. p. 130, 6   6 ἄκριτος M Schmidt Philol. X 615   11 ἐξῆς ἐπιφεύγειν *L*   12 ταὐτὰ scripsi auctore Re Anim ταῦτα libri edd   13 κατ' αὐτήν *V* (et γρ. Patm in marg) κατὰ τὴν *L*   14 ἦν ante ἐν inserit Gasda | ἐν] τὴν ἐν *L* | ἢ *L*   18 ὀρέων *B* et corr in ὀρέων *L*²   19 χάμαζε Mor χαμᾶζε Re | ἐπεπόνθειν μὲν] ἐπεπόνθει μὲν *L* ἐπεπόνθειμεν *V* | δὴ in ras *C*² om *PBVL* Ferr   20 τοῦ om *VL* | τοιούτου Mor γρ. τοιοῦδε in marg   21 [τῆς Βιθυνίας] πόλεως Mor | ἠδικημένων *L* | ἀπεκώλυσεν *V*

Τύχη; τὸ πτῶμα ᾔδει γενησόμενον, ὑφ' ᾧ με καὶ αὐτὸν κεισόμενον. λυποῦσα δὴ τοιαῦτα τὴν σωτηρίαν ἐπόριζε καὶ ἀποστεροῦσα τόπου τινὸς ἐχαρίζετο γῆρας, ἐπεὶ καὶ τὸ εἰς τὴν μεγίστην με πόλιν αὖθις φέρουσα ἐμβαλεῖν οὐ κακοῦν ἐθέλουσα ἔπραττε, κακὸν δέ τι κἀνταῦθα ἰωμένη. 79. *δρῶσα γὰρ αὖ τοὺς μὲν κακοηθείᾳ, τοὺς δέ τινας καὶ ἀγνοίᾳ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν οὐχ ὅπερ ἦν, καλοῦντας, τιμωρίαν δὲ μετονομάζοντας καὶ ψῆφον τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐκ ἐργαστηρίου πονηροῦ τινος ἐπήρειαν, εἶδεν, ὡς ἑνὶ μόνῳ τοῦτ' ἂν ἐξαλειφθείη τὸ αἰσχρόν, εἰ ὑπὸ τῆς πόλεως αὖθις |* R 57 *θηραθεὶς ἐχοίμην ἐν ἅπασί τε οἷς ἔμπροσθεν εἴην νέων τέ τινων ἐκεῖ υἱέων περιεστηκότων θεάτρων τέ μοι πληρουμένων ὑφ' ἡλικίας ἁπάσης.* 80. *καίτοι καὶ πλέον τι τὰ τότε εἶχε· τῶν γὰρ δὴ ἀρχόντων ἀεὶ τοῦ δευτέρου τὸν πρότερον ταῖς εἰς ἐμὲ σπουδαῖς τε καὶ τιμαῖς παριόντος ὁ τέταρτος Φοίνιξ ἀνὴρ ὑπὸ Χαρίτων κυβερνώμενος δόγμα ἠμελημένον ἀνανεοῦται τῆς βουλῆς, καὶ βασιλεὺς συνησθεὶς τῇ πόλει τοιαῦτα ψηφιζομένῃ μυρίαις με κατακοσμεῖ δωρεαῖς, ὧν αἱ μὲν*

---

6 Cf. Eun. vit. § 6 9 Dem. adv. Pantaen. 39 p. 978, 6; adv. Boeot. 2 p. 995, 8; 1010, 24

---

2 *κεισόμενον*] *ᾔδει δηλονότι V*

---

1 *ἤδη L* | *αὐτὸν ᾔδει κεισόμενον* Re Anim 2 *λιποῦσα L* 4 *με* om *L* | *αὖθις ἦλθες φέρουσα L* 6 *αὖ* om *VL*, cancellare aut cum *δὴ* mutare vult Gasda 10 *ἐπίνοιαν B* 11 post *αὖθις* inser. *τῆς μεγάλης* Mor, uncis inclusit Re 13 *τινῶν, τῶν ἐκεῖ δυνατῶν, υἱέων* Re num *τῶν τιμίων ἐκεῖ υἱέων?* *υἱέων* inser m. ant. *A* 15 *τί A* | *τότ' V* 19 *συνησθεὶς* om *B* 20 *με* om *APB* | *κατακοσμεῖ*] *μετακοσμεῖ AB*

ἀξίωσιν, αἱ δὲ πρόσοδον ἔφερον, ὥστε ἄνευ τῶν περὶ γῆν φροντίδων τὰ τῶν γεωργούντων ἔχειν. 81. *ὃ δὲ δὴ τῶνδε μεῖζον ἔργον τῆς Τύχης, μᾶλλον δὲ ὅτου τις ἂν φήσειεν ἀνδρὶ δόξαν τὴν ἀπὸ λόγων οἵωνπερ ἡμεῖς, διώκοντι, μετὰ γὰρ τὴν* | R 58 *τῶν τυράννων κατάλυσιν, ὧν τὸν μὲν λόγῳ, τὸν δὲ χειρὶ Κωνστάντιος ἔπαυσε, δωρεῖται μὲν τοὺς Ἕλληνας τῇ Στρατηγίου πρᾳότητι κόσμον τῆς αὑτοῦ βασιλείας τὴν ἐκείνου νομίζων ἐν ἀρχαῖς χρηστότητα.* 82. *ὁ δὲ οὐκ ἀπείρως μὲν ἡμῶν ἔχων, εἰς πεῖραν δὲ τῶν Ἀθήνησιν ἐρχόμενος καὶ τὰ μὲν δακρύων, τῶν δὲ οὐκ ἀμνημονῶν ἐπέπληξεν Ἀθηναίοις, εἰ ἀξιοῦντες διὰ κάλλη λόγων ἐκεῖσε ἅπαντας καταπλεῖν οὐκ ἐπεισάγουσι τῶν ὄντων σφίσιν ἀμείνω· ἀλλὰ σίτῳ μὲν ἐπεισάκτῳ χρώμενοι διδάσκαλοι τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτοὶ καταστάντες ἅπασιν οὐδὲν ἡγεῖσθε δεινόν, εἰ δὲ περὶ τοὺς λόγους τοῦτο δράσετε, τὰ σεμνὰ ὑμῖν οἰχήσεται; ἐγὼ μὲν οὐδ' εἰ πάντας ὑμῖν κατεχρύσουν τοὺς νεώς, μᾶλλον ἂν ἦν εὐεργέτης ἢ τοιαῦτα εἰσηγούμενος.* 83. *οἱ δὲ πάλαι μὲν ἔφασαν καὶ αὐτοὶ ταυτὶ διανενοῆσθαι,* | R 59 *παθεῖν δὲ ὃ*

---

5 De Vetranione et Magnentio cf. Petr. Patric. fr. 16 (fr. hist. gr. IV 190) et Zonar. XIII 7—9 7 p. 134, 17. ep. 396 14 Dem. cor. § 87 p. 254, 21. adv. Lept. 31 p. 466, 21

---

4 *τίς AB* 8 *βασιλείας* reposui e *VL* Mor *πολιτείας ACPB* Ferr Mor in marg Re 11 *τὰ δὲ BL* 13 *ἐκεῖσε ἅπαντας*] *ἐκεῖσε ἅπαντες C* *ἅπαντας ἐκεῖσε V* *ἅπαντα ἐκεῖσε L* 17 *τοὺς* om *L* 18 *ἡμῖν APBL* | signum interrogationis posui „*aut οἰχήσεσθαι sc. ἡγεῖσθε aut οὐ ταὐτὸ pro τοῦτο*" Wyttenb „*μὴ δράσετε vel ἐάσετε*" Gasda | *ἡμῖν L* 19 *ἂν ἦν*] *ἦν ἂν VL* 21 *φ* in *ἔφασαν* in rasura duarum litterarum *C*²

πολλοὶ πολλάκις, αἰδοῖ βεβλάφθαι, προσλαβόντες δὲ νουθεσίαν βελτίους ἔσεσθαι. καὶ αὐτίκα τὸ μὲν ψήφισμα ἐγέγραπτο· τοὺς σοφιστὰς δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς διήλλαττεν ὁ φόβος, καὶ πυκναὶ μὲν αἱ βουλαί, πολλοὶ δὲ οἱ δρόμοι, καὶ ᾗ χρὴ τοὐπιὸν διενεγκεῖν, ἐσκόπουν. τοῦτο οὔπω πρόσθεν Ἀθηναίους ἀκήκοα δράσαντας οὐδ' αὖ ἑτέρῳ τοιαῦτα εἰς δόξαν παρὰ τῆς Τύχης εὑρημένα. καίτοι καὶ πρότερόν ποτε λόγοι λόγων ἡττῶντο τῶν παρ' ἑτέροις οἱ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ὅμως οὐ φαίνονται κεκληκότες ἑτέρωθεν ῥήτορα. 84. τουτὶ μὲν δὴ κεφάλαιον τῶν παρὰ τῆς δαίμονος ἀγαθῶν νομιστέον· εἰ γὰρ αὖ καὶ παρ' ἑτέρων κλητὸν Ἀθήνη-
R 60 θεν ἐλθόντα νέων ἀρχὴν | κτήσασθαι μακαριστόν, πηλίκης εὐδαιμονίας τὸ Ἀθηναίους εἶναι τοὺς μεταπεμπομένους; ἐγὼ δὲ ἤσθην μὲν κατὰ τὸν Κρῆτα ἐκεῖνον ἐπὶ τὴν κατέχουσαν τὰ πράγματα τῶν λόγων νόσον καλούμενος, οὐ μὴν οὕτω γε ἐπιλήσμων τις ἦν, ὥστ' εἰρήνην τε καὶ ἀσφάλειαν ἐλπίσαι μετὰ τοὺς πολέμους ἐκείνους οὓς ἐτύγχανον ἑωρακώς, ἐν οἷς τραύματα πόνον πολλοῖς ἰατροῖς παρασχόντα συνέβη.

85. Ἦν οὖν δεινῆς ἠλιθιότητος τοὺς ἐπ' ἀλλήλους

---

15 Ἐπιμενίδην (Plat. leg. I 642 D. Diog. Laert. I 110)

---

5 τ in τουπιὸν in lacuna L^2 | μετενεγκεῖν *L* et γρ. Mor in marg 6 οὔπω] ὅπερ *L* 7 εἰς δόξαν post εὑρημένα *APB* 9 ἑαυτοῖς *L* 10 ἑτέρωθεν κεκληκότες *VL* 12 αὖ om *VL* | παρ' om *PB* | ἑτέρους *V* ἑτέρωθεν *ACP* (in quo ἑ m^2 in rasura trium litterarum) *B* Ferr 13 νέων γὰρ ἀρχὴν *L* 14 πηλίκης scripsi e *VL* auctore Re („*aut* πηλίκον εἰς") πηλίκον *ACPB* edd 15 τὸν τῆς παροιμίας post Κρῆτα *B* et suprascr. P^2 17 νῆσον *PB* | τίς *BL* 18 ὥστε *L* 19 πολλοὺς *B* 20 πόνων *L* | ἰατροῖς inser A^2 21 ἦν ⟨ἂν⟩ οὖν?

ὅπλα ἀναιρουμένους, οἷς ἰσχὺς παραπλησία δι' ἴσου πᾶσι παραγενομένη τοῦ χρόνου, τὸν ἄρτι ἥκοντα τὰ σφῶν ἐλέγξοντα τούτους οἴεσθαι μετὰ θυσιῶν τε καὶ αὐλῶν καὶ χορῶν ἐπιστήσειν ταῖς ἀγέλαις ταῖς αὐτῶν. ἤκουον δέ γε πρὸς οἷς ἐτεθεάμην | τῷ μὲν Ἀραβίῳ R 61 *λελουμένῳ τε καὶ ἐπ' ἄριστον ἰόντι δύο τινὲ μισθωτὼ βορβόρῳ κρύψαι τὸ πρόσωπον, Παφλαγόνας δὲ τρεῖς ἅπαντα ἀδελφούς, τὴν φύσιν, τὴν ἀμαθίαν, τὴν τόλμαν, τοῦ σώματος τὸ πάχος, τὸν Αἰγύπτιον ἀπὸ τῆς εὐνῆς ἁρπάσαντας ἐπὶ τὸ φρέαρ κομίσαντας ἐμβαλεῖν ἀπειλῆσαι καὶ μέλλειν, εἰ μὴ ὀμεῖται τὴν πόλιν ἐκλείψειν, καὶ ἐξέλιπεν, ὥστ' εἰς Μακεδονίαν ἥκων ἕτερόν τι ποιῶν ἐτελεύτησε τὸν βίον.*

86. *Τούτοις ἐμαυτὸν κατεῖχον τοῖς λογισμοῖς. τῶν δὲ οὐκ ἀντεχόντων σοφιστῶν οὐκ ἂν οἴκοι με ταὐτὰ λεγόντων δυνηθῆναι, χαλεπὸν γὰρ εἶναι πολίτου τυχεῖν ἐπαινέτου, οἵ γε, κἂν σὺν δόξῃ παρὰ σφᾶς ἀφίκηταί τις, περιαιρεῖν τε ἐπιχειροῦσι καὶ πάσῃ τέχνῃ μικρὸν ποιεῖν, καὶ ταῦτα αὐτοὺς ληροῦντας ἐπιδεῖξαι βουλομένη ἡ Τύχη κινεῖ μέν με πρὸς αἴτησιν μηνῶν | τεττά-* R 62 *ρων, ἐφέντος δὲ βασιλέως καὶ πρὶν ἢ χειμῶνα ἄρχεσθαι δεῖν ἐπανήκειν εἰπόντος ὁρῶ μὲν ὁδούς τε καὶ πύλας τὰς ἐμοὶ φιλτάτας, ὁρῶ δὲ ἱερά τε καὶ στοάς, ὁρῶ δὲ*

5 ep. 396   9 p. 94, 19

1 *ἀναιρουμένους* scripsi coll. I 162, 15 R *αἱρουμένους ACPVL* *ἡρημένους B* *αἱρομένους* coni Re 2 *ηι* in *παραγενομένηι* in ras L^2 3 *τούτους οἴεσθαι* ante *τὸν ἄρτι — ἐλέγξοντα* collocanda censet Gasda | *τε* om *L* Mor Re 4 *χορῶν*] *τυμπάνων* Mor Re | *αὑτῶν* Re *αὐτῶν* libri Ferr Mor 5 *ἀρραβίῳ L* 6 *τινὲς V* | *μισθὼ τὼ L* 9 *τοῦ σώματος τὸ πάχος* ut glossema delendum censet Gasda 12 *ὥστε L* 15 *ἀντεχόντων C* sed spir. et *ν* m. rec. (n) | *με*] *μετὰ L* | *ταῦτα BL* 16 de versu *τυχεῖν πολίτου χαλεπόν ἐστ' ἐπαινέτου* cogitat M Schmidt Philol. X 617 17 *εἴ γε L* et e coniectura Mor | *ἀφῖκταί C*

τοίχων τῶν ἐμαυτοῦ γῆρας, ὁρῶ δὲ μητρὸς πολιάν, ὁρῶ δὲ τὸν ἐκείνης ἀδελφὸν οὔπω ἀφῃρημένον τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα, ὁρῶ δὲ ἀδελφόν τε πρεσβύτερον ἤδη πάππον κεκλημένον συμφοιτητῶν τε ἔθνη, τοὺς μὲν ἐν ἀρχαῖς φανέντας, τοὺς δὲ δικαζομένοις συμμάχους, φίλους τε πατρῴους ὀλίγους γε ἐρρωμένην τε πλήθει σοφῶν τὴν πόλιν, ὥστε ἡδόμην τε ὁμοῦ καὶ ἐδεδοίκειν, τὸ μέν, ὅτι τῆς τοσαύτης τε καὶ τοιαύτης πολίτης εἴην, τὸ δέ, ὅτι παγχάλεπόν ἐστιν οὕτω μεγάλην λαβεῖν. 87. ἡ Τύχη δὴ κἀνταῦθα ἐβοήθει πρός τε τὰ πολλαχόθεν ἐρωτήματα, ἐν ἐργαστηρίοις δὲ τοῦτο ἦν γιγνόμενον, ἀπαντῶντι καὶ ἐπειδὴ δι' ἀγῶνος αὐτοῖς ποτε ἔδει, τίς ποτε ἦν, φανῆναι· πρῶτον μὲν γὰρ ἐδεήθησαν οὐδὲν τῶν σὺν θωπείᾳ συλλεξόντων ἕκαστον, ἀλλ'
R 63 ἐξήρκει | γενέσθαι δῆλον, ὡς ἐροίην. ἔπειτα οὐκ ἀναμείναντες ἥλιον ἐνεπεπλήκεσαν τὸ βουλευτήριον, καὶ ἔδοξε τότε πρῶτον εἶναι οὐκ ἀποχρῶν, ὥστε ἐγὼ μὲν ἐπυνθανόμην, εἰ ἥκοι τις, ὁ παῖς δὲ ἔφη τινὰς καὶ αὐτοῦ κοιμηθῆναι. 88. τοῦ θείου δέ με εἰσάγοντος τρέμοντος μειδιῶν τε αὐτὸς εἱπόμην θάρσος ἐμβαλούσης τῆς Τύχης καὶ βλέπων εἰς τὸν ὄχλον, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τὰ ὅπλα, ἐτερπόμην, τούτῳ δὲ οὔπω λέγων

22 Il. τ 18

1 οι in τοίχων in ras L^2 | πολιάς *V* et Gasda pluralem usui Libaniano convenientiorem dicens, at cf. p. 83, 5 2 ἐκείνοις *L* | ο in ἀφῃρημένον corr ex ω *C* 3 τε om *L* 4 τε om *VL* 6 ἐρρωμένην corr ex ἐρωμένην C^2 7 ἐδεδίειν *V* 8 τε om *VL* 9 ἐστιν] τὴν *VL* 10 δὴ *P* et (e δὲ corr) *A* Ferr et γρ. Mor in marg δὲ *CBVL* Mor Re 11 γινόμενον *BV* 12 ποτε om *VL*, cancellis inclusit Mor 13 ποτε delendum censet Re, probabiliter 14 λεξόντων *B* 15 Thom. M. p. 160, 7 s. v. ἐροίην ἀντὶ τοῦ λέξοιμι· Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης 18 ἥκει τίς *V* 22 τοῦτο *L* et γρ. Mor in marg

ἐκπλήξας πῶς ἂν ἀξίως εἴποιμι περί τε τῶν ἐπὶ τῷ προλόγῳ δακρύων, ὃν καὶ ἐκμαθόντες ἀπῆλθον οὐκ ὀλίγοι, περί τε τῆς ἐπὶ τοῖς δευτέροις βακχείας; οὐδεὶς γὰρ εἴς γε τὸ πηδᾶν καὶ ἅπαντα δρᾶν οὐ γέρων ἦν, οὐ φύσει βραδύς, οὐκ ἀσθενής, ἀλλὰ καὶ οἷς ἔργον ἑστάναι διὰ νόσον ποδῶν, εἱστήκεσαν καὶ ἐμοῦ καθίζοντος αὐτοὺς οὐκ ἐᾶν ἔφασαν τὸν λόγον, ὃν δὴ καὶ διακόψαντες δεήσεσιν ἐδεήθησαν ἀποδοῦναί με τοῖς ἐμοῖς βασιλέα. 89. τοῦτ᾽ οὖν, ἕως ἀπεῖπον, ποιήσαντες αὖθις ἐπὶ τὸν λόγον μετέβαινον μακάριον ἐμέ τε καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀποφαίνοντες, ἐμὲ μὲν | ὡς τέχνῃ R 64 λέγοντα, σφᾶς δὲ αὐτοὺς ὡς ἀρεταῖς πολιτῶν ἡδομένους, καλῶς ἐλέγξαντες ἔργῳ μάταιον λόγον, ὡς οὐκ ἀνάγκη τοῖς ἀλλήλων ἀγαθοῖς φθονεῖν τοὺς κοινωνοῦντας πατρίδος. οὐ φαιδροτέραν ἐπεῖδεν Ἀγαμέμνων ἡμέραν, ἐν ᾗ Τροίαν εἷλεν, ἢ ἐγὼ ταύτην, ἐν ᾗ ταῦτα ἃ διῆλθον ἔλαβον. οἵ γε καὶ ἐπὶ λουτρὸν ἰόντι συνηκολούθουν θιγεῖν ἕκαστος ἐπιθυμοῦντες τοῦ σώματος.

90. Ἦν δέ τις τῇδε Φοίνιξ θαυμαζόμενος ἐπὶ τῇδε τῇ τέχνῃ, σοφιστοῦ μὲν υἱός, σοφιστοῦ δὲ υἱιδοῦς, καὶ τὸ τιμᾶσθαί γε οὐχ ἧττον ἐντεῦθεν ἦν ἢ παρὰ τῶν λόγων αὐτῷ. οὗτος νόμῳ μὲν τῆς ὡραίας ἐτύγ-

---

14 Her. VII 237

---

2 καὶ om *L* 5 οἷς ἦν ἔργον Mor 6 ἑστήκεσαν *AB* 8 πολλὴν δέησιν? 9 τοῦτο *P* | ὡς *PBV* et inser *AC*[r] om Ferr 10 τε in μετέβαινον in ras *C*[2] 13 οὐκ del Re Cobet Mnem. III 249 at cf. Plat. Gorg. p. 508 A οὖν vel ἄρα M Schmidt Philol. X 616 14 τοῖς τε ἀλλήλων *B* 16 εἷλε *ACPL* edd 18 θίγειν libri edd | ἐπιθυμῶν Cobet l. l., at cf. p. 139, 6 22 οὗτος — 128, 1 οἴκαδε citat Thom. M. p. 409, 9 s. v. ὥρα· *Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης*, e quo fluxit schol. in marg Mor | ὥρας Mor

χανεν ἀφιγμένος οἴκαδε, δειχθέντων δέ μοι τῶν λόγων
καὶ πάντων οἰχομένων γράμματα πέμπεται πρὸς ἐκεῖνον
φράζοντα τὴν ταχίστην ἐπιστῆναι τοῖς νέοις, ὡς ἠρη-
μένοις· εἰ δὲ μελλήσεις, τὰ γράμματα ἔλεγεν, ἐπὶ
κενὸν ἥξεις τὸ διδασκαλεῖον. οὕτως ἅπαντας
ἀπαγαγὼν ὁ Ὀρφεὺς οἰχήσεται. 91. καὶ ὃς αὐτίκα
παρῆν γυναῖκα καὶ οἶκον θέρους ἀφεὶς καί με ὡς
R 65 εἶδεν ὠχρὸν καὶ ἰσχνόν, | ἅ με ἡ νόσος εἰργάσατο
— νόσος γὰρ δὴ κατειλήφει τὴν ἐπίδειξιν — ἀλγεῖν
μὲν ἔφη, πολέμου δὲ ἤρχετο καὶ ὡς δὴ οὐκ ἐγνωσμένος
λέγει τε ὡς περιεσόμενος καὶ εἰπὼν ᾐτιᾶτο τοὺς μετα-
πεμψαμένους. τοιαῦτα ἠθέριζε, κειμένῳ δὲ ἐπενέβαινεν,
ὃς ἀεί ποτε πρὸς αὐτὸν ἤριζε, καὶ ἐπιλαβόμενος εἷλκε
πρὸς τὸ βασίλειον παλαίειν ἀξιῶν. ἐγὼ δὲ ἰδών τε
τὸν βασιλεύοντα καὶ λόγῳ τιμήσας μὲν ἂν καὶ μὴ
αἰτοῦντα τὸν λόγον, νῦν δὲ ᾐτηκότος ἔφερον αὖθις
ἑτέροις τισὶν ἑστιάσας τὴν πόλιν, ὧν νῦν κλέος οὐρα-
νὸν ἵκει. 92. καὶ δὴ κλάων κλάοντας ἀπελίμπανον, οἱ
R 66 δὲ | οὐκ ἔκλαον οἱ βέλτιστοι μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλα
ὑπισχνοῦντο δώσειν, εἰ διαπραξαίμην τὸ παρὰ σφίσι

---

6 Arist. Geryt. fr. II 1005, 12 M 10 Dem. cor. 228 p. 303, 27 17 Od. ι 20

---

12 ἤτοι ἠτίμαζε, παρ' οὐδὲν ἐποιεῖτο *V* cf. Il. α 261. Od. ϑ 212.

---

2 ἐχομένων ex οἰχομένων corr *P*[2] et Re Anim num κατεχομένων? 3 τηνταχίστην *B* 8 αἰσχρὸν καὶ ἰσχυρὸν *L* 9 μετὰ τὴν? 11 μεταπεμψομένους *L* 12 ἐθέριζε *L* γρ. ἠρέτιζε Mor in marg ἠρέθιζε Gasda | δὲ] melius videtur τε | ἐπέβαινεν *L* 13 πρὸς] πρῶτος Ferr et γρ. Mor in marg | αὑτὸν Re simul coniciens πρὸς πρῶτον αὐτὸν αὐτὸν libri Ferr Mor 17 α prius in ἑστιάσας abreptum in *C* 18 ἥκει *BVL* Ferr | ἀπελίμπανεν *L* 20 διαπράξαιμι *L*

ζῆν. ἐμοὶ δὲ ὧν ὑπισχνοῦντο τῶν μεγάλων μεῖζον ἦν τὸ οἴκοι ζῆν.

93. Ἀναβαίνων δὴ τὸ μετὰ τὸν πρῶτον τῶν σταθμῶν ἄναντες, οὗ λόγος κατακαυθῆναι τοὺς Γίγαντας μαχομένους τοῖς θεοῖς, μικροῦ τῇ ῥάβδῳ τοῦ τὸ ζεῦγος ἐλαύνοντος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπην, ὥστε καὶ τοῖν βλεφάροιν τὸ κάτωθεν ῥαγῆναι, τὸν ὀφθαλμὸν δὲ αὐτὸν ἡ Τύχη διέσωσεν. 94. ἀνύσας τοίνυν τὴν πολλὴν ὁδὸν μᾶλλον ἢ πρὶν ἐδυσχέραινον τὸ χωρίον. εἰπὼν δὴ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἃ φρονῶ, καὶ βοηθεῖν παντὶ θυμῷ δεηθεὶς καὶ πείσας αὐτόν τε καὶ ⟨τοὺς⟩ ἰατρούς, τοὺς μὲν λέγειν, ὡς τῇ κεφαλῇ μοι φάρμακον μὲν ὁ παρ' ἡμῖν ἀήρ, ἐχθρὸς δὲ ὁ παρ' ἐκείνοις, τὸν δὲ ἁπλῶς οὕτω προσίεσθαι, πείθω πάλιν τῶν τινα ἐν βασιλείοις δυνατῶν τῇ τῶν ἰατρῶν γνώμῃ συναγορεύοντα πεῖσαι βασιλέα μὴ φθονῆσαι τῇ κεφαλῇ· ὁ δὲ ἐβοήθει μέν, ἐβοήθει | δὲ οὐ φιλῶν⟨μέν⟩, διειστήκει γὰρ τοῖς τρό- R 67 ποις, ἐνδεικνύμενος δέ, ὡς οὐδὲν ἂν αὐτὸν ἐγχειρήσαντα διαφύγοι. 95. δίδωσι μὲν δὴ ὁ βασιλεὺς ἐπανελθεῖν οὐδὲ τότε εἰς ἅπαξ, λαβὼν δὲ ἐγὼ τὰ γράμματα καὶ συσκευαζόμενος δέχομαι πικρὰν ἀγγελίαν τεθνάναι

---

4 I 236, 1 R. ep. 909. Malal. p. 202   14 ep. 411

---

9 ἤτοι ἐμίσουν, καὶ διατοῦτο πρὸς αἰτιατικὴν συντάττεται, δυσχεραίνω δὲ ἀντὶ τοῦ λυποῦμαι, ἄχθομαι, δοτικῇ *V*

---

1 ἐμοὶ — 2 ζῆν om *ACPBL* Ferr   3 τῶν inser et σταθμῶν corr e σταθμὸν *C*²   τὸν σταθμὸν *L*   8 τὴν om *VL*   11 τοὺς inserui   12 ὑμῖν *ACVL* Ferr   14 πάλιν om *L* | ἐν βασιλείοις δυνατῶν scripsi e *VL*   δυνατῶν ἐν βασιλείοις *ACPB* edd   17 μέν post φιλῶν inserui, post διειστήκει delevi auctore Re | διειστήκειμεν Gasda   18 δὴ *L*   19 ὁ inserui e *VL*   20 εἰσάπαξ *PBVL* Ferr

μοι τὴν ἀνεψιάν, κεῖσθαι δὲ τὸν θεῖον ἐν τέφρᾳ τῆς Τύχης τὴν αὑτῆς διαφθειρούσης δόσιν· οὐ γὰρ ἔτ' ἦν μοι βουλομένῳ τὴν πόλιν ἔχειν μέλλοντί γε ἀντὶ τῆς γυναικὸς τὸν ἐκείνης ὄψεσθαι τάφον. αἰσθομένου δὲ ἄμφω τοῦ θείου καὶ ὡς εἴην κύριος ἐπανελθεῖν καὶ ὡς οὐκ ἐθέλοιμι, καὶ τρίτον γε, διότι, καὶ δακρύσαντός γε, εἰ μηδ' ὃ μόνον αὐτῷ παραμύθιον λείποιτο, τῆς ἐμῆς ἀκούοι φωνῆς, καὶ κατηγοροῦντος ἐν γράμμασιν, εἰ μὴ κινοίμην, ἔρχομαι μέν, οὐχ ὁμοίᾳ δὲ καὶ πρό- R 68 *τερον τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ τότε μὲν ἱλαρᾷ τε καὶ | εὐθυμουμένῃ, ὕστερον δὲ ἄχους τε πλέᾳ καὶ διατεθυμμένῃ.* 96. *καὶ γὰρ αὖ πρὸς τοῖς ἰδίοις ζάλη τις κατειλήφει τὸ κοινόν, ὀργὴ βασιλέως εἰς φόνον προελθοῦσα· καὶ οἱ μὲν ἔκειντο, τοὺς δὲ ὡς κτείνειεν, ἔδησεν, ἅπαντας ἀγαθούς· ἐν οἷς καὶ τὸν ἐμαυτοῦ διδάσκαλον ἑώρων· ἦλθον γὰρ δὴ οὗπερ ἐδέδεντο, καὶ τὸν οὐδὸν ὑπερβὰς πεσὼν ὠλοφυρόμην ἐν πᾶσιν ὀδυρομένοις. καὶ τῆς ὑστεραίας ἐλέλυντο καὶ ἐγένετο δόξα συνεισελθεῖν τινά μοι τῶν βελτιόνων δαιμόνων, ὑφ' οὗ στορεσθῆναι τὰ κύματα.* 97. *τῆς δὲ ἐπιούσης προσειπὼν τὸν βασιλέα δεύτερον αἰτηθεὶς λόγον, ἄκων μέν, φόβῳ δὲ ἐγκωμιάζω κύκλῳ περιερχόμενος· καὶ παρῆν μὲν ὁ διδά-*

---

13 Ep. 394a. Amm. Marc. XIV 7, 2 15 *Ζηνόβιον* cf. p. 132, 9 et ep. 407 16 Od. *θ* 80. *π* 41

---

19 *δόξα συνεισῆλθε δηλονότι ὡς ἀπὸ κοινοῦ V*

---

2 *αὐτῆς VL* | *διαφθειράσης*? 4 *ἐκεί L*, sed *ν*, m² 6 *τρίτον AVL* 7 *λίποιτο V* et corr in *λείποιτο L*² 11 *διατεθυμμένη* scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. III 249 coll. Anth. Pal. V 131, 4 *ψυχὴ τυφομένη*, etsi veritatem lectionis praestare nolo *διατετυμμένη* libri edd 12 *τίς B* 14 *κτείνοιεν B*

σκαλος οὔπω καθαρῶς ἀναπεπνευκώς, εἰσάγω δὲ αὐτὸν εἰς τὸν λόγον ὡς δὴ ἐπηνεκότα πρός με πολλάκις τοῦ βασιλέως τὴν γλῶτταν, ὁ δὲ ἡσθεὶς ὀρέγει τὴν δεξιὰν τὸ διηλλάχθαι δηλῶν, καὶ ὁ μὲν κατεφίλει προσκεκυφώς, ἡμεῖς δὲ ἐβοῶμεν, ὁπόσα ἐν τοιούτοις εἰκὸς εἰς βασιλέα δέους ἠλευθερωκότα διδάσκαλον γέροντα.

98. Τῶν τοίνυν ἐν μέσῳ μοι γιγνομένων ἐπιδείξεων συχνῶν τε οὐσῶν καὶ οἵων ἐφέλκεσθαι νέους νεανίσκος πολλὰ | δεῖπνα δεδειπνηκὼς ἐπὶ τῷ σώματι R 69 μισθῷ μεγάλῳ παρὰ τοῦτον τὸν βασιλέα δραμὼν δυοῖν γυναίοιν ἔφη με κεφαλὰς ἀποτεμόντα κεκτῆσθαι τῇ μὲν ἐπ' ἐκεῖνον χρώμενον, θατέρᾳ δὲ ἐπὶ τὸν πρεσβύτερον. ἦν δὲ τοῦ ψεύδους ὁ μισθὸς συγκοίμησις ὀρχηστοῦ τινος πάντα πειθομένου τοῖς ἀμφ' ἐκεῖνον τὸν σοφιστήν. εἰ μὲν δὴ καὶ ἐκομίσατο τὸν μισθόν, ὅ τε λαβὼν ὅ τε δοὺς οἶδεν, ἐφ' ᾧ δ' οὖν ἐτόλμα ἅπερ ἐτόλμα, τοῦτο ἦν. 99. ὁ δὲ αὐτὸν ἔπεμπεν εἰς τὸ δικαστήριον οὐ τοῦτο οἰόμενον, ἀλλ' αὐτός τε ἐκεῖνος ὑφ' ὧν τε ἐμεμίσθωτο ταῖς αἰτίαις ἤλπιζον ἀκολουθήσειν τὸ ξίφος. οὔκουν ἐδίωξεν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς πόλεως περὶ τὰς ὑπωρείας ἔκειτο συγκεκαλυμμένος. ἐδόκει δὲ ὅμως ὁ βασιλεὺς ὑπὸ ψιλῆς τῆς αἰτίας φαυλότερόν | με ἡγεῖσθαι καὶ τοῦτο πάν- R 70

---

7 Ep. 407 10 *Γάλλον* cf. Amm. l. l.

---

3 ὁ δὲ βασιλεὺς ἡσθεὶς Mor 5 εἰς om *L* 7 τοίνυν μοι ἐν *B* | μοι om *L* et in lacuna trium litterarum *B* 9 δεδειπνικὼς? 10 τὸν βασιλέα del. cens. Gasda | δραμὼν corr e δραμὸν *C*² 12 χρώμενοσ *L* 17 δὲ [βασιλεὺς] Mor 18 οἰόμενον, ὅτι πεμφθήσεται εἰς τὸ δικαστήριον· ἀλλ' Mor | ἐκεῖνος ὁ νεανίσκος, ὑφ' Mor 19 ἤλπιζον scripsi e *VL* Ferr in marg auctore Re ἤλπιζεν *ACPB* edd | ἀκολουθῆσαι *L* 21 περὶ scripsi e *VL* παρὰ *ACPB* edd 22 τὸν βασιλέα Mor | ἀπὸ *B*

τως ἐπιδείξειν προπεμπόμενος, οὐδὲ γὰρ βλέμματός με ἀξιώσειν. 100. ὁ δὲ ἐκ μέσων τῶν ἱππέων ἐπὶ τῆς τάφρου τὸ χεῖλος οὗπερ εἱστήκειν, τὸν ἵππον ἐξελάσας εἶδέ τε οἷον πρότερον ἐκέλευέ τε μὴ μέλλειν, ἀλλὰ μεμνῆσθαι τῆς Θρᾴκης. ἐγὼ δὲ οὕτω μὲν ἔφην ποιήσειν, ἐποίουν δὲ τὰ πάλαι δεδογμένα μένων τε καὶ τῆς πατρίδος ἐχόμενος. καίτοι τῶν τε ὑποσχέσεων ἔργον οὐδὲν ὅς τέ με ἐπὶ διαδοχὴν ἐκάλει τῶν περὶ τοὺς νέους πόνων ὁ Ζηνόβιος ἕτερος ἐγεγόνει πόνων τε αὐτὸς ἐρᾶν λέγων καὶ ἐμὲ μὴ δεῖν ἐπείγεσθαι. 101. ὃ δή μοι καὶ τὰ πράγματα οὐχ ἥκιστα ἔβλαψε, τὸ μὴ εὐθὺς προσπεσόντα τρέψασθαι τοὺς τεταραγμένους· καθ' ἡσυχίαν γὰρ τὰ αὑτῶν ἐβεβαιοῦντο, ἐγὼ δὲ οἴκοι μὲν πεντεκαίδεκα νέοις συνῆν, ὧν ἧκον τὸ πλέον ἄγων, οὔπω δὲ ἦν ἐν τῷ τοῦ δημοσιεύοντος σχήματι, καὶ κατεῖχε μὲν ἀθυμία τοὺς ἐμούς, κατεῖχε δὲ αὐτὸν ἐμέ, καὶ τῷ ἀργεῖν, ὥσπερ ὁ τοῦ Πηλέως, ἀχθόμενος ἄχθος τε ἀρούρης ἐμαυτὸν ὀνομάζων εἰς τοῦτο ἀπεφερόμην, ὥστε φαρμάκων πόσει διεσωσάμην τὰς |
R 71 φρένας τοῖς μὲν χείροσι τῶν ἐλπίδων χρώμενος, ἐπὶ δὲ τοὺς οὐκ ἔχων ἄνευ γέλωτος ἐπανελθεῖν.

102. Ἐνταῦθά μοι γέρων τις προσελθὼν οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν εἶναι μὴ εὖ πράττειν ἐν τῇ κλίνῃ κείμενον· πλεονεκτεῖν γὰρ δὴ τοὺς ἐν τῷ μέσῳ καθημέ-

---

7 p. 128, 19 sq. 18 Il. σ 104

---

1 προϋ̄επόμενος, in marg πεμ *A* προπεμπόμενον Mor 2 δ' *CP* 4 ἐκέλευε corr ex ἐκέλευεν *C* 5 δὲ οὕτω — 6 καὶ inser Ferr in marg | οὔπω Ferr in marg Mor 8 οὐδὲν ὅς] οὐδενὸς *L* | μ' *L* μοι *B* 11 οὐχήκιστα *BV* 17 οἱ *L* 18 ἀρούρης reposui e libris et Ferr ἀρούρας Mor Re 22 τίς *BV* 23 πράττῃ, sed η in ras P^2 24 τῷ inserui e *VL*

νους· ἀλλ' εἰ βούλει, ἔφη, μαθεῖν τῶν διψώντων τὸ πλῆθος, ὅρμησον ἐπί τι τῶν ἱερῶν. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν οὐχ ὑπακούω τῷ γέροντι, τῶν ἀγοραίων δέ τινα μεταστήσας ἄλλοσε τῆς συνοικίας καταβὰς αὐτὸς ἐκεῖσε ἐκαθήμην ψαύων τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἔδρασέ τι τὸ χωρίον προστεθέντων οἷς ἔφην ἄρτι πλειόνων ἢ ⟨δὶς⟩ τοσούτων νέων, τὸ Μουσεῖον δὲ τῶν ἄλλων ἦν, ῥοπὴ τοῖς ἔχουσι μεγάλη. λέγω δὴ πρὸς τὴν Καλλιόπην, ὅτι ὦ Μουσῶν μὲν ἀρίστη, τὴν πόλιν δὲ ἡμῖν ἄγουσα, τίνων ταύτας σὺ πράττῃ δίκας; τί με ἐδελέαζες οὖσα θεός; τί τῶν μὲν ἐξέβαλες, τὰ δὲ οὐ|δίδως; ἀλλ' ὁ μὲν ἠπατηκὼς τρυφᾷ, τὸν R 72 *ἠδικημένον δὲ ἀπερριμμένον περιορᾷς;* 103. *τοιαῦτα μὲν πρὸς τὸ ἕδος πόρρωθεν ἀπὸ τῆς στοᾶς διελέχθην, ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον ἐγὼ μὲν οἴκοι τι καθήμενος ἐδημιούργουν, βοὴ δ' οἵα γίνοιτ' ἂν ἐξ ὄχλου νόμων ὑπερορῶντος, προσέβαλεν, ὥστε με στήσαντα τὴν χεῖρα, τί τὸ ταῦτα ποιοῦν, παρ' ἐμαυτῷ σκοπεῖν· ἐν τούτῳ δὲ ὄντος ἀναβὰς οὑμὸς ἀνεψιὸς ἀσθμαίνων τὸν μὲν ἄρχοντα ἔφη τεθνεῶτα ἕλκεσθαι παιδιὰν ποιουμένων τῶν κτεινάντων τὸν νεκρόν, Εὔβουλον δὲ σὺν τῷ παιδὶ δρασμῷ τοὺς ἐκείνων διαφυγόντα λίθους εἰς ὀρῶν ποι κορυφὰς ἀναφυγεῖν, τοὺς*

---

9 Hes. theog. 79 cf. t. III 336, 8. I 480, 6 R 20 *Θεόφιλον* cf. t. I 645, 11 R Amm. XIV 7, 6 21 t. I 494, 1 R

---

3 *τοῦτο* scripsi cum Gasda *τούτῳ* libri edd 6 *ἔφη* *L* | *δὶς* inserui cum Cobeto Mnem. III 249 coll. ep. 407 *ἐν οὐ πολλαῖς ἡμέραις πεντήκοντα νέων ἦν ὁ χορός* 11 *ἐξέβαλλες* *B* 13 *ἠμελημένον δὲ καὶ περιερριμμένον* Mor 14 *διειλέχθην* *VL* et (ex *διειλέχθειν* corr) C^2 et Ferr Mor 16 *τί* *BV* | *δὲ* *VL* | *γένοιτ'* *BV* Mor Re 17 *προσέβαλλεν* *VL* 18 *στήσαντά τε τὴν* *L*

δὲ ἁμαρτόντας τῶν σωμάτων εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐκείνου ἀφεῖναι τὸν θυμόν. καὶ καπνὸς οὑτοσί, τοῦ πυρὸς ἄγγελος, αἴρεται καὶ ὁρᾶν ἔξεστιν. 104. οὕτω μὲν ὁ Πάτροκλος πληγῇ τῆς ψυχῆς ἀπολωλέκει τὰ ὅπλα, τὸν R 73 δὲ ἀπόντα μὲν καλοῦντα, παρόντα δὲ | ἀπωθοῦντα φεύγειν μὲν ἠνάγκαζεν οὐδέν, νόσος δὲ καταβαλοῦσα μακρὰ τῶν νέων ἀφίστη, καὶ δυοῖν ἐβιάζετο κακοῖν, πυρετῷ τε καὶ λύπῃ πυνθανόμενος ἱδρύσθαι με ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τοσοῦτόν τε εἶναι τὸ ποίμνιον, ὥστε μὴ οἷόν τε εἶναι, πρὶν ἥλιον δῦναι, διὰ πάντων ἰέναι. 105. τὸν δὲ καὶ οὕτως ἔχοντα γνώμης ἐρχόμενος ἐθεράπευον καὶ οὐκ ἦν εἰπεῖν, ἣν οὐκ ἦλθον ἐπισκεψόμενος ἡμέραν. καίτοι που καὶ ἀπηλαυνόμην, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀνίην, καὶ τελευτήσαντι δέ οἱ δακρύων μετέδωκα καὶ λόγον ἐποίησα.

106. Πρότερον δὲ ἦν ἀφιγμένος ἀρχὴν ἔχων ἢ τῶν ἄλλων ἄρχει, Στρατήγιος πάλαι προειρημένον αὐτῷ. προσλαβὼν δὴ φίλον οὕτω μέγαν, οὑτοσὶ δὲ ἦν ἐκεῖνος

---

4 Il. π 816 sq. 17 p. 123, 7 sq.

---

4 Ἑαυτὸν τῷ Πατρόκλῳ παρεικάζει· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος ὑφ' Ἕκτορος πληγεὶς ἀφῃρέθη τὰ ὅπλα, ὧς (ὡς codd.) δὴ καὶ αὐτὸς τῇ περὶ τοῦ ἄρχοντος ἀγγελίᾳ ἣν κατὰ νοῦν εἶχε γνώμην κατέλυσεν P^2B 5 ὃν εἴρηκεν ἄνωθεν Ζηνόβιον λέγει A^2 τὸν Ζηνόβιον λέγει P^2 15 πρῶτον μὲν ἐποίησε μονῳδίαν, ὕστερον δὲ ἐπιτάφιον, ὥς φησιν ἔν τινι τῶν ἐπιστολῶν [= ep. 407] P^2

---

1 ἁμαρτόντας Ferr in marg Mor Re ἁμαρτάνοντασ libri Ferr 4 τῆς om Ferr | ἀπωλωλέκει *AC* 6 καταλαβοῦσα Par² in marg (Gasda I 16) et Ferr, fortasse recte 7 μακρὰ scripsi e *PB* auctore Re Anim μικρὰ reliqui libri et edd | ἐπιέζετο? 8 ἱδρῦσθαι *B*, fortasse recte; cf. p. 85, 9; 136, 1 10 εἶναι om *B* 14 ἀνήειν *L* 16 ἢ *L* 18 δὲ *L* et γρ. Mor in marg | οὕτω φίλον *VL*

ὁ τὰς μὲν Ἀθήνας ἐμοί, ταῖς Ἀθήναις δὲ ἐμὲ διδούς, κατέστην οὖν ἥκοντος εἰς τὸ βοηθεῖν ἐκείνοις ὧν ἐδόκουν δεήσεσθαι βοηθῶν. 107. οὐκ ἔτ' οὖν ἡμῖν ὁ λόγος μόνον ἔργον ἦν, ἀλλ' ἔδει τὴν μὲν ἡμέραν | R 74 εἶναι λόγων, τὴν δὲ ἑσπέραν πράξεων· οἵ τε γὰρ δὴ ὑπὸ δυνατωτέρων ἀδικούμενοι οἵ τε κατ' ὀργὴν ἐγγεγραμμένοι, τῆς ἀρχῆς δὲ εἰς ἀπαλλαγὴν δεόμενοι οἵ τε ἐπιθυμοῦντες ὡς τάχιστα ψήφου τυχεῖν — πολλὰς δ' ἂν καὶ ἄλλας ἀρχὴ δοίη χάριτας οὐ λυποῦσα τὸν νόμον — οὗτοι, οἱ μὲν αὐτοί, τῶν δὲ γυναῖκες, ᾔτουν καὶ ὑπὲρ σφῶν ἐλθεῖν ἐκεῖσε. 108. ἐγὼ δὲ μέχρι μὲν μεσημβρίας ταὐτὸν ἐποίουν τοῖς ἄλλοις διδασκάλοις, ἔπειτα τῶν μὲν οἱ μὲν εὐθὺς ἠρίστων, οἱ δέ, ἐπεὶ λούσαιντο, ἐγὼ δὲ ἦν ἐν οἷσπερ πρότερον. σκότους δέ με ἀνιστάντος ἐφοίτων παρὰ τὸν φίλον ἐκ γραμμάτων δή τινων ἐν τῇ χειρὶ κειμένων, | R 75 ὑπὲρ ὧν δεηθῆναι χρῆν, ἀναμιμνησκόμενος. ὁ δὲ τὰ μὲν ἐπείθετο, τὰ δὲ οὐ πειθόμενος, ὡς οὐκ ἐῴη τὸ δίκαιον, διδάσκων ἐξέπεμπε, μᾶλλον δ' ἐκέλευεν ἀναμένειν λουσόμενον, ὡς οὐ τῷ λουτρῷ μᾶλλον ἢ τῇ 'μῇ θέᾳ δυναμένων αὐτῷ κουφίζεσθαι τῶν πόνων. ὃ δὴ ἐγὼ γνοὺς ἐχαριζόμην αὐτῷ ταῖς καθ' ἡμέραν εἰσόδοις, ἀνάγκης δὲ

---

3 *αὐτῶν* post *βοηθῶν* Ferr in marg, cancellis inclusit Mor | *τ'* in *οὐκ ἔτ'* in ras C^n *οὐκέτ'* *BVL* 6 *ω* alterum in *δυνατωτέρων* in ras P^2 10 *οἱ μὲν αὐτοὶ* in lacuna B^2 | *ᾔτουν* supra *ᾔτων* C^2 13 *ο* in priore *οἱ* in ras P^2 15 *ο* in *τὸν* in ras P^2 17 *ἐχρῆν* Ferr et *γρ.* Mor in marg | *ἀναμιμνησκόμενον* *V* 18 *γρ.* *ᾤετο* Mor in marg | *τὸ* om *L* 19 *δὲ* *VL* | *ἐκέλευεν* Cobet Mnem. III 249 *ἐκολάκευεν* libri edd *ἐκολάκευε λέγων* aut *κελεύων* coni Re | *ἀναβάλλειν* Sievers p. 72 | *λουσόμενον* scripsi cum Sieversio e *BV* et corr e *λονόμενον* P^2 *λουόμενον* *ACL* *λούμενον* Cobet l. l. 21 *ὃ* scripsi *ἃ* libri edd 22 *τὰς* — *εἰσόδους* Re Anim | *καθημέραν* *VL*

εἰργούσης πέμπων ὅ,τι τὸ κωλύσαν, ἀνεπυνθάνετο. 109. ἠνία μὲν δὴ καὶ ταῦτα τὸν ἀντικαθήμενον τό τε εὖ πάσχειν οὐκ ὀλίγους τό τε ἀμισθί. τουτὶ γὰρ δὴ [καὶ] τὸ πολλοὺς εἶναι τοὺς παρ' ἐμὲ καταφεύγοντας ἐποίει τὸ μὴ δεῖν τιθέναι τιμὴν ὥσπερ λαχάνων ἢ κρεῶν. ἤγχετο δὲ διαφερόντως τῷ τῶν ἐπιδείξεων ἀριθμῷ καὶ αὖ πάλιν τῷ ταῖς μορφαῖς διαφέρειν ἀλλήλων καὶ ἠπορεῖτο καθήμενος, ὁπότε ἄρα πλάττοιμι τοὺς λόγους, οὐκ εἰδώς, ὅ,τι ἐστὶ καὶ τὸ ὕπνου περιεῖναι. 110. σιγῶν τε οὖν ὠδυνᾶτο καὶ οὐ σιγῶν, ὅτι |
R 76 σιγᾶν εἴη βέλτιον, ἐμάνθανε. μέχρι μὲν δὴ μέσου θέρους ἄκων τε καὶ μόλις, ὥσπερ ἵππος ὑπὸ τοῦ ὁμόζυγος ἑλκόμενος, ἐχώρει, τοῦ καιροῦ δὲ τὸ συνεῖναι παύοντος ἐξῄει μὲν ἐπανήξειν εἰπών, ἀπελθὼν δὲ ἔμενεν, ὡς δὴ ὑπὸ τῆς οὔσης τῷ 'μῷ θείῳ δυνάμεως κεκακωμένος. ἕλκω δὴ τὸν ἄνδρα πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπειλαῖς τε ταῖς τοῦ ἄρχοντος καὶ ἅμα ἐπὶ πλείοσι πυροῖς, ᾔδει δὲ ⟨ὁ⟩ ἀνὴρ κερδαίνειν, καὶ ἐπειδὴ ἧκε, φίλος ἦν διὰ τοὺς πυρούς, αὖθις δὲ ἀφισταμένων ὁμιλητῶν καὶ ἑτοιμότερον ἢ πρόσθεν ἤσθιέ τε ἅμα καὶ ἦν ἐχθρὸς καὶ κατὰ τοὺς λόγους ἀμείνων μέν,

13 Plat. Phaedr. 256 A

1 ὅ,τι reposui e libris *τί* edd *κωλῦσαν*? cf. p. 90, 11 3 *γὰρ*] *μὲν B* 4 *καὶ* cancellis inclusi 5 *μὴ δεῖν*] *μηδὲν B* 6 *δὲ* inser *C*[2] om *L* 7 *τὰς μορφὰς B* 8 *ἠπορεῖτο* scripsi auctore Re Anim („aut *ἠπορεῖτο* leg. aut *τε* del.“). Cf. *διηπορεῖτο* p. 142, 10 *ἠπόρει τε* libri edd 9 *ὅ,τι* Mor *καὶ τοῦ* scripsi cum Re Anim et Sinteni *καὶ τὸ*] *τὸ καὶ VL* num *καὶ τοῦ*? | *ὕπνου* corr ex *ὕπνον C*[2] 13 *ἑλαυνόμενος ὁ ἀντικαθήμενος* Ferr in marg Mor 17 *τε* om *A*, inser *P*[3], del Re *ταῖς* e *τε* corr *A*[2] om *L* | *πλείοσι πυροῖς* scripsi cum Gasda *πλείους πυρούς* libri edd 18 *ᾔδει* — 19 *πυροὺς* om *B* | *ὁ* inserui ¦ *ἀνὴρ* Cobet Mnem. III 250 | *ἧκεν C*

ἀφελών τι τῆς ῥαθυμίας, οὐ μὴν ἐφ' ὅσον γε ἄξιον, ἤρτο. 111. καὶ δή τι καὶ τοιοῦτον γίνεται· ὁ ὕπαρχος | [R 77] τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἐπιθυμῶν μᾶλλον ἢ ἕτερος τοῦ ἄρχειν χρέος μέ τι τοιοῦτον εἰσέπραττεν, ὡς ἂν ἔχων τὴν ἀρχήν, ἧς ἐπιβάντα αὐτὸν ὑπεσχήμην ἐπαινέσεσθαι. προσείρητο μὲν οὖν μοι καὶ φανεὶς εὐθὺς ἐν βραχέσιν, ὁ δὲ αὐτά τε ἐκεῖνα διεργασθῆναι καὶ τῶν ἐνόντων ῥηθῆναι σιωπηθῆναι μηδὲν ἐβούλετο. 112. ἐγὼ δὲ ὡς μὲν οὐχ ὑπεσχήμην, οὐκ ἐξηρνούμην, ἔφην δὲ ἀποδώσειν, εἴ μου οἴκοθεν ἐξελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ δέχοιτο τὸν πόνον· καινὸν μὲν γάρ τι ποιήσειν τὸν ὕπαρχον, ἔσεσθαι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ λόγου μέρος τὸ πρῶτον ὧδε τετιμηκέναι τοὺς λόγους. ἔφη τιμήσειν, οἱ πολλοὶ δὲ ἠπίστουν· ὁ δὲ καὶ δὴ παρῆν, | [R 78] δεομένου δὲ τοῦ μήκους αὖθις αὐτὸν παρεῖναι πάλιν παρῆν, δεομένου δὲ καὶ τρὶς οὐδὲ τότε ἀπῆν. καὶ νῦν τοῦτο ᾄδεται παρὰ πάντων, τίς καὶ τίνος καὶ τί καὶ ποῦ τῆς πόλεως ἀκήκοε. 113. βουληθεὶς δὴ τῶν πόλεων εἰς τὰς ἀρίστας ἀφικέσθαι τὸν λόγον, οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἐπὶ πάσας ἐλθεῖν, τρέπει μὲν ἐπὶ τοῦτο τῶν βιβλογράφων δέκα. τούτων δὲ ἑνὶ χρυσὸν δείκνυσιν

---

7 Plat. Phaedr. 235 *B*

---

2 *γίγνεται L* | *ὁ* om Ferr Re | *ὕπαρχός τις* Ferr in marg Mor 3 *ἐπιθυμῶν μᾶλλον*] *μᾶλλον ἐπιθυμῶν L* 4 *μὲν L* Ferr in marg Mor 5 *ὑπεσχόμην* Ferr in marg Mor . 6 *μοι* om *L* 7 *αὐτόν VL* 8 *δὲ μηδὲν L* 15 *αὖθις* om *L* | *ἐκεῖ* ante *πάλιν* Ferr in marg, cancellis inclusit Mor 17 *παρὰ πάντων* scripsi coll. Luc. Somn. 12 *ᾄδεται παρὰ πάντων* *παρὰ ἀμφοῖν ACPB* edd *περὶ ἀμφοῖν VL* et Gasda 18 *δὴ* scripsi e *VL* *δὲ* reliqui libri et edd 20 *τρέπει* — 21 *δέκα* citat Thom M. s. v. *βιβλιογράφος* p. 53, 9 *Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· τρέπει κτλ.* | *βιβλογράφων* supra *βιβλιογράφων* P^3 *βιβλιογράφων AB* Thom edd

ὁ σοφιστὴς καὶ διαφθείρας μετ' ἐκείνου τὴν παροιμίαν κοινὰ τὰ τῶν ἐχθρῶν ποιησάμενος καὶ ῥήματα τὰ πολλὰ μὲν εἰς χώραν τὴν ἀλλήλων μεταθεὶς, σμικρὰ δὲ ἄττα ἐμβαλὼν καλεῖ μὲν ἐπὶ τὸ αὐτὸ χωρίον παραλυθέντα τῆς ἀρχῆς, ὡς δὴ τὸ ἴσον οἰσόμενον. 114. *τέρατος δὲ εἶναι τοῦ πράγματος δοκοῦντος χελώνης ἵππου τάχει χρωμένης μηνύει τις τοῦ λόγου τὴν πρᾶσιν, καὶ ὁ τὸ χρυσίον ἔχων ὡς εἶδε τὰς μάστιγας, ὁμολογεῖ τε καὶ ἱκετεύει συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ μεγάλης ἡττηθέντι τιμῆς. ὡς οὖν μὴ ὀλίγοι ταῦτα εἰδεῖεν,*
R 79 *ἄγω τὸν | πρατῆρα τοῦ λόγου παρὰ τὸν Νικέντιον, οὗ ἦν ἡ ἀρχὴ Σύρων, καὶ ὁ ἄνθρωπος καίτοι προσδοκωμένης ζημίας ὅμως ὁμολογεῖ ταῦτα καὶ ἀθῷος ἀπῆλθεν οὐδὲν ἐμοῦ προσδεηθέντος δίκην λαβεῖν.* 115. *ὁ δὲ ἀνδρειότατος σοφιστῶν ἐκεῖνος οὐδ' οὕτως ἡσύχασεν, ἀλλ' αὖθις τὰ εἰρημένα ἐμυθολόγευε, καὶ ταῦτα ἐν τῇ τοῦ Στρατηγίου καταγωγῇ. καὶ ὁ μὲν ἐξήλασεν, Ἑρμογένη δὲ τὸν τὴν ἀρχὴν ἐκδεξάμενον αὐτῷ*

---

16 Od. μ 453

---

1 *ἐκεῖνον L* 2 *τὰ* om *B* | *τὰ* om *L* 3 *τιν' ἄλλην?* | *μικρὰ V* 4 *ἄττα* in *ἅττα* corr C^2 *ἅττα PVL* Mor Re | *μὲν* ⟨*ἐκεῖνον*⟩ *ἐπὶ?* 5 *οἰσόμενον* Re *οἰσόμενος* libri Ferr Mor 6 *τοῦ* e *τοῦτο* corr *C* *τούτου τοῦ L* 7 *τίς AB* 8 *πράσιν* libri edd 9 *αὐτῷ* libri edd 10 *μὴ ὀλίγοι* scripsi cum Mor e *VL* Ferr in marg *πολλοὶ APB* (et Patm, sed in marg *ἐν ἄλλῳ μὴ ὀλίγοι*) Ferr Re *πολλοι C* sed *πολλ* m. rec. (p) in rasura quinque fere litterarum 11 *ἐγὼ L* | *Νικέντιον* scripsi coll. ep. 20 cum Valesio ad Amm. M. XIV 7 p. 32 e *B* et suprascr. supra *νοκέντιον* P^2 *νοκέντιον AC* edd *ἰνοκέντιον V* (et codex quo usus est Valesius) *ἰννοκέντιον L* 13 *ὡμολόγει* Re Anim 14 *δίκην* om *L* 16 *τὰς εἰρημένας L* *τὰ ἠρημένα* Re Anim | *ἐμυθολόγευε* scripsi coll. Od. μ 453 *αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν* *ἐμυθολόγει* libri edd 17 *τοῦ* om Mor Re 18 *τὸν* om *PB*

δεινόν τε καὶ ἄγριον ἦγεν ἡ φήμη, καί, ἦν γὰρ ἡμῖν ἀγνώς, ἐδόκουν [οὖν] οὐκέθ' ἃ πρότερον ἰσχύσειν. ἦν δὲ ἄρα ὁ Ἑρμογένης βέλτιστος ἀρχόντων καὶ οὐ πολλοῖς μὲν ὁμιλεῖν ἀξιῶν, πρᾶος δὲ καὶ λόγῳ μᾶλλον ἢ θυμῷ χρώμενος. 116. οὗτος εὐθὺς μὲν εἰσκαλέσας τὴν βουλὴν εἰπόντων ὅ,τι ᾤετο τῇ πόλει λυσιτελήσειν ἑκάστου, τὸν θεῖον τὸν ἐμὸν ἀπὸ τῶν λεγομένων εὑρὼν οὗτος ἐκεῖνος, ἔφη, Φασγάνιος, ὥστε τὸν Εὔβουλόν τε καὶ τὴν ἐκείνου μοῖραν μικροῦ πεσεῖν. ἔπειτα ἐμὲ καλέσας φίλον ἐδεῖτό οἱ γενέσθαι | τοιοῦτον, R 80 ὥστε μηδὲν εἶναι πλέον ταύτῃ Ἀρισταινέτῳ καὶ Σελεύκῳ, παρ' ὧν δὴ καὶ εἰς ἐπιθυμίαν κεκινῆσθαι τοῦ κτήματος. ἀλλὰ δίκαιον μέντοι, ἔφην, τὸν φιλοῦντα ἐκείνῳ καὶ ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι.

117. Ταυτὶ μὲν εὐπότμου, δυστυχοῦς δὲ τὰ ῥηθησόμενα. τὴν γὰρ δὴ πάντ' ἐμοὶ μητέρα καὶ τὸν τῆς μὲν Ἀσίας ὀφθαλμόν, ἐμοὶ δὲ ἀντὶ πύργου, τὸν θεῖον ἥρπασεν ἡ Τύχη, τὸν μὲν πρότερον, ἡ δὲ οὐκ ἐνεγκοῦσα ἐπαποθνήσκει. καὶ οὐδὲν ἔτι μοι τῶν ἡδέων ἡδὺ οὐδ' αὐτό γε τὸ πάντων ἥδιστον, αἱ ἐπιδείξεις· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἥδιστον ὑπ' ἐκείνοιν ἐγίνετο, τοῦ μὲν οἷον ἀνηβῶντός τε ἐν τοῖς κρότοις καὶ τῆς αὑτοῦ πληγῆς ἐπιλανθανομένου, τῆς δὲ ὑπερχαιρούσης,

3 Amm. XIX 12, 6   17 ep. 286

2 οὖν cancellavi auctore Re | οὐκ ἔθ' ACP, sed in hoc spir. supra ε eras   6 εἰπόντων τε V   εἰπόντος Cobet Mnem. III 249 | ὅτι B | τῇ πόλει om L   7 ἑκάστῳ L   10 οἱ γενέσθαι] γενέσθαι οἱ AB   11 ταύτῃ πλέον VL   13 μέν τι L | ν in ἔφην in ras P² | τὸν Ferr in marg Mor Re om libri   14 ἐκεῖνον V   17 Ἀντιοχείας vel πατρίδος?   18 ἡ μήτηρ δὲ Ferr in marg Mor   20 αὖ τό PBV Ferr | γε] τε B | τὸ om ABV Ferr   21 καὶ alterum om VL | ἐκείνου ἐγίγνετο L   23 αὑτοῦ Re   αὐτοῦ libri Ferr Mor

ὁπότε αὐτῇ τὸν ἐκ τῶν ἄθλων ἱδρῶτα κομίσαιμι. 118. μετ' ἐκείνας τὰς ταφὰς καὶ τὴν Εὐσεβίου γε τοῦ πρὸ ἀμφοῖν ἀπελθόντος ἦν μὲν γὰρ καὶ τὸ Νικομη-
R 81 δείας πτῶμα καὶ ὃν ἡ πόλις ἐκάλυψε πεσοῦσα | δεινά τε καὶ οἷα λύπην τὴν ἐσχάτην ἐμβαλεῖν, ὑφ' ἧς δὴ καὶ πολιὰς ἐξαίφνης ἔδειξα, κακὰ δὲ προστεθέντα κακοῖς, ταῦτα ἐκείνοις φίλῳ τε φίλος καὶ πόλει φίλη μήτηρ τε καὶ ὁ ταύτης ἀδελφός, πάντα ἐμοὶ δι' ἃ ζῆν βούλοιτ' ἄν τις, ἀποφαίνουσι πικρά, πρὶν δὴ τὴν γῆν ἅπασαν ἀμαχεὶ παραλαβὼν ὁ παντὸς φιλοσόφου μᾶλλον ἐν βασιλείοις τὴν σοφίαν ἀγαπήσας κατήγαγεν ὥσπερ ἐκ φυγῆς εἰς τὸ αὖθις ἀσπάζεσθαι τὰ δυσχεραινόμενα. 119. καὶ ἐγέλασά τε καὶ ἐσκίρτησα καὶ σὺν ἡδονῇ λόγους καὶ συνέθηκα καὶ ἔδειξα βωμῶν μὲν ἀπειληφότων αἷμα, καπνοῦ δὲ φέροντος πρὸς οὐρανὸν τὴν κνίσσαν, θεῶν δὲ ἑορταῖς τιμωμένων, ὧν ὀλίγοι τινὲς ἐπιστήμονες λελειμμένοι γέροντες, μαντικῆς δὲ εἰς ἐξουσίαν παριούσης, λόγων δὲ εἰς τὸ θαυμάζεσθαι, Ῥωμαίων δὲ εἰς τὸ θαρρεῖν, βαρβάρων δὲ τῶν μὲν ἡττημένων, τῶν δὲ μελλόντων. 120. οὗτος ὁ σωφρονέστατός τε καὶ δικαιότατος καὶ ῥητορικώτατος καὶ πολεμικώτατος, ὁ μόνοις τοῖς δυσσεβέσιν ἐχθρὸς τῶν

---

15 Il. α 317 cf. I 260, 10 R

---

4 τὸν Ἀρισταίνετον P^2 cf. Amm. XVII 7, 6

---

1 ἐκ] ὑπὲρ *B* 2 τὴν] τοῦ *L* 3 γὰρ] ἄρα? | τὸ τῆς Νικομηδείας *B* 4 ὧν Re Anim 6 Eustath. ad Od. τ 360 p. 1867 R ὁ δὲ Λιβάνιος καὶ αὐτὸς ἐντεῦθέν ποθεν λέγει κατὰ σχῆμα ὑπερβολῆς, ὡς ὑπὸ λύπης ἐσχάτης καὶ πολιὰς ἐξαίφνης ἔφυσα 7 ταῦτα ἐκείνοις om *B* 9 πλὴν *V* πλὴν (ρὶν supra) *L* 11 βασιλεία *VL* | τὴν om *VL* 14 ἔθηκα *L* 16 κνίσσαν corr e κνίσαν C^p 18 δὲ alterum om *L*

μὲν παρ' ἡμῶν πρέσβεων οὐ μετ' ἐμῶν ὡς αὐτὸν ἡκόντων γραμμάτων ἤλγησε καὶ ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, ὁ τοὺς ἐκ τοῦ γράφειν ὑπομείνας κινδύνους ἐν ἀσφαλείᾳ σιγᾷ. τῆς δεῦρο δὲ ὁδοῦ καὶ τοῦτο κέρδος ὠνόμαζεν, εἰ ἐμέ τε ἴδοι καὶ ἀκούσαι λέγοντος. καὶ ἐπ' αὐτῶν δὴ τῶν ὅρων ἐπὶ τῆς πρώτης ὄψεως πρῶτον τοῦτο ἐφθέγξατο· πότε ἀκουσόμεθα; | ὁ δὲ R 82 ἀνταγωνιστὴς ἐκεῖνος ἤδη ἦν οἴκοι τεθνηκυίας μὲν αὐτῷ τῆς γυναικός, θυγατέρων δὲ ὡραίων γάμου τῶν ἐκείνου δεομένων ὀφθαλμῶν, ἐλέγετο δέ, ὡς καὶ ζώσης τῆς γυναικὸς ᾤχετο ἄν.

121. Ὁ τοίνυν βασιλεὺς προοίμιον μὲν τῶν λόγων καθ' ἑκάστην ἐποιεῖτο τὴν ἡμέραν θυσίας ὑπὸ τοῖς ἐν τῷ κήπῳ τοῦ βασιλείου δένδροις, πολλῶν δὲ φοιτώντων τε καὶ διὰ τῶν περὶ τοὺς θεοὺς ἐκεῖνον θεραπευόντων αὐτὸς ἦν οὗπερ ἀεί, καὶ οὔτε ἐκαλούμην τό τε ἄκλητον ἰέναι μετέχειν τινὸς ἀναιδείας ὑπελάμβανον καὶ τὸν μὲν ἄνδρα ἐφίλουν, τὴν ἀρχὴν δὲ οὐκ ἐκολάκευον. 122. ἧκε δέ ποτε εἰς Διὸς Φιλίου θύσων καὶ τοὺς ἄλλους κατιδών, ἐβούλοντο γὰρ καὶ πᾶν ἐποίουν, ὅπως ὀφθήσονται, μόνον οὐ τεθεαμένος ἐμὲ τοῖς πολλοῖς ἐμμεμιγμένον δείλης διὰ δέλτου τινὸς ἠρώτα τε, ὅ,τι εἴη τὸ κεκωλυκός, καὶ μετὰ χαρίτων καθήπτετο. ἃ μὲν δὴ ἀπεκρινάμην διὰ τῆς αὐτῆς δέλτου καὶ ὡς οὐκ ἐδήχθην μᾶλλον ἢ τοῦτο ἐποίησα

7 ep. 648. Cf. Philostr. vit. soph. p. 230 et 253

1 ἡμῖν *B* 2 ἤλγησεν *CB* 4 post σιγᾷ signum interrogationis *BV* 5 ἀκοῦσαι *B* 15 τε om *BVL* 16 αὐτὸς] ἐγὼ Ferr in marg Mor αὐτὸς Cobet Mnem. III 250 | ὅσπερ Cobet l. l. at cf. p. 135, 14 20 πάντα Ferr in marg Mor 22 ν in ἐμμεμιγμένον corr e σ C^n 23 τε om *PB* 25 ἐδήχθη *L*

καὶ αὐτὸς σὺν χάρισιν, οἶδεν ἀναγνούς τε ἐκεῖνος καὶ ἐρυθριάσας. 123. *ἀπεχομένου δέ μου καὶ μετὰ τὴν δέλτον οὐδὲν ἧττον τοῦ τε κήπου καὶ τῶν ἐν τῷ κήπῳ* R 83 *δρωμένων | καὶ ἀπημελῆσθαι δοκοῦντος καὶ οὔτε ἀθυμοῦντος ἐπισταμένου τε, ὅστις ἦν ὁ τὴν φιλίαν διορύξας, Πρίσκος, Ἠπειρώτης ἀνὴρ ὅτι πλείστοις ἐπὶ σοφίᾳ συγγεγονὼς ἀνδράσι, πλημμελεῖσθαι ταῦτα ἡγησάμενος τῷ βασιλεῖ παύει τὴν ἁμαρτίαν· οἵοις μὲν λόγοις, οὐκ οἶδα, καλοῦμαι δὲ πληθούσης ἀγορᾶς, καὶ διηπορεῖτό τε καὶ εἰς γῆν ἔκυπτεν ὁ κεκληκὼς κατηγορῶν οἷς ἔπασχεν ὧν ἐδεδράκει.* 124. *μόλις δ' οὖν ποτε αὐτὸν ἀναλαβὼν καὶ τὸ πολλὰ κατηναγκάσθαι πράττειν αἰτιασάμενος, ἐπειδὴ καλῶν μὲν ἐπ' ἄριστον ἤκουσεν, ὡς δειπνοίην, καλῶν δὲ ἐπὶ δεῖπνον ἤκουσεν, ὡς καὶ τοῦτο ἐξὸν ποιεῖν ἡ κεφαλὴ κωλύοι, σὺ δ' ἀλλὰ θαμίζειν ἡμῖν, ἔφη. καλοῦντός γε, ἔφην· ἄλλως δὲ οὐκ ἐνοχλήσειν. ὁ δὲ πείθεταί τε καὶ οὕτως ἐποίει.* 125. *αἱ δὲ συνουσίαι λόγους τε ἡμῖν τοὺς ὑπὲρ λόγων εἶχον καὶ ἐπαίνους τῶν εὖ πραττομένων ἐκείνῳ καὶ μέμψεις τῶν ὠλιγωρημένων, ᾔτουν δὲ οὐδὲν*

---

11 Arist. Eth. Nic. V 8   15 Plat. Rep. I 328 C

---

16 *ἀντὶ τοῦ θάμιζε· τῶν Ἀττικῶν· καὶ Σοφοκλῆς· τότ' ἤδη φάσκειν ἐμὲ μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν·* (= Oed. R. 461) *καὶ συχνοὶ δὲ ῥήτορες V*

---

6 *πρίσκιος* Ferr | *ὁ ἠπειρώτης L* Ferr in marg Mor   7 *πλημελεῖσθαι VL*   10 *διηπόρει τότε* Mor   *τε] γε B* | *ἔπιπτεν A* Mor   12 *αὑτὸν* ex *αὐτὸν* corr C^n *αὐτὸν ABL* Ferr   14 *ἤκουεν VL* | *μόνον δειπνοίην*? | *ἤκουεν VL*   15 *κωλύει V* | *δὲ CP*   16 *ἄλλῃ* vel *ἄλλοτε*? | *λ* in *καλοῦντος* in ras B^2 17 *τε* om *B*   19 *ω* in *λόγων* corr m. rec. (p) ex *ο* et denuo m. poster. (n) corr in *ο C*   20 *μέμψιν V*

οὐ τῶν ἐν θησαυροῖς, οὐκ οἰκίαν, οὐ γῆν, οὐκ ἀρχάς, καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους λόγος ἦν οὐκ ἐῶν κακὸν | τὸν οὐ τοιοῦτον δοκεῖν, καὶ τοῦτο ἐδίδου τὴν ἀρχήν, R 84 *ἐγὼ δὲ οὐδ᾽ ἀπολαβεῖν ἠξίουν ὄντων μοι παππῴων οὐ μικρῶν ἐν τοῖς ἐκείνου κτήμασιν. ὁρῶν δὴ κέρδος τε ἅπαν ὑπ᾽ ἐμοῦ καταπεπατημένον ζητοῦντά τε οὐδὲν ἕτερον ἢ ὅπως ἐκεῖνος ἀποκρύψει τὰ ὑμνούμενα, τοὺς μὲν ἄλλους ἔφασκε τὸν αὑτοῦ πλοῦτον φιλεῖν, ἐμὲ δὲ αὐτόν, καὶ μηδ᾽ ἂν τὴν τεκοῦσαν αὑτὸν ὑπερβαλέσθαι τὸ φίλτρον τὸ παρ᾽ ἐμοῦ.* 126. *διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς βουλῆς παρρησίαν ὑπέμενεν, ὅτε ἡ γῆ μὲν οὐδὲν ἐδεδώκει στερηθεῖσα τοῦ ἄνωθεν ὕδατος, ὁ | δὲ* R 85 *ἠξίου γέμειν τε ὠνίων τὴν ἀγορὰν καὶ μένειν ἐντὸς ὅρων οὓς ἔστησε ταῖς τιμαῖς· δαίμων δὲ ἄρα ταῦτα ἠνάγκαζε φθονερὸς ὤσων εἰς ὅπερ αὖ καὶ τέλος τὰ πράγματα ἔωσε. τότε οὖν ὁ μὲν ᾤδει καὶ μάχεσθαι τοῖς ἑαυτοῦ βουλήμασι τοὺς βουλευτὰς ἐβόα, κόλακες δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρεστηκότες ἐρρίπιζον τὸν θυμόν, ἐγὼ δὲ οὐδὲν τρέσας, τὴν δὲ τοῦ πράγματος ἐξετάζων φύσιν διετεινόμην ἀδικοῦσάν τε οὐδὲν ἀπέ-*

---

2 or. XIV t. I 424—450 R. ep. 1039 *τὸ δὲ δοθὲν ἐκεῖνο τὸ μικρὸν Ἀριστοφάνει ἔργον ἦν λόγου τινός, οὐκ ἐμὴ δέησις.* 4 ep. 1039 *οὐδ᾽ ὅσα ἦν ἐκεῖ τῶν παππῴων μοι οὐδ᾽ αὐτὸς ἠξίουν ἀπολαβεῖν*

---

14 *σημείωσαι τιμήματα τῶν ὠνίων δηλονότι A* *ἤγουν* (*ἤτοι P* om *C*) *τοῖς τιμήμασι τῶν ὠνίων δηλονότι* (om *PB*) *CP³B*

---

3 *οὐ* reposui e *L* Ferr in marg Mor 3 *τούτῳ*? cf. Sievers p. 97 4 *οὐδὲ VL* 5 *δὲ VL γρ.* Mor in marg 7 *ἀποκρύψει* scripsi *ἀποκρύψαι* libri edd 8 *αὐτοῦ* libri edd 9 *αὐτὸν PBVL* 11 *ὑπέμεινεν*? | *ὅτι V* 15 *ὤσων* scripsi *ὠθῶν* libri edd | *αὖ* scripsi e *VL* *ἂν ACPB* edd 16 *τότ᾽ V* 17 *αὐτοῦ V* 20 *ἀπέφηνα L*

φαινον τὴν βουλήν. καίτοι τις τῶν καθημένων παραρρεῖν τὸν Ὀρόντην ἔφασκε τῷ ποταμῷ με φοβῶν, ἀναξίοις ἀπειλαῖς τὴν βασιλείαν ὑβρίζων. ὁ δὲ οὕτως ἦν ὡς ἀληθῶς ἀγαθός, ὥστε κρατῆσαι μὲν ἐπεχείρησεν, ἡττηθεὶς δὲ οὐκ ἐμίσησε. 127. *μᾶλλον μὲν οὖν ἢ πρόσθεν ἠγάπησεν ὑπὲρ πατρίδος ὥσπερ ὅπλα θέμενον τοὺς λόγους, ὕπατον δὲ αὐτὸν ἀποδεικνὺς αἰσθανόμενός τε τῶν τε ἤδη παρόντων τῶν τε ἡξόντων μυρίους σὺν ᾠδαῖς σφίσι παραστησομένων κελεύει μοι τιμῆσαι λόγῳ τὴν ἑορτήν· ἐγὼ δὲ ἑτέρων εἶναι τοὔργον εἰπὼν κατὰ θατέραν φωνὴν οὐκ ἤργουν, ὡς μηδένα μηδὲν ἱερὸν δόξαι λέγειν, μηδ' ὃς λαμπρῶν ἀπολελαύκει θο-*
R 86 † *ρύβων.* 128. *καί πως συμβαίνει ἐν τῷ | προτέρῳ λόγῳ τύχης, οἶμαι, τινὸς τοὺς αὖθις βοηθησομένους τε καὶ χαριουμένους ἑτέρωσε πεμψάσης· οἷς ἐλυσιτέλει μὴ τἀμὰ διαβάλλειν· ὁ δὲ αὐτὸν μὲν ἔνδον οὐδενὸς ἐπαινοῦντος ἐπῄνει, δευτέρῳ τούτῳ παρέχων ἀφορμὴν γέλωτι, τοὺς δὲ ἐπ' αὐτῷ γελάσαντας οὐκ ἀνίει λοιδορῶν, οἱ δ'* [*ἂν*] *αὖθις ἐγέλων, καὶ τὸ δι' ἀπάτης πορισθὲν ἐξεκέχυτό οἱ* ⟨*οὐ*⟩ *φωραθὲν ἄν, εἰ τοσοῦτόν γε*

---

6 Lyc. Leocr. 43   10 or. XII t. I 366—404 R

---

1 *τίς ABVL*   2 *τὴν ACP* | *Ὀρρόντην L*   5 *ἢ καὶ πρόσθεν* Ferr in marg Mor   6 *θέμενον* corr e *θέμενοσ* C^n 7 *αὑτὸν BL* | *αἰσθόμενος* supra *αἰσθανόμενος* P^3 8 *τε* alterum om *B*   9 *παραστησομένων* scripsi auctore Re *παραστησομένους* libri edd | *με V*   10 *θάτερον* ante *ἑτέρων* inserendum puto coll. I 529, 1 R | *ἑτέρων* corr ex *ἑτέρον* C^n 11 *κατὰ θατέραν* scripsi coll. I 400, 9 R *καθ' ἑκατέραν ACPBL* edd *καθ' ἑτέραν V*   13 *συμβαίνειν B* | *ἐν* del Wyttenb   14 *τύχης δ' οἶμαι* Wyttenb | *αὐτοῖς* Re Anim | *βοησομένους BVL* γρ. Mor in marg   15 post *πεμψάσης* lacunam statuit Re totus locus labem contraxit | *οὓς L*   16 *δὴ* Wyttenb | *αὑτὸν* Re *αὐτὸν* libri edd   19 *ἂν* uncis inclusi   20 *οὐ* inserui auctoribus Re et Wyttenb | *γε οὐκ V*

ἠπίστατο, ὅτι δόξαν οὐχὶ δικαίαν ἡσυχίᾳ φυλάττειν
δύναιτο ἄν. 129. οἱ μὲν δὴ ἀλλήλοις εἰς παραμυθίαν
ἦρχουν, ὡς δὲ ἀπέδυν ὕστατος αὐτοῦ τοῦ βασι-
λέως, ὅπως ὅτι πλεῖστοι | συνέλθοιεν, φροντίσαντος, R 87
τὸν Ἑρμῆν ἔφησαν τοῦ θεράποντος κηδόμενον τῇ
ῥάβδῳ κινεῖν τῶν ἀκροωμένων ἕκαστον, ὅπως μηδ'
ὁτιοῦν ὄνομα θαύματος ἄμοιρον ἀπέλθῃ. βασιλεὺς δὲ
τὰ πρῶτα μὲν τῇ διὰ τῆς μορφῆς ἡδονῇ μηνυομένῃ
συνετέλει, ἔπειτα τῷ μέλλειν ἀναπηδᾶν, ἔπειτα, οὐ
γὰρ δὴ κατεῖχεν αὐτὸν καὶ σφόδρα πειρώμενος, ἥλατο
μὲν ἐκ τοῦ θρόνου, τῆς χλαμύδος δὲ ὁπόσον ἐξῆν,
ταῖν χεροῖν ἀνεπέτασεν, ὡς μὲν ἂν εἴποι τις τουτωνὶ
τῶν ἀγγάρων, ἐκφερόμενος τοῦ σχήματος, ὡς δ' ἂν
ἀνὴρ εὖ εἰδώς, οἷς ἂν σεμνὴ βασιλεία γένοιτο, ἄρα ἐν
τοῖς προσήκουσι μένων· | τί γὰρ δὴ βασιλικώτερον R 88
τοῦ βασιλέως ψυχὴν πρὸς κάλλη λόγων ἀνίστασθαι;
130. τῷ δὲ οὐδὲ ἄλλως οἷόν τ' ἦν μὴ τὰ τοιαῦτα πά-
σχειν, πατρὶ πολλῶν λόγων πρό τε δὴ τῆς ἀρχῆς καὶ
ἐν αὐτῇ γεγενημένῳ· αἱ γὰρ ἀγρυπνίαι τοῦ βασιλέως
ἡμῖν λόγους ἐποίουν ἤδη, καὶ μᾶλλον ἑτέρων ὑπὸ τῆς
ἐν αὐτοῖς ὥρας οὐδὲν ὅ,τι οὐκ ἔδρα.

---

1 φυλάττειν reposui e libris et Ferr διαφυλάττειν Ferr in marg Mor Re 5 ἔφασαν *V* 8 ταπρῶτα *BV* 9 τῷ μέλλοντι ἀναπηδᾶν inser Ferr in marg Re uncis inclusit Mor μέλλειν scripsi e libris | ἔπειτα] ἔτι δὲ? ἔπειτα alterum inserui e libris 10 δὴ scripsi auctore Re („aut μοι aut δὴ") μὴ *ACPBL* edd om *V* | κατεῖχε *ACPB* edd | αὐτὸν om *ACPB* Ferr αὐτὸν Ferr in marg Mor, uncis inclusit Re 13 ἀγροίκων? De Gregorio Naz. cogitat Wyttenb. 14 σεμνὴ ἡ β. *C* | ἄρα defendit Wyttenb (*nimirum*) „κάρτα aut ἀραρότως" Re num πάντα? 17 οὐδὲ om *B* | τὰ om *B* 18 ει in πάσχειν in ras *C*[2] 19 η in αὐτῆι corr ex ω *C*[1] αὐτῷ Ferr ἀρχῇ Ferr in marg Mor 20 ἤδη] ἢ δὴ Re Anim 21 ὅτι *B* | ἕδρων coni Re

131. Τὸν δὴ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς ἐπὶ Πέρσας ἐξόδου χρόνον τοῖς μὲν ἄλλοις ἄλλ' ἄττα, πλέον δὲ ἐμοὶ παρ' ἐκείνου τὸ φίλτρον, καὶ διετέλει δὴ λέγων, ὅτι δώσω σοι δῶρον ἐξελαύνων, ὃ οὐκ ἂν ὥσπερ
R 89 τἄλλα φύγοις. δεδειπνηκότες | οὖν, ἐβιάσθην γὰρ παρ' αὐτοῦ, ὦ ἄνθρωπε, φησίν, ὥρα σοι τὸ δῶρον δέχεσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶχον, ὅ,τι αὖ τοῦτό ἐστιν, εἰκάσαι· ὁ δὲ δοκεῖς μοι, φησίν, εἰς μὲν ῥήτορας κατὰ τοὺς λόγους τελεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν ἔργων ἐν φιλοσόφοις γεγράφθαι. καὶ ἥσθην εἰπόντος, ὥσπερ ὁ Λυκοῦργος ἐπὶ τοῖς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ ταῦτα ὑπὸ τοῦ θεοῖς συνοικοῦντος εἴρητο. 132. προπεμπούσης δὲ τῆς βουλῆς καὶ δεομένων ἀφεῖσθαι τὰ ἐγκλήματα Ταρσοῖς, πόλει Κιλίκων, δώσειν αὐτὸν εἰπών, ἢν ὁ θεὸς ἀποσώζῃ, καίτοι |
R 90 μοι δῆλον, ἔφη, τὸ πρὸς ταῦτα γενησόμενον, ὡς ἐν τῷ πρεσβεύσοντι τὰς ἐλπίδας ἔχετε, τὸν

---

11 Her. I 65. Plut. Lyc. 5, 3   14 I 482, 18 R. Amm. XXIII 2, 5

---

11 ἀπελθόντος Λυκούργου ἐς Δελφοὺς τοιαῦτά τινα παρὰ τοῦ θεοῦ ἤκουσεν· ἥκεις, ὦ Λυκόεργε, ἐμὸν ποτὶ νηὸν ἀνιών, | Διΐ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, δίζω ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι ἠὲ καὶ ἄνδρα P^2 17 πρεσβεύων ἤτοι ἀποκρισιάριος ἀποστέλλομαι, διαπρεσβεύεται δὲ πρὸς τούσδε ἢ τούσδε. ἤτοι βασιλεὺς· ἀποστέλλει πρέσβιν εἰς Ἀθήνας ἢ ἑτέρωσε V

---

2 ἀλλ' ACP | ἅττα CV | δ' VL   3 ἐκείνου ex ἐκεῖνον P^2 ἐκεινου ex ἐκεῖνο A^2 ἐκεῖνον Ferr Mor, quod corr Re   5 φύγοις scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. III 250 φύγοιμι libri edd | συνδεδειπνηκότι Cobet, at cf. 141, 15. 152, 1 R. Franc Zambeccari p. 212   6 παρ' inserui cum Cobeto „malim ὑπ'“ Re   7 ὅτι B | αὖ om VL   9 post τελεῖν rasura quinque litterarum C | ὑπὸ L et γρ Mor in marg   10 τετάχθαι L, γρ Mor in marg Cobet l. l. ἂν γεγράφθαι coni Re   15 αὐτὸν ACL Ferr Mor   16 μὴ L   17 πρεσβεύοντι L | ἔχοντι L

δὲ καὶ αὐτὸν ἐκεῖσε μετ' ἐμοῦ δεήσει βαδίζειν. ἀσπασάμενος δή με δακρύοντα οὐ δακρύων ἤδη βλέπων τὰ τῶν Περσῶν κακά, γράμματα ὕστατα πέμψας ἀπὸ τῶν τῆς ἀρχῆς ὅρων ἤλαυνε γῆν τέμνων, κώμας ἁρπάζων, φρούρια λαμβάνων, ποταμοὺς διαβαίνων, τείχη κατασείων, πόλεις αἱρῶν· 133. καὶ τούτων ἕκαστον ἤγγελλε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν δρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἡδόμεθα πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι, πρὸς τὸν ἄνδρα ἀποβλέποντες. ἀλλ' ἡ Τύχη γὰρ τὰ αὐτῆς, κωμάσαντος γὰρ κατὰ Περσῶν τοῦ στρατοῦ φόνοις τε καὶ τροπαῖς ἀγῶσί τε γυμνικοῖς καὶ ἱππικοῖς, ἃ κατεθεῶντο ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων οἱ Κτησιφῶντος οἰκήτορες οὐδὲ τῷ πάχει τοῦ τείχους πιστεύειν ἔχοντες, τοῦ τε Μήδου διὰ πρεσβείας τε καὶ δώρων ἐγνωκότος ἱκετεύειν, μηδὲ γὰρ νοῦν ἔχειν πρὸς δαίμονα ἄνδρα μάχεσθαι, τῶν δὴ πρέσβεων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων | αἰχμὴ τοῦ σοφωτάτου βασι- R 91 λέως τεμοῦσα τὴν λαγόνα βρέχει τῷ τοῦ νενικηκότος αἵματι τὴν τῶν ἡττωμένων γῆν καὶ ποιεῖ τὸν πεφρικότα τῶν διωκόντων κύριον. 134. τῷ μὲν δὴ Πέρσῃ παρ' αὐτομόλου τινὸς μαθεῖν ὑπῆρξεν, ἐν ὅτῳ εἴη τύχης, ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀντιοχεῦσιν ἀνθρώπων μὲν οὐδείς, σεισμοὶ δὲ ἐγίγνοντο τοῦ κακοῦ μηνυταὶ πόλεων τῶν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Συρίᾳ τῶν μὲν μέρη, τὰς δὲ ὅλας κατενεγκόντες· ἐδόκει γὰρ ἡμῖν ὁ θεὸς μεγάλοις πά-

---

3 Iulian. ep. 27 ed. Hertl. 11 or. XVIII t. I 605, 15 sq. R 15 Il. ρ 98

---

2 δή scripsi e libris et Ferr δέ Ferr in marg Mor Re 3 τῶν om *VL* 10 αὐτῆς *A* αὑτῆς *PV* 11 φόνω *VL* 23 ε in πόλεων in ras C^n 24 Παλαιστίνης *B* Ferr, γρ Mor in marg | καὶ inter Παλ. et Συρ. inser Re

θεσι μέγα σημαίνειν. εὐχομένων δὲ μὴ τὰ ὄντα δοξάζειν πικρὸν διὰ τῶν ὤτων τρέχει τῆς ἀγγελίας βέλος, Ἰουλιανὸν μὲν ἐκεῖνον ἐν σορῷ φέρεσθαι, τοῦ δεῖνος δὲ γεγενῆσθαι τὸ σκῆπτρον, Περσῶν δὲ Ἀρμενίαν τῆς τε ἄλλης ὁπόσον ἐβούλοντο γῆς. 135. *εὐθὺς μὲν οὖν εἰς ξίφος εἶδον, ὡς ἁπάσης σφαγῆς ἀλγεινο-*
R 92 *τέρας τῆς ζωῆς ἐσομένης. ἔπειτα ἐνενόησα | τὸν τοῦ Πλάτωνος νόμον καὶ ὡς αὐτὸν οὐ λυτέον τὴν τοιαύτην δὴ λύσιν καὶ ὡς οὕτως ἐλθὼν εἰς Αἵδου τε καὶ παρ' ἐκεῖνον ἐν αἰτίαις ἂν εἴην ὧδε τετελευτηκώς· πάντως γὰρ ἂν ἐμέμφετο μὴ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ περιμείναντι. πρὸς δὲ καὶ ἐδόκει μοι χρῆναι λόγοις ἐπιταφίοις τὸν ἀπελθόντα τιμᾶν.*

136. *Τοῦτο μὲν οὖν οὕτω διὰ ταῦτα ἔσχε, λόγον δέ τινα διαφεύγω βουληθείσης τῆς Τύχης. οἱ γὰρ αὖ τῶν μὲν πρὸ τοῦ καιρῶν ἐν βασιλείοις πρὸς ἰσχὺν ἀπολαύσαντες, τότε δὲ τὰ αὑτῶν ἠναγκασμένοι πράττειν*
R 93 *ὑπὸ Φρυνώνδου τινὸς ἀναπεισθέντες, ὡς | ἐμὲ δεινὰ αὐτοὺς εἰργάσθαι δι' ἐπιστολῆς εἰς Βαβυλῶνα ἡκούσης, ὑφ' ἧς ἂν αὐτοῖς δυσμενὴς ἐπανῆκεν ἐκεῖνος, ψηφίζονται παρὰ συγγενῆ με γυναῖκα εἰσιόντα συλλαβόντες εἰς τὸν κῆπον, οὗ τὰς βουλὰς ἐβούλευον, εἰσαγαγόντες κτεῖναι· καὶ γὰρ ἂν δῶρα σφίσι παρὰ τοῦ τὰ σκῆπτρα λαβόντος γενέσθαι.* 137. *τοῖς μὲν δὴ ἡτοίμαστο τὰ*

---

8 Plat. Phaed. 67D 12 or. XVII et XVIII t. I 507 et 521 sq. R 18 ep. 1038. or. pro Olymp. p. 81, 9 ed. Sieb.

---

1 *μέγα τραῦμα* coni Re | *δὴ P* 2 *πικρῶν A* 5 *ἠβούλοντο* Mor Re 8 *καὶ*] *ὃν L* *τὸν* Par probante Gasda I 16 num del? | *αὐτὸν ACBL* Mor Re 9 *οὗτος VL* 11 *τοῦ* om *AB* 12 *προςδὲ V* 14 *διαταῦτα BV* 15 *φεύγω L* | *αὖ τῶν*] *αὐτῶν APL* 16 *προτοῦ L* 17 *δὴ BL* 18 *ὡς* delere vult Re

ῥόπαλα, τῶν δέ τις ταυτὶ μὲν συνειδότων, τοῦ δὲ ἔργου κοινωνεῖν οὐκ ἐθελόντων, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐ μάλα οἰκείως ἐσχηκότων τῆς θεοῦ πεμπούσης ἀφεκτέον εἶναί μοι τῶν παρὰ τὴν γυναῖκα ἐκείνην ὁδῶν ἔφη, κερδανεῖν γάρ, ὅ,τι δὲ ἦν τὸ δεινόν, ἀπαιτοῦντι τουτὶ [δὲ] οὐ προσέθηκε. θαυμαζούσης οὖν, ὡς οὐ τὰ αὐτὰ ποιοίην, τῆς γυναικὸς ἀπεκρινάμην ἀφ' ὧν ἠκηκόειν. καὶ ἡ διερευνωμένη νοῦν τε ἔχοντα καταμαθοῦσα τὸν φόβον παύσασά τε ἐξαπατωμένους ἐπῄνεσε τὸν ἐξελόμενον αὐτῇ τοιούτου μύσους τὴν οἰκίαν δαίμονα.

138. *Μετὰ ταῦτα τοίνυν ἀνὴρ βάρβαρος ἐξώργιζε τὸν κρατοῦντα ἐπ' ἐμὲ λέγων, ὡς οὐ παυοίμην θρηνῶν τὴν | τοῦ πεσόντος πληγήν. ὁ δὲ ἔμελλε μὲν ἀπολεῖν* R 94 *με κακῶς δίκην ὀδύνης πραττόμενος, ἀνὴρ δέ τις Καππαδόκης ἀγαθός, συμφοιτητὴς ἐμός, παρ' ἐκείνῳ δὲ μέγας, καὶ τίνα ἂν ἔχοις, ἔφη, ψυχήν, εἰ ὁ μὲν κέοιτο ἀποθανών, ζῶντες δὲ οἱ λόγοι περιφοιτῷεν τὴν γῆν οἱ ὑπ' ἐκείνου περὶ τῆς σῆς γεγραμμένοι φύσεως; τοσαῦται μὲν αἱ τρικυμίαι, τοσαῦται δὲ αἱ ἀρωγαί.*

139. *Τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἦν μὲν Ὀλύμπια τὰ παρ' ἡμῖν, ἔτος δὲ ἐμοὶ πεντηκοστὸν ἐπιθυμία τε τῆς πανηγύρεως ὑπερφυής· παρακύψας δὲ ἐπὶ τὰ πρῶτα τῆς ἑορτῆς δεσμώτης ἦν, οὐκ ἄρχοντος δήσαντος, ἀλλὰ*

---

3 ep. 1186   14 Fortunatianus (ep. 1147. or. XIV t. I p. 428, 12)?

---

1 *δ'* *V*   2 *οὐκ* om *L* | *οὐ θελόντων* *V*   5 *δὲ* uncis inclusi   6 *τὰ αὐτὰ* scripsi e libris excepto *L* qui habet *ταῦτα*, et Ferr *ταὐτὰ* Re *τὰ τοιαῦτα* Ferr in marg Mor   8 *καὶ ἡ* — 9 *φόβον* citat Thom. M. s. v. *ἐρευνῶμαι* p. 160, 10 | *ἡ* *ACP* Mor Re   10 *μίσους* *L*, *γρ* Mor in marg   16 *παραψυχὴν* aut *ἀναψυχήν* Gasda   18 *φοιτῷεν* *A* | *τὴν γῆν* inserui e *VL* om *ACPB* edd | *ὑπ'* scripsi e *VL* *ἀπ'* *ACPB* edd

ποδάγρα τότε πρῶτον πολλή τις ἐπιπεσοῦσα καὶ χαλεπὴ πυνθάνεσθαι τῶν εἰσιόντων ἠνάγκαζε ῥώμης τε πέρι καὶ τέχνης τῶν ἀθλητῶν, ἡ δὲ ὥσπερ ἐν ἐκεχειρίαις μικρὸν διαλιποῦσα πάλιν ἠκόντιζε καὶ πολλάκις γε ἑκάτερον. 140. ἰατροὶ δὲ νενικῆσθαι μὲν ὡμολόγουν, παρεμυθοῦντο δὲ μετατιθέντες ͵ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπ' ἐκείνους τῷ λόγῳ τὴν νόσον· τὸ γὰρ αὐτὸ ποσὶ μὲν R 95 *κακόν, τῇ δὲ ἔσεσθαι ἀγαθόν. | ἦν δὲ ἄρα τοῦτο φλυαρία, ἐπεὶ τό γε ἐκείνην κατειληφὸς εἴχετο τῶν ἄνω καὶ τοσοῦτόν γε ἀπέσχον οἱ πόδες ὀνῆσαί τι τὴν κεφαλήν, ὥστε ὥσπερ ἂν ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς κακῶν μοῖράν τινα ἐκεῖσε πέμψαντες χαλεπώτερα τἀκείνης ἐποίησαν. 141. οὔκουν ἐπὶ τοῖς πρὸ τοῦ φόβοις ἐταραττόμην μόνοις, ἐν οἷς καὶ τοῦτο ἦν, μὴ τὴν πόλιν ἡμῖν ἁρπάσαντες ἄνεμοι φέροντες εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐμβάλωσιν, ἀλλ' ἔδεισα μέν, ὦ ἄνδρες, καὶ τὸν τῶν ἀπαντώντων ὄχλον, ἔφυγον δὲ τὰ μέσα τοῦ ἄστεος, ἔδεισα δὲ μεγέθη λουτρῶν, ἔδεισα δὲ οἰκίας πλὴν τῆς ἐμαυτοῦ πάσας νεφέλης μὲν ἐπὶ τὰ ὄμματα ἐρχομένης, τοῦ πνεύματος δὲ εἰς μικρὸν συστελλομένου, τὴν κεφαλὴν δὲ ἰλίγγων κατεχόντων, δόξης δὲ ἀεὶ τοῦ πε-*

---

15 Il. ζ 345

---

5 *ἑκάτερον*] *ἐποίει δηλονότι V*

---

3 *ἐκκεχειρίαις AP* et altero *κ* m² suprapos. *C* *ἐκεχειρίαις V* 5 post *ἑκάτερον* inserendum puto *τῶν ποδῶν* coll. l. 7 *ἐπ' ἐκείνους* 7 *ἐκείνην* Re Anim 8 *τοῦδε L* 9 *εἶχε L* 11 *ἂν* om *L* | *κακῶ* in *κακῶν* in ras *C*² 12 *τὰ 'κείνης VL* 13 *προτοῦ* libri edd | *φόβοις* — 16 *ἐμβάλωσιν* citat Eustath. ad Il. ζ 345 p. 646 R *ὁ Λιβάνιος τὴν τῆς Ἑλένης ὑπερβαλὼν ἔννοιαν ὡς ἐντεῦθεν ὠφελημένος τερατωδέστερον λαλεῖ ἐν οἷς ἀστείως λέγει ὅτι φόβοις κτλ.* 14 *μόνοις* — *ἦν* om Eust 15 *τὸν* om *VL* Eust 17 *παντ* in *ἀπαντώντων* in ras *P*³ *ἀπάντων C* edd *ἀπαντώντων* aut *ἀπ' ἀγρῶν* coni Re 20 *στελλομένου L*

σεῖσθαι παρούσης, ὥστε ἑσπέρας ἥδομεν ἐπ' αὐτῷ τὴν Τύχην ἐν κέρδει τὸ μὴ πεπτωκέναι ποιούμενοι. 142. ἓν ἐνῆν ἐκείνοις μέτριον, ὅτι μήτε τοὺς λόγους μήτε τοὺς νέους ἐφεύγομεν· αὐτὸ γὰρ δὴ τοῦτο ἦν ἡ παραψυχὴ | 4 τὸ ὡς ἥδιστα περὶ ταῦτα πονεῖν οἴκοι τε ἐπὶ τῆς R 96 κλίνης ἐπί τε τοῦ σκίμποδος ἐν τῷ διδασκαλείῳ· τὸ δὲ ἐφ' ἑκάτερον κομισθῆναι παρακινδύνευσις, αἱ δὲ ἐπιδείξεις ἐκποδών, ἀηδὴς δὲ φίλος προσιών. ὥσπερ δὲ οἱ πελάγη διαβάλλειν μέλλοντες καλοῦσι Διοσκούρους, οὕτως ἡμῖν οἴκοθεν ἐξιοῦσιν ἐκαλοῦντο θεοὶ κωλυταὶ γενέσθαι τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀσχημόνων. 143. καὶ ὁ κλύδων οὗτος ἔτη τέτταρα ἐπεκράτει, καὶ καταφεύγω δι' οἰκέτου πρὸς τὸν ἕτοιμον ἀμύνειν, τὸν μέγαν Ἀσκληπιόν, καὶ φράσαντος οὐ καλῶς ἀφεστάναι με τῶν εἰωθότων πίνω τε οὗ πάλαι φαρμάκου, καὶ ἦν μέν τι κέρδος, οὐ μὴν παντελῶς γε ἐξελήλατο τὸ κακόν. ἔφη δὲ ὁ θεὸς καὶ τοῦτο χαριεῖσθαι. ἐγὼ δὲ ᾔδειν μέν, ὡς οὐκ εὐσεβὲς ἀπιστεῖν ἐγγυητῇ τοιούτῳ, θαυμάζειν δὲ ὅμως παρῆν, εἰ καὶ ταύτης εἶναί ποτε δόξαιμι τῆς χάριτος ἄξιος. καὶ ἦν μὲν ἔτος ἕβδομον ἐπὶ τοῖς πεντήκοντα λῆγον ἤδη, τρισὶ δ' ἐνυπνίοις ὁ

---

8 Ion trag. fr. 56 N apud Plut. de tranqu. anim. 3 p. 466 D

---

2 ποιούμενοι *P*, sed ι alterum in ras m[4] ποιούμενος *AC* Ferr Mor 3 ἐνῆν scripsi cum Re Anim ἦν libri edd 4 γὰρ om *VL* | δὴ om *B* | ἦν] οὖν Re 6 ἐπί τε scripsi e *V* ἐπὶ δὲ reliqui libri edd | ἐν] γρ ἐπὶ Mor in marg 7 ἕτερον *P* sed ἕ m[3] in rasura trium litterarum et *B* 9 διαβάλλειν scripsi e *VL* coll. III 387, 21 τοῖς τὰ πελάγη διαβάλλουσιν et Demetr. com. fr. II 876, 2 M apud Athen. III 109 A διαβαίνειν *ACPB* edd 13 τὸν (prius) *VL* Ferr in marg Mor om *ACPB* del Re 15 οὐ *L* | παλαιοῦ *L* et in πάλαι corr *C* 18 τοσούτῳ *V* et γρ Mor in marg 19 ὅπως *L* et in ὅμως corr *C*[2] | εἶναί με ποτε *L* 21 δὲ *VL*

θεός, ὧν τὼ δύο μεθημερινώ, μέρος οὐ μικρὸν ἑκάστῳ τοῦ νοσήματος ἀφῄρει καὶ κατέστησεν εἰς τοῦτο, ὃ μήποτε ἀφέλοιτο. 144. οὕτω δὴ τοῦ βασιλέως ἥκοντος τὴν αἴγλην τήν τε ἀπὸ τῶν ὅπλων τήν τε ἀπὸ τῶν | R 97 δρακόντων ἠχώ τε ὀργάνων ὑπέμεινα συμμιγῆ, μηδ' ἂν διηγουμένου πρότερον <ἀνασχόμενος>. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον δῶρον αὐτῷ λόγον εἰσῆγον, ἐφ' ᾧ πλέον ἢ ὅτε τὰ ἔργα ἔπραττεν ἡσθῆναι βασιλεὺς ἐδόκει. καίτοι τῶν μειζόνων γε ἀνήκοος ὢν ἐν Σκύθαις ἐπεδέδεικτο ἐμεμενήκει. τοῦ γὰρ δὴ ἡμίσεος διὰ μῆκος ἀναβεβλημένου δείσαντες οἷς οὐκ ἄμεινον τέρπεσθαι λειμῶσιν ἀληθινοῖς τὸν βασιλέα Μουσῶν, ἐν τοῖς εἰρημένοις ἱστᾶσι τὴν ἀκρόασιν, λεγόντων δὲ ἑτέρων φόβος οὐδείς, ταυτὶ δὲ αὐτοῖς τῆς Γοργοῦς φοβερώτερα. βασιλεῖ γε μὴν καὶ ἀπὸ τούτων οὐκ ἐν ἀγνοουμένοις ἐγώ.

145. Σὸν ἔργον, ὦ δαῖμον, καὶ τὸ τεθῆναι νόμον τῶν παίδων τοῖς νόθοις ἐπίκουρον. τὸ μὲν οὖν ἐπὶ νοῦν τε αὐτὸν τῷ πρεσβυτέρῳ τοῖν βασιλέοιν ἐλθεῖν ἕνα τε τῶν κρατούντων τοῖς ἐκείνου γεγονέναι γράμμασι, κοινῆς τοῦτο ἔστω τῆς τῶν ἐν χρείᾳ τοῦ νόμου καθεστηκότων τύχης, τὸ δὲ τὸν νεώτερον ἥκιστα αὐτὸν ἐπαινοῦντα μάλιστα ἐπαινοῦντα φανῆναι ποιῆσαί τε κύριον, ἐπειδή με ἐξουσίας τῆς ἀπ' αὐτοῦ δεόμενον ᾔσθετο, πῶς οὐκ ἂν ἐν δίκῃ τῆς ἐμῆς κριθείη τύχης;

---

3 Amm. XXIX 1, 4 (Valens) 9 Amm. XXVII 5, 1 sq. 19 Cod. Theod. IV 6, 1. Novell. 89, 12

---

1 καθημερινὼ *B* 4 τῶν alterum om *L* — 5 ἦν ante μηδ' inser MSchmidt Philol. X 613 6 ἀνασχόμενος inserui coll. III 132, 15 R 10 ἐμεμενήκει corr ex ἐμεμνήκειν *C*² ἐμεμενήκειν *VL* | ἡμίσεος scripsi ex *APBV* et corr ex ἡμίσεως *C*² μίσεως *L* ἡμίσεως edd 11 αἷς *A* 15 τοσούτων *L* 17 γρ νέοις Mor in marg | οὖν om *L*

ἥ με πολλῆς τε καὶ βαρείας ἠλευθέρωσεν ἀνίας, ὡς τῆς αὐτῆς ἡμέρας τελευτὴν | μὲν ἐμοί, πτωχείαν δὲ R 98 ἐκείνῳ τὴν ἐσχάτην οἰσούσης.

146. Ἀλλὰ μὴν τό γε ἐχθρούς — καὶ μή με οἰέσθω τις τὴν Ὁμήρου συμβουλὴν παραβαίνειν τὴν οὐκ ἐπιτρέπουσαν ἐπὶ κταμένοις ἀνδράσιν εὐχετάασθαι, οὐ γὰρ ἀπὸ τοιαύτης γε μνησθήσομαι τῆς γνώμης, ἀλλ' ὅπως μηδὲ τοῦτ' ἄρρητον εἴη τῶν παρ' ἐκείνης δεδομένων — οἱ τοίνυν ἐπ' ἐμὲ μηδενὸς μὲν λόγου, μηδενὸς δὲ ἔργου, μηδεμιᾶς δὲ ἀποσχόμενοι τέχνης, ἀλλ' οἱ μὲν ὀνείδεσι περιβάλλειν ἀποχρῆν νομίσαντες, οἱ δὲ πᾶν μικρόν, εἰ μὴ καὶ ἀποκτείναιεν, οἱ δὲ οἷς ἦν ἡδὺ καὶ ταύρου τὸν νεκρὸν ἐκδήσαντας ἀφεῖναι διὰ | πετρῶν φέρεσθαι, τούτους τοίνυν τοὺς R 99 πάλαι μὲν πολεμοῦντας, ἐγκαλεῖν δὲ οὐδὲν σὺν ἀληθείᾳ γε ἔχοντας προαπήνεγκεν ὁ δαίμων ἡμῶν γε ἡσυχαζόντων καὶ οὐδ' ὅσον ἀραῖς ἀμυνομένων· τί γὰρ δὴ ἔδει καταρᾶσθαι πάντα ἐπισταμένου τοῦ δαίμονος, τὸν ἀδικοῦντα, τὸν ἀδικούμενον, τὸν ὀφείλοντα δίκην, ᾧ τὴν δίκην ὤφειλεν. 147. ἦν δέ τι καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τοῖς πολλοῖς θανάτου παρά γε σώφροσιν ἀνθρώποις δεινότερον τὸ πολλὰ κακὰ ἐπιδόντας εἶτα οὕτως ἀπελθεῖν· ὧν ἕν τι καὶ τὸ τῶν αἰδοίων τοῦ μοιχοῦ λαβόμενον τῇ χειρὶ ξυρῷ τὰ πάντα ἀμῆσαι.

---

6 Od. χ 412 11 Dem. c. Androt. 63 p. 613, 2; c. Timocr. 127 p. 740, 23 22 Il. χ 61

---

5 τίς *V* 8 δὲ in μηδὲ in ras *P*² | τοῦτο *L* 11 περιβαλεῖν *L* | ἀποχρῶν *APB* 12 μὴ καὶ scripsi cum Gasda καὶ μὴ libri edd | ἀποκτείνειεν *ACPV* edd ἀποκτείνοιεν *B* ἀποκτείν εν *L* 14 ἐφεῖναι *A* | κατὰ Gasda 16 γε om *V* 18 δὴ om *B* 23 ὧν] ὡς *L* | ὄσχον MSchmidt Philol. X 615 24 τῇ χειρὶ λαβόμενον *VL* | ἀμῆσαι *L* ἀμῆσαι reliqui libri edd

148. *Τούτοις ἄξιον ἐκεῖνο προσθεῖναι σμικρόν τε* R 100 *καὶ οὐ σμικρόν· ὑμῶν μὲν γὰρ ἴσως | τῷ μικρολογεῖσθαι δόξω, δηχθεὶς δὲ αὐτὸς τὴν ψυχὴν οἶδα καὶ ἐπὶ μεγάλῳ τοῦτο παθών. ἦν μοι ἡ Θουκυδίδου συγγραφή, γράμματα μὲν ἐν μικρότητι χαρίεντα, τὸ δὲ σύμπαν οὕτω ῥᾴδιον φέρειν, ὥστ' αὐτὸς ἔφερον παιδὸς ἀκολουθοῦντος καὶ τὸ φορτίον τέρψις ἦν. ἐν τούτῳ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων μαθὼν ἐπεπόνθειν, ὅπερ ἴσως ἤδη τις καὶ ἕτερος· οὐ γὰρ ἂν ἐξ ἑτέρας βίβλου ταῦτ' ἂν αὖθις ἐπῆλθον πρὸς ἡδονήν.*

149. *ἐπαινῶν δὴ πολλὰ καὶ πρὸς πολλοὺς τὸ κτῆμα καὶ εὐφραινόμενος μᾶλλον ἢ Πολυκράτης τῷ δακτυλίῳ κλέπτας αὐτῷ τοῖς ἐπαίνοις ἐπῆγον, ὧν τοὺς μὲν ἄλλους εὐθὺς ᾖρουν, ὁ δέ γε τελευταῖος πυρὰν ἀνῆψε τοῦ μὴ ἁλῶναι, καὶ οὕτω δὴ τοῦ ζητεῖν μὲν ἐπεπαύμην, τὸ μὴ λυπεῖσθαι δὲ οὐκ εἶχον. ἀλλὰ καὶ τὸ κέρδος μοι τὸ παρὰ τοῦ Θουκυδίδου μέγα ἂν γενόμενον μεῖον ἤρχετο διὰ τὸ σὺν ἀηδίᾳ γράμμασιν ἑτέροις ὁμιλεῖν.*

150. *ἀλλὰ καὶ τοῦτο μέντοι τὸ οὕτως ἀνιαρὸν βραδέως μέν, ὅμως δὲ ἰάσατο ἡ Τύχη. διετέλουν μὲν γὰρ πρὸς* R 101 *τοὺς ἐπιτηδείους | γράφων αὐτὸ μετὰ λύπης, τῷ λόγῳ μέτρα τε διηγούμενος καὶ οἷον μὲν τὰ εἴσω, οἷον δὲ τὰ ἔξω καὶ ποῦ νῦν ἄρα καὶ ἐν τίνος χερσί. νέος δέ τις, πολίτης ἐμός, ἐωνημένος ἧκεν ἀναγνωσόμενος, καὶ*

---

3 Soph. Ant. 317   10 Dem. Olynth. I § 15 p. 13, 23

---

1 et 2 *μικρόν V*   3 *καὶ* om *L*   4 *ταὐτὸ* Re num *τοσοῦτο?*   9 *ἴσως ὅπερ L*   10 *τοῦτ' L* *ταῦτα* Mor Re   14 *τελευταῖος* scripsi e *VL* *ἕτερος APB* edd om *B* | *πυρὰν* scripsi cum Re Anim et Gasda coll. I 47, 2; 117, 6; 165, 7 R *πῦρ* libri edd   16 *μὴ* om *L*   20 *δὲ* scripsi e *VL* auctore Re *δ'* inser B^2 om *ACP* edd | *γὰρ ἀεὶ πρὸς B*

ὁ διδάσκαλος ἀνεβόησε τοῦτ' ἐκεῖνο, τοῖς γνωρίσμασιν ἑλών, καὶ ἧκεν ἐρωτῶν, εἰ μὴ ἁμαρτάνοι δόξης. λαβὼν οὖν ἐγὼ καὶ ποιήσας, οἷα ἄν τις ἐπὶ παιδὶ τὸν ἴσον μὲν ἀφανισθέντι χρόνον, φανέντι δὲ οὐ προσδοκηθέντι περιχαρὴς ἀπηλλαττόμην καὶ τότε εὐθὺς καὶ νῦν οἶδα τῇ θεῷ χάριν. γελάτω δὲ ὁ βουλόμενος, ὡς ὑπὲρ φαύλου μακρολογήσαντος, ἀδεὲς γὰρ δήπουθεν ἀπαιδεύτου γέλως.

151. Ἐφ' ᾧ δ' ἂν μάλιστα νομιζοίμην ἄθλιος, ἤδη φράσω. εἰ γὰρ αὖ πατὴρ ὅςτις πολλοὺς μὲν παῖδας παρέδωκε μνήμασι, πολλαῖς δὲ κλίναις σώματα τούτων [γε] φερούσαις ἠκολούθησεν, ἄθλιος, πῶς οὐχὶ | καὶ αὐτὸς ἂν ἐν δυστυχοῦσιν ἀριθμοίμην, οὐ πολλοὺς R 102 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγαθοὺς παῖδας τοὺς μὲν αὐτὸς θάψας, τοὺς δὲ ἐν σοροῖς ξένους νεανίσκους εἰς τὴν οἰκείαν ἀποπέμψας. 152. ὥσπερ γὰρ ὁ Θρασύβουλος τοὺς τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντας ἐξέκοπτεν, οὕτως ἡ Τύχη τῶν ὁμιλητῶν τοὺς ἀρίστους ἥρπασεν, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τῶν ἐν Βιθυνίᾳ διατριβῶν, προελθοῦσα δὲ εἰς τόδε, ἀεὶ φειδομένη μὲν οἳ οὐκ ἂν ἐξέλαμψαν, τοὺς δὲ ἤδη τε ἐν δόξῃ καὶ αὖ τοὺς ἐσομένους ἀφήρει. 153. λέγω οὖν πρὸς τοὺς οἰομένους τι λέγειν, ἐπειδὰν ἐρωτῶσι τίνας δὲ ἡμῖν ἀπέφηνε

---

16 Her. V 92, 10; cf. Themist. or. XIX p. 282, 24 Dind.

---

3 οἷα corr ex οἷς C^{n} 5 καὶ νῦν οἶδα corr ex οἶδα καὶ νῦν P^{2} 10 αὖ] δὴ Gasda 11 δὲ om *L* 12 γε τούτων *VL* γε cancellavi auctore Re 13 ἐν τοῖς δυστυχοῦσιν *B* 15 ξένους] νέους Ferr uncis inclusit Mor 16 οἰκίαν *L* 20 ἐς *B* | τόδε ἀεί, Ferr Re | αν supra εν in ἐξέλαμψεν C^{f} 21 αὖ τοὺς] αὐτοὺς *L* | ἀφαιρουμένη *VL* Mor Re 22 τί *ABV* 23 δὴ *AP* | ἀπέφηνας Gasda

ῥήτορας; ὅτι ἐλθόντες εἰς Αἴδου θεάσαιντ' ἂν οὐκ ὀλίγους. ὧν οἰχομένων ἐξημίωνται μὲν βουλαὶ καὶ R 103 διοικήσεις πόλεων, ἐξημίωνται | δὲ δίκαι λόγων τῷ δικαίῳ συμμάχων ἐστερημέναι, ἐξημίωνται δὲ θρόνοι, ὧν τοὺς μὲν Ἑρμῆς, τοὺς δὲ ἐφορᾷ Θέμις.

154. Καὶ μὴν καὶ τόδε δυστυχοῦς ἐν ἀσθενείᾳ τε καὶ ἀτιμίᾳ καὶ προπηλακισμῷ τῶν λόγων λόγους διδάσκειν καθήμενον ἑτέρων ὄντων, ἐν οἷς αἱ ἐλπίδες· οὓς εἰ μὲν μὴ ἠπίστασθε, τοῦ διδάξοντος ἂν ἔδει· νῦν δὲ ἴστε μὲν οὓς μακαρίζετε· παρ' οἷς οἱ πλοῦτοι, ἴστε δὲ οὓς ἐλεεῖτε· παρ' οἷς οἱ λόγοι. 155. εἴποι ἂν οὖν ἡ Τύχη καθάπερ ἐν δράμασι λαβοῦσα φωνήν, ὅτι εἰ καὶ μυρίοις ἐναντιώμασιν ἡ τέχνη σοι πεπολέμηται, τοῦτό γ' ἂν ὁμολογήσαις, ἓν πολλῶν ἀντάξιον παρ' ἐμοῦ σοι γενέσθαι, τό τε εἰς πλῆθος ποιῆσαι λόγους τό τε οὕτω δόξαι τοὺς ποιηθέντας εἶναι καλούς, ὥστ' ἔτι ζῶντος, ἐν ᾧ καὶ φθονεῖσθαι ἀνάγκη, τὰς τῶν βιβλογράφων δεξιὰς τὰς πολλὰς ὀλίγας ἐλέγχεσθαι τῷ πλήθει τῶν ἐραστῶν. τοιγάρτοι πᾶν ἐργαστήριον λόγων καὶ τούσδε δείκνυσιν ὁμοίως ἐν παιδευομένων τε καὶ παιδευόντων χερσί. καὶ τούτων, ὦ ἄνδρες, οἶδα τῇ Τύχῃ χάριν καὶ αἰτῶ γε παρ' αὐτῆς ἀεὶ βελτίω παρέχειν τὰ δεύτερα.

---

15 Thuc. I 14, 2

---

12 σημείωσαι τὸ εἰ ἀποδιδόμενον οὐ πρὸς τὸ ἀλλὰ V

---

3 λόγω B 4 δὲ om V 8 αἱ om V 9 οὓς scripsi ἃς libri edd ἃ Re Anim | ἐπίστασθε AP 14 γ' ἂν scripsi cum Gasda, qui simul ὁμολογήσεις proposuit γὰρ A (γοῦν supra) γὸῦν supra γὰρ C^{f} γὰρ ἂν V γὰρ L γοῦν PB edd 17 βιβλιογράφων ABP in quo m[2] βιβλογράφων suprascriptum est Mor Re 20 ὁμοίως inser A[2] 22 τὴν χάριν APB

156. *Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ’ ὅπως με διεφυγέτην Αἰθέριός τε καὶ Φῆστος, Σύρων μὲν ἄρχων ἑκάτερος, ἄρξαντες δὲ πρὶν ἢ Βάλεντα δεῦρ’ ἥκειν. ὁ μὲν οὖν φωνῆς Ἑλλάδος ἄπειρος | ἦν, ὁ Φῆστος, παραπαίων* R 104 *ἄνθρωπος, ἀλλ’ ὅμως αὐτὸν οὐδὲ τοῦτο ἔπεισε διώσασθαι τὴν ἀρχήν, ἐλθὼν δὲ δείλης εἰσάγων ὡς ἑαυτὸν Εὔβουλον καὶ συνὼν αὐτῷ δι’ ἑρμηνέως πιστοῦ, ὁ δ’ ὡμολόγει τῆς ἐμῆς ἐπιθυμεῖν τελευτῆς, ὅπως αὖθις εἶναί τι δόξειεν. ἐπώλει οὖν Εὐβούλῳ τὸ μισεῖν ἐμὲ Φῆστος ὧν καθ’ ἑκάστην ἤσθιε τὴν ἡμέραν· ἦσαν δὲ χῆνες πίονες ἐκείνῳ καὶ οἶνος ἡδὺς καὶ φασιανοί.* 157. *ἔβλεπέ τε οὖν με οὐχ ὡς ἥδιστα ὁ Φῆστος καὶ ὡς περὶ κακοῦ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο καὶ ὁπόσα ἐξῆν, ἔπληττε. καί ποτε θέατρον μέν μοι συνείλεκτο, λῦσαι δὲ τοῦτο πειρώμενος ἐπὶ γράμματα βασίλεια τοὺς καθημένους ἐκάλει, ὡς δὴ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναγνώσεως ἐξελῶν, καὶ ὑπογραφεῖς ἅμα παρῆσαν γραψόμενοι τὰ τῶν οὐκ ἀναπηδώντων ὀνόματα· | ᾤετο γάρ με μαχεῖσθαί* R 105 *τε καὶ οὐκ ἐπιτρέψειν ἀπελθεῖν, τὸ δὲ ἀρκέσειν εἰς θάνατον. ἐνταῦθα οἱ μὲν ὑπ’ ἀνάγκης ἐξῄεσαν πολλάκις μεταστρεφόμενοι πρὸς ἐμέ τε καὶ τὰ ῥηθησόμενα, οἷς δὲ ἐξῆν ἀκούειν, ἤκουον, ποθοῦντες δὲ τὴν οὐχ ἑκοῦσαν οἰχομένην μοῖραν.* 158. *ἐμίσει μὲν οὖν καὶ ἐπεβούλευε, τοῦ μίσους δὲ οἶδα τῇ Τύχῃ χά-*

4 or. XXVI t. II 124, 3 sq. R

5 *ἤτοι ἀπώσασθαι V*

3 *ἄρξαντε V* | *ὁ μὲν*] *ὅμως ACPB* Ferr, *γρ* Mor in marg 7 *αὐτῷ* om *L* | *ὁ δ’*] *ὅδ’ B* *ὃ δ’* corr ex *οὐδ’* V^r *οὐδ’ L* 8 *ὁμολόγει A* 12 *με* om *VL* 17 *ἐξελών CPBV* Ferr Mor 18 *με μαχεῖσθαι*] *μεμαχῆσθαι L* 20 *οἱ* om *L* 22 *δὲ* alt. om *VL*

ριν, ἥ γέ με οὐκ ἐποίησε φίλον ἀνδρὶ δείσαντι μετὰ ταῦτα ὕστερον μὴ φθάσῃ τὸν ἐκείνου σίδηρον ἡ νόσος ἀπενεγκοῦσα τὸν Μάξιμον. ὁ δὲ ὡς ἐνίκησε ταύτην τὴν νίκην, ἐγάννυτο ὁ κακοδαίμων, οὐ μὴν ἐμέ γε ἴσχυσε, προσκυνῶ δὲ τὴν Ἀδράστειαν, καίτοι τοῦτό γε ῥάπτων διὰ Μαρτυρίου, Πισίδου τινὸς ἀν-
R 106 θρώπου, χαίροντος μὲν ἀθληταῖς, ἀμέμπτου | δὲ ἄλλως, δοκοῦντος δὲ τῷ Φήστῳ γόητος διὰ τὸ προσκεῖσθαι παλαισταῖς. 159. περὶ τούτου μόνος πρὸς μόνον τὸν Βάλεντα εἰπών, ὡς ἐμέ τε ἂν ἐν αὐτῷ ῥᾳδίως καὶ τὸν Εὐτρόπιον ἕλοι, σπεύδων ᾤχετο εἰς Ἰωνίαν ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ὥστε γέλωτα πολὺν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὸν Μαρτύριον παρασχεῖν οὐκ ἐχόντων τῶν δικαζόντων μαθεῖν, ἥτις ἡ ἀρχὴ τῷ τοῦτον ἀχθῆναι γένοιτο, τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος ἐν σκότῳ γεγενημένης. Φήστῳ μὲν οὖν ἆθλον τῆς κακίας ἐγένετο γάμος, νέα μὲν γυνή, συχνὴ δὲ οὐσία, καὶ νῦν ἐν πόλεσιν ἃς ἐκένωσε, τρυφᾷ.

160. Αἰθέριος δὲ τέθνηκε μὲν πολλὰ δὴ καὶ μεγάλα πρότερον ἐπιδὼν κακὰ καὶ τό τε λαλεῖν τό τε ἀκούειν ἀποβαλών. γίνεται δὲ καὶ αὐτὸς εἰς ἐμὲ κακός, ὥσπερ ἀχθόμενος, ὅτι με ἐν Βιθυνίᾳ προὐβέβλητο καὶ ὁπότε τι δείσειεν, ἐπ' ἐμὲ κατέφευγε. τὰς μὲν δὴ εἰς τοὺς λόγους ὕβρεις αὐτοῦ παραλειπτέον, ἐν αἷς

---

2 Eunap. fr. 39. vit. soph. p. 63 Boiss. Amm. XXIX 1, 42. 5 Plat. rep. V 451 A. Dem. c. Aristog. I 37 p. 781, 8

---

1 δείσαντι supra δείσαντα C^r δείσαντα *APB* Ferr Mor quod corr Re 4 prius ν in ἐγάννυτο eras *P* 5 τε *AC* Ferr Mor | τὴν om *BV* | α primum in ἀδράστειαν in ras duarum litterarum C^2 6 τοῦτό γε] γε τοῦτο *B* 19 η in δὴ in ras P^2 δὲ *A* 21 γίγνεται *L* | δὴ *B* | εἰς in ras P^3 ὡς *A* 22 προβέβλητο *L* 23 τί *B* | κατέφευγεν *B*

ἐχαρίζετο πάνυ μὲν ἀνδρὶ πλουσίῳ, παῖδας δὲ οὐ κεκτημένῳ. 161. ἀλλ' οὗτός γέ ἐστιν ὁ στήσας με ἐν μέσῳ πολλῶν μὲν ἡνιόχων, πολλῶν δὲ ἱπποκόμων, οἷς τε ἔργον ἀναπεταννύναι τοῖς ἅρμασι τὰς θύρας· ὧν τοὺς μὲν ἔπαιε, τοὺς δὲ ἠπείλει κατακαύσειν, ἑνὸς δέ τινος ἡνιόχου γέροντος καὶ πλευράς, ἐφ' ᾧ δὴ καὶ μέγα ἐβόησεν ὁ λεώς, | κατέτεμνεν, ἐμοὶ δὲ ἦν πόνος οὐ R 107 μικρὸς μὴ τὸ αἷμα ἰδεῖν. καὶ ταῦτα ἀπὸ ψιλῆς αἰτίας ἀνδρὸς ἐποίει μαινομένου δεικνύντος ⟨τε⟩ τὴν μανίαν κἀν τοῖς ἐν αὐτῇ γιγνομένοις τῇ δίκῃ. 162. οὗτος ἦν ὁ κἀμὲ κελεύσας εἰσάγειν, ὡς δὴ τῆς Φιλουμενοῦ γοητείας ἐν ἐμοὶ τὸν ἔλεγχον ἔχων· ὁ δὲ ἔλεγχος ἦν, παρῄνουν αὐτῷ μὴ συκοφαντεῖν, ἀλλ' ἀπηλλάχθαι πραγμάτων. καὶ τοῦτο ἦν, ἐφ' ᾧπερ ἐκαλούμην. τῷ δὲ οὐδὲν ἐδόκει δεινὸν ἐμὲ ἐφ' οὕτως ἀνοήτοις εἰσελθόντα ἑστάναι. καὶ ἐγὼ μὲν ἐξῄειν ἐλεῶν τὸν δικαστήν, ὁπόσον ἀπέχων νοῦ δικάζειν ἠξίου, τῶν δὲ φίλων πολλοὶ συνέρρεον ἄλλος ἄλλο τι πρὸς παραμυθίαν ἐσκεμμένος. ἐποίουν δὲ οὐδὲν αὐτοὺς δεῖσθαι τουτωνὶ τῶν σκεμμάτων. οὕτως οὐκ ἐτετρώμην.

163. Φιδήλιος δὲ ἦν μὲν Φήστου πολίτης, ἄγριος ἄνθρωπος, ἀρχὴ δὲ αὐτῷ τῶν βασιλέως ἐπιμελεῖσθαι

---

2 γέ *V* et Re τέ reliqui libri edd 3 μὲν] τὲ *L* 4 τε] γε *V* | πύλας *VL*, sed *L* in marg γρ θύρας 6 καὶ om *L* 7 inter λεώς et κατέτεμνεν libri (excepto *V*) et Ferr habent ἐφ' οὗ quod uncis inclusit Mor 9 ἐποίει] ἐπ cum lacuna duarum vel trium litterarum *L* | τε post δεικνύντος inserui 10 κἀν scripsi e *PB* καὶ reliqui libri edd 11 φιλουμενοῦ *BL* et Re φιλουμένου *ACPV* Ferr Mor 13 ἀλλὰ *L* 14 ᾧπερ ἐκαλούμην scripsi quod praebet etiam Par (Gasda I 16) ᾧ παρεκαλοῦμεν reliqui libri ᾧ παρεκαλούμην Re Anim ᾧπερ ἐκάκου με MSchmidt Philol. X 610 17 ἀπέχων νοῦ scripsi e *CV* cum MSchmidt ἀπέχων οὐ *APBL* et γρ Mor in marg ἀπέχειν οὐ Ferr Mor ἐπέχειν οὐ coni Mor ἀπέχων τοῦ coni Re et Cobet Mnem. III 250

χρημάτων, φιλία δὲ πρὸς τὸν Εὔβουλον ἀφ᾽ ὧνπερ
R 108 καὶ τῷ Φήστῳ. | ἔχων τοίνυν αὐτὸν πειθόμενον ἐκ πολλῶν δόρπων τε καὶ συμποσίων κινεῖ τε ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ συνεβούλευε δίκην λόγου λαβεῖν. τὸν δὲ λόγον, τοῦ τυράννου μὲν ἐγκώμιον, γεγράφθαι, κεῖσθαι δὲ παρ᾽ ἐμοὶ τῷ συγγραφεῖ. ῥᾷστον δὲ εἶναι δι᾽ ὑπηρετῶν ἑλεῖν. 164. ἔδοξεν οὖν ἐκείνῳ κάλλιον εἶναι τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τοῦτο προσλαβεῖν, πολλοῦ μὲν ἄξιον Ἰουλιανῷ γενόμενον, πολλοῦ δὲ ὄντα τότε τῷ Βάλεντι, φοβερὸν μὲν πολεμίοις, φοβερὸν δὲ τῶν οἰκείων τοῖς κακοῖς, αἰδούμενον δὲ καὶ σοφίαν καὶ λόγους, λόγου δὲ ἐν σοφῶν συνουσίαις οὐκ ἀποροῦντα· τουτὶ δὲ αὐτῷ παρὰ τῆς φύσεως ἦν. 165. οὗτος ὁ Λουπικῖνος αὐτὸν μέν με οὐδεπώποτε ἰδών, παρὰ φήμης δὲ ἴσως τινὸς περὶ ἐμοῦ τι δεξάμενος πρὸς μὲν τὸν εἶπε· σίγα, ὦ φιλότης, καὶ ἐν ἡμῖν ταῦτα ἱστάσθω. μεταπεμψάμενος δὲ ἐμὲ ποιεῖταί τε φίλον καὶ ἐπαγγέλλειν, εἴ του δεοίμην, ἐδίδου παρεκάλει τε τοὺς τῶν ἑδῶν |
R 109 τούτους καταγελῶντας, τοὺς τοῦ οὐρανοῦ κληρούχους, ἀφέντας ἃ ἀλαζονεύονται, τἀμὰ ζηλοῦντας δρᾶσθαι. τοιαῦτα μὲν ἀνέσεισεν ὁ δαίμων, τοιαῦτα δὲ καὶ ἐκοίμισεν, οὐχ ὡς πεποιημένου μοι τοιοῦδέ τινος λόγου,

---

2 p. 157, 10 5 Amm. XXVI 6, 1 sq.

---

3 *δώρων* libri | *κινεῖ τε* scripsi cum Gasda *κινεῖται* libri edd 8 *τούτῳ* *BV* Mor 14 *οὐδέποτε* *VL* et *γρ* Mor in marg 15 *τι* om *L* | *εἶπεν* *ACB* | *σῖγα* *B* 18 *παρεκάλει* — 19 *καταγελῶντας* Ferr in marg | *τε* scripsi e *VL* *δὲ* reliqui libri edd | *ἑδῶν* scripsi e *PB* cum Wyttenb *ἕδων* *C* Ferr *ἔδων* *AV* *εδων* *L* *τῶν ἕδων* uncis inclusit Mor *τῶν νέων* (i. e. *νεῶν*) coniciens 19 *τούτων* *B* | *οὐρανοῦ* scripsi cum Wyttenb et Cobeto Mnem. II 403 coll. II 180, 2 sq. R *οὐρανίου* libri edd 21 *τοιαῦτα* — *δαίμων* Ferr in marg | *ι* alterum in *ἐκοίμισεν* in ras P^3 *ἐκόμισεν* *L* 22 *τοιοῦδε* corr e *τοιούτου δέ* C^v

ἀλλ' ὅτι τῆς πρώτης πείρας ἁμαρτὼν ὁ Φιδήλιος προὔβαινεν ἂν ἐπιβουλεύων, ἕως ἔργου τύχοι. 166. ὑπῆρξε δέ μοι καὶ ἀμείψασθαι τὸν οὐχ ὑπαχθέντα ἄνθρωπον· παρὰ μὲν γὰρ τοῦ κρατοῦντος ἦν αὐτῷ τὸ ἐν ὑπάτοις εἶναι, παρ' ἐμοῦ δὲ Ἀρχέλαος. καὶ ἐτιμώμην ἄλλοις τε οὐκ ὀλίγοις καὶ | δὴ καὶ ᾠήθη δεῖν ἐλθὼν ὡς ἐμὲ R 110 προσειπεῖν πατὴρ γινόμενος τῆς τιμῆς, οὐ γὰρ ἦν ὃν ἐμιμεῖτο, ἀλλ' ἐγὼ τοῦτο αἰσθανόμενος φθάσας ἐδεήθην ἕν τι, προελέσθαι μεῖναι τὸν γέροντα, τὸν δὲ χρὴ νομίζειν ἀφῖχθαι. 167. *Προτάσιον* ἐνέπλησαν μὲν τῶν κατ' ἐμοῦ λόγων ἄνδρες ἐν οὐδενὶ μὲν λόγῳ πρότερον ὄντες, κτησάμενοι δὲ ἰσχὺν ἐκ τῆς Ἰουλιανοῦ σφαγῆς. οὗτοι τοῦτον ἐφόβουν, ὡς αἴσχιστα ἂν ἄρξειεν, εἰ μὴ ἀπελαύνοι με τῶν θυρῶν, καὶ παρέζευξάν οἱ τῶν ἐκ | τῆς συμμορίας κοινωνὸν τῆς πορείας τηρή- R 111 σοντα ἐν ἐκείνῳ τὸν φόβον. ᾔει μὲν οὖν ὡς ποιήσων με μικρόν, νόσῳ δὲ πιεζόμενος ἐβάδιζεν αὐξομένης τῇ πορείᾳ τῆς νόσου. καὶ ἧκέ γε εἰς τὴν καταγωγὴν νυκτὸς οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ νόμῳ τυχών, οὐ γὰρ εἴα τὸ νοσεῖν. 168. ὡς δὲ πολλῶν ἰόντων αὐτῷ μόνος ἀπελιπόμην, λέγει [δὲ] πρὸς τὸν Ζήνωνα, ᾧ μάλιστα

---

5 I 175 2 R   13 Dem. de symm. § 25 p. 185, 5

---

1 „*aut* οὐχ ἁμαρτὼν *leg. aut* οὐ προὔβαινεν“ Re Anim 2 τύχῃ *L* 3 δή *C* 4 αὐτῷ scripsi cum Valesio ad Amm. XXVI 8, 4 p. 465 qui Parisinum (gr. 3016) secutus est, et Re Anim αὐτοῖς reliqui libri edd 5 post δὲ lacuna 4 vel 5 litterarum in *V*, 12 fere in *L*, item in Par, quam Sievers p. 145 agnoscit, fortasse recte 6 ὡς] πρὸς *V* 7 γιγνόμενος *VL* Ferr 8 τοῦτον *L* 9 προσελέσθαι *ACPB* Ferr et γρ Mor in marg „προέσθαι *aut* προσθέσθαι“ Re Anim | „*malim* αὐτὸν δὲ“ Re 10 *Πρωτάσιον V* Mor 21 ἀπελειπόμην *L* | δὲ quod est in *ACPB* edd uncis inclusi auctore Re

ἐχρῆτο, τοὺς κατ' ἐμοῦ λόγους ἐξεληλέγχθαι τοῖς ἔργοις. τὸν γὰρ δὴ λεγόμενον ἐνοχλεῖν τοὺς ἄρχοντας ἥκιστα προσιέναι. ὁ δὲ καὶ πάνυ ταῦτα ἐλπίζειν ἔφη· οὐ γὰρ ἰέναι μᾶλλον παρ' αὐτοὺς ἢ καὶ τοὐναντίον· χαρίζεσθαι μὲν γὰρ ταύτῃ τοῖς ἐρῶσι· τοὺς δὲ οὐκ ἐρῶντας οὐδὲ ἐπίστασθαι. ταυτὶ μὲν ἤκουσε, δῆλος δὲ ἦν
R 112 ἀτιμάσων, οὐ | μὴν ἐπέτρεψέ γε ὁ θάνατος.

169. Ἕτερος Προτάσιος τά γε πρὸς ἐμὲ ῥᾷσθ' οὗτος ἧκεν, ὃς καθάρμασι μὲν συνῆν, παρ' ὧν δ' ἄν τι καὶ ἐμάνθανεν, ἄβατον ἐποίει τὴν καταγωγήν. καὶ ᾤετο μὲν ζημιοῦν, ἐγὼ δὲ ἐκέρδαινον. καὶ κλῆσιν μὲν τὴν ἐπὶ τοὺς λόγους ἤλπιζεν, ἐγὼ δὲ ἄλλους εἱστίων διδάσκων αὐτόν, ὅτι οὐ λίαν αὐτοῦ δεοίμην. ὁ δὲ ᾤδει τούτοις γε τὴν καρδίαν, ἔδειξε δὲ ἔν τινι κατηγορίᾳ νέοιν· οἷν δέον, εἴπερ ἠδίκουν, ἐπιθεῖναι δίκην, ὁ δὲ τὸ διδασκάλων ἐσαγήνευεν ἔθνος οὐχ ἅπασιν ἐγκαλῶν, ἀλλ' ὅπως ἐν τῷ παντὶ κρύπτοιτο αὐτῷ τὰ πρὸς ἐμέ. 170. καὶ τὼ μὲν νέω γυμνώ τε ἤστην καὶ μετεώρω πρὸς πληγάς, παρεκάθητο δέ τις Ὀλύμπιος. τοῦ δὲ οὐ μετεῖχον ἐγώ, ἠδικεῖτο δὲ ὁ νόμος. ὁ δ' οὕτω δή τι ξυνετὸς ἦν, ὥστε οἷς ἐφθέγξατο μὴ μαστιγοῦν ἐκεκώλυτο. φρόνημα δὲ τὸ θράσος καὶ ἡγούμενος καὶ ὀνομάζων ὅπλα ἀνταράμενος τῷ στρατηγῷ γνῶναί τε αὐτὸν ἠναγκάσθη καὶ συνε-
R 113 σταλμένος | ἔκειτο, καὶ τοῦτό οἱ τῆς ἀρχῆς πέρας.

171. Ἀλλ' ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὸν Βάλεντα· ὃν ἔδειξε

22 Xen. Cyr. V 4, 25

1 ἐξεληλέχθαι *PB* 2 τὸν] τί *L* 3 ὁ δὲ — 4 ἰέναι om *ACP* Ferr 5 οὐκ om *L* 6 ἐφίεσθαι? | λ in δῆλος in ras *P*[2] 8 Πρωτάσιος *V* Mor | ὁ αὐτὸς Gasda 12 τοὺς inser *A*[2] 13 ἐδεόμην *L* | ᾤδει] ὤ cum lacuna trium litterarum *L* 20 ὅδ' *ABVL* Ferr Mor | δή τι om *L* 23 αὐτὸν *AVL* | ἠναγκάσθην *V* sed ultimum ν erasum *L* Ferr Mor 25 δὴ inser Ferr in marg om *APB*

μὲν χρηστὸν τὸ μὴ τῷ ´τυράννῳ τοὺς τοῦ τυράννου φίλους ἐπαποκτεῖναι· ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀνδρονίκου τοὐμοῦ φίλου θάνατος Ἱερίου μᾶλλον, τῆς ἀλώπεκος, ἔργον ἢ τοῦ παρακρουσθέντος ἦν. ἀσφάλειαν δὲ τῆς πρᾳότητος ἐωνῆσθαι νομίζων εὗρεν ἕτερον λόχον, Φιδούστιόν τε καὶ οὓς ἐκεῖνος ἐπανέστησε τῷ σκήπτρῳ, καὶ ἐχώρει μὲν διὰ τῶν ἠδικηκότων ὁ βασιλεὺς τὴν ἀρχήν, προσετίθετο δέ τις καὶ τῶν οὐδὲν τοιοῦτον ἐπισταμένων. μάντις τε ἅπας ἐχθρὸς ὅτῳ τε ἐδέησε τῆς τέχνης διδάσκεσθαί τι περὶ τῶν ἰδίων τῶν αὑτοῦ παρὰ τῶν θεῶν βουλομένῳ· χαλεπὸν γὰρ δὴ ἐδόκει εἶναι παρόντος μάντεως μὴ ἄν τινα καὶ ἐπὶ τοῖς μείζοσι χρήσασθαι | τῷ ἀνδρί. 172. τὴν ἐκείνου δὲ ὁρμὴν οἱ συκοφάνται R 114 λαβόντες πάντα ἐκύκων ἐπὶ πάντας ἰόντες. δόξα τε ἦν παρὰ τῷ Βάλεντι φθόνου τὴν δόξαν πεποιηκότος, πάντως ἂν εἰς ἔλεγχόν με πεσεῖν δι' ἑνός γέ του τῶν ὑπὸ τὴν βάσανον ἀγομένων. λέγεται δὲ καὶ αὐτὸς ἐρέσθαι τὸν Εἰρηναῖον, εἰ μετεῖχον τοῦ ἐπιβουλεύματος, θαυμάσαι τε οὐ μετασχεῖν ἀκούσας. 173. καὶ μαντικῇ μὲν οἶδα χάριν, ἥ μοι τὴν κεφαλὴν ἐν πρᾳοτέροις κατέστησεν, ὅτῳ τε χρηστέον καὶ ὅτῳ μή, φράζουσα, τὴν κεφαλὴν δ' ἂν ἀπετεμνόμην, ὡς δεινότερον ὂν τοῦ ἀπολωλέναι τὸ ταύτῃ σεσῶσθαι.

---

1 Amm. XXVI 9, 8 sq.   2 or. LXV t. III 454, 1 sq.   5 Amm. XXIX 1, 6 sq.

---

1 τὸ] τῷ *L* | τοῦ om *APB*   2 ὁ] τοῦ *L* | τοῦ 'μοῦ *ACPL*   3 ἱερείου *VL*   9 τε om *L*   10 περὶ om *B* | ἰδίων τῶν om *B*   11 βουλομένων *L*   15 φθόνου] φόβου vel ὁτουοῦν MSchmidt Philol. X 612   φθόνου τε τὴν *L*   16 ἂν Ferr in marg om *ACPB* | του τῶν *V* et (corr e τοῦ τῶν) *A* et Re   τοῦ τῶν *C* Ferr   τουτῶν *PB*   τούτων *L* Ferr in marg Mor   18 ἔρεσθαι *V*   22 ὡς — 23 ὂν] ὅσον δὲ δεινότερον MSchmidt l. l.   22 ἦν *L*

† ἤ τις ἧκεν ἐπὶ τὸν Ἀδελφειόν, ὃς θεῖον μέν τι τὴν φιλίαν ἡγεῖτο, καρτερεῖν δὲ πρὸς ἀνάγκας οὐκ εἶχε καὶ ὡμολόγει γέ τοι τοῦτο καὶ ὁμολογῶν ᾐσχύνετο. 174. ἐδεῖτο οὖν ἡμῶν αἰτεῖν αὐτῷ παρὰ τῆς Τύχης τὸν θάνατον, R 115 οἷοι | πολλοῖς ἐξαίφνης ἐπῆλθον. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες εὔχοντο, ἐμοὶ δὲ ἡ τῶν δεινῶν ἐλπὶς ἧττον εἶναι κακὸν τοιαύτης εὐχῆς ἐφαίνετο. σιγῇ τοίνυν ἐδάκρυον. ὁ δὲ λουσάμενός τε καὶ δειπνήσας ὕπνον τε ὁμοῦ καὶ θάνατον δέχεται, ὥστε ἕωθεν ἡμεῖς μὲν παρῆμεν ἐπὶ τὴν ἐκφοράν, ἐκ δὲ τῶν βασιλείων τινές, ὡς ἐκεῖνον δήσοντες. ὁ δὲ αὐτοὺς διεπεφεύγει πτηνῷ τάχει. 175. σπινθήρων τοίνυν ἐξ ἐπιστολῶν, τῶν μὲν παρ' ἐμοῦ πρὸς ἑτέρους, τῶν δὲ ἐμοὶ παρ' ἄλλων ἀφιγμένων, ἐν αἷς ἀδικία μὲν οὐδεμία, λαβαὶ δ' ἂν ἐγένοντο συκοφάνταις ἀνθρώποις, ταύτας δὴ τὰς ἀφορμὰς μάλα εὐπετῶς ἀνεῖλεν ἡ Τύχη, ὥστε ἐν μυρίοις γράμμασι μὴ εἶναι γράμμα ἐμόν.

176. Τῆς αὐτῆς θεοῦ καὶ τὸ ⟨περὶ⟩ Περγάμιον πολὺ πρὸ τῶνδε τῶν κακῶν ἐγκαλέσαντά τι, ψεῦδος μέν, ᾤετο δὲ ἠδικῆσθαι. τοῦτο δὴ πείσας αὐτὸν ἐχθρὸς ἦν. εἰ δὲ οὐκ ἦν, κἂν ἐξελάλησέ τι τῶν οἰσόντων ἐμοὶ ζημίαν. R 116 καὶ | τὴν Αὐξεντίου δὲ περὶ τούτων πρός με σιωπὴν τῆς Τύχης δῶρον νομιστέον, ὅτι οὐδὲν εἰδέναι ἀξιῶν ἄνθρωπος, ὃ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖν, τοῦτό γε ἄρρητον ἐποι-

---

1 ἤ τις] εἴ τις (sc. ἀνάγκη vel βάσανος) aut τίσις MSchmidt l. l. 2 εἶχεν sed ν eras *C* 4 αὐτῷ libri edd | τὸν om *VL* et γρ Mor in marg 5 οἷος et ἐπῆλθεν Ferr in marg Mor | inter ἄλλοι et πάντες rasura 2 litterarum in *P* | ἐμοὶ — 7 ἐφαίνετο citat Thom. M. s. v. ἐλπὶς p. 160, 15 Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· ἐμοὶ κτλ. 11 διεπ in διεπεφεύγει in ras P^2 14 αἷς scripsi e *VL* οἷς *ACPB* edd 18 περὶ inserui cum MSchmidt Philol. X 611 20 δὴ] δὲ *L* | αὐτὸν *L* 21 δ' *L* | κἂν] οὐκ ἂν *V* 22 περὶ τούτων inserui e *VL*

ἤσατο. 177. ὁ μὲν δὴ βασιλεύς, ὥσπερ τις θηρατὴς ἁμαρτάνων θηρίου, δεινῶς ἤχθετο, κινεῖται δὲ κίνδυνος ἐκ χαλεπότητός τε δεσπότου καὶ λύπης οἰκέτου. ὑπογραφεὺς μὲν ὁ οἰκέτης ἦν, οἰωνιστὴς δὲ ὁ δεσπότης. τοῦτον δή ποτε δι' ἐπιστολῶν ἠρόμην φαρμάκου τινὸς πέρι, τοὺς μὲν θεοὺς οὐκ εἰπών, ἰατρῶν δὲ μνησθεὶς ἀσφαλείας εἵνεκα. ταῦτα ὁ μὲν οὐ κατέκαυσε τὰ γράμματα, ὁ δὲ κτησάμενος ἐφύλαττεν, ὅπως, εἴ τί ποθ' ὕστερον ἐπίοι δεινόν, σώζοιτο ταῖς ἐπιστολαῖς. 178. ὡς οὖν ἐκάκου τε καὶ ἐδίωκε τὸν δεσπότην ἐπὶ τοῖς οἰωνοῖς, ἐν τοῖς γράμμασι τούτοις εἶχε τὴν πίστιν· συνήσειν γὰρ δὴ τὸν δικαστήν, ὅ,τι ἐδήλουν οἱ ἰατροί· ἐμπεσόντι δὲ εἰς τὸ δίκτυον ὁπωσοῦν ἐπέκειτ' ἂν εὐθὺς κεκραγὼς ὁ βασιλεύς. πολλαὶ μὲν δὴ παραινέσεις ἀπὸ πολλῶν πρὸς τὸν οἰκέτην μὴ τὸν εὐεργέτην ἀδικεῖν, εὐεργέτην δέ με ἐπεποιήκεσαν αὐτοῦ μέμψεις τε καὶ ὀργαὶ καὶ ἐπιτιμήσεις αἷς τὸν δεσπότην ἐπειρώμην ἀνείργειν, | ὁ δὲ οὐκ ἀγνοεῖν μὲν ταῦτα, ἔλεγε δὲ οὐ R 117 μεγάλα νομίζειν, προέσθαι δ' ἂν αὑτὸν μετὰ τῶν ἐπιστολῶν. ἀπράκτων δὲ τῶν πολλῶν συμβούλων ἀπελθόντων δαίμων αὐτὸν ἃ μηδεὶς ῥητόρων, ἔπειθε, καὶ τὰ γράμματα ἀποπέμψας εἰσελθὼν ἡττᾶτο τῶν ἰσχυρῶν ἐστερημένος. 179. καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν πυρὰν ἐκείνην ἐλελωφήκει τῆς Θρᾴκης ἐφ' ἑαυτὴν τὸν ἄρχοντα κα-

2 δὴ libri edd 5 δὲ libri edd | 5 φαρμακοῦ *B* 7 εἵνεκα scripsi ἕνεκα libri (εἶναι *L* et γρ Mor in marg) edd | ταῦτα] κατ'τ αὐτὰ *L* καὶ ταῦτα Ferr in marg Mor | κατέπαυσε *L* 8 ὅπως scripsi e *V* ὅπερ *L* ὥστε *ACPB* edd | τί ποθ'] τι πόθ' *VL* 9 σῴιζοιτο *C* 13 ἐμπέσοντι m. rec. (r) supra ἐμπεσόντα *V* et Re ἐμπεσόντα reliqui libri Ferr Mor 16 μ' *L* | πεποιήκεσαν *ACP* Ferr Mor πεποιήκασιν *B* 19 αὑτὸν Re αὐτὸν libri Ferr Mor 21 ἡ δαίμων Re Anim | ἔπειθεν *C* 22 τῶν ἰσχυρ in τῶν ἰσχυρῶν in ras *C*² τῶν δικαίων Patm, sed γρ τῶν ἰσχυρῶν in marg 24 ἑαυτὸν *B* ἑαυτῇ *L*

λούσης, Σκυθῶν ἅπαντα πλὴν τειχῶν κατασυρόντων, γενομένης δὲ τῆς μεγάλης μάχης καὶ τοῦ πολλοῦ φόνου καὶ πεσόντος ἐν μέσῳ τοῦ προθυμίᾳ μᾶλλον ἢ τέχνῃ συμβαλόντος ἔρχεται Ῥωμαίοις ὕπαρχος ἐν ὑπάρχου σχήματι τῇδε φαινόμενος, ἀρέσκοντα Ῥωμαίοις οὕτω ποιήσειν ἡγούμενος. 180. *πᾶς δὴ μικροῦ λόγον ἐποίει, μία δὲ πᾶσιν ὑπόθεσις ὁ ἤπιος ἐκεῖνος. τὰ μὲν δὴ* R 118 *τῶν ἄλλων ἐδέδεικτο, Ἀνδρόνικος δὲ ὁ | ποιητὴς μέλλων ἀεὶ λέξειν εἰπὼν οὐδὲν ἀπῆλθεν. ἐμὲ δὲ ὁ καιρὸς εἰς τὸ μέσον ἐκάλει. καὶ ὁ μὲν εἷλκεν οὗ κατήγετο, τὸν λόγον, ἐν ὀλίγοις τοῖς ἀκροαταῖς φανούμενον, ἐγὼ δὲ τὸν ἄνδρα εἰς τὸ βουλευτήριον, ὡς πολυάνθρωπον. ὁμολογήσαντος δὲ γίγνεταί τι τὸ διακωλύον, καὶ ὁ πόνος ἡμῖν, ὡς ἐδόκει, ζημία.* 181. *εὐθὺς μὲν οὖν βοή τε πολλὴ καὶ ἀθυμία, καὶ ἀπὸ τῆς φαυλοτέρας τύχης τῷ πράγματι τοὔνομα, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπῃνεῖτο τὸ δαιμόνιον πολέμου μεγίστης πόλεως ἐξελόμενον τὸν ποιητήν. ἃ γὰρ δὴ εἶχεν ἀνάγκην τῷ ἐπαινέτῃ διελθεῖν, τῷ λόγῳ μὲν τὸ εἰκὸς ἐφύλαττε, πόλιν δὲ οὐ ῥᾳδίαν ἐνεγκεῖν ἐποίει πολεμίαν. οὕτω τὸ δοκοῦν κακὸν ἀγαθὸν ἀπεφάνη.*

182. *Οὐ μὴν ὅ γε ἐρῶ, τοιοῦτον, ἀλλὰ κακὸν καὶ*

3 or. XXIII t. II 30, 3 sq. Amm. XXXI 13, 12 sq. 4 Amm. XXIX 2, 16

3 *μέσοις VL* et *γρ* Mor in marg 4 *ὑπάρχου* defendit Sievers 152 *ὑπάτου* Re 5 *φανούμενος VL* 7 *μία — ἐκεῖνος* om *ACPB* Ferr (sed sunt in marg), ut scholium eiecit Re 12 *εἰς τὸ — πολυάνθρωπον* om *B* in lacuna 20 vel 21 litterarum | *ὡς* scripsi auctore Re *εἰς* libri edd 13 *γίνεται B* | *διακωλῦον*? cf. 96, 11; 136, 1 17 *πολέμου ἀπὸ τῆς μεγίστης* coni Re | *ἐξελομένου L* 18 *ἀνάγκη* sed post *η* lacuna unius litterae *L* 20 *ῥᾳδίως ἐνεγκὼν* Ferr in marg Mor 21 *ἀπεφάνη* scripsi e *VLP* (*α* tamen in ras m[4]) *B γρ* Mor in marg *ἐπεφάνη AC* (post *η* ras unius litterae) Ferr Mor *ἐπεφήνει* Re Anim

*δοκοῦν καὶ ὄν, κακῶν τὸ μέγιστον. τέτταρες ἄνδρες
οἰκιῶν | τῶν πρώτων, λαμπροὶ μὲν ἐν διδασκαλείοις,* R 119
*λαμπροὶ δὲ ἐν ἀρχαῖς, ἦν δὲ ἐν ταῖς ἐλπίσι τὸ μειζό-
νως ἐκλάμψειν, οὗτοι οἱ τέτταρες ἐν μησὶ τοσούτοις
ἐτάφησαν, καὶ τοῦτο βασιλεὺς ἀγνοῶν ἔπεμπεν ἀρχὰς
τοῖς κειμένοις.* 183. *τούτους ἔτι μοι πενθοῦντι τὸ
περὶ τὸν πόδα τὸν δεξιὸν συνέβη· περὶ οὗ ποία πόλις
οὐκ ἀκήκοε τῶν ἐν ἠπείροις ἢ νήσοις; ὡς ἀπῄειν μὲν
δειπνήσων λελουμένος, παύειν δέ τινα μάχην ἐπιχειρῶν
ἐν μαινομένου τε ἀνθρώπου χερσὶν ἦν καὶ χαμαί. καὶ
περιτειχισθεὶς ὁ ἵππος ὑπὸ τοῦ ὄχλου κατηναγκάσθη
τῇ ὁπλῇ γυμνῶσαι τὸν πόδα τοῦ δέρματος. τούτῳ δὲ
ἐπηκολούθησεν ὁ πολὺς ῥοῦς ἐπὶ πᾶν ὁμοίως μέλος
χυθείς, ὥστε οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἐπέπειστό με αὐτίκα
ἀποθανεῖσθαι, τῶν γε παρόντων, τοῖς ἀποῦσι δὲ καὶ
ἐτεθνήκειν.* 184. *καὶ τοῦτο μεταξὺ συνεβεβήκει θανά-
τοιν παιδίου τε καὶ ἀνδρός, ἀνδρὸς μέν, ὅς μοι συνεῖχε
τὸ ποίμνιον διακονίᾳ τε καὶ πόνοις, παιδίου δέ, ὅ μοι
τὰ ἀπὸ τοῦ καμάτου λύον μετὰ ῥώμης πάλιν ἐπὶ τὸ
κάμνειν ἦγε. τὰ μὲν δὴ Ὀλύμπια | ἐποιεῖτο τῷ Ὀλυμπίῳ* R 120
*Διί, λόγος δὲ ὁ ποιηθεὶς εἰς τὴν πανήγυριν ἔκειτο,
ἐμὲ δὲ τά τε ἄλλα ἔτηκε καὶ ἀγρυπνία.* 185. *διὰ πι-
κροῦ δὴ τοῦ θέρους τοῦδε οἶδα ἐλθών. σκληρὸν δέ
μοι καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ. παιδίον γὰρ ἕτερον, ὃ σὺν*

---

1 *κακῶν* scripsi e *VL* *κακὸν ACP* edd om *B* 2 *οἰκείων L* 3 *ἦν* om *L* | *δὲ ἐν*] *ἐν δὲ L* 5 *ἔπεμψεν* Ferr Mor 7 *πάθος* post *συνέβη* Ferr in marg Mor, expunxit Re 8 *ἢ*] *ἐν L* 10 *τε*] *μὲν L* | *ἦν καὶ χαμαί.* scripsi cum Sieversio p. 152 e *VL* *ἦν, καὶ χαμαὶ π.* reliqui libri edd | *καὶ* inserui e *VL* 11 *περι-κυλισθεὶς* coni Mor | *ὑπὸ* del Ferr in marg Mor 12 *δ' V* 16 *συνεβεβήκει P* sed *υνεβεβή* in ras m^2 17 *μὴ* Ferr Mor 19 *τοῦ* om *L* | *λῦον*? cf. 166, 13 20 *ἦγεν* sed *ν* erasum *C* 22 *ἕστηκε L* 23 *τοῦ δὲ L*

ἐκείνῳ τέ με ἐκούφιζε καὶ μετ' ἐκεῖνο τὸ αὑτοῦ μέρος παρείχετο, γάμων εἵνεκα ἐλθὸν εἰς ἀγρόν, ἐν ᾧ καῦμά τε οὐ φορητὸν ὕδωρ τε πονηρόν, συλλέξαν νόσον, ἐπανῆκον θνήσκει. ἐπὶ δὴ τούτοις πολλάκις ἤκουσαν οἱ θεοὶ τὸ ὦ θεοὶ βοῶντος.

186. Τὴν Τύχην δὲ αὖθις ἐπῃνέσαμεν Καρτέριόν τε καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸν καταφυγόντας καταγελάστους ποιήσασαν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἐγκαταστήσων ἐνταυθοῖ διδάσκαλον τὸν λοιμὸν Γερόντιον γνώσει βασιλέως ἀναλαβὼν ἦγεν εἰς Θρᾴκην μέγας ἐλπίζων ἐν βασιλείοις ἔσεσθαι, τῆς ἀνοίας δὲ αὐτοῦ πολλαχόθεν ἐξελεγχθείσης, δι' ἣν οὐδὲ ὑβρίζειν ὤκνει τοὺς βασιλεῖ τιμίους, ὁ R 121 μὲν ὠθούμενος | ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἐπ' Ἰταλίας ἔπλει τῆς ἀτιμίας τῆς ἑαυτοῦ μηνυτής. 187. ὁ δὲ ὀρχηστῇ μισθώσας ἑαυτὸν ὁ σοφιστὴς εὐημερίας πραττόμενος χρυσίον, τελευτῶν φεύγων τοὺς ἀντιτέχνους τοὺς τὸν μισθὸν οὐ διδόντας εἰς Σελεύκειαν κομίζεται καὶ δεῦρ' ἀναβὰς ἐν σκότῳ διὰ δέος ἐπὶ τὴν κεκλεισμένην αὐτῷ πατρίδα ψηφίσμασιν ὑπ' ἀνάγκης ἔρχεται τὸν ἠδικημένον ἱκετεύσων ῥήτορα. 188. ἐνταῦθα ἔφη τις μέλειν ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐμῶν τῇ Τύχῃ. ἡ δὲ ἐπεισήνεγκε τῇ ἑορτῇ πένθος, ἡλίκον οὐ πρότερον, Εὐσεβίου τελευτήν· ὁ δὲ ἦν τῶν ἐμῶν ἀγαλμάτων τὸ κεφάλαιον, ὥστε ᾤμωξε μὲν ἡ γῆ τεθνεῶτος, ᾤμωξαν δὲ αἱ νῆσοι· καὶ γὰρ ἀφῖκτο πανταχοῖ λόγος τρόπων τε πέρι τῶν

1 spir. asper in αὐτοῦ in ras P^2 et C^n αὐτοῦ *AL* 2 γάμου Mor 3 num πονηρὸν συνέλεξαν? 4 ἐπὶ δὴ] ἐπειδὴ *L* | ἤκουον Mor 5 *o* alterum in βοῶντος in ras C^n 8 διδασκάλου *L* 11 ἐξελεχθείσης *A* ἐξελεγθείσης *L* 12 ὤκνει] ἔδει *B* | βασιλεῖς Mor 14 αὐτοῦ *L* 18 κεκλειμένην *P* κεκλημένην *L* 20 σωτῆρα *L* | τίς *L* 21 τε del Ferr in marg Mor | ἥ *BV* ἥδε Ferr Mor | δ' *ABVL* om Ferr Mor 25 πανταχῆ *B* πανταχοῦ *V* | τὲ περὶ *B*

ἐκείνου καὶ λόγων ἡγοῦντό τε οὐδένα ἐκείνῳ προσόμοιον ὑπὸ τῆς ἀκτῖνος ἐφορᾶσθαι τοῦ θεοῦ. 189. καὶ διείλεγμαι δέ, ἴσως οὐ φαύλως, περὶ αὐτοῦ λόγον ἀπελθόντι ποιήσας, ὥστε εἶναι τοῖς | ἔπειτα μαν- R 122 θάνειν, οἷός τις ἦν. τὸ δ' οὖν τῆς λύπης μέτρον ἐξεπίσταται Εὐμόλπιος, ὅς μοι παρακολουθῶν ἐπανήγαγε τὸν νοῦν ὑπ' αὐτῆς ἐξελαυνόμενον διεξιών, ὁπόσον τι ἀνθρώπῳ τὸ παραφρονεῖν κακόν.

190. *Τί δέ; τὰ περὶ τὸν Σαβῖνον οὐ καλά;* τάχ' ἂν ἔροιτο ἡ Τύχη· πάνυ γε. ὁ δὲ ἦν μὲν ἀεὶ κακὸς πᾶν ἂν χρημάτων εἵνεκα γινόμενος, ἥδιστ' ἂν παρὰ βασιλέως εὑρόμενος ἐξεῖναί οἱ πλοῦτον ἀπὸ τάφων ἀγείρειν· ἐξηπατήκει δὲ τοὺς πολλοὺς καὶ ἦν ἐν δόξῃ τὰ πρῶτα βελτίονι, ὥστε καὶ ἦσαν οἳ περιῄεσαν τὰ κάλλιστα αὐτῷ τῶν ὀνομάτων ἀνατιθέντες. 191. ὁ δὲ οὐκ ἄρα ἦν ἀγαθὸς ἥ τε σοφία αὐτοῦ πιστευθέντα ἀδικῆσαι τὰ μὲν τέχνῃ, τὰ δὲ καὶ ἀναιδείᾳ, ὥστε ἤδη τι λαβών, ὡς ἀποδώσων, ἐν μέσῳ μυρίων ὀμμάτων, εἶτα ἠρνήσατο ἐπί τε δικαστὴν ἧκε τῶν ἅπαντα εἰδότων ἀποθαυμαζόντων, λόγου δὲ ἀπορῶν, οὐκ ἔχων κρατῆσαι τοῦ δικαίου, πλασάμενος σκοτοδινιᾶν ἐξελθών, ὡς δὴ εὐθέως ἥξων αὖθις ἐπὶ τὴν δίκην, ἀναβὰς ἐπὶ

---

12 εὑρόμενος] ἀεὶ τὸ τοιοῦτον παθητικὸν ἐπὶ τιμῆς λαμβάνεται, οἷον εὕρετο ἀτέλειαν παρὰ βασιλεῖ καὶ εὕρετο γέρας τόδε *V*

---

1 ἐκείνου, sed tota vox renovata *A* 4 ἐπ' ante ἀπελθόντι inserere vult Re, fortasse recte 6 ἐπανῆγε *V* 8 post κακόν lacuna 4 litterarum *C* 11 χρημάτων εἵνεκα] ἕνεκα χρημάτων *B* | ἕνεκα *ACP* Ferr | γενόμενος *L* Ferr in marg Mor 12 ἐρευνώμενος *L* 13 ἐγείρειν *L* 18 ὀνομάτων *L* 21 σκοτοδινιᾶν scripsi auctore Cobeto Coll. p. 282 σκοτοδινίαν libri edd

τὸν ἵππον ἔρρωτό τε καὶ ἤλαυνε καὶ λαβόμενος τῆς
κλίμακος ἐπὶ τραύματα τοὺς οἰκέτας ἔταττεν. 192. ἀλλ'
R 123 ὅμως οἱ κολακεύοντες καὶ ὥς ἦσαν κόλακες καὶ | ἐφε-
νάκιζον, μέχρι δὴ καὶ ἐπ' αὐτοὺς ἐκείνους τραπόμενος
ἐχρήσατο καὶ ἐνταῦθα τῇ φύσει, ὥστε καὶ οἵδε συνε-
χώρουν εἶναι ἀνθρώπων Σαβῖνον ἀδικώτατον, καὶ νῦν
ταὐτὸν ἀπὸ γλώττης ἁπάσης ἐστὶ λεγόμενον νενικῆσθαι
τὸν Εὐρύβατον. οὐκοῦν οἷς ὀφείλει δίκην μείζω δέ-
δωκε νῦν ἢ εἰ ἐτεθνήκει. ποθεινότερον γὰρ παρά γε
ὀρθῷ κριτῇ μηκέτ' εἶναι ἢ ζῆν ἐν ὀνείδεσιν. ἀλλ' οὐ
Σαβίνῳ γε φαίης ἄν. 193. οὐκοῦν καὶ τοῦτο δίκη.
χθές τις ἧκε στρατιώτης γράμματα βασιλέως κομίζων
ὀργῇ δικαίᾳ γεγραμμένα, καὶ ἦν ἐν τοῖς γράμμασιν
ἄτιμόν τε αὐτὸν εἶναι καὶ ἀποτῖσαι διπλάσιον, τοῦ
πρώτου δὲ αἰσθομένου πολλοὺς εἰδέναι ποιήσαντος
R 124 ἡδονὴ | μισθὸν ἐποίει τῷ στρατιώτῃ, καὶ ἦν εὐεργέτης.
194. τοῦτό μοι πολλῶν δίκη παραμυθουμένου με τοῦ
δαίμονος. καὶ τοῦτο μὲν ἀντὶ τῶν εἰς τὸν ἐμὸν μὲν
ἀνεψιὸν ἕνεκεν, αὐτοῦ δὲ κηδεστήν, ὃν ἐξέβαλε τῶν

---

1 Arist. Ran. 618. Fr. com. IV 67 p. 622 M. III p. 488 n. 422 K
8 Dem. cor. § 24 p. 233, 8. Suid. s. v. *Εὐρ.* 9 Her. III 160

---

3 *ὥς* edd 4 *ἐκεῖνος?* 6 *ἄνθρωπον L* 7 *γλώσσης B* | *ἁπάσης ἐστὶ*] *ἔστιν ἁπάσης L* 9 *ἐτεθνήκει* sed *ἐ* suprapos *B* *τεθνήκει* reliqui libri | *ποθεινότερον* scripsi *δεινότερον* libri *οὐ δεινότερον* coni Mor *αἱρετώτερον* vel *εὐκτότερον* M Schmidt Philol. X 612 10 *ζῆν ἐν ὀνείδεσιν ἢ μηκέτ' εἶναι* vel *τοῦ μηκέτ' εἶναι τὸ ζῆν ἐν ὀν.* Re Anim 12 *τις* om Ferr (sed add in marg) et Re | *ἥκει L* 13 *καὶ — γράμμασιν*] *ἐν οἷς ἐγέγραπτο γρ* Mor in marg 14 *αὐτὸν* scripsi e *B* auctore Re *αὖ* reliqui libri edd | *καὶ αὖ ἀποτίσαι L* *ἀποτίσαι* libri edd 16 *ἡδονὴ* scripsi cum Gasda *ἡδονὴν* libri sed *ν* erasum in *V*, edd 18 *καὶ* om *VL* | „*aut ἀντὶ aut ἕνεκεν delendum*“ Re, posterius praetulerim | *ω* in *τῶν* in ras P^2 | *μὲν* inserui e *VL*

ὄντων, ὥστε εἶναι τὸ δεῖπνον ἐκείνῳ φακῆν, τοῦτο δὲ ἀντὶ τῆς ἐν ἀγρῷ τῆς γυναικὸς τελευτῆς, ᾗ μία μὲν νύξ, μία δὲ ἀπέχρησεν ἡμέρα. ᾔδει καὶ τὰ περὶ τὴν τοῦ νεκροῦ κεφαλὴν ἡ Τύχη, ἣν ἀπεκάλυψέ τε Σαβῖνος καὶ ἐμὸν ἔργον οὖσαν ἐπειρᾶτο δεικνύειν, ἐπιστολῇ ψευδεῖ τοῦτο μηχανώμενος. καὶ ᾤετο μέν με πτήξαντα χωρήσειν εἰς σπονδάς, συμπλακέντος δὲ μάλα γενναίως ἔξω τε ἦν αὑτοῦ καὶ ἱκέτευε.

195. *Καὶ τούτου οὖν ἱστέον τῇ Τύχῃ χάριν καὶ πρὸ τούτου γε ἐκείνου· καὶ γὰρ αὖ | πρὸ τοῦδε γέ-* R 125 *γονεν. ὁ νόμος ἐπολέμει τῷ νόθῳ κληρονομεῖν οὐκ ἐῶν, ἀνελὼν παλαιὸν νόμον ποιοῦντα κληρονόμον. φίλων μὲν οὖν ἦν ἀφθονία μοι δικαίων, οἳ δώσειν ἃ λάβοιεν ἔμελλον, τοὺς δὲ τοῖς ὧδε δρωμένοις ἐπιθησομένους ἦν οὐ ῥᾴδιον διαφυγεῖν γραφομένους τὴν ὁδὸν τῆς κτήσεως, ὡς ἀδικοῖ τὸν νόμον.* 196. *χρηστῷ*

---

7 Eur. Phoen. 443   12 p. 162, 16 sq.

---

16 *ἀπὸ τοῦ ἀδικοῖμι πρώτου προσώπου τρίτον τὸ ἀδικοῖ· τῷ ἀδικοῖμι πρώτῳ προσώπῳ ἐκείνῳ παράλληλον τίθεται καὶ τὸ ἀδικοίην. χρηστέον δὲ ἑκατέρῳ κατὰ τὸν τῆς τέχνης καιρόν V*

---

1 *ἐκεῖνο L* | *φακὴν* libri edd   2 *γυναικὸς* om *B* | *τελευτῆς* bis *B* *τελευτὴν L* | *ᾗ B*   3 *ἤδη L*   6 *με*] *γε L*   7 *χωρήσειν* scripsi *κεχωρηκέναι PB* et in marg *A* om reliqui libri edd „*ἂν ἰδεῖν aut ἂν καταφυγεῖν aut ἂν κατιέναι*“ Re Anim | *εἰς*] *οἴσειν* MSchmidt Philol. X 613 | *πεσεῖσθαι* post *σπονδὰς V*, quod tuetur Gasda | *συμπλεκέντος V*   8 *ἔξω τὴν ἑαυτοῦ L* | spir. asper in *αὑτοῦ* in ras *P*[3]   10 *ἐκείνω V*   11 *νόθῳ* Re *νόμῳ* libri Ferr Mor   12 *ἀθλῶν L* | *ον* in *κληρονόμον C*[r] 13 *οἳ δώσειν ἃ* scripsi auctoribus Wyttenb, MSchmidt Philol. X 609, Cobet Mnem. III 253, nisi quod hic *ἀποδώσειν* coniecit *οἷ* (*οἱ A ὃν* Ferr) *δ' ὡς ἵνα* (*ἕνα L* Ferr in marg Mor Re) libri edd   14 spiritus et accentus in *ὧδε* in ras *P*[2]   16 *ἀποτίσεως L* | *ἀδικεῖ* edd

δὴ βασιλεῖ τῆς ἡμετέρας βουλῆς εἰς τοῦτο χρησαμένης τῶν τε βασιλεῖ φίλων αἰτησάντων ἐπαινεσάντων τὴν χάριν νεύει τε ὁ καθήμενος, καὶ ἠνείχετο τῆς δωρεᾶς ὁ νόμος, ᾧ τε μάλιστα τὴν ψυχὴν ἐβαρυνόμην, ἐλέλυτο τῶν ἐμῶν εἰς τὸν ἐμὸν ἐλευθέρως τε ἡξόντων ἐν βεβαίῳ τε μενούντων. ταυτὶ δὲ πεπεισμένον ἀφεῖναί R 126 τε τὴν ψυχὴν ἐλθεῖν τε εἰς Ἀΐδου | πῶς οὐκ ἂν εὐδαίμονος εἴη;

197. Ἐν οὖν τῇ ἀπὸ τούτων εὐφροσύνῃ διάγοντι πνεῦμα πολέμιον ἐπελθὸν ἐκβάλλει μὲν τὴν ἡδονήν, ἀντεισάγει δὲ τραῦμα, οἷον οὔπω πρότερον. ἦν μοι ἀδελφὸς νεώτερος οἰχομένου τοῦ πρεσβυτέρου, μέσος γὰρ δὴ ἦν ἐγὼ κατὰ τὸν τόκον ἀμφοῖν. οὗτος πρό τε τῆς ἀποδημίας μοι συνέζη, καὶ ἐπειδὴ παρὰ Βιθυνοῖς ἐκαθήμην, ἦλθεν ἵππον ἐλαύνων μέγα ποιούμενος ἰδεῖν ὑπ' ἐμοῦ νεμομένους παῖδας. 198. ἔπειθ' ὁ μὲν ἐπανῆλθεν οἴκαδε, ἐγὼ δὲ ὑπ' ἀνάγκης τῆς τοῦ κρατοῦντος ἦν αὖθις, ὅθεν δὴ καὶ ἀπῆλθον· οὗ δὴ πάλιν ἀδελφὸς ἀναφαίνεται καὶ χρόνου δὴ προϊόντος λόγοις τε πολλοῖς καὶ παρακλήσεσιν ἀναστήσας ἄγει τέ με οἴκαδε καὶ συνέζευκτο. καὶ ὁπότε δὴ κάμνοι τὰ ἄρθρα, πικρά μοι τὰ τῆς τραπέζης ἦν. 199. οὗτός ποτε συν-

---

6 ταυτὶ] οὐ καλὸν V

---

3 καὶ οὐκ ἠνείχετο L 6 μενούντων scripsi e V auctore Gasda μενόντων reliqui libri edd | ταυτὶ δὲ πεπεισμένον del Ferr in marg Mor | πεπεισμένων V 7 ἐλθεῖν et εὐδαίμονος εἴη scripsi cum Gasda ἐλθών et εὐδαιμονοίη libri edd 9 ουν τη in οὖν τῇ in ras C^s | διαγαγόντι L 10 ἐκβάλλ in ἐκβάλλει in ras C^s | ε in μὲν in ras C^s 13 δὴ in ras P^3 | δὴ ἦν] ἦν δὴ VL 16 ἐμοὶ VL 19 ἀδελφὸς om L | δὴ om Ferr Re πολλοῦ ante προϊόντος Ferr in marg Mor 22 ἦν om Ferr ἄνευ αὐτοῦ excidisse putat Re

δειπνῶν ἀρχομένου χειμῶνος πληγεὶς μεταξὺ ῥεύματι τὴν κεφαλήν, βοήσας οἷα εἰκός, χερσὶν οἰκετῶν ἄγεται πρὸς τὸ δωμάτιον, καὶ ἅμα ἡμέρᾳ ἧκέ τις ἀγγέλλων τοῖν ὀφθαλμοῖν αὐτῷ τὸν ἕτερον οἴχεσθαι ῥυέντος ἐπ᾽ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὕδατος, ἔπειτ᾽ οὐ | *πολλαῖς* R 127 *ἡμέραις ὕστερον ἐπικλύζεσθαι* ⟨*καὶ*⟩ *τὸν δεξιὸν ἤκουον.* 200. *καὶ ἦν πάντα τὰ πρὸ τοῦ δοκοῦντα ὑπέρδεινα μικρά τε καὶ κοῦφα πρὸς τοῦτο ἐξεταζόμενα, καὶ οὐδὲν ὧν ἔπραττον, ἄνευ δακρύων ἐπράττετο, ἐπεὶ καὶ λόγων μοι δεικνυμένων, ἦν γὰρ ἀνάγκη, μετὰ τῆς φωνῆς ἔρρει τὰ δάκρυα, καὶ ἐθαύμαζέ γε οὐδείς, οὐδεὶς γὰρ ἦν ὃς οὐχ ὅθεν ταῦτα ἦν, ἠπίστατο. δάκρυα ἐν λουτρῷ, συμβουλὴ γὰρ ἦν ἰατρικῆς λουτρόν, δάκρυα ἐν δείπνῳ· τοῦ γὰρ δὴ πρὶν συνδειπνοῦντος ἀπεστερήμην συνόντος ἐπὶ τῆς κλίνης, παρὰ τῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ νυκτὸς τῇ νυκτὶ παραδεδομένου.* 201. *πολλαὶ μὲν δὴ χεῖρες ἰατρῶν, μυρία δὲ φάρμακα, πλείω δὲ περίαπτα. ἔπειτ᾽ ἔδοξε τὰ μὲν ἄλλα χαίρειν ἐᾶν, καταφεύγειν δὲ ἐπί τε βωμοὺς καὶ ἱκετείας καὶ τὴν τῶν θεῶν ἰσχύν· οἷ δὴ καὶ αὐτὸς οἰχόμενος ἔκλαιον, καὶ τοῦτο ἡσυχῇ, οὔτε γὰρ οἷός τ᾽ ἦν ἰδεῖν οὔθ᾽ ὅλως χρῆσθαι λόγῳ πρὸς*

---

1 *ῥεύματος L* 2 *ἐβόησα* Ferr et *γρ* Mor in marg | *οἷα* in ras C^{r} 3 *ἀγγέλων A* *ἀγγέλων C* (sed m. rec. (s) *λ* alterum infra pos) et *B* Ferr 4 *οἴχεσθαι* corr ex *οἰχέσθαι* P^{3} *οἰχέσθαι A* | *δὲ* ante *ἐπ᾽ L* Mor, *τε* Ferr in marg 6 *καὶ* inserui auctore Re 7 *προτοῦ ACPVL* Mor Re 12 *δάκρυα* — 13 *λουτρόν* Ferr in marg 13 *τρόν* in *λουτρόν* in ras C^{s} 15 *τῇ νυκτὶ* om *VL* 16 *παραδεδομένου* scripsi *παραδιδομένου* libri edd 17 *ἔπειτα L* 18 *ἐπὶ τοὺς βωμοὺς B* 19 *καὶ* prius om *L* 20 *καὶ αὐτὸς*] *καὐτὸς CL* edd | *τοῦτο* P^{2} in marg | *οὔτε γὰρ CVL* et P^{2} in marg *οὔθ᾽ APB* 21 post *γὰρ* lacuna 4 litterarum in *L* *τ᾽ ἦν*] *τ᾽ ἦν τινὰ V* *τε ἦν τινὰ* Ferr in marg Mor *τινὰ ACPB* Ferr quod uncis inclusit Re

τὰ ἀγάλματα, τοῖς γόνασι δὲ τὼ χεῖρε περιθεὶς καὶ ἐπ' αὐτοῖν τὴν κεφαλὴν βρέξας θοἰμάτιον τοῖς δάκρυσιν | R 128 ἀπῄειν. τὸν δὲ οὔτε ὁρᾶν οὔτε μὴ ὁρᾶν φορητὸν ἐγίγνετο νῦν μὲν τοῦ πόθου, νῦν δὲ τῆς ὄψεως τοῦτο ποιούσης. 202. καί ποτε δείλης βιβλίων ἐγγύς μοι κειμένων καὶ ἰατροῦ γέροντος παρακαθημένου ἐρόμενος ὃ ἠπιστάμην, εἰ τυφλός μοι γέγονεν ἀδελφός, τῶν φρενῶν τε ἐξώσθην καὶ οὐκέτ' εἶχον οὐδὲν ὧν τέως ᾔδειν εἰδέναι οὔτε οὗ κατεκείμην οὔθ' ὅ τι εἰρήκειν οὔθ' ὅ τι χρὴ ποιεῖν οὔθ' ὅ τι μή. 203. πειρωμένου δέ με ἐπανάγειν τοῦ γέροντος καὶ αὖθις ποιεῖν ὑγιαίνειν, λόγῳ γε ὃν ἐτύγχανον συντιθείς, κελεύσαντος προσθεῖναί τι, τὸ γραμμάτιον ἀναιροῦμαι μὲν καὶ ἐνεχείρουν, εἰς ἄγνοιαν δὲ τῆς ὑποθέσεως καταστὰς ἀπ' οὐδενός τε τῶν γεγραμμένων ἐμαυτὸν ἔχων διδάξαι, τί ποτε ἦν μοι βουλόμενος ὁ λόγος, τὸ μὲν ἔρριψα, πρὸς δὲ τὸν ἰατρὸν εἰπών, ὡς οὐδὲν ἔτ' εἴην, ἐκείμην ῥᾴων καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην ἐπὶ τοῖς τοιούτοις μανείς. 204. οὐ γὰρ οἶδ', ὅ τι ἂν τούτῳ παρεξετάσας κακόν, καίτοι μυρίοις βεβλημένος, ἢ μεῖζον ἢ ἴσον εὗρον ἄν. ὥστε καὶ ᾐτιώμην τοὺς δαίμονας, ὅτι μὴ θάνατος ἀντὶ τοῦ παρόντος ἐπῆλθεν. οὐδὲ γὰρ τῶν μοι γενομένων ἀγαθῶν ἔσθ' ὅ τι ἂν ἀντίρροπον αὐτοῦ δόξειε. ποία γὰρ ἐπίδειξις; τίνες εὐφημίαι; τίς κρότος; τίνες ἐκ

---

1 καὶ om *L* 2 οιν in αὐτοῖν in ras P^3 | βρέξας Re βρέξασαν libri Ferr Mor 5 μου *CL* et supra μοι P^3 et edd 12 γε scripsi ex *ACPBV* γρ Mor in marg τε *L* edd | κελεύσαντος scripsi e *P* (sed ν m^2 in ras) et *B* auctore Re κελεύσας reliqui libri 15 τε scripsi e *V* et γρ Mor in marg auctore Re γε reliqui libri edd 18 γρ ἐπὶ supra ἐν P^3 ἐν *A* 20 ἶσον *ACPVL* edd | εὗρεν *B* 22 ἐπῆλθεν scripsi e libris et γρ Mor in marg ἐπελήλυθεν edd | οὐδὲν *B*

βασιλέων τιμαί; πλοῦτος μὲν γὰρ οὐκ ἐγένετο, καὶ τὸν | Γύγου δὲ νικῶν ἡττᾶτο ἂν τοῦ πάθους. R 129

205. *Καίτοι καὶ ἐν αὐταῖς ταύταις ταῖς τοῦ πάθους ἡμέραις ἀπ' ἔργου τοῦδε θαυμαστὸς ἐδόκουν εἶναι καὶ ἅμα μακάριος. ἀπολελαύκει μὲν οὐ χρηστοῦ τοῦ χειμῶνος ἡ γῆ, μετριωτέρα δὲ οὐδὲν ἡ μετ' ἐκεῖνον ὥρα. καρπῶν δὲ τῶν μὲν οὐδ' ἀναφύντων, τῶν δὲ ὡς ὀλιγίστων καὶ οὐδὲ αὐτῶν ὑγιῶν, ἐκεκίνητο μὲν ἐπὶ τὴν βουλὴν ὁ δῆμος οὐδενὶ δικαίῳ, οὐ γὰρ δὴ ὄμβρων ἡ βουλὴ κυρία, σῖτον δὲ οἱ ἄρχοντες πανταχόθεν ἐκάλουν, αἱ τιμαὶ δὲ τοῖς ἄρτοις ἐπὶ τὸ πλέον ἧκον.* 206. *Φιλάγριος δέ, ἀνὴρ ἐνδοξότατος, ἐπὶ τὸν μείζω θρόνον ἥκων, κρείττω μὲν οὐκ ἔχων τὰ πράγματα ποιῆσαι, ἀγαπῶν δέ, εἰ μὴ φαυλότερα, παρεκάλει μὲν τὸ τῶν σιτοποιῶν ἔθνος εἶναι δικαιοτέρους, ἀνάγκας δὲ οὐκ ᾤετο δεῖν ἐπάγειν, δεδιὼς τὴν ἐπὶ πλεῖον ἀπόδρασιν, ᾧ ἂν εὐθὺς ἐβαπτίζετο τὸ ἄστυ, καθάπερ ναῦς ἐκλιπόντων τῶν ναυτῶν.* 207. *ἐνταῦθα οἱ τῇ δόξῃ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ῥηγνύμενοι τὸν ἄνδρα ὁρῶντες ἰσόθεον νομιζόμενον αἰτιῶνται οἱ δυσσεβεῖς, | τὴν* R 130
περὶ τὸ πρᾶγμα σοφίαν οὐ σοφίαν εἶναι λέγοντες, πρᾶσιν δὲ ὀφειλομένης ὀργῆς. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτός τε ἐγέλων ἐκεῖνόν τε ἠξίουν. ὁ δὲ τὴν πρώτην πειθόμενος ἐπειδὴ χωροῦσαν ἑώρα τὴν ἀπάτην, πάσχει τέ τι καὶ ἧκεν ἐπὶ μάστιγας, οὗ πλεῖστοι τοῦτο ἔμελλον

---

4 or. XXXII t. 2, 268, 6 R et or. XXXVII ib. 329, 26

---

2 *ἡττᾶτο* scripsi *ἡττῶτο* libri edd 3 *ταυταισὶ L ταύταισι* Ferr in marg Mor Re 4 *ἀπ'* Re *ἐπ'* libri Ferr Mor cf. Thuc. VI 12 | *ἔργου* Ferr in marg *ἔργῳ ACPB* Ferr 7 *οὐδὲ L* | *ὡς* om *L* | *ὀλιγίστων* scripsi e *VL ὀλιγοστῶν ACPB* edd 8 *ι* in *ὑγιῶν* in ras *P*[2] 12 *Φυλάγριος* Ferr Mor 14 *α* in *φαυλότερα* corr ex *ον P*[3] 16 *ἐπιπλεῖστον V* 22 *πράσιν ACPBL* edd 25 *οὐ L*

ὄψεσθαι. 208. ὁ μὲν δὴ ἐπὶ τοῦ ζεύγους καθήμενος
ἠρώτα παίων ἅμα, τῇ περὶ τίνα ἀνθρώπων δαπάνῃ
τοιοῦτοι περὶ τὸν ἄρτον ἀναγκάζοιντο εἶναι. τῶν δὲ
οὐδὲν εἰπεῖν ἐχόντων προβεβήκει μὲν ἐπὶ σῶμα ἕβδο-
μον, οὐδὲν δὲ εἰδὼς ἐγὼ προσῄειν τὰ εἰωθότα πο-
R 131 ρευόμενος, κτύπου δὲ πληγῶν αἰσθόμενος | τῷ δήμῳ
κεχαρισμένων, ὃς ἐκεχήνει πρός τε τὸ αἷμα καὶ τὰ
νῶτα, θέαμα ἐπιστὰς εἶδον πικρόν τε καὶ τοῖς ἐμοῖς
οὐκ ἀνεκτὸν ὄμμασιν, οὐ μὴν εἰς ἀναβολήν· ἀλλ'
εὐθὺς ταῖς ἐμαυτοῦ χερσὶ διατεμὼν τὸν ὄχλον σιγῇ
μὲν μεμφόμενος μέχρι τοῦ τροχοῦ προσῄειν, ἐκεῖ δὲ
λόγοι τε πολλοὶ καὶ οὐκέτι σιωπὴ τοῖν δυοῖν ἁπτο-
μένου μόνοιν, ὡς οὔτε ἠδικήκασιν οἱ ἐν ταῖς πληγαῖς
εἴ τε οὐ λήξει τὸ τῆς ὀργῆς, ὄψεταί τις ἡμέραν τὴν
ἐπιοῦσαν, οἵαν οὐκ ἂν βούλοιτο. 209. ταυτὶ δὲ δίκαια
μὲν καὶ λυσιτελοῦντα τῷ τε ἄρχοντι τῇ τε πόλει, θά-
νατον δέ, ὡς ἡ κοινὴ δόξα τῶν παρόντων, ἔχοντα τῷ
λέγοντι, μαχόμενά γε τῇ τοῦ ὄχλου βουλήσει. καὶ γὰρ
δὴ καὶ λίθοι ἦσαν οὐκ ἐν ὀλίγων χερσίν, εἴ τις ἐξαι-
τήσεται· οἳ ὅπως οὐκ ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἐπέτοντο ῥή-
μασι, θαῦμα ἦν. 210. ἔπειτα θαῦμα ἕτερον, ὅπως οὐ
καὶ συνεῖπον οἱ οὕτως ἡσυχάσαντες. τουτὶ δὲ ἔργον
R 132 ἀνθρώπων | μὲν οὐδενός, θεοῦ δέ τινος καὶ Τύχης,
ἀφ' ὧν καὶ θαλάττης μανία κοιμίζεται. ἐντεῦθεν
εὐεργέτης ὠνομαζόμην τῶν τε οὐ βασανισθέντων τοῦ

2 περί τινα *L* 4 οὐδένα? 7 κεχαρισμένου *L* 11 μὲν inserui e *VL* 12 τε οὐ πολλοὶ *B* 13 μόνοιν scripsi χρόνοιν libri edd 14 λήξει τὸ scripsi e *L* λήξειε τὸ *V* λήξοιτο *ACBP* in quo ο prius in ras m² edd 19 „*malim* ἐξαιτήσαιτο“ Re 20 οὐκ ἐπὶ τοῖς πρώτοις scripsi e *BVL* ἐπὶ τοῖς πρώτοις οὐκ *ACP* edd πρώτοις] πρώτοις οὐκ *V* 21 θαῦμα ἂν ἦν *B* Ferr in marg Mor 22 οἱ Re ἢ οἱ Ferr in marg Mor ἢ libri Ferr 24 γρ κουφίζεται Mor 25 οὐ β in οὐ βασανισθέντων in ras unius litterae *P*³

τε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν τε ἐνοικούντων τοῦ τε τῆς πόλεως σώματος, τῶν μὲν οὐ πεινασάντων, τῆς δὲ οὐ κατακαυθείσης, τοῦ δὲ σχοινία διαφεύγοντος.

211. Οὓς δὲ ταῦτα ἀπέπνιγεν, ἐπένθουν. κακὸν δὲ αὐτοῖς οὐ τόδε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα μυρία τιμὴν ἔχοντα μεγάλην, ἐπεὶ καὶ τοῦ νόμου κατεβόα μὴ διδόντος οἱ βαδίζειν οἴκαδε ὡς ἐμέ· ᾧ πολλῷ μὲν ἐχρῆτο ὁ Ἠπειρώτης ἐκεῖνος, πλείονι δὲ ἢ ἐκεῖνος ὁ ἐκ Κύρου· τῷ μὲν ὄνομα Πελάγιος, Μαρκελλῖνος δὲ τῷ προτέρῳ. πλεῖστα ἀνθρώπους εὖ ποιήσας τόνδε οἶδα | τὸν R 133 χρόνον τῶν μὲν ἐν χρείᾳ φαρμάκων ὄντων ἐπ' ἐμὲ καταφευγόντων, ἐμοῦ δὲ αὐτοῖς διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἰωμένου τὰς πληγάς.

212. Πρόκλου δὲ μνησθεὶς χειμῶνός τε μέμνημαι καὶ αἰγίδος καὶ πληγῶν καὶ αἵματος. ἦν μέντοι τι καὶ ἐνταῦθα ἀγαθὸν ἐμοί, τὸ τοῖς δρωμένοις τούτοις καὶ ἄχθεσθαι καὶ δοκεῖν· οὐδὲ γὰρ ᾔειν ὡς αὐτόν, ὃ πρὸς οὐκ ὀλίγους ἐπεποίητό μοι τῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τάξεως. εὐδοκίμουν οὖν τῷ μίσει τῷ τε ἐμῷ πρὸς ἐκεῖνον τῷ τε ἐκείνου πρὸς ἐμέ, τῷ μὲν ἐμῷ φανερῷ,

---

3 Cf. I 628, 7 R. Amm. Marc. XIV 7, 16 9 ep. 993 sq. 14 or. XLII t. 2 p. 412, 1 sq.

---

15 *αἰγὶς καὶ καταιγίς V* cf. I 613, 3 R et Aesch. Cho. 578 K

---

3 *διαφυγόντος?* 4 *ἐσκυθρώπαζον* post *ἐπένθουν* Ferr in marg, uncis inclusit Mor 8 *ἢ ἐκεῖνος ὁ ἐκ* Ferr in marg | *'κεῖνος AB* 9 *Μαρκελῖνος V* Ferr 12 *καταφ(ευ)γόντων B* | *αὐτοῖς* scripsi e *V* *τοῖς ACPB* Ferr *αὐτοῖς τοῖς L* Ferr in marg Mor Re 15 *τι*] *τί V* om *BL* 17 *καὶ* (alt.) *γρ* Mor in marg om Ferr Mor *καὶ δὴ* Re 19 *εὐδοκίμουν* scripsi e *VL* coll. I 142, 6; 573, 26 R *ηὐδοκίμουν ACPB* edd | *οὖν A* in marg

τῷ ’κείνου δὲ βουλομένῳ μὲν λανθάνειν, ἀδυνατοῦντι δέ.

213. Καὶ συμβαίνει δὴ τελευτῆσαί μοι τὸν ἀδελφὸν ἐκεῖνον, ὃν ὥσπερ νέον τε καὶ εὐδαιμονίας ἐστερημένον ἐπένθουν οὐκ ἀνεχόμενος τῶν ἐκ τῆς περὶ τὰ ὄμματα τύχης φερόντων τὴν παραμυθίαν. 214. κακὸν δὲ ἕτερον σεισμὸν ἐπενεγκὸν τῇ τέχνῃ, φυγὴ μὲν ἀπὸ τῆς τῶν Ἑλλήνων φωνῆς, πλοῦς δὲ ἐπ’ Ἰταλίας ζητούντων κατ’ ἐκείνους διαλέγεσθαι· τοὺς γὰρ δὴ R 134 λόγους τῶν λόγων γενέσθαι δυνατωτέρους καὶ | εἶναι μετ’ ἐκείνων δυνάμεις τε καὶ πλούτους, ἐν δὲ τοῖς πλὴν αὐτῶν οὐδέν. οὐ μὴν ἐπειθόμην γε ταῖς περὶ τοῦ με δεῖν λιπεῖν τὴν τάξιν παραινέσεσιν, ἀλλ’ οὐκ ἠγνόουν μέν, οἷ τὸ πρᾶγμα ἀφῖκται, δίκαιος δὲ ὅμως ἠξίουν εἶναι περὶ αὐτό, οὐδὲ γὰρ μητέρα ἀτυχοῦσαν ἀφεῖναι ἂν ἔρημον, τοῦτο δὲ οὐκ ἀτιμότερον. 215. καὶ ἐν αὐτῷ δὴ τῷ τῆς κακοπραγίας χρόνῳ διδάσκαλοι παρ’ ἡμῖν ῥητορικῆς ἐξετράφησαν, ὧν πολλοὶ μὲν διασπαρέντες κατέσχον τὴν Ἀσίαν, εἷς δέ τις τὸ τῆς Εὐρώπης ἄκρον, ἐφ’ οὗ πόλις ᾤκισται ⟨ἡ⟩ μεγάλη τρυφῶσα τῷ Βοσπόρῳ.

216. Τῆς δ’ αὖ τῶν θεῶν ἐπικουρίας καὶ τὸ ῥηθησόμενον ἀπόδειξις. ἐξιόντι μοι τοῦ βουλευτηρίου R 135 μετὰ τοὺς εἰωθότας πόνους ἐπὶ τοῦ ἵππου | τοῦ μικροῦ φερομένῳ πρός τε τὴν θύραν ἀναβεβηκότι τὴν νέαν ἀπαντᾷ ζεῦγος ὀρέων εἰς ἀναστροφὴν περιαγο-

---

1 ἐκεῖνον *AC* Mor Re 5 τῆς corr e τῶν *P*[3] 13 με scripsi auctore Re Anim μὴ libri excepto *V* in quo rasura duarum litterarum, et edd 15 τὴν μητέρα *L* 17 δὴ] δὲ Re Anim 20 ἡ inserui coll. I 581, 8 R 25 τι in ἀναβεβηκότι in ras *P*[2] 26 περιαγομένου *L*

μένων, καὶ ὁρῶν τὸ ζεῦγος ὁ ἵππος ἔδεισε μικρὸν δὴ γενέσθαι σφίσι τῶν προσώπων τὸ μέσον, καὶ οὔτ' ἀναστρέψαι ἦν τῷ ἵππῳ διὰ τὴν στενότητα οὔτε ἐξελθεῖν διὰ τὸν φόβον. λοιπὸν οὖν κατὰ τῶν νώτων κατενεχθέντα τὸν ἵππον ἔχειν ὕπτιον ὑπὸ τοῖς νώτοις ἐμὲ καὶ τὸ μὲν ἄλλο ὧδε κεῖσθαι, τὴν κεφαλὴν δὲ ἔξω τοῦ ἵππου πεσοῦσαν καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τῶν κιόνων λίθοις ἐνραγεῖσαν δεικνύναι τὸν ἐγκέφαλον. 217. *ἦν οὖν βοὴ τῶν τε ὀρεωκόμων τῶν τε ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, τῶν μέν, ὡς ἐπ' ἀκουσίῳ τῷ κακῷ, τῶν | δὲ ἀλλήλους* R 136 *ἀμύνειν παρακαλούντων· καὶ οἱ μὲν ὄπισθεν ἀνεῖχον τοὺς πόδας χερσὶ πολλαῖς, ὁ δὲ οὐ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν τάς τε χεῖρας ἀνέσχε καὶ ἡσύχαζε τρέμων. ἄμφω δὴ τούτω ⟨τῆς⟩ θεοῦ νομιστέον, τό τε τῶν ἀνθρώπων τό τε τοῦ ἵππου.*

218. *Χειμῶνος δὲ ἀρχομένου πολλαί τε πολλαχόθεν ἀγγελίαι τελευτὰς ἑταίρων μηνύουσαι καὶ παρ' ἡμῖν ἐκφορὰ νεανίσκου λύπην, ὁπόσην τῷ πατρί, πολλοῖς ἐνεγκοῦσα καὶ πολιτῶν καὶ ξένων κατά τε τὴν αὐτοῦ τοῦ τεθνεῶτος καλοκἀγαθίαν καὶ τὴν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς χρείαις τοῦ οἴκου χρηστότητα.* 219. *νοσοῦντος*

---

19 *τὸ κατὰ ἀντὶ τῆς διά, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει πολλὰ τοιαῦτα V* cf. p. 183, 14

---

1 *ε* supra *σ* in *ἔδεισ^{ε}* m. rec. (*v*) cum rasura unius litterae post *σ C* | *μικρὸν γὰρ δὴ* vel *ἔδει σμικρὸν δὴ* coni Re 3 „*malim διεξελθεῖν*" Re 4 *ὤτων V* 7 *καὶ* om *VL* 9 *ὀρεοκόμων L* *ὠρεοκόμων B* 14 *τούτω* scripsi e *VL* *τοῦ ACPB* edd *γρ τούτου* Mor in marg | *τῆς* inserui coll. 90, 16; 91, 20; 95, 14; 119, 14; 155, 6; 184, 16 etc. 17 *ἑτέρων VL* *ἑτέρων* (*αι* suprascr. *v*) *C* *αιρ* in *ἑταίρων* in ras P^2

δὲ ἔτι τοῦδε Ῥιχομήρης ἔρχεται στρατηγός, ἱεροῖς τε καὶ θεοῖς προσκείμενος ἄνθρωπος, ὃς ἤρα μέν μου καὶ πρὶν ἰδεῖν, ὡς τότε ἐδιδασκόμεθα, ἰδὼν δὲ πάντα τἄλλα ἀφεὶς εὔχετό τε καὶ ἐδεῖτο φιλεῖσθαι καὶ εἰ τοῦδε R 137 τύχοι, τοῦ | μεγίστου ἂν ἡγεῖσθαι ἔλεγε τετυχηκέναι. γενομένης δὲ ἡμῖν φιλίας τοῖς οὐ φιλοῦσιν ἡμᾶς ἀνιαρᾶς ἔρχεταί τε ὡς βασιλέα καὶ μέλλων τελεῖν εἰς τὸν τῶν ὑπάτων χορὸν διπλοῖς με ἐκάλει γράμμασι, τοῖς μὲν αὑτοῦ, τὸ τῶν ἄλλων ποιῶν, τοῖς δὲ τοῦ βασιλέως, ὃ οὔπω πρόσθεν ἐγεγόνει. 220. ἐγένετο δὲ αὐτῷ καὶ παρ' ἡμῶν λόγος ἐπαινεῖν αὐτὸν βουλόμενος, εἰ μέν τι πλέον τῶν παρὰ τῶν ἄλλων ἔχων, οὐκ οἶδα, οἷς δ' οὖν εἶχον, καὶ αὐτὸς ἐτίμων τὸν στρατηγόν. λέγεται δὲ καὶ ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ χρηστοῦ βασιλέως, ὅτῳ δὴ μάλιστα τῶν τῇδε ἡσθείη, τοὐμὸν εἰπεῖν ποιῆσαί τε ἐρῶντά μου τὸν ἄνδρα μᾶλλον ἐρᾶν φάναι τε καὶ τῆς δεῦρο ἐπιθυμεῖν ὁδοῦ ἐμοῦ χάριν.

221. Τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον. εἰ δὲ καὶ τὸ εὐχῆς τυχεῖν εὐτυχές, εὐξάμην λῆξαι Πρόκλον τῆς ἀρχῆς, ἣν R 138 τυραννίδα ἀπέφηνε. καὶ οὐ μάτην γε εὐξάμην, | ἀλλ' οἱ θεοὶ τοῦτό τ' ἔδοσαν καὶ προσέθεσαν τὸ καὶ σὺν ἀσχημοσύνῃ. δραπέτης γὰρ δὴ ἦν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐλαύ-

---

1 Ῥιχομήρης scripsi ex *ACPB* ῥυγχομήρης *V* ῥυχομήνης *L* Ῥυχομήρης edd 6 ἡμῶν (ι suprascr. υ) *C* ἡμῶν γρ Mor in marg | post φ in φιλοῦσιν ras unius litterae in *C* 8 μὲν *VL* 9 αὑτοῦ Re αὐτοῦ libri Ferr Mor 10 δὲ καὶ αὐτῷ *L* 11 ω in ἡμῶν in ras *A* 12 εἶχεν? 13 δὲ γοῦν? 15 τοὐμὸν ὄνομα MSchmidt Philol. X 613 | εἶπεν (εῖν suprapos. *n*) *C* εἶπε *L* et γρ Mor in marg 17 δεῦρ' *B* 18 τοιοῦτον scripsi cum Gasda τοσοῦτον libri edd 20 γε om *VL* 21 τοῦτό τ'] τοῦτ' *PVL* γρ Mor in marg ταῦτ' *B* | προσετίθεσαν *B*

νων· τοιαῦτα ἑαυτῷ συνῄδει. 222. *καὶ ὁ Ζεὺς ἐρρύετο τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνου τὴν ἑορτὴν ⟨τὴν⟩ ἑαυτοῦ. καὶ γὰρ ἐτύγχανεν αὐτῷ τὴν δάφνην φόνῳ τε πολλῷ καὶ αἵματι μιάνας. καί μοι ἐδόκουν αὐτόν, ὥσπερ κύνες ὑλακτοῦσαι, φεύγειν καταναγκάζειν αἱ τῶν ⟨ὑπ'⟩ αὐτοῦ πεσόντων ψυχαί, δόξαν ἀεὶ παρέχουσαι δήξεσθαι. τούτων οὐχ ὑπῆρξέ μοι τῶν Ὀλυμπίων μετασχεῖν, ὅτε δὴ καὶ τὸν λόγον ὃν ὕφηνα μέν, οὐκ ἐπέδειξα δέ, φέρων ἀνέθηκα τῷ Διί, στύρακος ἅμα ὀσμῇ θεραπεύσας τὸν θεόν.* 223. *τὸν μὲν δὴ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης χρόνον πάντα ἐπεβουλευόμην ὑπὸ τῶν αὐτῷ χρωμένων, αὐτὸς οὐ χρώμενος, ἐδόκουν δέ τισιν εἶναι φιλοκίνδυνος, οὐ δεδιὼς τοὺς ἐκείνου κεραυνούς, θεῶν δέ, οἶμαι, βοηθούντων ὑπ' ἐκείνων τε δεινὸν οὐδὲν σὺν παρρησίᾳ τε ζῶντες καὶ τῶν πραττομένων ἐπιλαμβανόμενοι πλείοσιν ἢ καὶ πρόσθεν ἠγωνισάμεθα λόγοις, οὐδοτιοῦν εἰς Πρόκλον ἀνηλωκότες χρόνου, πολὺν | δέ* R 139 *γε ἕτεροι παρεστῶτες, παρακαθήμενοι, κολακεύοντες, αἰτοῦντες, λαμβάνοντες, χρηματιζόμενοι· ὧν οὐδὲν ἐμοὶ ποιοῦντι ποιεῖν τε ἐνεγίγνετο λόγους φέρειν τε εἰς συλλόγους.* 224. *καίτοι πολλαὶ μὲν ἐγίγνοντο πρεσβεῖαι περὶ εἰρήνης, πολλαὶ δὲ ὑποσχέσεις, ἀλλ' οὐ*

---

9 *στύραξ μὲν θηλυκῶς θυμίαμά τι, ὡς ἐνταῦθα, ἀρσενικῶς δὲ ὁ συνέχων τὴν αἰχμὴν μετὰ τοῦ ξύλου κρίκος. εὕρηται δὲ καὶ στυράκιον οὐδετέρως* B^2 (= Thom. M. s. v. p. 334, 6).

---

1 *αὐτῷ* *VL* *ἐρύετο* *C* 2 *τὴν* inserui cum Gasda 5 *ὑπ'* inserui 7 *ξ* in *ὑπῆρξε* in ras P^3 *ὑπῆρχε* *A* 8 *δὴ* om *B* 9 *στύρακος* — 10 *θεόν* citat Thom. M. s. v. *στύραξ* p. 334, 7 *Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· στύρ. κτλ.* 11 *αὐτῶν* *L* 16 *καὶ* om *VL* | *οὐδ' ὁτιοῦν* *ACB* 17 *χρόνον* *VL* 19 *αἰτοῦντες* inser Ferr in marg 20 *ἐν* in *ἐνεγίγνετο* inser P^3 *ἐνεγίνετο* *V* 21 *ἐγίνοντο* *V*

προὐδίδουν γε αὐτοῖς ἐμαυτὸν οὐδὲ ἀνεπειθόμην. τοιγαροῦν ἐπῃνούμην τε καὶ ἀνὴρ εἶναι ἐδόκουν ἔν τε ἠπείροις καὶ νήσοις, δεῖγμα τρόπου βελτίονος ἐκφέρων τὴν ἀπὸ τῆς ὁμιλίας τῆς ἐκείνου φυγήν.

225. *Δοῦσα δὲ ἡμῖν ἄρχοντα ἀγαθὸν ἀντὶ κακοῦ τὸν Θεοδώρου τοῦ οὐ δικαίως ἀποθανόντος ἡ Τύχη ἔδωκε μὲν σωτηρίαν, ἔδωκε δὲ ἐλευθερίαν, ἔδωκε δὲ ἀναπνεῦσαι λυπήσασα μόνους τοὺς σοροπηγούς. ὁ δὲ Μουσῶν τε ἦν τρόφιμος καὶ τὴν ἀρχὴν ἆθλον εἶχεν ἐπῶν λέγειν τε ἐκ τῆς ἀρχῆς κεκωλυμένος λεγόντων ἀπολαύειν ἤθελε ταῖς τε εἰς ἐμὲ τιμαῖς παῖδα ἐμὸν ἑαυτὸν ἐπεποιήκει, ὥστ' εἶναί μοι καὶ σὺν ὀργῇ φθέγγεσθαι, ὃ καὶ Θεοδώρῳ ἄν, εἴπερ ἐτύγχανε ζῶν.* 226. *οὗτος ἐν λιμῷ κατειλήφει τὴν πόλιν. τοῦτον* R 140 *μείζω τὸν λιμὸν ἐποίουν αἱ κατὰ τῶν | σιτοποιῶν ἀπειλαί. εἶθ' οἱ μὲν ἀποδράντες ἔσωζον ἑαυτούς, ἄρτος δὲ οὐδαμοῦ, πυροῦ δὲ ἐλπίδες, καὶ κακῶς δ' ἂν ποιήσειε τὸ πεινῆν. ἡ μὲν οὖν πόλις οὐδὲν διέφερε χειμαζομένης νεώς, ἐγὼ δὲ εἰσδραμὼν παρὰ τὸν ἄρχοντα μετὰ πόνου μέν, παύω δ' οὖν βλαβερὰν φιλονεικίαν. ἀπιστία δὲ εἶχε τοὺς σιτοποιούς, ὡς οὐχ ἁλώσονται φανέντες, καὶ ἅπασαι ὑποσχέσεις ἀσθενεῖς πλὴν μιᾶς τῆς ἐμῆς.* 227. *ὡς δὲ εἶπον δεῖν θαρρεῖν*

---

6 *Ἰκάριον* cf. Amm. XXIX 1, 8 sq. 9 Pallad. Anth. Pal. X 52, 2 10 II 135, 4. 113, 18 R

---

1 *προὐδίδουν* scripsi e *VL* *προεδίδουν APB* *προεδίδων C*, sed ε m² e σ 3 *ἐκφέρων* Ferr in marg *φέρων ACPB* Ferr 6 *τὸν*] *τοῦ A* | *ἡ* in ras *P²* 8 *σοροποιούς L* et *γρ* Mor in marg 11 *ἤθελεν C* 16 *ἔσωιζον C* 18 *ποιήσειε* „*deest ἡμᾶς aut τὴν πόλιν*" Re num *ἐποίησε* vel *ἐπίεσε*? 20 *πόνου μέν*] *μὲν πόνου L* | *δ' οὖν* scripsi e *VL* *γρ* Mor in marg *δὲ ACPB* edd 21 *δ' L* 22 *ἁλώσονται* scripsi *ἁλῶνται VL* *ἁλοῦνται ACPB* edd

ἐκβαλόντας τὸ δέος καὶ ἧκεν οὗτος εἰς τὰ ὄρη τε καὶ τὰς νάπας ὁ λόγος, ἦσαν πρὸ ἑσπέρας ἐν τοῖς αὑτῶν ἕκαστος, καὶ πρᾶγμα οὐκ ἂν ἐλπισθὲν ἕωθεν ἑωρᾶτο, δρόμος οὐδεὶς ἐπ᾽ ἄρτους· αἴτιον δὲ τὸ πλῆθος αὐτῶν. τοῦτο μετὰ τῆς Τύχης πεπρᾶχθαί μοι φαίην ἄν. διὸ τῶν λελειτουργηκότων χρησιμώτερος ἐκεκρίμην τῇ πόλει· τοὺς μὲν γὰρ ἐν σωζομένῃ πεποιῆσθαι τῇ πόλει τὴν δαπάνην, ὑπ᾽ ἐμοῦ δὲ αὐτὴν σεσῶσθαι. 228. πάλιν τοίνυν βουλῆς κακῆς ὑπ᾽ ἀνθρώπῳ μεθύοντί τε καὶ ὀλέθρῳ θείσης τοὺς σιτοποιούς, ὃς δμοῦ μὲν ἔτυπτεν, ὁμοῦ δὲ ἔμελλε καὶ οὐ τούτους δὲ μόνον, ἀλλ᾽ ἔθνος ἅπαν, καὶ τρίτον ἐπῆν κακόν, τὸ γεγυμνωμένοις τοῖς | νώτοις ἄγεσθαι διὰ τοῦ ἄστεος. τούτοις ἐγὼ μὲν R 141 ἤλγουν, ὁ δὲ ἔχαιρε καὶ κατ᾽ αὐτό γε τοῦτο τὸ ἀλγεῖν ἐμέ. 229. τὴν ἀρχὴν δὲ ἦσαν οἳ ὀρθῶς ταῦτα τῇδε πράττεσθαι ἔπειθον καὶ ὡς, εἴ τις ἐκεῖνον ἀφέλοι, χείρω ποιήσει τὴν ἀγοράν. ἦν οὖν ὁ μὲν ἐν τῷ τοῦ νενικηκότος σχήματι καὶ αὐτός τε ἥσθιεν οἵ τε ταῦτα ἐπαινοῦντες, ἡμῖν δὲ κεκρατῆσθαί τε συνέβαινεν ἔχειν τε πλὴν ἀθυμίας οὐδέν. 230. τῇ Τύχῃ δέ, ὡς ἔοικεν, αἰσχρὸν εἶναι ἐφαίνετο τοιαύτην νίκην τε καὶ ἧτταν περιορᾶν, καὶ τὸ πρᾶγμα μετέθηκεν οὐδὲν ἡμῶν πραγματευσαμένων· ὁ γὰρ δὴ ἀεὶ οἴνου γέμων ἐκεῖνος ἐξέωστό

---

9 Κανδίδῳ or XXXVII t. II 330, 18 R sq.

---

1 ἐς *ACP* | τε inser P^3 2 πρὸς ἑσπέραν *ABP* in quo γρ πρὸ ἑσπέρας m^3 in marg | αὑτῶν *B* αὐτῶν *L* 4 δρόμος δὲ οὐδεὶς *L* | ἄρτους scripsi e *V* duae litterae post ἀρτ abreptae in *L* ἄρτον *ACPB* edd 5 ἂν inserui e *V* 6 δι᾽ ὃ *V* 7 μέν γε *L* et γρ Mor in marg | ποιεῖσθαι *B* 12 ν in ἐπῆν suprascr. C^v 14 inter ἤλγουν et ὁ δὲ Ferr in marg Mor Re habent verba βοηθεῖν δὲ οὐκ εἶχον quae e textu removi 19 δ᾽ in δὲ in ras P^3 τὲ *A*

τε τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐξουσίας οἴκοι τε καθῆστο ἐγκεκαλυμμένος πεποιημένης τε τῷ Ποσειδῶνι τῆς ἱπποδρομίας περὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ αὑτοῦ δεδιὼς ἔτρεμε· τοσοῦτο κῦμα παίδων ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο, κελεύοντες ἐμεῖν ἃ ἐδηδόκει κακῶς, καὶ αἱ δᾷδες ἐν χερσῖν. ταπεινὸν δὲ ἦν καὶ ὅσον αὐτῷ συνύβριζε πρότερον, ὅ τε ἐξηπατημένος αὐτὸν ἀπῄτει δίκας διὰ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

231. *Ἧκε δὲ ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἡμῖν καὶ τοῦ ὑπάρχου γράμματα πολλαῖς καὶ μεγάλαις τιμῶντα εὐφη-*
R 142 *μίαις· ἐν αἷς καὶ τὸ πάνυ μ' ἐθέλειν ἰδεῖν | ἐνεγέ-*
† *γραπτο, ὥστε τοῖς νύκτωρ ἐκτεθεικόσιν ἐκεῖνα τὰ γράμματα, ὅτου μὲν ἦν, οὐκ ἔλεγεν, ὅσα δὲ ἐσυκοφάντει, πένθος εἶναι τὴν ἐπιστολήν.* 232. *ὀλίγαις δὲ ἡμέραις ὕστερον ὃν ἐποίησα λόγον αἰτήσαντι στρατηγῷ, καὶ γὰρ τοῦτό μοι παρὰ τῆς θεοῦ τὸ εἶναι τοὺς τὰ τοιαῦτα αἰτοῦντας, τοῦτον οὖν τὸν λόγον δεικνύων εὐδοκίμουν, καὶ ἦν παραμύθιον ὁ κρότος τελευτῆς ἀνδρός, οὗ τὰ γράμματά μοι πρὸς ἐπιδείξεις συνέπραττε βελτίω τε ὄντα τῶν ἐμῶν ἃ ταῖς ὠδῖσιν ὑπήκουε, καὶ παρέχοντα τρέχειν τοῖς ὀφθαλμοῖς δι' αὐτῶν. ἐπὶ τούτοις ἐβοήθουν φίλοις γονεῦσι παίδων παιδευομένων ὀργήν*

---

19 cf. p. 187, 12 sq.

---

1 *τὰ τοιαῦτα*] *ταῦτα VL γρ* Mor in marg 2 *υ* in *ἐγκεκαλυμμένος* in ras C^f *ἐγκεκρυμμένος L* 3 *αὐτοῦ BVL* 5 *ἐξεμεῖν* Wyttenb et Cobet Mnem. V 104 (= Coll. 100) | *αἱ* om *VL* 6 *ὅ τε* scripsi auctore Gasda *ὅτε* libri edd 7 *αὑτὸν* corr ex *αὐτὸν* C^p *αὐτὸν A αὐτὸν L* 11 *με θέλειν* libri edd | *ἐγέγραπτο L* 12 ante *ὥστε* lacunam statuo cum Gasda | *ν* ultimum in *ἐκτεθεικόσιν* in ras 3 litterarum P^3 *ἐντεθεικόσιν L* | *να τὰ* in *ἐκεῖνα τὰ* in ras 2 litterarum P^3 13 *ἦν* in ras P^2 16 *τῆς*] *τοῦ γρ* Mor in marg | *τὰ* om *VL*

τε ἄρχοντος ἐξαιρῶν καὶ λύων τινὰ δεσμῶν καὶ παρέχων οἴκαδε ἀπιέναι.

233. *Τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἅμα ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ λύπην, ἐξ ὧν πολύ τὸ θνῆσκον, οὐδ' ἂν εἰπεῖν ὅση μοι κατέσχε τὴν ψυχήν, δυναίμην. ὅτε φόβος ἠνάγκαζε πατέρας καλεῖν τοὺς αὑτῶν παρ' ἑαυτούς, ὥσπερ ἐκ πυρός, οἱ μὲν δὴ ὑπήκουον, μεῖον δὲ ἐμοὶ τὸ ποίμνιον, ἐγὼ δ' ἔχαιρον σωζομένων ἄλλοσε ἰόντων. πάντα μέντοι τὸν χρόνον τοῦτον ἄνευ γέλωτος διῆγον ἱκετεύων θεοὺς δοῦναι μὲν καρπούς, δοῦναι δὲ ὑγίειαν. καὶ τὸ μὲν ἔδοσαν, καὶ ὁ λοιμὸς ἔστη, καρποὺς δὲ ἐλπίζειν μὲν ἔνι, τύχοι δὲ ἡ ἐλπὶς τοῦ τέλους.*

234. *Ἀλλὰ τά γε τῶν ἡμετέρων λόγων νῦν πλέον | ἢ πρότερον ἥττηται τῶν ἑτέρων, ὥσθ' ἡμῖν καὶ* R 143 *φόβον ὑπὲρ αὐτῶν γενέσθαι, μὴ ἐκκοπῶσιν ὅλως, νόμου τοῦτο ποιοῦντος. γράμματα μὲν οὖν καὶ νόμος τοῦτο οὐκ ἔπραττεν, ἡ τιμὴ δὲ καὶ τὸ τῶν τὴν Ἰταλὴν ἐπισταμένων γενέσθαι τὸ δύνασθαι. θεοῖς δὲ ἄρα τοῖς δοῦσι τούσδε τοὺς λόγους καὶ ὑπὲρ τῆς νίκης ὧν ἔδοσαν μελήσει καὶ τοῦ τὸ κράτος ὅ ποτε ἦν ἐν αὐτοῖς, κομίσασθαι.*

235. *Παρὰ τούτων δὲ ἄρα τῶν θεῶν ὑπῆρξε καὶ ἐμοί ποτε σωτηρία πολλοῖς μὲν πρότερον ἔτεσι, λεγέσθω*

---

1 *ἐξαίρων ACB* | *δεσμὸν V* 6 *πατέρας* Ferr in marg om *AC* Ferr | *καλεῖν τοὺς αὑτῶν* scripsi e *VL* Ferr in marg *προσκαλεῖν τοὺς αὑτῶν PB* *προσκαλεῖν τοὺς αὑτοὺς AC* Ferr *τοὺς αὑτῶν καλεῖν* Mor Re | *αὑτοὺς L* 7 *δέ μοι L* 8 *δὲ V* | *σωιζομένων C* | *μέντοι* scripsi e *VL* *μὲν ACPB* edd 11 *λιμὸς L* 12 *μὲν* Ferr in marg om *ACPB* 17 *τῶν* om *B* | *ῶν* in *Ἰταλῶν* in ras ex *ὴν* corr *P*[4] *ἰταλῶν B* fortasse recte cf. I 153, 7 et 185, 21 R 20 *καὶ τοῦ τὸ κράτος* in ras *P*[3] *τοῦ τὸ*] *τοῦτο A* Ferr Mor *τὸ B* | *κράτος* om *A* | *πότε AC*

δέ, εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν, ὁ λόγος δὲ παρὰ τὸν χρόνον οὐδὲν ἀδικήσεται. παρεφρόνει τις χειροτέχνης καὶ τοὺς μὲν πόρρωθεν ἐτάραττεν, ἔστι δ' ὧν καὶ ἥπτετο, χαλεπώτατος δὲ ἦν ἐμοί, καθάπερ τι πεπονθὼς κακόν, καὶ ὁπότε ἴδοι με, λίθους ἀφίει καὶ ἐπεθύμει κτεῖναι βαλών. 236. τὸ δὲ αἴτιον οὔτε τότε ᾔδειν νῦν τε εὑρεῖν οὐκ ἔχω. πρὸς δὲ τὰς βολὰς R 144 βοαὶ μὲν τῶν ὁρώντων | ἦσαν, οἵας ἂν ποιήσειαν ὑπὲρ τοιούτων φόβοι, χεῖρες δὲ ἔδρων οὐδέν, αἱ δὲ τῶν θεῶν καὶ πάνυ, δι' οὓς ἅπας λίθος μάταιος, τῶν μὲν οὐκ ἐφικνουμένων, τῶν δὲ ὑπερπετομένων. 237. καί ποτε θέρος μὲν ἦν καὶ μεσημβρία, καὶ ἐκαθήμην ὑφ' ᾧπερ εἰώθειν κίονι, τῷ Δημοσθένει προσκείμενος, παρῆν δὲ οὐδείς, οὐκ ἐλεύθερος, οὐ δοῦλος. ὁ δὲ ἦλθέ τε ὡς ἐμέ, καὶ ὁ λίθος ἐν τῇ δεξιᾷ. προσελθὼν δὴ ταῖς μεγάλαις θύραις, αἳ ⟨οὐκ⟩ ἐκέκλειντο καὶ δι' ὧν ἦν τἄνδον ἰδεῖν, ἐπειδὴ εἶδεν ἔνδον ὄντα οὐδένα, ἀπῆλθε τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ λίθου, καὶ ταῦτα αὐτὸς ἑώρων οὐ κινηθείς, ὁ δὲ οὐκ ἤνεγκεν ἐπ' ἐμὲ τὸν ὀφθαλμὸν θεῶν του κεκωλυκότος. ἢ οὐκ ἂν πληγῆς εἰς θάνατον ἐδεήθην δευτέρας, τοσοῦτος ἦν ὁ λίθος. 238. τὸν τοίνυν ἐκεῖθεν εἰς τήνδε τὴν ὥραν χρόνον δόσιν θεῶν λογίων νομιστέον. ἐφρόντισα μέντοι καὶ

1 Thuc. I 141, 6

2 *τίς* *ABV* 3 *δὲ ὧ* *L* 5 *ἠφίει* *V* 7 *πρός τε* libri edd | *βουλὰς* Ferr Mor, qui *βολὰς* coni 8 *ποιήσειαν* et 9 *φόβοι* scripsi e *VL* *ποιήσειεν* et *φόβος* *ACPB* edd 10 *ἅπας*] *καὶ* *L* 13 *ὑφ'* scripsi e *V* *ἐφ'* reliqui libri edd 16 *οὐκ* inserui auctore Re | *γρ ἐκέκληντο* Mor in marg 17 *ἦν* om Ferr Mor qui *ἔνι* coni | *ἰδεῖν* *ἰδὼν* *V* probante Gasda | *ἰόντα* *L* 20 *δι' οὓς ἅπας λίθος μάταιος* post *κεκωλυκότος* Ferr in marg et Mor qui e superioribus iterata esse cognovit | *ἦ*? 21 *ἐδεήθη* *L* | *τοσοῦτον* *L* 22 *τὸν*] *τῶν* *L* | *χώραν* *L*

τοῦ σωφρονίσαι τὸν ἄνθρωπον δῆσαί τε αὐτὸν τῷ πατρὶ συμβουλεύσας καὶ μετενεγκεῖν ἐφ' ὕδωρ ἀπ' οἴνου, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπεπύσμην οἴνῳ νοσῆσαι τὸν ἄνθρωπον.

239. *Ἀλλ' ἐπάνειμι δή· τῶν τις | ἐμοὶ πεπλησιακότων* R 145 *ἀνὴρ ἀεί τινας ἑστιῶν καὶ τούτῳ χαίρων ὤν τέ τις ἐν τῷ μεγάλῳ συνεδρίῳ, κιβδήλοις ὀνείρασιν ἐξαπατηθεὶς ὑπισχνουμένοις τὰ οὐκ ἐσόμενα, γελῶν ἅμα πρὸς πολλούς, ἅττα ἴδοι, ἔλεγε. τοῦτο προϊὼν ὁ χρόνος ἐποίησε κίνδυνον. καὶ ἀδικεῖν ἐδόκουν, ὁ μὲν οἷς εἶπεν, ὁ δὲ οἷς ἤκουσεν.* 240. *ὧν εἷς τις ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἐμὸν ὑπογραφέα κεκοινωνηκέναι τῆς ἀκοῆς ἔφασκεν, ὁ δὲ ἄρα ἐτεθνήκει, καὶ τοῦτο ἀκούσας ὁ δικαστὴς ἐξέβαλε τὸν λόγον. πάλιν ἐν τούτῳ τῷ θανάτῳ βασάνου μὲν ἐκεῖνος, ἐγὼ δὲ ὁδοῦ τε καὶ θορύβων καὶ πόνων οὐ φορητῶν ἀφείθην. ὁ γὰρ δὴ ἐπὶ τεθνεῶτα ἥκων τίς ἂν ἦν ζῶντος; ἔλεγε δὲ ταῦτα οὐχ ὡς τὸν νεκρὸν παραδώσων τοῖς νόμοις, ἀλλ', οἶμαι, τι προσεδόκησε, τοῖς οὐ μετ' αὐτοῦ δεδεμένοις τοῦ μὴ δεδέσθαι φθονῶν. τύχης τοίνυν ἀγαθῆς τὸ μὴ κακω-*

---

11 Themist. or. XIX p. 280, 16. 281, 21 sq. Dind. 14 Plat. Crit. 46 B

---

9 *ἴδοι· ἤγουν εἶδεν V*

---

1 *σωφρονίσαι* scripsi *φρονῆσαι* libri edd 5 *ἐμοὶ* scripsi ex *AB* coll. p. 193, 16 *γρ ἡμῖν* supra *ἐμοὶ* P^3 *ἡμῖν CVL* edd

9 *πολλούς*] *πάντας L* | *τοῦτ*$\overset{\omega}{o}$ *AP* *τούτω B* 11 *οἱ δὲ οἷς ἤκουσαν* Gasda | *ἤκουσε P* | *στις* in *εἴστις* in ras C^v 14 *πάλιν τοίνυν*? 15 *τε* inserui e *VL* 16 *οὐ φορητῶν* scripsi e *VL* coll. p. 168, 3 et I 381, 14 (R) *ἀφορήτων ACPB* edd 17 *τεθνεῶτα* scripsi e *BV* *τεθνεῶτας AC* edd *τεθνεῶτος L* et corr in *τεθνεῶτα* P^3 19 *μεθ' αὐτοῦ* coni Re | secundum *ε* in *δεδεμένοις* in ras P^2 *δεομένοις L* 20 *κακῶσαι B*

θῆναι συκοφαντίας ὀδοῦσιν, ἀλλὰ τοῖς ἡδίστοις τε καμάτοις καὶ εἰωθόσιν ἀντὶ τῶν οὐκ εἰωθότων διὰ τοῦδε ἐλθεῖν τοῦ χρόνου.

241. Ἐκείνῳ μὲν δὴ τῷ χειμῶνι πέρας ἐπιεικέστερον ἐπέθηκε βασιλεύς, οἷον οὐκ ἂν ἕτερον, ἐμοὶ δοκεῖν. θανάτῳ μὲν γὰρ οὐδένα, φυγῇ δὲ δύο, πληγαῖς δὲ οὐ | R 146 πολλαῖς ἐποίησε τοὺς ἄλλους βελτίονας, ἐμοὶ δὲ γίγνεταί τις ἑτέρωθεν ταραχὴ τῆς ἐν τῷ διδασκαλείῳ νεότητος οὐ πάσης ἐν τῇ τάξει μενούσης, ἀλλ' ἐν σωφρονοῦντι τῷ πλείονι μοίρας τινὸς θρασυνομένης, τῷ λυπεῖν φιλοτιμουμένης ἐνδεικνυμένης, ὡς εἰ ἐθελήσουσι, καὶ πλέον τι δράσουσιν. 242. ἐμοὶ δὲ μὴ ἀλγεῖν μὲν οὐκ ἦν, σιωπᾶν δὲ ἠξίουν, ἕως αὐτῶν ἀδικεῖν καταγνόντες ἦσαν ἐν τοῖς προτέροις. τῆς γνώμης δὲ οὐκ ἀρκούσης εἰς πίστιν προσεγένετό τι τὸ τὴν ἀνάγκην ἔχον, ὥστε μηδὲ βουλομένοις ἀπεῖναι ἐξεῖναι. ὅ τι δὲ τοῦτο ἦν, ἔδοξέ μοι μὴ λέγειν.

243. Τὸ δὲ πάθος ἐκεῖνο τὸ τῆς κεφαλῆς τὸ ἀρχαῖον, ὃ βροντῆς ἔργον ἐγεγόνει, διαλιπὸν ἑκκαίδεκα ἔτη, πάλιν ἐνέκειτο καὶ ἦν χαλεπώτερον ἀρξάμενον εὐθὺς μετὰ τὴν μεγίστην ἑορτήν, ἥ γε κοινὴ τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις ὄντων, δέος τε ἦν, μὴ κατενεχθείην ἐπὶ συνουσίᾳ τῶν παίδων καθήμενος, ἦν δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης

6 Themist. l. l. p. 278, 25 sq. 19 p. 85, 3 sq.

2 ἀντὶ τοῦ τῶν *L* 4 'κείνω *B* κείνω *VL* 5 ἑτέρῳ coni Re 6 ἐκόλασε aut ἐζημίωσε post δύο excidisse putat Re, fortasse recte | δ' *PVL* Re 8 ἑτέρω *L* 11 καὶ ante ἐνδεικνυμένης excidisse videtur 12 τί *BV* 13 αὐτῶν *VL* 15 εἰς scripsi e *VL* coll. 194, 15 πρὸς *ACPB* edd | τὸ scripsi coll. 166, 13 ὃ libri, quod delere aut cum καὶ mutare vult Re 16 ὅ τι scripsi e *B* ὅτι reliqui libri edd 18 τὸ secundum om *V* 20 ἐπέκειτο *VL* 21 γε scripsi τε libri edd τις coni Re

κειμένῳ δέος, ἡμέραι τε ἅπασαι πικραί, νυξὶ δὲ χάριν ᾔδειν τοῦ ὕπνου, φανεῖσα δὲ ἡμέρα τὸ κακὸν ἐκόμιζεν, ὥστε καὶ ᾔτουν παρὰ τῶν θεῶν ἀντ' ἄλλου τινὸς ἀγαθοῦ τὸν θάνατον, καὶ πιστεύειν μὲν οὐκ εἶχον, ὡς οὐ διαφθερεῖ μοι τὸν νοῦν ἡ νόσος. 244. *οὔπω δὲ τοῦτο, ὅτε ταῦτα ἔγραφον, ἐπεπόνθειν, θαρρῆσαι δὲ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐ παρῆν. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτό μοι τὸ μήπω παρὰ τῶν θεῶν, οἳ διὰ μάντεώς με αἷμα οὐκ εἴων ἐξάγειν φλέβα τεμόντα, καίτοι σφόδρα γε ὡρμηκότα. ἔλεγε δὲ ὁ | ἰατρός, εἰ ταῦτα ἐγεγόνει, διὰ τοῦ* R 147 *ῥυέντος αἵματος ἰσχὺν λαβόντος τοῦ ῥεύματος ἡττηθεῖσαν τὴν κεφαλὴν πάντως ἄν με καὶ καταβαλεῖν.* 245. *ἐν τούτοις δὲ ὄντι μοι γίνεται ὄναρ τοιόνδε· ἐδόκουν μοί τινες θύσαντες δύο παῖδε τοῖν νεκροῖν τὸν ἕτερον θεῖναι ἐν ἱερῷ Διὸς ὄπισθεν τῆς θύρας, ἀγανακτοῦντος δέ μου τῇ τοῦ Διὸς ὕβρει φάναι τινὰς μέχρι τῆς ἑσπέρας τοῦθ' οὕτως ἕξειν, ἡκούσης δὲ δοθήσεσθαι τάφῳ. φάρμακα δὲ καὶ μαγγανεύματα καὶ πόλεμον ἀπὸ γοήτων ἀνδρῶν ταῦτα ἐδόκει δηλοῦν.* 246. *καὶ εἵπετο δὲ τὸ ἔργον, φόβοι τε ἐκεῖνοι καὶ πλὴν τελευτῆς οὐδενὸς ἐπιθυμία. ἀλλὰ περὶ τούτου λόγοι τε πρὸς τοὺς ἀεὶ παρόντας εὐχαί τε πρὸς θεούς. ἐχθρὸς μὲν ὁ λουτροῦ μεμνημένος, ἐχθρὸς δὲ ὁ δείπνου, καὶ φυγὴ μὲν ἀπὸ βιβλίων ἐν οἷς οἱ τῶν ἀρχαίων πόνοι, φυγὴ δὲ ἀπὸ γραφῆς τε καὶ ποιήσεως*

---

1 *κειμένῳ τὸ δέος L*   5 *οὐ* om *B*   7 *μοι τὸ μήπω*] *τὸ μήπω μοι B*   8 *μάντεων B* | *αἷμα* om *L*   11 *ῥεύματος* scripsi cum Gasda coll. 173, 1 et 167, 13 *πνεύματος* libri edd   12 *μου VL* Ferr Mor et corr in *με* C^p 13 *ἐν* om *L*   14 *τινες θύσαντες*] *θύσαντες τινὲς B* | *παῖδας* Mor   18 *μαγκανεύματα B* Ferr Mor   21 *πρὶν L*   23 *μεμνημένος* — 24 *δείπνου* Ferr in marg   24 *δεῖπνα L*   25 *ἀπὸ γραφῆσ* corr ex *ἀπογραφὴ* C^v | *τε* om *L* | *π* in *ποιήσεως* in ras P^2

λόγων, κατελέλυτο δὲ τὸ λέγειν, καὶ ταῦτα τῶν νέων βοαῖς τοῦτο ἀπαιτούντων. ὁπότε γὰρ δὴ πρὸς αὐτὸ γιγνοίμην, ἀπεφερόμην, ὥσπερ ἀκάτιον ἐναντίῳ πνεύματι, καὶ οἱ μὲν εἶχον ἀκροάσεως ἐλπίδας, ἐγὼ δ' αὖ ἐσίγων. ἰατροὶ δὲ τὴν τούτων ἴασιν ἄλλοθι ζητεῖν ἐκέλευον, ὡς οὐκ ὄντων σφίσι τῶν τοιούτων ἐν τῇ R 148 τέχνῃ φαρμάκων. | 247. ἐδόκει δὲ καὶ τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ δίς, ὃ μήπω πρότερον, νοσῆσαί μοι τὰ ἄρθρα, χειμῶνός τε καὶ θέρους, δοῦναί τε τοῖς ἐπισκοπουμένοις ἀεὶ λέγειν, ὡς τῆς ἐπιούσης οἰχήσομαι. ταῖς δὲ δὴ ἄλλαις πόλεσι καὶ ἐδόκουν τεθνάναι, καὶ τὰς πολλὰς δὴ ἠρώτων πρεσβείας, εἰ τοῦτο ὧδε ἔχοι. 248. ἦσαν μὲν οὖν τῶν φίλων οἳ ἐμέ τε καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπί τινας ἐκίνουν, οἷς δόξα τούτων εἶναι τεχνίτας, ἐγὼ δὲ οὔτ' αὐτός τι τοιοῦτον ἔπασχον ἐκείνους τε κατεῖχον, εὔχεσθαι δεῖν εἰπὼν μᾶλλον ἤ τινας ἕλκειν ὑπὲρ τῶν ἐν σκότῳ συντεθέντων. 249. καίR 149 τοι | χαμαιλέων ἀναφανείς, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν, ἐν τῷ τῶν λόγων χορῷ, πολὺς μὲν τούτῳ τῷ χαμαιλέοντι χρόνος καὶ μηνῶν ὁ νεκρὸς οὐκ ὀλίγων, ποδῶν δὲ ἐν μέσῳ τῶν ὀπίσω κειμένην ἑωρῶμεν τὴν κεφαλήν, τῶν δὲ ἑτέρων ὁ μὲν ἦν οὐδαμοῦ, τὸ στόμα δὲ ἅτερος εἰς σιωπὴν ἔκλειεν. 250. ἀλλ' ὅμως οὐδ' ἐπὶ τηλικούτοις

---

1 *καταλέλυτο B* | *δὴ VL* 2 *δὴ* om *A* inser *P*[3] 3 *γινοίμην V* | *ἐπεφερόμην* Ferr Mor 4 *αὖ* scripsi *ἂν* libri edd 6 *τῶν*] om *V* *κατὰ τῶν* Re Anim 10 *τοῖς*] *τὰ L* | *ἐπισκοπουμένοις* scripsi e libris (*ἐπισκοπούμενα L*) et *γρ* Mor in marg, coll. Dem. c. Neaer. § 56 p. 1364, 11 *ἐπισκεπτομένοις* edd 12 *ταῖς πολλαῖς — πρεσβείαις* Gasda | *δὲ V* 13 *ο* in *ἔχοι* in ras *P*[2] *ἔχει L* 15 *αὐτό* Ferr Mor 17 *ἐν τῷ σκότῳ L* 19 *χρόνος* scripsi e *L* auctore Re *χρόνων* reliqui libri edd 21 *κειμένην* scripsi e *V* auctore Re *κειμένων* reliqui libri edd | *τῶν δὲ τῶν ἑτέρων L* 23 *οὐδὲ L*

τοῖς ἀποκεκαλυμμένοις ὄνομά τινος ὑπῆγον τῷ φανέντι, δέος μέντοι μοι ἐδόκει τοὺς αὐτοῖς τι συνειδότας | εἰσελθεῖν καὶ τοὺς μὲν ὑφεῖναι τῆς συνεχείας, ἐμοὶ δὲ R 150 αὖθις ἐγγενέσθαι κινεῖσθαι. τύχης τοίνυν εὐμενεστέρας ἃ κατωρώρυκτο κεῖσθαι ὑπὲρ γῆν τοῖς βουλομένοις δρᾶν.

251. Ἧκεν ἐπὶ τούτοις ἄρχων, ἥκιστα τὸν αὐτοῦ πάππον ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ μιμούμενος. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἐπαύσατο τιμῶν, οἷα ἀνὴρ ἐπιστάμενος λέγειν, ὁ δὲ οὐκ ἐβουλήθη με εἰδέναι, ἐν αἰτήσει τε χάριτος δικαίας τε καὶ οὐ μεγάλης ἐξελεγχθεὶς ἀνόητός τε εἶναι δοκῶν. καὶ τῶν μὲν ματαίων ἐπιμελῶς, τῶν δὲ ἀναγκαίων ἀμελῶς εἴχετο, | διαμένων ἡμετέρων ἄγευστος R 151 λόγων· οὐ γάρ μοι τοῦδε τοῦ γέρως ἄξιος ἐφαίνετο. μία μὲν ἥδε δίκη, ἑτέρα δὲ πρὸς τὰ τέρματα τῆς ἀρχῆς, ὑπάρχου πέμποντος ἥκων ἐν ἐρημίᾳ τε καθῆστο καὶ ἡλίῳ φλέγοντι διψῶν τε ἀεὶ καὶ πίνων. 252. ἕτερος ἄρχων, ἐφ᾽ οὗ τὰ δεινότατα πολέμῳ πονηρῶν δαιμόνων

---

7 *Τισαμενός* or. XXXI t. II 239 sq. R

---

18 *ἧκε δηλονότι V*

---

1 „*malim ἐπῆγον*“ Re 2 *μέντοι* reposui e libris *μέν τι* edd | *αὐτοῖς* supra *αὐτοὺς* C^{v} *αὐτοὺς VL* | *τί V* 3 *τοὺς*] *τοῖς L* | inter duo *ε* in *συνε είας* rasura unius vel duarum litterarum in *L* *δυσμενείας* coni Re, fortasse recte | *ἐμὲ AP* *γρ ἐμοὶ* P^{2} 5 *κατορώρυκτο BL* Mor Re | *γῆς VL* 7 *τούτοις* scripsi e *VL* *τούτων ACPB* edd | *αὐτοῦ* libri edd 9 *α* in *ἀνὴρ* in ras P^{2} 10 *με* Re *μὲν* libri Ferr Mor 11 *ἐξελεγχθεὶς περιεῖδεν ἀνόητός τις* coni Re 12 *ἐπιμελὴς L* 13 *ἀμελὴς L* | *εἴχετο* scripsi auctore Gasda coll. 82, 1 *ἤρχετο* libri edd *ἦρχε* vel *ἦρχε τὸ ἔτος* coni Re 14 *ως* in *γέρως* corr in *ους* A^{2} 15 *τὰ* inserui e libris lacunam hoc loco statuit Gasda

δόξαντα κεκινῆσθαι, λίθοι τε ἐπὶ τοὺς ἐν ταῖς γραφαῖς βασιλέας ἐκ χειρῶν ἐρχόμενοι, καὶ ἦν πολὺς ὁ ψόφος, χαλκαῖ τε εἰκόνες διὰ γῆς ἑλκόμεναι ῥήματά τε ἐπὶ τοὺς τῶν ὅλων κυρίους πικρότερα παντὸς ἀφιέμενα λίθου· δι' ἃ πολλαὶ δὴ μεταναστάσεις, ὡς οὐκ ὂν μένοντι σωθῆναι, καὶ ὁ φεύγων τὸν οὐ φεύγοντα ἐθρήνει. ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐλπίσι κατασκαφαί, τὸ δὲ ἐλπίδος ἔξω σωτηρία. 253. τούτου δὲ καὶ αὐτὸς αἴτιος εἶναι ἐδόκουν· λόγοις τε ἡμερώσας καὶ δάκρυσι
R 152 τοὺς ἐπὶ τὴν κρίσιν ἥκοντας γραμμάτων | ἐρᾶν ἔπειθον, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ πανταχοῦ γράμματα. καὶ τοῦτο ἔργον ἡγούμεθα τῆς Τύχης καὶ προσέτι γε τοὺς πολλοὺς λόγους περὶ μὲν τὴν αὐτὴν πεποιημένους ὑπόθεσιν, μορφὴν ἄλλην ἄλλος ἔχων, δόξαντας δὲ εὖ ἔχειν. 254. θέατρα δὲ ἡμῖν, οὐχ οἷα πρότερον, ἄρχων τε καὶ οὓς τότε συνῆγε πολλοὺς ἀπὸ πολλῶν τῶν ἐθνῶν. τὸ δὲ αἴτιον, ἐν μὲν τῷ δουλείαν ἐνεώρων, τὸ δ' εἶχεν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ μὲν φίλους, τὸ δὲ καὶ
R 153 οὐ | φίλους, ζημίαν τῷ λέγοντι. 255. ἄλλος δέ τις

---

13 or. XIX sq. t. I 626 sq. — II 27 R

---

1 δόξαν τὲ *L* | τε inserui e *VL* 2 βασιλέως *L* 5 ἐφιέμενα *C* (sed ἀ supra ἐ *s*) et *L* 9 τε γὰρ ἡμ. coni Re 11 πανταχοῦ τὰ γράμματα *L* 12 ἡγώμεθα libri Re 14 ἄλλην ἄλλος ἔχων] ἄλλην ἄλλον (ν m² in ras) ἔχοντα (m² corr ex ἔχων) *P* ἄλλον ἄλλην ἔχοντα *B* δ' ἄλλην ἄλλον ἔχοντα coni Re, at de nomin. partic. absol. cf. Franc. Zambeccari p. 212 15 θέατρα scripsi e *VL* θέατρον *ACPB* edd | ἄρχειν Ferr Mor 16 τότε *P*³ τοῦτο *L* τὰ τότε coni Re, fortasse recte συνῆγε *P* sed ~ et γε m³ | πολλοὺς ἀπὸ *P* sed οὓς ἀπὸ in ras 3 litterarum m³ | πολλῶν *A* in marg 17 δ' *ACP* Mor Re ἑώρων *AC* (sed in hoc ἐν suprascr. *s*) *PB* 18 τό δ' *VLB* | γρ φιλανθρωπίαν Mor in marg (et Patm, sed γρ ἐλευθερίαν in marg) | δ' *L* | καὶ om *VL* 19 ἄλλος — 193, 1 τοῦ om *L*

ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰδότος θεούς, εἰδὼς οὐδ' αὐτὸς θεούς, παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τρυφῇ μὲν εἰς σάρκας ἐπιδούς, οἷα ἐκ πολλῆς οὐσίας, ἡ δὲ ἀδικίας ἔργον ἦν, ὧν τοῦδε ἀνοητότερος, ἀκούσας μὴ χείρω ποιεῖν τὴν Δάφνην μηδὲ ἐπιφέρειν κυπαρίττοις σίδηρον ἐχθρός τε ἦν καὶ ἐπειρᾶτο τἀμὰ καθελεῖν, πρῶτα μὲν Ἰταλῶν φωνῇ, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ Ἑλλάδι, καί τινα ἀσθενέστατον, ὡς δὴ ἰσχυρότατον, ἀποδύσας ἐκέλευε θεῖν. 256. *ὁ δὲ ἄρα ἐπεπέδητο καὶ ἦν ἄφωνος εὐθὺς ἐν προοιμίοις, κερδαίνων μὲν ἐν τῇ σιωπῇ, κινεῖν δὲ ὅμως γλῶτταν ἀποθανοῦσαν πειρώμενος. ἡ δὲ ἔκειτο, καὶ* | R 154 *ἀχλὺς ἐν ἑκατέρου τοῖς ὄμμασι, τοῦ μὲν ἀπιόντος, τοῦ δὲ καθημένου. ταύτης τῆς δίκης οὐδ' ἂν τὴν διὰ θανάτου προτέραν ἐποιησάμην.*

257. *Περὶ δὲ τοὺς χρόνους τούτους ὑποψία μέν τις ἄδικος τῶν τινα ἐμοὶ πεπλησιακότων ἐξέμηνεν ἐπ' ἐμέ, καὶ προσπεσὼν ὕβριζε μόνον οὐχ ἕλκων τὸν ἐξ ἐμοῦ. διέφυγον δὲ αὐτὸν οὐδὲ ἐγὼ καὶ ταῦτα ἀπὼν λέγοντά γε ἀδικεῖν με τῇ ἀτελείᾳ τὴν βουλήν, ἥ μοι μετὰ συχνῶν ὑπῆρχε παρὰ τοῦ νόμου.* 258. *καὶ πρεσβεύων μὲν ἐπὶ τούτοις ᾤχετο, ταῖς δ' εἰς ἐμὲ τοῦ βασιλέως τιμαῖς ταπεινωθεὶς ἐπανήρχετο, καὶ ἧκέ τις*

5 Cf. p. 195, 9 sq.

2 *παραλαβὼν τὴν βασίλειον ἀρχὴν* citant Georg. Lacap. Mosqu. fol 56 (cf. p. 73) et auctor libelli de constr. ed. Herm. de emend. rat. gramm. 381, 15 | *σάρκα VL* 3 *γρ οἷαι* Mor in marg | *ἡ*] ὃ *BV* ἃ *L* | *δὴ V* | *ἦν* om *B* | *ὧν B* et Re *ᾧι C* *ᾧ AV* Ferr et per rasuram corr in ὃ *P* ὁ *L* Mor 8 *ἤδη VL* 10 *γῇ L* 11 *γλῶσσαν ACPB* 12 *ου* in *ἑκατέρου* in ras P^2 14 *πρότερον L* 15 *δὴ VL* | *μέν* delere vult Re 16 *ἐξεμεῖν L* 19 *γε* scripsi auctore Re Anim *τε ACPBV* edd om *L* delere vult Re in edit. 20 *ἡ L* | *παρὰ* in lacuna trium litterarum P^3 | *καὶ* del Ferr in marg om Mor 21 *δὲ L* 22 *ἧκέ*] *ἡνίκα L* | *τις*] *τῆς ἀνυβρίστου L*

μετὰ τῶν συμπρέσβεων βασίλειον ἡμῖν κομίζων ἐπιστολὴν αὔξουσαν τὸν δεξάμενον, ηὐξημένον πως καὶ τοῖς Εὐσεβίου, τῶν πρέσβεων δὲ καὶ οὗτος, λόγοις, ὧν τῷ μὲν τὸν πατέρα, τῷ δὲ ἐκόσμησε τὸν υἱόν, ὥστε τοὺς R 155 *᾿Αθήνηθεν ἀντὶ τοῦ ἐρίζειν θαυμάζειν* | *αὐτόν τε ἐκεῖνον καὶ ἐμέ, τοῦ δοῦναι μὲν ἐμέ, τοῦ λαβεῖν δὲ ἐκεῖνον.*

259. *Γνοίη δ' ἂν τις κἀντεῦθεν τὴν περὶ ἐμὲ τῶν θεῶν εὔνοιαν. ἐπανῄειν ποτὲ λελουμένος ἑσπέρας· ἵπποι δὲ ἐοικότες μὲν θηρίοις, τοῦτο δὲ οὐ δοκοῦντες, εἱστήκεσαν περιμένοντες τοὺς δεσπότας, οἱ μὲν εἰς τοὺς κίονας ὁρῶντες, οἱ δ' εἰς τὸν τοῖχον τετραμμένοι. καὶ ἦν οὐδὲν κακὸν εἰκάσαι, τὸ δ' ἄρα ἦν μέγα. χωροῦντι οὖν μοι διὰ μέσου τοὺς ὀδόντας ἐδείκνυσαν ἀντὶ βελῶν τοῖς ποσὶ χρώμενοι, τὸ δ' ἤρκεσεν ἂν εἰς θάνατον. νῦν δ' ὁ ἱπποκόμος με ἐξαρπάσας, μεθεὶς ὃν ἦγεν ἵππον, φέρων εἰς ἀσφάλειαν κατέστησε. τοῦ ἱπποκόμου μὲν αἱ χεῖρες, τὸ βούλευμα δὲ τῶν θεῶν·* 260. *οἳ δὴ καὶ πόλεως γείτονος ἐξήλασαν ἄνθρωπον ὀλίγα μὲν εἰδότα, πολλὰ δὲ φάσκοντα, χρώμενον δὲ αὐτοῖς οἷς εἶχεν ἐπὶ τὸν δόντα, ἐφ' ᾧ τις ἀλγήσας νεανίσκος τῶν μὲν ἠπατημένων τὴν ἀχλὺν ἀφεῖλε, τὸν δὲ ἐλέγχοις ἐξέβαλεν.*

261. *᾿Εξεβέβλητο δὲ καὶ Σαβῖνος οὐ πόλεώς τινος,*

---

24 p. 169, 9 sq.

---

2 *τοῖς*] *τὰ L* 3 *λόγοις, ὧν* scripsi *ὁ λόγος ὢν ACPBV* edd *λόγων. ὧν L* *ὁ λόγος, ὧν* coni Re | 3 et 4 accentus in *τῷ* P^{3} 9 *λελουμένος* voce desinit in *A* fol 36, ab *ἑσπέρας* incipit fol 6 11 *σ* prius in *εἱστήκεσαν* in ras P^{2} | *περιμένοντας B* 13 *τόδ' VL* 14 *οὖν* om *L* | *διαμέσου A* 15 *ε* secundum in *ἤρκεσεν* in ras C^{s} 16 *ὁ* om Ferr Mor | *μὲν L* 17 *κατήντησε L* 21 *ι* in *ἐπὶ* in ras P^{2} | *τίς V* 22 *ἀνεῖλε L* 24 *δὲ* scripsi e *VLB* *δὴ ACP* edd

ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ζῆν, εἰς κομιδῆ βραχύ τι συσταλεὶς οὕτως, ὥσθ' ὁπότ' ἀμείβοι κλίνην, ἐξαρκεῖν χεῖρα μίαν εἶναί τε αὐτῷ δεινὸν τὸ μὴ τεθνάναι. καίτοι δεσπότην αὐτὸν τῶν ἐμῶν ἐπεποιήκει πολλάκις τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμὲ μὲν εἰς Ἅιδου λέγων | ἄξειν, αὐτὸν δὲ R 156 *εἰς τὴν οὖσάν μοι γῆν.*

262. *Ἀρχὴ πικρὰ τοῦ μεγίστην ἔχοντος τὴν γαστέρα, δι' ἀπάτης παρωξυμμένου. ἦν δὲ ἡ ἀπάτη, κυπαρίττοις μὲν ἐν τῇ Δάφνῃ σίδηρον ἐπενεγκεῖν ἐγνώκει, τουτὶ δὲ εἰδὼς ἐγὼ τῷ τέμνοντι τελευτῆσον οὐκ εἰς ἀγαθόν, πρός τινα τῶν αὐτοῦ συμποτῶν ἔλεγον, ὡς οὐ παροξυντέον τὸν Ἀπόλλω διὰ τῶν κυπαρίττων, καὶ ταῦτα αὐτῷ τῆς οἰκίας ἀφ' ὁμοίας πεπληγμένης αἰτίας, καὶ παρακαλέσειν δὲ ἔφην τὸν βασιλέα πρόνοιαν τῆς Δάφνης ἔχειν, μᾶλλον δὲ μείζω ποιῆσαι τὴν οὖσαν· εἶναι γὰρ δὴ καὶ νῦν.* 263. *οὗτος ὁ ἄνθρωπος ψευδέσι γράμμασιν εἰς Φοινίκην ἐλθοῦσιν, ἀπειλῆσαι [καὶ] γὰρ δή με ἔλεγε κινήσειν τὸ σκῆπτρον ἐπὶ τὴν τοῦδε |*

---

9 Cf. p. 193, 5 sq. 13 or. LXI t. III 333, 10; 336, 9.

---

2 *ὁπόταν L* | *ἀμείβει B* 3 *δεῖν L* 4 ῾ in *αὐτὸν* in ras P^3 *αὐτὸν L* 5 *αὐτὸν CP* *αὐτὸς L* 7 *ἀρχὴ πικρὰ* corr ex *ἀρχῇ πικρᾷ A* *ἀρχῇ πικρᾷ τε L* 8 *παρωξυσμένου* (μ supra σ) *A* *παρωξυμένου V* | num *ἀπάτη αὕτη*·? 9 *κυπαρίττων L* 10 *τελευτήσων V* *τελευτῆσαι B* 11 *αὑτοῦ B* 12 *τῶν* om *L* 13 *αὐτῷ* scripsi *αὐτοῖς* libri Ferr Re *αὐτῆς* Mor | *πεπληγμένης* scripsi e *V* auctore Mor *πεπλησμένης ACPB* Ferr Re *πέπλησμαι L* 14 *γρ παρακελεύειν* Mor in marg | *ἔφην* scripsi auctore Re *ἔφη* libri edd 16 verba *εἶναι γὰρ δὴ καὶ νῦν* num prorsus integra sint, dubitaverim, etiamsi *εἶναι* pro *ἐξεῖναι* dictum statuam 17 *ἀπειλῆσαι* scripsi e libris (*ἀπειλῆσασ A* sed alterum σ parum perspicuum) auctore Wyttenb *ἀπειλήσας* Re | *καὶ* om *L* cancellis inclusi auctore Wyttenb 18 *τὸ*] *τὲ L* | *σκῆπτρα VL*

R 157 κεφαλήν, τοῖς οὖν οὐκ ἀληθέσι τούτοις ὀργὴν ἐν αὑτῷ φυτεύσας ἦγεν ἐοικότα συὶ θήγοντι τὸν ὀδόντα. καὶ οὔτε ἀπόντα ἐπόθει παρόντα τε εἶδεν ἂν ἡδέως ἀπιόντα. 264. καὶ πολὺ πανταχοῦ τοῦτο τὸ τὸν ἄρχοντα ἐκπεπολεμῶσθαί μοι. ὃ δὴ καὶ γέροντί τινι καταπεπωκότι μὲν πολλὴν οὐσίαν αὑτοῦ τε καὶ ἀδελφῶν, ἐν δὲ συκοφαντίᾳ τῆς τροφῆς ἔχοντι τὰς ἐλπίδας θάρσος τε ἐνέβαλε καὶ κατήγορον ἐποίησεν. 265. ἔπειτα καὶ
R 158 ἦν τῆς αὑτοῦ κατηγορίας | κατήγορος· οὕτω σφόδρα ταῖς πίστεσιν ἔρρωτο. καὶ ὁ μὲν ἐπ᾽ ὄνομα κατέφευγεν εἰσφορῶν, ὁ δ᾽ αὐτὸν ἐν τοῖς βασιλέως ἐγκλήμασι καθίστη τοῦτον εἶναι ἐθέλων, ἀλλ᾽ οὐκ ἐκεῖνον τὸν γέροντα. καὶ αὐτίκα γράμματα ᾔει, τὰ μὲν ὡς τὸν τῶν ὅλων κύριον, τὰ δὲ πρὸς τὸν πρῶτον τῶν μετ᾽ ἐκεῖνον, καὶ ἀνέγνωσάν τε ἄμφω τὰ γράμματα κατεγέλασάν τε ἄμφω τοῦ τρόπου τοὐμοῦ τὴν αἰτίαν ἀποκρουομένου. τῷ δὲ τοῦτο ἦν λύπη μείζων ἢ εἰ νόσημά τι τῶν ὡρῶν τὰς ἐν τῇ γῇ διεφθάρκει Τυρίων οἴνου μητέρας αὐτῷ. 266. τὸ οὖν μηδὲ κρίσει τό γε τοιοῦ-

---

2 Il. ν 474. λ 416 18 Eur. Alc. 757. Aesch. Pers. 612 19 ep. 760

---

1 *αὐτῷ V* 2 *θήγοντα B* 4 *τὸ* om *L* 5 *ἐκπεπολεμῶσαι L* *ἐκπολεμῶσαι* Re Anim | *καὶ* om *L* 6 *αὐτοῦ BVL* 7 *τρυφῆς L* 8 *τ᾽ BVL* | *καὶ* om *VL* 9 *αὐτοῦ* libri edd 10 *ἔρρωτο „c. Ro.“* Ferr in marg et coni Mor *ἔρωτι* Ferr et Mor in textu 11 *ὅδ᾽ BVL* 12 *κατήγορον* ante *ἐθέλων* excidisse puto, *ἐμοὶ πολέμιον* Re, *ἐφεῖναι* vel *ἐνεῖναι* pro *εἶναι* coni M Schmidt Philol. X 613 | *θέλων L* 14 *πρὸς*] *ὡς πρὸς ACPB* edd *ὡς VL* | *τῶν* inserui ex *A* et *P*, in quo m[3] circumpunctum *τὸν VL* om *CB* edd 15 *ἀνέγνωσαν* coni Re *ἔγνωσαν* libri edd | *καὶ κατεγέλασάν τε L* 16 num *ὡς τοῦ?* 17 *νόσημά τι* corr e *νοσήματι A* *νοσήματι L* 18 *ἀέρων* Cobet Mnem. III 253, at cf. I 280, 4; 7; 13; 621, 15 R 19 *μητέρας* corr e *μητρὸς C*[s]

τον δοθῆναι, | *κεκρίσθαι γὰρ καὶ πρὸ δικαστηρίου* R 159 *τῇ τοῦ δικαστοῦ μωρίᾳ, μεῖναί τέ με κατὰ χώραν διαφυγόντα μακράν τε ὁδὸν καὶ χαλεπὴν τῶν τε ἡδίστων ἐμοὶ μὴ στερηθῆναι διατριβῶν, θεῶν τε ἔργον καὶ ὑφ' ᾗ τὰ πάντα, Τύχης.* 267. *ὁ μὲν οὖν αὑτὸν τιμωρίαν εἰσπραττόμενος, ἐννοῶν, οἷος εἰς οἷον γεγένηται, ᾤχετο ποιήσων ἑτέρους κακῶς, ὁ πλούτῳ μὲν εἰσελθὼν εἰς τὴν ἀρχήν, ἀπειρίᾳ δὲ λυμηνάμενος ταῖς πόλεσιν. ὁ δὲ δὴ μετὰ τόνδε χρόνος, τιμαὶ μὲν εἰς ἐμέ, τιμαὶ δὲ εἰς λόγους. καὶ ἐδείκνυντο κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον τῆς ἀρχῆς μοι δεχομένης τοὺς λόγους, ἀνδρὸς μὲν εὖ εἰδότος δικάσαι δίκην, πλέον δὲ πρᾳότητι δυνηθέντος ἢ ἕτεροι ξίφεσι, πείσαντος δὲ ἐρᾶν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα καὶ οἰκίαν καὶ πόλιν καὶ ἔθνος βουλάς τε καὶ δήμους καὶ ὧν αἱ χεῖρες περὶ τὴν γῆν.* 268. *τοῦτον δὴ τὸν χρόνον τὰ μὲν τῶν εἰωθότων ἡμῖν πολεμεῖν τόξα ἦν ἐν παττάλοις, ἡ κεφαλὴ δὲ ἰσχυρῶς ἐπολεμεῖτο τῷ παλαιῷ κακῷ. καὶ δὴ καὶ τοῦ καταπεσεῖσθαι ὁ φόβος οἴκοι παρῄνει μένειν χαίρειν εἰπόντα τῷ περὶ τοὺς νέους ἔργῳ. ἀλλὰ κἀνταῦθα θεῶν τις χεῖρα ὑπερέσχε δι' ἀγαθοῦ μάντεως λύσας ἐλπίδι τὸν φόβον· μᾶλλον δὲ ὁ μὲν προσέπιπτεν, ἡ δὲ ἐμάχετό* | *τε καὶ* R 160 *ἐπειρᾶτο νικᾶν.*

269. *Ἄρχων ἕτερος, ὀργή, θυμός, δεῖμός τε φόβος*

---

24 Il. λ 37. ο 119

---

1 *δοθῆναι* scripsi *δοῦναι* libri edd 2 *τέ με*] *τε μὲν* *L* 5 post *ᾗ* et *πάντα* rasura ternarum litterarum in *A* | *αὑτὸν* *APVL* *αὐτῷ B* 7 *ὁ* om *L* 9 *ὃ V* | *τόνδε τὸν V* | *χρόνου*^{σ} *A* *χρόνον VL* | *τιμὴ L* 11 *γρ δεδομένης* Mor in marg 12 *μὲν εὖ*] *εὖ μὲν L* (et Par) | *εὖ* om *B* 13 *ἕτερος L* 16 *μὲν*] *μετὰ L* 18 *τοῦ* inser m. rec. *A* 22 *ἡ*] *ὁ L* | *τε* om *B* 24 *φόβος τε*] *καὶ φόβος L*

τε, ὕβρις, ἀσέλγεια, πᾶν μὲν φθέγξασθαι, πᾶν δὲ τολμῆσαι, τὰ τυράννων ἐν νόμοις ἐργάσασθαι. οὗτος οὐ δοκεῖν μὲν τολμᾶν ἐβούλετο, πᾶν δὲ τοὐναντίον ἔπραττεν, ἐν ἑτοίμοις ὑποσχέσεσι πανταχοῦ ψευδόμενος, ὥστε μετά τινας ἡμέρας καὶ τοιαύτην ἐπ' ἐμὲ δόξαν ἐλθεῖν, πλάττοντα λόγους ἔξω κομίζειν ἀκηκοότα οὐδέν.

270. *αἰτοῦμεν δὴ παρὰ τοῦ Διὸς ἀπαλλαγήν, ὁ δὲ ἤκουσέ τε καὶ ταχέως ἔδωκε προσθεὶς τὸ μετ' αἰσχύνης.*
R 161
καὶ γὰρ ἤγχετο καὶ εἵλκετο, καὶ φυλακαὶ | καὶ ὕπνος νικώμενος, ἔκειτό τε τὸν πανδοκέα πριάμενος, οἱ θηραταὶ δὲ καὶ οὗτοι τῶν λόγων ᾑρήκεσαν, ἔν τε τῇ μεγάλῃ πόλει μέσος ὢν πρακτόρων ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς σφαίρας δίκην πανταχοῖ πανταχόθεν ἐπέμπετο. τούτων δὲ τὰ μὲν ὁρῶν, τὰ δὲ ἀκούων ἐγὼ προσεκύνουν τὴν Τύχην, δι' ἣν οὐκ ἔστιν ὅτε μοι δίκης ὀφειλομένης ἐστερήθην.

271. *Τὰ δ' αὖ μετὰ τοῦτον, ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ μὲν ἐκλιπών, ἑτέρωσε δὲ οἰκῶν, κέρδεσι δὲ τοῖς ἐν τρισὶν ἀρχαῖς ἐκ πενίας εἰς πλοῦτον ἐλθών, καὶ λογογράφος ἥκιστα μὲν ὤν, πάνυ δὲ εἶναι νομίζων εὔχετο μὲν*

---

17 *Εὐστάθιος* or. LV t. III 125 sq. R.

---

18 *ἑτέρωσε*] *ἑτέρωθι στάσιμον. ⟨ἑτέ⟩ρωσε ἐπὶ κινήσεως. ὡς τὸ ἑκασταχοῦ καὶ πάλιν ἑκασταχόσε· τὸ γοῦν ἑτέρωσε οἰκῶν ἐνταῦθα τόπον οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ οἰκῶν στάσιμον ῥῆμα* V (lin. 1 vocabula *στάσιμον* et *κινήσεως* in ras m. rec., quae etiam verba inde ab *ὡς* usque ad finem addidit)

---

2 *τῶν* ante *τυράννων* Ferr in marg Mor | *ἐννόμοις* A | *οὗτος* om L 6 *ἔξω κομίζειν*] *ἐγκωμιάζειν* B | *κ* alterum in *ἀκηκοότα* in ras P^2 9 num *ὕπνῳ* scribendum coll. Aesch. Ag. 277 et 876 K? 10 *οἱ*] *ἡ* B 11 *καὶ οὗτοι τῶν λόγων*] *τῶν λόγων καὶ οὗτοι* L 13 *πανταχοῦ* V *πανταχῇ* L 17 *ἀνήρ τις τὴν* L | *μὲν* om L in lacuna sex vel septem litterarum 20 *ηὔχετο* L

τήνδε παραλαβεῖν τὴν ἀρχήν, ὅπως, ἔφη, διδάσκαλος γενοίμην τοῖς ἄρχουσιν, ὁποίους τινὰς εἶναι χρὴ πρὸς τοὺς διδάσκοντας λέγειν. καὶ λέγων ταῦτα συνῆν τε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς οὐκ ὀλίγον ἀνήλισκε, καὶ εἴ τῳ διακωλυθείη, | ζημία R 162 *τοῦτο ἦν.* 272. *ὁ δὴ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τῶν τοιούτων παρὰ τῶν ὅ τι ἂν ἐθέλωσι δοῦναι κυρίων αἰτῶν, λαβὼν καὶ ἔχων οὐκέτ' ἦν αὐτός. ἀλλὰ πέντε μὲν ἢ μικρῷ τῳ πλείους ἡμέρας μόλις κατέχων αὑτὸν οὐκ ἐγυμνοῦτο. ἔπειτά ποτε ῥημάτων ὑπ' ἐμοῦ ῥηθέντων τῶν πειρωμένων ἀμύνειν ὀρφανίᾳ τε καὶ πενίᾳ καὶ νεότητι μαθητοῦ τινος ἡμετέρου πῦρ ἐν καμίνοις δημοσίᾳ τρέφοντος, τότ' οὖν θυμῷ καλυφθεὶς καὶ τώ τε ὀφθαλμὼ κινήσας τήν τε ῥῖνα χειρὶ πιέσας μέγα φθεγξάμενος, ἔα με, εἶπεν, ἄρχειν, ὡς νῦν γε οὐκ ἐᾷς. τῷ δ' ἄρα καπηλεύειν ἐδέδοκτο καὶ ταλάντων ἔμελεν, ᾧ τὴν ἐμὴν ᾔδει φύσιν ἐναντιωσομένην.* 273. *ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὸν εἴων ἄρχειν καὶ γίγνεσθαι Κινύραν, ὁ δὲ τοιαύτην κρηπῖδα βαλόμενος ἐπῳκοδόμει, πᾶσι μὲν οἷς ἐνῆν ὑβρίζων, μηχανώμενος δὲ καὶ θάνατον, ξίφος μὲν οὐκ ἀναιρούμενος ἐπ' ἐμέ, ὃν δ' ᾤετο πει-*

---

21 *Ῥωμύλον.* Cf. or. LV t. III 151, 11 sq. ep. 764.

---

1 *παραλαβὼν B* 4 *συνῆν* scripsi auctore Re Anim *σύν* libri excepto *V* qui om | *τε* om *V* | *τῷ πλέῳ* (*ὸ*, *ον* suprascr.) *P*, sed *ῷ* et *ῳ* in ras m² et *ὸ* et *ον* m³ quae etiam in marg scripsit *τὸ πλέον* | *τῆς* alterum om *L* 6 *τὰ* om *B* 8 *ὁ αὐτός*? 9 litteris *κα* verbi *κατέχων* des. fol 6 in *A*, quae sequuntur usque ad *ἀχθηδόνα* 206, 2 uno folio amisso perierunt | *αὐτὸν L* 11 *τῶν* om *L* 13 *κρατηθεὶς* vel *καταληφθεὶς*? 14 *κνήσας* Re Anim, at cf. Soph. Phil. 866 | *ῥῖνα*] *ῥάχιν L* | *χειρὶ πιέσας*] *χεῖρα ποιήσας C χείρω ποιήσας L χειροποιήσας P*, sed *ο* prius et *η* inser m³ quae eadem *χειρὶ πιέσας* suprascr. 18 *ἄρχειν τὲ καὶ L* | *γίνεσθαι VL* 19 *βαλλόμενος* Ferr Mor

νῶντα συκοφαντήσειν, πεινῆν ποιῶν. ἧκε δ' ἡ ⟨δίκη⟩ παρὰ τῶν θεῶν πάλιν, καὶ οὐκ ἀπερρίμμην, ἀλλ' R 163 ἀπεδεικνύμην ὧν αὐτοῖς | ἐν ἐπιμελείᾳ. 274. τὸ γὰρ σκότος ἀφελόντες πως τῆς δωροδοκίας ὑπ' αὐγὰς ἤγαγον τὴν μισθαρνίαν, χρυσόν, ἄργυρον, ἐσθῆτα· ὧν τὰ μὲν εἰς χεῖρας αὖθις ἧκε τῶν παρακεκρουσμένων, οὐ ῥᾳδίως, ἀλλὰ βοῇ τε καὶ ἀπειλαῖς, τὰ δ' ἦλθεν εἰς Τύρον, ἦδος τῷ κεκτημένῳ. ὁ δ' ἦλθεν, ὡς ἀναψυχῆς αὐτόθι τευξόμενος, γενόμενος δὲ ὑπὸ χεῖρα Τυρίοις, τοὺς λίθους μόλις διαφυγών, κλείσας τὰς θύρας ἐπολιορκεῖτο, χρήμασι δὲ αὐτοὺς διαλλάξας τὴν πολιορκίαν ἔλυσε, τὰς ὀφρῦς ἐκείνας κατενεγκών. ἐδίδου δὲ ἐν Τύρῳ Τύρῳ τε αὐτῇ δίκην καὶ Ἑρμῇ τῶν λογίων θεῶν ταῦτα πρυτανευόντων [ἄγαν] ἀγανακτούντων τῇ κατὰ τῶν λόγων ὕβρει, καλοῖς αἰσχρῶν ἐπιθεμένων διὰ τὴν τοῦδε παροινίαν.

275. Ἔτι δὲ τοῦδε ἄρχοντος Ὀλύμπιος τελευτᾷ, πάνυ μὲν φίλος εἶναι δοκῶν, διὰ παντὸς δὲ τοῦ χρόνου R 164 γονεῦσιν ἀκολουθῶν· ἐπεὶ κἀκεῖνος τῶν ἐμῶν | ἁμαρτὼν δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τῇ τιμῇ, γράφει μὲν γὰρ κλη-

14 Dem. de Rhod. lib. § 3 p. 191, 15 20 ep. 971

1 δ' ἡ] δὴ *L* | δίκη inserui 2 πάλιν] πάλη Ferr Mor παλάμη Re Anim 3 ἐπεδεικνύμην *L* 4 πως om *L* 7 ἦλθον *CPB* Ferr Mor 8 ᾽ in ἦδος in ras P^3 ἤδος *CL* Mor 11 δὲ scripsi τε libri edd | αὐτοὺς scripsi auctore Re αὐτοῦ *CV* et in αὐτῶ corr P^2 αὐτῶ *B* αὐτοῦ *L* edd 12 ἐκείνου *VL* 13 δίκη *L* 14 ἄγαν cancellavi auctore Re 18 διαπαντὸς *B* | δὲ om *L* 19 οἷα γονεῦσιν coni Re Anim, fortasse recte, cf. or. pro Olymp. ed. Siebenkees p. 88, 23 et 26 sq., sed etiam ἐμοὶ ante οἷα excidisse et sequentia labem concepisse videntur | τῶν ἐμῶν om *L* post ἁμαρτών, excidisse videtur ἥμαρτε 20 τῇ τιμῇ] τῇ 'μῇ Ferr Mor | μὲν γὰρ inser Ferr in marg με Re Anim

ρονόμον, ὃ τὸν φθόνον ἤγειρε, δώσειν δὲ φίλοις καὶ οὐ φίλοις εἶπεν ἔνδον οὐκ ὀλίγοις, ἐν οἷς ἦν καὶ δυσμένεια. καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος ἐν τοῖς γράμμασι διερριπτεῖτο πολύς, ἥξων ἐπὶ κεφαλὴν ἐμήν· χρήστας μὲν γὰρ ἐδόκει καταλελοιπέναι χρημάτων, τοῖς δὲ ὑπῆρχε πολλαχόθεν ἀντειπεῖν, καὶ ἦν ὀνόματα ταῦτα χρεῶν, οὐ | χρέα. 276. *ἐγὼ μὲν οὖν τὴν ἐμαυτοῦ* R 165 *πορευόμενος καὶ ἅμα τοῦ πράγματος παραινοῦντος χαίρειν ᾤμην δεῖν τὸν κλῆρον ἐᾶν, οἱ δὲ σεμνολογούμενοι πλείους ὄντες καὶ πιθανώτεροι στένοντες, εἰ ἄτιμος Ὀλύμπιος κείσεται φυγόντος ἐμοῦ τό τε ὄνομα τό τε ἔργον. καὶ προσῆν τις ἐλπὶς εἶναί τι ἐν τοῖς δανείσμασιν ἰσχυρόν, ἦν δὲ οὐδὲν οὐδαμοῦ.* 277. *ἐμβαίνω τοίνυν εἰς τὴν πυράν, καὶ πολὺ τὸ ξυροῦν καθ' ἡμέραν ἐπέρρει, καὶ ἐξεπεπτώκειν δὲ τῶν ὅρων τῶν ἐμαυτοῦ διατρίβων μὲν οὐκ ἐν ἐμοῖς χωρίοις, διατρίβων δὲ ἐν ἀλλοτρίοις, λόγοις εὐχομένοις | δικαστὰς ἐν* R 166 *αἰδοῖ τὴν Θέμιν ἔχειν, καὶ πολλὰ ταῦτα τὰ οὐκ ἐμά,*

---

9 Dem. de fals. leg. § 255 p. 421, 19

---

10 *αἱ μετοχαὶ ἀντὶ ὀνομάτων V*

ο ι ω ει
1 *δώσειν P δόσιν B δόσιν L* | *δὲ* scripsi auctore Re Anim *τε* libri edd 2 *ἐκ τῶν ἔνδον* coni Re num *εἶπε τἄνδον?* | *ἔνδον*] *ἐν δ' L* | *ἐν οἷς ἦν*] *ἐνῆν L* 3 *ἐνδομενία* M Schmidt Philol. X 611 4 *ἥξων* scripsi *ἥξειν* libri (om *L* in lacuna 5 litterarum) edd *μέλλων ἥξειν* Re 6 *ἴσως ὀνόματα* Ferr in marg Mor Re *ὄνομα* libri Ferr | *ταῦτα*] *τῶν L* 9 *σεμνολογούμενοι L* *γρ* Ferr in marg Mor Re *σεμνολογουμένου CPBV*, in quo schol. suprascr. *ἐμοῦ δη* (λ), probante Gasda 10 *στένων L* 12 *τό τε ἔργον τό τε ὄνομα L* *τό τε ὄνομα* P^3 in marg | *τε L* | *ἐν* Ferr in marg 14 *ξυρ οὖν· L* *συρρέον V* *ξυστροῦν* Re Anim | *καθημέραν BV* 17 comma ante *λόγοις* posui | *εὐχόμενος* Mor 18 *τοιαῦτα* edd

καὶ ἐδάκρυσα ὡς δὴ μετακεκινημένου μοι τοῦ βίου καὶ τῆς τέως περὶ τοὺς λόγους σπουδῆς ἐπ' ἄλλα μεταβάσης. 278. *καὶ τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον, πολλὰ ⟨δὲ⟩ πωλεῖν ἐπαναγκαζόντων ⟨τῶν⟩ ἀπὸ τῆς διαθήκης ὁρμωμένων, ἐπὶ τοὔνομα πηδώντων οὐδὲ ἀναπνεῖν διδόντων ἕτερον πολὺ μεῖζον εἰς λύπην, ἐξ ἧς ἐτύγχανον πεπαιδοποιημένος, νόσῳ μακρᾷ τελευτή, γυναικὸς πολλῶν ἀνταξίας διακόνων. ἀντὶ τοῦ τὴν δραμουμένην ἔχειν ἐλείπετό μοι βοᾶν. τῇ δὲ ἦν μὲν ἀνιαρὰ τὰ γενησόμενα, καὶ γὰρ εὖ ᾔδει, ἦν δὲ τὸ μὴ τὸν υἱὸν ὁρᾶν.* 279. *ὁ δ' ἄρα ἦν ἐν Θρᾴκῃ τε καὶ Θρᾴκης πόλει τῇ τῶν ἄλλων πόλεων τρυφώσῃ τοῖς ἱδρῶσι. κατηγόρουν δὲ τῆς ὁδοῦ καὶ προδεδομένης ὕθλῳ φιλίας*
R 167 *ὕβρεών τε κατακλυζομένης | ῥεύματι. πονηρᾶς μὲν*

---

2 *ὁ γραφεὺς ὄντως μεταβέβηκε (μεταβέβηκας V) τὸν πάντα τοῦτον λόγον ἀτεχνῶς κατακρημνίσας καὶ οὐδαμῶς δοὺς αὐτοῦ λαμβάνεσθαι, ὅτι μὴ ἀπορίας ἐξ ἀποριῶν, ὡς ἐκ τοῦ ἀνομοίου τέλους καὶ τὴν τοῦ προδιηνυσμένου λόγου ἡδονὴν συγχέαι τῷ ἀναγινώσκοντι: V* 14 *εἰκότως τὸ τοῦ λόγου τοῦτο πᾶν χωρίον τοῦ ὀρθοῦ ἐκπέπτωκε τῆς τέχνης· ὁ γὰρ δὴ ῥήτωρ οὗτος ᾧ ἐμέλησε σοφίας ταύτης τῆς μωρᾶς, εἰς τὴν ἀμείνονα ἐκτυφλωθεὶς σοφίαν, λέγω δὴ τὴν τοῦ ἔχειν (ἰδεῖν V) περὶ θεοῦ τὴν καθαράν τε*

---

1 *ἐδάκρυσαν L* | *δεῖ* coni Mor | *μετακεκινημένου* scripsi auctore Re *μέγα περὶ μὲν οὖν CPBL* edd *μέγα περί τε V* 2 *καὶ* om *V* | *τέως* scripsi auctore Re *τε αὖ* libri edd | *τοὺς* om *L* | *μεταβαίης L* 3 *δὲ* inserui 4 *πωλεῖν*] *καὶ ζητεῖν P γρ ζητεῖν V* in marg | *τῶν* inserui auctore Re 5 *κἀπὶ*? 7 *μακρᾷ τελευτή* restitui e libris (*μακρᾷ τελευτᾷ V*) *μακρᾷ· τελευτὴ* Ferr Mor *μακρᾷ τελευτησάσης* Re 8 *ἀνταξίας* Re e coniectura Morelli *ἀντάξιος* libri Ferr Mor | *τοῦ τὴν δραμουμένην* Re *τούτων δραμουμένης* libri Ferr Mor 10 *ἦν δὲ ἐν τοῖς μάλιστα τὸ* coni Re | *υἱ* in *υἱὸν* in ras *P*[3] 11 *Θρᾴκης*] *Θρᾴκῃ L* 12 *τῇ*] *τὰ L* 13 *δὲ* scripsi *τε* libri edd | *προδεδομένης* scripsi *προδεδομένος L* *προδιδομένης* reliqui libri edd | *ὕθλῳ* scripsi *ὕπνῳ* libri edd 14 *κατακλυζομένης* scripsi auctore Re *κατακλυζόμενος* libri edd | *πονηρᾶς* scripsi auctore Re *πονηρὰ* libri edd

καὶ ταῦτα δὲ τύχης ἔργα, ἐπειδὴ τῆς ἀπήνης ἐξέπεσεν, περὶ τὸν πόδα ζημία, χρηστῆς δὲ καὶ βελτίονος οἰκία τε τῶν Κιλίκων ἀδελφῶν ἀνεῳγμένη τῷ πάθει πλῆθός τε ἰατρῶν ἐκείνων εἰσαγόντων περί τε τὴν κλίνην καθημένων οὐκ ἐώντων τι ποθεῖν εἰς ἴασιν λόγων τε

---

3 Ep. 943

καὶ ἑστῶσαν δόξαν, ἐπὶ τῆς τοῦ λόγου τελευτῆς, ἔνθα ἦν ἀνάγκη κατακλείοντα τὸν λόγον δεῖξαι ἑαυτὸν τῶν εὐδαιμόνων, ὃ ἐσπούδαζέ πως καὶ ἀρχόμενος τοῦ λέγειν, ἐξεκρούσθη τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπιλόγου τούτου (τούτῳ V) συγχυθέντος ἅπαντος, ὡς τουλοιποῦ μήτε περὶ δυστυχοῦς αὐτοῦ μήτε τοὐναντίον ἔχοντος ὑπάρχειν τοῖς ἀκούουσιν ὡς ἐκ τοῦ τέλους δόξαν ἔχειν, ἀλλὰ οὑτωσὶ εἰς μῦθον ἐξεῶσθαι, τοῦτ' αὐτὸ παθόντας τὸ τῷ μωροσόφῳ τούτῳ διαβίου σπουδασθὲν καὶ πάντα πλὴν ὀλίγων γράψαντι πρὸς πλάσμα. ἐξέστω τοιγαροῦν ἡμῖν τοῦ θεοῦ σοφοῖς καὶ οὐρανοῦ αὐτὸν καὶ γῆς ἐκβάλλειν, εἰ θεοῦ τοῦ ταῦτα ὑποστησαμένου οὐδὲ κατολίγον ἔσχε γνῶσιν: V

---

1 *καὶ* delere vult Re | *δὲ* om *L* | *ἔργα* delere vult Re | *ἐπειδὴ* scripsi *ἐπεὶ δὲ* libri edd *ἔτι δέ, ἐπεὶ* coni Re | *ἐξέπεσον VL* et coni Mor *ἐξέπεσεν, ἡ* coni Re 3 *τε ἡ τῶν L* 4 *εἰσαγόντων*] *συναγόντων εἰσαγόντων CPBV εἰσυναγόντων L συναγόντων* del Cobet Mnem. III 254 | *τε* inserui 5 *οὐκ ἐώντων τι ποθεῖν εἰς ἴασιν* scripsi auctore Wyttenb *οὐκεντων τίποτινην ἴσασι CP οὐκ ἐντών τι ποτινηνισασι B* lacuna fere 32 litterarum, cuius initium litteris *οὐκεν* m. rec. expl *V* lacuna 6 litterarum *L* *οὐκεν* ante lacunam 10 litterarum quae manu correctrice expleta est vocabulis *τῶν τι ποτινη* Ferr *οὐκ ἐν τῶν τι ποτινηνίσασι* Mor Re | *λόγων τε ἑστιάματα* scripsi coll. et ep. 943 *τούτων δὴ τῶν τε λόγων καὶ ἔργων ἴσθι κεισομένην ἐν ἐμοὶ μνήμην ἀθάνατον* et Plat. Tim. 27 B *ἀνταπολήψεσθαι τὴν τῶν λόγων ἑστίασιν* *πολλῶν τε ῶ ον ἐστὶ τὰ ἀλίμενα C* *πολλῶν τε ῶον ἐστὶ τὰ ἀλίμενα P* *πολλων τε ωον εστι τα αλιμενα B* *πολλῶν τε ὡῶν ἐστι τὰ ἀλ* (post *λ* lacuna 4 vel 5 litterarum) *μενα L* in *V* loco horum verborum est lacuna quam supra indicavi *πολλῶν τε λῶον ἐστὶ τὰ ἀλίμενα* Ferr *πολλῶν τε λῷον· ἔστι τὰ ἀλίμενα* Mor *πολλῶν τε λόγων τὰ λειπόμενα* („*magna etiam orationis est materia in rebus iis quas silentio praetereo*“) Wyttenb

ἑστιάματα. 280. ἐμοὶ δὲ ἀκούοντι ταῦτα καὶ μετὰ ταῦτα ὁρῶντι δεῦρο κεκομισμένον περιειστήκει μὲν ὁ R 168 τῆς τοῦδε μητρὸς θάνατος, περιειστήκει | δὲ τὸ μηδὲ † ἐπὶ κλίνης τὸ γένος ἐξεῖναι ἀπ' ἐκείνης κινεῖσθαι. πόδες τε καὶ χεῖρες, εἴπέρ ποτε, ἀπειρήκεσαν. θεῶν δὲ δωρεαί, λόγων ἔμενον ἐν τῷ στόματι τύποι, ὁποῖοι πρότερον, καὶ τοῦτ' ἦν τὸ μὴ παρασχὸν τοῖς πολεμίοις λαμπρῶς ἤδη παιανίζειν. θεάτροις μὲν οὐκ ἦν χρῆσθαι, ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἐν τῷ μανθάνειν, ἐπληροῦτο κατὰ τὸν νόμον. 281. πολλῶν δὲ ἀπὸ πολλῶν φερομένων πηγῶν δακρύων ἀσθενέστερός τε ἅτερος γίνεται τοῖν ὀφθαλμοῖν καὶ παρεῖχε δέος οἰχήσεσθαι τελέως. τουτονὶ μὲν οὖν οἱ [θεῶν] τῶν ἀστέρων ἅπαντα ἐξαρτῶντες οὐκ ἀπολεῖσθαί φασιν Ἄρεος εἰς διαλλαγὰς ἐλθόντος, τὰ δ' ἄλλα προσεγένοντο μὲν ὁμιληταὶ πολλαχόθεν, λόγοι δὲ ἐργασθέντες ἔμειναν εἴσω θυρῶν. 282. ἄρχουσι δὲ οὐ μάλα συνεγενόμην, τὸν μὲν ὁρῶν ὄντα κάπηλον καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐ πωλοῦντα, τὸν δὲ ἀναπετάσαντα τὴν

---

4 ep. 946. 970   10 ep. 959   17 *Εὐτρόπιον* (or. IV t. I 216, 6 sq. R)

---

1 *ἀκούοντί τε ταῦτα L*   4 *κλίνης* om *L* | *τὸ* om *L* | *ἐξεῖναι ἀπ' ἐκείνης*] *ἀπ' ἐκείνης ἐξεῖναι L* aut *ἀπ' ἐκείνης* ut dittographia vel lectio varia antecedentis *ἐπὶ κλίνης* aut saltem *ἀπ'* cancellandum et *τίθεσθαι* pro *κινεῖσθαι* legendum *τὸ ἀπ' ἐκείνης* coni Re   6 *λόγοι VL* et coni Mor | *τύποι* scripsi auctore Re *τόποι* libri edd an hoc delendum et *λόγοι* pro *λόγων* scribendum?   7 *τοῦτο P* edd   8 *παιωνίζειν C* et *P*, in quo *α* m[3] suprascr. | *μὲν οὖν οὐκ L*   9 *τὸν* om *L*   10 *νόμ* in *νόμον* in ras *P*[3] | *φερομένων πηγῶν*] *πηγῶν φερομένων B*   12 *τουτονὶ* scripsi *τουτὶ* libri edd *τοῦτον* coni Mor   13 *θεῶν* e *θεὸν* corr *C*[s] *θεὸν P* sed *ῶν* m[2] suprascr. cancellavi auctore Re *θεώντων* Gasda | *ἅπαντα*] *οἱ πάντα L*   14 *ἄρεος* ex *ἄρεως* corr *C*[s]*P*[3]   15 *πανταχόθεν B*   18 *οὐδὲν ὅτι οὐ* scripsi e *PBVL* cum Cobeto Mnem. III 253 *οὐδ' ὅ τι οὐ C* Ferr Re *οὐδοτιοῦν* Mor | *α* (ult.) in *ἀναπετάσαντα* corr ex *ι C*[s]

καταγωγὴν καὶ περιφόβους οἷς ἦσαν δίκαι ποιοῦντα, τοῦ δὲ ἁμαρτάνων τὸν Μούσαις ποιητὸν ἐν λόγῳ καὶ † τὸν διὰ τῆς γαστρὸς οὐσίαν ὡς πλείστην ἀνηλωκότα, ζῶντα δὲ ἐν λύσσῃ τῇ κατ' ἐμοῦ ἐλέγχων | ἀπήλασεν, R 169 ὥστε ἐκεῖνον ταπεινωθέντα μηκέτ' εἶναι ἐν τοσαύτῃ μανίᾳ. κἂν τοῖς ἐπαίνοις τοῖς εἰς τὸν Ἴβηρα τοῦτο † ὡς μέγιστον ἥδετο αὐτός τε αὐτῷ συγχαίρειν ἔφασκε τούτων δὴ τῶν πρὸς ἐμέ, καὶ ταῦτα αὐτῷ τῆς τραπέζης ἐντεῦθεν οὐδὲν ἐπιδούσης παρ' ἄλλων τοῦτο ἐχούσης. 283. ἔστω δὴ καὶ τοῦτο τῆς ἀγαθῆς τύχης, ἔστω δὲ κἀκεῖνο τῆς αὐτῆς. καίτοι με πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ † δοθέντος ὄκνος ἔχει τὸν λόγον. ἀλλ' ὅμως, ὡς μὴ ἀδικοῖμεν τῇ σιωπῇ τὴν δοῦσαν, τολμητέον εἰπεῖν. κατηφείας γὰρ κατεχούσης τοὺς φίλους ἐνθυμουμένους τῆς παροινίας τῆς περὶ τὸν Κίμωνα, καθ' ἣν αὐτοῦ τοῖν χεροῖν ἡρπάσθη τὸ γραμμάτιον, ὃ αὐτὸν ἐφίστη

---

2 locum esse corruptum et lacunosum ne librarios quidem fugit, nam *C* in marg habet ἀπω› σφάλμα κακόν in quibus primum vocabulum parum perspicuum fortasse ἀπωτέρω significat 2 τὸν Μούσαις ποιητὸν *PB* et *V*, in quo m. rec. (r) τῶν μούσαις ποιητῶν corr τοῦ μούσαις ποιητὸν *C* Ferr τοῦμὸν ποιητῶν *L* τοῦ μούσαις ποιητῶν Ferr in marg Mor 3 τῆς scripsi e *L* ut coni Mor τε reliqui libri edd γαστρὸς ⟨καὶ τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα⟩ οὐσίαν Cobet Mnem. III 254; V 105 (= Coll. 101) 4 post ἐμοῦ est λερευτὰ in P et cum rasura unius litterae post prius ε in *C*, lacuna litterarum quinque vel sex in *B*, quattuor in *V*, sex in Ferr quam manus recentior explevit vocabulo τελεῦτα, in textum recepto a Mor qui in marg coni τελευτῶντα. ortum est e scholio ληρευτὰ. ἀπήλασεν] ἀπήλαυνεν *L* 6 Ἴβηρα καὶ τοῦτο Ferr in marg et Mor, qui καὶ delendum coni | τοῦτον? 7 ἥδετο *L* | αὐτῶ *V* 9 ἐντεῦθεν οὐδὲν] μηδὲν ἐντεῦθεν *L* | ἐπιδιδούσης *B* 10 καὶ om *VL*, fortasse recte | ἔστω — 11 αὐτῆς om *B* 11 μοι coni Mor num μὴ scribendum et ἢ post δοθέντος inserendum? | πρὸς] διὰ Cobet Mnem. III 254, at cf. t. I 193, 1 R et Plat. Phaed. p. 102 C σμικρότητα ἔχει πρὸς τὸ ἐκείνου μέγεθος 12 πρὸς τὸν λόγον Cobet l. l. coll. 97, 7 16 ταῖν *BV* | ἀνηρπάσθη Par „*malim* ἐξηρπάσθη“ Re

† τῇ Κύπρῳ, ἐλθὼν οὖν τε καὶ αὐτός, τῶν ἐπιτηδείων εἰδὼς τήν τε ἀχθηδόνα καὶ ὅθεν ἔφυ, ἀλλ' ὦ ἄνδρες ἄριστοι, λήξατε, ἔφην, τῆς λύπης, ἔχοντες ὃ παύειν πέφυκε λύπην. τοῦτο δέ ἐστι δίκη, ἣν μείζω R 170 ποιεῖ τὸ διὰ τῶν θεῶν | αὐτῆς τυγχάνειν τὸν πεπονθότα. 284. ἴστε, οἷόν τι τὸ τῶν εἰς Κρήτην ἀγομένων Ἀθήνηθεν δεῖπνον ἐσομένων τῷ ἐν λαβυρίνθῳ τέρατι. περὶ δὲ τοῦ βέλους τοῦ κεκομικότος τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν νόσον καὶ παρὰ τῶν πρώτων τῆς Ἰλιάδος ἠκούομεν, ὡς ἀντὶ τῆς εἰς ἕνα ὕβρεως πολλῶν ἔδει πυρῶν τοῖς Ἕλλησιν εἰς τοὺς ἀποθνήσκοντας. καὶ ἦν μακάριος ὁ Χρύσης τοσούτῳ κακῷ τιμώμενος. 285. ἕτερος τοίνυν οὗτος ἱερεὺς θεῶν λιμῷ μεγάλῳ τιμᾶται. Δήμητρος, οἶμαι, τοῦτο ἔργον οὐδὲ ἀρᾶς κατ' αὐτῶν γεγενημένης, ᾧ τότε Ἀπόλλων ἐκινήθη· καὶ ἡ μὲν ἡμερῶν ἐννέα, μῆνας δὲ οὑτοσὶ τέτταρας ἀναλίσκει τὴν πόλιν. εἰ δὲ καὶ ἀνὴρ δοὺς δίκην μέγα παραμύθιον τῷ τετρωμένῳ, πόσον ἄν τι πόλεως καὶ τηλικαύτης εἴη.

---

6 Diod. Sic. IV 60 sq. Plut. Thes. 15, 1. 10 Il. α 51 sq. 15 Il. α 53

---

1 *Κύρῳ* Re Anim, at cf. ep. 932 *ἐγκαλῶ τοῖς θεοῖς ἀφελομένοις με παῖδας, οὓς εἶχον ἂν οὐκ ἀδικηθείσης Κύπρου* | hic quoque locus labem concepit | *τε*] *ποτε* Re Anim 2 vocabulis *καὶ ὅθεν* rursus incipit *A* (fol 1) 3 *λήξατον* *L* | *ἔφην* scripsi e *B* et *P*, in quo *ν* m² additum est, cum Sieversio (p. 200) *ἔφη* reliqui libri edd 4 *ἐστι* — 6 *πεπονθότα* om *B* | *ἐστι δίκη* scripsi e *VL* *τῇ δίκῃ* *ACP* edd *τί; δίκην μείζω* coni Re 6 *ἴστε* scripsi auctore Re *ἴσως* libri edd 7 *Ἀθήνησι* Ferr in marg Mor 13 *ἱερεὺς θεῶν* scripsi auctore Re *ἱερῶν* *ACVL* edd *ἱερέων* *B* et ex *ἱερῶν* corr *P*² 14 *οἶμαι* om *V* | *τοῦτο τὸ ἔργον* *B* 15 *αὐτὸν* *L* | *ᾧ τότε*] *ὅτι τὲ* *L* 16 *οὑτοσὶ*] *ἡμερῶν* *L* 17 *καὶ εἰς ἀνὴρ* Cobet Mnem. III 254 18 *ἄν τι* scripsi e *PBVL* *ἀντὶ* m. rec. corr in *ἄν τὶ* *A* *ἂν τὸ* *C* edd

Vitae, ut ex ordine in vetustissimis diversarum familiarum codicibus servato elucet, auctor archetypi succedere iussit nonnullas orationes vel potius scriptiones quibus velut cardo persona Libanii ipsius est. Quarum agmen ducit

II.

oratio *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* a Libanio anno aetatis sexagesimo septimo (p. 240, 8) id est anno 381 p. Chr. Theodosio et Arcadio imperantibus scripta.

Quae etsi non una e vulgatissimis est, tamen ut in eclogas recepta crebrius quam *Βίος* legebatur, unde evenit ut etiam numerus codicum superstitum duplo maior sit quam in illo. Sunt enim 29. E quibus primum nomino qui corpus orationum plus minusve integrum continent atque iam in praefatione *Βίου* descripti sunt.

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 72. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 1. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 175v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 165. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 33v. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 145. Vide supra p. 39 sq. E parte contuli.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 274v. Vide supra p. 41 sq.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 144v. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 326. Vide supra p. 48 sq. E parte contuli.

10. Parisianus gr. 3016 saec. XV fol. 145v. Vide supra p. 53 sq.

11. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 445. Vide supra p. 59 sq.

Sequantur codices qui cum *Βίον* non contineant, hic primum recensentur:

12. Vaticanus gr. 81, qui quando in bibliothecam 16
Apostolicam illatus sit, incertum est. Nam inter codices quidem inventarii latini codicis Vaticani lat. 3954 (vide supra p. 44) nullus est qui idem atque hic certo dici possit. In parte autem priore catalogi codicis Rehdigerani (cf. supra l. l.) sub numero 101 [1]) occurrit quidem ita descriptus: *Λιβανίου ῥήτορος λόγος Ἀντιοχικός αος. πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν βος — Σώκράτους ἀπολογία λθ'*, sed hic catalogus ad quamnam aetatem referendus sit, nondum constat. Codex chartaceus formae octavae maioris scriptus saeculo XV e foliis 291 constans continet:

fol. 1 *θέσπισμα καὶ διάταξις τοῦ ἐν βασιλεῦσιν ἁγίου κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα ῥώμης*
et inde a fol. 3 alia manu scriptas Libanii orationes, quarum *πίναξ* inscriptus:

λιβανίου σύρου σοφιστοῦ λόγοι est in folio 3.

fol. 4 *βίος λιβανίου· εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν*

fol. 6 *λιβανίου ῥήτορος λόγοι;*

λιβανίου ῥήτορος λόγος ἀντιοχικός (= Neap. II E 17 fol. 1)

32 *πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν* (= Neap. fol. 5 *λόγος β'*)

49 *πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας κωνστάντιον καὶ κώνσταντα* (= Neap. fol. 17 *λόγος γ'*)

72 *πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον γενόμενον* (= Neap. fol. 35v *λόγος δ*)

81 *εἰς τὸν αὐτὸν προσφωνητικός* (= Neap. fol. 44 *λόγος ε'*)

86 *πρὸς τὸν ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους* (= Neap. fol. 48 *λόγος ϛ'*)

---

1) Serap. XII 156.

93 *πρὸς τὸν ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων πρεσβευτικός* (= Neap. fol. 53v *λόγος ζ΄*)
102 *πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῆς βασιλέως ὀργῆς* (= Neap. fol. 60v *λόγος η΄*)
108 *μονῳδία εἰς ἰουλιανόν* (= Neap. fol. 65 *λόγος ϑ΄*)
112 *εἰς τὸν αὐτὸν ἐπιτάφιος* (= Neap. fol. 67v *λόγος ι΄*)
144 *μονῳδία εἰς νικομήδειαν* (= Neap. fol. 94 *λόγος ια΄*)
146 *ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ* (= Neap. fol. 97 *λόγος ιγ΄*)[1])
151 *περὶ ἀπληστίας* (= Neap. fol. 100v *λόγος ιδ*)
152 *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀϑλιώτερον* (= Neap. fol. 102 *λόγος ιε΄*)
153 *περὶ πενίας* (= Neap. fol. 102v *ις΄*)
154 *πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν βασιλέα ϑεοδόσιον* (= Neap. fol. 103v *ιζ΄*)
160 *πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς* (= Neap. fol. 108v *λόγος ιη΄*)
166 *πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν* (= Neap. fol. 113 *ιϑ΄*)
173 *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας* (= Neap. fol. 119)
181 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* (= Neap. fol. 125v *κα΄*)
187 *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν* (= Neap. fol. 130v *κβ΄*)
191 *ἄρτεμις* (= Neap. fol. 133 *κγ΄*)
194 *περὶ δουλείας* (= Neap. fol. 136v *κδ*)
202 *περὶ δεσμωτῶν* (= Neap. fol. 144 *κε΄*)
207 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου* (= Neap. fol. 146v *κς΄*)
210 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος* (= Neap. fol. 149 *κζ΄*)
214 *πρὸς τὰς καλάνδας* (= Neap. fol. 152v *κη΄*)
215v *κατὰ ἰκαρίου πρῶτος* (= Neap. fol. 153v *κϑ΄*)
221 *κατὰ ἰκαρίου δεύτερος κϑ΄* (= Neap. fol. 158 *λ΄*)
224v *κατὰ τισαμενοῦ* (= Neap. fol. 161 *λα΄*)

---

1) De hoc numero vide infra p. 212.

230 *κατὰ σιλβανοῦ* (= Neap. fol. 165^v *λβ′*)
233 *κατὰ φλωρεντίου λβ* (= Neap. fol. 168 *λγ′*)
239 *πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς* (= Neap. fol. 173 *λδ*)
246 *κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν* (= Neap. fol. 178^v *λόγος λε′*)
250^v *περὶ τῶν φαρμάκων* (= Neap. fol. 182 *λϛ′*)
252^v *περὶ τῶν συνθηκῶν* (= Neap. fol. 183^v *λζ′*)
256 *ὑπὲρ θαλασσίου* (= Neap. fol. 186 *λη′*)
263 *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν λη* (= Neap. fol. 192 *λθ*)
268 *σωκράτους ἀπολογία* (= Neap. fol. 195^v *μ′*).

Hic illic manus secunda correctrix cernitur. Codex usurpatus est a Leone Allatio lectionesque eius ad nonnullas orationes easque plures quam quae ab ipso in nota folii 5^v enumeratae sunt, in margine codicis Barberini[1]) repositae. Ego codicem annis 1868/69 examinavi atque e parte contuli.

13. Neapolitanus II E 17 (olim III D 14, CLII in catalogo Cyrilli, LXXVIII in indice Baffiano[2])), bombycinus formae quartae saeculo XIV duabus manibus descriptus ex eodem exemplari quo Vaticanus gr. 81, quem modo recensuimus. Quoniam numeros foliorum quibus singulae orationes incipiunt, iam in illo simul enotavimus, nunc ea tantum in quibus ab illo discedit, exponere opus est. Initio mancus et in superiore parte foliorum 1 et 2 mutilus est. Folium enim 1^r in medio *Ἀντιοχικῷ* incipit verbis *τὰ μείζω οὕτως ἀπὸ τῆς* (349, 16 R), desinit vocabulo *στάδιον* 351, 8; fol. 1^v nunc incipit voce *μετειληφότων* 352, 4, desinit vocibus *φερόμενον οὐκ ἂν* (353, 6); fol. 2 incipit vocibus *χαρί]εντα, τῷ κάλλει* (354, 3); fol. 3^v desinit voce *κεκρατήκαμεν* 365, 2, fol. 5[3]) incipit vocabulis quae hanc sequuntur *τίνα δή*. Desinit oratio ultimis vocabulis *οὐδὲ εἷς ἐξισώσει* (365, 21) in folio 5^r. Succedit, 17

1) Cf. p. 33.
2) Fabricius-Harles, Bibl. gr. V 779
3) Folium 4 chartaceum vacuum est.

ut in Vaticano, *πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν λόγος β'*[1]) reliquaeque quae sunt in illo orationes usque ad: *μονῳδία εἰς νικομήδειαν πυρὶ καὶ σεισμοῖς ἐκτριβεῖσαν — λόγος ια'*, inter hanc autem et eam quae in illo sequitur orationem *ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ — λόγος ιγ* (fol. 97) posita est a fol. 95ᵛ usque ad 97 quae in illo deest *μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος λόγος ιβ'*.

A folio 103ᵛ altera incipit manus, quae scripsit reliquas orationes quae sunt in Vaticano, inter has fol. 125ᵛ —130ᵛ *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας — κα'*. Ultimam autem quae est *σωκράτους ἀπολογία μ'* sequuntur inde a folio 215 *τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαίστορος μελέται· νόμος τὸν εὑρόντα θησαυρὸν α'* (R. IV 198 sq.)

fol. 220 *δύο τις ἔχων παῖδας* (p. 687 sq.) *β'*
227 *τῷ κατορθώσαντι πόλεμον* (p. 512 sq.) *γ'*
235ᵛ *ἐν κορίνθῳ γέγονεν* (430 sq.) *δ'*
240ᵛ *μετὰ τροίας ἅλωσιν* (110 sq.) *ε'*
247ᵛ *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας· ὀδυσσεύς* (14 sq.) *ς'*
257 *τίμων ἐρῶν* (181 sq.) *ζ'*
262ᵛ *ὁ κίμων αἰτῶν* (335 sq.) *η'*
266 *φήμη ἦν συνεῖναι* (568 sq.) *θ'*
270 *μετὰ τὴν ἐν σαλαμῖνι — ὁ νεοκλῆς* (374 sq.) *ι'*
275ᵛ *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς* (388 sq.) *ια'*
280ᵛ *δικάζεται ποσειδῶν ἄρει* (402 sq.) *ιβ'*
283 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης* (410 sq.) *ιγ'*
286ᵛ *νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα* (582 sq.) *ιδ'*

et progymnasmata

295ᵛ *τοῦ αὐτοῦ ψόγος ὀργῆς ιε'*
297ᵛ *βοὸς ἐγκώμιον ις'*
298ᵛ *σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως ιζ'*
299ᵛ *ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων ιη'*
300 *ἑτέρας γραφῆς ιθ'*
300ᵛ *ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι κ'*
301 *καλανδῶν κα'*
302 *μέθης κβ'*

---

1) Tituli omnes rubricati sunt.

302v πεζομαχίας κγ′
303 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ κδ′.

In orationibus rarissime, in declamationibus crebro manus secunda correctrix cernitur.

Codicem anno 1869 examinavi et e parte adiuvante Ervino Rohde contuli.

14. Marcianus gr. 437 (= M), olim Bessarionis[1]), 18
chartaceus formae folii minoris constans e 183 foliis vel κγ′ quaternionibus quorum numeri in angulo dextro marginis inferioris scripti sunt, saeculo XV bene exaratus manuque altera scholiis ditatus continet:

fol. 1 βασιλικὸς[2]) εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα:
17 πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν
24 προσφωνητικὸς εἰς ἰουλιανόν
27v καὶ οὗτος πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους
32v πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων
39 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
43 μονῳδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι
46 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ
70 μονῳδία ἐπὶ νικομηδείᾳ
71 μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος
72v ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν
90v πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα πρεσβευτικὸς περὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ στάσεως
95 πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
99v πρὸς καισάριον μάγιστρον
102 πρὸς ἐλλέβιχον
106 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τιμωρίας ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου
109 πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
115 κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ φόβον (= κατὰ τῶν πεφευγότων II 296 R)
117v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

1) Cf. Omont, Inventaire des manuscr. de Bessarion p. 32 n. 293.

2) Tituli sunt rubricati.

122 *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*
124^{v} *ἄρτεμις*
127^{v} *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας*
133^{v} *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος*
137 *ὑπὲρ θαλασσίου*
142^{v} *πρὸς τὴν βουλήν*
146^{v} *περὶ τῶν προστασιῶν πρὸς τὸν βασιλέα*
150^{v} *εἰς τὰς καλάνδας*
151^{v} *πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα*
152 *περὶ δουλείας*
158 *πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας*
162 *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν*
164^{v} *πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν βουλῶν*
167^{v} *καὶ οὗτος πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν*
171 *ἀντιλογία πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν.*

Ordo orationum etsi non plane idem est, tamen prope ad Barberinum accedit, unde quod conicias utrumque saltem e parte ad idem exemplar redire, id lectionibus ipsis confirmatur. Duabus manibus correctus est. Raro (fol. 9^{v}. 86^{r}) dispicitur tertia, fortasse Bessarionis, quae voce *κάλλιον* praemissa coniecturas in margine posuit. Primus ex eo et altero Marciano mox a nobis describendo (n. 21) Antonius Bongiovanni 16[1]) orationes quae deerant in editione Morelliana publici iuris fecit.[2]) Ego codicem Venetiis anno 1869/70 examinavi et partim Vratislaviae a Krollio adiutus partim Romae anno 1895 totum contuli.

19 15. Urbinas gr. 125[3]) bombycinus formae octavae diversis manibus alternis vicibus male scriptus, madore in inferiore parte foliorum valde affectus, post Aristotelis qui

---

1) Oratio *κατὰ Σεβήρου* sub alio titulo *πρὸς τὴν βουλήν* in editione Morelliana (II 618) exstat. Cf. Reiskium t. III 227 not. 1.

2) *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγοι ιζʹ. Libanii Sophistae orationes XVII. Ant. Bong. nunc primum ex mss. codicibus eruit, latine vertit notisque illustravit, Venetiis 1754.*

3) In inventario vetere bibliothecae Urbinatis est n. 95 (Catal. codd. graec. Urbin. p. CLXIX).

fertur *περὶ κόσμου* libellum (fol. 1—12) orationes Libanii continet manu saeculi XIV scriptas:

fol. 12 *ἀντιοχικός*
29^{v} *εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα βασιλικός*
44^{v} *μονῳδία ἐπὶ τῷ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀφανισθέντι πυρὶ τοῦ ὄντος ἐν τῇ δάφνῃ*
46 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* δ′
50^{v} *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν* ε′
53 *ἄρτεμις* ϛ′
56 *προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ* ζ′
60 *πρὸς ἐλλέβιχον* Η′
64 *περὶ τιμωρίας ἰουλιανοῦ*
67^{v} *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας*
74 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος*
78 *ὑπὲρ θαλασσίου*
83^{v} *πρὸς τὴν βουλήν*
88^{v} *περὶ τῶν προστασιῶν*
92^{v} *εἰς τὰς καλάνδας*
93 *πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα*

et manu saeculi XV:

94 *πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως* ιε′
100 *πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς* ιϛ′
105^{v} *περὶ δουλείας*
114 *πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν* ιη′
120^{v} *πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας*
124 *κ′ ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν*
128^{v} *πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν βουλῶν* κα′
132^{v} *πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν* κβ′
136^{v} *πρεσβευτικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν*
142 *πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* κδ′
147^{v} *λιβανίου ὑπὲρ ὀρχηστῶν* κε′
161^{v} *λιβανίου μονῳδία ἐπὶ νικομηδείᾳ.*

Sequuntur orationes Aristidis.

Ordo orationum etsi valde variatus tamen codicem ad exemplar unde Barberinus et Marcianus 437 fluxerunt, redire demonstrat. Correctus est manu secunda. Codicem

anno 1868/69 examinavi atque quatenus necessarium visum est contuli.

16. Urbinas gr. 126 (= U)[1]) bombycinus formae octavae maioris anno 1316 diligenter exaratus, e 358 foliis vel *με´* quaternionibus constans, quorum numeri bis in margine inferiore primi ultimique cuiusque folii positi sunt aeque ac numeri foliorum quibus unaquaeque oratio comprehensa est, continet:

fol. 1 *λιβανίου ῥήτορος λόγοι:*
βιβλίον α̃ ἀντιοχικός· ἤτοι ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν
33^{v} *περὶ δουλείας*
45 *περὶ πενίας*
46^{v} *περὶ ἀπληστίας*
48^{v} *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*
49^{v} *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*
57^{v} *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας*
68^{v} *ὑπὲρ ὀρχηστῶν πρὸς ἀριστείδην*
91^{v} *πρὸς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα*
123^{v} *σωκράτους ἀπολογία*
158^{v} *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον*
173^{v} *ταὐτῶ προσφωνητικὸς*
181 *πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικὸς ὑπὲρ ἀριστοφάνους*
192 *πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικὸς ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων*
206 *πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*
215 *μονωδία εἰς νικομήδειαν*
219 *μονωδία εἰς τὸν ἐν τῆ δάφνη ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος*
221 *μονωδία εἰς τὸν κατάρατον ἰουλιανὸν*
226^{v} *περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ πρὸς τὸν οὐάλεντα*
233^{v} *ἀντιόχω παραμυθητικός*
238^{v} *πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως*
248 *πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς*
257 *πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν*
269 *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*
274^{v} *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*

---

1) In inventario vetere bibliothecae Urbinatis est n. 96 (Catal. codd. graec. Urbin. p. CLXIX).

279 ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἄθλιον ἰουλιανὸν
332 ἄρτεμις
338v πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν
346 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν
353 πρὸς πολυκλέα
357 πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα.

Finem huius orationis in fol. 358 sequitur subscriptio ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἰνδικτιῶνος ιδης ἔτους ,ϛωκδ ×, hanc manu secunda scriptus titulus orationis quae iam non exstat πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος.

Per totum codicem qui e genere mixtorum est, manus secunda cernitur corrigendi quidem munus obiens, sed haud semel media in via id est in radendo subsistens. Codicem contuli annis 1869/70.

17. Codex Marcianus Appendicis XCI 2. class. VIII 21
cod. IX (= I), olim bibliothecae coenobii Ss. Ioannis et Pauli n. LVI, cui a Ioachimo Turriano Veneto huius coenobii praeposito annoque 1486 Ordinis Praedicatorum Generali electo vel ab Hieronymo Vielmio episcopo († 1582) donatus esse videtur[1]), anno 1789 Marcianam ingressus, chartaceus formae octavae saeculo XIV una manu eleganter exaratus, secunda manu ex altero codice correctus, constans e 368 foliis vel μϛ′ quaternionibus, quorum numeri in parte sinistra marginis inferioris ultimi cuiusque folii positi sunt, continet post *πίνακα* (fol. 1—2) et vitam Eunapii (*Βίος Λιβανίου· Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν*) (fol. 3—4), quae manu saeculi XV scripta postea codici praefixa sunt, has orationes:

fol. 6[2]) λιβανίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα

---

1) Cf. Berardellum in Nuova Raccolta d' opuscoli scientifici e filologici t. XX (Venezia 1770) p. 163 et p. 205—209. Foscarini, Archiv. Stor. Ital. V 275. Valentinelli, Bibl. Manuscr. ad S. Marci Venet. p. 36 et 98. Tomasini, Biblioth. Venet. Manuscr., Utini 1650 p. 20: *Libanii Progymnasmata.*

2) Folium 5 vacuum relictum est.

28 πρὸς ἰουλιανὸν ὕπατον β
38 τῷ αὐτῷ προσφωνητικός γ
44 πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους δ
51v πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων ε
62 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς ϛ
68v μονωδία εἰς νικομήδειαν ζ
71 ἑτέρα εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος η
72v ἑτέρα πρὸς ἰουλιανόν ϑ
76v ἐπιτάφιος πρὸς τὸν αὐτόν ι
113v περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ πρὸς οὐάλεντα ια
118v πρὸς ἐλλέβιχον ιβ
124 ἀντιοχικός ιγ
149 πρὸς καισάριον μάγιστρον ιδ
153v πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων ιε
160 πρὸς νικοκλέα περὶ ϑρασυδαίου ιϛ
164v πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας ιζ
168v πρὸς πολυκλέα ιη
171v πρὸς εὐμόλπιον ιϑ
175v πρὸς τιμοκράτην κ
178v πρὸς εὐστάϑιον τὸν κᾶρα κα′
179 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν κβ′
184v πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς κγ′
192 πρὸς εὐστάϑιον περὶ τῶν τιμῶν κδ
201v πρὸς ἀναξέντιον κε
206 πρὸς ἰκάριον κϛ
204[1]) κατὰ ἰκαρίου α̅ κζ
217 κατὰ ἰκαρίου β′ κη̅
220v κατὰ τισαμενοῦ κϑ
227 κατὰ τῶν πεφευγότων λ
230v κατὰ σιλβανοῦ λα′
233v κατὰ λουκιανοῦ λβ′
237v κατὰ σεβήρου λγ′
244v κατὰ φλωρεντίου λδ′

---

1) Ordo foliorum, quia 211 locum cepit folii 204, perturbatus est: debebat esse: 203. 211. 205. 206—210. 204. 212—216.

251 ἀντιόχω παραμυθητικός λε´
254 ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν λς´
258 περὶ τῶν φαρμάκων λζ´
260 περὶ τῶν συνθηκῶν λη´
263 περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων λθ´
266^{v} πρὸς τὰς καλάνδας μ´
267^{v} περὶ τοῦ πλέθρου μα´
270 περὶ δουλείας μβ´
277 περὶ πενίας μγ´
278 περὶ ἀπληστίας μδ´
279^{v} ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον με´
283[1]) ἄρτεμις
286 πρὸς τὴν βουλήν
291 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν
295 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
298^{v} πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως
303^{v} πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
308^{v} περὶ τῶν προστασιῶν
313 ὑπὲρ θαλασσίου
319 πρὸς τὸν βασιλέα
322^{v} πρὸς τὸν αὐτὸν κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι
326^{v} πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
332 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
335 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
344 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
348^{v} πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
351^{v} ψόγος ὀργῆς
353 βοὸς ἐγκώμιον
354 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
355^{v} ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
355^{v} ἑτέρας γραφῆς
356 ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι
356^{v} καλανδῶν

---

1) Fol. 280^{v}—282 vacua relicta sunt.

357^{v} ἔκφρασις μέθης
358 πολέμου
359 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
361[1]) ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον.

Ordo orationum, magis tamen lectiones partem codicis ex eodem quo Urbinas gr. 126 exemplari fluxisse ostendunt. Manus altera (= I^2) primae proxima textum recensuit ex altero codice modo corrigens modo supplens; praeter hanc etiam manus recentior (= I^3) correctrix cernitur.

Ut iam supra (p. 214) commemoravi, Ant. Bongiovanni complures orationes primus ex hoc codice edidit. Ego Venetiis annis 1868/1870 eum examinavi et anno 1895 partim Vratislaviae partim Romae totum contuli.

Ut 18, 19, 20, ad genus codicum 'eclogariorum', in quibus monodiae, orationes ad Iulianum ipsumque Libanium pertinentes, *Βασιλικός*, *Ἀντιοχικός*, 'ethicae', *ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν*, *Σωκράτους ἀπολογία* praevalent, referendi sunt:

22 18. Codex Monacensis gr. 101 (= Mo), olim signatus: Stat: 7 No 36[2]), chartaceus formae folii una manu scriptus saeculo XVI[3]), continet post excerpta Memnonis et Diodori inde a folio 64 usque ad 269 has Libanii orationes:

fol. 64[4]) *Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ: λιβανίου σοφιστοῦ:*[5])
103^{v} *Μονῳδία Ἰουλιανοῦ*
107^{v} *Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ:*

---

1) Fol. 359^{v} et 360 vacua, post haec duo folia excisa sunt.

2) Catal. graec. Manuscr. codd. qui asservantur in bibliotheca Bavariae Ducis, Ingolstadii 1602 p. 77 *CCXIII. Libanii oratio funebris in Iulianum. Opera Libanii.*

3) Reiskius qui hunc codicem Bavaricum tertium (213) nuncupavit, cum t. I p. 251 not. 8 eum a Georgio Darmario exaratum esse dixit, erravit. Nam ut omittam Georgium cum Andrea Darmario confusum esse, alia manus librarii codicis, alia Darmarii mihi visa est conferenti exemplum huius, quod est apud Graux-Martin, Facsimilés de manuscrits grecs d'Espagne t. 63.

4) Adscriptus est numerus quaternionis α, ut in folio 72 β et sequentibus usque ad 232 $\overline{\varkappa\beta}$.

5) Tituli sunt rubricati.

ἐγκώμιον
113 *βασιλικὸς, εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα*
139ᵛ *Πρὸς τὴν βουλὴν:*
146ᵛ *Πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας:* ~ et in margine: *ἑτέρα ἐπιγραφή· Πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ὠφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις*[1])
156ᵛ *Πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν:*
161ᵛ *Πρὸς Ἰκάριον*
166ᵛ *Κατὰ Ἰκαρίου*
173 *Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας:*
177ᵛ *Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας:* ~
182ᵛ *Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων:*
Desinit scriptura symmetrice reducta in fol. 189ᵛ.
Nova pars incipit folio 190: *Λιβανίου λόγος, ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν:* ~
195ᵛ *Περὶ δουλείας λόγος λιβανίου:* ~
205ᵛ *Πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν:* ~
225 *Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος:* ~
230ᵛ *Εἰς Καισάριον μάγιστρον:* ~
235 *Πρὸς Ἐλλέβιχον:* ~
241ᵛ *Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*
248ᵛ *ΠΕΡΙ ΠΕΝΙΑΣ:*
249ᵛ *Ἐγκώμιον θερσίτου:* ~
252 *Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν:* ~
256 *Πρὸς πολυκλέα*
259ᵛ *Μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος:* Desinit iterum forma artificiosa in folio 260ᵛ.

Folium 261 vacuum est.

Folium 262 incipit verbis *ὡς ἑνὶ τούτῳ ψεύδει* quae sunt *Ἀντιοχικοῦ* 294, 6 R, qui desinit folio 269ᵛ verbis *τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν τῶν* (ib. 321, 3). Initium et finis huius orationis quae hic desiderantur, reperiuntur in alio codice Monacensi: gr. 113[2]) non solum exarato

---

1) Cf. Laur. LVII 20 (n. 6) fol. 33ᵛ (supra p. 40) et Ath. Laur. Ω 123 fol. 32 (infra n. 36).

2) Catal. graec. Manuscr. l. l. p. 67: *CLXXIV. Libanii orationes.* Est Bavaricus primus apud Reiskium (cf. infra n. 62).

illo quidem ab eodem librario, verum etiam eandem exhibente latitudinem et foliorum totorum (23 centim.) et partis exaratae (12 cent.) eundemque in una quaque pagina linearum (30) numerum, denique etiam eandem manum secundam correctricem inserenda signo ∧ indicantem. Utrumque codicem artissime cohaerere inde patet quod Monacensis 113 fol. 196^{r} praetermissis iis ipsis verbis quae sunt in altero codice nulla lacuna indicata post vocem *ἀγνοοῦντες* (294, 6) media in linea perrexit scribendo *τέθεινται κτλ.* (321, 3).[1])

Multae lectiones variae praemisso *γρ* in margine manu librarii positae sunt, sed etiam quam modo commemoravi manus secunda correctrix haud raro dispicitur.

Apographo codicis ad orationes *κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι* (1610), *περὶ δουλείας*[2]), *ὑπὲρ τῶν ῥητόρων* alias edendas usus est Fed. Morellus.

Codicem anno 1770 Lipsiam missum[3]) Reiskius adiutrice uxore contulit et praeter Augustanum in editione paranda potissimum ducem secutus est. Ego codicem anno 1895 Vratislaviae excussi.

23 19. Codex Vaticanus Ottobonianus gr. 69, olim Guilelmi Sirleti († 1585)[4]), deinceps Ascanii de Columna cardinalis († 1608), (1611) Ioannis Angeli Ducis ab Altemps, Petri Ottoboni cardinalis, anno 1746 in Vaticanam illatus, olim

---

1) Manus recentior statim sub initium folii 262 in codice 101 haec scripsit: *Desiderantur hae sequentes octo chartae in oratione quae inscribitur Ἀντιοχικός statim post sex chartas post haec verba πληροῦντες τοῖς ἀνθρώποις τὴν χάριν ἀγνοοῦντες.* Fr. Iacobsius autem (cf. p. 76) in margine folii 196 codicis 113 haec adnotavit: *magna lacuna, quam supplet Cod. nr. 101 p. 262 sqq. Cf. Reisk. ad Liban. T. I p. 294 not. 69.* Plura de codice 113 et ratione quae ei cum 101 est infra (n. 62) dicentur.

2) Cf. Philol. LIX 403.

3) Cf. Reiske's Briefe n. 407 p. 824. 409 p. 827. 418 p. 842. 427 p. 855. 434 p. 873.

4) In indice codicum Sirleti e codice Escur. X. 1. 15 a Millero (Catalogue des Manuscrits grecs de la bibl. de l'Escurial p. 304 sq.) edito est n. 3: *en papier de coton. Libanius* (p. 328).

signatus: Codex singularis H. V. 8, chartaceus formae folii saeculo XVI exeunte vel XVII ineunte bene exaratus, passim in margine manu secunda correctus, constans e 201 foliis continet:

fol. 1 *λιβανίου ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία*
23 *λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικός*
51 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοῦς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης: μενέλαος*
55 *λιβανίου λόγος εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα*
55ᵛ *λιβανίου πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς λόγος ς´*
63 *τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς η´*
70 *τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς ἰουλιανῷ ι´*
76 *νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας ἀποσφάττεσθαι*
88 *τύραννος ᾔτησεν ἐξ ἀστυγείτονος κόρην ὡραίαν*
103 *λιβανίου λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν*
108 *περὶ δουλείας λόγος λιβανίου*
117ᵛ *πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν*
137 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος*
142ᵛ *εἰς καισάριον μάγιστρον*
147 *πρὸς ἐλλέβιχον*
153 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*
160 *περὶ πενίας*
161 *ἐγκώμιον θερσίτου*
163 *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*
167ᵛ *πρὸς πολυκλέα*
171 *μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος*
173 *μετὰ τὰ ἐν χερωνείᾳ ἔπεμψε φίλιππος ὑπισχνούμενος — ἀξιοῖ δὲ δημοσθένης ἐκδίδοσθαι*
178ᵛ *ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι*
183ᵛ *μετὰ τροίας ἅλωσιν κτλ. ὀρέστης*
193 *φήμη ἦν ξυνεῖναι τὸν πατέρα τῇ τοῦ παιδὸς γυναικί*

199 ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν οὐδὲν λυμαίνεται κτλ. (= Choric. ed. Boiss. p. 198[1]))

199ᵛ ἡ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν (ib. p. 201)

ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν (ib. p. 202)

200 ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν (ib. p. 203). Desinit fol. 201ᵛ vocibus ἡμιτελῆ τὸν λόγον ὑφάνας (ib. p. 204, 17).

Codicem ex eodem fonte quo Monacenses gr. 101 et 113 fluxisse vel ordo orationum etsi paululum variatus demonstrat, sed multo neglegentius librarium munere suo functum esse lectiones ipsae probant.

Codicem anno 1869 examinavi.

Choriciana mihi contulit Augustus Mau.

24 20. Codex Laurentianus LVII 44 (= La), membranaceus, formae quartae constat e duabus partibus, quarum prior saeculi X declamationes, altera saeculo fere XIII exarata orationes Libanii continet.

Pars prior comprehensa est 100 foliis vel ιγ' quaternionibus, quorum numeri in parte sinistra marginis inferioris primi cuiusque folii manu librarii ipsius scripti sunt, e quibus hodie dispiciuntur β' in fol. 9, ς̄ in fol. 39, ζ̄ in fol. 47, η̄ in fol. 55, ῑ in fol. 72, ια' in fol. 80, ιγ in fol. 96 (sed in parte dextra). Altera quaternionum notatio per utramque partem uno volumine comprehensam facta est manu posteriore in parte dextra marginis superioris primi cuiusque folii, e quibus hodie dispiciuntur β' fol. 9, γ' fol. 17, δ' fol. 25, ε fol. 33, ς fol. 39, ζ fol. 47, η fol. 55, ϑ fol. 64, ι fol. 72, ια fol. 80, ιβ fol. 88, ιγ fol. 96, ιδ fol. 101, ιε fol. 108, ις fol. 112, ιζ fol. 120, ιη fol. 128, ιϑ fol. 136, κα fol. 148, κβ fol. 157. Tertia denique notatio item per totum codicem in medio margine superiore omnium unius quaternionis foliorum etiam posteriore manu quae saeculo XV codicem correxit (= y) facta

1) Dialexes ex hoc codice primum editae sunt ab Angelo Maio Spicil. Rom. t. II 388 sq. Cf. Cod. Laur. LVII 20 fol. 170ᵛ—171ᵛ (supra p. 41) et Athoum Laur. Ω 123 fol. 112 (infra n. 36).

est: e quibus numeris vel hodie dispiciuntur: ε in fol. 32, η in fol. 55—60, ϑ in fol. 62—68, ι in fol. 69—71, ια in fol. 73—75, ιβ in fol. 76—81, ιγ in fol. 82—84, ιδ in fol. 85—95, ιε in fol. 96—97, ιϛ in fol. 98—100, ιζ in fol. 102—127, ιη in fol. 128—129, ιϑ in fol. 131, κ in fol. 132, κα in fol. 132—143. Numeri arabici 1—166 in unoquoque folio, verum non sine mendis, positi recentioris aetatis sunt.

Codex varia perpessus est fata.

Prior pars (fol. 1—100) una manu exarata est, sed folia 11—14, 48 et 53 manu demum saeculi XVI qualis illa aetate Florentiae erat, in membrana multo tenuiore suppleta sunt. Scriptura in margine folii 92^r quippe quae evanuisset, manu saeculi XIV redintegrata est.

Altera pars (fol. 101—166) diversis manibus saeculi fere XIII scripta est.

Folium 101 et pars dimidia folii 102^r et folia 148—156 una manu, reliqua pars folii 102^r, folia 102^v—111 et 120—127 altera manu exarata sunt.

Tertia manus conspicitur in foliis 112—119 et 128—135, quarta quae antiquitatem manus primae saeculi X imitari studuit, in foliis 136—143, quinta quae similis est secundae, in foliis 157—164. Folia 144—147 et 165—166 eadem manu saeculi XVI qua 11—14 et 48 et 53, suppleta sunt.

Titulus *λιβανίου ῥήτορος μελέται* in folio 1 ut primo valde detrito manu recenti redintegratus est.

Incipit: *σκέμμα ὃ πομπηιανὸς προύβαλεν· Ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν κτλ.* IV 639 sq. R

6 *φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας* (622 sq.); in margine: *μελέτη* [*β′*]

13 *νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως* (707 sq.)

18^v *νόμος τὸν τύραννον* (447 sq.); in margine: *μελέτη Δ̄′*

23^v *νόμος τὸν εὑρόντα θησαυρὸν* (198 sq.); in margine: *μελέτη ε*

29v *νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα* (478 sq.); in marg.: *μελέτη ϛ'* (man. post. in *ε* corr.)[1])

36v *φήμη ἦν συνεῖναι* (552 sq.); in marg.: *μελέτη ζ'* (m. post. in *ϛ* corr.)

42v *τύραννος ᾔτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως* (459 sq.); in marg.: *μελέτη Η* (m. post. in *ζ* corr.)

50 *μετὰ τροίας ἅλωσιν* (110 sq.); in marg.: *μελέτη ϑ'* (m. post. in *η* corr.)

59v *φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτῶι πλουτήσαντος* (159 sq.); in marg.: *μελέτη ῑ* (m. post. in *ϑ* corr.)

67v *φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ* (654 sq.); in marg.: *μελέτη ια* (m. post. in *ι* corr.)

73 *παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς* (150 sq.); in marg.: *μελέτη ῑβ'* (m. post. in *ια* corr.)

75v *δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα* (134 sq.); in marg.: *μελέτη ῑγ'* (m. post. in *ιβ* corr.)

81v *παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν* (216); in marg.: *μελέτη ῑδ* (m. post. in *ιγ* corr.)

85 *πρὸς τὸν ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία* (47 sq.); in marg.: *μελέτη ιε'* (m. post. in *ιδ* corr.)

95v *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος* (3 sq.); in marg.: *μελέτη ιϛ'* (m. post. in *ιε* corr.)[2])

98 *τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου* (181 sq.)[3]); in marg.: *μελέτη ῑζ* (m. post. in *ιϛ* corr.).

Folium 100 desinit media in declamatione vocula *τὸν* (193, 2). Reliqua eius pars periit duobus fere foliis comprehensa simul cum alia declamatione et initio monodiae in Iulianum succedentis, quae omnia unum quaternionem complevisse videntur.

Pars altera codicis supplementum est prioris, sive e parte huius quae periit, sive tantum ad membranas in

---

1) Inter folium 35 quod desinit verbis *ὑφ' ὧν* (494, 15) et 36 quod incipit voce *κρινομένου* (499, 14), duo exciderunt.

2) Inter folium 97 quod desinit voce *ὑπῆρξεν* (10, 2) et 98 quod incipit *δοῦναι ταῦτα* (13, 9), unum excidit.

3) Inter folium 98 quod desinit vocibus *τὴν γῆν* (185, 22) et 99 quod incipit *ὡς ἀπηλλάττετο* (188, 8), unum excidit.

codice vacuas relictas explendas ex alio codice, sed ad exemplum partis prioris descripta.

Folium 101 incipit voce *αἵματι* monodiae in Iulianum (I 519, 7) quae folio averso ultima voce *οὐκ ὄρνιν* (521, 8) desinit.

Succedit *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῶι αὐτοκράτορι*

127^{v} *μονῳδία ἐπὶ νικομηδείᾳ σεισμῷ ἀφανισθείσῃ*

129^{v} *περὶ ἀπληστίας*

130^{v} *περὶ πενίας*

131^{v} *βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα*

151 [*πρὸς πολυκλέα*][1])

153 [*ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν*] cum oratione antecedenti coniuncta

156 *περὶ τιμωρίας* [*ἰουλιανοῦ*]

159 *περὶ τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*

163 *πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας ὅτι μὴ μελετώη* i. e. *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου.*

Plurimas codex expertus est manus correctrices, quarum duae (p^1 et p^2) atramento pallido, tertia (f) aetate secundae fere par fusco, quarta (i), eadem atque quae folium 101 (cf. p. 225) exaravit, livido, quinta (q) lurido, sexta (n) nigro, septima saeculi XV (s) subnigro, octava denique (y) atramento coloris e pallido et fusco mixti usa est.

Codicem examinavit et partem declamationum contulit Richardus Schoene, qui quae notaverat liberalissime meum in usum transscripsit. Ego codicem anno 1869 tractavi totumque contuli.

21. Laurentianus XXXII 13, unus e numero codicum Mediceorum qui anno 1495 in bibliothecam Marcianam transierunt[2]), bombycinus formae quartae saeculo XIV una manu exaratus continet

---

1) Cancellis titulum abesse significo.

2) In indice horum codicum ab Aenea Piccolomini (Intorno alle condizioni ed alle vicende della libreria Medicea Privata, Firenze 1875) p. 63 sq. edito est num. 349: *Libanii et Luciani opera simul in papyro* (p. 81).

fol. 1 λιβανίου μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ
3^{v} ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ
26^{v} μονωδία ἐπὶ νικομηδεία
28 εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα
42^{v} ἀντιοχικός
59 πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν
64 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
67^{v} εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον
73^{v} προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ
76^{v} ὑπὲρ ἀριστοφάνους
81^{v} πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως
85^{v} πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
89^{v} πρὸς ἐλλέβιχον
92^{v} περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ
96 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
100 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
101^{v} περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
104 πρὸς πολυκλέα
106 πρὸς ἀντίοχον συνηγορία
109 περὶ δουλείας
115 εἰς καισάριον μάγιστρον.

Inde a folio 118 sequuntur opuscula Lucianea.

Epilogum orationis *περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* in editione principe (Fabric. bibl. graec. VII 207—223) omissum Philippus Angelicus Becchetti Bononiensis in Amadutii Anecdotis Litterariis ex Manuscr. codd. erut. vol. I (Romae 1773) p. 9—22, epilogum orationis *περὶ δουλείας* qualis a Libanio scriptus, non qualis a Fed. Morello[1]) fictus erat, ex hoc codice edidit Amadutius ipse (l. l. vol. II, Romae 1773) p. 3—16.

Codicem Florentiae anno 1869 examinavi.

26 22. Vaticanus gr. 941 chartaceus formae octavae minoris duabus manibus[2]) saeculi XV exaratus constans

1) T. II p. 658 sq. Cf. Philol. LIX 400 sq.
2) Prior exaravit folia 1—52, 59—74, 88—94, 101—190, altera reliqua.

e 213 foliis quae nunc valde mutilata ac detrita vacuis foliis illita sunt. In folio primo manu recenti scriptum est: LIBANII ORATIONES. Initio mutilus est. Periit enim initium orationis primae *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας*, quae incipit verbis *τωμε υς αὐτοις χαρίζονται* (III 435, 12).

fol. 14^{v} *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος*; in marg. *λόγος β'*

22^{v} *τοῦ αὐτοῦ σωκράτους ἀπολογία*; in marg. *λόγος γ*; titulus aeque ac sequentes rubricatus est.

57 inc. *τοῦ αὐτοῦ ἀντιοχικός*; in marg. *λόγος δ'*

93^{v} *πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν* titulo et duabus primis lineis nunc privus incipit verbis *ἐφάμην καὶ νενικηκότα* I 451, 3

104^{v} *πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*

112^{v} *πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον*; in marg. *λόγος ζ'*

126^{v} *προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ*; in marg. *λόγος η'*

132^{v} *ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς ἰουλιανόν*; in marg. *λόγος θ'*

143 *Ἰουλιανοῦ τῷ ἑταίρῳ λιβανίῳ· Ἀ]πέδωκας ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς* (= ep. 74 Hertl.)[1])

144 *λιβάνιος ἰουλιανῷ· Ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει* (= ep. 670)

144^{v} *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*

154 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*

158^{v} *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*

164^{v} *Μονῳδία ἐπὶ ἰουλιανῷ*

170 *Ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ.*

Desinit folio 213^{v}.

Allatius lectiones varias huius codicis ad quas orationes in codicis Barberini margine adnotaverit, supra p. 33 indicavi. Ego codicem anno 1895 examinavi.

23. Bodleianus Baroccianus gr. 219, olim Fran- 27

---

1) Cf. supra p. 28 et 40.

cisci, tum nepotis huius, Iacobi Baroccii Veneti et Academiae Oxoniensi a Guilelmo Herberto comite Pembrochiae archiepiscopo Cantuariensi anno 1629 donatus, bombycinus formae quartae saeculo XIV exaratus constans e 267 foliis has continet orationes Libanii

fol. 1 *ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ*

5 *πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον*

13^{v} *προσφωνηματικὸς ἰουλιανῷ*

17^{v} *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*

22^{v} *ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς ἰουλιανόν*

28^{v} *π]ρεσβευτικὸς πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων*

36^{v} *πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς.* Desinit fol. 39^{v} voce *φροντιζόντων* (I 498, 9).

40^{v} incipit vocibus *ἐπιθυμεῖν ἐκεῖνο* quae sunt *Ἐπιταφίου Ἰουλιανοῦ* I 534, 18; folium 45^{v} desinit vocibus *ἐξήρτητο τὸ λοιπὸν* (554, 15), quae excipiuntur vocibus *ὁ μὲν ὄχλος* quibus fol. 62 incipit. Hoc enim locum habere debet ante fol. 46 quod incipit verbis *τὰ μὲν ἀναμνήσας* (558, 12), quae excipiunt ultimam vocem (*ἑστηκότας*) folii 61. Desinit folio 68^{r}.

68^{v} inc. *Βασιλικὸς εἰς κώνσταντα καὶ κωνστάντιον* titulo privus.

91 *ὑπὲρ ὀρχηστῶν.* Desinit folio 108^{v}.

Sequuntur inde a folio 109 *οἱ λόγοι συνεσίου κυρηναίου.*

Codicem Oxonii anno 1880 examinavi.

Ex hoc quidem codice apographum orationum a Morello omnino non vel parum integre editarum factum est a Gerardo Langbainio, quod continetur

28 24. codice Bodleiano Langbain. Advers. 20 chartaceo formae duodecimae, in cuius fronte scripta sunt haec: *ἐν τῷ παρόντι βιβλίᾳ κατέχεται ταῦτα·*

pag. 4 *Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ λόγος ὑπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*

p. 23 *τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*

p. 56 *τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. μείουρος*

p. 76 *τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ ἀκέφαλος. ἐνθένδε τὰ τοῦ τετυπωμένου χάσματα συμπληροῦσθαι ἐξείη ἄν.*

p. 573 *Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολαί*, quarum prima est *Ἃ μὲν ἐδεήθημεν*, ultima (κζ̄) in p. 616 *Δέχου δὴ καί*, sed quae continuantur in volumine secundo (Advers. 21). Sunt epistulae descriptae e codicibus Bodleianis: Baroccianis gr. 4, 9, 56, 50, Laudiano 16 — bibliotheca Laudii archiepiscopi Cantuariensis anno 1636 Bodleianam intravit — Bodleiano Misc. 38.

Inspexi anno 1880.

Hoc apographum Langbainianum bis transscriptum est.

25. Ac prius quidem apographum a Godofredo Olea- 29
rio[1]) factum et cum Io. Alberto Fabricio communicatum periisse videtur. Nam in codice bibliothecae Universitatis Havniensis (Collect. Fabric. n. 90), in quam codices a Fabricio relicti intraverunt, tantum pars apographi, epistularum collectio quam supra indicavi, exstat.[2]) Ex hoc vero apographo Olearius orationem *ὑπὲρ τῆς Ἰουλιανοῦ τιμωρίας* Lipsiae 1701, ex eodem, ita tamen ut in hac oratione etiam apographum Wolfianum adhiberet, Fabricius Bibl. graec. T. VII p. 145—378 (Hamburgi 1715)[3]) quattuor illas orationes publicavit.[4])

Alterum apographum anno 1708 factum ab Ioanne Christophoro Wolfio[5]) integrum continetur

---

1) Olearius scribit Fabricio Lipsia anno 1695: *Accedent (Anecdotis) orationes tres Libanii ineditae sc. ὑπὲρ τῆς Ἰουλιανοῦ τιμωρίας una, πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας altera, tertia vero πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Quibus forte addam quartam in necem Iuliani, quam Morellus T. II 270 mutilatam edidit, quam integritati suae restitutam et emendatam ex MS. dare non abs re fore existimo* (Reimarus, De vita Fabr., Hamburgi 1737 p. 313).

2) Cf. Graux, Notices sommaires des manuscrits grecs de la Grande bibliothèque royale de Copenhague p. 103.

3) In editione altera ab Harlesio curata desunt.

4) Cf. quae p. 381 et 396 dixit.

5) Scribit is Fabricio *Cantabrig. 6 Mart. 1708: Praeter 300 et amplius epistolas Libanii tres eius orationes hactenus*

30 26. codice Hamburgensi inscripto: *Collectanea Wolfiana. Collectio variorum opusculorum ex codd. Bodleianis potissimum descriptorum a Ioh. Christoph. Wolfio* p. 401: *Ex Cod. Langb. XX descripsi sequentia:*

Λιβανίου λόγος ὑπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ

cum lectionibus variis editionis Olearianae

p. 407 *Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας ex MS. f. 17*ᵇ

421: *In eodem volumine descripserat Langb. Libanii λόγον Ἐπιτάφιον εἰς Ἰουλιανόν ἀκεφάλως, et μειούρως: descripsit, ut lacunae in edit. exstantes, ex Ms. suppleri possint, et sane fieri potest feliciter simulque variis locis.*

p. 437 *Ex eodem Codice Langb. descripsi sequentes Libanii epistolas etc.*

Inspexi anno 1885.

Sed iam antequam codex Baroccianus 219 bibliothecam Bodleianam intravit, anno 1629 excerptus est Londini a viro docto cuius nomen traditum non est, sed quem Patricium Iunium fuisse conicio.[1] Cuius opera continetur

31 27. codice Cantabrigiensi Collegii Trinitatis (Gale Collection O. 2. 54), olim signato 130. B. 64[2] chartaceo formae quartae, qui exhibet

---

ἀνεκδότους descripsi (HS Reimarus, De vita et scriptis I. A. Fabricii p. 353).

1) Is enim inde ab anno 1612 fuit bibliothecarius Regius et codices Baroccianos, ut antea (1627) Arundelianos anno 1628 Londinum advectos recensuit. (Cf. Kemke, Patricius Iunius, Lips. 1898 p. XVI.) Ac revera in epistula die 12. februarii anni 1651 ad Lucam Holstenium data citat *epistulam Libanii nondum editam,* quae ut in Barocciano gr. 219 ep. 146 ita in hoc apographo exstat (*Οὐ γὰρ, ut verbis Libanii in epistola ad Acacium nondum edita finem faciam*) *εἰς ἀχάριστον καταθήσῃ τὴν χάριν, ἀλλὰ εἰς βοῶντα καὶ κηρύττοντα, ὃ λάβοι* (= ep. 565). (Kemke l. l. p. 115. Cf. p. 76.)

2) Fuit olim Thomae Gale (Catal. codd. Angl. et Hibern. p. 189 n. 5970: *Libanii Epistolae collatae cum diversis MSS.*) et ab huius filio Rogerio cum tota manuscriptorum collectione bibliothecae Collegii Trinitatis donatus est.

Fol. 1v: *Ex cod. Arund. Ms°* [= Arund. 517 fol. 58][1])

Βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ

Εἰ ταῦτα γλώττης κτλ. (= ep. 1588)

fol. 2 *ὑπὲρ τῆς τιμωρίας τοῦ ἀνθρώπου* (sic) cum nota marginali: *Σηᾱι in Volumine unde hanc descripsimus haberi duas alias Libanii orationes nondum editas. una est ad Antiochenos Ἃ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως* [= *περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*], *altera inscriptionem non habet, εἰς δὲ βαρὺς ὡς δὲ ἐπαχθὴς etc.* [= *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*].

Sequitur oratio *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* cum subscriptione: *Londini in palatio Divi Iacobi Feb. 13. 1629*: ~

fol. 14 *Orationis funebris in necem Iuliani Imp. lacuna pag. 300:*[2]) ~

πώγωνας ἐκεῖσε usque ad *παρεκάλει τὰς πόλεις* etc. *quae sequuntur in impresso codice pag. 304.*

Sequitur oratio *πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* desinens voce *φροντιζόντων*[3]) cum nota: *Desiderantur reliqua hujus orationis.*

Inde a folio 23 sequuntur epistulae primum exscriptae e Barocciano 4, non omnes quae leguntur in apographo Langbainiano, sed tantum 251 (ultima in fol. 106v *τῶ μεγάλω βασιλείω· ὢ χρόνων ἐκείνων* (= ep. 1603); deinde nonnullae exscriptae e Baroccianis 9, 56, 50, denique una fol. 113 *λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον· Ὁμολογῶ καὶ λελυπῆσθαι* (= ep. 1226) e Bodl. Misc. 38. Inspexi anno 1880.

---

1) Thomas Arundel anno 1627 codices graecos a Guilelmo Petty ex Oriente transportatos acceperat. Eodem autem anno etiam tomus secundus operum Libanii Morellianus prodierat. Iam cum paulo post etiam codices Barocciani in Britanniam venissent, proclive erat quaerere, quid inediti hi quidem thesauri continerent. Fortasse hoc exemplo Langbainius incitatus est, ut codices Bodleianos denuo de anecdotis perscrutaretur.

2) Numeri sunt editionis Morellianae. Sunt verba editionis Reiskianae I 576, 2—585, 3.

3) = I 498, 9 R.

32 28. Codex Parisinus Suppl. gr. 656 bombycinus formae octavae (21 × 14), saeculi XV a Minoide Myna ex Oriente advectus continet post Iliadis lib. II 158—V et Dionysii Catonis disticha a Maximo Planude versa:

fol. 83 *μελέτη λιβανίου τῆς λάλου*[1])

89 *ἀφαιρεθεὶς τῆς βρισηίδος*, in marg. *ἡ μελέτη ᾱ*, cum protheoria (IV 81 sq.)

100 *λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας λόγος β̄*

106ᵛ *τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου λόγος γ̄*

110 *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν .λόγος δ*

114 *τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας λόγος ς*

115ᵛ *προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ λόγος ζ*

120ᵛ *μονῳδία εἰς ἰουλιανὸν λογος ἑνδέκατος*

124 *ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτον ἰουλιανόν λογ ια̅*

161 *τοῦ αὐτοῦ περὶ φαρμάκων*; (*ιθ* add. Mynas)

163ᵛ *τοῦ αὐτοῦ ἀντιόχῳ παραμυθητικὸς* (*κ′* add. Mynas)

167 *τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα* (*κα′* add. Mynas)

168 *τοῦ αὐτοῦ μονῳδία ἐπὶ νικομηδεία* (*κβ* add. Mynas). Desinit folio 171.

In margine lectiones variae et scholia manu librarii ipsius vel huic aequali posita sunt.

Ordo orationum et numeri singulis manu librarii appositi lectionesque mea causa ab Henrico Lebègue humanissime exscriptae demonstrant codicem nisi e Vindobonensi ipso, certe ex eodem quo hic exemplo, sed neglegentissime deductum neque ullius pretii esse.

Codicem meum in usum examinaverunt Alfredus Iacob et Henricus Lebègue.

33 29. Codex Vaticanus gr. 1835 bombycinus formae octavae (19 × 13) saeculi XIII exeuntis vel XIV ineuntis, vermibus corrosus et tenui membrana reparatus, post tractatum physicum acephalum et imperfectum continet

---

1) Tituli sunt rubricati.

primum epistulas Libanii inde a folio 86 usque ad 117[v], quarum prima est ὃν ἐζήτουν ἔχω (358), ultima διπλῆν ἀνήρησαι (372), item interposito carmine sex versuum inscripto περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος στίχοι ἡρωικοί iterum a folio 118 λιβάνιος φλωρεντίω· ἐπειδή σου (ep. 59) usque ad 159[v] οὐκ ἔσχε μὲν σῶσαι (ep. 925); deinde:

fol. 160 *Λιβανίου μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος*; des. fol. 161[v].

Quae foliis 162—165 scripta sunt fere omnia evanuerunt, nisi quod in extremo folio 165[v] exitum vitae Aristidis rhetoris a Philostrato vit. soph. II 9 conscriptae certo dispicere mihi licuit.

Fol. 166 *Ἰουλιανὸς μαξίμω φιλοσόφω· Ἀλέξανδρον μὲν* (= ep. 15 ed. Hertl.)
τῶ αὐτῶ· ὁ μὲν μῦθος (= ep. 16)
λιβανίω σοφιστῇ καὶ κοιαίστωρι· ὡς ὤνησε (= ep. 72)
Ὀδυσσεῖ μὲν (= ep. 34)
γεωργίω ὑπάτω· Ἤλυθες τηλέμαχε (= ep. 8)[1])

167[v] *ἰουλιανοῦ φάλαρις πρῶτος* (= Lucian. t. II 103 ed. Iac.) et *δεύτερος* (ib. 111)

172[v] *λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηδεία*

175 *συνεσίου κατάστασις*

176 *τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία*

179 *γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς*

187 *πλουτάρχου περὶ τῆς ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς*

193 *λόγος β'*

204 *λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*

211[v] *Τρίς με τυραννήσαντα κτλ.* (= Anth. Pal. XI 442).

Leo Allatius lectiones varias ex hoc codice ad oratio-

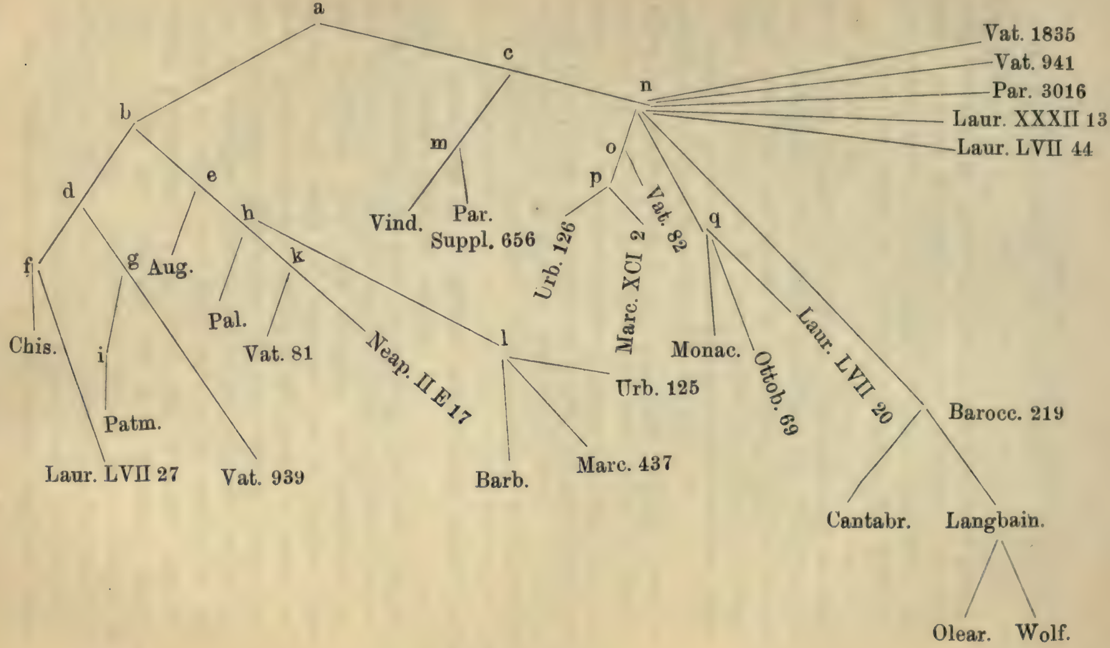
---

1) De hac classe codicum qui epistulas Iuliani continent cf. Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien p. 68 sq.

nem πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτ. καλ. in margine codicis Barberini (v. supra p. 33) adnotavit, quae non solum eum cum multis aliis ad exemplar deperditum *n* redire sed etiam singularibus vitiis inquinatum et interpolatum esse evincunt. Ego anno 1895 eum tractavi.

Iam si quaerimus quo necessitudinis vinculo hi 29 codices qui orationem πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας continent, cohaereant, lineas cardinales stemmatis easdem quas in *Βίῳ* (cf. p. 70) esse facile apparet. Itaque potissimum qui locus iis codicibus qui *Βίον* non continent, dandus sit eruamus necesse est.

Omnes igitur codices ad duo apographa (*b* et *c*) archetypi (*a*) redeunt. Utrumque apographum periit; item apographa duo e *b* facta (*d* et *e*); item apographa duo e *d* facta (*f* et *g*). Servati autem sunt codices Chisianus et Laur. LVII 27 deducti e *f*, Patmius et Vat. gr. 939 deducti e *g*. Ex *e* apographa facta sunt duo: Augustanus et codex deperditus *h*, fons trium codicum: Palatini et duorum deperditorum, e quorum uno (*k*) Vaticanus gr. 81 et Neapolitanus II E 17, ex altero (*l*) Barberinus, Marcianus gr. 437, Urbinas 125 fluxerunt. Etiam duo e *c* facta apographa perierunt, quorum ex uno (*m*) fluxerunt Vindobonensis et Parisinus Suppl. gr. 656, ex altero autem *n* plurimi codices. Quorum unus (*o*) periit, fons communis codicis deperditi (*p*), e quo fluxerunt Urbinas gr. 126 et Marcianus XCI 2, et Vaticani gr. 82; periit alter (*q*), fons codicis Monacensis 101, Ottoboniani 69 Laurentiani LVII 20. Reliqui codices Laur. LVII 44; XXXII 13; Parisinus 3016, Vaticani 941 et 1835, denique Baroccianus 219 via directa e *n* manasse videntur. E Barocciano excerpti sunt codices Cantabrigiensis (anno 1629) et Langbainianus, e quo duo apographa facta sunt, unum ab Oleario, alterum a Wolfio. Huius necessitudinis imaginem hoc tibi stemma ante oculos proponet.


a
b
c
d
e
f
g
h
i
k
l
m
n
o
p
q
Chis.
Laur. LVII 27
Patm.
Aug.
Vat. 939
Pal.
Vat. 81
Neap. II E 17
Barb.
Marc. 437
Urb. 125
Vind.
Par. Suppl. 656
Urb. 126
Marc. XCI 2
Vat. 82
Monac.
Ottob. 69
Laur. LVII 20
Barocc. 219
Cantabr.
Langbain.
Olear.
Wolf.
Vat. 1835
Vat. 941
Par. 3016
Laur. XXXII 13
Laur. LVII 44

Ad apographum autem *b* restituendum sufficiunt codex Chisianus, Augustanus, Palatinus, Barberinus, Marcianus 437; item ad *c* codices Vindobonensis, Urbinas gr. 126, Marcianus XCI 2, Monacensis gr. 101. Aetate sane reliquos qui e *n* fluxerunt codices superat Laurentianus LVII 44. Sed quoniam tam neglegenter et inscite descriptus est, ut in unaquaque fere voce sit peccatum, quamquam totum collatum habeo, tamen his sordibus apparatum criticum onerare nefas duxi. Neque Baroccianus ullis splendet luminibus, ut denuo conferendus fuerit; satis est lectiones eius ex editione principe Fabriciana (= Fabr) attulisse, etsi tenendum est hanc minime in omnibus codicis ipsius scripturam reddere. Neque, quantum e speciminibus iudicare licet, meliores sunt reliqui eiusdem familiae codices.

In universum prior familia codicum (*b*) alteram (*c*) fide superat.

Quamquam oratio non ‘corporis’ finibus circumscripta mansit, sed etiam in eclogas recepta est, tamen, si excipis locum p. 254, 6 sq. qui fortasse ab auctore florilegii paululum mutatus est, et mentionem genetivi *ἐπιπάππου* qui p. 241, 14 occurrit, in lexico Vindobonensi anno 1343 ab Andrea Lopadiota consarcinato p. 57, 3 factam, nullus locus in florilegiis vel apud grammaticos citatur.

Reiskius textum editionis principis cum versione latina Olearii a Fabricio (cf. p. 231) factae ex ingenio[1]), postea etiam codicibus Augustano et Monacensi adhibitis multis locis emendavit; quo magis dolendum est quod nihilominus textus editionis culpa uxoris[2]) hic illic editione principe deterior est.

Monnerius cuius de editione impressa sed nunquam foras missa supra (p. 15) rettuli, p. 194—235 nihil nisi textum praebet Reiskianum hic illic tentatum, sed nusquam emendatum. Nonnulla vitia Sintenis, Cobetus, Gasda[3]) sustulerunt.

1) Animadv. V 201 sq. 2) Cf. p. 76. 3) Cf. p. 78.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΑΡΥΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΛΕΣΑΝΤΑΣ. R 171

1. Ὡς δὲ βαρύς, ὡς δὲ ἐπαχθής, εἴρηταί τισι περὶ ἡμῶν. ὁ δ' ἀπαγγέλλων Ἀνδρόμαχος ἦν ὀμνύς, ἐπιστεύετο δ' ἂν καὶ οὐκ ὀμνύων καλός τε ὢν κἀγαθὸς καὶ ἡμῖν ἑταῖρος καὶ οὐχ ἡδέως τὰ τοιαῦτα ἀκούσας· οὕτω πλεῖστον ἀπεῖχε τοῦ | R 172 τὰ οὐκ εἰρημένα πλάσαι ἄν ποτε κατ' ἐμοῦ. προκαλοῦμαι τοίνυν αὐτοὺς εἰς ἔλεγχον καὶ ἀξιῶ δεῖξαι τοῖς εἰρημένοις ἀληθείας τι μετόν· ἀλλ' οὐχ ἕξουσι.

A = codex Augustanus (Monacensis gr. 483)
C = codex Chisianus
P = codex Palatinus 282
B = codex Barberinus
M = codex Marcianus 437
V = Vindobonensis
U = Urbinas 126
I = Marcianus (olim S. Ioannis et Pauli) XCI 2
Mo = Monacensis 101
Fabr = editio Fabriciana
Re = Reiskius

---

4 *καὶ δείκνυμι καὶ δεικνύω V*

---

4 $^{\text{ἀπ}}$*αγγέλλων A* 7 *ἀπεῖχεν*, sed *ν* erasum *A* | *τὰ*] *τ* cum rasura unius litterae *U* | *οὐκ* om *U* inser *I*² 10 *τί ABVI Mo* | *μετόν* corr in *μεστόν C*ˢ *με τὸν Mo* *μεστὸν* Fabr quod corr Toupius, Emend. in Suidam et Hesych. t. IV 177

2. *Καὶ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο θαυμάσαι τις ἂν δικαίως, πῶς εἰς τὸν παρελθόντα χρόνον οὕτως ὄντα μακρὸν οὐκ ἦλθε ταυτὶ τὰ ἐγκλήματα. ἕτερα μὲν γὰρ εἴρηται πολλὰ ψευδῆ μὲν καὶ αὐτὰ καὶ παρὰ ἀνθρώπων ἐχθρῶν, οἷς αἰσχύνεσθαί τε ὕστερον συνέβη καὶ μόνον οὐκ εἰς γόνυ κατενεχθεῖσιν ἱκετεύειν συγγνώμην ἔχειν αὐτοῖς μωράνασι, καὶ ἔσχον, τουτὶ δὲ νῦν εἰσῆλθεν ἀναμεῖναν ἕβδομον καὶ ἑξηκοστὸν ἔτος.* 3. *οὐ γὰρ δὴ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς λεγόμενον ἐλάνθανεν, ὥσπερ οὐδὲ τἆλλα. τῆς τε γὰρ τῶν λεγόντων ἀσελγείας ἦν μὴ κρύπτειν, εὖνοί τε ἡμῖν πολλοί, παρ' ὧν ἂν ἐπυνθανόμην.*
R 173 4. | *τί οὖν; χρὴ νομίζειν, ὅτι νεώτερος μὲν ὢν ἠπιστάμην σωφρονεῖν, προϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας διεφθάρην; ἀλλὰ τοὐναντίον εἰκὸς ἦν, λῆξαί με νῦν, εἰ καὶ πρότερον ἐπαχθὴς ἦν. δεινὸς γὰρ παιδεύειν καὶ ἐπανορθοῦν ὁ χρόνος.* 5. *ἀλλ', οἶμαι, τοιοῦτόν ἐστιν· ἅπαντα τἆλλα διεξεληλυθότες, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐρυθριάσαντες, ἐπειδὴ σιγᾶν οὐ δύνανται, φροντίσαντες οὐδέν, εἰ μηδὲν ἐροῦσι πιθανόν, ἐπὶ τοῦτο ἐξηνέχθησαν, ὅπως αὐτοῖς φεύγουσι τὰς ἐμὰς συνουσίας εἴη λόγος.*

6. *Βαρὺς ἐγώ; τί οὖν ἔστιν ἀκούειν τῶν ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων, ὁπότε παρίοιμι, λεγόντων; οὐχ ὁ μέ-*

---

1 *θαυμάσαι A* in marg *αὐτοὺς ἔροιτο CAV* et in marg *P*[3] et *Mo* Re | *τίς PMo* 4 *παρ' BMIMo* edd 6 *μονον ουκ* eraso acuto et spiritu leni *A* *μονονοὺκ CB* 7 *ω* in *μωράνασι* in ras *P*[2] 9 *ἐλάνθανεν ἄν* Monnier 10 *τᾶλλα C* et m. rec. in *τἄλλα* corr *A* 11 ante *πολλοὶ* duae litterae (sine dubio quae in Vat. 82, *οἱ*) erasae in *I* 12 *τί* — 13 *ἠπιστάμην Mo*[2] in marg | *τί οὖν χρὴ* libri Fabr corr Re 14 *με Mo* in marg et m. rec. corr e *μὲν A* et *P*[2] in ras *μὲν VMo* 17 *καὶ* ante *καθ*. *V* et Fabr *καθέκαστον V*

τριος; οὐχ ὁ κοινός; οὐχ ὁ καὶ τὰς τῶν πενεστάτων προσρήσεις ἀμειβόμενος τοῖς ἴσοις; ἔστιν οὖν ὅστις ἂν ἐκείνοις αὐτὸν ἴσον ἐν οἷς ἔξεστι ποιῶν τῶν ἐν τέλει καὶ δυνατῶν κρείττων ἂν ἀξιώσειεν εἶναι; οἳ φιλοῦσι μέν μου καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν καὶ χεῖρας, εἰ καὶ μὴ σφόδρα φιλοῦσιν αὐτόν, ἔχοντες δ' οὐδὲν ἔλαττον ἀπέρχονται. 7. ποῦ τοίνυν ὁ βαρύς; ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ἄρχοντας; ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες, οἷ τε εἰσιὼν καθιζάνω παρὸν ἔς τι κάλλιον, καὶ μεθ' ὧν ἀπαντῶ καὶ προπέμπω, καὶ τίνων ἀποσχιζόμενος, ὧν ἑλκόντων με παρ' | ἑαυτοὺς πολλάκις οὐδὲν μᾶλλον R 174
ὑπακούσας φαίνομαι. 8. καὶ τί ταῦτα λέγω, λέγειν ἔχων τὸ γραμματεῖον ἐκεῖνο, ὃ διεωσάμην, ὅπως μὴ σεμνότερος γεγενῆσθαι δόξαιμι; καίτοι γε ὑπῆρχε λαβόντι δεινὰ πάσχειν λέγειν οὐχὶ βαδιζόντων παρ' ἐμὲ τῶν τὰς ἀρχὰς ἐχόντων καὶ θορύβου γε ἐμπιπλάναι τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς, ὁπότε παρ' αὐτοὺς ἐρχοίμην. ἀλλ' οὐδέτερον ἐβουλήθην οὐδέ γε ἡγησάμην μέγα οὐδὲ ταῖς διὰ τὸν τρόπον μου τιμαῖς | ἠξίωσα R 175
προσθεῖναι τὰς ἀπ' ἐκείνων τῶν γραμμάτων. 9. ἠθέλησεν Ἀρχέλαος ὁ γέρων ἐλθεῖν ὡς ἐμέ, διεκώλυσα· Δομνίκος μετ' ἐκεῖνον, καὶ τοῦτο ἐκώλυσα προαισθό-

---

13 Cf. Eun. vit. p. 7, 23 sq. cum nota   21 I 161, 5 sq.

---

5 *μ* in *μου* in ras *I*² *ου* cum rasura unius litterae ante *ο* *U* *που* *BMMo* Fabr   7 signum interrogationis posui auctore Cobet Mnem. V 103 (= Coll. crit. 99)   8 *ἅπαντες* om *U*, inser *I*² | *οἷός* Fabr   9 *παρ' ὧν* *A* (posteriore manu aliquid de ω rasum est) *CPBMV* et in marg *Mo* *παρὼν* Fabr | *ἔς τι*] *ἐστι* *CAPBMV* *εἴς* *UIMo* Fabr   10 *ἀπαντῶ* (*ὑ* supra) *I* | *ὧν* om Fabr *ᾧι* *U* *ὡς* *I*   12 *πάντα* *CAPV* et in marg *Mo*   13 *διεωσάμην* e *διεσωσάμην* corr *CAP*²*I*² *διεσωσάμην* *Mo* in marg   22 *Δομνίνος* Fabr

μενος. ἦλθεν Ἀρχέλαος ὁ ἀδελφιδοῦς Ἀρχελάου λαθών γε καὶ ἐλύπησεν ἐλθὼν καὶ τοῦτ' ἤκουσεν αὐτὸ καὶ εἶξε. Σαπῶραι δὲ καὶ Ἰούλιοι καὶ Βίκτωρες ἀρρωστοῦντος οὐκ ἔχοντος φυγεῖν ἧκον, ἐγὼ δὲ εἰς γῆν ὑπ' αἰσχύνης ἔβλεπον, ἔργῳ δῆλον ποιῶν, ὅτι τῇ τιμῇ βαρυνοίμην.

10. *Ἀλλὰ βαρύς εἰμι τοῦ γένους μεμνημένος. ἐμοὶ δὲ ὑπῆρχε μὲν πλὴν ὀλίγων κομιδῇ λέγειν πρὸς ἅπαντας, ὡς ἕνεκα γένους οὐδ' ἀντιβλέπειν ἔχοιεν ἂν πρὸς ἐμέ, εἶπον δὲ οὐδεπώποτε οὐδὲ ἐπήρθην ταῖς εἰκόσιν αὐτῶν οὐδὲ ταῖς λειτουργίαις, ἀλλ' ἀρκεῖν ἡγησάμην τὸ ταῦτα ἡμῖν συνειδέναι τὴν πόλιν, τοῖς δ' ἄλλοις ὡς οὐδὲν φαυλοτέροις εἰς γένους λόγον ὁμιλῶν διατελῶ.* 11. *πάππου δὲ καὶ ἐπιπάππου μνησθῆναι μὲν ὁμολογῶ καὶ πολλάκις, μνησθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ὅτι τῷ μὲν καὶ μαντικὴ γένοιτο τέχνη πρὸς ἑτέροις ἀγαθοῖς, παρ' ἧς προμάθοι τὸ βιαίως αὐτῷ τοὺς* R 176 *υἱεῖς ἀποθανεῖσθαι | τοὺς καλούς, θατέρου δὲ τὴν περὶ τοὺς παῖδας ἐπιμέλειαν πολλάκις διηγούμην· δι' ἣν ἦλθε μὲν εἰς Ἀπάμειαν αὐτός, ἤγαγε δὲ πείσας πολλοῖς χρήμασι σοφιστοῦ σθένος, ἀπέφηνε δὲ θαυμαστοὺς*

9 cf. p. 80, 10 sq. 16 cf. p. 81, 4 sq.

2 *αὐτὸς Mo* (sed in marg *αὐτὸ*) edd | *καὶ* in marg *Mo* num *ἤκουσε καὶ αὐτὸς*? 3 *Σαππῶραι* Re *βίκτορες A* num *Βίκτορες*? | *ος* in *ἀρρωστοῦντος* P^5 in ras 4 *εῖ* in *φυγεῖν* in ras I^2 7 *μεμνημένος*; Re 8 *μὲν* om *U* inser I^2 | *κομιδῆι AC* 10 *οὐδὲ πώποτε* libri edd | *οὐδὲ*] *δὲ B* 11 *ι* alterum in *λειτουργίαις* ex *ει* corr I^2 14 *ἐπιπάππου γράφει Λιβάνιος* lex. Vindob. s. v. p. 57, 3 15 *καὶ* om Re 16 *τέχνη* om *U* 17 *η* in *ἧς* in ras P^2 18 *υἱεῖς*] *ὡς εἰς Mo* 21 *σοφιστῶν σμῆνος* MSchmidt Philol. X 409 at cf. 86, 12

οὓς ἐγέννησε, τοὺς τῆς ἐμῆς μητρὸς ἀδελφούς. καὶ ταῦτα διεξῄειν οὐ ψιλῆς χάριν εὐφημίας, ἀλλ' ὅπως πατήρ τις ἀκούσας ζηλώσειεν.

12. Ἐν τοίνυν τῇ νεότητι διεφύγομεν ἃ μὴ πάνυ ῥᾴδιον, καὶ τούτου μάρτυρες πρὸς τοῖς πάντα ἐπισταμένοις θεοῖς εἰσί μοι τῶν ἡλικιωτῶν οἱ ζῶντες ἔτι, νῦν μὲν σαπροί, τότε δὲ ἠνθοῦμεν. ἠνώχλησα οὖν ἐγὼ τῇ μνήμῃ τῆς σωφροσύνης; εἶπον ἄξιος εἶναι διὰ τοῦτο τιμῶν; ἢ οὓς ἐξῆν μάρτυρας καλεῖν, ἐκάλεσα; 13. εἰ δὲ μὴ τοῦτο, τῶν περὶ τοὺς λόγους ἐμνημόνευσα πόνων ἢ τῶν ἐνταῦθα ἢ τῶν ἑτέρωθι; ἢ ὡς ἀγόμενος Ἀθήνησιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τὸν θρόνον ἔφυγον; τούτων οὐκ οὔσης ἀνάγκης ἐμνημόνευσα, λαμπρύνων ἄλλως ἐμαυτόν; οὐκ ἔστι, παρακλήσεως δὲ εἵνεκα τοῖς νέοις πολλάκις· ᾧ τοὔνομα τοῦτο ὁ βαρὺς ἥκιστα ἂν προσήκοι.

14. Ἀλλὰ τοὺς παρ' ἑτέρων λόγους ὄντας ἢ σπουδαίους ἢ οὐ τοιούτους ἐκβάλλω ταῖς εἰς ἐμαυτὸν εὐφημίαις· ἐγὼ τὸν δεῖνα σοφιστὴν ἐνί-

---

12 or. I § 24 sq.

---

14 ἕνεκα καὶ εἵνεκα Πλάτων, Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι, Θουκυδίδης δὲ ἀεὶ ἕνεκα B^2 (= Thom. M. s. v. ἕνεκα p. 151, 4). 19 λέγων δηλονότι V

---

2 διεξήει *Mo* 4 διέφυγον μὲν Cobet Mnem. V 103 (Coll. crit. 99) 8 ἄξιοσ *I*, sed σ in ras ἄξιον *BMU* | διατοῦτο *BMI Mo* 9 καλεῖν μάρτυρας *V* 10 τῶν] rasura duarum litterarum *U* | ημο in ἐμνημόνευσα in ras I^2 12 Ἀθήνηθεν Re | τούτων *I* sed acutus et ω in ras m^2 14 ἕνεκα Fabr 15 πολλάκις τοῖς νέοις *V* | ᾧ] ὥστε? | ἥκιστ' *V* 17 ἑτέρους *U* | σπουδαίοις (ους supra) *Mo* 18 τοιούτους (οι supra) *Mo* 19 post εὐφημίαις signum interrogationis delevi cum Gasda

κησα καὶ τὸν δεῖνα ἐπεστόμισα καὶ τὸν δεῖνα κατέβαλον καὶ τὸν δεῖνα κατεπάλαισα καὶ τὸν δεῖνα φεύγειν ἠνάγκασα καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς πολλοὺς καὶ τοὺς Ἀθήνησι τοὺς τρεῖς εἰς φόβον κατέστησα, καλούμενος ὑπὸ τῆς ἐν ἑκατέρᾳ βουλῆς; 15. *οὐχ ἑτέρων ταῦτα ἀπαγγελλόντων μεμαθήκατε; εἰ δ' οὐκ ἀπήγγελλον, ἠγνοεῖτ' ἂν ἕνεκά γ' ἐμοῦ τὰς νίκας. ἐπεὶ καὶ περὶ τῶν εἰκόνων καὶ ὧν ὑπὲρ αὐτῶν ἔγνωσαν οὐ μικραί τινες οὐδὲ ὀλίγαι πόλεις, οὔπω*
R 177 *μὲν* | *ἀκηκόατε, πεύσεσθε δ' ἴσως, οὐ μὴν ἐμοῦ γε λέγοντος.* 16. *καίτοι τοιούτου γε οἷόνπερ οἶδε φασὶν ἀνθρώπου τί ποτ' ἦν; πάντα τόπον καὶ καιρὸν ἐμπιπλάναι τῶν τοιούτων ῥημάτων καὶ ἡμέρας γε ἑκάστης, τοτὲ πρὸ μεσημβρίας, τοτὲ μετ' ἐκείνην.*

17. *Καὶ μὴν καὶ ὅστις γε εὖ ποιήσας πολλάκις μνημονεύει τῆς χάριτος, βαρύς, εἴπερ ἐγγὺς μὲν τοῦτο τοῦ ὀνειδίζειν, λυπηρὸν δὲ ἐκεῖνο. σκοπῶμεν τοίνυν, εἰ μὴ εὖ πεποίηκα τὴν ἐμαυτοῦ, δεσμὸν μὲν ἰσχυρὸν ἀπορρήξας, ᾧ με κατέδησε βασιλέως ψῆφος οὗ πάντες*

---

4 cf. or. I § 25   19 cf. p. 120, 5; 132, 5 sq.

---

11 *οὐ καλῶς ἔχει V*

---

1 *ἀπεστόμισα Mo* | *κατέβαλλον UI*   3 *τῇ Διονύσου?* i. e. Nicaea cf. p. 107, 8   5 *κατέστησαν* eraso *ν Mo*   6 *ταῦτ' V* | *ἐπαγγελλόντων* (ελλον supra) *Mo*   7 *ἀπήγγειλον Mo* | *γέ· μου A* et in *γε ἐμοῦ* corr P^2 10 *δὲ* Re   11 *τοιούτου* scripsi *τοῦτο* libri Fabr *τοῦ* Re | *οἶδε V*   12 loco vocis *ἀνθρώπου* rasura quattuor litterarum in *U* | *ἐμπιπλάναι* in marg, *ἐμπιμπλάναι* in textu *Mo*   13 *τοιου* in *τοιούτων* in ras P^3 | *γε* om *U* inser I^2 14 *τοτὲ* scripsi bis cum *I* *το τὲ U* *τό τε* reliqui libri edd | *ρο* in *πρὸ* in ras P^3 15 *μὴν καὶ* om *U* *καὶ* in ras I^2 16 *βαρύς* Fabr Re *βαρὺ* libri   19 *οὗ*] *οὐ Mo* *ὃν I* Fabr

ἴστε, δραμὼν δὲ ὡς ὑμᾶς οὐκ ἀκίνδυνον δρόμον [δρόμον], ἐναντίον τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίᾳ, ἐπίδοσιν δὲ λαμπρὰν τοῖς λόγοις ἐνεργασάμενος. ταύτην οὖν προφέρων τῇ πόλει τὴν εὐεργεσίαν οὐδοτιοῦν | ἀνῆκα; R 178
καὶ τίς οὕτως ἀναιδής, ὅστις εἰπεῖν τολμήσειεν ἄν;

18. Ἀλλ' ἡ βάδισις φορτική. ποία, πλὴν εἰ τὴν παρὰ τοῦ νοσήματος λέγοι τις; ἀλλὰ τὸ βλέμμα, ἀλλ' αἱ ὀφρύες, ἀλλ' ἡ φωνή. οὐ τὸν ἐπίχαρίν με καλεῖν εἰώθατε; ταῦτ' οὖν οἷόν τε τὰ ὀνόματα συνελθεῖν, ὥστε τὸν αὐτὸν τοῦτό τε καὶ βαρὺν ἐν δίκῃ καλεῖσθαι; 19. εἰσὶ τοίνυν τινές, οἳ τῷ τὸν γέλωτα καθάπαξ φυγεῖν ταύτην ἠνέγκαντο τὴν προσηγορίαν. πότ' οὖν ἢ διεκώλυσα γελῶντας ἢ νέφος ἐπήγαγον εὐφροσύνῃ; ποσάκις δὲ αὐτὸς ἡγεμὼν ἐγενόμην γέλωτος ἐν οἷς ἐξῆν; ἐπεὶ σπουδῆς γε καὶ προνοίας πραγμάτων ἐπιστρεφούσης πρὸς ἑαυτὴν πονηρὸν ἂν ἦν γελᾶν τε αὐτὸν καὶ γελᾶν ἑτέρους ποιεῖν. 20. τοσοῦτον δὲ ἀπέχω ταύτης τῆς αἰτίας, ὥστ' οὐδὲ πρὸς τοὺς φοιτῶντας τοιοῦτος γεγένημαι, ἀλλ' ἡδονήν τινα τὴν ἀπὸ τῆς ἡμερότητος καταμιγνύω τῷ πράγματι, δι' ἣν οὐδὲν δέομαι πληγῶν ἑκόντων ἅπαντα ποιούντων, ἑτέρους δὲ ἴσμεν μυρίας ῥάβδους ἀνηλωκότας, οἳ οὔτε τοσοῦτον ἐδυνήθησαν οὔτ' ἐκλήθησαν ὃ νῦν ἐγώ.

---

1 εἱς ἡμᾶς M | δρόμον alterum cancellavi 3 ἐνεργασάμενον Mo 4 οὐδ' ὃτι οὖν acuto supra ὁ et spiritu leni supra υ eraso A οὐδ' ὃτι οῦν C οὐδ' ὁτιοῦν PBMUI | signum interrogationis om Re 6 εἰ] ἢ Mo 7 ἀπὸ Re 8 ἡ οφρυς Mo (αἱ ... ύες supra) ἡ ὀφρὺς UI ὀφρὺς Fabr 10 τοῦτον Fabr 11 τῷ inser I^2 15 ἐπὶ Mo | γε in ras I^3 ante ε una littera erasa in U δὲ Mo | πραγμάτων προνοίας BM 18 ὥστε BM | τοὺς om UI 22 τοσοῦτο edd 23 οὔτε Mo

21. *Τί δ'; ἐν ταῖς ἀρρωστίαις ἔστιν εἰπεῖν, ὡς τοὺς μὲν ἄλλους δι' ἑκάστης ἡμέρας ἠξίουν παρ' ἐμὲ βαδίζειν, τοὺς δὲ καὶ νυκτός, ἐνίους δὲ μηδ' ἀπαλλάττεσθαι τῆς κλίνης, αὐτὸς δὲ ταύτην ἐλλείπων τὴν φορὰν εἰκός τι ποιεῖν ἐνόμιζον; τοῖς μὲν γὰρ πρέπειν τὴν λειτουργίαν, ἐμαυτῷ δὲ τὴν περὶ ταῦτα ἀτέλειαν.* 22. *καὶ μὴν πάλαι μὲν ἑωρώμην θέων ἐπὶ τὰς θύρας*
R 179 *τῶν ἀσθενούντων καὶ κλίμακας,* | *νῦν δὲ φερόμενος, τὰ μὲν ἵππῳ, τὰ δὲ χερσὶν οἰκετῶν. καίτοι τίς οὐκ ἂν ἱκανὴν ἔχειν ἀπολογίαν ἡγησάμενος τό τ' ἐν τοῖς ποσὶ κακὸν τό τε γῆρας ταύτης αὐτὸν ἀφῆκε τῆς ταλαιπωρίας; ἀλλ' οὔτε τοῖς οὐκ ἐπισκεψαμένοις με κάμνοντα τοῦτο πώποτε ἐμεμψάμην αὐτός τε καὶ παρὰ δύναμιν πολλάκις ἧκον ἐπισκεψόμενος.*

23. *Τί λοιπόν; ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν εἰμὶ βαρύς, τὸν μὲν ἀεὶ γιγνόμενον κρότον, κἂν ᾖ πολύς, ὡς ἐλάττω τοῦ δέοντος αἰτιώμενος, ταῖς δ' εἰωθυίαις φωναῖς προστιθέναι καινὰς ἀξιῶν, τὰς δὲ εὐφημίας, ὥσπερ λίθινος, δεχόμενος καὶ οὔτε ὀφθαλμοῖς οὔτε χειρὶ τοὺς ἐπαινέτας οὔτε μειδιάματι τιμῶν;* 24. *ἐγὼ δὲ αὐτοὺς οἶδα καὶ ῥήμασιν ἐπισχών, δεόμενος μὴ οὕτω λίαν κόπτειν αὐτοὺς μηδ' ἐν οἷς ἐμὲ κοσμοῦσι ταλαιπωρεῖν. ἃ δ' ἠγανάκτησα πολλάκις ὑπὲρ Πλάτωνος καὶ Δημο-*

---

22 Dem. prooem. 29 p. 1439, 18 et 37 p. 1446, 15

---

1 post *δ'* signum interrogationis inser Re 3 *μηδὲ BM* 4 *ἐλλείπων* in marg, *ἐκλιπὼν* in textu *Mo* prius *ε* in *ἐλλείπων* in ras P^2 | 5 *εἰκὸς τί Mo* 6 *ἐμαυτῷ· τῷ δὲ Mo* 7 *μὴ Mo* | acutus et *ην* in *ἑωρώμην* in ras P^3 | *τρέχων BM* 8 *φέρομαι?* 9 *καίτοι*] *καὶ BM* 10 *ἔχειν ἱκανὴν BM* 12 *οὐκ* inser Fabr *μὴ* inser I^2 13 *ὑπὲρ?* 15 *εἰμὶ*] *εἰ μὴ Mo* 16 *γινόμενον BMUV* | *ὡς* om *U* inser I^2 18 *δ'* Re 21 *οὔτε Mo* 22 *αὐτοὺς BMV* | *μηδὲ BM*

σθένους, ὁπότε ἀδικοῖντο ὑπὸ τοῦ θεάτρου, τὰ πολὺ διεστηκότα συναγόντων ταῖς βοαῖς, οἶμαι πάντας εἰδέναι, καὶ γὰρ δὴ καὶ προλόγῳ ταῦτα ἔπαυσα, μᾶλλον δὲ ἐβουλήθην μέν, ἔτι δὲ ταὐτὸν ἔστιν οὗ | τολ- R 180 *μᾶται.*

25. *Αὐτὸ τοίνυν τὸ πλῆθος τῶν ἐπιδείξεων, ἐπειδή τινας ᾐσθόμην δυσχεραίνοντας, ᾤμην δέ γε αὐτοῖς ὁ ἠλίθιος χαρίζεσθαι τῇ πυκνότητι, κατέλυσα καὶ ἃ πρότερον ἐν πλείοσι, ταῦτ' ἐν τοῖς φοιτῶσι δεικνύω. οὕτω πάνυ δέδοικα ⟨καὶ⟩ τὸ δοκεῖν εἶναι βαρύς.*

26. *Νὴ Δί', ἀλλὰ τούτων μὲν οὐδὲν οὐδεὶς αἰτιᾶται, ἐκεῖνο δὲ τὸ τὰ πάλαι μὲν ὄντα ποθεῖν τε καὶ ἐπαινεῖν, τῶν παρόντων δὲ κατηγορεῖν, καὶ τότε μὲν φάσκειν εὐδαίμονας εἶναι τὰς πόλεις, νυνὶ δὲ δυστυχεῖν, καὶ τοῦτον ἀεί τε καὶ πανταχοῦ καὶ καθ' ἡμέραν λέγεσθαί μοι τὸν λόγον.* 27. *εἰσὶ δὲ οἱ ταῦτα μεμφόμενοι καὶ οἱ τοῖς λόγοις ἀνιώμενοι τούτοις, οἷς τὰ παρόντα συνήνεγκεν· οἷς δ' ἐλυμήνατο, τῶν ἐπαινούντων. γεγόνασι δὲ οὗτοι μὲν ἐξ ἐνδόξων ἄδοξοι καὶ ἐξ εὐπόρων ἄποροι, ἐκεῖνοι δὲ τοὐναντίον ἐν δόξῃ καὶ πλούτῳ καὶ δυνάμει, ὧν τοσοῦτον ἀπεῖχον ταῖς ἐλπίσιν, ὅσονπερ τοῦ πτήσεσθαι.* 28. *οὐκοῦν τοῖς μὲν εὖ*

---

22 *ἤτοι πετάσειν V*

---

4 *δὲ* om *U* inser *I*[2] | *οὗ* supra *ὃ P*[3] *γρ οὗ* supra *ὃ M ὃ VUIMo* Monnier *γρ ὃ* in marg *A* 8 *τῇ πυκνότητι* om *U* inser *I*[2] 9 *ταῦτ'*] *ταῦτα νῦν I* (*νῦν* tamen inser m[2]) et Fabr 10 *καὶ* inserui e *V* 11 *οὐδεὶς οὐδὲν V* *οὐδὲν* om *Mo* inser *I*[2] *οὐδ'* cum rasura duarum litterarum *U* | *οὐδεὶς* om *U* 14 *νῦν Mo* 15 *τε* om *BMV* | *καὶ καθ' ἡμέραν* om *BM* *καὶ* om *UI* Fabr *καθ' ἡμέραν* e *καθήμεραν* corr *Mo*[2], post *λέγεσθαί μοι* Fabr *καθημέραν AV* 17 *οἱ* del? 18 *οἷς*] *εἰς Mo* | *ἐλυμήναντο Mo* 19 *δ'* Re 20 *ἐν δόξῃ*] *ἔνδοξοι U* 22 *ὅσονπερ*] *ὅσονπερ καὶ* Fabr *ὅσον πῶς Mo*

πράττουσι παρὰ τὴν ἀξίαν ἀηδής εἰμι καὶ βαρὺς ταῦτα R 181 *λέγων, | τοῖς δ' ἐξ εὐδαιμόνων κατενεχθεῖσι κεχαρισμένος, οἷα δὴ συναχθόμενός τε καὶ πεπληγμένος ταῖς ἐκείνων συμφοραῖς. διὰ τί οὖν, ὅταν με βαρὺν καλῶσιν, οὐ προσδιορίζουσι μικρόν τι προστιθέντες τὸ σφίσιν· οὐ γὰρ ἅπασί γε ἐγὼ βαρύς, ἀλλ' οἷς τὰ κακὰ τῶν πολλῶν ἀγαθά. πᾶσι μὲν οὖν ὢν βαρὺς ᾐσχυνόμην ἂν τοῖς λεγομένοις, εἰ δὲ τοῖς οὕτως εὐτυχηκόσι, σεμνύνομαι·* 29. *οὓς ἡδέως ἂν ἐροίμην, πότερά με ψεύδεσθαί φασι τοῖς ἐπαίνοις τουτοισὶ καὶ τοῖς ψόγοις ἢ οὔ. εἰ μὲν γὰρ ψεύδεσθαι, δειξάτωσαν, ὡς οὐκ ἀμείνω ταῖς πόλεσι τὰ πρόσθεν· εἰ δ' ἀληθεύειν, τί χαλεπαίνουσι; τί δ' οὐχὶ τὴν ἀλήθειαν βαρεῖαν καλοῦσιν, ἀλλὰ τὸν ἑπόμενον ἐκείνῃ βαρύν; οὐ γὰρ ὁ ἐμὸς λόγος τὰ πράγματα πεποίηκεν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι τοιοῦτοι γεγένηνται.* 30. *εἶπον, ὅτι πάλαι πολλαὶ θυσίαι καὶ μεστὰ τῶν θυόντων τὰ ἱερὰ καὶ θαλίαι καὶ αὐλοὶ καὶ ᾠδαὶ καὶ στέφανοι καὶ πλοῦτος ἐν ἑκάστῳ κοινή τις οὗτος τοῖς δεομένοις ἐπικουρία. τί οὖν ἐψευσάμην; καὶ νῦν τοὺς νεὼς ἴδοι τις ἂν τοιούτους; μᾶλλον δέ, ἴδοι τις ἂν πενίαν ἑτέρωθι τοσαύτην;* 31. *εἰσὶ μὲν οἳ ὡς ἥδιστ' ἂν θεοὺς ἀναθήμασι τιμήσαιεν, ἴσασι δ', ὡς εἰ κομίσαιεν ἐκεῖσε, ταῦτα ἑτέρων ἐστίν, ὅπου γε καὶ τὴν πολλὴν ἑκάστου τῶν θεῶν γῆν*

---

2 *δὲ BM* 4 *ὅτ' ἂν A* 7 *βαρὺς ὢν UI* Fabr 13 *χαλεπαίνουσι·* per ras e *χαλεπαίνουσιν BM* | *δὲ BM* 15 *ἀλλὰ BM* 17 *πολλαὶ ⟨αἱ⟩* Re Anim | *ἑστὰ* in *μεστὰ* in ras P^2 et I^2 *μετὰ U* et in marg *Mo* 20 signum interrogationis post *οὖν* posuit Gasda post *ἐψευσάμην* delens 21 *τίς A* *τὶς Mo* 22 inter *μὲν* et *οἳ* habent *οὖν BM* *γὰρ* inser I^2 | *ὡς* om *BMU* inser I^2 | *ἥδιστα MoU* et corr in *ἥδιστ'* I^2 | *ἀναθήματι B* 23 *τιμήσαιεν ἄν BM* | *δ'* inser I^2 24 *γε* om Fabr

ἕτεροι γεωργοῦσι καὶ τῆς προσόδου μέτεστι τοῖς βωμοῖς οὐδοτιοῦν. 32. εἶπον, ὅτι τοῖς περὶ τὴν γῆν πονοῦσιν ἦν καὶ κιβώτια πάλαι καὶ ἐσθὴς καὶ στατῆρες καὶ μετὰ προικὸς οἱ γάμοι. νῦν δὲ διὰ πολλῶν μὲν ἐρήμων ἥξεις ἀγρῶν, οὓς τὸ πιέζεσθαι | ταῖς εἰσπράξεσιν ἐκένωσε R 182 προστεθέντος ἑτέρου κακοῦ μείζονος, τῶν τὰ ἄντρα σφῶν αὐτῶν ἐμπεπληκότων, τῶν μέχρι τῶν ἱματίων σωφρόνων. ὅσοι δὲ καὶ μένουσιν ἐν ἀγροῖς, οὐδὲν δέονται κλείειν θύρας· οὐδεὶς γὰρ φόβος ἀπὸ λῃστῶν τῷ γε οὐδὲν ἔχοντι.

33. Ἀλλὰ τὰς βουλὰς ἐρεῖς. ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο διέκειτο κακῶς, τοῦτό γ' ἂν ἔπειθε μόνον λέγειν οἷάπερ λέγω. ἀντὶ μὲν ἑξακοσίων τῶν τότε οὐδὲ ἑξήκοντα νῦν. ἑξήκοντα εἶπον; οὐδὲ μὲν οὖν ἓξ παρ' ἐνίοις. 34. ἀλλ' εἰσὶ τῶν πόλεων, ἐν αἷς ὁ αὐτὸς εἰσπράττει, λούει καὶ πάλιν λούει. τί τοῦτό ἐστι τὸ αἴνιγμα; λούει τε τῇ χορηγίᾳ τῶν ξύλων καὶ τὸν ἀμφορίσκον λαβὼν βαλανεὺς ὁ λειτουργῶν γίγνεται. εἶθ' ὁ μὲν θερμόν, ὁ δὲ ψυχρὸν ὕδωρ ἐξήτησε, τῷ δέ, οὐκ ἔνι γὰρ μερισθῆναι, τὴν θατέρου φέρειν ὀργὴν ἀνάγκη.

---

16 cf. or. L t. II 586, 12 sq.

---

6 σ$^{\mu}$η (om *V*) περὶ μοναχῶν τοῦτο λέγει (om *A*) *AMV Mo* qui addit: καθὼς καὶ ἡ (ἐν Re) τῷ ὑπὲρ ἱερῶν καταφέρεται μοναχῶν.

---

2 οὐδ' ὁτιοῦν *CAPBMUI* 3 καὶ om *I* (sed in rasura 2 litterarum) et Fabr inser P^3 | μετὰ τῆς προικὸς *B* 4 μὲν om Re 5 ταῖς Fabr τε libri, sed in γε corr I^2 6 προτεθέντος *Mo* 7 μπε in ἐμπεπληκότων C^v in ras 9 γρ ἐν ἄλλῳ: κλεισὶ *A* in marg 11 ἐξαιρεῖς Gasda 12 διέκειντο *B* | ἂν om Re | μόνον ἔπειθε *BM* 14 νῦν — 15 τῶν *I* in marg, postea inser *U* 17 λούειν *B* 18 ὁ βαλανεὺς λειτουργῶν Fabr | γίνεται *BMV* 19 ὕδωρ om *BM* | ἐξήτησε Fabr. | τὸν *V* | δ' Re

R 183 35. *ἀλλ' οὐ παρ' | ἡμῖν ταῦτα. μηδέ γε, ὦ Ζεῦ, γένοιτο, ἀλλ' οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, οὗ ταῦτα οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὅτι, οὗ ταῦτα ἔστιν, ἔνι. καὶ μὴν αἷς μὲν τῶν βουλῶν ἡ γῆ πονηρά, τῷ μεγέθει τῶν φορτίων ἀπολώλασιν οὐδενὸς τῆς τοιαύτης ἐρῶντος γῆς οὐδὲ ὠνουμένου, παρ' οἷς δὲ βελτίων, ἀντὶ τῶν κεκληρονομηκότων ἔχουσι τοὺς πρίασθαι δυναμένους δεσπότας. εἶθ' οἱ μὲν πολιτευόμενοι ταπεινοὶ καὶ ὀλίγοι καὶ οὐ πένητες μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ πτωχοί, οἱ δ' οὐκ οἶδ' ὁπόθεν εἰσπεσόντες, θέντες τιμήν, τὸ γὰρ ἀληθὲς εἰρήσεται, τρυφῶσιν ἐν τοῖς ἐκείνων, οἱ μὲν οἰκίας, οἱ δὲ ἀγρούς, οἱ δὲ ἀμφότερα κεκτημένοι.* 36. *καὶ τὸ μὲν τῆς βουλῆς ἀξίωμα οὐδαμοῦ, σοβοῦσι δὲ οἱ ξένοι καὶ γαμοῦσιν, ἡμεῖς δὲ ὁρῶμεν καὶ συνδειπνοῦμεν καὶ συνευχόμεθα γῆρας, βουλεύοντι δὲ οὐδεὶς ἂν δοίη κόρην· οὐχ οὕτω μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ. μηνὸς ἂν δέοι τῷ γε δι' ἀκριβείας εἰπεῖν βουλομένῳ τὰς τῶν ἐν ταῖς βουλαῖς συμφοράς.*

37. *Οἶδα καὶ ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν, ὥσπερ ὑπὲρ τῶν βουλευόντων, στενάξας οὐδὲ τούτων ἴσως ἀδίκως, πεινώντων καὶ ῥιγούντων καὶ οὐδ' ὀβολὸν ἐχόντων διὰ τὴν τῶν λοχαγῶν καὶ στρατηγῶν δικαιοσύνην, οἳ τοὺς μὲν ἀθλιωτάτους ποιοῦσιν, αὑτοὺς δὲ πλουσιωτάτους. πεινῶσι δὲ καὶ οἱ τῶν ἱππέων ἵπποι, ὁ δὲ*

---

13 Dem. c. Mid. § 158 p. 565, 29

---

1 *ἀλλὰ BM* 2 *δεῖ* om *BM* 6 *αἷς UIB* et in marg *M* Fabr 9 *δὲ UIMo* 10 *εἰσπαίσαντες* Cobet Mnem. V 103 (Coll. crit. 99) 11 et 12 *δ'* Re 13 *οὐδαμῇ U* 16 *ὅτω C* | *τῆς* Fabr | *δ' ἂν*? 17 *ἀκρίβειαν* Fabr 19 *ὡς UIMo* Fabr | *περὶ* Fabr 20 *βουλευτῶν I* | *τούτων*] *περὶ τούτων* Fabr *τοῦτο* Cobet Mnem. V 104 (Coll. crit. 100) 21 *ῥιγούντων* bis *A*, prius e *ῥιγώντων* corr *f*, alterum erasum *ῥιγώντων Mo* et e *ῥιγούντων* corr *I²* | *καὶ* om *U* inser *I²* 23 *αὐτοὺς Mo*

λιμὸς οὗτος χρυσὸς ἐκείνοις πρὸς τῷ | παρὰ τοῦ R 184 βασιλέως, ὃς διὰ τῶν χειρῶν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ἐκείνων ἔρχεται. 38. καὶ καλὸν μὲν ἐμέσαι καὶ μεθυσθῆναι καὶ συνάψαι τούτοις εὐθὺς ἐδωδὴν ἑτέραν καὶ πόσιν, αἰσχρὸν δὲ αἱ μελέται καὶ τὸ ἐν τῷ πεδίῳ πρέπουσι πόνοις αὑτὸν γυμνάσαι. τοιγαροῦν ἐν ταῖς μάχαις ἀρκεῖ βοῆσαι τοῖς πολεμίοις, καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο ἀπιόντες, ὁ δὲ μένων πεισόμενος ἔμεινε. καὶ περιδεεῖς μὲν αὐτοῖς αἱ ψυχαί, σκιῶν δὲ οὐ πολὺ διαφέροντα τὰ σώματα. 39. πικρὰ δὲ καὶ ἡ γῆ τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων ἀπορίᾳ· δεῖ γὰρ δὴ καὶ εἰς γύναιον ἀναλίσκειν καὶ παῖδας, ἔστι δὲ ἑκάτερον ἑκάστῳ καὶ οὔτε τοὺς γάμους κωλύουσιν οὔθ' ᾗ τις ἂν γένοιτο τροφὴ καὶ ταῖς τικτούσαις καὶ τοῖς τικτομένοις, σκοποῦσι. τεμνομένου τοίνυν εἰς τοσαύτας τομὰς τοῦ σίτου τῷ στρατιώτῃ πόθεν ἐκείνῳ κόρος; ἡ δὲ ἀπὸ τούτου βλάβη ζημία τῷ πολέμῳ καθίσταται. 40. ἀλλ' οὐκ ἐν ἐκείνοις τοῖς καιροῖς οὓς ἐπαινῶ, ταῦτα ἦν, ἀλλ' εὐδοξίας μὲν ἀντὶ χρημάτων ἤρων οἱ ἡγούμενοι, τὰ δὲ τῶν στρατιωτῶν οὐδεὶς ἦν ὁ ἀφαιρησόμενος. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ τεχνῖται πολέμων καὶ οὐκ

---

3 *μεθυσθῆναι καὶ ἐμέσαι?* 6 *αὑτὸν* ex *αὐτὸν* corr *P*² | *αι* in *ταῖς* et *μάχαις* in ras *I*² *τ μάχ ἀρκεῖ* cum rasura singularum litterarum *U* 7 *ἤρκει?* | *βοηθῆσαι Mo* sed *βοῆσαι* in marg | *ὤχοντο Mo*, sed *ω* m² corr ex *ε*, supra *ο* acutus itemque aliquid post *ο* erasum (*ἐχόντων?*) *ἔσχοντο* Fabr 8 *ὡς οὐδὲν χαλεπώτερον πεισόμενος* Gasda | *ἔμενε U* 9 *οὐ*] *οὐδὲ U* 10 *καὶ* om *V* 11 *γύναια* Re perperam hanc lectionem in *A* esse asserens 12 *δὲ*] *γὰρ UIMo* edd 13 *οὔτε BM* *οὔτ' UMo* Fabr | *ᾗ* in ras *I*², *εἴ UMo* Fabr 14 *καὶ* om *V* | *ταῖς* inser *P*³ | *τεκούσαις* Re 15 *τιμὰς V* 17 *ἐν* om *UMo* 18 *οὓς* ex *οἷς* corr *I*² *οἷς U* 20 *ᾔει* Re Anim | *ὁ* om Fabr

ἐγάμουν, ἀλλ᾽ ὅπως μηδὲ δεήσονται γάμων, εὕρητο. οἱ δέ γε ἵπποι φέροντες τοὺς ἱππέας ἥδιστον μὲν ⟨τοῖς⟩ οἰκείοις R 185 *θέαμα, φοβερὸν δὲ τοῖς ἀντιπάλοις, καὶ | ἦν εἰρήνη παραινούντων ἑαυτοῖς τῶν βαρβάρων τὴν ἡσυχίαν ἄγειν.* 41. *εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν τὰ ἔθνη διοικούντων ἀρχόντων εἰπεῖν, ἦρχον μὲν οἱ βέλτιστοι κριθέντες, τούτων δὲ οἱ μὲν ἐμμείναντες τῷ τρόπῳ κατεγήρων ἐν τοῖς θρόνοις, οἱ δὲ ἐκπεσόντες ἑαυτῶν ἀπέθνησκον, καὶ οὐκ ἦν παραίτησις. τοῦτ᾽ οὖν ἐποίει τοὺς νόμους κρατεῖν.* 42. *ἀλλὰ νῦν τρέχει μὲν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὁ πρίασθαι δυνηθείς, μεταστρέφεται δὲ περισκοπῶν, μὴ οὐ πολλοὺς ἀπέχει σταδίους ὁ διαδεξόμενος. ὁμολογεῖ δὲ εὐθύς, ὡς ἧκε ληψόμενος, καὶ τοῦτο τῆς ἀρχῆς τὸ προοίμιον, ἐν δὲ τοῖς ἁπάντων ὀφθαλμοῖς τὰ πρότερον ἐν σκότει γιγνόμενα τολμᾶται, κἂν ἐξέλθῃ τῆς ἀρχῆς, μικρόν τι τοῦ παντὸς ἐξεμέσας τὸ πλέον κατέπεψε. βαρὺς οὖν ὁ τὰ μὲν μισῶν, τὰ δὲ θαυμάζων;*

43. *Εἶεν· εἰ δὲ δὴ καὶ τἄλλα με πάντα φίλον ἐποίει τοῖς παροῦσιν, οὐκ ἄν με καὶ μόνα τὰ περὶ τοὺς λόγους εἰκότως ἐξεπολέμωσεν; οἳ πάλαι μὲν ἤστραπτον, νῦν δ᾽ εἰσὶ σκοτεινοί, καὶ πάλαι μὲν*

---

16 Ar. Ach. 6. Eq. 1148

---

1 *μη* cum rasura duarum litterarum *I* | *δεήσωνται CAPBM* Re 2 *τοῖς* inserui auctore Re Anim 6 *ἀρχόντων* delere vult Cobet l. l. 7 *δὲ* om Fabr 8 *αὑτῶν I αυτῶν U* 10 *τρέχει μὲν* scripsi e *VUI* in quo *τρέχει* inser m², *Mo* Fabr, ut etiam Sintenis proposuit *μὲν τρέχει CAPBM* Re 11 *περιστρέφεται* (*μετα* supra) *M* 12 *σκοπῶν BM* | *ἀπέχει* Fabr et Cobet l. l. *ἀπέχῃ* libri et Re 13 *δ᾽* Re | *ἥκει* Gasda, fortasse recte 14 *ἀρχῆς* om *Mo* 15 *πρότερον Mo*, sed *πρόσθεν* in marg | *γινόμενα VUIMo* 18 *ε* in *εἶεν* in ras *C*ᵛ 20 *τοὺς* om Fabr | *λαι* in *πάλαι* in ras *I*² *πά* cum rasura trium litterarum *U*

εἷλκον τὴν πανταχόθεν νεότητα, νῦν δ' οὐδὲν εἶναι κέκρινται. 44. *ἀλλ' οἱ μὲν ἐοικέναι δοκοῦσι πέτραις, εἰς ἃς ὁ σπείρων μαίνεται προσαπολλὺς τὴν σποράν. καρποὶ δ' ἑτέρωθεν ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν φωνῆς, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ τῶν νόμων. | οὓς ἔδει πρότερον φέρον-* R 186 *τας τοὺς ἐπισταμένους ἑστάναι πρὸς τὸν ῥήτορα βλέποντας, ἀναμένοντας τό· ὦ οὗτος ἀναγίνωσκε. ἤδη δὲ καὶ ὑπογραφεῖς ἐν ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς, ὁ δὲ τὸ λέγειν ἀντ' ἐκείνου μαθὼν ὑπ' ἐκείνων τε καταγελᾶται καὶ αὐτὸς ὀδύρεται.* 45. *πολλοὶ δὲ πολλοῖς οὐσίας ἐκ συνηγοριῶν σεσωκότες ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν δικαστηρίων ὁπλῖται γεγένηνται, οὐ τῆς ἐκ τῶν χειρῶν δόξης ἐπιθυμοῦντες, ἀλλ' εἰδότες, ὅτι δόρυ ἑλοῦσιν εὐθὺς ὑπάρξει γαμεῖν καὶ τὰ τῆς γυναικὸς ἐσθίειν, πολεμίου δὲ ἐπελθόντος ἐν ἀκμῇ μάχης ῥᾷστον ἀντὶ τῶν χειρῶν χρήσασθαι τοῖς ποσίν, ὡς οὐκ ἐσομένων εὐθυνῶν.* 46. *τῶν τοίνυν καλουμένων σημείων τρεψαμένων μὲν τὸν Ἑρμῆν, | τρεψαμένων δὲ τὰς Μούσας, τὴν δ' οὖσαν* R 187 *τοῖς περὶ ἐκείνας εὐδαιμονίαν εἰς αὐτὰ μεταθέντων, καὶ τῶν μὲν τεταπεινωμένων, τῶν δὲ τὰς γνάθους φυσώντων ἀγανακτεῖ τις, εἰ τῆς τέχνης ἀχρήστου μοι γεγενημένης ἀλγῶ;*

---

4 p. 178, 6 sq. et 193, 6 20 Dem. or. 19 § 314 p. 442, 16. Cf. IV 634, 24 R

---

1 *λκ* in *εἷλκον* in ras I^2, *εἷ* cum rasura trium litterarum *U* (videtur fuisse *εἷλον*, ut in Vat. 82) | *ἁπανταχόθεν V* | *δὲ* Re 5 *φέροντας* om *Mo* 8 *ὑπογραφὴν Mo* 9 *ἐκείνου Mo* | *τε* om *UI* 10 *πολλὰς B* †13 *εἰδότες ὅτι δόρυ I*, sed *ες ὅτι δο* in rasura 5 litterarum m^2 13 *ὅτι* om *U* | *ἑλοῦσιν* scripsi *λέγουσιν* libri Re *δορυλέγουσιν* Fabr *δεῦρο ἥκουσιν* Gasda 15 *δ'* Re 16 *οὐκ* om *B* 18 *δὲ BM* 19 *τοῖς*] *τ* cum rasura unius et lacuna trium litterarum *B* | *αὐτὰ BMMo* *αυτὰ U* 20 *φυσσώντων UMo* 21 *τῆς* om *UI* | *μοι* om *B*

47. Ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ταύτης, φησί, μόνον ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅλως ἐπιλαμβάνῃ μὲν τῶν νῦν, ὑμνεῖς δὲ τὰ πρότερα καὶ περιεργάζῃ. τίνα, ὦ βέλτιστοι, παραβαίνων νόμον, τίνας ὑπερπηδῶν ὅρους τῇ περὶ ταῦτα λύπῃ; πῶς ἀδίκημα γίγνεται τὸ τοῖς πράττουσι κακῶς συνάχθεσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ χρηστότητος εἶναι νομίζω τὸ μὴ μόνον ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἀνιᾶσθαι κακῶν, ἀλλὰ κἂν τοῖς ἑτέρῳ συμβαίνουσι ταὐτὸ ποιεῖν. 48. καὶ οἶδα πολλοὺς οὐ μόνον τοὺς καθ' αὑτούς, εἰ ἀτυχοῖεν, ἐλεοῦντας, ἀλλὰ κἂν ταῖς τῶν τραγῳδιῶν ἀναγνώσεσι δάκρυα κατὰ τῶν βιβλίων ἀφιέντας. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ τούτους κακίζετε; 49. ῥᾴδιόν γέ τοι πρὸς αὐτοὺς λέγειν· τί δὲ ὑμῖν μέλει τῶν Νιόβης τέκνων, ἢ εἴ τις Κάδμου θυγάτηρ τὸν αὑτῆς ἀπέκτεινε; Λάϊος δὲ ὑμῖν πατήρ; Οἰδίπους δὲ ἀδελφός; Ἑκάβη δὲ μήτηρ; Κρέων δὲ ὁ Κορίνθιος θεῖος; Γλαύκη δὲ ἀνεψιά; πρῴην Ἱππόλυτον τὸν Εὐριπίδου θρήνων οὐκ ἠξίωσα τοσούτων, ὅσωνπερ ἄν, εἰ παρῆν καὶ ἑώρων τὸ πάθος; τί

---

1 *φασι* Fabr 2 *ὅ ως* cum rasura unius litterae *U* 3 *ὑμεῖς Mo* | *περιεργάσῃ Mo* | *οὖν* Fabr 4 *βέλτιστε BM* | *νόμον A* (ω supra) *νόμων P* (ο supra) | *νόμους Mo* sed *ὅρους* in marg 5 *γίνεται BMV* 6 *κακῶς πράττουσι* Re *πράγμασι κακοῖς* Fabr | *ἐγὼ — 9 ποιεῖν*] fortasse ex hoc loco libavit auctor florilegii, quod suum in usum convertit Maximus confessor serm. VI 550 Comb. (e quo hauserunt Antonius meliss. I 24, Michael Apostol. prov. XV 81[d]. Arsen. viol. XLVII 14) *Λιβανίου· Συγχαίρειν χρὴ τοῖς φίλοις καλῶς πράττουσιν, ὡς καὶ συναλγεῖν λυπουμένοις* | *η* alterum in *χρηστότητος* in ras *I*² *χρηστότ τος* cum rasura unius litterae (α) *U* 8 *ἀυτοῖς Mo* sed *κἂν τοῖς* in marg 9 *τὰ* Fabr 10 *αὑτοὺς Mo* | *τύχοιεν BM* 11 *ἀφέντας B* 13 *μέλοι B* 15 *αυτῆς U* *αὐτῆς I* 16 *Ἐπικάστη*? 17 *πρῴην δὲ UI* 18 *ι* prius in *εὐριπίδου* in ras *I*² | *οὐκ* om *V* et delere vult Gasda 19 *ὅσων BM* | *εἰ παρῆν*] *εἴπερ ἦν U* (sed *ερ* erasum) *IMo* Fabr

οὖν οὐκ ἐγκαλοῦμαι ταῖς | πρὸ τῶν Τρωικῶν συμ- R 188 *φοραῖς πληττόμενος;* 50. *ὑμεῖς δέ, ὦ πρὸς Διός, νέων ἐκφερομένων καὶ πατέρων ἀκολουθούντων συνεκφέροντες οὐ θρηνεῖτε, καὶ ταῦτα οὐδεμιᾶς ἀναγκαζούσης συγγενείας; τοὺς ἐπιτιμῶντας οὖν εἰκότως ἂν ἔχοιτε. καὶ μὴν ἐν εὐεργέταις οἷς ταῦτα εἰσενηνόχατε γονεῦσιν ἠρίθμησθε.* 51. *εἰ δ' οὐδὲν δεινὸν τὸν οὐ προσήκοντα ἀποθανόντα δακρύειν, πῶς δεινὸν τοὺς ζῶντας ἐν ὀδύναις, ὃ πολὺ τοῦ θανάτου πικρότερον; εἰ δ' ἄξιον ἀθυμεῖν κακῶς φερομένης πόλεως, διὰ τί μὴ καὶ ἔθνους; εἰ δὲ ἑνός, διὰ τί μὴ καὶ πλειόνων;* 52. *ἀλλ' ἐμοὶ μὲν τοὺς συναχθομένους, εἰ καὶ πλεῖστον ἀπέχοιεν τῶν περὶ λόγους, φιλῶ, τοὺς δ' ἐν ἑτέροις ζῶντας εἰ μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοίην, οὐκ ἀδικήσω; οὐκ ἐσμὲν Κύπριοι οὐδέ, σὺν Ἀδραστείᾳ δὲ εἰρήσεται, τῷ σεισμῷ κατενεχθεῖσαν ἐπείδομεν τὴν πόλιν, ἀλλ' ὅμως οἰμωγαὶ | καὶ ὀδυρμοί, καὶ ὦ πόλεις, ποῦ ποτε ἄρ'* R 189 *ἐστέ; πολλῶν ἦν ἀκούειν λεγόντων, καὶ οὐδεὶς ἐπέπληξεν, εἰ τοσαύτῃ τῆς νήσου διειργόμενοι τῇ θαλάσσῃ μετέχειν τῆς συμφορᾶς ἐνομίζομεν.* 53. *τί οὖν αὐτοῖς*

---

8 Menand. monost. 296 M. Philem. com. fr. IV 63 (109) M. III 532 (202) K. 15 Zosim. IV 18 ?

---

3 *ἐκφερομένων*] *ἐπὶ ταφῇ· ὅθεν καὶ ἐκφορά V*

---

1 *συμφορῶν* Fabr 6 *μὲν Mo* 7 *δὲ BM* 9 *δὲ BM* 10 *φ*^{ερ}*υομένης Mo* | *τῆς πόλεως U* 11 *δ' BM* | *διατί B* 13 *δὲ BM* 14 *οὐκ* delere vult Re 15 *οὐδέ* om Fabr 16 *επ* in *ἐπείδομεν* in ras *I*^{2} *οὐκ ἐπ.* Fabr 17 *ποτ'* Re | *ἄρα BUIMo* Fabr 18 *ἦν ἂν UI* 19 *τοσαύτης* Fabr | *διειργομένης* Fabr | *τῇ* om *B* | *θαλάττῃ IMo* Fabr 20 *αὐτῶν B*

ἡ περιεργία βούλεται; οὐκ εἰμὶ μὲν τῶν δυνάμεων ἡγεμὼν οὐδὲ ἐκοινώνησα τῶν ἐν Θρᾴκῃ παρατάξεων οὔτε ὡς στρατηγὸς οὔτε ὡς στρατιώτης, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀπὸ δένδρου ποθὲν ὑψηλοῦ τὴν θέαν ἤνεγκα ἂν τῆς μεγάλης ἐκείνης μάχης, ἀλλ' ὅμως ἀκούσας τῆς συμβολῆς τὸ πέρας τό τε μέτωπον ἔπληξα καὶ τῶν τριχῶν ἔτιλα καὶ τὰς αἰτίας πρὸς ἐμαυτὸν ἐξήτασα τῶν κακῶν, ὧν τῆς ὑστεραίας καὶ πρὸς ἄλλους ἐμνήσθην. ἡμάρτανον οὖν τούτοις; καὶ τίς ὁ τοῦτο φήσων;

54. *Οὐ βουλεύω μέν, ἀλλ' ἀφεῖμαι ταῖς περὶ τοὺς λόγους φροντίσιν*, ἄχθεσθαι δὲ ἔξεστί μοι καὶ τῇ τῶν βουλευόντων πενίᾳ καὶ τῷ τῶν τοῖς ἄρχουσιν ὑπηρετούντων πλούτῳ, ὧν ἔνιοι πέρυσι κρέα πωλοῦντες, οἱ δὲ ἄρτους, οἱ δὲ λάχανα ταῖς ἐκείνων οὐσίαις μεγάλοι γεγένηνται περὶ τιμῆς οὐδὲν διενεχθέντες· τοσοῦτος |
R 190 αὐτοῖς ἐστιν ὁ χρυσός. 55. οἱ δὲ καὶ τῷ μεγέθει τῶν οἰκιῶν λυποῦσι τοὺς γείτονας οὐκ ἐῶντες τῆς ἡμέρας ἀπολαύειν καθαρῶς. εἶτ' ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ἀδικεῖν σοι δοκοῦσι τῇ μεταβολῇ καὶ ταῖς τῶν πραγμάτων διορυχαῖς, εἰ δέ τις ἐπὶ τούτοις οὐ δύναται σιωπᾶν, φορτικὸς οὗτός ἐστι καὶ βαρύς; 56. ἀλλὰ σὺ

5 Amm. XXXI 13

10 ἀφεῖμαι] τοῦ βουλεύειν ἔξωθεν νοουμένου *V* 20 διορυχαῖς] ἤτοι ζητήσεσι καὶ περινοίαις *V*

1 περιαργία *U* (ε m² supra α) *I* | δυναμένων *V* 3 οὐδὲ *UIMo* Fabr | ἂν om *UIMo* Fabr 4 ποθὲν om *UI* 5 συμβουλῆς *Mo* 6 τε om Re 7 ἔτιλα (λ above) *V* (λ suprascr. *r* | ἐξήτασα scripsi e *CAPBM* ἐξήτησα *Mo* ἐζήτησα *VUI* edd 8 ἄλ λους cum rasura 1 vel 2 litterarum post λ prius *A* 11 δ' Re 12 τῷ om *U* inser *I*² | ἄρχουσι *I* 13 πέρυσιν *CA* πέρσην *Mo* 16 ἔστιν ex ἐστι corr *I*² 18 καθαρῶς ἀπολαύειν *BM* | εἶτα *BM* 21 υ in σὺ ex οι corr *V*ʳ

μέν, εἴ σοί τις τῶν συγγενῶν ἴσος γένοιτο κατὰ πλοῦτον, ἀποπνίγῃ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἀνεκτὸν καὶ ἥδιστ' ἂν δίκην ἔλαχες τῇ Τύχῃ, ἐμὲ δὲ αὐτὴν ὡς δίκαια ποιοῦσαν ἐπαινεῖν ἠξίους, οὕτω πολλῇ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀδικίᾳ κεχρημένην καθ' ἑκάτερον, καθελοῦσαν μὲν οὓς εὖ ποιεῖν ἐχρῆν, δοῦσαν δὲ τὰ παρ' αὑτῆς τοῖς καθάρμασιν. 57. *ἢ καὶ τὸν τῶν ἡνιόχων πλοῦτον ἐπαινεῖν με προσήκει καὶ ὅς ἐστιν ἑτέροις τισὶν ἐπί τινι γέλωτι καὶ τὸ πρόχειρον εἶναι ζώνης τυχεῖν καὶ τὸ τοὺς νεανίσκους ἀναισχυντεῖν, καὶ τὸ τοὺς πατέρας ταῦτα δρῶντας ἀνέχεσθαι, καὶ τὸ τῆς μὲν ἡμέρας τὸ πλέον καθεύδειν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐν τῷ μέλλειν λοῦσθαι δαπανᾶν; ἐν ᾧ δὲ μέλλουσιν, ὅ τι καὶ ὅπου δρῶσιν, οὐ λέγω.*

58. *Τέτταρες ἦσαν ὑπογραφεῖς ἐκείνῳ, περὶ οὗ λέγων τι καλὸν οἶδα λυπῶν, καὶ τὰς ἀγγελίας οἱ φέροντες ἑπτακαίδεκα, καὶ ὁ τούτοις ἐφεστηκὼς ἆθλον εἶχε πολλῶν ἐτῶν τὴν περὶ τὸν χαλκὸν ἀρχήν, οἱ δ' ἄλλοι* | *τὰς πόλεις ἐποίουν λαμπράς. τὰ δὲ νῦν,* R 191
οἱ μέν εἰσιν εἴκοσι καὶ πεντακόσιοι, οἱ δὲ τῶν μυρίων πλείους, ᾧ δὲ μέλει τούτων, ὁπότ' αὐτῷ δόξειεν,

---

15 *ἐκείνῳ*] *σ^η περὶ ἰουλιανοῦ A* cf. t. I 567, 8 — 569, 4 R (O. Hirschfeld, Act. Acad. Berol. 1893, 435)

---

1 *τίς ABVMo* | ˝ in *ἴσος* in ras *P*³ | *γένοιτο* corr e *γένηται U*²*I*² *γένηται* (supra: *οιτο*) *Mo* | *κατὰ πλοῦτον* inser *I*² 2 post *ἀνεκτὸν* inserendum ducat quispiam *ἡγῇ*, sed cf. or. VI p. 242, 20 R *δεινόν τι τοῦτο* 3 *δ'* Re 4 *ἠξιοῦ* Fabr num *ἀξιοῖς*? 5 *κεχρημεμένην Mo* 6 *οὓς* inser *P*³ | *αὑτῆς* corr ex *αὐτῆς P*³*I*² *αὐτῆς AUMo* *αὐτοῖς* Fabr 11 *ταῦθ' V* | *ταῖς B* | *ἡμέραις B* 12 *τε* Fabr 15 *ἐκείνου BM* 16 *τί PBMVIMo* 18 *τῶν χαλκῶν BM* | *οἶδ' Mo* 20 *ἦσαν I* *η σ ν* (singulis litteris erasis) *U* 21 *αὐτοῦ Mo*

ὕπαρχος ἀνεφάνη. 59. τούτοις κεντοῦμαι τὴν ψυχήν, περὶ τούτων οὐ δύναμαι μὴ τὰ δίκαια λέγειν καὶ ἔχω γε τοὺς ἀποδεχομένους, ὥσπερ ὑμεῖς ἀλλήλους ἐν τοῖς καλοῖς συμποσίοις, ἐν οἷς πολλὴ μὲν ἡ χιών, πολλὴ δὲ ὕβρις, αἰσχραὶ δὲ ἅμιλλαι, πονηραὶ δὲ νῖκαι, ὑμνοῦνται δὲ ἀντὶ τῶν θεῶν οἱ τῶν κακῶν τῶν παρόντων αἴτιοι.

60. Τῷ πολλάκις γάρ, φησί, τοῦτο ποιεῖν βαρὺς εἶ. τὸ πολλάκις δὲ λέγειν ἃ καλῶς ἔχει λέγειν, τῷ λέγοντι μέμψιν [ἂν] ἐνεγκεῖν δίκαιον; καὶ πῶς; ἢ γὰρ οὐ λεκτέα, ἃ μὴ χρῆν, ἢ καὶ πολλάκις,
R 192 ἃ προσῆκεν. 61. | ὁρᾷς, ὡς τοῖς αὐτοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην ἀλλήλους προσαγορεύομεν καὶ οὐκ ἐσμὲν βαρεῖς οὐδὲ λυποῦμεν τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ᾽ ἡδίους ποιοῦμεν, ὁ δ᾽ οὐ προσειπὼν ἠτίμασεν. οἱ δὲ περὶ τὰς τραπέζας ὑμῖν ᾄδοντες νέοι καὶ ὑφ᾽ ὧν τοῖς ᾄσμασι πίνετε, οὐ τοῖς αὐτοῖς ὑμῖν παραπέμπουσι τὰς κύλικας καί εἰσιν ἡδίους αὐτοῦ τοῦ πόματος; πῶς οὖν ἐκεῖνο μὲν οὐ βαρύ, τοῦτο δέ; εἰ γὰρ ἐκεῖνο τοῖς πότοις πρέπει, καὶ τοῦτο ταῖς συμφοραῖς. 62. οἶδα δὲ ἔγωγε

---

4 Plut. de tuend. san. p. 124 F

---

6 τοὺς τὸν χριστιανισμὸν εἰσαγαγόντας ὑβρίζει C[s]

---

1 τούτους *Mo* 4 τοῖς — ἐν om *V* 5 δὲ ἡ? 6 τῶν (3) om *BM*

9 τὸ m[8] supra τῷ *P* τῶι (ὸ supra) *C* τῶι *A* 10 ἂν om *BMV* et cancellavi, ut fortasse ortum e syllaba ultima lectionis variae δικαίαν | ἐνέγκη *Mo* | δίκαιον in marg, in textu δικαίαν *Mo* ἐνέγκῃ δικαίαν Re 11 ἢ] καὶ Fabr Re, qui tamen coniecit (quod etiam Sintenis proposuit) ἢ γὰρ οὐδ᾽ ἅπαξ (sc. δεῖ λέγειν) λεκτέα scripsi δίκαια libri edd δίκαιον Gasda 12 καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν *BM* 15 ἠτίμασσεν Re | παρὰ Cobet Mnem. V 104 (Coll. crit. 100) 16 ὑμῶν *UI* Fabr 17 ἡμῖν *V* 20 δ᾽ *BM*

πολλοὺς ἐπὶ δεινοῖς τισιν ἐν θρήνοις ἀποθανόντας, ὧν οὐδεὶς κατηγόρησεν, ὅτι μὴ προεπαύσαντο, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἔδοξαν ἠσθῆσθαι τῶν κακῶν αὐτῷ τῷ συνεκβεβιωκέναι τῇ λύπῃ. 63. στῆσον τὴν λύμην τὴν περὶ ἕκαστον καὶ στήσεις μοι τοὺς περὶ αὐτῆς λόγους. εἰ δὲ ἐκείνη χωρεῖ, τί μοι τὴν γλῶτταν ἀποφράττεις; αὐτὰ γάρ με κινεῖ τὰ πράγματα πρὸς τὰ ῥήματα· σὺ δ' ὅμοιόν τι ποιεῖς, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς οὐκ ἔχων ἕλκος ἰάσασθαι τὸν ὀδυνώμενον ἐκέλευε μὴ στένειν. 64. ἀπόδος τὴν παλαιὰν ἰσχύν τε καὶ ὥραν ταῖς πόλεσι, καὶ τῆς παλινῳδίας ἀκούσῃ. κατάστησον εἰς τὴν ἔμπροσθεν τάξιν τοὺς λόγους, καὶ τότ' αὐτοὺς ἀπαίτει τοῦ καιροῦ τὴν εὐλογίαν. εἰ δὲ ἡ νόσος βαδίζει καὶ τὸ κακὸν ἀεὶ ⟨μεῖζον⟩ γίγνεται καὶ μικρὰ | τὰ πρὸ R 193 τοῦ πρὸς τὰ νῦν καὶ τιμιώτερα τὰ φαυλότερα καὶ ἀτιμότερα τὰ κρείττω, τί με τὴν φθορὰν ἀναγκάζεις ἐγκωμιάζειν;

65. Μάλιστα μὲν οὖν τὰ τῆς οἰκουμένης ἁπάσης ἐμαυτοῦ νενόμικα, βελτίω τε καὶ χείρω, καὶ γίγνομαι τοιοῦτος, οἷον ἄν με ποιῶσιν αἱ ἐκείνης τύχαι, μισεῖσθαι δὲ ὁ φιλῶν τὴν οἰκουμένην οὐκ ἄξιος. 66. εἰ δ' οὖν

---

21 ταῦτα οὐ καλῶς ἔχει V

---

1 τισιν e τι corr I^2 | θανόντας UI 3 ἠσθῆσθαι ex ἠσθῆσθαι corr I^2 ἡττῆσθαι Gasda, fortasse recte | συνεκ in συνεκβεβιωκέναι in ras P^3 συμβεβιωκέναι A γρ in marg, VUIMo Fabr 5 αὐτῆς P sed ῆ ex οὐ corr m^4 et M sed αὐτ in ras m^2 6 ἀποφράττεις scripsi ἀποστρέφεις libri edd 8 ἰατρῶν UI | ω in ἔχων in ras P^4 14 μεῖζον ego ante, Fabr post γίγνεται, Gasda κάκιον ante ἀεὶ inser 16 ἐπαινεῖν BM 19 γίνομαι BMVUI 20 ποιοῦσιν BM 21 ου in οἰκουμένην ex ο corr P^3 | οὐκ in rasura quattuor vel quinque litterarum P^3 οὐκ ἂν BMV et A γρ in marg | ἄξιος εἴη BM

καὶ κατακλείοι μέ τις εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης πρόνοιαν, ἀτυχεῖν μοι δοκεῖ ταῖς μετοικίαις αὕτη πολλῶν τινῶν, οἳ τὰς αὑτῶν καταλιπόντες πόλεις καὶ οἴκους, εἰ δὴ καὶ οἴκους, καὶ οὐδ' ἂν ὄναρ ἡδέως ἰδόν-
R 194 τες οὗπερ ἔφυσαν, | ξένοι πολιτῶν κρατεῖν οἴονται δεῖν, τρέμοντες, μὴ νόμον θῇ βασιλεὺς εἶναι τῶν παραδόξων πλούτων εὐθύνας. 67. οἷς οὐκ ἐξαρκεῖ τὰ ἡμέτερα ἔχειν, ἀλλὰ κἂν αἰτιάσηταί τις τὴν Τύχην, θυμοῦνται, καὶ βαρὺς ὁ μεμψάμενος· τὸ γὰρ εἰς τοῦθ' ὑμᾶς ἥκειν παρρησίας, ὄντας οἷοίπερ ἐστέ, πῶς οὐ πάνδεινον; 68. εἰ δὲ γεωργὸς ὢν ἀεὶ σπείρων οὐδὲν κομιζόμενος κατεβόων τῶν ἐτῶν τῶν τὸ μὲν λαβόντων, τὸ δὲ οὐ δεδωκότων, ὀχληρὸς ἂν ἦν τοῖς ταῦτα καθ' ἕκαστον ἔτος ἀκούουσι; καὶ πῶς ἐνῆν μὴ θρηνεῖν ἐν αὐχμοῖς καὶ ἐπομβρίαις καὶ νοσήμασιν ἄλλοις καὶ τῇ περὶ τὴν σπορὰν αὐτὴν ζημίᾳ; 69. ἀλλὰ μητρὸς μὲν τηκομένης μήκεσι νόσων ἔδει κλάειν, πατρίδος δέ, ἣ καὶ πρὸ τῆς μητρὸς ἂν εἴη, κακῶς διακειμένης ἑορτάζειν ἐχρῆν; ᾔδειν ἀρέσκοντα ποιῶν τοῖς λαχοῦσιν αὐτὴν δαίμοσι, τοῦτο δὲ ἠπιστάμην δίκαιον ὄν. δίκαια τοίνυν ποιῶν οὐκ ἠδίκουν.

---

1 *κατακλείει VI* Fabr | *μέ τις*] *μέμψις B* | *ὑπὲρ* om *UI* 2 *ἀτυχίαις* Fabr | *αὐτὴ CAPBMV* Re 3 *οἱ* edd | *αὐτῶν APBUMo* Fabr 4 *οἴκους, εἰ* corr ex *οἰκοῦσι C*ⁿ *οἰκοῦσι A* et *Mo* in marg *γρ οἴκους A* in marg | *δὴ* corr in *δεῖ C*ⁿ et *I*² *δεῖ PV* | *ους* in *οἴκους* in ras *P*⁴ 6 *οὐ* ante *τρέμοντες* inser edd 11 *δὲ*] *δέ τις* Fabr | post *ὢν* rasura quattuor litterarum in *I* 12 *κατεβόα* Fabr | *νειῶν* M Schmidt Philol. X 590 13 *καθ' ἕκαστον ἔτος*] *κατ' ἔτος* Fabr 14 *ἔτος* om *UI* 16 *τὴν σπορὰν*] *τὸν σῖτον I* et *U* sed in hoc *ῖτ* eras | *αὐτὴ U* *αὐτῇ BIMo* *αὐτῇ M* 17 *κλαίειν* Fabr *κλάειν* Re 18 *πρὸς Mo* | *διακειμένην B* 20 *δαίμοσιν CABM* | *δ'* Re *τ'* coni Monnier

70. Ἓν μὲν τοῦτο τοσοῦτον ἔπειϑε λέγειν, ἕτερον δὲ οὐκ ἔλαττον· ἤλπιζον δράσειν τι τὸν λόγον καὶ ἰάσεσϑαι καὶ ἐπανορϑώσειν | ἑτέρων πρὸς ἑτέρους R 195 αὐτὸν φερόντων, ἕως εἰς ὦτα τοῖς βασιλεῦσιν ἀφίκοιτο. 71. δεδυστύχηται δέ μοι καὶ τοῦτο τὸ μάτην με ταῦτα ἐλπίσαι. περὶ παντὸς γὰρ μᾶλλον διαλέγονται τοῖς βασιλεῦσιν οἷς τούτου μέτεστιν ἢ τῶν τηλικούτων, καὶ τὰ συμφέροντα ὑπερβάντες ἀφ᾽ ὧν χαριοῦνται λέγουσι. 72. καὶ τί δεῖ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμᾶν; οὐδ᾽ αὐτὸν ἐκίνησα τὸν ὕπαρχον εἰς φροντίδα τῶν βουλῶν εἰπών, (ὃ τίνα οὐκ ἂν ἐπεσπάσατο;) ὅτι τὸ γένος τοῦτο ἐκλείψει παίδων βουλευταῖς οὐκ ἐσομένων, γάμων αὐτοῖς οὐ γιγνομένων, τοῦ βουλεύειν κακῶν εἶναι δοκοῦντος ἐσχάτου. 73. ὁ δ᾽ ἐλέγχειν μὲν οὐκ εἶχέ μοι τὸν λόγον, εἰπὼν δὲ κακῶς τρεῖς ἢ τέτταρας τῶν πολιτευομένων σὺν ὀργῇ μεγάλῃ πᾶν ὃ προσῆκεν ᾤετο πεπληρωκέναι καὶ τῷ τρυφᾶν πάλιν αὐτὸν ἔδωκε.

74. Τί οὖν λοιπόν; εὔχεσϑαι τοῖς ϑεοῖς χεῖρα ὀρέξαι καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς γεωργοῖς καὶ ταῖς βουλαῖς καὶ τῇ τῶν Ἑλλήνων φωνῇ καὶ τὰ μὲν οὐ δικαίως

---

20 cf. p. 178, 7 sq.

---

1 ὃν post τοσοῦτον inser Re Anim | ἔπαϑε U | ον in ἕτερον in ras P^4 2 τί APBI τὶ Mo 3 ἰάσεσϑαι I sed ἰ et σεσϑαι in ras m^2 et U sed ε in lacuna ἰάσασϑαι M 4 ἀφίκηται V 5 τῶι A τῷ (ὁ) Re 7 τούτου in τοῦτ᾽ οὐ corr I^2 τούτων? an | μέλει? 11 ἂν om Fabr 13 οὐ in ras I^2 ου U | γινομένων VUI | κακὸν U et in κακῶν corr I^2 | δοκοῦντες Mo 14 ἐσχάτου in marg, ἔσχατον in textu Mo ἐσχάτου ex ἔσχατον corr I^2 | μοι om UI Fabr 17 τρυφᾶν scripsi auctore Re γράφειν libri edd | αὑτὸν ex αὐτὸν corr I^2 18 εὔχεσϑε U et I sed in hoc ε ultimum in ras m^2 | ὀρέξειν BM

ηὐξημένα μικρὰ ποιῆσαι, τὰ δὲ ἀδίκως καταφρονούμενα τὰ αὑτῶν κομίσασθαι δοῦναί τε ἀφορμὰς ἐμοὶ χαρᾶς ἀντὶ τῆς νῦν ἀνίας.

---

3 ἀλλ' ἡ ἀνία οὐ νῦν μᾶλλον ἢ ἀπελθόντι τηρηθήσεται κἀπὶ μεγίστοις τηρηθήσεται θεὸν μὴ γνόντι (καὶ inser ?) τὴν ὡς ἀληθῶς πανήγυριν τῶν δηλαδὴ σεβόντων V

---

2 αὑτῶν BMI αυτῶν U | δὲ edd

III.

Oratio *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου* quae item de se ipso a Libanio sene post seditionem Antiochenam anni 387 (cf. p. 276, 11 sq.) scripta est, in universum quidem eadem fata habuit quae *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*, sed paulo minus lecta itaque paucioribus quam illa codicibus servata est. Sunt enim 21:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 77. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 5v, sed mancus est; folio enim uno inter 5 et 6 amisso perierunt verba inde a *διαλέξομαι* p. 269, 7 usque ad *φαίητ' ἂν* p. 274, 4. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 164. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 193. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 39. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 150. Vide supra p. 39 sq.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 50v. Vide supra p. 41 sq.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 148v iterumque fol. 195v, ubi tamen statim post novem lineas verbis *συνόντες δὲ* p. 269, 3 desinit. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 330v. Vide supra p. 48 sq.

10. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 153. Vide supra p. 53 sq. E parte mihi contulit Georgius Mayen.

11. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 269. Vide supra p. 59 sq.

12. Wolfenbuttelanus 511 Gudianus gr. 77 saec. XV fol. 299. Descriptus est e Laurentiano LVII 27. Vide supra p. 64 sq.

13. Escurialensis T II 9 saec. XVI. Descriptus est ex editione Ferrariensi. Vide supra p. 67.

14. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 207. Vide supra p. 209 sq.

15. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 146ᵛ. Vide supra p. 211 sq.

16. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 274ᵛ. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

17. Marcianus Appendicis XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 348ᵛ. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

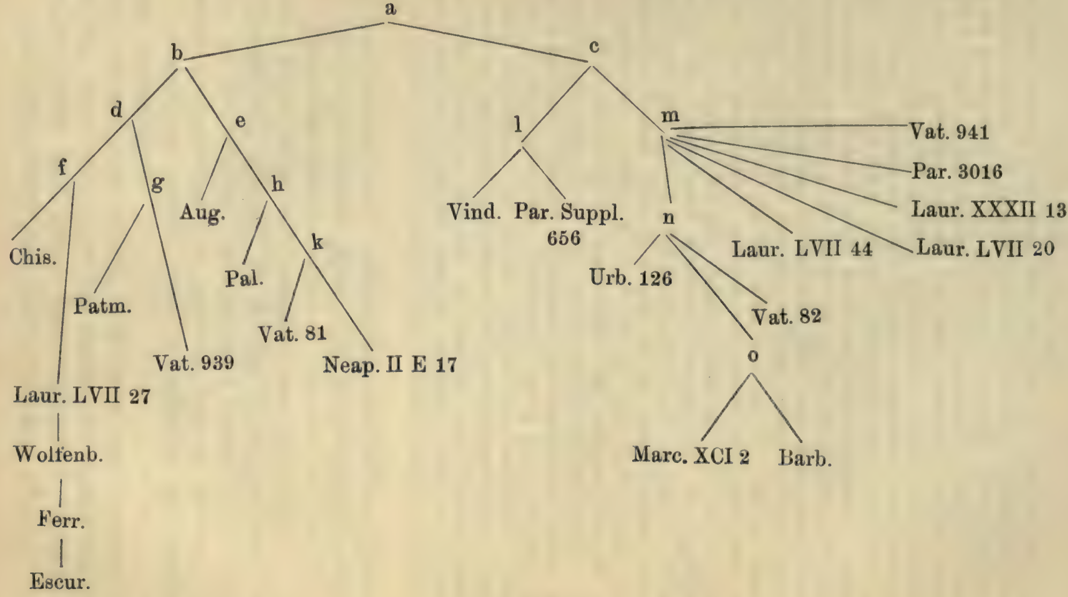
18. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 163. Oratio est inscripta: *πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας ὅτι μὴ μελετῴη*, sine dubio ad exemplum Aristideae *πρὸς τοὺς αἰτιωμένους ὅτι μὴ μελετῴη* (II 571 Df.). Vide supra p. 224 sq. Contuli.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 100. Vide supra p. 227 sq.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 154. Vide supra p. 228 sq.

21. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 106ᵛ. Vide supra p. 234.

Necessitudinis vinculum quo hi codices inter se coniuncti sunt hoc tibi ante oculos ponit stemma


a
b
c
d
e
l
m
f
g
h
k
n
o
Chis.
Laur. LVII 27
Wolfenb.
Ferr.
Escur.
Patm.
Vat. 939
Aug.
Pal.
Vat. 81
Neap. II E 17
Vind.
Par. Suppl. 656
Urb. 126
Vat. 82
Marc. XCI 2
Barb.
Laur. LVII 44
Vat. 941
Par. 3016
Laur. XXXII 13
Laur. LVII 20

Quod simillimum esse apparet ei quod supra in oratione II *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* stabilivimus excepto quod Barberinus ex eodem quo Marcianus XCI 2 (I) codice (o) fluxit, qui communem cum Urbinate gr. 126 fontem habuit.

Laurentianus autem LVII 44 etiam in hac oratione tantopere vitiis scatet, ut lectiones eius ab apparatu critico exulare iusserim. Interpolatoris manus vel in titulo manifesta est. Ceterum ad ea quae de oratione *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* praefatus sum te delego.

Testimonia desunt.

Editio Ferrariensis (Ferr) (fol. 191ᵛ—194ᵛ) e codice Wolfenbuttelano fluxit. Morellus editione singulari[1]) postea

1) Editio hodie rarissima cuius unum exemplar in bibliotheca nationali Parisina reperire contigit, inscripta: *Libanii Sophistae Sermo ad Iuvenes, de oratione seu apologia silentii. |Federicus Morellus Professorum et interpretum Reg. Decanus Graeca recensuit et ex Mnssᵐ. Coddᵐ. fide emendavit, Latine vertit, ac notis illustravit. Lutetiae.| Apud Fed. Morellum Architypographum Regium. Non sine Reg. privilegio* primum dat versionem latinam (p. 3—15), deinde textum graecum (p. 1—13), duas epistulas *Λιβάνιος Ἀνδρονίκῳ· Ἀλλ' ἐγώ σοι* (= ep. 175) et *Ὀλυμπιανῷ· Ὥσπερ οἱ τοὺς* (= ep. 584) (p. 13—15) quae etiam in operum tomo II p. 575 et 576 huic orationi succedunt, denique: *Σχόλια στοχαστικὰ σφαλμάτων διόρθωσιν* (p. 16). Annus quo editio foras missa est, desideratur. In „*Catalogue de la Bibliothèque du Roi, Belles Lettres T. I p. 107 n. 1727*" anno 1613 assignatur. Cautius erit dicere non ante hunc annum eam prodiisse, quippe quae vers. lat. p. 7 lin. 3 (*consule Ecfrasin Libanianam Iunonis pronube nuper a nobis διγλώττως editam*) editionis *ἐκφράσεως Ἥρας* hoc anno foras missae mentionem faciat. Fons quem sequeretur potissimus fuit editio Ferrariensis; praeter hanc quem vel quos adhibuerit codices, certo dicere non queo, cogitare tamen licet de Vaticano gr. 939 (cf. p. 68), praesertim cum *Index orationum* tomo secundo operum praemissus *Codicem Romanum et Bavaricum* nominet, et codicis Vaticani copiam iam ante annum 1614 ipsi factam esse Morellus in praefatione *Βασιλικοῦ* testetur, Bavaricus autem id est Monacensis gr. 101 et 113 (cf. p. 220 sq.) hanc orationem non contineat. A Parisino autem gr. 3016 discedunt duae lectiones *ἀπὸ* et *ἡμῖν* cum compendio *γρ* in margine op. II 570 (= p. 272, 8 et 10) a Morello prolatae.

in operum tomum II 568—575[1]) recepta textum illius fere paucis, Reiskius[2]) ex Augustano codice et suo ipsius ingenio multis locis correctum praebet. De incuria uxoris confer quae supra p. 76 dixi. Etiam hic nonnulla vitia detexit et sanavit Sintenis, plura ope potissimum codicis Vindobonensis Gasda.[3])

---

1) Coniecturae a Morello in margine apposita voce ἴσως prolatae, quas item in editionem operum transire iussit, fere infelices sunt.

2) Nonnullos locos iam in Animadv. V 391 sq. tetigit.

3) Zu Libanius I p. 13.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

R 196 1. *Οὔθ' ὑμᾶς ἄν τις αἰτιάσαιτο τὸν εἰωθότα ἀπαιτοῦντας λόγον, ὦ δόξης ἐπιθυμοῦντες ὑμεῖς, ἐμοί τε τὴν σιωπὴν ἔχειν ἡγοῦμαι λόγον· ὃν ἀκούσαντες συγγνώσεσθε μὲν ἐμοί, κατὰ δὲ τῶν παρεσχηκότων τὴν ἀνάγκην οὐκ ἄδηλον ὅτι καλέσετε τῶν θεῶν οἷς ἐστὶ μάλιστα κεχαρισμένον καὶ ποιεῖσθαι λόγους καὶ λέγεσθαι.* 2. *θαυμάζω δέ, εἰ μὴ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλογίσασθε, τί τὸ κεκινηκὸς τουτονὶ τὸν νόμον, καὶ πάλιν, εἰ μὴ λογισάμενοι τοῦτ' αὐτὸ κατείδετε, καὶ πάλιν, εἰ μὴ κατιδόντες ἀντὶ τοῦ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν ἢ μάχεσθαί γε τοῖς τούτων αἰτίοις ἐτολμήσατε λόγου μνημονεῦσαι πρὸς ἐμέ.* 3. *εἰ δ' οὖν οὔτε ἐζητήσατε οὔτε εὑρήκατε, λανθάνει δὲ ὑμᾶς τὰ παρὰ τῶν εἰς ἡμᾶς ἀδίκων, οὐδ' ὑμῖν ἔνι διαφυγεῖν τὸ μὴ ταῦτα ἀδικεῖν,*

C = Codex Chisianus
A = Codex Augustanus Monacensis gr. 483
P = Codex Palatinus 282
V = Codex Vindobonensis
U = Codex Urbinas gr. 126
I = Codex Marcianus XCI 2
B = Codex Barberinus
Ferr = editio Ferrariensis
Mor = editio Morelliana
Re = Reiskius

---

10 *αὐτοὶ* Sintenis 11 *μὴ* cancellavit Re Anim 14 *ἡμᾶς* scripsi e *VIB* cum Gasda et Sint *ὑμᾶς* *CAU* et *P* sed in hoc *ὑ* m[4] in ras et edd

εἰ δέον ἐγρηγορέναι | καθεύδετε καὶ δέον εἰδέναι R 197 *τῶν περὶ ἡμᾶς ἕκαστον ἠγνοήκατε, καὶ ταῦτα ἐν ταὐτῷ μὲν χωρίῳ διατρίβοντες, συνόντες δὲ καὶ λαλοῦντες καθ' ἡμέραν ἀλλήλοις καὶ οὐ μᾶλλόν γε ἕκαστος αὑτὸν ἢ τὸν πέλας εἰκότως ἂν ἐπιστάμενοι. οὐ γὰρ ἀπραγμοσύνης τοῦτ' ἂν εἴη μᾶλλον ἢ περὶ ἡμᾶς ἀμελείας.*

4. *Διαλέξομαι τοίνυν ὑμῖν ὡς οὐδὲν τούτων ᾐσθημένοις, ὃ τίς ἂν πιστεύσειεν;*

Εἰ μὲν οὖν ἀργίᾳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ σιωπῶν ἠλεγχόμην, ᾐσχυνόμην ἂν κακοῦ τινος ἀνδραπόδου νόσημα τοῦτο ἡγούμενος, ᾧ τὸ κεῖσθαι καὶ ἢ μηδὲν ἢ μικρὰ κινεῖσθαι ἑορτῶν ἡ μεγίστη. 5. *νῦν δὲ τίς οὐκ οἶδεν, ὡς ἐν αἰτίαις μέν εἰμι παρὰ τοῖς φίλοις ἐπὶ τοῖς ἐν γήρᾳ πόνοις, τὸ ἀεί τι πλάττειν καὶ συντιθέναι λόγον μέλιτος ἥδιον ἄγων, καὶ τῆς περὶ τὰ ἄρθρα νόσου τοῦτ' ἔστι τὸ δεινότατον, ὅτι κωλύει γράφειν. τίνος οὖν εἵνεκα πολλοῖς λόγοις ἔχων πληροῦν τὸν νόμον οὐκ ἐβουλήθην, ἀλλ' οἱ μὲν εἰσίν, ἐγὼ δὲ οὐ δεικνύω;*

6. *Ἴσως μέ τις οἴεται τὴν περὶ τὰς ἀμοιβὰς ἐρεῖν ἀδικίαν. ἱκανὸν μὲν καὶ τοῦτο πρὸς ὀργὴν ἄνθρωπον ἀγαγεῖν καὶ ποιῆσαι σιωπᾶν, νέος χρήματα | παρὰ* R 198 *τοῦ πατρὸς λαμβάνων, ὡς τῷ σοφιστῇ κομιῶν, ὧν τὰ*

---

2 $\overset{\text{ἡ}}{\text{ὑ}}$μᾶς *I* 3 *λαλοῦντες* et 4 *ἀλλήλοις* scripsi coll. 219, 2; 211, 3 R *καλοῦντες* et *ἀλλήλους* libri edd 4 *καθημέραν PVI* | *αὐτὸν P* sed ʽ m^2 in ras *αὑτὸν I* 5 *ἂν* om *B* et fortasse delendum 6 voce *ἀμελείας A* fol 5 desinit; quae sequuntur usque ad *φαίητ' ἄν* p. 274, 4 uno folio amisso perierunt 10 *νόσημα* om *I* 12 *οἶδεν* scripsi cum Sinteni *εἶδεν* libri edd 14 *τὸ*] *ποιεῖν IB* *τὸ δ' — ἄγω* coni Sintenis 17 *εἵνεκα* reposui e libris *ἕνεκα* edd 18 *ἠβουλήθην IB* 21 *παρὰ τοῦ πατρὸς λαμβάνων*] *παρά του προσλαμβάνων* Mor 22 *γρ κομιῶν P*^{3} supra *κομίσων* *κομίσαι IB* et Wesseling Diodor. Sic. t. II p. 581 | *ὧν* del Cobet Mnem. V 104 (Coll. 100) *τα I* et in *τὰ* corr *P*^{3}

μὲν εἰς πότους ἔτρεψε, τὰ δὲ εἰς κύβους, τὰ δὲ αἰδοίοις ἔδωκε θρασυτέροις ἔστιν οὗ τοῦ νόμου· ἔπειτα πρὸς αὐτὸν ὀνειδίσας τὴν ἀναίδειαν εἰσπηδᾷ, κέκραγεν, ἀπειλεῖ, τύπτει, πάντας ἡγεῖται καθάρματα, μισθὸν ἀξιοῖ νομίζεσθαι τὴν εἴσοδον αὑτοῦ. 7. *τῷ πένητι δὲ καὶ συγγνώμη καὶ μέμψις· τὸ μὲν γὰρ μὴ διδόναι τοῦ μὴ δύνασθαι, τὸ δὲ συντεταγμένους τοῖς ἑτέροις μετ' ἐκείνων ὑβρίζειν ποῦ φορητόν;* 8. *εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μᾶλλον ἐκείνων παροινοῦσιν, ὡς ἐν τούτῳ κρύψοντες τὸ μηδὲν τεθεικέναι, εἶτ' ἐκείνοις ὑποπεπτωκότες τὸν μὲν χρόνον εἰς τὴν καλὴν ταύτην κολακείαν ἀναλίσκουσιν, ἀπελθόντες δὲ οἱ μὲν αὐτῶν οὐδὲ ἴσασι τὸν σοφιστήν, οἱ δ' ὅ,τι καὶ δύναιντο, ποιοῦσι κακῶς.*

R 199 9. *Ἄλλος μὲν οὖν ἂν καὶ ταύτην ἐποιήσατο | τοῦ μὴ λέγειν αἰτίαν, οὐκ ὀκνῶν βοᾶν, ὡς ἀμύνοιτο τοὺς τοιούτους τῷ μὴ πάντα παρέχειν· ἐμοὶ δέ, πάλαι γὰρ ἐθάς εἰμι τοῦ μὴ λαμβάνειν, ἴσως μὲν ἀμφοτέρους ζημιῶν, τόν τε οὐ διδόντα τόν τε οὐ λαμβάνοντα, παλαιὸν δ' οὖν τοῦτό γε καὶ ταύτῃ συγκεχωρημένον. τὰ μὲν οὖν περὶ ἀργύριον οὐκ αἴτια τοῦ μὴ τὰς τῇδε συνουσίας κατακλυσθῆναι λόγῳ.*

---

1 Od. ο 373

---

1 *αἰδοίοις*] *τὴν παιδεραστίαν διὰ τούτου αἰνίττεται* $C^f P^3$
16 *οὐ καλῶς ἀποδέδοται* *V*

---

1 bis *τα* *I* et in *τὰ* corr P^3 3 *αὐτὸν* *PIB* | *ὀνειδίσας* Mor Re *ἀναιδέσας* libri (*ἀναιδεύσας* *V*, cui in marg adscriptum est: *κακὸν τοῦτο*) et Ferr | *ἀνανδρίαν* Re 5 *αὑτοῦ* scripsi *αὐτοῦ* libri edd 6 *καὶ* prius om Re | *μὴ* inser P^2 7 ad *δύνασθαι* Mor in marg *ἴσως συγγνωστόν* | *τοὺς ἑτέρους* *IB* 8 *πῶς* ? 9 *ἐκεῖνον* *I* | *κρύψαντες* *IB* 10 *τὸν*] *νῦν* *IB* 13 *ὅτι* *IB* 14 *ἄλλως* *I* 17 *μὴ* om *B* 20 *αἰτία* *PVUIB* *η* in *τῇδε* in ras P^2 *τῆτες* *IB* 21 *κατακλεισθῆναι* *UIB* et *P* sed in hoc *ει* in ras m^4

10. *Τί οὖν, εἰ μὴ ταῦτα; οὐχ ὁρῶ τοὺς νέους ἅπαντας ἐρῶντας τῶν ἐπιδείξεων οὐδὲ εἰδότας, ὅ τι ἐστὶ τὸ ἡμέτερον. καὶ τούτου λαμπρὰν ἐποιήσαντο τὴν ἀπόδειξιν ἦρί τε καὶ χειμῶνος κἀν τοῖς ἐν ἑκατέρῳ λόγοις.* 11. *σκοπεῖτε δέ· καλεῖν κελεύω τοὺς νέους ἐπ' ἀκρόασιν. δραμὼν ὁ παῖς τοῦτο ποιεῖ. οἱ δ' οὐ μιμοῦνται τὸν ἐκείνου δρόμον, ὃν ἔδει τῷ παρ' αὑτῶν καὶ νικᾶν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς μένουσιν, ἃς ἴσασιν ἅπαντες, οἱ δ' ἐν φλυαρίαις, οἱ δ' ἐν γέλωσι, τῆς δὲ ἐν τούτοις βραδυτῆτος παρὰ τῶν ὁρώντων κατηγορουμένης εἴ ποτε καὶ γνοῖεν εἰσελθεῖν, κατὰ τὰς νύμφας βαδίζουσιν ἤ, τό γε ἀληθέστερον, κατὰ τοὺς ἐπὶ τῶν κάλων ἰόντας, πρίν τε εἴσω θυρῶν εἶναι καὶ εἰσελθόντες, ὥστ' εἶναι τοῖς | καθημένοις ἀγανακτεῖν* R 200 *οὕτω βλακεύοντας ἀναμένουσι νέους.* 12. *καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ πρὸ τοῦ λόγου, λεγομένου δὲ ἤδη καὶ δεικνυμένου πολλὰ μὲν νεύματα πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἡνιόχων καὶ μίμων καὶ ἵππων καὶ ὀρχηστῶν, πολλὰ δὲ ὑπὲρ μάχης ἢ γενομένης ἢ μελλούσης.* 13. *ἔτι τοίνυν οἱ μὲν ἑστᾶσι, λιθίνοις ἐοικότες, καρπῷ καρπὸν ἐπιβάλλοντες, οἱ δ' ἑκατέρᾳ χειρὶ τὰς ῥῖνας ἐνοχλοῦσιν, οἱ δὲ κάθηνται τοσούτων ὄντων τῶν κινούντων, οἱ*

---

21 cf. Scriptt. physiogn. II 134, 15

---

1 *ἅπαν I* *πάντας U* 2 *οὐδ' PVIB* | *ὅτι PIB* 3 *ἀπόδειξιν* scripsi ex *UIB* reliqui *ἐπίδειξιν* 4 *ἦρος V* | *κἂν τοῖς V* 6 *οἵ P* (acutus tamen m³ in ras) et *V* 7 *αὑτῶν* scripsi *αὐτῶν* libri edd 9 bis *οἵ P* (acutus tamen in ras) et *V* | *γέλωσιν B* 10 *δ'* Re | *περὶ I* 11 *ποτ* in *ποτε* abreptum et m. rec. (*p*) suprapos *C* 12 *ἀληθέστερον εἰπεῖν V* 19 *γινομένης I* 20 *λιθινοι I* *λίθοις* Gasda *ἀνδριάσι λιθίνοις* coni Mor | *ἐοικότες B* *ἐοικότες I* | *καρπὸν καρπῷ IB* 21 *οἵ P* (acutus m³) et *VI* | *ἑκατέρα τῇ χειρὶ I* | *ἐνοχλοῦντες* Re

δὲ βίᾳ καθίζουσι τὸν κεκινημένον, οἱ δ' ἀριθμοῦσι τοὺς ἐπεισερχομένους, τοῖς δ' ἀρκεῖ πρὸς τὰ φύλλα βλέπειν, τοῖς δὲ λαλεῖν ὅ τι τύχοιεν, ἥδιον ἢ παρέχειν αὑτοὺς τῷ ῥήτορι. 14. τὰ δ' αὖ νεανικώτερα, τὸν γνήσιον τῷ νόθῳ βλάψαι κρότον καὶ βοὴν κωλύσαι προελθεῖν καὶ διὰ τοῦ θεάτρου πορευθῆναι παντὸς ἀφέλκοντα τῶν λόγων ὁπόσους οἷόν τε, νῦν μὲν ἀγγελίαις ἐψευσμέναις, νῦν δ' ἐπὶ λουτρὸν κλήσει τὸ πρὸ ἀρίστου, δαπανῶνται γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτά τινες. οὔτ' οὖν ὑμῖν, ὦ κακοὶ νέοι, κέρδος οὐδέν, ὥσπερ οὐδὲ τοῖς ἀποῦσιν, οὔτε τῷ λέγοντι τό γε ἐφ' ὑμᾶς ἧκον, ὅταν ὃς μόνος ἐστὶ μισθὸς ἐπιδείξεων, τοῦτον οὐκ ἔχῃ.

15. Καὶ οὐκ ἄν με φαίη τις συκοφαντεῖν καὶ νῦν αἰτίαν οὐκ οὖσαν ἐπιφέρειν· εὐθὺς γὰρ ἂν ἐν αὐτοῖς τοῖς πραττομένοις ὀργῇ χρήσασθαι καὶ λόγοις ὀργιζομένου κατὰ τῶν ἀδικούντων. ἴστε γὰρ δὴ πολλάκις τοῦτό μοι πεπραγμένον καὶ ὡς ἐκέλευσα βοήσας οὐκ
R 201 ὀλιγάκις | ἐπιθέντα τινὰ τῷ τοῦ ῥαθυμοῦντος αὐχένι τὴν δεξιὰν ἐκρίψαι· εἰ δὲ μὴ γεγένηται, τῶν δεηθέντων τοῦτο.

16. Τοῦ μὲν οὖν ἁμαρτάνειν ὑμᾶς εἰς ἐμὲ πίστις ἃ νῦν διῆλθον. τῶν δ' ἡνίκα ἤκουον οὐκ ἀξιούντων

15 οὐ καλῶς οὐδὲ τοῦτο ἔχει V

1 οἵ PVB 2 τοὺς om Mor 4 αὑτοὺς I 5 κωλῦσαι? cf. p. 90, 11 7 οἴονται IB 8 λουτρὸν — τὸ scripsi cum Re Anim qui postea coni λουτρὰ — τὰ λουτροῦ — τοῦ libri edd γρ ἀπὸ λουτροῦ Mor in marg 9 τὰ om V 10 γρ ἡμῖν Mor in marg 11 ἀποῦσι I 14 τίς B | καὶ νῦν] κενὴν IB 15 οὐκ οὖσαν om IB | γὰρ ἦν ἐν coni Mor 18 α in βοήσας in ras P^4 20 ἐκτρίψαι IB 22 οὖν inser P^3

προσέχειν ἦν δήπου τὸ μηδὲ ἐν τῇ ψυχῇ μηδὲν τῶν εἰρημένων ἀποφέρειν. 17. οὗ τοὐναντίον ἦν ἐπὶ τῶν πρὸ ὑμῶν ἐνταυθοῖ νεμομένων· ἄλλος ἄλλου του μεμνημένος ἀπῄει, εἶτα συνελθόντες συναρμόττειν καὶ ποιεῖν ἐπειρῶντο τὸν λόγον κἂν τοῖς διαφεύγουσι σφᾶς οὖσιν οὐ πολλοῖς ἠνιῶντο, ἦν τε αὐτοῖς ἓν ἔργον τὰ εἰρημένα μέχρι τριῶν ἢ καὶ τεττάρων ἡμερῶν οἴκοι τε πρὸς τοὺς πατέρας καὶ πολὺ πλέον ἐνθάδε. 18. ὑμεῖς δὲ | ἐπὶ τὰ ᾄσματα πάλιν, ὧν ἄριστα ἀπομνημο- R 202
νεύετε, λήθῃ τὸν Δημοσθένη παραδόντες ὁμοίως ἅ τε τελευταῖα γέγραπται καὶ ἃ πρῶτα. κἂν ἔρηταί τις ὑμᾶς, εἰ εἴποιμι καὶ ὅ τι, τὸ μὲν ὡς εἶπον, ἀκούσεται, ὅ τι δὲ τοῦτό ἐστιν, οὐκ ἔτι.

19. Νὴ Δία, χείρων γὰρ ἐγὼ νῦν, καὶ τὰ νῦν οὐκ ἴσα τοῖς πρότερον. ἀλλ' οὐ ταὐτά φασιν οἱ οὔπω τε γέροντες οὗτοι καὶ γέροντες, οἱ μὲν ἔτ' ὄντες ἐν τῷ συνδικεῖν, οἱ δὲ δι' ἐκείνων τῶν ἄθλων ἐπὶ τοὺς τῶν ἀρχῶν ἥκοντες, οὓς οὐδὲ μικρὸν ἐᾷ καθῆσθαι τῶν λεγομένων ἕκαστον. ὧν ἔστιν ἀκούειν βοώντων ὑπ' ἐμαυτοῦ με νενικῆσθαι· καλῶν γὰρ ὄντων τῶν προτέρων εἶναί τι πλέον ἐν τοῖς νῦν καὶ τὸ γῆρας οὐ διακωλύειν. 20. οὐ τοίνυν ὑμῖν ἔστιν ἐπὶ

---

3 ἐνταυθὶ *I* edd | ἄλλού *IB* 4 ἀπελθόντες Re | καὶ ἕνα ποιεῖν Re Anim 6 οὖσι πολλοῖς *B* 7 ἠρημένα Ferr Re | ἀπαγγέλλειν post εἰρημένα inser Kayser Philostr. II p. VI ed. Teub., ἀναφέρειν post πατέρας coni Mor | ν in τριῶν in ras *P*⁴ | καὶ om *B* 9 πάλιν ⟨ἴτε⟩? 10 Δημοσθένην *IB* 12 εἰ] καὶ *I* | ὅτι *IB* 13 ὅτι *IB* | οὐκέτι *P* οὐκ ἔστι *IB* 14 νῦν ἐγὼ *I* 15 πρό in πρότερον abreptum et m. rec. (*p*) suprapos. *C* προτέροις Re 16 οὔπω τε scripsi auctore Re οὔπω τότε *CPVU* edd οὔποτε *IB* 17 ὄν in ὄντες in ras *P*⁴ | ν τ in ἐν τῷ in ras *P*⁴ 18 num τοὺς ⟨θρόνους⟩? 20 λεγόντων *I* | με in marg *B*² om edd | κεκινῆσθαι Re Anim 21 num πρότερον, ut l. 15?

τι τοιοῦτον καταφυγεῖν· ὁ γὰρ παρ' ἐκείνων ἔπαινος μαρτυρίαν ἔχων τοῦ κρείττονος ὑμᾶς ἀποκλείει τῶν κατὰ τῶν λόγων μέμψεων. οὐ γὰρ δὴ δεξιώτεροι φαίητ' ἂν ἐκείνων εἶναι κρῖναι λόγον· οὓς περιφανῶς καὶ αὐτοὺς ὑβρίζετε διὰ τῆς ὑμετέρας ἐν τῇ κινήσει τῇ 'κείνων ἡσυχίας. καίτοι χρῆν, εἰ καὶ τυφλοί τινες ἦτε περὶ τοὺς λόγους, ἀντὶ χειραγωγῶν ἐκείνοις χρωμένους κοινωνεῖν τῆς βακχείας. 21. ἀλλ' οὐκ ἐσχήκατε ψυχὰς νέων ὅ τι ποτέ ἐστιν ὁ σοφιστὴς εἰδότων, |
R. 203 οἷς ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐκείνων πράγμασι καὶ τὸ μὴ σωφρονεῖν καλόν. ὁ γοῦν εἰπὼν αὐτοὺς ἐνταῦθα μαίνεσθαι φίλος, οὐκ ἐχθρός, καὶ κεκόσμηκεν, οὐ διαβέβληκεν. 22. οἵους ἐγώ τε καὶ πολλοὶ πολλαχοῦ γῆς ἑωράκαμεν τοὺς μὲν τῶν ἴσων ἀξιοῦντας τούτους τε καὶ τοὺς γονεῖς, τοὺς δὲ καὶ μειζόνων τούτους γε, καὶ ταῦτα ⟨οὐκ⟩ ἀγνοοῦντας τοὺς πατέρας τῷ τε πραττομένῳ χαίροντας καὶ ταῦτα ἐν τοῖς σώμασι τῶν υἱέων ὁρῶντας τεκμήρια τῶν ὑπὲρ ἐκείνων πολέμων, οὐλὰς ἐν κεφαλαῖς, οὐλὰς ἐν προσώποις, οὐλὰς ἐν χερσίν, οὐλὰς πολλαχοῦ. καὶ τουτὶ τὸ φίλτρον τὸ πολύ τε καὶ σφοδρὸν τοῖς οὕτω διατεθεῖσι καὶ συγκατεγήρασε. 23. τίνα τίς ὑμῶν ὑπὲρ ἐμοῦ τοιαύτην εἰπεῖν ἂν ἔχοι λειτουργίαν; ποίαν μάχην; ποῖον κίνδυνον; ποίαν πληγήν; μᾶλλον δὲ ποῖον ῥῆμα; ποίαν φωνήν; ποίαν ἀπειλήν; ποῖον βλέμμα; 24. οἳ τὰς μὲν γνώμας

4 ab *ἐκείνων* rursus inc. *A* (fol. 7) 7 *τ* in *ἦτε* in ras *P*[4] 9 *ἐστι σοφιστὴς IB* 10 *ὡς IB* | *ἐκείνου*? 11 *γ' οὖν A* | *μαίνεσθε I* *μένετε B* 12 *κεκόσμηκεν* e *καὶ κόσμηκεν* corr m. rec. (s) *C* 16 *οὐκ* inserui auctore Re om libri excepto *V* qui *τα οὐ* in ras 2 litterarum habet, et edd | *ἀκούοντας* Sintenis *αἰνοῦντας* vel *ἐπαινοῦντας* MSchmidt Philol X 590 | *ας* in *πατέρας* in ras *C*[r] 17 *υἱῶν IB* 20 *τε* om *I* 21 *συγκατεγηράσατε B* 23 *ἔχῃ B* 25 *μὲν* om *B*

ὑμῶν ἀπεσχίσασθε τοῦ σοφιστοῦ, μερισθέντες δὲ
εἰς ἄλλους θρόνους καὶ προσηγορίας, μεταθέντες
ἐκεῖσε τὰ χρέα τὸν μὲν ἀδικεῖτε, τῶν δὲ προβέβλησθε
πάντα φθεγγόμενοι, πάντα ἐργαζόμενοι, πάντα χαρι-
ζόμενοι, τὰ δεύτερα | πρότερα καταστῆσαι βιαζόμε- R 204
νοι, μέγα ποιούμενοι τὰς δι' ὑμῶν ἀποστάσεις τῶν
νέων καὶ τὸ ὅτῳ συντέταχθε, τοῦτον αὐξῆσαι ταῖς εἰς
ἑτέρους βλάβαις. 25. ὑπὲρ δὲ τῶν ἐμῶν τοσοῦτ' ἀπέ-
χετε τοῦ τινα πόνον ὑπενεγκεῖν, ὅσον οὐδ' ἂν εὔξα-
σθαι. καὶ οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο, ἀλλ' ἤδη καὶ καταρᾶσθε.
26. πόθεν τοῦτο πέπεισμαι; δύο τοῖς μεγίστοις σημεί-
οις, λύπῃ τε τῇ παρὰ τῶν ἐμῶν ἀγαθῶν ἡδονῇ τε τῇ
παρὰ τῶν δυσκόλων. ἢ οὐ ταῦτα ποιεῖτε νέων τῶν
μὲν προστιθεμένων, τῶν δὲ ἑτέρωσε πλεόντων; διὰ
ταῦτ' ἄρα προσήκει με ἐρεῖν;

27. Πάντες οὖν, φήσει τις, κακόνοι, χρηστὸς
δὲ οὐδεὶς οὐδὲ δίκαιος μαθητής; ναί· ἀλλ' οἱ |
τοιοῦτοι μὲν εὐαρίθμητοι, τὸ μοχθηρὸν δὲ πολύ. εἰ R 205
δ' οὕτω τοῦτ' ἔχει, μᾶλλον τὸ μὴ λέγειν δι' ἐκείνους
εὔλογον ἢ διὰ τούτους τὸ λέγειν. εἰ μὲν γὰρ ἐνῆν
ἰδίᾳ τούτοις χαρίσασθαι, πλείστου τοῦτ' ἂν ἐτιμησά-

---

12 ἡ παρὰ ἐπὶ ἐμψύχου· τοῦτο δὲ οὐκ οἶδα ὅπως ἐπῆλθε τῷ ῥήτορι εἰπεῖν *V*

---

1 ἀπεσχίσατε *V* ἀπεσχίσασθαι *I* 3 τὸν *I* 4 πάντα χαριζόμενοι om *C* 5 πρῶτα *I* 7 συντέταχθε *A* sed in marg γρ συντέτα (reliqua abscisa sunt) et *P* sed αχθε in ras m^3 συντέτακται *UI* | τούτων *U* 8 ἑταίρους *B* | τοσοῦτον *I* 9 ἐπενεγκεῖν *I* | ὅσον οὐδ' scripsi auctore Re Anim ὅσῳ δ' *CAPV* Ferr ὅσῳ γ' Mor ὥστ' οὐδ' *UIB* et γρ in marg *A* et Re | εὔξαισθε *P* sed αι in ras m^2, *U* et γρ in marg *A* Re εὔξεσθε *IB* 11 δυοῖν *V* 13 αρὰ τ in παρὰ τῶν in ras m. rec. (*p*) *C* 14 προτιθεμένων *I* | ἑτέρωσε om *IB* 21 ἐ ιμησάμην cum rasura duarum vel trium litterarum *U*

μην· ἐπεὶ δὲ ἀμήχανον, ἐνεγκάτωσαν οἱ βελτίους, εἰ μὴ δύναμαι δοῦναι χάριν ἣν ἐβουλόμην.

28. Ἀλλ' ἐγὼ δώσω πάλιν ἀφορμὰς εἰς ὅμοια τοῖς καταράτοις τούτοις, δι' οὓς ἔναγχος ἐν ἐγκλήμασιν οὕτω δεινοῖς γέγονα περὶ νέων ἀκοσμίας, ὦ Ζεῦ, τοιούτους ἀκούων λόγους παρὰ τῶν ὡς μάλιστα χαιρόντων τῷ τι καθ' ἡμῶν ἔχειν λέγειν. καὶ εἰ μὲν μετὰ ἀληθείας αἰτιῶνται, λέγειν οὐκ ἂν δυναίμην, ἔδει μέντοι τῷ λίαν σωφρονεῖν ἅπαντας μηδὲ σκιὰν εἶναι μέμψεσιν.

29. Ἦν ἀνάγκη μεγάλη ταῖς γενομέναις αἰτίαις ταῖς πυκναῖς ἐπιδείξεσιν, ὅτ' ἔδει μὲν τὸν φιλάνθρωπον βασιλέα τῶν παρ' ἡμῶν δικαίων τυχεῖν, ἔδει δὲ πυθέσθαι πατέρας, ὡς ἐν ἔργῳ τε ἡμεῖς καὶ οὐ κατενεχθέντες τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἐν ἀφωνίᾳ κείμεθα. 30. νῦν δ' οὐχ ὁρῶ τὸ ποιοῦν τὴν ἐπίδειξιν. καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο. μὴ καλῶν μὲν οὓς εἰώθειν, λυποίην ἂν οὓς |
R 206 οὐ κάλλιον· καλῶν δὲ μᾶλλον ἂν ἐμπείρους ποιοίην τῆς ὑμετέρας κακίας, οἱ δ' οὐκ ἂν ἀπελθόντες σιγῷεν. τί οὖν δεῖ τὰ τῇδε μᾶλλον ἔκδηλα ποιεῖν;

31. Καίτοι μετὰ τῶν ἐπιεικεστέρων, φαίη τις ἄν, ᾔτουν κἀκείνων τινὲς τὸν λόγον. οἱ δὲ ᾔτουν μέν, ᾔτουν δὲ τῇ γλώττῃ μόνον, ἡ γνώμη δὲ οὐ ταῦτα ἐβούλετο. ἐγὼ δὲ οὐχ οὕτως ἠλίθιος, ὡς μακροῦ χρό-

11 Cf. or. XIX. XX t. I 626 sq. R. Zosim. IV 41

1 δ' *UB* Re   2 ἦν ex ἥν corr m. rec. *A*   3 πάλιν δώσω *I*   6 περὶ *I*   7 τί *APIB* | μετ' ἀληθείας *IB*   10 ἣν *I* | μεγάλη om *IB* | γινομέναις *V* | ⟨ἐν⟩ αἰτίᾳ πυκναῖς? | τὰς γενομένας αἰτίας διαλύσασθαι coni Re   13 ἡ in ἡμεῖς in ras *B*²   17 δὲ οὓς μᾶλλον *I*   18 ἡμετέρας *I* | οἳ *APVIB* | σιγῷεν scripsi cum Gasda σιγῶσι libri edd   20 τίς *A*   21 κἀκεῖνον *I* | δ' Re   22 ταυτὰ *IB*

νου καὶ πραγμάτων τοσούτων ἰσχυρότερον ποιήσασθαι ταύτην τὴν παιδείαν.

32. Τίς οὖν ἔσῃ, φησί, περὶ τουτὶ τὸ μέρος, εἴ σε θεῶν τις ἐφ᾽ ἕτερον ἔτος ἄξει; εἰ μέν τι γένοιτο βέλτιον, μέγιστον δὲ ἡ τύχη, τοῖς πράγμασιν ἕψομαι· εἰ δ᾽ ἅπερ νυνί, μένει, τοῖς αὐτοῖς δήπου χρήσομαι σκοπῶν, ὅπως δι᾽ ἄλλης ὁδοῦ πλεονεκτεῖν ὑπάρξει τοῖς σώφροσιν.

33. Εἶτα θαυμάσεταί τις, εἰ παρὸν ἀπηλλάχθαι τοιούτων ὁμιλητῶν, ζῆν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ τοιούτοις αἱροῦμαι κακοῖς. ἀλλὰ τί δράσω; τοὺς μὲν ἀπελάσω, ποιήσω δὲ τὸ περὶ ἐμὲ βραχύ; καὶ πῶς ἂν μᾶλλον ἡσθείη Πρίαμός τε καὶ οἱ ἐκ τούτου; οἳ τέτανται πρὸς ἐμὲ βουλόμενοι τοῦτ᾽ ἰδεῖν, ὀλίγοις ἐφεστηκότα ἐμὲ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐλάττω. | εἶδον δέ γε καὶ στρατηγὸν φαύ- R 207
λων μὲν ἡγούμενον στρατιωτῶν, πείθοντα δὲ αὐτὸν ἀνέχεσθαι, τοῦ μὴ τῶν πολεμίων γενέσθαι τούτους προνοούμενον. 34. γίγνεται δέ τι καὶ παρὰ τῆς ἐμῆς φύσεως ἀργότερόν πως εἰς τιμωρίαν ἐχούσης καὶ φέρειν μᾶλλον ἢ κολάζειν πεπαιδευμένης. τὸ δὲ μέγιστον, φιλία μέν μοι πρὸς τοὺς τούτων γονέας, φιλία δὲ πρὸς πόλεις· καὶ δέδοικα δή, μὴ τὴν ἐκβολὴν ἀκούσαντες,

---

13 Il. α 255

---

13 τέτανται] ἤτοι ἀποσκοποῦσι V

---

1 καμάτων V | ἰσχυροτέραν Re Anim 2 παιδιὰν V 3 τί I 4 ἔθος coni Mor | ἄξει scripsi ἄξειεν CAPUIB edd ἀγάγοι V | ι in τι in ras P² τοι IB Mor 7 ὑπάρξῃ B Ferr Mor 12 γηθήσαι vel γηθήσειε MSchmidt Philol. X 626 14 ἐμέ. PIB 16 τα in πείθοντα del m. rec. A | αὐτὸν in marg inser I 18 γίνεται V 21 πρὸς τὰς πόλεις Re

ἅπερ ἂν ἐπὶ τεθνεῶσι ποιῶσιν ἢ καὶ πλείω γε, δεινοτέραν τοῦ θανάτου κρίνοντες τὴν ἀτιμίαν, εἰδότες οὖσαν τήν γε τοιαύτην τῆς ἐκ δικαστηρίων δεινοτέραν. 35. ἐκείνη μέν γε κἂν λυθείη, ταύτην δὲ μένειν ἀθάνατον ἀνάγκη παρακολουθοῦσαν ἐκ νεότητος εἰς τελευτήν, ἐφ' ἑκάστης ἡλικίας τὴν παρρησίαν ἀφαιρουμένην· ἀναίσχυντε, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, οὐ σὺ μέντοι τῶν περὶ λόγους ἱερῶν ἐξώσθης, ὡς μιαίνων ταῖς Μούσαις τὸ χωρίον; 36. φειδόμενος τοίνυν καὶ πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ πόλεων καὶ τῶν ἐσομένων παίδων, ἐφ' οὓς ἔδει τὴν ἀτιμίαν διαβαίνειν, τὸ μὲν οὐκ ἐποίησα, τὸ δὲ ἐμαυτῷ παρῄνεσα, δίκαια παραινῶν, ὥς γε ἐμαυτὸν πείθω.

37. Ἐστὲ δὲ κύριοι τοῦ μηδὲν ἔτι συμβῆναι τοιοῦτον. εἰ γὰρ ἀμείνους γένοισθε, ῥᾴδιον δὲ βουλομένοις, ὄψεσθε καὶ παρ' ἡμῶν πάντα ἐκπληρούμενα καὶ καλοῦντά με μᾶλλον ὑμᾶς ἐπὶ τὸν τοιοῦτον λόγον ἢ παρακαλούμενον.

---

7 Il. α 225

---

1 ποιήσωσιν *B* 2 κρίνοντες in κρίναντες corr *I* 4 κἂν scripsi καὶ libri edd | λυθείη ἄν *V* 8 ἐξεώσθης *CU* Re at cf. I 128, 5; 488, 15 R 11 παίδων] πόλεων ἐσομένων καὶ τῶν παίδων *IB* 16 ὄψεσθαι *I*

IV.

Oratio *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν* contra Eutropium a Libanio sene non ita multo post cladem Maximo tyranno a Theodosio die V Kal. Augustas anni 388 illatam[1]) conscripta, si de numero et necessitudine codicum superstitum quaerimus, medium quodammodo inter *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* et *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*, sed illi paulo propinquiorem tenet locum. Sunt autem codices quibus continetur:

1. Chisianus R. VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 80v. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 7v. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 179v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 168v. Vide p. 24 sq. Leo Allatius in margine lectiones codicum Vat. 81. 939. 941. Pal. 282 adscripsit, quas excerpsi. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 41v. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 152v. Vide supra p. 39 sq.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 46v. Vide supra p. 41 sq. In titulo: *Τοῦ αὐτοῦ· Πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ὡς ληρωδοῦντα* interpolatio est manifesta aeque atque in oratione III codicis Laurentiani LVII 44; cf. p. 264.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 193v sine titulo. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 187. Vide supra p. 209 sq.

---

1) Cf. p. 291, 7 cum Hydatii chronico ed. Mommsen, Chron. min. saec. IV—VII t. 2 p. 15, 17.

10. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 130^{v}. Vide supra p. 211 sq.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 122. Vide supra p. 213 sq. Contuli.

12. Urbinas gr. 125 saec. XIII fol. 50^{v}. Vide supra p. 214 sq.

13. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 269. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

14. Marcianus appendicis XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 332. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

15. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 252. Vide supra p. 220 sq. Contuli.

16. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 163. Vide supra p. 222 sq.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 101^{v}. Vide supra p. 227 sq.

18. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 158^{v}. Vide supra p. 228 sq.

19. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 110. Vide supra p. 234.

34 20. Parisinus gr. 1000, olim Colbertinus 5179, antea fortasse Memmianus[1]), anno 1732 in bibliothecam Regiam illatus, chartaceus formae octavae saeculi XV continet post *τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου νύσσης ὁμιλίας* inde a folio 149 usque ad 170 Libanii epistulas quattuor (891. 968. 1073. 494^{a}) et initia epistularum nonnullarum, *ἔκφρασιν μέθης* (150^{v}) excerpta e *ψόγῳ ὀργῆς* (153), *σπληνίου φιλοσόφου περὶ γενέσεως καὶ ὅθεν τρίτα καὶ ἔννατα καὶ τεσσαρακοστά* (170^{v})[2]), quibus succedunt fol. 171 *λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας*

173 *λιβάνιος εὐσταθίῳ* (m^{2})

τοῦ αὐτοῦ (rubr.)· *Οἷα τετόλμηται* (= ep. 551)

1) Cf. Cod. Par. lat. 9364 fol. 11. Pulch, Herm. XVII 177 sq.

2) Cf. Jahrb. f. class. Philol. 1876, 215 sq. Wuensch praef. ad Lyd. de mens. p. XXV. Papadopoulos Kerameus Byz. Zeitschr. X 453.

174 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον· τοῦ αὐτοῦ (rubr.)

175 τοῦ αὐτοῦ περὶ πενίας

176 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἡ ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ ἀθεωτάτῳ μονῳδία

181 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν: τοῦ αὐτοῦ (rubr.). Desinit fol. 184^{v}.

Codex ut ecloga orationum ostendit, propinquus est classi codicum scholasticorum (= *s*) qui nullius in crisi Libaniana pretii sunt. Collatus est a Boissonadio.[1]) Ipse anno 1880 inspexi.

21. Vaticanus gr. 2243, olim Caroli Aretini teste inscriptione folii 1^{v}: *Iste liber est Caroli Marsupini*, deinde Salviatorum et Columnensium (*Colonens. 82*), bombycinus formae octavae saeculi XIV continet:

fol. 2 ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν[2])

3 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης· μενέλαος

6^{v} τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας

7^{v} τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς

9^{v} βοὸς ἐγκώμιον

12 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

13 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

13^{v} ἑτέρας γραφῆς

14 ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι

14^{v} καλανδῶν

15^{v} μέθης

16 πολέμου

17 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

17^{v} Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

18^{v} περὶ φίλων

19^{v} ἀριστείδου (rubr. in marg.) Τὸ μὲν τῆς ψυχῆς πρᾶον (t. II 207, 8) des. τὴν πλάσιν ἔχουσα 209, 12; cf. Keil p. 201)

20 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν.

---

1) Cf. supra p. 78.
2) Vide supra p. 1.

Desinit fol. 20$^{\mathrm{v}}$ verbis *τὸν ἶσον βεβίωκα χρόνον* (289, 17). Reliqua pars huius folii vacua relicta est.

21 *Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί.* Est collectio Lacapeniana 264 epistularum. Huic succedunt altera manu scripta:

128$^{\mathrm{v}}$ *λιβάνιος ἰωάννη τῷ χρυσοστόμω* (rubr.) *ξε̄* (in marg.) *Δεξάμενός σου τὸν λόγον* (= ep. 1576)

Βασίλειος ὑπερεχίω (*ᾱ* in marg.) *Καὶ προσαγορεύω* (ep. 328)

Βασίλειος ὀλυμπίω (*β̄* in marg.) *Ὥσπερ τῶν ἄλλων* (ep. 13)

Βασίλειος ἀβουργίω (*γ̄* in marg.) *Οὗτός ἐστιν* (ep. 304)

γρηγόριος νικοβούλω (*ᾱ* in marg.) *Τὸ λακωνίζειν* (ep. 3)

et priore manu scripta:

fol. 129 *Πλουτάρχου πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ*

138 *πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου*

165$^{\mathrm{v}}$ *τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης*

173 *ἀριστείδου πανηγυρικὸς ἐν κυζίκω περὶ τοῦ ναοῦ*

178 *αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκω αὐρηλίω ἀντωνίνω σεβαστῷ καὶ αὐτοκράτορι καίσαρι λουκίω αὐρηλίω κομόδω σεβαστῷ αἴλιος ἀριστείδης χαίρειν*: (I 762 Dind.)

180 *τοῦ αὐτοῦ παλινωδία ἐπὶ σμύρνη*

182$^{\mathrm{v}}$ *λιβανίου προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ.* Des. fol. 186.

Hic quoque codex e genere scholasticorum neque ullius pretii est. Inspexerunt mea causa Augustus Mau et Hugo Linke; ipse anno 1895 examinavi.

36 22. Cheltenhamensis 10618 in „Thirlestaine House", olim Phillippsianus, insignitus: *B 48. 556,* et in catalogo bibliothecae inscriptus: *Excerpta ex Sophistis graecis Libanio etc.* chartaceus in folio sub finem XVII vel initium saeculi XVIII exaratus a Leonardo Adami continet:

fol. 1 *Λιβανίου Τοῦ Σοφιστοῦ κατὰ Σεβήρου λόγος·* Inc. *Πάρεισι μὲν οἱ δικάσοντες* (III 227, 1 R), des. *κείμενον ἐξέχεε* (III 233, 6) cum versione latina in folio 3 [1]) scripta

5 *Λιβανίου τοῦ Σοφιστοῦ κατὰ Φλωρεντίου λόγος·* Inc.

1) Folium 2 est vacuum; item 4, 5$^{\mathrm{v}}$, 6—8, 22, 32, 37, 55, 60$^{\mathrm{v}}$ et 61.

Οὐδὲν καινὸν, ὦ βασιλεῦ (II 463, 1); des. *αὐτοὺς πεπρακότων τοῖς ἐχθροῖς* (II 465, 10)

9 *Λιβανιου τοῦ Σοφιστοῦ Πρὸς Εὐστάθιον τὸν Καρα λόγος* cum nonnullis lectionibus discrepantibus codicis Ottoboniani 69 („*Otthob.*")[1]) et versione latina (10)

11 *Πρὸς Νικοκλέα περὶ Θρασυδαίου*[2]) *λόγος ιβʹ* cum versione latina (15—18).

Ad *ἕτεροι* (t. II 230, 1) in margine folii 12 scriptum est: *ἕτερον legitur in Cod. Pal. a quo hanc orationem accepimus;* in margine folii 13 ad p. 234, 4: *Ad oram Ms. Cod. legitur eadem manu οἶμαι οὕτως: καὶ παρατάξας. ἐγκαλῶν δὲ.*

19 *πρὸς Εὐμόλπιον λόγος ιδ* cum versione latina (23—26). In fol. 19 ad *πόνον* (t. II 366, 16) legitur: *In Pal. Codicis textu est πόνον at eadem manu suprarepositum legitur πόρον.*

27 *περὶ τοῦ πλέθρου λόγος* cum versione latina (29—31)

33 *πρὸς Τιμοκράτην* cum versione latina (35 et 36)

38 *πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* cum versione latina (42—45)

46 *περὶ τῶν φαρμάκων, λόγος ιεʹ* cum nonnullis lectionibus discrepantibus codicis Vaticani 81 (*Cod. Vat.*) et versione latina (48—49)

50 *πρὸς Πολυκλέα λόγος ιθʹ* cum nonnullis lectionibus discrepantibus codicum Ottoboniani 69 (*Otthob.*) et Palatini 282 (*Pal.*) et versione latina inscripta: *Libanii Sophistae ad Polyclem Oratio Leonardo Adamo interprete* (52—54)

56 *ὑπὲρ Θαλασσίου λόγος* Inc. *Ὑβρισθέντι* (t. II 388, 1) des. *τὸ πρᾶγμα δοκεῖν* (415, 6) cum versione latina (60)

62 *κατὰ Ἰκαρίου δεύτερος* cum versione latina inscripta: *Libanii Sophistae contra Icarium Oratio secunda Leonardo Adamo interprete* (64—65)

---

1) Vide supra p. 222 sq.

2) Haec inscriptionis forma ut in Marciano XCI 2, e quo Bongiovannius sumpsit, exstat, ita in subscriptione Palatini 282 fol. 129ᵛ manui correctrici debetur.

66 *κατὰ Σιλβανοῦ*

68 *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*

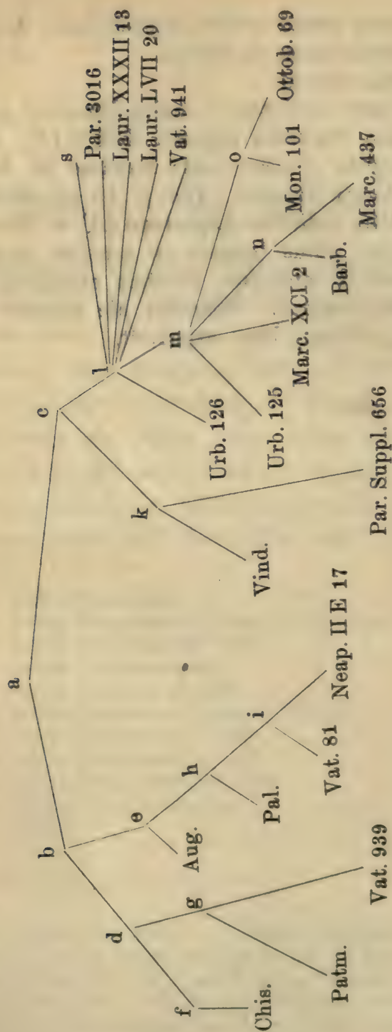
70 *Ἀντιόχῳ παραμυθητικὸς* des. fol. 71 *οἶσθα τὸν Ἀρχίλοχον.*

Sunt igitur schedae Leonardi Adami († 1719), qui prius, similiter ac paulo post Bongiovannius, editionem orationum a Morello praetermissarum, postea operum omnium parabat, ut testantur Amadutius Anecd. litter. I 7: *Leonardus Adamius Vulsiniensis Libanii graeca opera auctiora atque emendatiora cudenda paraverat; eius schedas in Bibliotheca Card. Josephi Renati Imperialis, quae Romae est, adservatas nunc consulere haud liceat* et Fabricius Bibl. gr. VII 414, sed quominus propositum exsequeretur, morte vel alia causa impeditus est.[1] Codices ab ipso adhibiti sunt Palatinus 282, Vaticanus 81, Ottobonianus 69. Codicem anno 1880 examinavi.

Necessitudinis qua hi codices coniuncti sunt vinculum hoc tibi stemma ante oculos ponit:

---

1) Cf. Wolf Lib. epist. praef. p. 3.


a
b
c
d
e
f
g
h
i
k
l
m
n
o
s
Par. 3016
Laur. XXXII 13
Laur. LVII 20
Vat. 941
Ottob. 69
Mon. 101
Marc. 437
Barb.
Marc. XCI 2
Urb. 126
Urb. 125
Par. Suppl. 656
Vind.
Neap. II E 17
Vat. 81
Pal.
Aug.
Vat. 939
Patm.
Chis.

Adhibendos censui codices eosdem quos in oratione II, ad cuius praefationem te delego.

Testimonia desunt.

Primus hanc orationem e codice Marciano gr. 437 (*M*) adhibito etiam Marciano append. XCI 2 (*I*), sed propter inscitiam linguae graecae valde mendose Io. Ant. Bongiovanni (= Bong) Venetiis 1754 p. 15 sq. edidit[1]), multo melius adhibitis codicibus Augustano (*A*) et Monacensi 101 (*Mo*) Reiskius, cuius ingenio et acumini iam Animadv. vol. V 493—501 multorum locorum explicatio vel emendatio feliciter cesserat. Nonnulla hic quoque Gasda (Zu Libanios I p. 13 sq.) bene expedivit.

---

1) Cf. p. 214.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΛΗΡΕΙΝ.

1. *Πολλάκις ἐν τῷ τοῦδε δικαστηρίῳ λῆρος ὑπ'* R 208
αὐτοῦ κεκλημένος ἐν τῷ ὑμετέρῳ τούτῳ πειράσομαι δεῖξαι πολὺ τοῦτο τὸ ῥῆμα τῆς ἀληθείας ἀφεστηκὸς οὕτω μεγάλοις τοῖς ἐλέγχοις, ὥστ' αὐτὸν τοῦτον τὸ μὴ ἔχειν ἀντειπεῖν ὁμολογῆσαι τῇ σιωπῇ. 2. *εἰ μὲν οὖν ἅπας ὅστις εἰς γῆρας ἧκεν, οὗτος ἐξέπιπτε τοῦ φρονεῖν καὶ τῆς φύσεως οὗτος ἦν νόμος τὸν ἐκεῖνο λαβόντα τοῦτο οὐκ ἔχειν, μάλιστα μὲν οὖν οὐδ' οὕτως ἐχρῆν ὑπερφρονεῖν οὐδ' ὀνειδίζειν οὐδὲ κακίαν τοῦ*

C = codex Chisianus
A = codex Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = codex Palatinus gr. 282
V = codex Vindobonensis
U = codex Urbinas gr. 126
I = codex Marcianus append. XCI 2
B = codex Barberinus II 41
M = codex Marcianus gr. 437
Mo = codex Monacensis gr. 101
Bong = editio Bongiovanniana
Re = Reiskius

---

2 *Εὐτροπίου* vid. § 16.

---

3 *δεῖξαι πειράσομαι BM* 4 *δεῖξαι* om Bong 5 *τοῖς* om *IBM* Bong | *ν* in *αὐτὸν* m. rec. (*p*) in ras *C* | *τοῦτο CAPIBM* Bong | *ὁ* in *τὸ* corr in *ῶ* *P*[4] *τῶ V* sed *ω* m. rec. (*r*) in ras 7 *οὕτω I* | *ἐξέπεσε* edd 9 *οὖν* om *PVIBMo*, fortasse recte | *οὕτω σ' ἐχρῆν* ex *οὕτω σε χρὴ* corr *A* 10 *ὑπερφρονεῖν* scripsi *φρονεῖν* libri edd *καταφρονεῖν* coni Sintenis | *κακία Mo*

γέροντος τὴν ἀτυχίαν νομίζειν, ὥσπερ οὐδὲ τῶν μικρῶν ἢ σιμῶν ἢ κωφῶν ἢ τυφλῶν· 3. εἰ δ' ἔστι φρονεῖν καὶ πρὸς τοῦτο προβάντα χρόνου καὶ πολὺ πλείους τῶν τοῦτο παθόντων οἱ μὴ παθόντες εἰσί, τί δεῖ κατὰ τῆς
R 209 ψυχῆς τὴν ἡλικίαν | λαμβάνειν καὶ νομίζειν τὸ γῆρας ἐν αὑτῷ καὶ τὸ ληρεῖν κομίζειν; 4. ἢ σὺ τολμήσεις εἰπεῖν, ὡς ἐλήρει μὲν Πλάτων, ἐλήρει δὲ Ἰσοκράτης, ἐλήρει δὲ Σοφοκλῆς, οὐκ ἐσωφρόνει δὲ Γοργίας, οὐκ ᾔδει δ' ἑαυτὸν ὁ Τυανεὺς ἐκεῖνος; 5. Ὅμηρος δὲ τί μαθὼν εἰς Ἴλιον ἄγει τὸν Πύλιον γέροντα τὸν τοῖς τε Λαπίθαις συνηγωνισμένον καὶ μετὰ τῶν Ἀτρειδῶν πλέοντα; ἦ ἵνα γέλωτα παρέχῃ τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλαῖς ἐκφερόμενος τοῦ δέοντος; 6. ἀλλ' ἵνα μή τις τῶν σοὶ παραπλησίων ὑπολάβῃ τι τοιοῦτον ἀκούων τὸ μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσε, διὰ τῆς εὐχῆς Ἀγαμέμνονος ἅπαν τοῦτ' ἀνεῖλεν, ἣν ἐποιήσατο πρὸς τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθηνᾶν νίκην αἰτῶν. ἀφεὶς γὰρ Αἴαντα τὸν Λοκρὸν καὶ τὸν μέγαν καὶ τὸν Τυδέως καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα

7 Cf. [Lucian.] Macrob. § 21 | [Luc.] l. l. § 23 8 Cf. [Luc.] l. l. §§ 24 et 23. Plin. n. h. VII § 156 9 Philostr. vit. Apollon. Tyan. VIII 29 p. 171 10 Cf. [Lucian.] l. l. § 3 11 Il. α 269 15 Il. α 252 16 Il. β 371 sq.

3 τοῦ χρόνου edd χρόνον Mo | πολλοὶ *I* 4 ταύτῳ *I* 6 ἀυτῶι in textu, γρ ταυτῷ in marg *A* ταυτῷ *PBMMo* Bong ταυτὸ *I* 7 πλάττων *I* | ἐλήρει δὲ] καὶ *BM* | ἰσοκράτης (σω supra) *A* σωκράτης (ἰσο supra) *M* σωκράτης *PIBMo* 8 η in σοφοκλῆς in ras duarum litterarum C^{v} 10 παθὼν Bong 11 συναγωνισάμενον Bong 12 ἄγοντα *Mo* | ἦ scripsi ἢ libri edd 13 ἐκ φερόμενος *Mo* ἐκφερόμενον Re 14 ὑπολάβοι *BM* sed in hoc οι in ras | τί *CAIMo* om *V* 15 δὲ om *BM* τ tertium in τριτάτοισιν in ras C^{v} 18 Αἴαντε vel Αἴαντας Gasda 19 καὶ secundum inser P^{4} om *CAVUMo* Re

δέκα συμβούλων ἐμνήσθη Νέστορι παραπλησίων, ὡς οὕτω δράσων, ἐφ' ὅπερ ἧκεν.

7. *Εἶεν. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά, τί δαὶ Ἡρώδης ὁ Ἀθηναῖος ὁ πονεῖν εἰδώς, ὁ τῷ θησαυρῷ πλούσιος; τί|δαὶ ὁ Σπαρτιάτης σοφιστὴς ὁ* R 210 *τῷ πίνειν εὐπορώτερος εἰς λόγους γιγνόμενος; τί δ' ὁ παρ' ἐκεῖνον μὲν οὐ φοιτήσας, παρ' ἕνα δὲ τῶν ἐκείνου μαθητῶν, ὁ Καππαδόκης, ᾧ καὶ τεθνεῶτι τῶν βασιλέων τις τὸν νεκρὸν τιμήσας ἀπέπεμψε;* 8. *τούτου μακροβιώτερος ἦν, ᾧ πολλή τις ἡ παρὰ τῶν προλόγων δόξα παρευδοκιμούντων τοὺς ἀγῶνας αὐτῷ. οὗτος τοίνυν ὁ Αἰγύπτιος οὐκ ἐν πλούτῳ μὲν ἀπῆλθεν, ἀφῆκε δὲ τὴν ψυχὴν ἄνευ πλάνης.*

9. *Ἀλλὰ τῶν ἐνταῦθά με βούλει μεμνῆσθαι; οὐκοῦν ὑγιαίνων μὲν Αἰδέσιος τὰς φρένας ᾤχετο, ταὐτὸ δὲ ὑπῆρξε τοῖς μετ' ἐκεῖνον· ὧν ἐγὼ τῷ πρεσβυτέρῳ τὸν ἴσον βεβίωκα χρόνον καὶ οἶδά γε θρηνήσας αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, νέος τῶν ἐκείνου ῥευμάτων ἀποστερούμενος· καίτοι ληροῦντος ἀπελθόντος τί θρηνεῖν ἔδει; ἀλλ' οἶμαι τὸν σοφιστὴν εὑρίσκομεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιδιδόντα.*

4 Philostr. vit. soph. II 1, 15 p. 73 et 2 p. 56 8 Pausanias Caesareensis (Philostr. l. l. II 13)? 12 Ptolomaeus vel Apollonius vel Pollux Naucratitae (Philostr. l. l. II 15, 2; II 12)? 15 Eunap. vit. soph. 48, 8 sq. 16 Zenobius cf. p. 130, 15; 134, 11 et ep. 407

2 ῦ et ω in *οὕτω* in ras *P²* *τοῦτο U* 4 *δὲ VBMMo* Bong 5 *δὲ VIBMMo* Bong Sintenis 6 *εὐπορώτατος I* | *γινόμενος IV* | *δαὶ I* *δὲ BM* 9 *τίς VIBMMo* | *ἀπέπεμψεν B* 10 *διὰ BM* Bong 11 *δόξαν Mo* sed *ν* erasum 14 *με* scripsit Re e *Mo* *μοι* reliqui libri Bong 15 *αἰδέσι ος* cum rasura unius vel duarum litterarum *U* 18 *νέους Mo* | *ν* in *ἐκείνου* in ras *P²* | *ἀπεστερημένος* Re 19 *καὶ τί I* 20 *καθεκάστην Mo*

10. Ἀλλ' ἐγὼ ληρῶ καὶ παραφρονῶ καὶ γήρᾳ R 211 τοῦτό μοι συμβέβηκεν· εἶτ' ἐν τοσαύτῃ πόλει | σοὶ μόνῳ τοῦτ' ἀνεφάνη, τοὺς δ' ἄλλους ἔλαθε τοὺς προσαγορεύοντας, τοὺς προσιόντας, τοὺς συγκαθημένους, τοὺς ὁμιλοῦντας, τοὺς λαλοῦντας, τοὺς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσι πάντα ποιοῦντας; οἳ πότ' ἂν ὑπήκουσαν ἀνθρώπῳ μεθύοντι καὶ πρὸ τῆς τῶν οἰκείων φροντίδος τὰς ἐμὰς φλυαρίας ἔθεντο;

11. Ἀλλ' ἐάσωμεν, εἰ δοκεῖ, τὴν εἰς χρόνον ζημίαν. περὶ δὲ τῶν παῖδας τοὺς αὑτῶν εἰσαγόντων καὶ παραδιδόντων, παῖδες δὲ καὶ πρὸ τῶν ψυχῶν τοῖς πατράσι, τί τις ἂν φαίη; καὶ γὰρ εἰ τοὺς ἀπόντας τὸ πρᾶγμα διέφυγε, (καίτοι πῶς ἂν τοῦτό γε ἠγνοήθη;) τοῖς γε παροῦσιν ἔκδηλον ἂν ἦν. 12. ἔστιν οὖν ὅστις εἵλετ' ἂν ὃν ἐγέννησε κατακρημνίσαι; καὶ βορβόρου μὲν οὐκ ἂν ἔδωκε πιεῖν, τῶν δὲ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀφροσύνης; οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν· οὐδ' ἂν κρατήσαις εἷς ὢν καὶ οὗτος πίθηκος τοσούτων μὲν γονέων, τοσούτων δὲ πόλεων, οὕτω δὲ πολλῶν ἐθνῶν. οὐδὲ γὰρ εἰ Δάφνην ταύτην τὴν οὕτω καλὴν καὶ δένδρεσι καὶ κήποις καὶ πηγαῖς καὶ καταγωγαῖς ἀηδὲς εἶναι λέγοις χωρίον, περιέσῃ τῆς ἀληθείας.

R 212 13. Βούλεσθέ με προσθεῖναι|ταῖς ἀποδείξεσιν, ἢ

2 *μοι τοῦτο IBM* Bong | *συμβέβηκε* Re | *εἶτα IBM* 4 *προσιόντας* in *προσόντας* corr A^2 5 *τοὺς λαλοῦντας* om Bong 6 *οἳ ⟨πῶς⟩ ποτ'* Cobet Mnem. V 105 (= Coll. 101), fortasse recte | *ἤκουσαν ἀνθρώπου μεθύοντος Mo* 7 *μεθιέντι* Gasda 9 *ἐάσομεν Mo* | *ἐς I* 10 *ἑαυτῶν I* *αὐτῶν APMo* | *εἰσαγαγόντων B* 12 *τίς CAPMo* 13 *καίτοι γε IM* Bong | *τοῦ I* 14 *δῆλον ἦν ἄν Mo* 17 *σαις* in *κρατήσαις* in ras P^3 *κρατήσας U* 21 *καὶ* om Bong | *λέγεις PBM* (in hoc tamen *ε* in ras) Bong 23 *ει* et *ε* in *ἀποδείξεσιν* in ras P^3 ex *ο* et *α* ut videtur | *γρ ἢ εἰ A* *εἰ CPMo*

καὶ τοῖς εἰρημένοις νενίκηκα; ἀλλὰ περιττὸν μέν, τὸ δ' οὖν ὑμῖν ἀρέσκον οὐ φεύξομαι· οὐκοῦν, ὥσπερ ὑμῶν ἕκαστος, οἶδα μὲν τὸ πρεσβύτερον τῆς πόλεως μέρος, οἶδα δὲ τὸ νεώτερον καὶ ποτέρωθι μὲν τὸ θέατρον, ἐν ποτέρῳ δὲ ὁ ἱππόδρομος, καὶ τῶν πυλῶν ἑκάστη ποῖ φέρει, καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς ἄνευ ταλαιπωρίας καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ ὡς ὁ παῖς αὐτῷ μέγας ἐστὶν ἐν παιδί. ἐπίσταμαι δέ, πόσοι μὲν ἄρχοντες ἡμῖν, πόσον δὲ ἑκάστῳ τὸ μέτρον, καὶ τί τὸ ἀεὶ παρὸν τῆς ἡμέρας μέρος, καὶ τί μὲν ἐμόν, τί δ' οὐκ ἐμόν, καὶ τῷ μὲν χρῶμαι, τοῦ δ' ἀπέχομαι. 14. τί δαί; τοὺς φοιτῶντας ὡς ἡμᾶς οὐκ οἶδα, καὶ τίνος ἕκαστος καὶ πόθεν, ὀνόματά τε αὐτῶν καὶ τύχας, καὶ τίνι μὲν αὐτῶν ἔνι χρήματα, τίνι δὲ οὔ; ἀλλ' ἐπὶ τὸ δειπνεῖν ἐρχόμενος ἐμνήσθην τοῦ σιτίου μὲν ὡς ποτοῦ, ποτοῦ δὲ ὡς σίτου; καὶ τί δεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα διατρίβειν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ὧν αὐτῶν δεῖ, καλῶς τὴν κατηγορίαν ἐλέγχειν; ἐὰν γάρ με λάβῃς ἀγνοοῦντα, τίς εἶ σὺ καὶ τίνων γέγονας, μαίνεσθαί με μᾶλλον ἢ τὸν Ὀρέστην λέγειν. . . . .

---

7 *Μάξιμον* cf. Zosim. IV 47. Oros. VII 35. Pacat. Paneg. Theod. c. 40 sq. | *Ἀρκάδιος* cf. Hydat. chron. ed. Mommsen Chron. Min. saec. IV—VII t. 2 p. 15, 14

---

20 *λέγειν ἤτοι λέγε· τῆς ἀττικῆς καὶ τοῦτο συνηθείας· καὶ ποιηταὶ τούτῳ χρῶνται· Σοφοκλῆς· τότ' ἤδη φάσκειν ἐμὲ μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν* (Oed. R. 462. Cf. Bruhn, Sophokles, Anhang § 123), *καὶ Ἀριστείδης πολλαχοῦ τῶν ἑαυτοῦ λόγων τούτῳ χρῆται V*

---

1 *το˘ς* cum rasura unius litterae *U* 2 *οὖν* om *Mo* | *ἡμῖν I* 4 *ποτέρωθεν Mo* 6 *πῆ I* 7 *ὡς* om Bong 10 *δὲ B* 11 *δὲ VBMo* Sintenis 14 *δ'* Re | *ἀλλὰ I* 15 *μὲν τοῦ σιτίου* Re | *τοῦ* om *Mo* 16 *σιτίον V* 17 *αὐτῶν* Re e *Mo* *αὐτὸν* reliqui libri Bong 20 *ειν* in *λέγειν* in ras *P*[3] *λέγειν A* sed *·γε·* supra *γειν* m[2] *λέγε U*

R 213 15. *Κώμη τις ἤνεγκέ σοι τὸν πατέρα, φυγὼν | δὲ ἐκεῖνος πόνους τοὺς τῷ γεωργῷ προσήκοντας καὶ κατὰ τοῦτο τήν τε γῆν ἀδικήσας οἷς τε τῶν καρπῶν μέλει θεοῖς θυρωρὸς ἄρχοντος κιναίδου καθίσταται καὶ ᾧ κιναίδων ἔδει, καὶ τὸ τὰ τοιαῦτα τοῦτον ὑπηρετεῖν δύνασθαι δοῦλον αὐτῷ τὸν ἄρχοντα ποιεῖ, τοῦτο δὲ τούτῳ χρυσίον.* 16. *γενόμενος δὲ Εὐτροπίου τοῦδε πατήρ, δέον τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι δικέλλῃ καὶ σμινύῃ καὶ βουσὶ καὶ ἀρότρῳ, καὶ διὰ τοῦδε τὴν γῆν ἀδικεῖν ἠξίου μεταθεὶς αὐτὸν ἐπὶ μουσεῖα καὶ λόγους οὐκ οὔσης τοῖς διδασκάλοις ἐξουσίας οἷς βούλοιντο κλείειν τὰς θύρας.* 17. *καὶ πάλιν αὐτὸς ἦν ὁ πατήρ, διὰ μὲν τῶν προτέρων τὴν Δήμητραν ἀδικῶν, τῷ δὲ τῶν μισθῶν ἀποστερεῖν τὰς Μούσας. οὔκουν ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν τὸν λαβόντα. καὶ ταῦτα ἐποίει παρόντων χρημάτων ἀπὸ τῆς διακονίας ὧν ἔφην, τῆς μὲν τῶν οὐκ εἰσπραττόντων ἀπολαύων ἐπιεικείας, τῆς δὲ τῶν δεινὰ πάσχειν λεγόντων καταφρονῶν ὀργῆς.* 18. *ὢν δὲ οὗτος ὁ λίθος* R 214 *μεγάλης αἴτιος | τοῖς διδάσκουσι ταλαιπωρίας ἔχων αὐτὸς οὐδὲν ἄγεται μὲν ἐπὶ τὴν τῶν νόμων μάθησιν, ὃ τῶν τὴν διάνοιαν βραδυτέρων ἐστίν. ὢν δὲ καὶ ἐν ἐκείνοις λίθος διφθέρας μὲν παχείας τε καὶ πλατείας τὰ γόνατα βαρυνούσας ἔφερεν, ἤδη δὲ τοῦ τῶν συνη-*

---

1 *τίς CAPIB* 2 *ἐκεῖ I* 5 *ι* prius in *κιναίδων* in ras M^2 | *τὸ* scripsi e *VMo* *τῶι* (ὁ supra) *C* *τῶ P* sed ὁ m^3 suprapos. *τῷ* reliqui libri edd | *τὰ* om *V* 6 *αὐτῷ* edd *αὐτὸν τῶ ἄρχοντι* m^2 supra *αὐτῶ τὸν ἄρχοντα P* *τῶ ἄρχοντι U* 7 *τοῦ δὲ Mo* 8 *ἀποδοῦναι τὸν υἱὸν* Re | *σμινύνῃ M* 9 *υσι* in *βουσὶ* in ras P^3 10 *ἐπὶ τὰ μουσεῖα Mo* 11 acutus supra *α* et *οις* in *διδασκάλοις* in ras P^3 13 *ν* in *δήμητραν* in *AP* erasum *Δήμητρα* Re 14 *ἔχει CAPI* | *τίς CAI* 19 *διδασκάλοις* Re 23 *δὲ* om *Mo*

γόρων μετεσχηκὼς ἀριθμοῦ συνεῖπεν οὐδενὶ τῶν πάντων, οὐ ξένοις, οὐ πολίταις, οὐκ ἀνδράσιν, οὐ γυναιξίν, οὐκ ἀπόροις, οὐκ εὐποροῦσιν· οὐ γὰρ ἐδόκει χρήσιμος ἂν γενέσθαι. διόπερ οὐκ εἶχε τοὺς αὐτοῦ δεησομένους.

19. *Ἆρά σοι δοκῶ ληρεῖν ἐν τούτοις ἢ τῶν ἀληθῶν ὑπὸ τῆς ἡλικίας ἐκφέρεσθαι, ἀλλ' οὐκ αὐτὰ τὰ ὄντα διὰ πάσης ἀκριβείας ἐν τούτοις εἰρηκέναι τά τε τοῦ πατρὸς τά τε σά; καίτοι τοῦ γε παραφρονοῦντος ἦν ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων λέγειν καὶ μηδ' αὐτὸ τοῦτ' εἰδέναι, ὅτι ἀνθ' ἑτέρων ἕτερα. εἰ μὲν οὖν τοῦτο πέπονθα, δεῖξον καὶ οὐκ ἀδικεῖς· εἰ δ' οὐκ ἂν δύναιο, πῶς οὐκ ἠσέλγαινες;*

20. *Εἶμι δὴ καὶ διὰ τῶν λοιπῶν, σὺ δέ με παρατηρεῖν. ἐδόκεις εἶναι δίκαιος Κυνηγίῳ λειτουργεῖν καὶ τῇ 'κείνου ψήφῳ | τῶν βοηθούντων ἦσθα. ταύτης* R 215 *τῆς ψήφου τὸ δίκαιον βοηθείαις ἀδίκοις ποιήσας ἀσθενὲς καὶ καταναγκάσας τὴν βουλὴν εἰς ἑαυτὴν γενέσθαι κακὴν ἄρχων ἡμῖν ἀφῖξαι, οὐ μισθὸν ἀρετῆς τὴν ἀρχὴν λαβών. οὔτε γὰρ ἐν πολέμῳ σύ γε λαμπρός, οὐδὲ γὰρ στρατιώτης σύ τις, οὔτ' ἐν τοῖς διὰ λόγων ἀγῶσιν, ὀλίγον γὰρ δὴ τῶν ἐν ταῖς εἰκόσι ῥη-*

---

15 Cf. Hydat. chron. ed. Mommsen chron. min. saec. IV—VII t. 2 p. 15, 18. Gothofr. Pros. Theod. p. 356.

---

1 *συνεῖπε δὲ Mo* 3 *ἐδόκει τισὶν* (*τίσιν B*) *ἂν γενέσθαι χρήσιμος BM* Bong 4 *αὐτοῦς Mo* 7 *ἀληθίας I* 9 *τοῦτο γε Mo* 10 *ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου* Re | *μηδὲ IM* | *τοῦτο IBM* Bong | *γινώσκειν I* 11 *α* in *πέπονθα* in ras ex *ε P*[3] 12 *δὲ IB* 13 *ἠ* in *ἠσέλγαινες* in ras *M*[2] 14 *δὴ*] *δεῖ I δὲ* Bong 16 *βουλευόντων Mo* | *ἦισθα C* 17 *ἐποίησας* Re 18 *α* ultimum in *καταναγκάσας* in ras *C*[v] | *ἑαυτήν τε V* 19 *γενέσθαι*] *εἶναι U* 21 *γὰρ* om *V* 22 *ο* in *ὀλίγον* ex *ω* corr *C*[n] *ὀλίγων* Bong | *εἰκόσι* ex *εἴκοσι* corr *C*[s]

τόρων διήνεγκας. 21. ἀλλ' ἥκεις ἐωνημένος, ὅπερ ἂν καὶ σοῦ τις φαυλότερος, καὶ τὴν τιμὴν οἴκοθεν ἅπασαν οὐ καταβαλὼν δοῦλος εἶ τῶν δεδανεικότων συγκαθημένων, συνδειπνούντων, ἐπικειμένων, ὅ τι βούλοιντο κελευόντων, νυττόντων, εἰς κλοπὰς ἐπεγειρόντων. 22. καὶ διὰ τοῦτο τὸ δάνεισμα νόμοι τε παραβαίνονται καὶ χάριτες πονηραὶ δίδονται, καὶ νίκας καὶ ἥττας οὐ συμβαινούσας τοῖς νόμοις δέχεται τὸ δικαστήριον, καὶ ὁ τοῖς ὑπηρέταις ἐπιτάττων καὶ θυμούμενος ὑπ' ἐκείνοις τέ ἐστι καὶ ταῖς ἐκείνων ὀργαῖς, κἂν μὴ τὸ δοκοῦν σφίσι καταπραχθῇ καὶ ταχέως, ἐβρόντησαν. 23. φημὶ
R 216 δέ σε καὶ ταπεινὸν εἶναι καὶ ὑβριστήν· τὸ | μὲν γὰρ ἃ σύνοισθα σαυτῷ ποιεῖ, τὸ δ' ἵν' ἐκεῖνο κρύπτηται, γίγνεται, καὶ ἔστι τὸ προπηλακίζειν παραπέτασμα ταῖς κλοπαῖς. μᾶλλον δὲ οὐδὲ κλοπὰς τό γε σὸν ἄξιον καλεῖν· ὁ μὲν γὰρ κλέπτης ὅπως ὑφαιρούμενος λήσει, ζητεῖ καὶ τὴν ἴσην ποιεῖται σπουδὴν περί τε τὸ λαβεῖν καὶ τοῦτο· σὺ δὲ τὰ τῶν ἀπαιτούντων ἃ δεδώκασι μιμῇ καὶ διὰ τῶν πόλεων χωρεῖς ἀγείρων, ἔχων τοὺς προδρόμους πρὸς τὰς βουλὰς βοῶντας· ἢ δότε ἢ ἀπολεῖσθε· ὁ γὰρ αὐτίκα ἥξων οὗτος πρᾶος μὲν τοῖς διδοῦσι καὶ πατήρ, χαλεπὸς δὲ τοῖς τοῦτο μὴ ποιοῦσι καὶ σκορπίος. 24. καὶ ὡς οὐ ψεύδομαι, μαρτυροῦσαν μὲν ἔχω Χαλκίδα τὴν δεξαμένην πληγὰς πεπραμένας, μαρτυροῦσαν δὲ τὴν Ἀπα-

3 *καταλαβὼν* Bong 4 *ι* prius in *ἐπικειμένων* corr ex *ει* *C*ʳ 7 *ἥττας καὶ νίκας* *I* 9 *καὶ* om *Mo* | *ἐκείνους* *Mo* 11 *παραχθῇ* *Mo* 13 *σύνοισθα* cum rasura 1 litterae post *α* *Mo* | *δὲ* *I* edd | *ἵνα* *IBM* Bong | *ἐκείνοις* *M* 14 *γίνεται* *BM* | *ἔστιν* *A* | *τὸ* — 15 *κλοπαῖς* versum comoediae agnoscit Kock Fr. com. Att. III p. 500, 499 *τὸ* om Bong 17 *λήσῃ* *M* Bong 19 *χωρὶς* *I* 24 *μὲν* om Bong 25 *πεπραμένας* Re e *Mo* *πεπραγμένας* reliqui libri (sed *γ* erasum in *V*) et Bong

μέων τὴν ἄνδρας μὲν ἀρίστους ἠδικηκυῖαν, φίλην δὲ
σοί, καὶ κακῶς μὲν ὑπ' ἄλλων ἀκούουσαν, ἐπαίνων δὲ
παρὰ σοῦ τυγχάνουσαν διὰ τὴν εἰς τὴν εὐλογίαν |
ἀνάγκην τὴν ἀπὸ τοῦ πάντα λαβεῖν. οὐδὲ γὰρ R 217
ὀσπρίων ὁ σεμνὸς οὗτος ἀπέσχετο, ὧν ἐνέπλησε τὸν
ἀγρὸν τὸν ἑαυτοῦ πιέσας τοὺς ὤμους τῶν τοῦτον
αὐτῷ γεωργούντων. 25. καὶ περὶ τεττάρων δὲ ἑτέρων
πόλεων οὐχ οὕτω μὲν μεγάλων, πόλεων δὲ καὶ αὐτῶν
ἤκουσα παραπλήσια τοῦ πευθῆνος ἐλεοῦντος μὲν τοὺς
δεδωκότας, ἀπειλοῦντος δὲ τῷ λαβόντι, ἕως αὐτὸν
διήλλαξεν ἡ κοινωνία τῶν λημμάτων. 26. ᾐσθόμην δὲ
αὐτὸν καὶ τῇδε χεῖρας μὲν | ἐπὶ τὴν βουλὴν ἀφέντα, R 218
ἑλκύσαι δὲ οὐ δυνηθέντα τοῖς χειροτέχναις ἐπιθέμε-
νον. μελλήσεως δέ τινος γενομένης τὰς πληγὰς ἐκεί-
νας ἤκουσα τὰς ἀμυθήτους γενέσθαι, παρ' ὧνπερ
ἤλπισε καὶ θανάτους ἔσεσθαι. 27. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν
ἰχθῦς ἐσθιόντων ἀγανακτῶν οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἔλαιον
ὠνουμένων καὶ ξύλα τοὺς μὲν ὅλως ὧν ἐπώλουν ἔπαυε,
τοῖς δὲ τῶν τιμῶν ἀφῄρει, ἀλλ' εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ
πρᾶσιν ταῦτα ἄγων ἐκακοτέχνει, καὶ τὸ μὲν σχῆμα
εὐπρόσωπον, τὸ δ' ἔργον χρηματίζεσθαι βουλομένου.
28. χρημάτων τοίνυν εἵνεκα λέγει τε ὅσα λέγει, πράτ-

---

9 *πευθὴν ὁ τὰ μακρόθεν μανθάνων καὶ ἀπαγγέλλων V*
19 *ἀφῄρει*] *τι δηλονότι· ἀφαιρεῖται δὲ τὴν ἀρχήν τις τὴν τοῦ δεῖνος ἤτοι μετὰ ἐξουσίας ἁρπάζει καὶ ὡς ὑπερέχων V*

---

5 *ὀσπρίων* Re *ὁ σπείρων* libri (sed in *P* pro *ὁ* est rasura unius litterae) et Bong 8 *μὴ Mo* 10 *ω* in *δεδωκότας* corr ex *ο* C^n 12 *αὐτοῦ I* | *ἐφέντα* conicio coll. Il. *α* 567 Od. *α* 254 Eur. Hec. 1128 17 *ἐσθιόντων* ex *ἑστιώντων* corr *B* | *οὐδὲ IBM* Bong | *ῶ* in *τῶν* corr ex *οἱ* P^3 18 *ὅλως* om *IBM* Bong 19 *τοὺς C* | *αὐτοῦ* Re *αὐτοῦ* libri Bong 20 *στάσιν I* 21 *δὲ IBM* 22 *τοίνυν*] *τὲ IBM* Bong

τει τε ὅσα πράττει, κἀν τοῖς ὀνείρασιν οὐ πόλεις, ἃς οὐκ εἶδεν, ὁρᾷ οὐδὲ πηγὰς καὶ λίμνας καὶ πελάγη καὶ ποταμούς, ἀλλ' ἀργύριον, χρυσίον, ἐσθῆτας, βαλάντια, R 219 νῦν μὲν ἐν | ταῖς χερσὶ κείμενα, νῦν δὲ διαφεύγοντα, μεθ' ἡμέραν δὲ καθ' αὑτόν τε ὢν ἐκεῖσε βλέπει κἂν λαλῇ τῳ, τὴν ψυχὴν ἐν ἐκείνοις ἔχει κἀν ταῖς ἑωθιναῖς εὐχαῖς ἀνθ' ὑγείας καὶ εὐδοξίας καὶ παίδων σωτηρίας τὸν δώσοντα φανῆναι παρὰ τοῦ Διὸς αἰτεῖ. ῥύεται δὲ οὐδένα τῶν ὑπηρετῶν οὐδ' ἡ λίαν πενία. ταῦτα δ' ληρῶν ἐγὼ παρὰ τῶν ἐξεπισταμένων ἀκούσας καὶ μέμνημαι καὶ δεινὰ νομίζω.

29. Νομίζω δὲ κἀκεῖνο δεινὸν τὸ δυστυχεῖς τινας ἀρτοπόπους εἰσπράττειν ἐθέλειν χρυσίον, ὥς τινος ἀλοῦντος αὐτοῖς τὸν σῖτον ὕδατος. ὧν ἐπ' ἐμὲ καταφυγόντων καὶ λεγόντων δίκαια κατηγορῶν οὗτος ἄλλα τε καὶ ὡς ἐμὲ παρακρούοιντο, (τοῖς δὲ ἐβοήθει τἀληθές), οὐ πρότερον ἀπέσχετο, πρὶν ἢ ἔσεισε. τότε δὲ ἔλεγον δίκαια, οὓς οὗτος ὑφ' ἑαυτῶν ἔφασκεν ἐξεληλέγχθαι.

30. Ἀλλ' οὐδ' ὅταν Σκύλλαν σε καλῶ, παραφρο-

---

20 Cf. p. 93, 8. Aesch. Ag. 1232. Eur. Med. 1342. 1358. Cic. in Verr. V 146

---

1 *καὶ BM* Bong 2 *οἶδεν M* Bong 3 *χρυσὸν* Re | *βαλλάντια VM* Bong cf. I 244, 13 R 4 *δὲ καὶ διαφεύγοντα B* 5 *μεθημέραν V* | *δὲ* scripsi *τε* libri edd | *τε C* sed *τ* m. rec. (*v*) in ras om *Mo* 6 *τῳ* e *τῷ* corr P^3 *τῶ Mo* | *ἐν* om *Mo* 7 *ὑγιείας V* edd cf. I 466, 5 R 8 *ο* in *δώσοντα* in ras m. rec. (*n*) *C* 10 *ἐπισταμένων I* Bong 13 *ἀρτοπόπους CA* (sed in hoc in marg *γρ ἀρτοποιούς*) *P* (sed in hoc acutus et *πους* in ras m^3) Re *ἀρτοποιοὺς VUIBMMo* Bong Cf. Cobet Miscell. 148 14 *ἁλοῦντος BM* 16 post *τἀληθὲς* in *A* erasum *καὶ* 17 *σε* in *ἔσεισε* in ras C^v *ἔσεισεν AM* 18 *αὐτὸς B* | *ἔλεγεν ὑφ' ἑαυτῶν BM* Bong | *υτῶ* in *ἑαυτῶν* in ras C^v 20 *σκίλλαν V*

νῶν καὶ ἁμαρτάνων τοῦτο ποιῶ, ἀλλ' εἴπερ τις ἕτερος, νοῦν ἔχων. περὶ γὰρ δὴ τὴν σὴν ὁρῶ κεφαλὴν | ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἑτέρας οὐκ ὀλίγας συγγενεῖς, ἀκρι- R 220 *βῶς συγγενεῖς, ταὐτὰ ζητοῦντας, τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας, περισκοποῦντας, ἐφ' ὃν χρὴ τοὺς ὀδόντας ἐνεγκεῖν. σὺ δ' εἷς εἶναι δοκῶν πολλαπλοῦς τις ὢν ἐλέγχῃ, καὶ οἱ μὲν κήρυκες μόνου, τὸ δὲ ἄρχειν κοινὸν τοῦ γένους.* 31. *καὶ οὐδὲ αἱ γυναῖκες ἔξω τοῦ καὶ ἀπειλεῖν καὶ κερδαίνειν. καὶ διὰ τοὺς πολλοὺς ἄρχοντας οἱ τοῖς προσαιτοῦσι πρότερον διδόντες τῶν προσαιτούντων γεγένηνται καὶ βοηθοῦντες τέως ἐν τῷ δεῖσθαι τῶν βοηθησόντων εἰσί.* 32. *παρὰ τούτων ἴσως ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ὕβρεσιν αἷς ὑβρίζεις ἀκούεις, ἐλάττους μέν, ὅταν εἰς τοὺς ἄλλους, μείζους δέ, ὅταν εἰς ἐμέ· εὖ γε, ὦ οὗτος· τοῦτ' ἄρχων, τοῦτ' ἀνήρ, τοῦτ' εἰδὼς αὑτόν. | οὕτως ἂν γένοιο μέγας, εἰ* R 221 *τὰ τοῦδε καθέλοις, εἰ μὴ πορευθείης ὡς αὐτὸν μηδὲ τὴν τῶν τοῦτο παθόντων μιμήσαιο ταπεινότητα, τῶν μὲν εἰς τὴν οἰκίαν ἐλθόντων αὐτῷ, τῶν δ' εἰς τὸ διδασκαλεῖον.* 33. *καὶ οὐχ ἧκέ γε. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ λαμπρόν, κἄν τις αὐτὸν ἔρηται· σὺ δὲ δὴ τῷ ποτε τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς σεμνύνῃ μάλιστα; τοῦτ' ἂν εἴποι τὸ τῶν τετιμηκότων με ταύτῃ πολλὴν κατεγνωκέναι μωρίαν.*

---

4 *ταῦτα Mo* 8 *καὶ* alterum om *B* 13 *ἃς* Re, quod e Par 1000 corr Boissonade An. IV 352 16 *αὐτὸν I* 17 *καθέλ*^{οι}*εις I* | *εἰς BM* Bong 18 *τὴν* in marg pos. m. ant. (*p*) *C* suprapos. m. ant. *A* om *VIBM* Bong 20 *αὐτῶν I* 21 *καὶ τοῦ τοῦτο I* 23 *τὸ*] *τῷ BM* Bong | *κατεγνωκότων M* Bong 24 *μοι B* | *ταύτην Mo* | ante *μωρίαν* rasura duarum litterarum (ut videtur *ει*) in *I*

34. *Οὕτως οἶδά σου τὰς πολλὰς κεφαλάς, αἳ πᾶσαι δίκην ἂν ἔδοσαν, εἰ μὴ τοῦτο ὁ ληρῶν οὗτος ἐκώλυσεν. ὡς γὰρ ὁ φόβος ἐνεποίησεν αὐτῷ νόσον δι' ἀγρυπνίας καὶ ἦν δῆλον, ὡς οὔτε δεδιὼς καθευδήσοι, μὴ καθεύδων δὲ ἀπολεῖται, λέγει πρὸς ἐμὲ ταῦτα ὁ πρεσβύτης ἰατρὸς καὶ ὡς, εἰ μή τις σβέσει τὸν φόβον, οὐδὲ αὐτὸς δυνήσεται τὴν νόσον, ἐλεεινόν τε ἔφασκεν εἶναι θέαμα γυναῖκα καὶ παιδία.* 35. *κἀγὼ πᾶσι μὲν λόγοις, ἁπάσῃ δὲ τέχνῃ τοὺς δικαίως ἂν ἀπολομένους ἐξήρπασα. ὁ δ' ἀπαλλαγεὶς τοῦ τὸ σῶμα νοσεῖν ἐνόσει*
R 222 *τὴν ψυχὴν πάλιν καὶ τὴν ἀγορὰν ἐτάραττεν | οὐδαμοῦ στῆναι τὰς ἐφ' ἑκάστῳ τιμὰς ἐῶν, εἰδώς, ὡς ἀπὸ νοσούσης καὶ αὐτῆς καὶ φθειρομένης γένοιτ' ἄν τις καὶ πρόσοδος αὐτῷ τε καὶ τῷ γένει. τοῦτ' αὐτὸν ἐποίει κινεῖν τὰ τεταγμένα [καὶ] παρὰ τῶν εὖ φρονούντων καὶ νενομοθετημένα.* 36. *ὁ δ' ἄλλους οὐκ ἐρρῶσθαι τὰς φρένας λέγων αὐτός, οὐκ ὢν γέρων, ἐν μάχῃ τῇ πρὸς αὐτὸν ζῶν οὐκ οἶδε. ξίφει μὲν γὰρ τοὺς ἄξια θανάτου δεδρακότας οὐ παραδίδωσιν εὐλαβὴς εἶναι λέγων καὶ πρὸς τοὺς τοιούτους ὀκνηρὸς θανάτους, μάστιγι δὲ ταὐτὸ ποιῶν οὐκ οἴεται δρᾶν, ὅ φησι φεύγειν.* 37. *ὃς καὶ χθὲς πληγῶν εἶδος πολὺν*

---

2 *οὗτος*] *ἐγὼ* Bong | *ἐκώλυσε I* 3 *φόνος V* sed *ν* erasum 4 *καθευδήσει* coni Re, recte, ut videtur 5 *ταῦθ' BM* Bong 6 *σβέσῃ BM* Bong 9 *ἁπάσῃ*] *πάσῃ V* | *ἀπολομένους* scripsi ex *AVUI* et *P* in quo tamen *ο* alterum in ras m^{2} — *ἀπολουμένους CBMMo* edd 10 *νοσεῖν*] *νοσῇ Mo* 13 *καὶ* alterum om *I* | *φθειρομένης* scripsi, ut suprascriptum est m^{5} supra *φερομένης* in *P* *φερομένης* libri edd 14 *τοῦτο IBM* Bong 15 *καὶ* cancellavi 16 *καὶ* scripsi *τὰ* libri edd | *οὐδ' I* 18 *ἑαυτὸν P* et m. ant. ex *ἀυτὸν* corr *A* *αὐτὸν IMo* 19 *εὐλαβεῖς I* 21 *αὐτὸ Mo* 22 *ὡς Mo*

ἤδη χρόνον ἐξεληλαμένον ὡς ὑβρίζον τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας, ἀνενεώσατό τε καὶ πάλιν τοῖς ἁπάντων ὀφθαλμοῖς ἔδειξε κρύπτων τὸ τοῦ ξαινομένου πρόσωπον ὑφ᾽ ἑτέρῳ, πῖλος τοῦτ᾽ ἔστιν εἰς ὄνου πρόσωπον πεποιημένος, μιγνὺς τῷ τοιούτῳ κακῷ γέλωτα καὶ προστιθεὶς διὰ τῆς τέρψεως τῇ συμφορᾷ ποιοῦντός τι καὶ τοῦ κώδωνος καὶ τὸν γενόμενον ἂν διὰ τῶν δακρύων ἔλεον ἐξορίζων. 38. *καὶ ταύταις ταῖς πληγαῖς πολλοὺς ἀποκτείνας οὐκ ἀποκτεῖναί φησι, διότι πληγαῖς. ἔστι δὲ τοῦτο πολλῷ δεινότερον βραδὺν ἀντ᾽ ὀξέος ποιοῦν τοῦ θανάτου τὸν τρόπον. καίτοι* | *χρηστοὶ* R 223 *μὲν οὐκ ἦσαν οὗτοι, πονηροὶ δὲ οὐχ οὕτως ἐν κλοπαῖς τισι μικραῖς ὄντων αὐτοῖς τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἔνιοι ναῦται μετὰ ναυαγίαν ταῦτα ἠναγκασμένοι. ἀλλ᾽ ὅμως* [*καὶ*] *ἀπέθνησκον καὶ μαστιγούμενοι.*

39. *Τίνες οὖν οἱ μισθοί σου τῆς πολλῆς συνέσεως; οἱ ληροῦντες ἡμεῖς ὁρῶμέν σε τρέμοντά τε καὶ σαυτῷ φυγὴν ἐπιβάλλοντα καὶ ζητοῦντα πόλιν ἔξω Συρίας τῆς ἀρχθείσης. οὕτως ἤρχθη καλῶς. ὑπὸ δὲ φρονήσεως κηρύττεις ὃ ποιήσεις, κύριος ὢν σιωπᾶν.* 40. *ἐγὼ δὲ ἴσως ἔξω τὸν οὐ τοιαῦτα περὶ ἐμοῦ λέγοντα, οἷα*

---

6 *προστιθεὶς*] *ἤτοι αὔξων V*

---

1 *ο* in *ἐξεληλαμένον* in lacuna inser *M*³ | *ὑβρίζων Mo ὑβρίζον I* 5 *τοιῶδε BM* Bong 6 *ὄψεως BM* Bong 9 *ἀποκτείνας πολλοὺς IBM* Bong 10 *τοῦτο*] *τὸ οὕτω Mo* | *πολὺ BM* Bong | spiritus et ξ in *ὀξέος* in ras *P*² 11 *χρηστὸν Mo* 12 *οὕτως* ex *ὅτως* corr. *C*ⁿ 15 *καὶ* om *UP* sed in hoc rasura trium litterarum cancellavi 17 *ἡμεῖς* om Bong | *τε* om *Mo* 18 *γη* in *φυγὴν* in ras *P*² 19 *ἀχθείσης Mo* | *ἤχθη I* 21 *ἕξω UMo* | *τὸν οὐ* in textu, *γρ τοῦ νου* (accentus periit) in marg *A* *τοῦ νοῦ UMoB* sed in hoc *τ ν˜* in ras m² *τὸν τοῦ νοῦ οὐ I* *τοιαῦτα* scripsi *ταῦτα* libri edd

R 224 σύ, | πρότερον μέν, ἡνίκα τῶν ἑταίρων τινὰ πέμψας ἠξίουν γραῦν τινὰ δίκην δικάσαι πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἀνηλωκυῖαν, ὕστερον δέ, ἡνίκα μέ τις τῶν ὑπηρετῶν ἔφησεν ἕπεσθαί σοι. καὶ ὁ μὲν ᾤετό σε πήδημα συνάψειν τοῖς πρώτοις ῥήμασι, σὺ δὲ τὸν μὲν ἀπειλῆς ἄξιον ἡγήσω, τὸν ἡνίοχον δὲ τῷ ποδὶ πρὸς τάχος ἐκίνησας, πρὸς δὲ τὸν παρακαθήμενον εἶπες, ὅτι πάλιν οὗτος ἥκει κόψων ἡμᾶς οἷς φλυαρήσει· ἐγὼ δὲ τἀκριβὲς μὲν ὕστερον ἐπυθόμην, τότε δὲ ἐκ τῶν ὀμμάτων τὴν γνώμην εὑρὼν ὡς τάχιστα ἀπῆλθον, ἀφεὶς τὸ περὶ ὧν ἀφῖγμαι διαλεχθῆναι.

2 ἀριθμῶν *I* 4 σου *Mo* 8 κόψω cum rasura unius litterae *U* 9 δ' *BM* Bong 11 ἀφίγμην Gasda, at cf. or. I p. 97, 10 ἀπολογήσομαι. or. VI § 9 p. 243, 12 R ἡγεῖται et ib. § 17 p. 245, 10 οἴεται.

V.

Oratio *Ἄρτεμις* inscripta qua deae rhetor senex ob se auditoresque e mortis periculo servatos grates agit, tradita est 16 codicibus. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 83ᵛ. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 10ᵛ. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 182ᵛ. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 200. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 45. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 53ᵛ *Ἔπαινος ἀρτέμιδος. ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος ἄρτεμις.* Vide supra p. 41 sq.

7. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 150. Vide supra p. 44 sq.

8. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 191. Vide supra p. 209 sq.

9. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 133. Vide supra p. 211 sq.

10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 124ᵛ. Vide supra p. 213 sq. Contuli.

11. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 283. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

12. Urbinas gr. 125 saec. XIII fol. 53. Vide supra p. 214 sq.

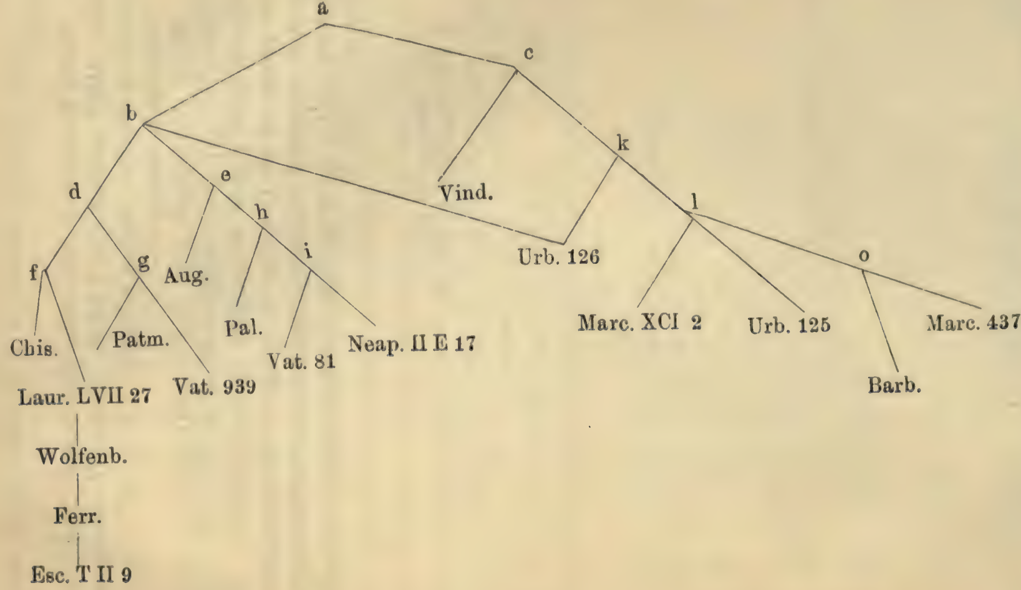
13. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 332. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

14. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 272v. Vide supra p. 59 sq.

15. Wolfenbuttelanus 511 (Gud. gr. 77) saec. XV fol. 303, descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide supra p. 64 sq.

16. Escurialensis T II 9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide p. 67.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt hoc tibi stemma prodit:


a
b
c
d
e
f
g
h
i
k
l
o
Vind.
Urb. 126
Aug.
Pal.
Chis.
Patm.
Vat. 81
Neap. II E 17
Marc. XCI 2
Urb. 125
Marc. 437
Laur. LVII 27
Vat. 939
Barb.
Wolfenb.
Ferr.
Esc. T II 9

Utraque codicum familia (*b* et *c*) suam habet auctoritatem.

Prioris familiae (*b*) memoriae restituendae idonei sunt codices *CAP*, alterius (*c*) *VIBM*. Codex *U* recensionem praebet ex utraque familia mixtam. Cf. p. 217.

Testimonia desunt.

Editio Ferrariensis (fol. 194v—199) fluxit e codice Wolfenbuttelano; quam repetivit Morellus (t. II 661—670) usus exemplari paucis in margine coniecturis ornato quod nunc penes me est (= Ferr in marg).[1] Reiskius praeter has duas editiones codicibus Augustano et Wolfenbuttelano adhibitis multos locos correxit, nonnullos codice usus Vindobonensi Gasda.[2]

1) Cf. supra p. 68 not. 3.
2) Zu Libanios I p. 14—15.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

1. *Αὐτὸ τοῦτο τὸ νῦν ἐμὲ καὶ ζῆν καὶ λέγειν καὶ* R 225 *ὁρᾶν τε ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι παρὰ τῆς Ἀρτέμιδός μοι σαφέστατα, ὦ ἄνδρες, ἥ μ' ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν ἐρρύσατο καὶ διέσωσεν. οὐ δὴ ἀχάριστον χρὴ γενέσθαι περὶ τὴν ταῦτα δοῦσαν θεόν, ἀλλὰ δίκαιον δεικνύμενον τηρεῖν τὸν περὶ ταῦτα νόμον.* 2. *ὁ δὲ νόμος ἐστὶν εὖ παθόντα ὑπό του τῶν κρειττόνων τιμᾶν τοῦτον τὸν εὖ πεποιηκότα. τιμᾷ δὲ ὁ μὲν κρατῆρας ἀνατιθείς, ὁ δὲ χρυσίδας, ὁ δὲ ἕτερόν τι σκεῦος, ὁ δὲ στέφανον, ποιμὴν δὲ αὐλὸν καὶ θηρατὴς θηρίου κεφαλὴν καὶ ποιητὴς ὕμνον ἐν μέτρῳ καὶ ῥητορικὸς ὕμνον ἄνευ μέτρου. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τοῖς*

C = Codex Chisianus
A = Codex Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Codex Palatinus gr. 282
V = Codex Vindobonensis
U = Codex Urbinas gr. 126
I = Codex Marcianus append. XCI 2
B = Codex Barberinus II 41
M = Codex Marcianus gr. 437
Ferr = editio Ferrariensis; Ferr in marg = lectiones margini exemplaris mei editionis Ferrariensis adscriptae
Mor = editio Morelliana
Re = Reiskius

---

5 Il. *ο* 290. *ε* 646.

---

2 *τὸ* om *U* 3 *ἐφ'* *I* 4 *ἥ μ' ἐξ* in ras *P*[3] 5 *δὴ καὶ ἀχάριστον* *B* 6 *γενέσθαι χρὴ* *M* | *θεάν* Mor 7 *διακείμενον* Gasda 10 *ἀναθείς* Ferr Mor 11 *θηρευτὴς* Ferr Mor 13 *ὕμνον* om *V*

θεοῖς ὕμνος χρυσίου πρoκεκρίσθαι, εἰ δὴ καὶ ἀνὴρ R 226 ἀγαθὸς τήνδε ἂν θεῖτο | περὶ τούτοιν τὴν ψῆφον, σεμνότερος τούτῳ μᾶλλον ἢ 'κείνῳ γιγνόμενος. 3. ἀμειβόμεθα δὴ σωτηρίαν λόγῳ, δοῦναι δὲ μὴ τοῦ παντὸς ἁμαρτεῖν ἐν τῷ λόγῳ τῆς καὶ τὸ ἔτι εἶναι δούσης θεοῦ, λαβεῖν δὲ αὐτῇ τοῦτο παρὰ τοῦ μουσηγέτου τε καὶ ἀδελφοῦ ῥᾴδιον.

4. Ἄρτεμις Διὸς καὶ Λητοῦς θυγάτηρ, πατρὸς μὲν τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν, μητρὸς δέ, ἣν ἐκεῖνος εἰς τοιαύτας ἐξελέξατο γονάς, Δήλου δὲ ἀνασχούσης καὶ σταθείσης τε καὶ στησάσης τὴν Λητὼ προεκτρέχει μὲν ἡ Ἄρτεμις τοῦ Ἀπόλλωνος, βοηθεῖ δὲ τῇ μητρὶ πρὸς τὸ καὶ τὸν Ἀπόλλω τεκεῖν. 5. καλὸν μὲν δὴ καὶ τὸ ἐκτραφέντα χρόνῳ ὕστερον ἐκτίνειν τροφεῖα τοκεῦσιν, ἡ δὲ ἅμα τε ἐγεγόνει καὶ ἠμείβετο τὴν τεκοῦσαν ἐν καιρῷ μάλιστα δὴ δεομένῳ βοηθοῦ. ὥστε καὶ ὧν Ἀπόλλων αἴτιος ἀγαθῶν ἀνθρώποις, ἀμφοτέροις ἰστέον χάριν, τῷ τε ἐπειδὴ ἐγένετο δόντι τῇ τε μαιευσαμένῃ.

6. Καὶ ὡς μὲν καὶ εὐθὺς ἐν ταῖς πρώταις ἡμέραις ἀνδρειοτέρα ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς τὰ ἐκ τῆς Ἥρας δείματα, ὅθεν δὴ καὶ ὀνόματα τῇ μὲν Ἄρτεμιν, τῷ δὲ γενέσθαι Λοξίαν, ταυτὶ μὲν ἑτέροις ᾄδειν ἀφείσθω. 7. γίγνεται δὲ αὐτῇ γενομένῃ παρὰ τῆς Γῆς τόξα τε καὶ βέλη δῶρα καὶ τὸ εὐθὺς ἐπίστασθαι τὴν τέχνην, ἔλαφοί τε εὐθέως ἐφαίνοντο, παρὰ τῆς Γῆς, οἶμαι, καὶ

---

12 [Apollod.] bibl. I 4, 1. Serv. ad Aen. III 73. ecl. IV 10. 20 Cf. Paus. II 7, 7. Lemma Anth. Pal. III 6

---

2 θοῖτο Re 3 τούτῳ om *M* | γινόμενος *V* | ἀμειβώμεθα Mor, fortasse recte 6 τε om *BM* 12 ἡ om Mor 14 χρόνῳ om *I* 16 δεομένου *B* 19 καὶ alterum om *V* 22 ᾄδειν ἑτέροις *IBM* 23 γίνεται *VI*

τοῦτο, καὶ ἐβάλλοντο ἄλλαι ἐπ᾽ ἄλλαις μελέτης εἵνεκα τῆς περὶ τὴν τοξικήν. | *τοῦτο δὴ φαίνεται πεποιηκὸς* R 227 *καὶ τὸν Ἀπόλλω τοξότην, ἡ μίμησις τῆς Ἀρτέμιδος, ὥστε εἴη ⟨ἂν⟩ Ἀρτέμιδος Ἀπόλλων ἐν τοξικῇ μαθητής.*

8. *Αὐξομένη δὲ ἡ θεὸς κάλλει τε ἤστραπτε καὶ ἔφευγε γάμον καὶ ὤμνυ τὴν τοῦ πατρὸς κεφαλὴν ἦ μὴν παρθένος μενεῖν. τοῦ μὲν οὖν κάλλους ἄλλοι τε ποιηταὶ μάρτυρες καὶ ὁ σοφώτατος Ὅμηρος, τοῦτο μὲν τὴν Ἀλκίνου θυγατέρα τῇ ταύτης εἰκόνι τιμήσας, τοῦτο δὲ τὴν Ἰκαρίου, προσθεὶς τῇ Ἀρτέμιδι τὴν Ἀφροδίτην εἰς ἴσον ταῖν θεαῖν ἄγων τὰ κάλλη.* 9. *Παρθένιόν τε τὸν ἐν Παφλαγόσι ποταμὸν ὄντα καλὸν καλὸν δὴ εἶναι λόγος, ὅτι λουτρὸν Ἀρτέμιδι γένοιτο. τοῦ γε μὴν ἀποδιδράσκειν τὴν πρὸς τὸ ἄρρεν κοινωνίαν μάρτυς ἱκανὸς ὁ δυστυχὴς Ὠρίων σκορπίῳ κατενεχθεὶς ὁ τηλικοῦτος, ἐπειδὴ ὧν οὐκ ἐξῆν ἥπτετο.* 10. *τὴν μὲν δὴ Ἀθηνᾶν οὐδὲν θαυμαστὸν παρθένον ἑλέσθαι εἶναι, φῦσαν ἐκ μόνου τοῦ πατρός, ἡ δὲ ἐκ γάμου γενομένη*

---

6 Hom. h. in Ven. 26 sq. 8 Od. *ζ* 102 10 Od. *ρ* 37. *τ* 54. 11 Il. *β* 854 15 [Eratosth.] Catast. 32. Serv. ad Aen. I 535. Lucan. IX 836. Od. *λ* 572

---

1 *ἄλλαι ἐπ᾽ ἄλλαις* scripsi auctoribus Iacobsio (Philostr. 562. Seebodes Krit. Bibl. III 1, 457. Lectt. Stob. 104) et M Schmidtio Philol. X 590 *ἄλλαις πολλαῖς* libri edd, nisi quod in *V ἄλλαις* m. rec. (*g*) in *ἄλλαις* corr et in marg adscriptum est: *ἄλλη ἡ πλάνη* *ἄλλοις πολλοῖς* coni Mor 2 *δὲ I* 4 *εἶναι V* | *ἂν* inserui ex *IBM*, quod etiam Sintenis deesse adnotavit | *Ἀπόλλω V* | *μαθητήν V* 5 *ἤστραπτο B* 7 *μενεῖν* e *μένειν* corr P^3 coni Mor *μένειν CAPUVIB* Ferr Mor | *τε πολλοὶ B* 8 *μάρτυρες ποιηταὶ BM* 9 *τὴν τοῦ ἀλκίνου IBM* *γρ Ἀλκινόου* Mor in marg 12 *Παφλαγονίᾳ* Re | *ὄντα*] *λόγος εἶναι IBM* | *λ* in *καλὸν* (2) in ras m. rec. *V* | *δὴ* scripsi auctore Gasda *δὲ* libri edd, delendum censuit Re *δέον* M Schmidt Philol. X 635 *καλεῖσθαι* pro *καλὸν δὲ εἶναι* coni Sintenis 15 *ὠρίων C*

τὴν παρθενίαν ὅμως ἐδίωξε. καὶ ἡ μὲν Ἀφροδίτη διὰ τὸ κάλλος αὐτή τε ἀνδρὶ συνεζύγη καὶ ἐπέστησεν αὑτὴν γάμοις τε καὶ ὑμεναίοις, τὴν δὲ οὐκ ἔπεισε τὸ κάλλος συνοικεῖν τε θεῷ καὶ κύειν καὶ τίκτειν οὐδὲ ὑπέθηκεν αὑτὴν τοῖς τοῦ γήμαντος βουλήμασιν.

11. Οὐ μὴν οὐδὲ ἱστὸν καὶ ἔρια καὶ ταλασίαν καὶ ἔργα γυναικῶν ἠξίωσεν ἐφορᾶν, ἐλάττω ταῦτα τῆς ἑαυτῆς κρίνασα φύσεως, ἀλλ' ἀφῆκεν αὑτὴν ἐπὶ τὰ θηρία, νάπας τε καὶ ὄρη καὶ ἄλση καὶ δρυμοὺς ἐπιοῦσα, τέρ-
R 228 ψιν ἔχουσα τὴν θήραν. οὐ γὰρ | δὴ πόνου δεῖ τῇ Ἀρτέμιδι πρὸς τὸ βάλλειν, ἀλλ' ὅσα ἡμεῖς ταῖς καθειργμέναις ὄρνισι, χρῆται ἐκείνη κάπροις τε καὶ ἐλάφοις καὶ ὅτῳ ἄλλῳ θηρίῳ δόξειε. 12. καὶ ἔστιν ἀκριβῶς δέσποινα τῶν θηρίων μᾶλλον ἢ ἡμεῖς τῶν οἰκετῶν. τῶν μέν γε ἀντέβλεψεν ἤδη τις καὶ ἐλύπησε ῥήματι καὶ ἀποδρὰς ᾤχετο, τὰ δὲ ὅ τι περ ἂν ἐκείνῃ δοκῇ, πάσχει τε καὶ στέργει τοῖς ἀπὸ τῆς θεοῦ. 13. ἡ δὲ τέρπεται μὲν ὁρῶσα αὐτὰ θέοντα, τέρπεται δὲ διώκουσα, τέρπεται δὲ τοξεύουσα. τῇ τέρψει δὲ αὐτῇ τῷ γένει τῷ τῶν ἀνθρώπων ἀμύνει, τὰ δυσμενῆ τῷ γένει ποιοῦσα

---

6 Od. α 356

---

2 ἐπέστησεν· ἤτοι ἐπιστάτην ἔταξεν ἑαυτήν *V* 18 τὸ διώκειν καὶ ἐπὶ ἑτέρου τρόπου τοῦ ζητεῖν καταλαβεῖν τι *V*

---

2 ἀνδρὶ θνητῷ MSchmidt Philol. X 635 5 αὐτὴν *I* 6 ταλασσίαν *M* 8 αὐτὴν *I* 10 τὴν θήραν ἔχουσα τέρψιν *IBM* 11 ταῖς οἰκίσκῳ καθ. MSchmidt Philol. X 635 12 τε inserui ex *AUVIBM* 14 ἡμεῖς] αὐτοὶ *M* 15 γε m. post. (*p*) corr in γὰρ *CA* γε *P* sed ε m[3] in ras et γρ γὰρ in marg m[4] vel [5] | ἀντέβλαψεν *CAP* sed in hoc α alterum in ras m[2], *U* et Re | ἤδη om *U* 19 τ in τοξεύουσα in ras *P*[4] | τῷ alterum om *VBM* 20 ποιοῦσαν *I*

ἐλάττονα, δοκεῖν δέ μοι, καὶ τῷ μὴ χωρεῖν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ἄστη μηδὲ προσπίπτοντα σπαράττειν τε καὶ κατεσθίειν καὶ κενοῦν τὰς πόλεις ἀνθρώπων. 14. *τίς γὰρ ἂν ἤνεγκεν ὁμοθυμαδὸν ἐπιόντα τῶν θηρίων τὰ φῦλα, ὅπου γε καὶ ἢν ἕν τι τούτων δὴ τῶν ἐν τοῖς ζωγρείοις τεταλαιπωρημένων ὑπερβὰν τὸ ἑρκίον θέῃ διὰ πόλεως, βλέμματι μόνῳ ταράττει τε καὶ ἐκπλήττει καὶ ποιεῖ σκοπεῖν ᾗ ἄν τις σωθείη, θύραι τε κλείονται καὶ βοὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ θόρυβος, ὅσος ἂν ἐκ πολεμίων εἰσπεσόντων γένοιτο;* 15. *τί δὴ ἂν οὖν οἰόμεθα συμβῆναι ἐν θηρίων ἐπιστρατείαις ἡγουμένων λεόντων; τῆς θεοῦ* | *τοίνυν χάρις τὰ νῦν γιγνόμενα, τὸ μένειν* R 229 *ἐν ταῖς ὕλαις, ἃ οὐκ ἦν ἐνεγκεῖν ἐπιόντα.*

16. *Φήσει τις μεγάλῳ ἔργῳ, τοῖς πολεμικοῖς, ἐπιστατεῖν τὸν Ἄρη τε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. ἔστι δὲ οὐκ ὀλίγη μοῖρα τῶν ἐν πολέμοις Ἀρτέμιδος, εἰ μὴ μικρόν τῳ δοκεῖ τοῖς πολεμοῦσιν εἶναι τόξα καὶ βέλη, δι' ὧν ἔστι πόρρωθεν τῶν ἐναντίων κρατεῖν δρῶντας ἄνευ*

---

8 *σημείωσαι τὸ ξενίζον τοῦ σχήματος· ἀφεὶς γὰρ πρὸς τὸ ἔμψυχον θηρίον ἐπάγειν τὰ ἑξῆς κῶλα παρενέβαλε τὸ ἄψυχον· θύραι τε κλείονται εἰπών· καὶ ἔτι ἐξένισε τῷ σχήματι βοῆς ἀνθρώπων μνησθεὶς καὶ ὧν ἄλλων καταλέγει V*

---

1 *δοκεῖν* Re *δοκεῖ* libri Ferr Mor | *τῷ* Re *τὸ* libri Ferr Mor 2 *ίει* in *κατεσθίειν* m. rec. (*n*) in ras (*ι* ex *ει* corr) *C* 4 *τὰ φῦλα τῶν θηρίων BM* 5 *τούτων δὴ*] *δὴ τούτων IBM* | *ρει* in *ζωγρείοις* in ras P^3 *ζωγρίοις C* (sed *ι* m. rec. (*n*) in *ει* corr) *AUI* 6 *ὑπερβὰς B* 10 *οὖν* in ras P^3 om *U* | *οἰώμεθα I* 11 *στ* in *ἐπιστρατείαις* in ras P^2 *ἐπι στρατείαις I* 12 *τανῦν V* | *γινόμενα VIB* 13 *ἐπεξιόντα* M Schmidt Philol. X 635 14 *τίς APIB* | *μεγάλων ἔργων* e *μεγάλω ἔργω* corr *B* et coni Re cf. p. 100, 5 | *ἐν* ante *τοῖς* inserendum coni Re | *ἐπιστατεῖν τοῖς πολεμικοῖς V* 15 *τόν τε Ἄρη* Re | *ἄρην V* 16 *ἀρτέμιδι U* 17 *εἶναι* om *U*

τοῦ παθεῖν. 17. εἰ γοῦν τοῖς μὲν εἶεν τῶν μαχομένων τοξόται, τοῖς δὲ μή, τάχιστ' ἂν ἀναλωθείη τὸ ὁπλιτικὸν ὑπὸ τῶν τοξευμάτων, πρὶν συμπεσεῖν, καὶ ἀπίοιεν ἂν καθαροὶ τραυμάτων νενικηκότες οὗτοι δὴ οἱ τοξόται, καὶ πολιορκῶν δὲ τοξότης κατενέγκαι ἂν τὸν ἐπὶ τείχους πολλάκις, καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους δ' ἂν τὸν τειχομαχοῦντα ῥᾳδίως ὁ πολιορκούμενος. ὁπλίτου δὲ πόσον ἂν ἐνταῦθα εἴη τὸ ἔργον. 18. μάθοι δ' ἄν τις καλῶς παρ' Ἡρακλέους, ὁπόσον τι δύναται τόξον, ὃς ὁρμήσας καθαίρειν τὴν γῆν, οὐ θώρακα ἐνδὺς οὐδὲ ἀσπίδα λαβὼν ἐχώρει πρὸς τὸ ἔργον, ἀλλὰ τόξα καὶ φαρέτραν, οἷς τὰ πολλὰ κατειργάζετο. 19. τῶν δὲ ἐκείνου τόξων ἀπέλαυσεν εἰς νίκην καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνον ἐπὶ Ἴλιον ἥκων στρατός. εἰ δὲ μὴ ἦλθεν ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης μετὰ τῶν τόξων Ἡρακλέους, μικρὰ ἂν ἦν τὰ τῶν ὁπλιτῶν. 20. ὅλως δὲ R 230 ὅστις | θηρᾶν ἀγαθός, οὗτος καὶ πολεμεῖν ἀγαθός. ἀγαθὴ γὰρ πολέμου διδάσκαλος ἡ θήρα. καὶ ὁ μὲν ἐκεῖθεν δεῦρ' ἥκων θαρραλέος, εἰδὼς σωθῆναί τε καὶ διαφθεῖραι, ὁ δ' ἄνευ θήρας δειλός τε καὶ κακὸς καὶ πολεμίοις χαρά.

21. Ἀριθμεῖ δὲ ὁ χρηστὸς Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ κυνηγεσίων λόγῳ τοὺς ἀπὸ τοῦ θηρᾶν μακαρίους τε

---

21 Xen. Cyneg. 1

---

1 π in παθεῖν in ras P^4 4 ς in νενικηκότες in ras P^4 5 δὴ I 6 ἐπὶ τοῦ τείχους IBM | δ' om BM 7 σ in πόσον corr in στ P^4, supra σ rasura | ἐντεῦθεν I 9 τί IB | τὸ τόξον I 11 ἀλλὰ καὶ τόξα B 12 ἀπέλαυσεν coni Ferr in marg et Mor ἀπέλαυσαν libri Ferr Re 13 ἐπ' Re 16 ἀγαθός alterum delet Cobet Mnem. V 105 (Coll. 101) contra usum dicendi Libanianum 18 δεῦρο Re 21 ρ in ἀριθμεῖ in ras P^2 22 κυνηγεσίας Re at cf. Paus. VIII 20, 3

καὶ θαυμαστοὺς καὶ οἵους λύειν κινδύνους γεγενημένους. καὶ ἴστε, ὦ νέοι, τοὺς ἄνδρας οὓς ἀριθμεῖ Ξενοφῶν. 22. θαυμασταὶ δὲ ἐντεῦθεν καὶ γυναῖκες, ὅσας ἐφίλησεν Ἄρτεμις καὶ ἔσχεν ἐν θήρᾳ διατριβούσας· αἵ μοι δοκοῦσιν ἄνδρας ἀπείρους θήρας ἐν πολέμῳ λαβοῦσαι δεῖξαι ἂν καλῶς, ὡς νόθος ἅπας ὁ στρατιώτης ὁ πολέμου πρὸ θήρας ἁπτόμενος. 23. δηλοῖ δὲ ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις· μάλιστα δὴ δοκοῦσα φροντίσαι ⟨τῶν⟩ πολεμικῶν μάλιστα δὴ φαίνεται φροντίσασα τῶν περὶ θήραν. νόμος γοῦν αὐτοῖς ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος ἑορτῇ τὸν ἥκοντα ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ τεθηρευκότα δοκεῖν τε ἀδικεῖν καὶ διδόναι δίκην. ἡ δὲ δίκη, ἀμφορέα τις ὕδατος κομίσας καταχεῖ τῆς τοῦ παιδὸς κεφαλῆς, ἢν παῖς οὗτος ᾖ, ἀνδρὸς δὲ τῆς χειρὸς | ὁ δάκτυλος R 231
τοῦτο ὑπομένει, καὶ ἔστιν ἐν Λακεδαίμονι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀτιμία. ἐπιθυμοῦντες γάρ, οἶμαι, τοῦ νικᾶν ἐν τοῖς ὅπλοις ἓν τοῦτο μέγιστον εὕρισκον εἰς νίκην ἐφόδιον, θηρίων περιεῖναι.

24. Ἔχοι δ' ἄν τι λέγειν οὐ πρὸς Ἄρην καὶ Ἀθηνᾶν μόνον, εἰ βούλοιτο, Ἄρτεμις, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντας θεούς, οἳ τέχνας παραδόντες ἀνθρώποις ἔχουσί τε αὐτοὺς ἐργαζομένους αὐτὰς τάς τε ἀπὸ τούτου καρποῦνται τιμάς. μὴ ὄντων μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἀπώλ-

2 Xen. Cyn. 13, 18

6 δεῖ in δεῖξαι in ras P^2 | ὁ prius om *VU* 7 πρὸσ *C* sed σ erasum | ηλ in δηλοῖ in ras P^2 | δὲ καὶ ἡ Re | τῶν om *CA* 8 δὴ] γὰρ vel γὰρ δὴ coni Re 9 τῶν inserui 10 γ' οὖν *A* 12 ε in τε in ras P^2 | ε in ἀμφορέα in ras P^2 | τίς *APVIB* 15 τὸ ὕδωρ τοῦτο *BM* 16 ἀτιμίαν *I* | τοῦ om *PU* | ἐν om *M* 19 ἔχει *B* 20 καὶ om *B* 21 ἀνθρώποις in marg inser I^2 22 τε (alt.)] τ' Re 23 μὲν in marg inser I^2

λυντ' ἂν αἱ τέχναι, ἄνθρωποι δὲ οὐκ ἂν ἦσαν ἐν ὠδῖσι διαφθειρομένων τῶν τε φερουσῶν ἅ τε φέροιτο· κοινὸς γὰρ ἀμφοῖν ἐν τῷ τοιῷδε ὄλεθρος, ἐκράτει δ' ἂν οὗτος οὐκ ὄντος τοῦ ἀρήγοντος. 25. τίνες ἂν οὖν οὐκ ὄντων τῶν τικτομένων ἢ θάλατταν ἔπλεον ἢ γῆν εἰργάζοντο ἢ λόγους ἐποίουν ἢ σώματα ἐθεράπευον ἢ ἐχάλκευον ἢ ᾠκοδόμουν ἢ ἐναυμάχουν ἢ ἐπεζομάχουν ἢ ἀφ' ἵππων ἐμάχοντο θανάτου τὴν γένεσιν φθάνοντος; ἢ γὰρ οὐδὲν ἐγίγνετο ἂν ἢ κομιδῇ τινα εὐαρίθμητα οὐδὲ αὐτὰ ἄπηρα. 26. ἐπεὶ καὶ ὅσα πώποτε ἢ οὐ διέφυγε τὸν κλύδωνα ἢ ἧκεν εἰς φῶς ἀνάπηρα, ὥστε αὐτοῖς γενέσθαι τὸ μὴ τεθνάναι ζημίαν, ταῦτα ἄνευ τῆς θεοῦ τῆσδε τὴν ὁδὸν ἐκείνην τὰ μὲν οὐδὲ ἦλθε, τὰ δὲ οὐ καλῶς. οὕτω πάντῃ τὸ τὴν γῆν ἐσχηκός τε
R 232 γένος ἀνθρώπων | καὶ ἔχον καὶ ἕξον ἐν ἡλικίαις ἁπάσαις παρὰ τῆς Ἀρτέμιδος δέδοται τῇ γῇ, τό τε ὂν τό τε οὐκ ὂν τό τε ἐσόμενον. 27. καὶ ἃ δὴ τὸν Γάμον ὑμνεῖν ἐν γάμοις εἰώθαμεν, ὡς ὄντα πατέρα ἀνθρώπων, τά τε τούτου τοῦ θεοῦ τά τε τῆς Ἀφροδίτης μάταια ἂν ἦν, εἰ μὴ Ἄρτεμις χεῖρα ἐν ὠδῖσιν ὤρεγεν. ἐπεὶ καὶ τὴν Εἰλείθυιαν ὅταν ἀκούσῃς, ἀκούεις τὴν Ἄρτεμιν. 28. οὕτω καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἡ σπουδή, ἔστι δὲ

---

17 Cf. Nonn. Dion. XL 402. Choric. epithal. Procop. p. 19, 19

---

1 δ' Re 2 ε in τε (1) ex ι corr P^2 | φέροιντο *V* 3 δ' ἂν in ras P^2 4 οὖν inser P^3 om *U* 6 ι alterum in εἰργάζοιντο inser C^p 9 ἐγίνετο *V* ἐγένετο *IBM* 11 ἴσ. ἧκεν Ferr in marg, ἧμεν Ferr et Mor (qui ἦλθον coni), quod in ἧκεν correxit Koen Greg. Cor. p. 146 Sch. 13 οὐδὲ om *IBM* | οὐ διῆλθε Ferr Mor 14 οὐ καλῶς scripsi e *VU* et *P* in quo m^4 in rasura sex litterarum οὕ reliqui libri οὕτω· Ferr Mor τὰ δ' οὐ διέμεινεν coni Re | οὕτω in ras P^4 οὕτω corr ex οὕ C^p 21 εἰλείθυιαν *M* εἰλείθειαν *B* εἰλήθυιαν *V* | ὅτ' ἂν *A*

αὕτη παίδων εἵνεκα, διὰ ταύτης εἰς τέλος ἔρχεται, καθάπερ τοῖς τὰ πελάγη πλέουσι διὰ τῶν λιμένων. εἰ δὲ ἀλίμενα πάντα ἦν καὶ οὐκ ἦν τὸ δεξόμενον, ἄκαρπον ἂν ἦν τὸ πεπλευσμένον περιρρηγνυμένων τοῖς προβόλοις τῶν πλοίων. λιμὴν δὴ καὶ ἥδε ἡ θεὸς τοῖς τὸν ἐν τῇ νηδύι πλέουσι πλοῦν. 29. Διὰ τοῦτο ἐν τιμαῖς πανταχοῦ τε καὶ παρὰ πᾶσι, καὶ νεῴ τε μεγαλοπρεπεῖς καὶ βωμοὶ καὶ θυσίαι καὶ ἑορταί. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ μηνὸς ὀνόματι γεραίρουσι τὴν θεόν, ὁ γὰρ δὴ Ἐλαφηβολιὼν τοῦτό ἐστιν. ἐν ἑτέρῳ δέ γε μηνί, Μουνυχιῶνι οἶμαι, καὶ τὰς παρθένους αὐτῇ πρὸ γάμων ὑπάγουσιν, ὅπως προτεθεραπευμένης Ἀρτέμιδος οὕτως | ἐπὶ τὰ Ἀφροδίτης ἴωσι. 30. δυοῖν δὲ ὄντοιν σφίσι R 233
πλείστου ἀξίοιν χωρίοιν, Πειραιῶς τε καὶ τῆς ἀκροπόλεως, ἡ μέν ἐστι τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐφεσίοις δὲ καὶ τὸ νόμισμα [καὶ] τὴν ἔλαφον ἔφερεν ἀμοιβὴν τῇ θεῷ τῶν μεγάλων ἀγαθῶν.

31. Ὅτι μὲν οὖν καὶ ὑγίεια παρὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἀνθρώποις, αὐτὸ μηνύει τοὔνομα, καὶ τὸν Αἰνείαν ἴσμεν

---

16 Xen. Hell. II 4, 11. Paus. I 1, 4. Mionnet Descr. de méd. III p. 85 n. 159 sq.; 207 sq. Suppl. VI p. 111 n. 184 sq. 19 Cornut. theol. c. 32

---

1 ἕνεκα *M* 4 ἦν ἂν *V* ἂν om *BM* | πεπλευσμένον scripsi e *V* πεπλευμένον reliqui libri edd | ι in περιρρηγνυμένων in ras *P*[2] περιρηγνυμένων *VBM* 5 δὲ *IBM* | ἤδε *A* 6 διατοῦτο *PVIBM* 7 ε in τε ex ι corr *P*[2] 10 τοιοῦτό sed το erasum *U* | ἐστι *B* | Μουνυχιῶνι scripsi auctore Gasda μουνυχιὼν libri (μουννυχιὼν *B* μουννχιὼν *M*) edd 11 ων in γάμων in ras *C*[v] 12 οὕτως] εἶτα *BM* 15 ὁ scripsi ex *APIBM* cum Gasda et Cobeto Mnem. V 105 (Coll. 101) ἡ reliqui libri edd 16 καὶ cancellavi om *BM* et *P* sed in hoc rasura trium litterarum 19 Αἰνέαν *CA* et *P* sed in hoc ι post ε inser m[4]

παρ' Ὁμήρου μαθόντες ὑπό τε Λητοῦς καὶ ταύτης ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ῥωννύμενον· 32. τοῦ γε μὴν ὅλως αὐτῇ μέλειν ἀνθρώπων καὶ τόδε μέγα τεκμήριον. θυόντων γὰρ αὐτῇ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπους οἰομένων δεῖν μεγίστοις ἀντὶ μεγίστων τιμᾶν, μετέστησε τὸν νόμον, ἐπεὶ καὶ παρ' οἷς αἵματι τιμᾶται ἐπὶ τοιούτῳ, ζῶντι τιμᾶται αἵματι· 33. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ φιλάνθρωπος καὶ φιλέλλην. ἦλθεν οὖν ὡς Ἕλληνας ἀφεῖσα Σκύθας. καὶ τὰ ἀπὸ Σελήνης δὲ ἀγαθά, τά τε εἰς φυτὰ τά τε εἰς ἀνθρώπους, Ἀρτέμιδος δόσις, καὶ τὴν τῆς Ἑκάτης δὲ ἀρχήν, τοὺς δαίμονας τοὺς πολλούς, Ἀρτέμιδος ἀρχὴν νομιστέον· Ἄρτεμις γὰρ δὴ καὶ ἐκεῖναι.

34. *Ἐπισταμένη δὲ εὖ ποιεῖν ἀνθρώπους ἡ θεὸς ἐπίσταται καὶ κολάζειν ἀνθρώπους, τὰ τοῦ πατρός, οἶμαι, ποιοῦσα, παρ' οὗ καὶ πλοῦτος καὶ κεραυνοί, τὸ μὲν τοῖς δικαίοις, τοῖς δὲ οὐ τοιούτοις τὸ πῦρ.* 35. *ὁρᾷ δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἄμφω ποιοῦντα, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πολεμησάντων τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Ἑλλήνων, οἷς λοιμὸν ἐνέβαλέ τε καὶ ἔλυσε τὸν αὐτόν, ἑκάτερον τῷ ἱερεῖ χαρισάμενος, τὴν μὲν νόσον, ἐπειδὴ ὕβριστο, τὴν* R 234 *δὲ ἀπαλλαγήν, | ἐπειδὴ τὴν παῖδα ἀπειλήφει.* 36. *τοιαῦτα δὴ καὶ τὰ τῆς Ἀρτέμιδος· ἡ παρέπεμψε μὲν διὰ*

1 Il. ε 447 5 Eur. Iph. T. 1460 7 or. I § 23 p. 93, 15 18 Il. α 8 sq.

1 *Ὁμήρου B* sed *ου* in ras *ὁμήρω IM* 6 *ἐπὶ* om *VUP* sed in hoc rasura 3 vel 4 litterarum post *τοιούτῳ* interpunxi cum *VBM*, post *τιμᾶται* reliqui libri edd *τιμᾶται ἔτι, τῷ τῶν ζώντων τιμᾶται αἵματι* Gasda 9 gravis supra *α* et *ὰ* in *τὰ ἀπὸ* in ras *P*[3] | *ὑπὸ U* | *δὲ* om *IBM* 10 *δόσεις B* 13 *δ' BM* 18 *τῆς* om *BM* | *ἑλλένης C* 19 *λιμὸν IB* 21 *ἐπειδήπερ ἀπειλήφει τὴν παῖδα V*

κυνὸς τὴν ἀποικίαν εἰς Ἰωνίαν, συνεφήψατο δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῆς στρατείας εἰς τὴν Ἀσίαν διαβάντι. 37. Ὡς δὲ ἄμεινον αὐτὴν τιμᾶν ἢ καταφρονεῖν, ἔδειξε μὲν ἡ Ταντάλου Νιόβη θρηνήσασα κόρας ἐξ τετοξευμένας, ἔδειξε δὲ Ἀκταίων ἰδών, ἃ μὴ θέμις, ἔδειξε δὲ ὁ τῶν Αἰτωλῶν ἄρχων Οἰνεύς, ὃς θυσίας αὐτὴν ἀποστερήσας τινὸς ἔστενεν ἐπὶ τοῖς δένδρεσι τοῖς ἑαυτοῦ κειμένοις ἡττωμένων τῶν ῥιζῶν συὸς ἑνὸς ἐμβολῆς. κρατηθέντος δὲ τοῦ θηρίου μόλις τε καὶ σὺν τῷ τῶν ἑλόντων κακῷ, (τοσούτους ἄνδρας ἀνάλωσεν), ἕτερον δ' ἔτεκε κακὸν ἡ δορά τε καὶ ἡ κεφαλή, πόλεμον, ὅπως μηδεὶς Ἀρτέμιδος ἐν θεῶν τιμαῖς μήθ' ἑκὼν ἀμελοῖ μήτ' ἐπιλανθάνοιτο.

38. Καὶ παιδεύει δὲ τοὺς ἀνθρώπους μηδὲν ἔξω τοῦ μέτρου μήτε λέγειν μήτε δρᾶν, τὸν μὲν Ἀγαμέ-

---

1 sq. cf. Arr. Anab. I 17, 10 sq. 4 Il ω 602 sq. 15 cf. διήγημα a me editum Act. Acad. Berol. 1885, 917

---

15 σημείωσαι καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο· τὸν μὲν Ἀγαμέμνονα ἀναγκάσασα, ἄλλον δὲ ποιήσασα τὸ καὶ τό. οὕτως ἦν τὸ κατάλληλον, ὡς τὸν μὲν τῆς μετοχῆς ἀποδοθῆναι πρὸς σύνδεσμον πάλιν μετοχῆς. ὁ δὲ ῥήτωρ καὶ πάντη ἐνήλλαξεν εἰπὼν ἕτερον δὲ ὅμοιόν τε καὶ οὐχ ὅμοιον *V*

---

1 σὺὸς ut scribatur, suadere videtur fragmentum ex Ἐφεσίων Ὥροις Creophyli servatum apud Athenaeum VII 361 C (Mueller Fr. hist. IV 371) ᾗ ἂν ἰχθὺς δείξῃ καὶ ὗς ἄγριος ὑφηγήσηται Ἴωνος vel Νηλέως G. Cuper Harpocr. 199 3 τιμᾶν αὐτὴν *I* 5 ἃ μὴ θέμις om *B* | ε in θέμις in ras P^2 | ἔδειξε δὲ scripsi e *V* ἔδειξεν reliqui libri (nisi quod δ' in marg inser M^2) edd 8 ν in ῥιζῶν in ras P^2 | σ in συὸς in ras P^4 | σ in ἐμβολῆσ erasum in *CAI* ἐμβολή *P* sed ή m^3 corr in ῇ ἐμβολῇ *UV* 10 δ' in ras P^2 om *U* cancellavit Re δὴ Sintenis 12 ἀμελοῖ scripsi ἀμελῇ libri edd | ἐπιλανθάνηται *IBM*

μνονα κάλλιον αὐτῆς εἰπόντα βαλεῖν τὴν ἔλαφον ἀναγκάσασα τῷ βωμῷ τὴν παῖδα προσαγαγεῖν ὑπὲρ τῆς ἀναγωγῆς, ἣν ἐπεῖχεν ἡ θεὸς ἀπλοίᾳ τὴν ὑπερηφανίαν κολάζουσα πειθομένων αὐτῇ τῶν ἀνέμων οὐχ ἧττον ἢ R 235 τῷ Αἰόλῳ, τῷ σφῶν αὐτῶν ταμίᾳ, οὗ | δὴ καὶ φιλανθρωπίαν κατέμιξεν ἡ θεὸς μετενεγκοῦσα τὸ ξίφος ἀπὸ τῆς κόρης ἐπ' ἔλαφον, καὶ ἡ μὲν ἠφάνιστο, ἡ κόρη, ἡ δὲ ἦν ἐν χερσίν, ἡ ἔλαφος. 39. ἕτερον δὲ ὅμοιόν τε καὶ οὐχ ὅμοιον· ἀνήρ τις περὶ Ἰταλίαν συὸς χρῆμα μέγιστον ἑλών, ἀλλ' οὐ νῦν γε, ἔφη πρὸς ἑαυτὸν λέγων, τῆς Ἀρτέμιδος ἔσται τοῦ συὸς ἡ κεφαλή, τῷ δ' ᾑρηκότι τοῦτο ἀνακείσεται ἐμοί. ταῦτα εἰπὼν ἐκ δένδρου τὴν κεφαλὴν ἀναρτήσας ὑπ' αὐτῇ καθεῦδε μεσημβρίας ἡκούσης, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ δεσμοῦ λυθέντος πεσοῦσα κτείνει τὸν τιμιώτερον τῆς θεοῦ κυνηγέτην.

40. Τιμωμένη δὲ ἥτις ἐστίν, εἰ πάλιν ἀκούειν ἐθέλοιτε, μέλλοντες Ἀθηναῖοι τρέχειν ἐπὶ τοὺς εἰς τὴν χώραν ἀποβαίνοντας τῶν βαρβάρων, τὸν Δαρείου στόλον, εὔξαντο τῇ Ἀγροτέρᾳ θύσειν αὐτῇ ⟨χιμάρους⟩, ὅσους ἂν κτείνωσι τῶν βαρβάρων. καὶ ἀπέκτειναν ὁπόσους ἀκούομεν. ἦν μὲν γὰρ καὶ Ἡρακλῆς ἐν τοῖς

---

9 Her. I 36, 1   17 Xen. Anab. III 2, 12. Plut. de malign. Her. 26 p. 862 B. Schol. ad Ar. Eq. 660. Ael. v. hist. II 25
22 Polem. or. II § 41. 62. Paus. I 15, 3

---

1 φ in ἔλαφον in ras P^2 3 ἀποπλοία B   4 κολάσασα (·ζον· supra) A γρ κολάσασα m^3 supra κολάζουσα P κολάσασα CB   8 χεροῖν BM   9 τι M   10 ἀλλὰ IBM ἄλλω νῦν γε CA sed in hoc m. post. in ἀλλ' οὐ νῦν γε corr | ʼν in ἑαυτὸν in ras C^v
12 δὲ IBM | τοῦτον BM   14 καθηῦδε V ἐκάθευδε PUIBM
20 χιμάρους inserui   21 β m^3, ρβάρ in βαρβάρων m^2 in ras P

μυρίοις τούτοις, ἣν δὲ καὶ ὁ Πάν, αὐτὸν παρακαλέσας, τὸ πλέον δέ μοι δοκεῖ τῆς Ἀρτέμιδος γενέσθαι, δυνατωτέρας θεοῦ. 41. καὶ τί δεῖ τὰ ἑτέρων λέγειν; ἀλλ' ἥδε ἡ πόλις ἡ πολλὴ Σκυθῶν ἂν ἐγεγόνει καὶ ἀνήρπαστο κατὰ τὴν πάλαι στρατείαν, εἰ μὴ ἥδε τὸν ἀδελφὸν παραλαβοῦσα τοξεύουσα φεύγοντας | ἔδειξε Φλέ- R 236 γρας ἤδη ταύτας ἔχοντας· στρατὸς δὲ ἡμῖν ὁ δεξόμενος τοὺς ἐπιόντας οὐκ ἦν, οἱ δὲ ἃ τῶν βαλλομένων ἦν, βοῶντες ἀπῄεσαν, οἱ Σκύθαι, δύο τοξότας οὐ φέροντες.

42. Καὶ τὸ ἱερὸν δὲ τουτὶ τὸ μέγα, τὸ πρὸς ἕω, τὸ ἐν τῷ προαστείῳ, γυναικός ἐστι τῆς Καμβύσου δαπάνη, μισθὸς ὀφθαλμῶν αὐτῇ παρὰ τῆς θεοῦ σεσωσμένων. 43. ἐγὼ δέ γε οὐκ ὀφθαλμῶν μόνον οὐδ' αὖ χειρῶν ἢ ποδῶν ἤ τινος ἄλλου μέρους οἶδα μισθὸν ὀφείλων, ἀλλ' ὅλου τε ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ χοροῦ. ἦν μὲν γὰρ μὴν ὁ ἐπώνυμος τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ γε μηνὸς ἑβδόμη ἱσταμένου, ἐν ᾗ νόμος ἐν Μερόῃ ταύτῃ ποιεῖσθαι τῇ θεῷ τὴν ἑορτήν, ἧς καὶ τὸ κεφάλαιον αἷμα ἀπὸ πυγμῆς. πύκται δέ, ὁπόσαι φυλαὶ τῆς πόλεως, εἷς ἀφ' ἑκάστης, καὶ ἔρις ὑπὲρ νίκης θαυμαστή, οὐχ

---

1 Her. VI 105 Polem. or. I § 35. II l. l. 12 t. I p. 291, 4 R sq.

---

15 ὡς ἀθεώτερος συμπάντων σύ γε ὢν διὰ τοῦτο καὶ μισθὸν εἰδώλοις μᾶλλον ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὀφείλειν λέγεις V

---

1 αὑτὸν m² ex αὐτὸν M αὐτὸν VIB 6 Φάγρας OMueller Antiqu. Antioch. p. 14 Πάγρας Gasda, fortasse recte, sed cf. p. 129, 4 οὗ λόγος κατακαυθῆναι τοὺς Γίγαντας (Sievers l. l. p. 63 et 91) 7 ο in δεξόμενος in ras P² et ex α corr I δεξάμενος CAVM 8 ἃ m. post. (p et s) corr ex ἂν C ἂν A (sed ν erasum) IM 18 ἕκτη Roscher Philol. LX 362 19 καὶ om M 20 ὑπὸ B 21 ἀφ' in ras P³ ἀφ' A (ἐ superscr.)

ὑπὲρ μεγάλων μὲν τῶν ταῖς φυλαῖς εἰς αὐτοὺς ἀνηλωμένων, μανίᾳ δὲ τὸ πρᾶγμα ἔοικε τῇ θεῷ χαριζομένων. 44. πάλαι μὲν οὖν δρόμος ἦν ἁπάντων ἐπὶ τὴν R 237 θέαν καὶ τὸ μὴ ἐλθεῖν οὐκ | εὐσεβές, τῷ καιρῷ δὲ ἀμβλυνθείσης τῆς ἑορτῆς οἱ μὲν ἐπύκτευον, διδάσκαλοι δὲ λόγων ἐν συνουσίαις, διδόντες μὲν δίκην οὐ δοκοῦντες τοῖς πολλοῖς, καιρῷ δὲ εἴκοντες. 45. πρῴην τοίνυν οἱ μὲν ᾤχοντο εἰς Μερόην, οἱ πύκται, ἐγὼ δὲ εἰσεκάλουν τοὺς νέους. οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουον· εἶναι γάρ τι τὸ τὸν ὄκνον ἐμποιοῦν, ὃ οὐκ ἔχειν μὲν εἰπεῖν ὅ τι εἴη, δεινῶς δὲ ἀποκωλύειν. ῥᾳθυμίαν δὲ ἐμοῦ τὸ πρᾶγμα καλοῦντος, εἰ τὰ τῆς προτεραίας αὖθις ζητοῖεν, ἡ δὲ οὐκ ἦν ἔργων, δείματός τινος θορυβοῦντος σφίσι R 238 τὰς ψυχὰς ὤμνυσαν | εἶναι τῆς συνουσίας τὴν φυγήν. 46. οὕτω δὲ συνεχώρουν. τὸ δὲ ἦν ἄρα τῆς Ἀρτέμιδος ἀρωγὴ τὸν γενόμενον ἂν κωλυούσης ὄλεθρον. ὡς γὰρ δὴ ἀπηλλάγησαν οἱ πεφοβημένοι καὶ ἦν μόνος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ, λόγον τις οὐ πολλῷ ὕστερον φέρων ἔρχεται νέος εἰρημένον οἱ πολλάκις, εἰ παρέχοι καιρός, ἥκειν σὺν τῷ βιβλίῳ, καὶ γὰρ ἦν τις περὶ τοῦ λόγου λόγος. εἰλῆφθαι δὴ καιροῦ νομίσας ὁ νεανίσκος ἧκεν. 47. οὕτω δὲ ἀναστὰς ἐλθὼν ἐπὶ τὴν θύραν ἑστὼς ἑστῶτος ἠκροώμην. καὶ ἀνέγνωστό τε ἔπη πλείω ἢ διακόσια, καί με ἔννοια τῆς νόσου τῆς τῶν ποδῶν

1 οὐ καλὸν τὸ ἀνηλωμένον ἐνταῦθα V

1 λων μὲν τῶν τὰς φυλα in ras P^{2} | ταῖς φυλαῖς scripsi auctore Re τὰς φυλὰς libri edd | αὐτοὺς P sed ‘ in ras m^{3} αὐτοὺς CAVBM 4 post δὲ rasura duarum litterarum in P | 5 ἀμβλυνθείσης in textu, γρ ἀναβληθείσης in marg B 7 δὲ post δοκοῦντες VUBP et manibus post. (p) C et A Ferr Mor del Re 10 ὅτι PIM 11 ἀπεκώλυε coni Mor 13 ἔργον CUVIB et in ras P^{3} 15 δὲ (prius)] δὴ V 18 τίς APB 19 οἵ CA 24 τῆς (1) Ferr Mor τις libri τις τῆς Re

εἰσῄει καὶ ὡς πολὺ βέλτιον καθήμενον ἀκούειν. 48. ἀπελθὼν οὖν καὶ καθεζόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου κελεύσας ἐκεῖνον ταὐτὸ ποιεῖν ἐπὶ θατέρου, τετταράκοντα ἐπῶν οὔπω ἀνεγνωσμένων ὁρῶ κόνιν ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῆς θύρας τῆς μεγίστης τε καὶ μέσης φερομένην. ἔπειτα | R 239 ἀπορραγὲν κῦμα λίθων ἐφέρετο μέγα καὶ ἦν ἐπὶ γῆς τῶν πολλῶν συντριβέντων. 49. ἐγὼ δὲ οἷς μὲν εἶδον ἐξεπεπλήγμην, ἐπεπόνθειν δ' ἄν τι καὶ πλέον, εἰ τὸν κτύπον ἅπαντα τοῖς ὠσὶν ἐδεδέγμην. νῦν δὲ προὐνοήθην τε καὶ ἤρκεσαν αἱ χεῖρες. 50. ὁ δ' ἐπιτετραμμένος τὰς τῶν φοιτητῶν εἰσόδους οὗτος εἰσιών πως τότε τῇ σκιᾷ τοῦ κατιόντος σώζεται βλέψας τε ἄνω καὶ ἐπὶ πόδα ἀναχωρήσας ἤδη εἴσω τὸν ἕτερον ἔχων, ὥστε αὐτῷ καὶ ἐπέπληκτο τὸ τοῦ ὑποδήματος ἄκρον. 51. τὸ δὲ ἀπορραγὲν τοῦτο ὀφρὺς ἦν ὥρας εἵνεκα ὑπὲρ τῆς θύρας τεταμένη λίθου τοῦ στίλβοντος ἐγκειμένου τῷ μὴ τοιούτῳ· ὃν κοιλάναντες εἰς ὑποδοχὴν τοῦ κρείττονος τὸ μὲν ἐνέθηκαν αὐτοῦ, τῷ δὲ προὔχειν ἔδοσαν τέρψιν εἶναι ὁρῶσι. τέως μὲν οὖν ᾧ συνείχετο ἰσχύοντος, ξύλον τι σμικρότατον τοῦτο ἦν, ἔμενε, χρόνῳ δὲ ἐκείνου καμόντος ἐξίστατό τε τὸ ἐνηρμοσμένον, καὶ | ἦν χαμαὶ σωρὸς λίθων μεγάλων οὐκ ἂν εἰκασθέντων R 240

---

4 τοῦ ὑπερθύρου λέγει $C^2A^2P^3$ ἤτοι τοῦ ὑπερθύρου *V* 10 χεῖρες] τὸ στρογγύλον τῆς γλώττης κἀνταῦθα διεφάνη καὶ τὸ δι' ὀλίγων πολὺ δηλῶσαι *V*

---

2 ε prius in καθεζόμενος corr ex ι P^2 καθιζόμενος *CA* 3 ἐκεῖνο *I* 4 θύρας in marg *I* 5 τε om *I* 10 τε om *BM* 12 σωίζεται *CA* 13 ἐπὶ πόδα] ὑποπόδα *V* 15 ὀφρῦς *CAPU* | ἕνεκα *BM* 16 λίθού του *V* num λίθου του ? 18 τὸ] τὸν *UI* | οῦ in αὐτοῦ in ras P^2 αὐτῶ *U* | τὸ *M* 19 ἰσχύοντι^{ος} *I* 20 ξύλον δέ τι *V* | μικρότατον *V* 21 ἐξίστατο *VU* et ex ἵστατο m. rec. (*s*) *C* et P^5 ἵστατο *AIBM*

πρὸ τοῦ πάθους, οἶμαι, τοσούτων, οἳ μὴ ὅτι νέους ἐν εἰσόδοις τε καὶ ἐξόδοις διέφθειραν ἂν ἐπιπεσόντες, ἀλλ' οὐδὲ καμήλων τε καὶ ἐλεφάντων κεφαλαὶ διέφυγον ἂν τὸ μὴ οὐκ αὐτίκα κεῖσθαι. 52. ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσεν, εἶπεν ἂν Ὅμηρος, καὶ παῖδάς τε γονεῦσιν ἀπέδωκεν ἐμέ τε ἐξείλκυσε σαφῶς τῆς ἐγγὺς οὕτω πληγῆς τῇ περὶ τοῖν ποδοῖν φροντίδι τῷ τε πατρὶ τῷ Διὶ καθαρὸν θανάτων διετήρησε τὸν νεών. εἰ δ' οὐκ ἐπεκούρει, πόσας ἂν οἰόμεθα δεῦρ' ἐλθεῖν κλίνας ἀναιρησομένας [τότε] τὸ τῆς πόλεως ἄνθος. 53. ἔξεστιν οὖν μοι φιλοτιμεῖσθαι κατὰ τὸν Σιμωνίδην. ἀδελφοὶ δὲ κἀκεῖνον ἔσωζον Ἀρτέμιδος ὁμοπάτριοι. Σιμωνίδῃ μὲν οὖν ἀντ' ᾠδῆς ἐκεῖνα παρὰ τοῖν Διοσκούροιν, ἐμοὶ δὲ ταῦτα καὶ πρὸ ᾠδῆς.

Ἀλλ' ἰδοὺ νῦν γε ἀποδεδώκαμεν, τοῦ δὲ μὴ λέξαι κακῶς αὐτῇ τε καὶ Ἀπόλλωνι τῷ μουσηγέτῃ μελήσει.

---

5 Il. λ 752 Od. δ 513 11 Cic. de or. II 86 § 352 sq.

---

8 σημείωσαι καὶ ταῦτα καὶ διὰ τὴν γλῶτταν καὶ διὰ τὸ δεισίδαιμον τοῦ λέγοντος V

---

1 τοὺς νέους C 5 Ὅμηρος ἂν εἶπεν (εἶπε M) BM 6 τ' M 7 τοῖν] τὴν M 7 et 8 inter τῷ et Διὶ rasura duarum litterarum in C 7 τῷ alterum om I 8 θανάτων scripsi θανάτω CAPUIBM Ferr Mor θανάτου V Re | δὲ IBM 9 οἰώμεθα IB 10 τότε cancellavi auctoribus Gasda et Cobeto Mnem. V 105 (Coll. 101) et Sinteni τό γε V | τὸ om V 11 ἐμοὶ Re 12 ἔσωιζον CA | Σιμωνίδῃ Gasda in exemplari programmatis I p. 15 manu ipsius correcto ex impresso Σιμωνίδης σιμωνίδη libri excepto V qui habet σιμωνίδης, et edd ~ ω in σιμωνίδη in ras P[2] 13 ἀντ' ᾠδῆς Gasda l. l. corr ex impresso ἀντωνήθη ἀνθώνησεν (τ supra θ) CA ἀντώνησεν PUIBM ἀντώδησεν V | ταῖν BM 16 μελήσει τῷ μουσηγέτῃ BM

